

REVISIONSRET TEN

I medfør af traktaterne (EKSF-traktatens artikel 45 C, stk. 4, EF-traktatens artikel 248, stk. 4, og Euratom-traktatens artikel 160 C, stk. 4) og artikel 88 i finansforordningen af 21. december 1977, senest ændret ved Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 762/2001 af 9. april 2001, samt finansforordningen af 16. juni 1998 vedrørende samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering under fjerde AVS-EF-konvention vedtog Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber på mødet den 10. oktober 2001

ÅRSBERETNINGEN

for regnskabsåret 2000

(2001/C 359/01)

Beretningen med institutionernes svar til Rettens bemærkninger er fremsendt til dechargemyndigheden og de øvrige institutioner.

Jan O. KARLSSON
(Formand)
Bernhard FRIEDMANN
John WIGGINS
Giorgio CLEMENTE
Hubert WEBER
Aunus SALMI
Jørgen MOHR
Kalliopi NIKOLAOU
François COLLING
Maarten B. ENGWIRDA
Jean-François BERNICOT
Robert REYNDERS
Juan Manuel FABRA VALLÉS
Máire GEOGHEGAN-QUINN
Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

INDHOLD

	<i>Side</i>
Generel indledning	5

BERETNING OM AKTIVITETERNE I FORBINDELSE MED DET ALMINDELIGE BUDGET

Kapitel 1 — Egne indtægter	13
Kapitel 2 — Den fælles landbrugspolitik	57
Kapitel 3 — Strukturforanstaltninger	143
Kapitel 4 — Interne politikker	205
Kapitel 5 — Eksterne aktioner	235
Kapitel 6 — Førtilrædelsesstøtte	283
Kapitel 7 — Administrationsudgifter	307
Kapitel 8 — Finansielle instrumenter og bankaktiviteter	371
Kapitel 9 — Revisionserklæring med underbyggende oplysninger	383

BERETNING OM 6., 7. OG 8. EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDS AKTIVITETER

Kapitel I — Gennemførelsen af 6., 7. og 8. EUF pr. 31 december 2000	421
Kapitel II — Revisionserklæring om De Europæiske Udviklingsfonde	438
Kapitel III — Opfølgning af tidligere bemærkninger	443
Kapitel IV — De væsentligste bemærkninger i særberetninger, Retten har offentliggjort siden sidste dechargeprocedure	449
Kapitel V — Andre bemærkninger	452

BILAG

Bilag I — Finansielle oplysninger om Den Europæiske Unions almindelige budget og om 6., 7. og 8. EUF	III
Bilag II — Beretninger og udtalelser vedtaget af Retten inden for de seneste fem år	XXI

GENEREL INDLEDNING

0.1. Denne årsberetning har samme overordnede struktur og format som årsberetningen for regnskabsåret 1999. Indtægterne og de enkelte udgiftsområder i de finansielle overslag er behandlet i særskilte kapitler. Der er et nyt kapitel 6 om førtiltrædelsesstøtte, da der er et særskilt udgiftsområde for denne støtte i de finansielle overslag for 2000 og de følgende år. Det afsluttende kapitel indeholder revisionserklæringen (DAS), og der redegøres også for DAS-revisionen. En særlig del af beretningen omhandler 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter.

0.2. De kapitler, der omhandler indtægterne og de enkelte udgiftsområder i de finansielle overslag ⁽¹⁾, indeholder afsnit om budgetforvaltningen, DAS-revisionen og opfølgningen af Rettens tidligere bemærkninger i årsberetninger og særberetninger. Som noget nyt indeholder kapitlerne i år desuden et resumé af de væsentligste bemærkninger og anbefalinger i de særberetninger, som Retten har vedtaget siden sidste decharge. Det vil sige, at årsberetningen i år rummer alle de væsentligste bemærkninger og anbefalinger vedrørende gennemførelsen af det almindelige budget og De Europæiske Udviklingsfonde, som Retten har offentliggjort siden sidste decharge.

0.3. Retten har fulgt Europa-Parlamentets opfordring i afgørelsen om decharge for 1999 og offentliggør Kommissionens og de andre institutioners svar side om side med årsberetningen.

Rettens arbejde dækker en lang række af Unionens aktiviteter

0.4. Foruden årsberetningen har Retten vedtaget 18 særberetninger, som dækker en lang række af Unionens aktiviteter ⁽²⁾. En vedrører egne indtægter, syv behandler forskellige aspekter af den fælles landbrugspolitik, tre

vedrører gennemførelsen af strukturforanstaltninger, én omhandler interne politikker, fem vedrører eksterne aktioner finansieret over det almindelige budget — herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — og én omhandler De Europæiske Udviklingsfonde.

Der er positive resultater

0.5. Under Rettens revision er der konstateret meget positive resultater. På landbrugsområdet har den reviderede procedure for regnskabsafslutning og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem f.eks. bidraget til, at store beløb i EU-midler nu forvaltes bedre — om end ikke helt tilfredsstillende, og mælkevoteordningen har reduceret produktionen til det niveau, der var fastsat som mål. Kommissionens BSE-strategi er grundlæggende rigtig. Hvad angår strukturforanstaltningerne, har EF-initiativet Urban bidraget til, at der er iværksat mange byudviklingsprojekter, og initiativet har gjort det lettere for de lokale myndigheder at få adgang til fællesskabsmidler. På området eksterne aktioner har agenturet med ansvar for genopbygningen af Kosovo været både effektivt og økonomisk. Og Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde er et instrument, som har potentiale til at spille en væsentlig rolle i håndteringen af spørgsmål vedrørende Unionens nye østgrænse efter den næste tiltrædelsesrunde.

Men i mange tilfælde er de overordnede mål ikke nået, og Kommissionens evaluering af resultaterne er utilstrækkelig

0.6. Retten konstaterede imidlertid også, at en række overordnede mål ikke var nået, eller at der kun var sket begrænsede fremskridt. Desuden blev det i mange tilfælde konstateret, at Kommissionen i utilstrækkeligt omfang eller slet ikke havde vurderet, om målene var opfyldt. I mange sager, for eksempel vedrørende EF-initiativet Urban og strukturinterventioner til fordel for beskæftigelsen, var programmålene ikke defineret præcist. I sådanne tilfælde kan Kommissionen ikke vurdere, om pengene er givet godt ud, og den kan ikke afgøre, hvilke ændringer der skal foretages, for at Unionens midler kan blive anvendt mere produktivt og effektivt. Kommissionens reformprogram lægger vægt på resultat- og præstationsmåling inden for rammerne af en ressourceallokeringspolitik med forud fastlagte prioriteringer og klart definerede mål. Rettens revision af de seneste programmer viser, at Kommissionen stadig står over for store udfordringer på dette område.

⁽¹⁾ Undtagen kapitel 6, som er nyt og derfor har en anden struktur.

⁽²⁾ Bilag II er en fuldstændig liste over de beretninger og udtalelser, Retten har vedtaget de sidste fem år.

Der er stadig svagheder i kontrollen af EF-foreanstaltninger

0.7. Retten konstaterede, at der stadig er svagheder i medlemsstaternes kontrol af EF-foreanstaltningerne under de programmer, som Kommissionen og medlemsstaterne forvalter i fællesskab. Det gjaldt i forbindelse med IFKS⁽³⁾, eksportrestitutioner og kontrolforordningen for strukturforeanstaltninger, hvilket igen blev bekræftet under DAS-revisionen af landbrugs- og strukturforeanstaltninger. En forbedring af medlemsstaternes kontrolordninger er helt afgørende for, at det kan sikres, at Unionens midler anvendes korrekt. Det er også vigtigt, at kontrollen forbedres, hvis Retten fremover — i hvert fald i en vis udstrækning — i forbindelse med sin egen revision vil skulle forlade sig på kontrol foretaget af de forskellige revisions- og tilsynstjenester i Kommissionen og i medlemsstaterne.

Der er behov for yderligere forenkling og harmonisering af reglerne

0.8. Retten har gentagne gange bemærket, at forordningsbestemmelserne bør forenkles, og at medlemsstaternes systemer og procedurer bør harmoniseres, fordi det vil gøre det nemmere at forbedre forvaltningen, nedbringe de administrative omkostninger og lette arbejdet for støttemodtagerne. De seneste ti år er der ved flere lejligheder gjort en stor indsats for at forenkle reglerne vedrørende en række af Unionens politikker, og der er helt klart sket fremskridt på nogle områder, hvilket Retten også har kommenteret. Rettens beretninger viser imidlertid, at der på trods af disse fremskridt stadig er væsentlige problemer. For eksempel var et af formålene med 1996-reformen af markedsordningen for frugt og grøntsager, at ordningen skulle forenkles. Der er sket forenklinger på nogle områder, men forordningerne er stadig så komplicerede, at det har resulteret i, at der inden for driftsprogrammerne er iværksat foreanstaltninger, som er uhensigtsmæssige og inkonsekvente⁽⁴⁾.

Kommissionen har fulgt nogle af Rettens forslag om at styrke den finansielle forvaltning og kontrol

0.9. Retten har vedtaget syv udtalelser siden sidste årsberetning, og fire af dem er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾. Den væsentligste er udtalelse nr. 2/2001 om Kommissionens forslag til omarbejdning af finansforordningen⁽⁶⁾, som er et af de mest centrale

elementer i Kommissionens reformprogram. I det ændrede forslag⁽⁷⁾ har Kommissionen fulgt en række af anbefalingerne i Rettens udtalelse, især med hensyn til at præcisere eller styrke bestemmelserne om budgetgennemførelsesmetoderne, forskud, indkøb, regnskabsopstillingen og kontorerne.

0.10. Retten hilser det særlig velkommen, at der er indført nye bestemmelser, som skal bidrage til, at der fastlægges et sammenhængende retsgrundlag for budgetgennemførelsen baseret på finansforordningens forrang. Retten har tidligere og ved mange lejligheder kritiseret det forhold, at der hidtil ikke har været et sådant retsgrundlag⁽⁸⁾.

Men i andre væsentlige sager af principiel karakter er Rettens udtalelse ikke blevet fulgt

0.11. På en række væsentlige principielle punkter er Rettens udtalelse imidlertid ikke blevet fulgt, selv om dens holdning er klar. Det gælder især:

- Opdelingen af budgetforpligtelser og retlige forpligtelser i kunstige årlige trancher, som bevirker, at de beslutninger om specifikke udgifter, som træffes i et givet regnskabsår, ikke bogføres med det fulde beløb i det regnskabsår, og som i høj grad gør, at den økonomiske forvaltning bliver kompliceret yderligere.
- Det er ikke defineret klart nok, at de anvisningsberettigede kan drages fagligt og økonomisk til ansvar for alvorlige fejl, som medfører tab for budgettet eller skader Fællesskabets finansielle interesser.
- Der er indføjet bestemmelser om Rettens beføjelser, hvilket vil kunne fortolkes restriktivt af de organer, som revideres af Retten.
- Undtagelserne på bestemte områder, for eksempel de supplerende perioder for EUGFL, Garantisektionens betalinger og genopførelsen af frigjorte bevilgninger på strukturfondsområdet.

⁽³⁾ Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

⁽⁴⁾ Jf. punkt 2.146-2.150.

⁽⁵⁾ Jf. bilag II.

⁽⁶⁾ EFT C 162 af 5.6.2001.

⁽⁷⁾ Rettens bemærkninger er baseret på det ændrede udkast pr. 10. oktober 2001, datoen for den formelle vedtagelse af årsberetningen.

⁽⁸⁾ Senest i udtalelse nr. 4/97 (punkt 12) og nr. 2/2001 (punkt 73).

— Andre spørgsmål, som kun har marginal finansiel betydning, men som gør forvaltningssystemerne komplicerede og kan forvirre læseren af årsregnskabet, for eksempel fremførslen af ikke udnyttede bevilgninger fra et regnskabsår til det næste og opretholdelsen af den negative reserve.

0.12. Retten fører fortsat tilsyn med andre aspekter af reformprocessen. Det er imidlertid for tidligt at forsøge at give en samlet vurdering, da ændringerne i den finansielle forvaltning og kontrol først er trådt i kraft for nylig, og der endnu ikke er truffet beslutninger om personaleforvaltningen.

Overskuddet på budgettet i 2000 var det største nogensinde

0.13. Der var det særlige ved budgetgennemførelsen i 2000, at indtægterne var langt større end udgifterne, så der ved årets udgang var et overskud på 11,6 milliarder euro. Dette overskud svarer til mere end 14 % af de endelige udgifter. De væsentligste årsager til denne situation var, at indtægterne var større end budgetteret ⁽⁹⁾, og at der ikke blev udbetalt så store beløb til strukturforanstaltninger som budgetteret, især ikke til de foranstaltninger, der falder ind under programmeringsperioden 2000-2006 ⁽¹⁰⁾.

0.14. Det har ikke været Kommissionens praksis at fremlægge tillægs- og ændringsbudgetter med forslag til justeringer i de budgetterede indtægter og udgifter, når det viser sig, at der er ved at blive oparbejdet et stort overskud, som det var tilfældet i 2000. Når et så stort overskud fremføres til det følgende regnskabsår, medfører det en betydelig forvrængning af indkomstsituationen i dette regnskabsår. Kommissionen var informeret så tidligt, at den kunne have foretaget ændringer på budgettets indtægtsside og reduceret overskuddet væsentligt, men den gjorde det ikke. I kapitel 1 anbefaler Retten, at Kommissionen undersøger, hvordan den bedre kan anvende proceduren med tillægs- og ændringsbudgetter, så det undgås, at der opstår store budgetoverskud.

Oplysningerne fra Kommissionen om budgetforvaltningen bør forbedres yderligere

0.15. Tilstrækkelige og pålidelige analyser af budgetforvaltningen er en forudsætning for, at budgetmyndigheden og andre kan vurdere, hvor godt budgettet forvaltes. Retten har derfor i de seneste par år lagt særlig

mærke til kvaliteten af de oplysninger om budgetforvaltningen, som Kommissionen fremlægger i bind I, del 2, til forvaltningsregnskabet. Som følge af Rettens bemærkninger har Kommissionen forpligtet sig til at forbedre oplysningerne vedrørende alle budgetposter og gøre dem mere konsekvente. Den har afsat flere ressourcer til denne opgave og er i gang med at forbedre den måde, oplysningerne udarbejdes og sammenfattes på. Rettens bemærkninger i de forskellige kapitler i denne beretning viser, at der er gjort fremskridt, men at der er brug for yderligere forbedringer. For eksempel bør der arbejdes mere på at få afklaret, på hvilke niveauer analysen skal foretages, hvor mange detaljer der skal fremlægges, om det er nok at omtale udsving og overførsler, eller om det også er nødvendigt at give korte forklaringer på de væsentligste af de forhold, der ligger til grund herfor, og hvordan det kan sikres, at der anvendes samme metode på alle budgetområder.

Kommissionens foranstaltninger som følge af Rettens bemærkninger er ikke alle lige omfattende og effektive

0.16. I overensstemmelse med dechargemyndighedens ønske har Retten fortsat opfølgningen af bemærkningerne i tidligere årsberetninger og særberetninger. Hovedformålet er at undersøge, hvilke foranstaltninger der er truffet — i første række af Kommissionen — som følge af Rettens bemærkninger, Rådets henstillinger og Europa-Parlamentets afgørelser.

0.17. I alle de sager, som Retten har undersøgt, er der truffet foranstaltninger. Omfanget og effektiviteten af foranstaltningerne varierer imidlertid meget. Generelt har Kommissionen, især når den var enig i de bemærkninger og forslag, der tidligere var fremsat, som reaktion på dem truffet foranstaltninger med henblik på at forbedre situationen. I nogle tilfælde tog det lang tid, før der blev truffet korrigerende foranstaltninger, og i andre tilfælde blev der ikke afsat tilstrækkeligt personale eller tilstrækkelige midler til, at den ønskede forbedring kunne opnås (for eksempel nuklear sikkerhed i Phare- og Tacislandene ⁽¹¹⁾). I forbindelse med de landbrugsforanstaltninger, som Retten har undersøgt (de fælles markedsordninger for fåre- og gedekød og for frugt og grøntsager, samt eksportrestitutioner), er der foretaget en række ændringer af ordningerne, men mange af de problemer, som Retten tidligere har påpeget, er ikke blevet behandlet, eller hvis de er blevet behandlet, er de ikke blevet

⁽⁹⁾ Jf. punkt 1.4.

⁽¹⁰⁾ Jf. punkt 3.8 og 3.17.

⁽¹¹⁾ Jf. punkt 5.45-5.76.

løst. Det viser, at det er vanskeligt at indføre forbedringer i forvaltningen og kontrollen af komplicerede programmer, som involverer mange organisationer på forskellige niveauer, og at det tager tid. Det er ofte nødvendigt at overvinde strukturelt betinget stivhed, og når der er tale om fælles eller decentral forvaltning — mere end 80 % af det almindelige budget — skal Kommissionen sørge for, at andre træffer foranstaltninger.

0.18. Selv om det kan være vanskeligt at gennemføre ændringer, bør Kommissionen sikre sig, at den inden for rammerne af sine beføjelser træffer alle de fornødne foranstaltninger for at implementere Rettens og budgetmyndighedens anbefalinger.

0.19. Somme tider træffes der ingen foranstaltninger, fordi Kommissionen ikke accepterer Rettens anbefalinger. Et eksempel på dette er Rettens anbefalinger til alle institutionerne i særberetning nr. 5/2000 om Domstolens udgifter til lokaler og bygninger. Retten anbefalede, at Fællesskaberne skulle undersøge, hvilke fordele de kunne opnå ved at finansiere egne byggeprojekter direkte med lån, og det resulterede i, at Kommissionen indføjede denne mulighed i sit forslag til ændring af finansforordningen. Bestemmelsen blev imidlertid ikke medtaget⁽¹²⁾. Resultatet er, at flere institutioner fortsat finansierer køb af fast ejendom ved hjælp af særlige finansieringsmodeller (*»special purpose vehicles«*). Disse minder i hovedtrækkene om lån, men er mindre gennemsigtige og mere omkostningskrævende, end hvis der havde været tale om direkte lån. Det er beklageligt, at institutionerne må ty til sådanne ordninger.

Omorganiseringen af Unionens tjenester til bekæmpelse af svig er gået langsomt

0.20. Rettens særberetning nr. 8/98 om de tjenester i Kommissionen, der er ansvarlige for bekæmpelse af svig, bidrog væsentligt til den debat, der førte til, at Kommissionens daværende afdeling for koordinering af foranstaltninger til bekæmpelse af bedrageri (UCLAF) blev erstattet med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Som led i opfølgingsrevisionen undersøgte Retten i begyndelsen af 2001, hvilke fremskridt

der var gjort. De nye bestemmelser om OLAF giver et bedre administrativt grundlag, og kontoret har større uafhængighed, end UCLAF havde. Kontoret har også et retsgrundlag for sine efterforskninger, og procedurerne er blevet bedre. Personalet er blevet forøget langsommere end forventet⁽¹³⁾. Dog er de væsentligste problemer siden blevet løst. De problemer vedrørende databaser og ledelsesinformation, som Retten påpegede i særberetning nr. 8/98, er kontoret først begyndt at løse efter Rettens opfølgning, og der er behov for at ændre en række regler og procedurer i personalevedtægten, så det bliver lettere at foretage efterforskninger inden for institutionerne.

0.21. Kontoret bør nu koncentrere sin indsats på aktivitetsområder under første søjle, som vedrører Kommissionens — eller de andre institutioners — ansvar, og hvor der er direkte risiko for budgettet. Kontoret har også behov for en stabil periode. Kommissionens efterforskningsenheder er blevet omorganiseret to gange i de sidste syv år, og det er nødvendigt med tid for at få de nye ordninger indarbejdet ordentligt.

0.22. Retten arbejder fortsat tæt sammen med OLAF. Den har indført formelle procedurer for at sikre, at de to organer samarbejder produktivt og effektivt, og den har også indledt en konstruktiv dialog med det udvalg, der overvåger OLAF's arbejde.

Revisionserklæringer

0.23. Af revisionserklæringen om det almindelige budget (jf. kapitel 9) fremgår det, at når der ses bort fra effekten af en række forhold, der omtales i erklæringen, er det Rettens opfattelse, at det ændrede regnskab for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000, i den form, det er offentliggjort i EF-Tidende⁽¹⁴⁾, giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter i regnskabsåret samt af den finansielle stilling pr. regnskabsårets udgang.

0.24. Hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, blev der under revisionen

⁽¹²⁾ Retten fremlagde et lignende forslag i den udtalelse, den afgav til regeringskonferencen før ændringen af fællesskabstraktaterne i Nice, men det blev heller ikke medtaget.

⁽¹³⁾ Jf. punkt 7.43-7.45.

⁽¹⁴⁾ Bind IV blev officielt fremsendt til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og Retten den 1. maj 2001 (særberetningen er endnu ikke offentliggjort i EFT, men der er adgang til den på hjemmeside: http://europa.eu.int/eur-lex/fr/com/cpi_index_da.html).

af det vigtigste af de systemer, der anvendes til forvaltning og kontrol af landbrugs- og strukturforanstaltninger, påvist mangler ved den måde, de kontrolprocedurer, der skal sikre, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige, fungerer på.

Under revisionen af aktionsudgifterne blev der konstateret en uacceptabelt høj forekomst af fejl, som indvirker på beløbet for betalingerne, eller fejl bestående i, at de underliggende transaktioner ikke var gennemført eller ikke var støtteberettigede.

På baggrund af alle revisionsresultaterne mener Retten, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige for så vidt angår indtægterne, forpligtelserne og administrationsudgifterne, men at den ikke kan afgive en sådan erklæring om de øvrige betalinger.

0.25. Af *revisionserklæringen om De Europæiske Udviklingsfonde* (jf. kapitel II i beretningen om De Europæiske Udviklingsfondes aktiviteter) fremgår det, at når der ses bort fra effekten af de forhold, der omtales i erklæringen, er det Rettens opfattelse, at de finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet for regnskabsåret 2000 giver et retvisende billede af 6., 7. og 8. EUF's indtægter og udgifter og af EUF's finansielle stilling pr. regnskabsårets udgang.

0.26. Hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, er det Rettens opfattelse på baggrund af de revisionsresultater, som er anført i erklæringen, at de transaktioner, der ligger til grund for 6., 7. og 8. EUF's finansielle oversigter for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000, som helhed er lovlige og formelt rigtige.

BERETNING OM AKTIVITETERNE I
FORBINDELSE MED DET ALMINDELIGE
BUDGET

KAPITEL 1

Egne indtægter

1.0. INDHOLD	Punkt
Indledning	1.1-1.2
Budgetforvaltning	1.3-1.10
Budgetgennemførelse	1.3-1.7
Redegørelsen for de egne indtægter i budgettet	1.8-1.10
DAS-revision	1.11-1.94
Indledning	1.11
Traditionelle egne indtægter	1.12-1.68
Revisionen af transaktionerne	1.13-1.20
Den Europæiske Unions antidumpingforanstaltninger	1.21-1.52
Indledning	1.21-1.26
Revisionsresultater	1.27-1.49
Konklusion og anbefalinger	1.50-1.52
Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser	1.53-1.68
Indledning	1.53-1.54
De gældende bestemmelser	1.55-1.57
Resultater forelagt af Kommissionen	1.58-1.60
De forelagte oplysninger	1.61-1.63
Kommissionens kontrol i forbindelse med beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser	1.64-1.65
Konklusion og anbefalinger	1.66-1.68
Moms- og BNI-indtægter	1.69-1.92
Analyse af systemet	1.70-1.74
Revisionsresultater	1.72-1.73
Konklusion og anbefalinger	1.74
Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser	1.75-1.92
Momsens betydning	1.75-1.76
Skønnet indtægtstab på grund af momsunddragelse	1.77
Retsgrundlag	1.78-1.79
Begrænset kontrol af de nationale kontrolsystemer	1.80-1.83
Svagheder ved det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne	1.84-1.87
Utilstrækkeligt retsgrundlag	1.88-1.90
Konklusion og anbefalinger	1.91-1.92
Generel konklusion	1.93-1.94

Opfølgning af tidligere bemærkninger	1.95-1.121
Traditionelle egne indtægter	1.95-1.106
Årsberetningen for regnskabsåret 1998	1.96
EF-toldkodeksens bestemmelser om sikkerhedsstillelse og kaution for traditionelle egne indtægter (særberetning nr. 8/99)	1.97-1.106
Udsættelse af betaling af told, midlertidig indførsel af varer og ufuldstændige angivelser	1.97-1.98
Forsendelse	1.99-1.100
TIR (Transport International Routier/International Road Transport)	1.101-1.102
Klager	1.103
Overdragelse til Kommissionen af fordringer, som der er stillet sikkerhed for	1.104
Konklusion og anbefalinger	1.105-1.106
Kommissionens kvalitetsstyring af BNI-statistikkerne	1.107-1.121
Der er behov for en gennemskuelig kvalitetskontrol af BNI-statistikkerne	1.107-1.109
Solide rammer for forvaltningen af BNI-statistikker	1.110-1.112
Fleksible forvaltningsrammer	1.113
Utilstrækkelig anvendelse af forvaltningsrammerne	1.114-1.115
Brugerne får undertiden ikke alle oplysninger	1.116-1.119
Konklusion og anbefalinger	1.120-1.121

INDLEDNING

1.1. Rettens DAS-revision af de traditionelle egne indtægter har omfattet fastlæggelsen og opkrævningen af told, iværksættelsen af fællesskabsbestemmelserne om antidumpingforanstaltninger samt de disponible oplysninger om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Der henvises endvidere til bemærkningerne om toldværdiansættelse af importerede varer i Rettens særberetning nr. 23/2000 ⁽¹⁾.

1.2. Revisionen af momsindtægterne har først og fremmest vedrørt ordningerne for beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Revisionen af BNI-indtægterne har omfattet Kommissionens procedurer med henblik på at sikre kvaliteten af BNI-statistikkerne.

BUDGETFORVALTNING

Budgetgennemførelse

1.3. **Tabel 1.1** viser Fællesskabets indtægter i regnskabsåret 2000, og **figur 1.1** viser sammensætningen af de faktiske indtægter. **Figur 1.2** viser udviklingen i de faktiske indtægter i perioden 1989-2000.

1.4. **Tabel 1.1** viser, at de faktiske indtægter afviger væsentligt fra det oprindelige budget:

- a) Der blev opkrævet told ⁽²⁾ svarende til et bruttobeløb på 14 568,3 millioner euro, mens denne indtægt kun var opført med 12 300 millioner euro i det oprindelige budget. Regnskabsårets momsindtægter androg 34 187,6 millioner euro, mens der kun var opført 32 554,6 millioner euro i det oprindelige budget. Årsagen til, at begge beløb var ansat for lavt, var først og fremmest, at der ved opstillingen af det oprindelige budget for 1999 og 2000 blev anvendt for lave prognoser for den økonomiske vækst i Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EFT C 84 af 14.3.2001.

⁽²⁾ Der er tale om de indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

b) Den udvikling, der beskrives under litra a), samt overskuddet fra regnskabsåret 1999 på 3 209,1 millioner euro medførte en stærk nedgang i BNI-indtægten, der var opført med 43 049,8 millioner euro i det oprindelige budget, men som i realiteten kun androg 37 253,2 millioner euro.

c) De samlede faktiske indtægter beløb sig til 92 724,4 millioner euro (mod 89 440,6 millioner euro i det endelige budget), og de samlede udgifter var kun på 81 105,3 millioner euro. Der var altså ikke længere ligevægt på budgettet. Overskuddet på ca. 11 619,1 millioner euro (det største overskud i de sidste ti år) vil nødvendigvis indgå i de indtægter, der er til rådighed i regnskabsåret 2001. Der vil derfor

1.4. c) Kommissionen vil i fremtiden bestræbe sig på at redegøre nærmere for grunden til budgetoverskuddet.

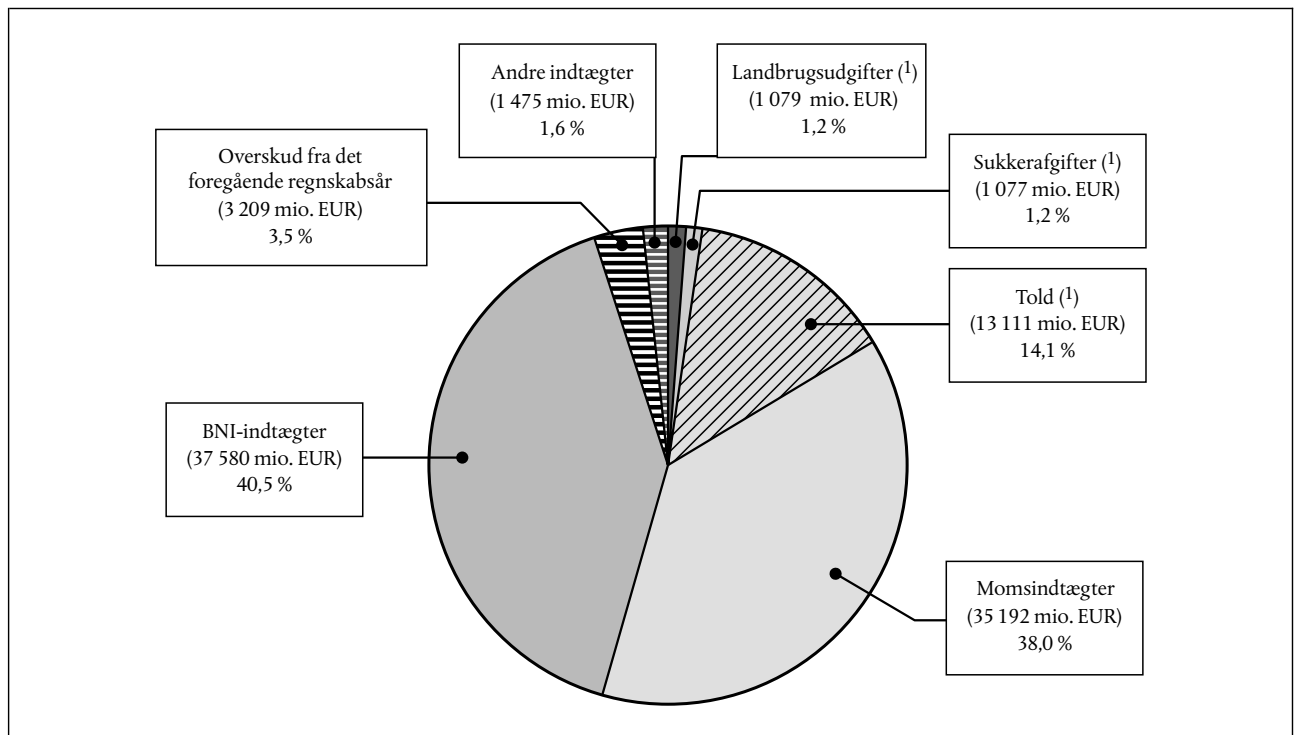
Tabel 1.1 — Indtægter i regnskabsårene 1999 og 2000

(mio. EUR)

Indtægtsart og den tilsvarende budgetpost	Faktiske indtægter i 1999	Udviklingen i 2000-budgettet		Faktiske indtægter i 2000	Ændring i % (1999-2000)
		Oprindeligt budget	Endeligt budget		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e) = [(d)-(a)]/(a)
1. Traditionelle egne indtægter	13 857,6	13 108,4	13 703,7	15 267,2	10,2
— Landbrugsafgifter (kapitel 1 0)	1 187,3	1 102,2	1 102,2	1 198,4	0,9
— Sukker- og isoglukoseafgifter (kapitel 1 1)	1 203,5	1 162,7	1 162,7	1 196,8	-0,6
— Told (kapitel 1 2)	13 006,5	12 300,0	12 961,4	14 568,3	12,0
— Opkrævningsudgifter (kapitel 1 9)	-1 539,7	-1 456,5	-1 522,6	-1 696,3	10,2
2. Momsindtægter	31 332,3	32 554,6	34 048,6	35 192,5	12,3
— Regnskabsårets momsindtægter (kapitel 1 3)	31 381,6	32 554,6	34 048,6	34 187,6	
— Saldi vedr. tidligere regnskabsår (kapitel 3 1)	-49,3	p.m.	p.m.	1 004,9	
3. BNI-indtægter	37 512,0	43 049,8	37 805,1	37 580,5	0,2
— Regnskabsårets BNI-indtægter (kapitel 1 4)	37 011,7	43 049,8	37 805,1	37 253,2	
— Saldi vedr. tidligere regnskabsår (kapitel 3 2)	500,3	p.m.	p.m.	327,3	
4. Budgetuligevægte	-169,2	0,0	0,0	-70,9	-58,1
— UK-korrektionen (kapitel 1 5)	-167,8	0,0	0,0	-70,8	
— Resultatet af endelig beregning af UK-korrektionen (kapitel 3 5)	-1,4	0,0	p.m.	-0,1	
5. Andre indtægter	4 375,4	674,1	3 883,2	4 755,3	8,7
— Overskud fra det foregående regnskabsår (kapitel 3 0)	3 022,2	p.m.	3 209,1	3 209,1	6,2
— Tilbageførsler til medlemsstaterne (kapitel 3 3)	0,0	p.m.	p.m.	0,0	
— Diverse indtægter (afsnit 4-9)	1 353,2	674,1	674,1	1 546,2	14,3
Tilsammen	86 908,1	89 387,0	89 440,6	92 724,4	6,7

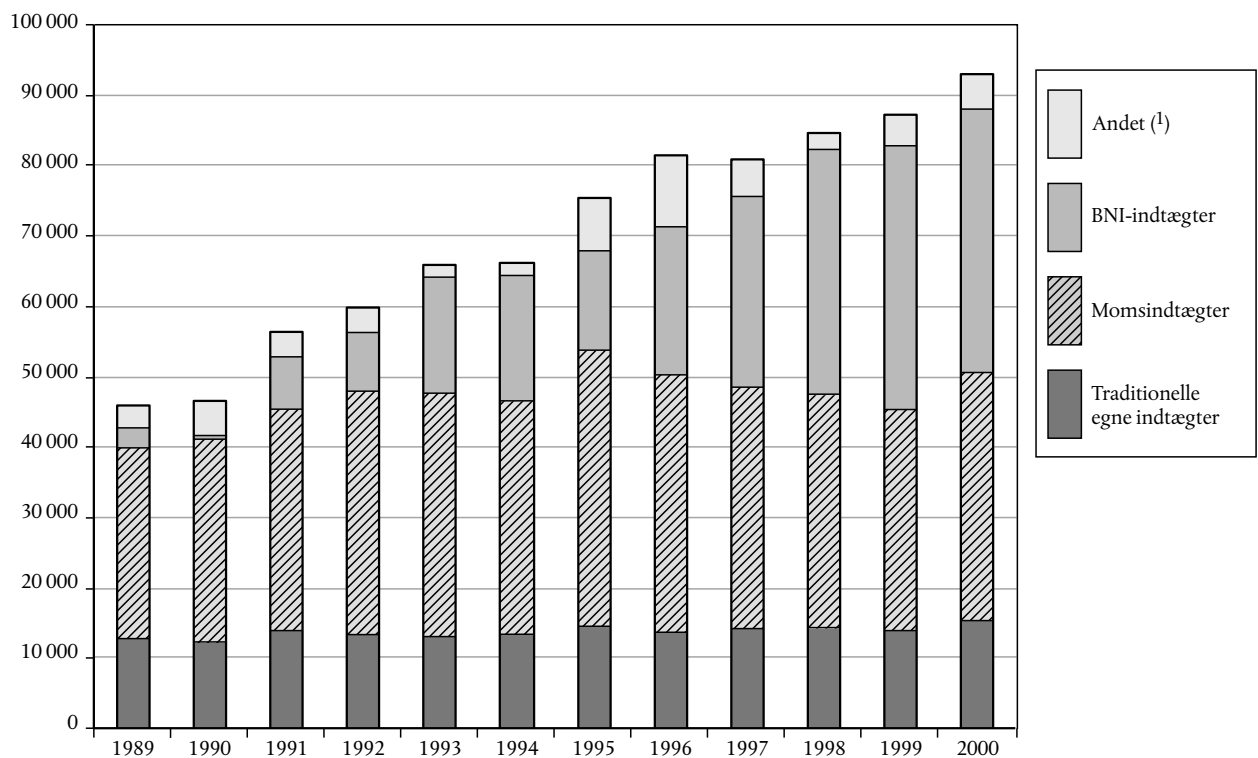
Kilde: Budgettet for 2000 og driftsregnskabet for 1999 og 2000.

Figur 1.1 — Sammensætningen af de faktiske indtægter (2000)

(1) Efter at medlemsstaterne har trukket 10 % i opkrævningsudgifter

Figur 1.2. — Udviklingen i de faktiske indtægter 1989-2000 (mio. EUR)

(1) Overskud fra foregående regnskabsår og diverse indtægter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

skulle foretages væsentlige ændringer i indtægterne i et tillægs- og ændringsbudget i 2001, eftersom dette overskud i første omgang er anslået til 900 millioner euro i det oprindelige budget for 2001. Bind I i Kommissionens forvaltningsregnskab ⁽³⁾ indeholder ikke en analyse af, hvordan dette overskud er oparbejdet, selv om det er af væsentlig betydning for budgetresultatet.

1.5. De faktiske indtægter steg væsentligt i 2000 (+ 6,7 %), navnlig på grund af den stærke økonomiske vækst. BNI i 2000-værdi oversteg det BNI-tal, der blev anvendt i den seneste oversigt over de finansielle overslag 2000-2006 (januar 2001), væsentligt. Denne faktor alene gør, at bevillingerne til betalinger er ca. 1,10 % af BNI og ikke 1,12 %.

1.6. **Figur 1.2** viser, hvordan BNI-indtægtens andel er steget siden 1989, således at den i 2000 udgjorde over 40 % af indtægterne. Den vil fortsat stige som følge af den nye afgørelse om egne indtægter ⁽⁴⁾.

1.7. Retten anbefaler, at Kommissionen undersøger, hvordan der i årets budgetprocedure — navnlig inden for rammerne af et tillægs- og ændringsbudget — kan tages bedre højde for, at bevillingerne til betalinger ikke er anvendt fuldt ud, og til en uventet udvikling i indtægterne.

1.7. *Kommissionen overvåger under hele budgetåret, at indtægterne indgår. Der finder i foråret regelmæssigt en første justering af overslagene over de traditionelle egne indtægter og moms/BNI-beregningsgrundlagene sted ved hjælp af et ændringsbudget efter samråd med medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. I efteråret opfører Kommissionen på grundlag af foreliggende oplysninger om nødvendigt et første overslag over den forventede saldo for regnskabsåret i en ændringsskrivelse til FFB.*

⁽³⁾ Retten har gennemgået Kommissionens oplysninger i bind I i forvaltningsregnskabet. Formålet med dette bind er at fremsætte bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklare afvigelser mellem de oprindeligt godkendte budgetter og de endelige disponible bevillinger, samt mellem de disponible og de udnyttede bevillinger. Sigtet med gennemgangen var ikke at få sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige, men den skulle vise, om der var væsentlige afvigelser, som ikke var forklaret, samt om nogle af forklaringerne eventuelt ville kunne virke misvisende.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Redegørelsen for de egne indtægter i budgettet

1.8. Retten har i forbindelse med sin analyse af budgettet for 2000 konstateret, at de offentliggjorte budgetoplysninger, som navnlig er bestemt til budgetmyndigheden, ikke altid er tilstrækkeligt lette at læse og gennemskuelige.

1.9. For så vidt angår forvaltningen af tillægs- og ændringsbudgetterne bemærker Retten, at de frister for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der er fastsat i finansforordningen, ikke overholdes. I nogle tilfælde kan man ikke se ud af de foreliggende oplysninger, hvad der er blevet ændret.

1.10. Retten anbefaler:

a) at redegørelsen for de egne indtægter i budgettet og den i dag anvendte kontoplan tages op til fornyet overvejelse

b) bedre planlægning med hensyn til tillægs- og ændringsbudgetter.

1.9. Kommissionen påser, at finansforordningen overholdes med hensyn til offentliggørelsesfristerne for tillægs- og ændringsbudgetterne.

1.10.

a) Kommissionen vil tage hensyn til Revisionsrettens anbefalinger og foreslå budgetmyndigheden ændringer med hensyn til den måde, hvorpå de egne indtægter opføres på budgettet.

b) Kommissionen bestræber sig på mest muligt at begrænse antallet af tillægs- og ændringsbudgetter, som kun bør fremlægges, hvis det ikke kan undgås, undtagelsesvis eller ved uforudsete hændelser som anført i finansforordningens artikel 15. Derimod skal Kommissionen fremlægge et TÆB efter regnskabsafslutningen, således at resultatet af foregående regnskabsår kan anføres i årets budget.

DAS-REVISION

Indledning

1.11. Revisionserklæringen omfatter ikke told, der undrages, for sådanne beløb opføres ikke i regnskaberne. Retten har undersøgt denne problematik nærmere og i den forbindelse:

a) taget andre revisorerers arbejde i betragtning, navnlig det arbejde, der er udført af Kommissionens tjenester

b) undersøgt de ordninger, der er indført med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. I den forbindelse har Retten undersøgt, hvilke foranstaltninger der er truffet på området afsløring, indberetning og overvågning af svig og uregelmæssigheder (jf. punkt 1.53-1.68 og 1.75-1.92).

Traditionelle egne indtægter

1.12. Målet for Rettens revision var at få sikkerhed for, at den regnskabsførte told var fastlagt korrekt og i rette tid, og at regnskabsprocedurerne var pålidelige. Retten reviderede transaktioner og foretog også dybtgående revision af forvaltningen og opkrævningen af antidumpingtold, hvor fristelsen for unddragelser er særlig stor (jf. punkt 1.21-1.52).

Revisionen af transaktionerne

1.13. Retten reviderede en stikprøve af importtoldindtægter, som var opført i Kommissionens regnskaber. I stikprøven indgik poster fra 11 medlemsstater. Revisionen omfattede kun undersøgelse af de dokumenter, medlemsstaternes toldmyndigheder anvender ved forfoldning.

1.14. Medlemsstaternes toldmyndigheder fastsætter beløbene for importtoldskylden og opfører dem i de nationale regnskabssystemer. Overførslerne til Kommissionen foretages på grundlag af disse systemer. Det er derfor vigtigt, at disse systemer er pålidelige og kan revideres. I Tyskland findes der tre forskellige og kun delvis koordinerede regnskabssystemer for toldindtægter, og behandlingen foregår i vidt omfang manuelt.

1.15. Medlemsstaterne behøver ikke at overdrage konstaterede fordringer, som der ikke er stillet sikkerhed for, og fordringer som er blevet anfægtet, og som eventuelt senere vil blive ændret. De kan i stedet opføre disse fordringer i det særskilte regnskab (B-regnskabet). Hver medlemsstat sender en kvartalsopgørelse over B-regnskabet til Kommissionen. Saldiene er medtaget i balancen under »Fordringer på medlemsstater« (VII.B.2.c) (jf. punkt 9.6 om Kommissionens beregning af hensættelsen).

1.16. Den samlede saldo for B-regnskaberne blev forøget med 4,3 % fra 2 168,7 millioner euro pr. 31. december 1999 til 2 261,6 millioner euro pr. 31. december 2000. Denne forøgelse er mindre end halvt så stor som den gennemsnitlige årlige forøgelse i 1990-1999. Eftersom der i kvartalsopgørelserne til Kommissionen kun skal anføres ændringer i totalbeløb, og der ikke kræves en kronologisk analyse af B-regnskaberne eller andre analyser, står det medlemsstaterne frit for at aggregere de totaler, de lokale toldkontorer har indberettet, uden at der på centralt eller lokalt plan foretages en analyse

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

af arten og antallet af de sager, der tilsammen udgør saldoen. Antallet af individuelle posteringer er ukendt. Nogle få posteringer er store: 532,7 millioner euro (ca. 23 % af den samlede saldo) er toldskylden, der er resultatet af undersøgelserne af indførslerne af smør fra New Zealand ⁽⁵⁾. Toldskylden er blevet anfægtet, og sagen verserer for retten i Det Forenede Kongerige. To store posteringer, som Belgien har foretaget i 1995, og som vedrører cigaretsmugling i 1993 til et samlet beløb af 29,4 millioner euro (1,3 % af det samlede beløb) er mere typiske eksempler.

1.17. I 2000 blev der som i tidligere år ⁽⁶⁾ konstateret problemer med føringen af B-regnskabet i flere medlemsstater. I Tyskland foregår den regnskabsmæssige konsolidering af B-regnskabet manuelt, og kontrollen med henblik på at få sikkerhed for, at regnskabet er rigtigt, er ikke tilstrækkelig. Retten konstaterede tilfælde, hvor fastlagte beløb ikke var blevet registreret (Det Forenede Kongerige) eller ikke var blevet justeret efter retsafgørelser (Belgien). I Nederlandene er man ved at revidere procedurerne for at sikre, at de anvendte regler er i overensstemmelse med bestemmelserne. I Finland er B-regnskabet ansat mindst 0,75 millioner euro for højt, fordi der er medregnet potentiel told på beslaglagte varer. Beslaglæggelse og konfiskation medfører imidlertid annullering af toldskyld. Nogle medlemsstater (Belgien, Danmark og Tyskland) registrerer rutinemæssigt toldskyld, som der er stillet sikkerhed for, og som er opstået i forbindelse med forsendelser, der ikke er færdigbehandlet, i B-regnskabet, uanset om der er klaget formelt. Det er en overtrædelse af forordningens bestemmelse om, at beløb, som der er stillet sikkerhed for, skal overdrages.

1.18. En del af fordringerne i B-regnskabet vil efter al sandsynlighed aldrig kunne inddrives. Forordningen fastsætter en afskrivningsprocedure, når fordringer må

1.17. Kommissionen er enig i, at det nuværende særskilte regnskabssystem på lokalt niveau kan føre til fejl, for det meste til enkelte fejl, men også til nogle systematiske som følge af fejlagtig fortolkning af artikel 6 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000. Kommissionen træffer foranstaltninger til at afhjælpe forholdet og tilbyder fortsat medlemsstaterne vejledning med hensyn til, hvorledes de skal håndtere proceduren.

Med hensyn til de medlemsstater, der specielt nævnes, afslørede en kommissionsundersøgelse i Tyskland af 282 sager, der var indberettet som afskrivninger, at over halvdelen ikke havde fået den korrekte regnskabsbehandling. Der er blevet givet vejledning med henblik på at forbedre forholdet. Kommissionen fandt ligeledes svagheder i de danske, nederlandske og britiske systemer. Der føres nu forhandlinger om de ønskede ændringer i deres procedurer. Efter ønske fra Kommissionen har de finske myndigheder ændret deres system tidligere i år. Forhandlingerne med Belgien er hidtil slået fejl, hvorfor Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure.

⁽⁵⁾ Særberetning nr. 4/98 om indførsel til Fællesskabet til lavere importafgiftssats og afsætning af newzealandske mejeriprodukter og schweizisk ost (EFT C 127 af 24.4.1998 og EFT C 191 af 18.6.1998).

⁽⁶⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 1.12-1.16, årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 1.10, revisionserklæringen om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget for regnskabsåret 1997, punkt 8.13 og 8.14 (EFT C 349 af 17.11.1998) og revisionserklæringen om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget for regnskabsåret 1996, punkt 19.6 og 19.7 (EFT C 348 af 18.11.1997).

anses for ikke-inddrivelige på lang sigt af grunde, der ikke kan tilskrives medlemsstaterne, men der er ikke fastsat kriterier eller tidsfrister for, hvornår medlemsstaterne skal afskrive sådanne fordringer.

1.19. Kommissionen har forelagt et forslag til en forordning ⁽⁷⁾, hvorefter beløb, der erklæres for ikke-inddrivelige fem år efter den dato, hvor beløbet er meddelt debitor, eller fem år efter den endelige retlige afgørelse, afskrives i B-regnskabet. Indtil Rådet vedtager en sådan forordning, vil B-regnskabet fortsat indeholde mange beløb, der reelt ikke kan inddrives. Efter Rettens mening tjener det intet formål at lade fordringer blive stående i det uendelige i B-regnskabet, hvis det er usandsynligt, at de vil blive inddrevet. Den kan derfor gå ind for Kommissionens forslag.

1.20. De mindre fejl, Retten konstaterede ved revisionen af transaktionerne, indvirker ikke væsentligt på beløbet for importtolden i driftsregnskabet og heller ikke på lovligheden og den formelle rigtighed af opkrævningen af de beløb, der er opført i regnskabet.

Den Europæiske Unions antidumpingforanstaltninger

Indledning

1.21. Det Europæiske Fællesskabs regler om antidumpingforanstaltninger ⁽⁸⁾ blev fastsat i 1968 ⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Ændret forslag til Rådets forordning (EF, Euratom) om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabets egne indtægter, KOM(98) 0209 endelig (EFT C 150 af 16.5.1998, s. 20).

⁽⁸⁾ Ud over antidumpingforanstaltninger vedrører fællesskabslovgivningen også udligningsforanstaltninger mod subsidieret indførsel til Fællesskabet fra tredjelande. I denne beretning omfatter begrebet »antidumpingforanstaltninger« også »udligningsforanstaltninger«, der med hensyn til indhold, anvendelse af procedurer og effekt er meget lig antidumpingforanstaltningerne.

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 459/68 af 5. april 1968 (EFT L 93 af 17.4.1968, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Retsgrundlaget er siden hen blevet ændret ⁽¹⁰⁾ for at følge udviklingen i de internationale aftaler inden for rammerne af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) ⁽¹¹⁾.

1.22. I henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, der er grundforordningen for antidumpingforanstaltningerne, anses en vare for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den normale salgspris i eksportlandet. En antidumpingtold kan opkræves, hvis der er forvoldt skade på en erhvervsgren i Fællesskabet, og der er en årsagssammenhæng mellem denne skade og dumpingimporten, og hvis foranstaltningen er i Den Europæiske Unions interesse ⁽¹²⁾.

1.23. Antidumpingtold er en del af Fællesskabets egne indtægter og opkræves af toldmyndighederne på samme måde som normal told. Der blev opkrævet ca. 139 millioner euro i antidumpingtold i hele Fællesskabet i regnskabsåret 2000. Ved udgangen af året var der truffet endelige antidumpingforanstaltninger for 70 produkter fra 38 lande.

1.24. Den procedure, der fører til vedtagelsen af en antidumpingforanstaltning, indledes med en skriftlig klage indgivet af en fysisk eller juridisk person på vegne af den berørte erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen skal

---

⁽¹⁰⁾ For så vidt angår antidumpingforanstaltningerne finder Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1) anvendelse, og for så vidt angår foranstaltninger mod subsidier finder Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 (EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1) anvendelse. For produkter dækket af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) er der fastsat specifikke regler i Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF af 28. november 1996 (EFT L 308 af 29.11.1996, s. 11) og 1889/98/EKSF af 3. september 1998 (EFT L 245 af 4.9.1998, s. 3). Hovedlinjerne i begge beslutninger er de samme som i Rådets grundforordninger.

⁽¹¹⁾ For så vidt angår antidumpingforanstaltninger: »aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994«. For så vidt angår udligningsforanstaltninger mod subsidier: »aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger«. Verdenshandelsorganisationen (WTO), der blev etableret i 1995, er den internationale administrative ramme for gennemførelsen af GATT-aftalerne.

⁽¹²⁾ Antidumpingtold skal dække differencen mellem dumpede og normale eksportpriser og fastsættes med en sats, der kan sikre, at erhvervsgrenen i EU ikke påføres skade.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

indeholde bevismateriale om dumping, skaden og årsagssammenhængen mellem dumping og skaden. På grundlag af klagen afgør Kommissionen inden 45 dage, om der skal indledes en undersøgelse, som skal afsluttes inden for de følgende 15 måneder. Tidligst 60 dage og ikke senere end ni måneder efter, at der blev indledt undersøgelse, kan Kommissionen indføre *midlertidig* antidumpingtold. Denne told kan højst indføres for en periode på ni måneder, og der skal altid stilles en garanti ved importen som sikkerhed. Hvis Kommissionen efter undersøgelsens afslutning finder, at der sker dumping og forvoldes skade som følge heraf, og at det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, foreslår den, at der indføres *endelig* antidumpingtold ⁽¹³⁾. Der skal anmodes om registrering af indførsler ved en særlig kommissionsforordning.

1.25. En undersøgelse kan afsluttes, uden at der indføres antidumpingtold, hvis eksportørerne giver tilsagn om, at de vil undgå dumpingpriser. Kommissionen kan godtage eksportørernes tilsagn, hvis den finder det godtgjort, at de vil indstille dumping. Af hensyn til beskyttelsen af kommercielle interesser er det kun Kommissionen, der kender tilsagnets indhold i detaljer (mindstepriser og/eller maksimale mængder, der kan udføres til Fællesskabet). Det Europæiske Råd i Essen den 9. og 10. december 1994 pålagde Kommissionen, når det var muligt, at acceptere pristilsagn fra de associerede lande, der ønsker at tiltræde Unionen ⁽¹⁴⁾.

1.26. Retten har revideret forvaltningen af antidumpingforanstaltninger i Kommissionen og i otte medlemsstater ⁽¹⁵⁾. Revisionen omfattede også møder med repræsentanter for de berørte erhvervsgrupper om den praktiske gennemførelse og effektiviteten af antidumpingforanstaltningerne.

1.25. *Nøgleparametrene for tilsagnene holdes fortrolige ikke blot for at beskytte eksportørernes forretningsinteresser, men også for at undgå, at de foreslåede foranstaltninger og deres ikrafttrædelse fører til konkurrencebegrænsende adfærd.*

⁽¹³⁾ Ved en rådsforordning. Antidumpingtold kan indføres med tilbagevirkende kraft (jf. punkt 1.41), forudsat at toldmyndighederne er blevet informeret om denne mulighed i god tid.

⁽¹⁴⁾ I henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Essen vil Kommissionen i givet fald »i det enkelte tilfælde, hvor der er påvist skade, give pristilsagn en klar præference frem for told med henblik på at bringe en antidumpingundersøgelse til afslutning«.

⁽¹⁵⁾ Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsresultater

Forvaltning og kontrol af antidumpingforanstaltningerne

Antidumpingdatabasen

1.27. I henhold til artikel 14, stk. 6, i grundforordningen indberetter medlemsstaterne månedligt til Kommissionen tallene for indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og foranstaltninger, samt beløbet opkrævet i form af told. Kommissionen oprettede i 1997 en database, der kaldes »14/6-databasen«, hvori dataene fra medlemsstaternes indberetninger indlæses. Hvis denne database er pålidelig, kan den bruges i kontrollen af antidumpingforanstaltningerne, og når man skal måle effekten af foranstaltningerne og foretage krydskontrol af de beløb, medlemsstaterne har indberettet i de månedlige oversigter til regnskabet over egne indtægter ⁽¹⁶⁾.

1.28. Retten sammenholdt de beløb, medlemsstaterne havde indberettet til 14/6-databasen, med de beløb, der var indberettet i de månedlige oversigter til regnskabet over egne indtægter. Der blev konstateret væsentlige differencer for alle medlemsstaters vedkommende. Disse differencer skyldes objektive faktorer, f.eks. forskellige metoder til dataindsamling ⁽¹⁷⁾ og forskellige indberetningsperioder ⁽¹⁸⁾, men især misforståelser eller fejl.

1.29. Den største difference vedrører Tyskland, hvor der i 1999 blev opkrævet og regnskabsført 24 millioner euro i antidumpingtold. Der blev imidlertid indberettet 188,8 millioner euro til 14/6-databasen. Det skyldtes

1.28. På grundlag af en sammenligning mellem de to datakilder, der er nævnt i dette punkt, kan Kommissionen bekræfte Revisionsrettens resultater. De fundne forskelle blev undersøgt under sidste års kontrolbesøg. Hvis forskellene forårsagedes af misforståelser, blev de løst med de pågældende medlemsstater. Da der imidlertid i forbindelse med det ene system skal gives aktuelle oplysninger om både foreløbig og endelig told og i forbindelse med det andet kun oplysninger om opkrævet endelig told indberettet i overensstemmelse med tidsfristerne for regnskaberne, er det Kommissionens opfattelse, at forskellene, selv om de tilsyneladende er betydelige, alligevel vil vise sig ikke at være afgørende.

1.29. Kommissionen tilslutter sig Revisionsrettens resultater og yderligere bemærkninger med hensyn til, at da udformningen af det tyske indberetningssystem har bidraget til forvirringen, er myndighederne blevet anmodet om at ændre det.

⁽¹⁶⁾ De månedlige oversigter indsendes i henhold til Kommissionens beslutning 97/245/EF, Euratom af 20. marts 1997 om de nærmere retningslinjer for medlemsstaternes meddelelse af visse oplysninger til Kommissionen inden for rammerne af ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 97 af 12.4.1997, s. 12).

⁽¹⁷⁾ Dataene i 14/6-databasen skal være disponible hurtigt, og den omfatter ikke korrektioner foretaget på en senere dato. Endvidere omfatter 14/6-databasen foreløbig antidumpingtold (garantier) og endelig antidumpingtold, mens det kun er inkasseret antidumpingtold, der registreres i forbindelse med de egne indtægter.

⁽¹⁸⁾ For eksempel vil 14/6-databasen for måned »n« indeholde transaktionerne i denne måned, men disse transaktioner registreres ikke i Kommissionens regnskaber før måned »n + 2«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

bl.a., at toldere i en række sager havde angivet tallet for de importerede varers vægt i kg i 14/6-rapporterne i stedet for det opkrævede toldbeløb. Disse fejl blev ikke opdaget, fordi man i Tyskland ikke sammenholdt toldregistreringerne af den opkrævede antidumpingtold med det manuelle indberetningssystem, der blev anvendt til 14/6-databasen.

1.30. 14/6-databasen har kun været til begrænset nytte ved Rettens revision, fordi dataene ikke var pålidelige, og fordi enten medlemsstaterne eller Kommissionen ikke sammenholdt de forskellige oplysninger.

Utilstrækkelig specifik kontrol af indførsler, som er pålagt antidumpingtold

1.31. Antidumpingtold er meget højere end normal told⁽¹⁹⁾, og derfor er der temmelig stor risiko for, at importørerne søger at undgå den og indgiver anmeldelser med forkerte oplysninger om oprindelseslandet, forkert beskrivelse af varerne, forkert toldposition, forkerte oplysninger om producenten eller eksportøren eller forkert importpris, hvis der er fastsat en minimumspris. Toldmyndighederne bør analysere de særlige risici, der er forbundet med indførselsangivelser for varer, som er pålagt antidumpingtold, og man bør overveje at bruge særlige kontrolredskaber og -metoder.

1.32. På grund af det ekstremt høje antal indførsels-transaktioner, og fordi det er en økonomisk nødvendighed at sikre, at den internationale samhandel fungerer gnidningsløst, accepteres de fleste toldangivelser uden kontrol eller blot på grundlag af en hurtig gennemgang

1.30. Kommissionen kan bekræfte, at 14/6-databasens pålidelighed på tidspunktet for Revisionsrettens kontrol var begrænset. Imidlertid blev de foreliggende oplysninger anvendt til forskellige formål, især til kontrol af tilsagn. Desuden har Kommissionens tjenestegrene udarbejdet nye retningslinjer, der trådte i kraft den 1. januar 2001. Den betydelige indsats i de sidste to år med henblik på at forbedre oplysningernes kvalitet begynder nu at vise resultater.

Det er vigtigt at erindre sig, hvilket omfang den pågældende opgave, som består i at kontrollere månedlige indberetninger fra 15 medlemsstater omfattende tusinder og atter tusinder transaktioner og indlæse dem i databasen, har.

1.31-1.34. Antidumping påkalder sig særlig opmærksomhed i forbindelse med risikostyring. Kommissionen udarbejdede og offentliggjorde i 1997 i samarbejde med medlemsstaterne en vejledning om risikoanalyse og toldkontrol. I kapitel 3, afsnit 3, i denne publikation defineres de særlige risikoindikatorer for varer, der pålægges antidumping- og udligningstold. Disse indikatorer forventes at dække de risici, der er anført i Rettens revision.

⁽¹⁹⁾ F.eks. blev der indført en antidumpingtold på 58,6 % på importen af rørfittings med oprindelse i Folkerepublikken Kina eller Taiwan (ved Rådets forordning (EF) nr. 584/96 og (EF) nr. 763/2000), mens den normale toldsats er 3,7 %.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

af de dokumenter, importøren forelægger. I forbindelse med antidumpingtold kan der kun sikres særlig behandling af toldangivelser, hvis der kan udvælges et væsentligt antal transaktioner til passende specifikke kontroller (fysisk undersøgelse af varerne, laboratorieanalyser, kontrol af dokumenternes ægthed osv.). Hvis der findes et edb-system, der registrerer alle toldangivelser, kan transaktionerne udvælges ved hjælp af automatiske søgeprofiler (»filtre«), som er defineret på grundlag af en risikoanalyse. I et sådant tilfælde vil den tolder, der behandler en angivelse, der er udvalgt ved hjælp af søgeprofilen, vide, at angivelsen er forbundet med særlige risici, og at den kræver særlig kontrol.

1.33. Det fremgik af Rettens revision, at de tyske toldmyndigheder ikke har et dækkende edb-system til klarering og registrering af alle indførsler. Der kompenseres ikke for denne svaghed på anden måde. Der findes stadig ikke en central enhed for risikoanalyse, og toldkontorerne informeres ikke i tilstrækkeligt omfang om de særlige forhold, der gør sig gældende ved indførsler, som er pålagt antidumpingtold.

1.34. Kvaliteten af toldkontrollen afhænger naturligvis af, om de disponible redskaber anvendes, som de skal, og om de anvendes effektivt. I Belgien, Frankrig og Spanien bemærkede Retten, at i nogle tilfælde dækkede de anvendte filtre ikke i tilstrækkeligt omfang særlige risici i forbindelse med indførsel af varer omfattet af antidumpingforanstaltninger. I Det Forenede Kongerige viste antallet af fejl og udeladelser, som Retten konstaterede under revisionen, at de disponible redskaber ikke blev brugt, som de skulle.

Fastsættelse af importprisen

1.35. Prisen netto franko Fællesskabets grænse er grundlaget for beregningen af værditoldsatser og for kontrollen af minimumsimportpriser. I henhold til artikel 147 i forordningen om gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen ⁽²⁰⁾ er den importpris, der lægges til grund for værdiansættelsen ved successive salg inden værdiansættelsen (herunder salg inden for Fællesskabets toldområde), normalt den pris, der var fastsat

1.33. Kommissionen er enig i, at alle nationale myndigheder fortsat skal forbedre deres infrastruktur bedst ved at øge anvendelsen af informationsteknologi, især inden for risikoanalyse.

1.34. Kommissionen følger de problemer op, som Retten nævner, og vil træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger.

Det skal også påpeges, at talrige aktiviteter er undervejs under Customs 2002-programmet med henblik på at fremme en fællesskabsmetode til risikostyringen. Disse aktiviteter, der indgår i planen for gennemførelse af risikoanalyse, og som bygger på tidligere erfaringer, omfatter udarbejdelse af risikoindikatorer for toldbehandlingen ved indførselse i toldområdet, import, eksport og transit.

1.35-1.36. Kommissionen vil gerne understrege, at Kommissionens tjenestegrene ved flere lejligheder har givet medlemsstaterne en foreløbig vejledning vedrørende dette spørgsmål i afventning af fastlæggelsen af en endelig holdning.

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

for det sidste salg inden varernes overgang til fri omsætning. Denne pris antages at være den højeste salgspris. Ved anvendelse af reglen for successive salg er det muligt at forhøje importprisen til samme niveau som minimumsprisen og dermed at undgå antidumpingtold.

1.36. Tyskland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige har anmodet Kommissionen om retningslinjer for anvendelsen af reglen om successive salg i forbindelse med antidumpingforanstaltninger, men da Rettens revision fandt sted, havde Kommissionen endnu ikke taget endeligt stilling.

Differentieret antidumpingtold

1.37. Satsen på antidumpingtold kan differentieres efter den enkelte eksportør eller producent. Der opstår særlige problemer, hvis ikke det fremgår klart af forordningerne, hvilke eksportører og producenter der kan opnå en mere favorabel toldsats. Rådets forordning (EF) nr. 1567/97 af 1. august 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af håndtasker af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽²¹⁾ har f.eks. medført sådanne problemer. Denne forordning fastsætter differentieret antidumpingtold på håndtasker fremstillet i kinesiske fabrikker af en række firmaer, der ikke er registreret under Folkerepublikken Kinas lovgivning.

1.38. Der var uvished om, hvem der faktisk ejede de kinesiske fabrikker, om den korrekte stavemåde af kinesiske firmanavne, og om hvorvidt de selskaber, der var angivet i udførselsangivelserne, var de samme som de selskaber, der var anført i forordningen, og som stavedes på en lidt anden måde. Disse forhold var alvorlige hindringer for en effektiv toldkontrol.

1.37-1.38. Kommissionen vil gerne give en klar redegørelse for de særlige forhold, hvorunder antidumpingpolitikken skal anvendes. Anvendelsen af antidumpingtold, herunder for individuelle eksportører, skal foregå på grundlag af den relevante forordning. I de fleste tilfælde er dette ukompliceret, og de virksomheder, der er berettiget til individuel told, kan let identificeres på grundlag af importdokumenterne. Med hensyn til det nævnte tilfælde, der går tilbage til 1997, opstod der vanskeligheder på grund af eksportproducenternes særlige virksomhedsstruktur (problemet var hovedsagelig, at flere producenter i Hongkong fik produceret i Folkerepublikken Kina via filialer uden retsstatus efter lovgivningen i Folkerepublikken Kina), som måtte afspejles i de bestemmelser, hvorved der blev indført foranstaltninger, samt på grund af sprogproblemer (f.eks. stavemåden af kinesiske navne).

Under alle omstændigheder har Kommissionen vedvarende bestræbt sig på at forbedre klarheden af antidumpingforordningerne. Hvis det er nødvendigt, anføres selskabets adresse i forordningen for at gøre identifikationen lettere.

⁽²¹⁾ EFT L 208 af 2.8.1997, s. 31. Listen over firmaer, som der er fastsat differentieret antidumpingtold for, er blevet udvidet og ændret adskillige gange ved:

- a) Rådets forordning (EF) nr. 2380/98 (EFT L 296 af 5.11.1998, s. 1)
- b) Rådets forordning (EF) nr. 175/2000 (EFT L 22 af 27.1.2000, s. 25)
- c) Rådets forordning (EF) nr. 133/2001 (EFT L 23 af 25.1.2001, s. 9).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.39. I et tilfælde, hvor eksportørens navn ikke var det samme som anført i forordningen, opkrævede de tyske toldmyndigheder i første omgang antidumpingtold. Senere blev tolden betalt tilbage, efter at importøren havde vist en fotokopi af et fortroligt brev fra Kommissionen til en belgisk advokat, der tilsyneladende havde anmodet om nærmere oplysninger om et af de selskaber, der var omfattet af den reducerede toldsats. I dette brev blev der redegjort for forbindelsen mellem det selskab, der var omfattet af den nedsatte toldsats, og som udtrykkeligt var nævnt i forordningen, og den producerende fabrik og et moderselskab, der markedsførte håndtaskerne.

1.40. Skal der sikres korrekt, ensartet og effektiv gennemførelse af antidumpingforanstaltningerne, bør grundlaget for toldmyndighedernes beslutninger være Rådets forordninger. Hvis Kommissionen mener, at visse bestemmelser kan fortolkes bredere, end forordningens ordlyd umiddelbart tillader, bør den officielt informere alle medlemsstaternes toldmyndigheder herom, så det sikres, at alle importører behandles lige. Under alle omstændigheder bør Kommissionen sørge for, at antidumpingforordningerne formuleres klart, således at der kan gennemføres effektiv toldkontrol.

Opkrævning med tilbagevirkende kraft af antidumpingtold på registrerede indførsler

1.41. For toldmyndighederne er det en usædvanlig procedure at opkræve antidumpingtold på registrerede indførsler med tilbagevirkende kraft. I EF-toldkodeksen henvises der specifikt til opkrævning af foreløbig antidumpingtold⁽²²⁾. Men den meget vanskeligere situation, hvor der skal opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft, omtales ikke i EF-toldkodeksen. Forordningerne om antidumpingtold er tilstrækkeligt retsgrundlag for opkrævning af antidumpingtold med tilbagevirkende kraft, men en omtale heraf i EF-toldkodeksen ville gøre toldmyndighederne mere opmærksomme på den særlige situation, navnlig hvis der blev fastsat en tidsfrist for inddrivelsen (som det er tilfældet med foreløbig antidumpingtold).

⁽²²⁾ Artikel 218, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

KOMMISSIONENS SVAR

1.39. Kommissionen påpeger i et ønske om at gøre situationen klar, at det var berettiget at bevilge den pågældende eksportør en nedsat toldsats. De tyske toldmyndigheder opkrævede en for landet generelt gældende toldsats for import fra en eksportør, der var berettiget til en nedsat toldsats, fordi den relevante salgsdokumentation ikke identificerede selskabet med dets fulde navn som anført i den relevante forordning. Eksportøren anmodede Kommissionen om at bekræfte, at han i virkeligheden havde fået bevilget den reducerede toldsats. Efter kontrol af den relevante dokumentation bekræftede Kommissionen dette, og denne bekræftelse blev efter sædvanlig praksis sendt til eksportørens lovlige repræsentant i Bruxelles. Bekræftelsen blev derefter af eksportøren sendt til de tyske myndigheder via importøren med en anmodning om anvendelse af den gældende nedsatte toldsats. Kommissionen indrømmer, at der ikke mod sædvanlig praksis blev sendt en kopi af dens korrespondance med eksportøren direkte til toldmyndighederne.

1.40. Kommissionen stiller via Taric oplysninger vedrørende offentliggjort antidumpinglovgivning til rådighed for medlemsstaterne for at sikre en ensartet og samtidig anvendelse af antidumpingforanstaltningerne.

Kommissionen søger at gøre retsbestemmelserne klare. Desuden udarbejder Kommissionens tjenestegrene efter ønske fra medlemsstaterne forklaringer vedrørende gældende tekster.

1.41. Fællesskabets toldkodeks nævner ikke opkrævning med tilbagevirkende kraft af antidumpingtold i de tilfælde, som Revisionsretten nævner. Imidlertid anvendes i sådanne tilfælde de bestemmelser i kodeks, der gælder for efterfølgende opkrævning af importafgifter. I overensstemmelse med artikel 220, stk. 1, i kodeksen skal bogføringen af den told eller resterende told, der skal opkræves, når importtolden ikke er bogført eller er blevet bogført med et lavere beløb end det lovmæssige beløb, bogføres to dage efter den dato, hvor toldmyndighederne er blevet opmærksomme på denne situation, kan beregne den skyldige told og bestemme debitor. Den toldskyld, der følger deraf, skal meddeles debitor inden for en frist, der fastsættes i kodeksens artikel 221.

Hvis der derfor findes en almindelig regel vedrørende inddrivelsesfrister, kræves det ikke, at der fastsættes en særlig frist for denne type importafgifter. Det undersøges imidlertid med medlemsstaterne i Toldkodeksudvalget, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte en særlig frist, hvorefter en ændring af Fællesskabets toldkodeks eventuelt bliver nødvendig.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.42. Retten konstaterede problemer i de fleste medlemsstater, den besøgte, i de tilfælde, hvor der var krævet antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på registrerede indførsler. I det følgende beskrives de væsentligste problemer:

- a) I Tyskland findes der ikke et edb-system til registrering af alle importangivelser, så toldkontorerne registrering af indførsler består i, at de arkiverer en kopi af importangivelsen. Denne procedure er ingen garanti for, at alle importangivelser registreres. Man vil aldrig kunne identificere oversete transaktioner eller dokumenter, der er gået tabt.
- b) I Hamburg havn (Tyskland) var lommetændere til genopfyldning ikke blevet registreret ⁽²³⁾. Toldmyndighederne bemærkede først fejlen flere måneder efter, at der var pålagt antidumpingtold på sådanne lommetændere. I mellemtiden var nogle af importørerne gået konkurs, andre befandt sig ikke på den adresse, de havde opgivet. Da revisionen fandt sted, var der endnu ikke foretaget opkrævning af ca. 1,1 millioner euro i antidumpingtold.
- c) I Antwerpen havn (Belgien) blev data om indførsler af lommetændere til genopfyldning, som der skulle kræves told for med tilbagevirkende kraft, ikke udvalgt og udtaget fra den database, hvor alle toldangivelser blev registreret. Efter Rettens vurdering skal der på grund af denne fejl stadig opkræves 1,7 millioner euro i endelig antidumpingtold.
- d) I Sverige var der ikke opkrævet ca. 0,1 millioner euro i told, fordi der ikke var fuldstændig enighed om ansvarsfordelingen mellem det centrale kontor og de regionale kontorer.
- e) I Southampton (Det Forenede Kongerige) var opkrævning med tilbagevirkende kraft af importtold på håndtasker fra Kina, på grund af fejl i registreringsproceduren, først blevet påbegyndt kort før Rettens besøg. Opkrævningen af den skyldige antidumpingtold på ca. 0,4 millioner euro var endnu ikke afsluttet, da Rettens revision fandt sted.

1.42.

- a) *Kommissionen er opmærksom på de administrative risici i forbindelse med det tyske system og har gentagne gange opfordret til datamatisering.*
- b)-e) *Kommissionen undersøger disse spørgsmål og vil træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder eventuelt opkrævning af renter ved for sen fastlæggelse.*

⁽²³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 971/98 af 7. maj 1998 (EFT L 135 af 8.5.1998, s. 38). Den endelige antidumpingtold for registrerede lommetændere blev fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 192/1999 af 25. januar 1999 (EFT L 22 af 29.1.1999, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Utilstrækkelig opfølgning af meddelelser under ordningen for gensidig bistand

1.43. I henhold til de særlige regler for »gensidig bistand« mellem medlemsstaternes og EU's administrationer ⁽²⁴⁾ skal medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om varer, der formodes at have været genstand for transaktioner, der er i strid med toldbestemmelserne, og om de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt ved overtrædelser af toldbestemmelserne, samt vedrørende utilstrækkelighed eller mangler ved toldbestemmelserne, som anvendelsen af disse bestemmelser har vist. Oplysninger om sager, hvor der er behov for koordinerede undersøgelser med deltagelse af flere medlemsstaters administrationer, sendes til medlemsstaterne af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁵⁾ som »meddelelser om gensidig bistand«.

1.44. Retten konstaterede, at der ikke altid blev fulgt tilstrækkeligt op på sådanne meddelelser i Det Forenede Kongerige, Tyskland og Belgien. I Det Forenede Kongerige var der kun blevet fulgt tilfredsstillende op på tre af ti meddelelser om gensidig bistand af nyere dato, som Retten undersøgte. Det skyldtes både administrative mangler, og at man som hovedregel kun undersøger sager, hvor det potentielle indtægtstab er på over 1 million GBP (ca. 1,6 millioner euro). I Tyskland er det ikke muligt at identificere alle de toldkontorer, hvorigennem der kan være foretaget indførsler, der formodes at være regelstridige. Den centrale toldforvaltning sender meddelelser om gensidig bistand til et begrænset antal lokale kontorer, som er udvalgt på grundlag af en empirisk bedømmelse. Både i Belgien og i Tyskland var der allerede i 1999 og 2000 konstateret uregelmæssigheder efter anvendelse af proceduren med meddelelser om gensidig bistand, men de skyldige beløb var endnu ikke opkrævet.

1.43. *Kommissionen undersøger som led i det årlige kontrolprogram for 2001, om de enkelte medlemsstaters systemer fungerer effektivt med hensyn til meddelelser i forbindelse med gensidig bistand.*

1.44. *Kommissionen har ligeledes underrettet Det Forenede Kongeriges myndigheder om manglerne ved deres procedurer ved behandlingen af meddelelserne i forbindelse med gensidig bistand. Yderligere kontrol af procedurerne i Det Forenede Kongerige, Belgien og Tyskland foretages i 2001. Rettens bemærkninger vil blive fulgt op i forbindelse med denne kontrol.*

⁽²⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFTL 82 af 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁵⁾ OLAF = Office européen de lutte antifraude.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Grænser for antidumpingforanstaltningernes effektivitet

Lange og komplekse procedurer

1.45. Følgende procedurer kan gøre antidumpingforanstaltningerne mindre effektive:

- a) Kommissionen handler normalt på grundlag af en skriftlig klage, der allerede skal indeholde væsentligt bevis for dumping og skaden. For at kunne fremlægge sådan dokumentation er erhvervsgrænsen nødt til at udarbejde fuldstændige dossierer og statistikker, hvilket er meget tidkrævende.
- b) Selv hvis en skriftlig klage medfører, at Kommissionen foretager en undersøgelse, træffes der ofte først beslutning om foreløbig antidumpingtold hen mod slutningen af den maksimale frist på ni måneder, fra undersøgelsen blev indledt, og der går normalt 15 måneder, hvilket er den maksimale tidsfrist, før beslutningen om endelige antidumpingforanstaltninger foreligger.
- c) Enhver ændring eller fornyet gennemgang af en eksisterende foranstaltning skal igennem samme langvarige procedure. Der kræves en skriftlig klage underbygget af fuldstændigt dokumenteret bevismateriale.

1.46. Som eksempel på de økonomiske ulemper, den langvarige procedure medfører, kan nævnes gødningsspektoren. Gødning indkøbes og bruges fortrinsvis i såningsperioden. Hvis dumping begynder umiddelbart inden denne periode, vil en hel afsætningsperiode være gået tabt for de producenter af gødning i Fællesskabet, der rammes af dumping, inden den først mulige antidumpingforanstaltning (foreløbig antidumpingtold) er truffet.

1.45.

- a) I overensstemmelse med gældende lovgivning skal klager dokumenteres. Da antidumpingundersøgelserne har en retlig karakter, skal afgørelserne og resultaterne baseres på realiteter — Kommissionen kan ikke indlede undersøgelser eller pålægge foranstaltninger på grundlag af ubeviste påstande.
- b) og c) Kommissionens tjenestegrene arbejder altid inden for de frister, der er fastsat i de relevante internationale aftaler og fællesskabslovgivningen. Antidumpingforanstaltningerne skal baseres på en tidskrævende grundig og fuldstændig undersøgelse. Hvis der blev pålagt foranstaltninger efter en hurtig og overfladisk undersøgelse, ville de tabe troværdighed og blive bestridt på uønsket måde ved domstolene. Under alle omstændigheder kan der pålægges foreløbige toldafgifter, hvis det er berettiget, og det er det sædvanligvis i tilfælde, hvor der sluttelig pålægges endelige toldafgifter. Det skal ligeledes anføres, at der sædvanligvis allerede er indført foranstaltninger i de tilfælde, hvor der foregår undersøgelser.

Sammenfattende er en korrekt procedure, herunder retten til forsvar, tids- og ressourcekrævende, men det er et nødvendigt krav.

1.46. Kommissionen understreger, at gældende krav i lovgivningen skal overholdes. Der kan kun træffes foranstaltninger efter en grundig undersøgelse. Hvis der blev truffet foranstaltninger i hast, før indlæggene fra Fællesskabets virksomheder kunne kontrolleres, ville eksportørerne uberettiget gå glip af hele afsætningsperioder, hvis indlæggene viste sig at være uden grundlag.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Svagheder ved tilsagnene

1.47. Tilsagnene er fortrolige, hvilket giver problemer for toldmyndighederne, navnlig når indførslerne foregår gennem tredjelande. Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 af 17. november 1997 om indførelse af endelig antidumpingtold på sømløse rør af jern ⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾ gav problemer.

1.48. I henhold til denne forordning skal de eksporterede producenter fremlægge produktionscertifikater, men der er ingen bestemmelser om, at de certifikater, der forelægges ved fortoldning, skal krydscheckes med de lister over udstedte certifikater, der skal sendes til Kommissionen, således at Kommissionen kan sikre sig, at eksportørerne overholder tilsagnene.

Utilstrækkelig markedsbeskyttelse

1.49. Retten konstaterede under revisionen, at varer, der er pålagt antidumpingtold, hvis de importeres fra bestemte lande, kan indføres i store mængder fra andre lande til priser, der er lavere end priserne på de importvarer, som pålægges antidumpingtold (f.eks. ubearbejdet magnesium, ildfaste chamottesten, glyphosat). I 1999 var importen af ildfaste chamottesten fra lande, der ikke var omfattet af antidumpingtold, næsten tre gange større

1.47. Kommissionen understreger, at oplysninger om pris-tilsagn er forretningsoplysninger og derfor ekstremt følsomme og fortrolige. (Se også bemærkningerne til punkt 1.25). Dette forhindrer ikke, at toldmyndighederne kontrollerer ægtheden af de produktionscertifikater, som Retten nævner, eller påser, at andre formelle krav overholdes, der ikke er fortrolige. Kommissionen har således bistået medlemsstaternes toldmyndigheder med at bekræfte ægtheden af sådanne certifikater i tvivlstilfælde. Endelig kontrollerer Kommissionens tjenestegrene overholdelsen af minimumspriserne.

1.48. På grund af beskyttelsen af forretningsinteresser er kun Kommissionen vidende om enkelthederne i tilsagnene, således som Retten også anførte under punkt 1.25 i sin beretning.

Taric omfatter oplysninger vedrørende forpligtelsen til at fremlægge et certifikat (nævnt i den pågældende antidumpinglovgivning) som en betingelse for at anvende en differentieret antidumpingtoldsats for den pågældende virksomhed eller fritage den for told.

Data fra medlemsstaterne til 14/6-databasen gør det muligt at sondre mellem import, for hvilken der opkræves told, og import, for hvilken der gælder tilsagn indgået af individuelle eksportører. Ud over eksportørernes rapporter om tilsagnene er der indført et krydscheckningssystem, der gør det muligt at finde frem til eventuelle problemer.

1.49. Muligheden for, at et produkt, for hvilket der er truffet foranstaltninger, kan være importeret fra andre lande til priser, der er lavere end de importpriser, som der opkræves told af, er irrelevant. En lav pris betyder ikke nødvendigvis, at produktet bliver dumpet. Formålet med antidumpingforanstaltninger er ikke at beskytte Fællesskabets marked fra import til lave priser generelt, men at hindre dumping, der skader Fællesskabets erhvervsliv.

⁽²⁶⁾ EFT L 322 af 25.11.1997, s. 1.

⁽²⁷⁾ I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 fritages import af en vare for antidumpingtold, forudsat at varen fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af de selskaber, der er opført på en liste i forordningen. Det gyldige, originale produktionscertifikat udstedt af et af de selskaber, der er opført på listen i forordningen, skal fremlægges for medlemsstaternes kompetente toldmyndigheder. Der blev godkendt tilsagn fra 11 producenter fra Ungarn, Polen, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

end importen fra lande, som var omfattet af antidumpingtold, og priserne var op til 50 % lavere end priserne på importen pålagt denne told ⁽²⁸⁾. Det er tvivlsomt, om den anvendte antidumpingforanstaltning i sådanne tilfælde sikrer effektiv beskyttelse af fællesskabsmarkedet.

Konklusion og anbefalinger

1.50. Generelt er der ikke konstateret større skævheder i gennemførelsen af antidumpingforordningerne. Ved revisionen af det nuværende system konstateredes imidlertid en række svagheder både i Kommissionen og i medlemsstaterne. Unddragelsen af antidumpingtold medfører ikke blot tab af egne indtægter, men gør også antidumpingpolitikken mindre effektiv.

1.51. Kommissionen bør:

- a) sørge for, at 14/6-databasen bliver pålidelig, og at dataene i basen krydskontrolleres med de beløb, medlemsstaterne har indberettet for egne indtægter i form af antidumpingtold (punkt 1.27-1.30)
- b) sikre, at toldkontrollen er effektiv ved at undgå, at forordningerne om told og antidumpingtold er tveetydigt eller upræcist formuleret (punkt 1.40-1.41)
- c) give de nationale toldmyndigheder passende retningslinjer for, hvordan antidumpinglovgivningen skal fortolkes og gennemføres (punkt 1.36 og 1.40)
- d) indsamle og analysere alle disponible oplysninger (14/6-databasen, angivelser af egne indtægter, Ownres, gensidig bistand, Eurostat osv.) om afvigende handelsmønstre eller -praksis, og tage disse oplysninger i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af antidumpingpolitikken.

1.50. Kommissionens svar bygger på resultaterne af dens egen kontrol i 2000, hvor der blev set på effektiviteten og pålideligheden af procedurerne for beregning og opkrævning af antidumpingtold i medlemsstaterne. Ud over de individuelle rapporter til de enkelte medlemsstater, der omfattede 35 bemærkninger, har Kommissionen også udarbejdet en temarapport, hvor der samlet gøres rede for de forskellige tendenser. Kommissionens kontrol af antidumpingtold blev udført under anvendelse af en systembaseret metode, hvor man koncentrerer sig om nøgleområder, herunder naturligvis en vurdering af det omfang, i hvilket reglerne blev overholdt.

1.51.

- a) Efter Kommissionens opfattelse vil indførelsen af denne anbefaling sandsynligvis ikke medføre væsentlige forbedringer på grund af de to systemers forskellige mål og tidsfaser.
- b) Kommissionen bestræber sig konstant på at få udarbejdet klare retsbestemmelser og anser ikke den nuværende formulering af antidumpingforordningerne som tvetydige.

Fællesskabets toldkodeks og tilknyttede gennemførelsesbestemmelser er blevet og bliver fortsat regelmæssigt ajourført og forenklet.
- c) Gennemførelsen af fællesskabslovgivningen er naturligvis først og fremmest medlemsstaternes ansvar, men Kommissionen vil naturligvis bistå medlemsstaterne og forklare bestemmelserne.
- d) Kommissionen anvender sine informationskilder korrekt, men det er dens opfattelse, at et af principperne for dens antidumpingtiltag, nemlig at drivkraften bag skal være klager fra erhvervslivet, bør opretholdes. Tiltag på dens eget initiativ skal overholde rammelovgivningen og må forblive et underordnet fænomen.

⁽²⁸⁾ Ifølge statistisk materiale fra Eurostat.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.52. Toldmyndighederne i medlemsstaterne bør:

- a) indføre passende tekniske redskaber til udvælgelse og kontrol af toldangivelser i forbindelse med antidumpingtold og anvende dem effektivt (punkt 1.31-1.34)
- b) sørge for, at skyldig antidumpingtold indkræves hurtigt med tilbagevirkende kraft, og fremover ikke undlade at opkræve denne told (punkt 1.42)
- c) sørge for passende opfølgning af »meddelelserne om gensidig bistand« (punkt 1.44).

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Indledning

1.53. Svig og andre uregelmæssigheder i forbindelse med egne indtægter, kan i modsætning til svig og uregelmæssigheder i forbindelse med udgifter i princippet overhovedet ikke registreres i budgettet og kan derfor ikke påvises ved revision af budgetgennemførelsen. Af denne årsag ønsker Retten at sætte resultaterne fra DAS-revisionen i det rette perspektiv og giver nedenfor en kort beskrivelse af stillingen, for så vidt angår beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser på området egne indtægter.

1.54. Ved finansieringen af budgettet kompenseres der for nedgange i de traditionelle egne indtægter eller momsindtægterne ved, at der i højere grad trækkes på BNI-indtægten. Det medfører først og fremmest, at de finansielle byrder fordeles anderledes mellem medlemsstaterne og mellem de forskellige kategorier af afgiftspligtige. Enhver forstyrrelse på området traditionelle egne indtægter eller det fælles momssystem kan således have en negativ effekt på gennemførelsen af det indre marked.

De gældende bestemmelser

1.55. Artikel 280, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og to rådsforordninger ⁽²⁹⁾ er retsgrundlaget for Fællesskabets og medlemsstaternes

1.55. 13 medlemsstater har ratificeret konventionen, og Kommissionen fortsætter med at opfordre de øvrige til at gøre det.

⁽²⁹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1) og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

RETTENS BEMÆRKNINGER

aktioner med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser, både med hensyn til indtægter og udgifter. Endvidere undertegnede repræsentanter for medlemsstaternes regeringer den 26. juli 1995 en konvention om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser gennem harmonisering af medlemsstaternes strafferetlige bestemmelser. Denne konvention og de efterfølgende protokoller var imidlertid endnu ikke trådt i kraft pr. 7. september 2001, da ikke alle medlemsstater har ratificeret dem ⁽³⁰⁾.

1.56. I henhold til flere bestemmelser i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ⁽³¹⁾ skal medlemsstaterne regelmæssigt indberette svig og uregelmæssigheder, som de har opdaget, samt indsende rapporter om den kontrol, som de har foretaget som led i forebyggelsen og bekæmpelsen af svig og uregelmæssigheder.

1.57. I en kommissionsbeslutning ⁽³²⁾ er defineret retningslinjerne for, hvordan medlemsstaterne skal meddele de forskellige oplysninger, som kræves i forordningen. I 1997 indførte Kommissionen også et edb-system (Ownres). Meddelelsesblade om svig og uregelmæssigheder, der drejer sig om beløb på over 10 000 euro, sendes via dette system og registreres også heri.

Resultater forelagt af Kommissionen

1.58. Siden Rettens vedtagelse af sin seneste årsberetning har Kommissionen offentliggjort en lang række oplysninger om fastlæggelsen og opkrævningen af de traditionelle egne indtægter, og navnlig om konstaterede tilfælde af svig og uregelmæssigheder (**tabel 1.2**).

1.59. Det skal bemærkes, at fra 1999 til 2000 steg det samlede beløb for svig og uregelmæssigheder, som medlemsstaterne har indberettet, til det dobbelte, selv om antallet af tilfælde faldt.

⁽³⁰⁾ Konvention om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48).

⁽³¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

⁽³²⁾ Kommissionens beslutning 97/245/EF, Euratom af 20. marts 1997 om de nærmere retningslinjer for medlemsstaternes meddelelse af visse oplysninger til Kommissionen inden for rammerne af ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 97 af 12.4.1997, s. 12).

KOMMISSIONENS SVAR

På grund af at ikke alle medlemsstater har ratificeret disse instrumenter (se i det følgende) foreslog Kommissionen den 23. maj 2001 et direktiv på grundlag af artikel 280, stk. 4, der gentager en stor del af bestemmelserne i konventionen og dens protokoller. Forslaget forhandles i øjeblikket i Rådet. For at også de ikke-overtagne bestemmelser kan træde i kraft, har Kommissionen opfordret medlemsstaterne til at fortsætte ratifikationen. Rådet har ligeledes gentagne gange opfordret medlemsstaterne til ratifikation.

1.57. *Kommissionens beslutning af 20. marts 1997 foreslås i øjeblikket ændret med henblik på at afhjælpe de mangler, man er stødt på i praksis.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.60. Ved udgangen af 2000 var der registreret i alt 11 407 tilfælde (kumuleret tal) i Ownres-systemet. Disse tilfælde vedrørte 1 482,8 millioner euro i alt, heraf er 362,6 millioner euro blevet opkrævet.

De forelagte oplysninger

1.61. Kommissionen understreger, at de tal, som medlemsstaterne har meddelt siden vedtagelsen af beslutning 97/245/EF, Euratom er temmelig uensartede i forbindelse med svig og andre uregelmæssigheder, og at den derfor vil anmode om nærmere oplysninger om forhold, der forekommer anormale ⁽³³⁾. Det giver navnlig problemer, når der skal skelnes mellem svig og andre uregelmæssigheder. Kommissionen mener endvidere, at det ikke er muligt at sammenligne tallene fra medlemsstaterne, fordi de nationale myndigheder anvender forskellige kontrolmetoder ⁽³⁴⁾.

1.61. *Kommissionen har over for de nationale myndigheder insisteret på, at de skal fremsende ensartede oplysninger. Yderligere har Kommissionen forbedret præsentationen af disse oplysninger, idet den har truffet beslutning om fra regnskabsåret 2000 at sammenlægge de rapporter, der omhandles i traktatens artikel 280 og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000.*

Tabel 1.2 — Traditionelle egne indtægter — Tilfælde af svig og uregelmæssigheder meddelt af medlemsstaterne i forbindelse med afgiftsbeløb på over 10 000 euro

(mio. EUR)

	Antal tilfælde	Beløb	Procent af budgettet	Budget
1996	2 149	284,4	2,09 %	13 583,6
1997	2 628	294,0	2,07 %	14 172,3
1998	2 126	249,2	1,77 %	14 110,7
1999	2 752	266,2	1,92 %	13 857,6
2000	2 403	534,5	3,50 %	15 267,2

Kilde: Kommissionen.

⁽³³⁾ Punkt 2.2.1. i »Sammenfattende rapport om de af medlemsstaterne indsendte meddelelser om kontrolarbejdet og resultaterne af deres kontrol samt principielle spørgsmål om traditionelle egne indtægter — Regnskabsåret 1999 — (Artikel 17, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000)«, KOM(2000) 718. F.eks. har Tyskland angivet et antal tilfælde, der ikke afspejler omfanget af trafikken med varer, og Nederlandene har meddelt ufuldstændige tal på grund af edb-problemer osv. Problemerne vedrørende de meget forskellige oplysninger fra medlemsstaterne var ikke løst i 2000 (jf. punkt 11 i »Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og bekæmpelse af svig — årsberetning for 2000«, KOM(2001) 255).

⁽³⁴⁾ Punkt 2.1.2 i ovennævnte »sammenfattende rapport«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.62. Beslutning 97/245/EF, Euratom indeholder ingen anvisninger til medlemsstaterne om, hvilke kontrolmetoder eller kriterier de skal anvende ved kontrollen af angivelser inden fortoldning (procentsatsen for de angivelser, der skal underkastes angivelseskontrol, procentsatsen for fysisk kontrol af varer, risikoprofiler, der skal anvendes ved udvælgelsen af de angivelser, der skal kontrolleres osv.). Det samme gælder med hensyn til overdragelsen af afgifterne i henhold til den fælles markedsordning for sukker. I 2001 ⁽³⁵⁾ blev der for første gang givet oplysninger om de forskellige nationale myndigheders beføjelser, for så vidt angår de beløb, som skal inddrives. Men inddrivelsen i medlemsstaterne går ofte langsomt, fordi de administrative og retlige procedurer tager lang tid, og fordi de nationale myndigheder ikke fortolker fællesskabsretten på samme måde ⁽³⁶⁾.

1.63. Som Kommissionen konstaterer, er det ikke muligt på grundlag af de disponible oplysninger at bedømme, hvor effektivt medlemsstaterne konstaterer svig og andre uregelmæssigheder, eller om de hurtigt kan opkræve de udestående beløb ⁽³⁷⁾.

Kommissionens kontrol i forbindelse med beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1.64. Kommissionen foretager hvert år kontrol i medlemsstaterne på grundlag af en detaljeret risikoanalyse, hvori der bl.a. tages hensyn til oplysningerne fra Ownresystemet. Kommissionen kontrollerer også, om de nationale bestemmelser om opkrævning og overdragelse af egne indtægter er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, den gennemgår og bogfører de månedlige opgørelser fra medlemsstaterne, og den følger nøje op på de bemærkninger, Revisionsretten har fremsat over for medlemsstaterne eller offentliggjort i sine beretninger.

1.65. Det indgår også i OLAF's beføjelser at behandle sager vedrørende de traditionelle egne indtægter. OLAF oplyser, at det i 2000 har indledt 120 sager om formodet svig. Det skønnes, at der kan opkræves i alt 608,7 millioner euro ⁽³⁸⁾.

⁽³⁵⁾ Punkt 8 i ovennævnte »årsberetning 2000« (KOM(2001) 255).

⁽³⁶⁾ Punkt 7.1 i Kommissionens årsberetning for 1999 om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og bekæmpelse af svig (KOM(2000) 718).

⁽³⁷⁾ Afsnit II i ovennævnte »årsberetning 2000« (KOM(2001) 255).

⁽³⁸⁾ Punkt 12.3 i ovennævnte »årsberetning 2000« (KOM(2001) 255).

1.62. *Kommissionens tjenestegrene kontrollerer i forbindelse med deres kontrol og inden for deres disponible midler, at toldmyndighedernes kontrol lever op til kravene i fællesskabslovgivningen. Desuden søger Kommissionen at undgå divergerende fortolkninger af fællesskabsretten.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Konklusion og anbefalinger

1.66. Da der er gået over fem år, siden konventionen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser blev undertegnet, bør ikrafttrædelsen af denne konvention og dens protokoller prioriteres højt. Dette mål kan imidlertid kun nås, hvis de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret konventionen, gør det så hurtigt som muligt.

1.67. Oplysningerne om medlemsstaternes indsats for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser på området traditionelle egne indtægter er stadig ikke sammenhængende og fuldstændige. Ud fra disse oplysninger kan man ikke bedømme, i hvilket omfang de forskellige medlemsstater er i stand til at påvise svig og andre uregelmæssigheder og til at opkræve de pågældende beløb, og heller ikke hvor effektivt de i givet fald gør det.

1.68. Derfor anbefaler Retten, at Kommissionen:

- a) fortsætter og styrker dialogen med medlemsstaterne, så man finder frem til, hvilke former for oplysninger der er nyttige, og så man bliver enige om en entydig fortolkning af dem
- b) fortsætter bestræbelserne på at evaluere og sammenligne effektiviteten af de administrative og juridiske midler og strukturer, som de nationale myndigheder kan bruge til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Det vil dermed blive lettere at vurdere, hvor sandsynligt det er, at en væsentlig del af fordringerne opført i B-regnskabet kan inddrives (jf. punkt 9.6).

Moms- og BNI-indtægter

1.69. For moms- og BNI-indtægterne er revisionens omfang begrænset, fordi disse indtægter er baseret på makroøkonomiske statistikker, hvor de underliggende data ikke kan testes direkte. Til gengæld er EU's udgifter og de traditionelle egne indtægter det direkte resultat af aggregeringen af en lang række enkeltstående transaktioner, hvis lovlighed og formelle rigtighed kan testes direkte.

Analyse af systemet

1.70. Revisionen af moms/BNI dækker processen fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager de makroøkonomiske aggregater fra medlemsstaterne (enten som overslag eller som faktiske tal), og formålet med revisionen er at vurdere det system, Kommissionen bruger til at behandle dataene, indtil der til sidst redegøres for dem i de endelige regnskaber.

1.67. *Kommissionen er i øjeblikket ved at ajourføre beslutning 97/245/EF, Euratom med henblik på en effektivisering.*

1.68.

a) og b) *Kommissionen deler Revisionsrettens betænkeligheder.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.71. Kvaliteten af de makroøkonomiske data fra medlemsstaterne har helt klar indflydelse på, hvor stort hver medlemsstats endelige bidrag bliver. I dag findes der imidlertid ikke anerkendte instrumenter til måling af kvaliteten, så det er heller ikke muligt for Retten at vurdere den finansielle effekt af eventuelle fejl. Retten tager det vanskelige spørgsmål om kvalitet op i nogle af sine særberetninger, f.eks. i den nyligt udarbejdede særberetning nr. 17/2000⁽³⁹⁾ og opfølgningen heraf (jf. punkt 1.107-1.121).

Revisionsresultater

1.72. Ved revisionen konstateredes der visse problemer med kommunikationen mellem Kommissionens tjenester. Den enhed, der meddeler medlemsstaterne de justeringer, der skal foretages i betalingerne vedrørende moms- og BNI-indtægter pr. årets udgang, fik usammenhængende og sommetider misvisende oplysninger fra de enheder, der er ansvarlige for kontrollen. Endvidere var det uklart, hvilken enhed der var ansvarlig for at kontrollere, at medlemsstaterne havde overdraget de rigtige beløb i egne indtægter.

1.73. Endvidere konstateredes det ved revisionen, at Kommissionen ikke kunne foretage fuldstændig afstemning af de forskellige datasæt (det lokale system, regnskabssystemet og »datawarehouse«), som det offentliggjorte indtægtsregnskab bygger på (jf. punkt 9.46).

KOMMISSIONENS SVAR

1.71. Kommissionen har siden 1988 samarbejdet med BNI-udvalget for at sikre kvaliteten (f.eks. overensstemmelsen med ESA-principperne, sammenlignelighed, pålidelighed og fuldstændighed) af de BNI-data, der anvendes til budgetformål. Det er Kommissionens opfattelse, at de regelmæssige kontroller, som dens tjenestegrene gennemfører af medlemsstaternes overholdelse af regnskabsreglerne og forbedringen af de statistiske kilder, sammen med BNI-udvalgets indsats er tilstrækkelige til at sikre, at beregningen af egne BNI-indtægter bliver af tilstrækkelig høj kvalitet. Eurostat og medlemsstaternes statistiske kontorer er ved at indføre kvalitetssikringsprocedurer på en række områder inden for grundlæggende statistik. Imidlertid er det, som Revisionsretten indrømmer, meget vanskeligt at sætte talværdi på kvaliteten af beregningen af BNI, og Kommissionen og BNI-udvalget har allerede udtrykt forbehold over for dette (se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning nr. 17/2000, s. 20, punkt 63-79). Kommissionen har imidlertid forsøgt forskellige metoder og fortsætter med at udvikle andre med henblik på at løse dette meget vanskelige spørgsmål.

1.72. Medlemsstaternes budgetbidrag fastsættes på grundlag af den bedste tilgængelige information. Når det kontor, der er ansvarligt for kontrollen af medlemsstaternes grundlag for egne indtægter, modtager mere præcise oplysninger om disse grundlag, videresender den oplysningerne til den afdeling, der forvalter indtægterne, så snart den sædvanlige kontrol er blevet gennemført, medmindre der er risiko for fejl. Meddelelsen af visse nye momsdata så sent som november 2000 medførte ikke vanskeligheder. Der optrådte én fejl vedrørende en medlemsstats BNI-grundlag, fordi en sen tilbagetrækning af et forbehold ikke blev taget i betragtning, da opgørelsen blev meddelt de nationale myndigheder. Denne fejl er blevet rettet, og man vil være mere opmærksom på sådanne transaktioner i fremtiden. Kommissionens tjenestegrene har ligeledes taget skridt til at tydeliggøre og styrke procedurerne for afstemningen af indbetalingerne til kontiene med egne indtægter med indtægtsordrerne.

1.73. På grundlag af de seneste tekniske forbedringer er man ved at afprøve en ny metode til regelmæssig afstemning, og en første begrænset afprøvning er blevet gennemført for den årlige regnskabsafslutning for 2000 vedrørende udnyttelsen af forpligtelsesbevillinger. Denne metode består i en afstemning af DWB- og DWC-oplysningerne for at få dækket hele kæden af de forskellige datasæt.

⁽³⁹⁾ EFT C 336 af 27.11.2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Konklusion og anbefalinger

1.74. Når begrænsningerne for revisionens omfang tages i betragtning, har Retten fået rimelig sikkerhed for, at moms- og BNI-indtægterne er ansat og opkrævet korrekt. Procedurerne til sikring af dataenes integritet under regnskabsprocessen er imidlertid ikke i overensstemmelse med gældende »best practice«-normer. Kommissionen bør derfor fortsætte bestræbelserne på at forbedre procedurerne for regelmæssig afstemning af de forskellige datasæt.

1.74. *Kommissionens tjenestegrene vil fortsætte med at forbedre procedurerne og overholde gældende best practice-normer.*

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Momsens betydning

1.75. Over en tredjedel af EU's budget finansieres af momsindtægten. Medlemsstaternes bidrag ⁽⁴⁰⁾ fastsættes ved anvendelse af en ensartet momssats på de transaktioner, der i henhold til sjette momsdirektiv er afgiftspligtige ⁽⁴¹⁾. Ethvert tab på grund af svig, eller fordi de nationale systemer ikke fungerer korrekt, kan indvirke på beregningsgrundlaget for momsindtægten.

1.76. Selv om nogle medlemsstaters beregningsgrundlag som følge af de gældende regler er udjævnet til 50 % af BNI, blev ca. 65,5 % af momsindtægten i 2000 finansieret af bidragene fra de øvrige medlemsstater ⁽⁴²⁾.

Skønnet indtægtstab på grund af momsunddragelse

1.77. Der foreligger mange spredte tal, som ikke er sammenlignelige, for, hvad indtægtstab på grund af momsunddragelse, og navnlig på grund af svig ⁽⁴³⁾, kan ansættes til. Den generelle konklusion er, at »svig indvirker stærkt på momssystemet i dets helhed« ⁽⁴⁴⁾. Ifølge et nyere dokument fra Kommissionen om udviklingen

1.77. *I det nævnte dokument (SCAF nr. 60) konkluderedes, at forskellige typer svig er blevet opdaget i det nuværende momssystem, som påvirker både handelen inden for samme medlemsstat, handelen inden for Fællesskabet og den internationale handel. Desuden er der påvist et øget problem med svig inden for handelen inden for Fællesskabet og den*

⁽⁴⁰⁾ Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9).

⁽⁴¹⁾ Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

⁽⁴²⁾ Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Italien, Østrig, Finland og Sverige.

⁽⁴³⁾ Jf. f.eks. meddelelse fra Kommissionen »Strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked«, KOM(2000) 348 endelig af 7. juni 2000, AFS-dokument nr. 26 af 30. juni 1997 og AFS-dokument nr. 37 af 2. februar 1998.

⁽⁴⁴⁾ AFS-dokument nr. 60 af 17. november 1998.

RETTENS BEMÆRKNINGER

i momsindtægterne i medlemsstaterne medfører svig væsentlige indtægtstab i absolutte tal ⁽⁴⁵⁾. Kun en lille del af dette tab indvirker på fællesskabsbudgettet. Virkningen begrænses for det første, fordi momsgrundlaget er udjævnet, og for det andet på grund af den ensartede momssats (0,8644 % i 2000).

Retsgrundlag

1.78. I princippet er medlemsstaterne alene ansvarlige for forvaltningen af momsen. De skal imidlertid underrette Kommissionen om de procedurer, de anvender ved registrering af afgiftspligtige samt ved fastlæggelse og opkrævning af moms, og om det nærmere indhold og virkningen af deres kontrolordninger. Kommissionen undersøger i samarbejde med hver enkelt medlemsstat, om der kan foreslås forbedringer i procedurerne med henblik på at gøre dem mere effektive. Kommissionen udarbejder hvert tredje år en rapport herom ⁽⁴⁶⁾. Rådet mente dengang, at disse bestemmelser kunne styrke foranstaltningerne til bekæmpelse af svig ⁽⁴⁷⁾.

1.79. De nationale administrative myndigheder samarbejder indbyrdes og med Kommissionen for at sikre, at lovgivningen på momsområdet overholdes ⁽⁴⁸⁾. For at ordningen løbende kan forbedres, skal medlemsstaterne rapportere deres erfaringer, navnlig med nye former for skatteunddragelse eller skattesvig til Kommissionen. Medlemsstaterne skal også give Kommissionen alle oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet, der kan være af interesse på fællesskabsplan, og de skal sende Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på området administrativt samarbejde. Kommissionen skal så hurtigt som muligt meddele hver medlemsstat alle oplysninger, som den kan videregive. Endelig forelægger Kommissionen hvert andet år en rapport om gennemførelsen af denne forordning.

KOMMISSIONENS SVAR

internationale handel. Kommissionen har analyseret medlemsstaternes momsindtægter og konkluderet, at den ikke synes at have væsentlig indflydelse på momsindtægterne, selv om den opdagede svig i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet tegner sig for betydelige absolutte indtægtstab.

⁽⁴⁵⁾ Arbejdsrapport »Trend in Member States' VAT Receipts« af 15. januar 2001, s. 16.

⁽⁴⁶⁾ Artikel 12 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).

⁽⁴⁷⁾ Erklæring til protokollen i forbindelse med vedtagelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, artikel 12.

⁽⁴⁸⁾ Artikel 11, 12 og 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 (EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Begrænset kontrol af de nationale kontrolsystemer

1.80. Kommissionen bør kontrollere, hvordan de nationale moms kontrolsystemer fungerer, og hvilke resultater de giver. Oplysningerne om medlemsstaternes inddrivelse af beløb og tallene for bestemte elementer af momssvig registreres imidlertid i forskellige tjenester i Kommissionen, og de bliver ikke konsolideret. Forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår inddrivelse af beløb og omfanget af svig, fremgår f.eks. ikke af Kommissionens kontrolarbejde.

1.81. Kommissionens kontrolarbejde tager sigte på den rapport, der skal offentliggøres hvert tredje år⁽⁴⁹⁾. Rapporterne indeholder en sammenfatning af medlemsstaternes besvarelser af et spørgeskema. Kommissionen foretager imidlertid ikke uafhængige analyser af disse oplysninger. På grundlag af disse rapporter er det ikke muligt at sammenligne de forskellige nationale kontrolsystemers effektivitet eller at bedømme de ændringer, der måtte være foretaget. Rapporterne er ikke opbygget på samme måde og indeholder generelle bemærkninger og henstillinger, som undertiden går igen i de forskellige rapporter. F.eks. har Kommissionen i forskellige rapporter siden 1992 henstillet, at der indføres et risikoanalyse system, men den har ikke undersøgt hver enkelt medlemsstats indsats på dette område.

1.82. Retten har tidligere påpeget, at der er problemer forbundet med disse rapporter. Kommissionen har f.eks. erklæret, at den ville analysere og evaluere hver enkelt medlemsstats kontrolsystem⁽⁵⁰⁾, men det fremgår ikke af den seneste rapport⁽⁵¹⁾, at den har foretaget en sådan analyse.

1.80. I henhold til artikel 12 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 om egne indtægter fra merværdiafgiften skal medlemsstaterne fremsende oplysninger til Kommissionen om »det nærmere indhold og virkningen af deres kontrolordninger på momsområdet«. Kommissionen understreger, at kontrolprocedurerne kun ændres langsomt med tiden. Oplysninger om disse procedurer skal derfor fremsendes periodisk, og Kommissionen har hverken krav på eller ressourcer til at kontrollere dem vedvarende. Det forhold, at oplysninger om momsbedrageri, kontrolsystemer og opkrævning fordeles på forskellige kommissionsafdelinger, er berettiget på grundlag af disse afdelingers ansvarsområder og deraf følgende behov. Kommissionen er af den opfattelse, at dens tjenestegrene samordner deres aktiviteter godt nok til at undgå de risici, der er anført i Rettens bemærkninger, og at de giver hinanden de oplysninger, der er nødvendige, så de kan udføre deres respektive hverv.

1.81. Kommissionen mener ikke, at formålet med dens rapport om egne momsindtægter er at sammenligne effektiviteten af de forskellige nationale moms kontrolsystemer og vurdere deres udvikling. Disse analyser gennemføres bedst i det generaldirektorat, der har til opgave at udvikle og gennemføre Den Europæiske Unions skattepolitik, og som under alle omstændigheder er tæt inddraget i forberedelsen, gennemførelsen og opfølgningen af kontrolbesøgene vedrørende egne indtægter. De forskellige rapporter har fokuseret på forskellige forhold, afhængigt af hvad Kommissionen pegede på som spørgsmål, der fortjente særlig opmærksomhed på det pågældende tidspunkt. F.eks. var der klare grunde til, at den rapport, der offentliggjordes i 2000, koncentreredes om det midlertidige momssystem for handel inden for Fællesskabet, der havde været i kraft siden 1993. Desuden har Kommissionen i nogen tid aktivt fremmet indførelsen og videreudviklingen af risikoanalyser i medlemsstaternes momsadministrationer. Et yderligere seminar i den serie, der afholdes med henblik på udviklingen af denne teknik, hvor alle medlemsstater, ansøgerlande og Kommissionen vil blive repræsenteret, afholdes som led i Fiscalis-programmet i september 2001.

1.82. Kommissionen erindrer om, at den den 28. januar 2000 forelagde Rådet og Europa-Parlamentet en rapport med en omfattende undersøgelse af hver medlemsstats moms kontrolsystem, og den har derfor indfriet sin forpligtelse (KOM(2000) 28 endelig udg.). I denne rapport anbefales det at forbedre momskontrollen og det administrative samarbejde. Disse anbefalinger blev baseret på en dybtgående undersøgelse af hver medlemsstats kontrolsystem omfattende 63 specifikke spørgsmål, der dækkede områder som f.eks. kontrolbeføjelser, kontrolprogrammer, udvælgelsesmetoder, straffordning, antallet af kontrolbesøg, kontrolmedarbejdere, multilateral kontrol osv.

⁽⁴⁹⁾ Jf. punkt 1.78.

⁽⁵⁰⁾ Punkt 3.22-3.26 i særberetning nr. 9/98 og Kommissionens svar (EFT C 356 af 20.11.1998).

⁽⁵¹⁾ KOM(2000) 28 endelig udg. af 28. januar 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.83. Retten bemærkede i årsberetningen for regnskabsåret 1998 om overvågningen af udviklingen i momsindtægterne ⁽⁵²⁾, at Kommissionens arbejde var ufuldstændigt, og at det ikke var koordineret. Kommissionen forelagde i februar 2001 den første rapport om udviklingen i momsindtægterne. Ifølge denne rapport har nogle medlemsstater, navnlig Tyskland og Italien, problemer med at opkræve moms ⁽⁵³⁾. Det ville være nyttigt med supplerende analyser.

Svagheder ved det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne

1.84. For at forbedre det administrative samarbejde på momsområdet er der indført flere forskellige instrumenter på fællesskabsplan:

- a) Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC) ⁽⁵⁴⁾ og Underudvalget for Bekæmpelse af Svig (AFS). Disse udvalg er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, og Kommissionen har forsædet.
- b) Fiscalis-programmet til forbedring af afgiftssystemerne i det indre marked (40 millioner euro over 5 år) ⁽⁵⁵⁾.
- c) Udveksling af oplysninger i henhold til forordning (EØF) nr. 218/92 og direktiv 77/799/EØF ⁽⁵⁶⁾.

Desuden er disse anbefalinger blevet taget op af Rådets ad hoc-arbejdsgruppe om skattebedrageri. ECOFIN-Rådet tog den 5. juni 2000 konklusionerne af ad hoc-arbejdsgruppens arbejde til efterretning og opfordrede Rådet til snarest muligt at forelægge forslag til udvidet administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne til bekæmpelse af skatteunddragelse.

1.83. *Kommissionens arbejdsdokument om udviklingen i momsindtægterne, der er fremsendt til Revisionsretten, konkluderede, at der ikke er bevis for, at bedrageriet i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet har mærkbar virkning på momsindtægterne. Der er imidlertid konstateret uregelmæssigheder i en række medlemsstater. Dette kunne være tegn på, at de har problemer med at opkræve moms. Imidlertid må en analyse af tendensen i momsindtægterne nødvendigvis baseres på en omtrentlig vurdering, og der må derfor udvises forsigtighed ved fortolkningen af tallene. Kommissionen vil yderligere undersøge disse mangler som led i kontrollen af de egne indtægter på grundlag af moms.*

⁽⁵²⁾ Punkt 1.19-1.26 (EFT C 349 af 3.12.1999).

⁽⁵³⁾ Jf. ovennævnte dokument »Trend in Member States' VAT Receipts«, s. 16.

⁽⁵⁴⁾ Nedsat i henhold til artikel 10 i ovennævnte forordning (EØF) nr. 218/92.

⁽⁵⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 888/98/EF af 30. marts 1998 (EFT L 126 af 28.4.1998, s. 1).

⁽⁵⁶⁾ Artikel 4 i ovennævnte forordning (EØF) nr. 218/92.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- d) Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig (Cocolaf) ⁽⁵⁷⁾.
- e) Andre generelle foranstaltninger til bekæmpelse af svig i det indre marked (5,65 millioner euro i 2000).

1.85. Kommissionen har kun de oplysninger om svig, som medlemsstaterne er villige til at give videre i udvalgene. Arbejdet i både SCAC og AFS vanskeliggøres imidlertid af juridiske og administrative problemer. I henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 218/92 er Kommissionen ansvarlig for at foreslå de foranstaltninger, der er nødvendige, selv når udvalgene ikke kan nå frem til en officiel holdning. Dertil kommer andre problemer, f.eks. at de nationale repræsentanters mandat har begrænset rækkevidde, og at medlemmerne af AFS har givet udtryk for tvivl med hensyn til, om udvalget overhovedet er beføjet til at anbefale »noget som helst« ⁽⁵⁸⁾. Disse problemer gør, at beslutningsprocedurer trækkes i langdrag, og punkterne på dagsordenen er ofte de samme.

1.86. Fiscalis-programmet vedrører bl.a. udveksling af embedsmænd og afholdelse af seminarer. Da der ikke er fastlagt klare resultatkriterier, er det vanskeligt at finde ud af, om programmet har bidraget til en forbedring af det administrative samarbejde.

1.87. For at kompensere for afskaffelsen af toldkontrol og for at undgå tab af momsindtægter, da den såkaldte momsovergangsordning trådte i kraft i 1993, blev der indført et edb-baseret system til automatisk udveksling mellem de nationale forvaltninger af oplysninger om værdien af leveringer af goder inden for Fællesskabet (VIES). Der er sket forbedringer, siden systemet blev indført, men de problemer med VIES, som Retten allerede har gjort opmærksom på ⁽⁵⁹⁾, er stadig ikke blevet løst. Systemet er langsommeligt. Det sikrer ikke, at der

1.85. *Til forskel fra de traditionelle egne indtægter er der ingen lovmæssig pligt for medlemsstaterne til at underrette Kommissionen om svig inden for momsområdet (antallet af opdagede sager, involverede beløb osv.).*

Kommissionen er enig i, at beslutningsprocedurerne er langsomme i SCAC. Dette skyldes i vidt omfang, at de fleste beslutninger vedrørende det administrative samarbejde og bedrageribekæmpelsen skal træffes med enstemmighed ved hjælp af ikke-retligt bindende afgørelser. Kommissionen understreger, at et af målene med det nye forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift (KOM(2001) 294 af 18. juni 2001) er at omdanne SCAC til et lovfæstet udvalg, der kan træffe beslutninger om alle spørgsmål med kvalificeret flertal.

1.86. *Fiscalis-programmet råder over en række instrumenter til gennemførelse af sine mål: seminarer, udveksling af embedsmænd, multilateral kontrol, uddannelse og informationssystemer. Alle aktiviteter skal have faste mål, før de godkendes, så resultaterne kan måles enkeltvis i forhold til disse mål. Desuden, som det kræves i selve Fiscalis-beslutningen, er der blevet gennemført en midtvejsevaluering af programmet, hvor der tages fuldt hensyn til medlemsstaternes rapporter om programmets virkninger.*

1.87. *Kommissionen anfører i sin første artikel 14-rapport, at VIES fungerer teknisk godt. Oplysningernes tilgængelighed afhænger af de tidsfrister for indlæsning, som virksomhederne pålægges. Disse tidsfrister er fastsat i sjettede momsdirektiv og er derfor ikke en mangel ved systemet selv. En afkortning af tidsfristerne for virksomhederne betragtes ikke som rimelig, fordi det i betydelig grad ville øge deres administrative byrde, samtidig med at det ikke væsentligt ville mindske bedragerimulighederne.*

⁽⁵⁷⁾ Kommissionens afgørelse 94/140/EF af 23. februar 1994 (EFT L 61 af 4.3.1994, s. 27).

⁽⁵⁸⁾ Jf. AFS's notat nr. 220 af 28. september 1999, punkt 8, for så vidt angår underudvalgets tvivl om, hvorvidt det kan komme med anbefalinger til SCAC.

⁽⁵⁹⁾ Særberetning nr. 9/98, punkt 3.10-3.11 og 3.18-3.21.

RETTENS BEMÆRKNINGER

gribes rettidigt ind over for storsvindlere. Nogle aktiviteter er ikke omfattet af systemet (tjenesteydelser, ikke-momsregistrerede personers erhvervelse af nye transportmidler, fjernsalg).

Utilstrækkeligt retsgrundlag

1.88. På nationalt plan hindres udvekslingen af relevante oplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på bekæmpelse af svig ofte af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af personlige oplysninger. I henhold til fællesskabslovgivningen⁽⁶⁰⁾ kan medlemsstaterne imidlertid begrænse rækkevidden af fysiske personers rettigheder, navnlig i forbindelse med retsforfølgning i straffesager og beskyttelse af medlemsstatens eller Den Europæiske Unions finansielle interesser på det fiskale område⁽⁶¹⁾. I øvrigt har den ad hoc-gruppe, Rådet oprettede i 1999, påpeget andre mangler på området bekæmpelse af svig⁽⁶²⁾.

1.89. Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser dækker ifølge fortolkningen i den forklarende rapport til denne konvention ikke momsindtægterne med den begrundelse, at de ikke opkræves direkte til Fællesskabet. Heller ikke forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽⁶³⁾, der vedrører samme område, omfatter moms. Enhver foranstaltning

KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til mulighederne for at anvende VIES-informationerne til rettidigt at opdage en række specifikke typer bedrageri er det Kommissionens opfattelse, at der er behov for yderligere kontrolmidler for at standse sådanne typer bedrageri, og at risikoanalyser både på registreringsstadiet og ved tilbagebetalingen samt et hurtigere og mere direkte administrativt samarbejde er væsentlige redskaber, der kan tages i anvendelse. Det nye forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift (KOM(2001) 294 endelig udg.) vil give nye muligheder for hurtig informationsudveksling.

Kommissionen vil forstærke informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne for at afhjælpe systemets nuværende mangler. Det nye forslag til administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift rummer (foruden VIES-systemet) øgede muligheder for informationsudveksling også på dette område.

1.88. Kommissionens tjenestegrene er opmærksomme på de problemer, som Retten nævnte vedrørende udveksling og behandling af personlige data. De er af den opfattelse, at medlemsstaterne burde anvende artikel 13 i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, der indeholder foranstaltninger til sikring af medlemsstaternes finansielle interesser. Dette problem samt alle de øvrige retslige hindringer, som påpeges af Rådets ad hoc-gruppe vedrørende skattebedrageri, tages op i det nye forslag til forordning om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift.

⁽⁶⁰⁾ Direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽⁶¹⁾ Artikel 13, stk. 1, litra d) og e), i ovennævnte direktiv.

⁽⁶²⁾ F.eks. hindringer for andre medlemsstaters skattemyndigheders deltagelse i arbejdet.

⁽⁶³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

til at bekæmpe svig mere effektivt, herunder vedtagelse af en fælles definition, kan resultere i øgede indtægter på Fællesskabets budget.

1.90. Ved oprettelsen af OLAF i 1999 vidste Kommissionen godt, at der ikke var et egnet retsgrundlag, og at visse medlemsstater tøvede med at acceptere legitimiteten af UCLAF-foranstaltninger på EU-plan til bekæmpelse af moms-svig⁽⁶⁴⁾. Men ved denne lejlighed foreslog Kommissionen ikke et forslag om et mere præcist og et bedre egnet retsgrundlag. For nylig udtalte Kommissionen, at »en anden faktor, der kan øge risikoen for svig, er manglen på et klart retsgrundlag for en international koordination af momsundersøgelserne varetaget af OLAF/Kommissionen«⁽⁶⁵⁾.

Konklusion og anbefalinger

1.91. Medlemsstaterne er alene ansvarlige for momsforvaltningen, men Kommissionen er ansvarlig for at fremme og koordinere de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne. Retten mener, at Kommissionen kunne udnytte de oplysninger og det spillerum, den har, bedre til at gøre det administrative samarbejde mere effektivt og til systematisk overvågning af, hvordan og hvor godt de nationale systemer fungerer.

1.92. På grundlag af bemærkningerne ovenfor anbefaler Retten følgende:

- a) Kommissionen bør sørge for, at der anvendes et ensartet system til overvågning af de nationale momssystemer, herunder problemerne med inddrivelse af fordringer og svig.

1.90. For at forbedre samarbejdet og informationsudvekslingen i Fællesskabet inden for områder, hvor der kan forekomme bedrageri på tværs af grænserne, har Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2001 genoptaget udarbejdelsen af et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning med henblik på at fastsætte et system for samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod ulovligheder, herunder i forbindelse med moms og hvidvaskning af penge.

1.91. Medlemsstaterne har hovedansvaret for kontrollen med merværdiafgifterne. Kommissionen har imidlertid ikke nogen koordinationsfunktion inden for de gældende bestemmelser for administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. I forordning (EØF) nr. 218/92 (VIES) og direktiv 77/799/EØF fastsættes der en rammeordning for medlemsstaternes indbyrdes udveksling af oplysninger, men ikke for informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionens rolle er begrænset til at vurdere, hvorledes ordningerne fungerer, og til at give medlemsstaterne muligheder for at samle deres erfaringer. Artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1553/89 giver heller ikke Kommissionen til opgave at fremme eller koordinere moms-kontrollen. Kommissionen har hverken krav på eller ressourcer til at gøre yderligere på dette område.

1.92.

- a) Kommissionen tager denne anbefaling til efterretning.

⁽⁶⁴⁾ Kommissionens svar til ovennævnte særberetning nr. 9/98, punkt 3.39.

⁽⁶⁵⁾ Jf. Kommissionens svar til Rettens årsberetning for regnskabsåret 1999, punkt 1.59 (EFT C 342 af 1.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Kommissionen bør i sine rapporter redegøre mere indgående for sin overvågning af resultaterne og videreudviklingen af de nationale kontrolsystemer.
- c) De institutionelle mekanismer, der er indført inden for rammerne af det administrative samarbejde, bør tages op til fornyet overvejelse. Målene bør klarlægges, og procedurerne forbedres. Kommissionen bør overbevise de nationale administrationer om, at dens programmer er nyttige. Den bør også beskrive, hvilken effekt dens foranstaltninger til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne har haft.
- d) I det nye retsgrundlag, som foreligger i udkast, samles de nuværende instrumenter for administrativt samarbejde og gensidig bistand, og det bør dermed være muligt at finde en løsning på problemerne og at få klarlagt medlemsstaternes og Kommissionens ansvarsområder. Der bør findes en løsning på de juridiske problemer, f.eks. beskyttelse af personlige oplysninger, der vanskeliggør udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Generel konklusion

1.93. Rettens revision og systemanalyse af traditionelle egne indtægter med henblik på at få sikkerhed for, at regnskaberne var rigtige, og at de underliggende transaktioner, der var bogført i medlemsstaternes regnskaber, var lovlige og formelt rigtige, gav generelt tilfredsstillende resultater. De fejl, der blev konstateret ved gennemgangen af transaktioner og systemer, indvirkede ikke væsentligt på indtægterne i driftsregnskabet, og Retten konkluderer derfor, at de regnskabsførte beløb er korrekt angivet og vedrører lovligt og formelt rigtigt opkrævede toldbeløb. Imidlertid er særlige problemer vedrørende føringen af B-regnskabet endnu ikke blevet løst (punkt 1.17-1.19).

KOMMISSIONENS SVAR

- b) *Kommissionens interesse i dette spørgsmål er øget. F.eks. drøftes henvisningerne i Rettens årsberetning for 1999 til undersøgelserne i to medlemsstater af brugen af statistiske metoder til opdagelse af, hvilke sektorer der er udsatte for risici, fortsat mellem Kommissionen og medlemsstaterne.*
- c) *Med den nye Kommissions forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift tages de nugældende ordningers funktionsmåde op til revision. For så vidt angår Fiscalis-programmet er Kommissionen helt enig med Retten om, at det er vigtigt at kunne vurdere programredskabernes virkninger. Derfor har Kommissionen netop foretaget en evaluering, hvori det konkluderes, at programmet var et godt instrument til at nå frem til et bedre samarbejde mellem skattemyndighederne med.*
- d) *Kommissionen vedtog, for at styrke det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift, den 18. juni 2001 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. Hermed etableres der et fælles retsgrundlag med klare og bindende regler for medlemsstaternes samarbejde. Det indeholder bestemmelser om flere direkte kontakter mellem myndighederne med henblik på at effektivisere og accelerere samarbejdet. Det virker også til gavn for mere intensive og hurtigere informationsudvekslinger mellem skattemyndighederne med henblik på at en mere effektiv bedrageribekæmpelse.*

1.93. *Kommissionen er bekymret over de strukturelle mangler ved det særskilte regnskabssystem og søger fortsat at finde frem til, hvorledes effektiviteten generelt kan forbedres.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.94. For så vidt angår moms og BNI, fik Retten rimelig sikkerhed for, at moms- og BNI-indtægterne var korrekt ansat og opkrævet. Kontrollen af dataenes integritet i Kommissionens edb-regnskabssystem bør dog stadig forbedres. Retten understreger, at der er risiko for unddragelse ved told og moms som ved alle former for beskatning (punkt 1.53-1.68 og 1.75-1.92).

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER

Traditionelle egne indtægter

1.95. De fleste bemærkninger, som der følges op på i det følgende, har været omhandlet i Rådets henstillinger om meddelelse af decharge og i Europa-Parlamentets beslutninger ⁽⁶⁶⁾.

Årsberetningen for regnskabsåret 1998

1.96. I årsberetningen for regnskabsåret 1998 bemærkede Retten, at medlemsstaternes særskilte regnskaber var behæftet med væsentlige fejl. Kommissionen har, som den også anførte i sit svar, koncentreret sin kontrol om medlemsstaternes særskilte regnskaber. Den har endvidere indledt to overtrædelsesprocedurer mod Tyskland. Den ene af disse procedurer havde den allerede omtalt i sit svar til Rettens bemærkninger. I løbet af 2000 traf Kommissionen også foranstaltninger over for Østrig, Belgien og Danmark, der eventuelt kan føre til tilsvarende procedurer, for at få disse lande til at ændre deres regnskabspraksis, der ikke anses for at være i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne.

EF-toldkodeksens bestemmelser om sikkerhedsstillelse og kaution for traditionelle egne indtægter (særberetning nr. 8/99)

Udsættelse af betaling af told, midlertidig indførsel af varer og ufuldstændige angivelser

1.97. Retten påpegede i denne særberetning en række usædvanlige forhold. Det drejede sig om bestemte

---

⁽⁶⁶⁾ Bl.a. Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2001 om Revisionsrettens særberetning nr. 8/99.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

regler, der ikke var fulgt. Først og fremmest var kontrollen af, at de gældende bestemmelser for varers overgang til fri omsætning under en forenklet angivelsesprocedure var overholdt, ikke tilstrækkelig. Der var ikke ført tilstrækkelig kontrol med sikkerhedsstillelser ved midlertidig import af varer, og endelig var fristerne for at bringe ufuldstændige anmeldelser i orden overskredet.

1.98. For at sikre, at medlemsstaterne rettede op på de konstaterede usædvanlige forhold, har Kommissionen navnlig gennem sin egen kontrol taget hensyn til Rettens bemærkninger. På mødet i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter har den erindret medlemsstaterne om deres forpligtelse i henhold til EF-toldkodeksen til at stille garantier i tilfælde af udskudt betaling.

Forsendelse

1.99. Retten konstaterede flere usædvanlige forhold i forbindelse med anvendelsen af reglerne om kontrol af samlede kautioner, fritagelser for at stille sikkerhed og indfrielse af kautioner inden for rammerne af forsendelsessystemet. Kommissionen har anmodet medlemsstaterne om de nødvendige oplysninger og redegørelser, for at den kan beregne eventuelle finansielle følger af de konstaterede usædvanlige forhold. I en meddelelse til Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter har den endvidere opfordret medlemsstaterne til at sørge for, at fællesskabsbestemmelserne om fastlæggelse, evaluering og årlig undersøgelse af beløbet for den samlede kaution i forbindelse med fællesskabsforsendelser anvendes korrekt.

1.100. Kommissionen anførte i sit svar på Rettens bemærkninger, at den ikke kunne opnå medlemsstaternes tilslutning til en ændring af reglerne for den samlede kaution. Medlemsstaterne mente, at det nye edb-system for forsendelser skulle kunne løse problemet med kautionen på en tilfredsstillende måde. Ved hjælp af et særligt modul i det nye edb-system skulle man nemlig kunne føre kontrol med anvendelsen af de forskellige kautioner. Ifølge planerne skulle retsreglerne for oprettelse og anvendelse af et sådant system have været vedtaget i april 2001. Kommissionen regner med, at det nye system vil være fuldt ud funktionsdygtigt omkring juni 2003.

1.100. *Fire medlemsstater og tre stater, der er parter i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure, og som allerede nu anvender NCTS-proceduren, forbereder sig på fra den 1. december 2001 at integrere nye funktioner i systemet.*

Tre andre medlemsstater og tre partnerstater forbereder sig på i løbet af første halvdel af 2002 at tilslutte sig systemet på samme funktionsniveau som det, som den første gruppe vil have nået på det pågældende tidspunkt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

TIR (Transport International Routier/International Road Transport)

1.101. I Tyskland havde Retten konstateret, at toldskyld var blevet opført i et særskilt regnskab efter indførsel på grundlag af TIR-carneter, dvs. at denne toldskyld teoretisk set var med garanti. Disse beløb burde derfor have været overført til fællesskabsbudgettet. Kommissionen sendte derfor Tyskland en begrundet udtalelse i november 2000, hvori den anførte, at denne fremgangsmåde var regelstridig. Tyskland afviste imidlertid Kommissionens argumenter i januar 2001.

1.101. *Kommissionen forfølger fortsat denne overtrædelse.*

1.102. Kommissionen har desuden truffet foranstaltninger, der skal sikre bedre anvendelse af TIR-konventionen. Konventionen er blevet ændret. Disse ændringer vedrører garantisystemet og blev vedtaget af TIR-administrationsudvalget på et møde den 19. oktober 2000. Generalsekretæren for De Forenede Nationer skal forelægge ændringerne for de kontraherende parter, som skal godkende dem, og de skal træde i kraft senest 15 måneder efter meddelelsesdatoen.

Klager

1.103. Retten havde i flere tilfælde konstateret, at toldkodeksens bestemmelser blev anvendt forkert, navnlig bestemmelsen om, at der skal stilles sikkerhed, når der indgives administrativ klage over en toldmyndigheds afgørelse. Kommissionen har foretaget en undersøgelse for at danne sig et billede af situationen på dette område i medlemsstaterne. Ved udgangen af 2000 forelagde den en første samlet rapport for Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter, og den er stadig i gang med at analysere de indhentede oplysninger.

Overdragelse til Kommissionen af fordringer, som der er stillet sikkerhed for

1.104. I særberetningen anførte Retten, at medlemsstaterne ikke fulgte samme regler for, hvornår toldskyld, som der er stillet sikkerhed for, skal opføres i A- eller B-regnskaberne. Retten havde allerede omtalt tilsvarende problemer i årsberetningen for regnskabsåret 1998. Der bliver fulgt op på dem (jf. punkt 1.96).

Konklusion og anbefalinger

1.105. Kommissionen har bestræbt sig på at fortsætte undersøgelsen af de forhold, Retten har gjort opmærksom på, og på at få medlemsstaterne til at rette op på

de konstaterede usædvanlige forhold. Selv om de fleste af Rettens bemærkninger vedrører medlemsstaternes administration, er Kommissionen stadig ansvarlig for, at fællesskabsbestemmelserne anvendes ensartet og konsekvent. De overtrædelsesprocedurer, Kommissionen har indledt, er et skridt i den rigtige retning. For så vidt angår forsendelsessystemet, vil resultaterne af omstillingen til edb først kunne måles, når denne omstilling er gennemført.

1.106. Retten opfordrer Kommissionen til at forsætte bestræbelserne på at få samtlige medlemsstater med i det projekt, som den anser for at være et vigtigt instrument til afhjælpning af de største problemer i forsendelsessystemet.

Kommissionens kvalitetsstyring af BNI-statistikkerne

Der er behov for en gennemskuelig kvalitetskontrol af BNI-statistikkerne

1.107. Bruttonationalindkomsten (BNI) er den vigtigste statistik i Fællesskabets moms/BNI-indtægtssystem. Retten har i tidligere beretninger gjort opmærksom på, at der er behov for systematisk og gennemsigtig kontrol af beregningen af BNI ⁽⁶⁷⁾, der giver pålidelige rammer, der kan revideres ⁽⁶⁸⁾.

1.108. Rådet støtter i sin henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen for regnskabsåret 1999 Rettens anbefaling, at Kommissionen forklarer mere indgående, hvordan den kontrollerer BNI-statistikkerne, og gør denne procedure mere gennemskuelig.

1.109. Den seneste revision omfattede en undersøgelse af de eksisterende kvalitetskontrollsystemer og

---

⁽⁶⁷⁾ Særberetning nr. 17/2000 om Kommissionens kontrol af pålideligheden og sammenligneligheden af medlemsstaternes BNI-opgørelser, punkt 82.

⁽⁶⁸⁾ Særberetning nr. 6/98 om status over ordningen for moms- og BNI-indtægter, punkt 5.11.

-standarder, en undersøgelse af forvaltningskontrollen af to BNI-forbehold over for fire medlemsstater (Belgien, Spanien, Nederlandene og Sverige) ⁽⁶⁹⁾, og en undersøgelse af, hvordan brugerne af BNI-statistikker oplyses om kvaliteten af disse statistikker.

Solide rammer for forvaltningen af BNI-statistikker

1.110. Grundlaget for bilateral og multilateral kontrol og vurdering af BNI-statistikker er bindende retsregler, nemlig:

- a) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000, hvor reglerne for den bilaterale kontrol, der udføres af Kommissionen og den enkelte medlemsstat, er fastlagt
- b) Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom, hvor rammerne er fastlagt for den multilaterale kontrol. Der er oprettet et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, som har Kommissionens repræsentant som formand (BNI-udvalget).

1.111. Endvidere sørger Kommissionen sammen med BNI-udvalget for et solidt grundlag for forvaltningen af kvaliteten af BNI-data. Det sker gennem kommissionsbeslutninger eller forslag til retningslinjer og anbefalinger (f.eks. Kommissionens beslutning 94/168/EF, Euratom om foranstaltninger til at gøre BNI mere dækkende og »Recommandations of the GNP Committee on the Borderline between Intermediate Consumption and Final Uses« — BNI-udvalgets anbefalinger om afgrænsningen af mellemliggende forbrug og endelig anvendelse).

1.112. Også frivillige initiativer har betydning. Kommissionen har indført »Qualistat« — initiativet for at forbedre statistikernes kvalitet i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder (ISO-standarder) og de best practice-normer, som nogle medlemsstater anvender. Kvalitetskontrol af output og databehandling indgår i initiativet, og begge kontroller kan være med til at sikre højere kvalitet og bedre forståelse af, hvordan BNI-statistikker udarbejdes.

⁽⁶⁹⁾ Kommissionen tager forbehold, når den ved kontrol af lister over de kilder og metoder, medlemsstaterne anvender til udarbejdelse af BNI, opdager væsentlige afvigelser mellem Fællesskabets standarder og den nationale praksis.

Fleksible forvaltningsrammer

1.113. BNI-udvalget er fleksibelt og har ved planlægningen af sine aktiviteter for de kommende år kunnet tage hensyn til væsentlige ændringer, f.eks.:

- a) at der er behov for et nyt direktiv efter ratificeringen af den nye afgørelse om egne indtægter (f.eks. for at gennemføre ændringen fra »gross national product« til »gross national income«) (o.a.: ændringen har ingen betydning for den danske udgave)
- b) at der i Kommissionen i stigende grad stilles krav om kvalitet, og at der derfor vil komme flere frivillige initiativer.

Utilstrækkelig anvendelse af forvaltningsrammerne

1.114. Rammerne bruges ikke systematisk ved kvalitetsvurdering og rapportering. Det fremgik af revisionen, at der i dokumentationen af behandlingen af nogle BNI-forbehold ikke altid var klar og præcis reference til de underliggende beviser. I nogle tilfælde var der kun en generel reference til dokumenter og revisionsbesøg. Direkte henvisninger til afsnit i disse dokumenter og rapporter ville give et langt bedre grundlag for undersøgelser og revision. Endvidere ville det gøre det lettere at overføre viden i tilfælde af personaleudskiftninger.

1.115. Det er vanskeligt at vurdere Kommissionens bedømmelse på grund af disse mangler. Når processen ikke er gennemsigtig, kan kontrollen blive mindre effektiv, og resultatet kan blive, at de forskellige medlemsstater ikke behandles ens. Rettens erklæring om forvaltningen af den fjerde indtægtskilde, BNI, findes i kapitel 9 om DAS (jf. punkt 9.56).

Brugerne får undertiden ikke alle oplysninger

1.116. I henhold til internationale standarder (ISO 8402 f.eks.) defineres kvalitet som et mål for, hvor godt et produkt eller en tjenesteydelse tilfredsstiller brugerens behov. Retten har undersøgt, om brugerne definerer deres behov klart ⁽⁷⁰⁾, og om Kommissionens statistiske tjenester opfylder behovene.

1.114. Kommissionen er i øjeblikket ved at forbedre dokumentationsvisningen i sine kontrolfiler, og et aspekt vil blive bedre krydsreference mellem dokumenter.

1.115. Kommissionen ønsker naturligvis at forbedre alle tilfælde af manglende gennemsigtighed og mener, at dens tjenestegrene har gjort store fremskridt med hensyn hertil både som led i deres eget arbejde og til opfølgning af tidligere bemærkninger fra Retten.

⁽⁷⁰⁾ BNI-udvalget, Kommissionens tjenester med ansvar for indtægtsforvaltning og dechargemyndigheden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.117. Kommissionen forelægger dokumentation for BNI-udvalget, der bygger sin udtalelse om BNI-statistikkerne på denne dokumentation. Grundlaget for udtalelsen er navnlig to dokumenter med henholdsvis de tal og de forklarende bemærkninger, som Kommissionen hvert år modtager fra hver enkelt medlemsstat (de såkaldte BNI-spørgeskemaer), og på rapporter og analyser, som Kommissionen selv har udarbejdet i årets løb.

1.118. Indholdet af svarene på de seneste BNI-spørgeskemaer har imidlertid varieret mærkbart fra medlemsstat til medlemsstat, og der gives ikke klare henvisninger til tidligere svar. Endvidere fremgår det ikke klart, hvilke rapporter og analyser BNI-udvalget bygger sin udtalelse på.

1.119. Undertiden modtager brugerne ufuldstændige oplysninger. Den tjeneste i Kommissionen, der har ansvaret for forvaltningen af indtægter, fortolkede f.eks. i 2000 den statistiske tjentes oplysninger om BNI-indtægten forkert. Dette skyldtes i vidt omfang, at tallene (»metadata«) ikke var forklaret tilstrækkeligt. Det bidrag, Belgien blev anmodet om at overføre, var derfor forkert.

Konklusion og anbefalinger

1.120. Der er allerede solide og fleksible rammer for forvaltningen af BNI-kvalitetskontrollen på fællesskabsplan. I praksis anvender Kommissionen imidlertid ikke disse rammer systematisk, og det kan medføre, at kvalitetskontrolprocessen ikke er tilstrækkelig gennemskuelig. Det kan også svække Kommissionens vurdering af BNI-statistikkerne. Endvidere får brugerne undertiden ufuldstændige oplysninger om kvaliteten af BNI-statistikkerne.

1.121. Retten anbefaler derfor,

a) at Kommissionen systematisk anvender de eksisterende standarder eller retningslinjer ved efterprøvelse og rapportering

1.118. Kommissionen noterer sig Rettens ønske om, at der i BNI-udvalgets udtalelser bør henvises mere klart til de mange enkeltrapporter, som den generelle udtalelse er baseret på. Kommissionen vil sammen med BNI-udvalget undersøge muligheden for at gennemføre dette forslag.

1.119. Kommissionen indrømmer, at der blev begået en isoleret speciel fejl ved fortolkningen af BNI-oplysningerne for Belgien, der førte til et krav om for høj betaling. Denne fejl er siden blevet rettet. Den ansvarlige tjenestegren vil i fremtiden underkaste BNI-oplysningerne en kontrol, der specielt tager sigte på at sikre, at sådanne situationer ikke opstår igen og at beregningen af justeringerne af saldoerne stemmer helt overens med de officielle tal fra Eurostat. Som følge af de egne BNI-indtægters voksende betydning må Kommissionen hele tiden følge procedurerne for modtagelse og kontrol af de statistiske data fra medlemsstaterne, som indtægterne er baseret på.

1.120. Kommissionen mener, at den systematisk anvender »forvaltningsrammerne«. Der er i afsnit 1. 114, 1.115, 1.118 og 1.119 givet svar på Rettens særlige bemærkninger. Kommissionen indfører procedurer med henblik på at gøre sin BNI-kontrol mere gennemsigtig for brugerne.

1.121.

a) Normerne og retningslinjerne for BNI-indberetninger og -kontrol er blevet udarbejdet af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaternes regnskabs eksperter i BNI-udvalget. De er blevet og vil blive anvendt systematisk.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) at Kommissionen systematisk giver brugerne relevante supplerende oplysninger til tallene eller de tekniske udtalelser
- c) at Kommissionen i forbindelse med udfærdigelsen af det nye direktiv om gennemførelsen af ændringen fra »gross national product« til »gross national income« benytter lejligheden til at indføre en regel om, at medlemsstaterne skal indsende perioderapporter om kvaliteten af deres statistikker.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) *Kommissionen (Eurostat) søger altid at sende yderligere information, der er relevant for brugeren, sammen med tal og tekniske udtalelser. Der skal imidlertid erindres om, at brugernes — administratorerne i Kommissionens budgetafdelinger, statistikerne i BNI-udvalget, revisorerne i Revisionsretten osv. — behov er forskellige.*
- c) *Under de løbende drøftelser om et kommende BNI-direktiv undersøger Kommissionen sammen med BNI-udvalget, om medlemsstaterne kan udarbejde en regelmæssig kvalitetsrapport, og hvilket indhold den skal have.*

KAPITEL 2

Den fælles landbrugspolitik

2.0. INDHOLD	Punkt
Indledning	2.1-2.4
Budgetforvaltning	2.5-2.28
Det oprindelige budget blev det endelige budget	2.5-2.6
Udgifterne nåede op på 98,7 % af bevillingerne	2.7
Bevillinger opført under formålsbestemte reserver bortfaldet	2.8
310 millioner euro er regelstridigt blevet overført til den monetære reserve	2.9-2.11
Store indtægtsbeløb er opført i udgiftsbudgettet	2.12-2.16
Der er igen foretaget væsentlige nedsættelser af forskuddene	2.17-2.19
Der foretages for mange bevillingsoverførsler	2.20-2.26
Edb-systemet AGREX skal ændres	2.27
Konklusion	2.28
DAS-revision	2.29-2.52
Revision af en repræsentativ stikprøve af transaktionerne	2.29-2.49
Substansfejl	2.31
Fejl på den endelige støttemodtagers niveau	2.32-2.35
Systematiske fejl i forvaltningen	2.36-2.41
Andre fejl i forvaltningen	2.42-2.44
Formelle fejl	2.45-2.49
Konklusion	2.50-2.52
Regnskabsafslutning	2.53-2.97
Indledning	2.53-2.54
Overensstemmelsesbeslutninger	2.55-2.84
Korrektioner	2.55-2.57
Svagheder i regnskabsafslutningsproceduren	2.58-2.59
Individuelle korrektioner	2.60-2.76
Medlemsstaterne har ikke truffet foranstaltninger som reaktion på Rettens bemærkninger	2.77-2.84
Beslutning om regnskabsafslutning vedrørende 2000	2.85-2.96
Forsinket indsendelse af dokumenter og betalingsoplysninger	2.85-2.87
Attester med forbehold og korrektioner	2.88-2.90
Problemer med attesteringsproceduren	2.91-2.96
Konklusion	2.97
Opfølgning af tidligere bemærkninger	2.98-2.185
Fysisk kontrol af landbrugsprodukter, for hvilke der er betalt eksportrestitutioner	2.98-2.106

	Punkt
Anbefalinger fra Rådet for Den Europæiske Union	2.101
Europa-Parlamentets forslag	2.102
Kommissionens opfølgning af Rettens bemærkninger	2.103-2.106
Den fælles markedsordning for fåre- og gedekød	2.107-2.129
Indledning	2.107-2.110
Rettens revision	2.111-2.112
Effekten af ordningen måles ikke	2.113
Systemet for fastsættelse af priser og præmier er mangelfuldt	2.114-2.116
Præmiestatistikker er ufuldstændige og indsendes for sent	2.117
Uklarhed om individuelle rettigheder; ubrugte kvoter	2.118-2.119
Grundlaget for ydelsen af en særlig præmie for moderfår og geder i ugunstigt stillede områder er tvivlsomt; de ugunstigt stillede områders status tages ikke regelmæssigt op til revision	2.120-2.121
Samspillet med andre fællesskabsforanstaltninger	2.122-2.123
Kommissionens nye forslag afhjælper ikke alle de mangler, som Retten konstaterede	2.124-2.127
Konklusioner	2.128
Anbefalinger	2.129
Kommissionens forvaltning af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager	2.130-2.185
Indledning	2.130-2.133
Produktionen er koncentreret i de sydlige medlemsstater og er stadig uorganiseret	2.134-2.135
Ordningens retsgrundlag og betydning for budgettet	2.136-2.137
Resultaterne af Rettens tidligere revision og 1996-reformen	2.138-2.142
Gennemførelsen af 1996-reformen lykkedes kun delvist	2.143-2.178
2000-ændringerne afhjælper ikke alle de mangler, som Retten har konstateret	2.179-2.180
Konklusion	2.181-2.182
Anbefalinger	2.183-2.185
De væsentligste bemærkninger i Rettens særberetninger	2.186-2.211
Den reviderede procedure for regnskabsafslutning	2.187-2.190
Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)	2.191
Mælkekvoter	2.192-2.194
Særberetning om: BSE	2.195-2.197
Restitutioner for anvendelse af kartoffel- og kornstivelse og støtte til kartoffelstivelse	2.198-2.200
Eksportrestitutioner — destination og overgang til fri omsætning (særberetning nr. 7/2001)	2.201-2.207
Fælles elementer i særberetningernes resultater og konklusioner	2.208-2.211

INDLEDNING

2.1. Dette kapitel omhandler udgifterne til den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL, Garantisektionen) og udgifterne under kapitel B2-5 1 ⁽¹⁾ (»Kontrol og andre foranstaltninger på landbrugsområdet«).

2.2. Stort set alle disse udgifter er afholdt af de udbetalende organer i medlemsstaterne. Hver måned overfører Kommissionen et forskud til disse organer, og forskuddet er beregnet på grundlag af de betalinger, de udbetalende organer har anmeldt for den foregående måned. Disse betalinger bogføres hver måned som udgifter med forbehold af eventuelle korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningen efter regnskabsårets udgang.

2.3. Dette kapitel er opdelt i følgende fem dele:

- a) Budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2000.
- b) DAS-revisionen vedrørende regnskabsåret 2000.
- c) Regnskabsafslutning.
- d) Opfølgning af tidligere bemærkninger.
- e) De vigtigste bemærkninger i en række særberetninger.

2.4. Retten har endvidere offentliggjort en række særberetninger og udtalelser om den fælles landbrugs politik. Listen over disse dokumenter er vedføjet som bilag II.

BUDGETFORVALTNING

Det oprindelige budget blev det endelige budget

2.5. I regnskabsåret 2000 androg de oprindelige bevilninger under undersektion B1 i budgettet for EUGFL,

---

⁽¹⁾ Tallene i afsnittet »Budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2000« (punkt 2.5-2.28) vedrører kun posteringerne i undersektion B1 i budgettet. For kapitel B2-5 1 var der i det oprindelige budget opført forpligtelsesbevillinger svarende til 51,5 millioner euro. Disse bevillinger er ikke blevet ændret i løbet af regnskabsåret, og regnskabsårets forpligtelser beløb sig til 49 millioner euro (95,1 %).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Garantisektionen, 41 469 millioner euro ⁽²⁾ (inklusive den monetære reserve ⁽³⁾ på 500 millioner euro) (jf. **tabel 2.1**) eller 49 % af de samlede bevillinger til betalinger til dækning af aktionsudgifter. Disse 41 469 millioner euro svarede til 99,4 % af loftet i de finansielle overslag (41 738 millioner euro) og til 89,1 % af beløbet i landbrugsretningslinjen (46 549 millioner euro).

Tabel 2.1 — EUGFL, Garantisektionen, 2000

(mio. EUR)

Udgiftsområde i de finansielle overslag: 1. Undersektion B1: EUGFL, Garantisektionen ⁽¹⁾							
	Udgifts- området i alt	Heraf					
		B1-1	B1-2	B1-3	B1-4	B1-5	B1-6
		Vegeta- bilske produkter	Animalske produkter	Tilknyttede udgifter	Landdistrikternes udvikling	Ledsage- foranstaltninger	Den monetære reserve
Loft i henhold til de finansielle overslag	41 738						
Udviklingen i budgettet							
Oprindelige bevillinger ⁽²⁾	41 494	25 867	9 521	1 501	4 084	21	500
Endelige disponible bevillinger	41 469	25 909	9 328	1 238	4 184	0	810
Budgetgennemførelse							
Udnyttede bevillinger ⁽³⁾	40 437	25 813	9 276	1 172	4 176	0	0
i % af de endelige disponible bevillinger	98	100	99	95	100	0	0
Bevillinger fremført til 2001	0	0	0	0	0	0	0
i % af de endelige disponible bevillinger	0	0	0	0	0	0	0
Bevillinger, der er bortfaldet	1 062	98	52	94	8	0	810
i % af de endelige disponible bevillinger	2	0	1	8	0	0	100

⁽¹⁾ Ikke-opdelte bevillinger.

⁽²⁾ Inklusive bevillingerne under den formålsbestemte reserve (B0-4 0) og den monetære reserve på 500 mio. EUR.

⁽³⁾ I forpligtelser.

Kilde: Forvaltningsregnskab 2000.

⁽²⁾ — Eksklusive formålsbestemte reserver på 24,9 millioner euro.

— Endelig vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2000 (EFT L 40 af 14.2.2000).

⁽³⁾ Den monetære reserve skal dække negative udsving (på over 200 millioner euro) i dollar/euro-pariteten i forhold til den paritet, der er anvendt ved opstillingen af budgetforslagene. Omvendt skal besparelser på over 200 millioner euro som følge af en gunstig udvikling i denne paritet overføres til den monetære reserve.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.6. Det samlede beløb for de oprindelige bevillinger blev ikke ændret i regnskabsåret ved et ændrings- og til-lægsbudget⁽⁴⁾. De endelige bevillinger androg således 41 469 millioner euro.

Udgifterne nåede op på 98,7 % af bevillingerne

2.7. Udgifterne beløb sig til 40 437 millioner euro eller 98,7 % af beløbet for de disponible bevillinger eksklusive den monetære reserve (jf. **tabel 2.1**) og 87 % af beløbet i landbrugsretningslinjen. Vegetabiliske produkter tegnede sig for 63,8 % af udgifterne, animalske produkter tegnede sig for 22,9 %, tilknyttede udgifter tegnede sig for 3 %, og landdistrikternes udvikling tegnede sig for 10,3 %. Udgifternes fordeling efter art var som følger: direkte støtte (70 %), restitutioner (13,9 %), strukturforanstaltninger (10,5 %) og interventionsforanstaltninger (3,2 %). Der kunne konstateres en stigning i strukturforanstaltningerne, især foranstaltninger med henblik på landdistrikternes udvikling, mens udgifterne til direkte støtte og interventionsforanstaltninger var faldet en smule.

Bevillinger opført under formålsbestemte reserver er bort-faldet

2.8. De 24,9 millioner euro i formålsbestemte reserver, der oprindeligt var afsat til »Andre foranstaltninger på veterinærområdet og inden for dyrevelfærd og folkesundhed« – 4 millioner euro — og til »Støtte til forvaltningen af ressourcer til støtte for den fælles fiskeripolitik« – 20,9 millioner euro — er ikke blevet anvendt og derfor bortfaldet ved regnskabsårets udgang.

310 millioner euro er regelstridigt blevet overført til den monetære reserve

2.9. Som følge af udviklingen i dollar/euro-pariteten⁽⁵⁾ blev overskud på 510 millioner euro bogført under forskellige poster. Som fastsat i forordningen om budgetdisciplin⁽⁶⁾ blev de besparelser, der lå over fribeløbet på 200 millioner euro, dvs. 310 millioner euro, overført til den monetære reserve.

⁽⁴⁾ Ved TÆB nr. 1 blev der kun foretaget en omfordeling af bevillingerne mellem artikel B1-4 0 8 og konto B1-4 0 8 0 og konto B1-4 0 8 1. Dette TÆB blev vedtaget den 2.8.2000, men først offentliggjort i EFT den 17.4.2001.

⁽⁵⁾ Budgettet var opstillet på grundlag af pariteten 1 euro = 1,12 dollar, men den gennemsnitlige kurs i referenceperioden (1.8.1999-31.7.2000) var 1 euro = 0,99 dollar.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2040/2000 af 26. september 2000 om budgetdisciplin, artikel 11 (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 27).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.10. Den frist, der er fastsat i forordningen for forslag om bevillingsoverførsel, blev imidlertid ikke overholdt. Kommissionen sendte nemlig dette forslag til Rådet den 10. januar 2001, men i henhold til forordningen burde den have fremsendt det senest ved udgangen af oktober måned 2000. Det er klart, at det med den gældende forordning og den procedure, Kommissionen anvender, aldrig vil lykkes at overholde denne frist.

2.11. Hertil kommer, at Kommissionen ved bevillingsoverførslen til den monetære reserve trak størstedelen af de 310 millioner euro på kapitel B1-3 7, »Afslutning af regnskaber for tidligere regnskabsår og nedsættelser/tilbageholdelser af forskud«, og ikke på de poster, hvor besparelserne var opnået (jf. **tabel 2.2**). Kommissionen fandt altså ikke frem til de poster, hvor der stadig var disponible bevillinger, fordi den ventede på de sidste udgiftsopgørelser fra medlemsstaterne. Denne procedure, som Retten tidligere har omtalt ⁽⁷⁾, gør det ikke muligt at underrette budgetmyndigheden om alle de bevillingsoverførsler fra kapitel til kapitel, som burde have været forelagt den.

KOMMISSIONENS SVAR

2.10. Selv om der havde været tilstrækkelige generelle bevilninger til at dække beløbet på 310 mio. EUR til overførsel til den monetære reserve, kunne den nøjagtige lokalisering af disse disponible midler først være blevet fastlagt, når medlemsstaterne havde fremsendt detaljerede oplysninger om gennemførelsen pr. budgetkonto, oplysninger, der ikke forelå på det tidspunkt, hvor beretningen blev udarbejdet. Når de nødvendige disponible midler var blevet identificeret i de enkelte budgetkonti i EUGFL, Garantisektionen, ville Kommissionen fremlægge forslaget om overførsel for Budgetmyndigheden. Kommissionen fulgte denne procedure, der, selv om den forsinkede fremlæggelsen af forslaget om overførsel, efter dens mening var i overensstemmelse med principperne for sund budgetforvaltning og overflødiggjorde unødvendig brug af andre procedurer såsom et tillægs- og ændringsbudget.

2.11. Forordningen om budgetdisciplin kræver ikke, at overførsler til den monetære reserve helt og holdent foretages fra de poster, hvor udgifterne påvirkes af ændringer i pariteten mellem euro/dollar. I så henseende er det i artikel 11, stk. 1, andet punktum, i nævnte forordning fastsat, at »Stiger dollaren i forhold til euroen i sammenligning med den kurs, der er anvendt i budgettet, overføres besparelser inden for Garantisektionen til den monetære reserve med et beløb på indtil 500 mio. EUR i 2000 og 2001 og på indtil 250 mio. EUR i 2002«. Kun hvis der opstår ekstraomkostninger på budgettet som følge af, at dollaren falder i forhold til euroen, er det anført, at der foretages overførsler til de poster under EUGFL, Garantisektionen, der er påvirket af dollarens fald (artikel 11, stk. 1, tredje punktum).

Tabel 2.2 — Overførsel til den monetære reserve

Budgetkapitel	Besparelser	Overført beløb
B1-1 0 Markafgrøder	371	0
B1-1 1 Sukker	48	48
B1-1 3 Bomuld	44	0
B1-1 8 Andre sektorer eller vegetabiliske produkter (ris)	6	0
B1-3 0 Produkter, der ikke er omfattet af bilag I	35	0
B1-3 2 Øer og fjerntliggende områder	7	0
B1-3 7 Afslutning af regnskaber for tidligere regnskabsår	0	262
I alt	510	310

Kilde: Bevillingsoverførsel nr. 79/2000.

⁽⁷⁾ Jf. Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1998, punkt 2.28.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Store indtægtsbeløb er opført i udgiftsbudgettet

2.12. I henhold til reglen om bruttoopgørelse ⁽⁸⁾ kan indtægter ikke øremærkes til bestemte udgifter, og der kan ikke foretages modregning mellem indtægter og udgifter. Ikke desto mindre er der opført et samlet negativt beløb på 3 798,3 millioner euro (over 9 % af udgifterne) under EUGFL, Garantisektionens udgifter ⁽⁹⁾ (i 1999 var der tale om 3 057,7 millioner euro og i 1998 om 2 498 millioner euro) ⁽¹⁰⁾. Som påpeget i Rettens udtalelse nr. 1/2001 ⁽¹¹⁾ om forslaget til forordningen om ændring af finansforordningen mener Retten, at sådanne negative udgifter bør opføres i den almindelige oversigt over indtægter.

2.13. Posterne med negativ saldo kan opgøres til i alt 1 899,4 millioner euro. I budgettet var der imidlertid kun opført en indtægt på 1 220 millioner euro (+ 55 %). Af disse 1 899,4 millioner euro tegner afslutningen af regnskaber for tidligere regnskabsår sig for 568 millioner (29,9 %), nedsættelser af forskud tegner sig for 510 millioner (26,9 %), og tillægsafgifter som følge af overskridelser af mælkekvoter tegner sig for 161 millioner (8,5 %) ⁽¹²⁾.

Kommissionen har i tidligere beretninger og forslag til overførsler som følge af bevægelserne i vekselkursen for dollar (f.eks. i beretningen og forslaget om overførsel for 1998 — SEK (1998) 1893 endelig udg. af 13.11.1998) påpeget, at besparelserne i de enkelte sektorer ikke nødvendigvis medfører, at et tilsvarende beløb står til rådighed ved regnskabsårets udgang, Andre faktorer end dollarkursen, f.eks. eksportvolumenet, verdensmarkedspriserne i dollars, udsvingene i betalingsakterne påvirker i stor grad de endelige bevillingsbehov for regnskabsåret i de forskellige kapitler. Kommissionen gjorde opmærksom på sådanne faktorer i sit svar på punkt 2.28 i Revisionsrettens årsberetning for 1998 (EFT C 349 af 3.12.1999, s. 53).

2.12. Kommissionen mener ikke, at negative udgifter skal opføres i den almindelige oversigt over indtægter. Den mener i stedet for, at disse beløb, der er tilbagebetalinger af beløb, der allerede er finansieret af EUGFL, bør behandles som en øremærket indtægt, der skal bruges af EUGFL, som foreslået i omarbejdelsen af finansforordningen.

2.13. Differencen på 680 mio. EUR mellem de budgettede negative udgifter (1 220 mio.) og de faktiske negative udgifter (1 899,4 mio.) skyldes hovedsagelig højere indtægter end forventet fra salg af varer på offentlige interventionslagre (+ 383 mio. EUR) og større nedsættelser af forskuddene end forventet (+ 410 mio. EUR).

Indtægter i sådanne budgetkonti er i kraft af deres art meget vanskelige at forudse, da de i tilfælde af salg fra offentlig oplagring afhænger af meget usikre markedsvilkår og priser, der påvirkes af uforudseelige kriser såsom BSE og mund- og klovesyge. I tilfælde af nedsættelser af forskud er beløbene en følge af medlemsstaternes overtrædelse af lovgivningen (manglende overholdelse af betalingsfrister og manglende kontrol) eller fejl begået af erhvervsdrivende (bedrageri, uregelmæssigheder og mælkeafgift). Disse beløb inddrives over de udgifter, som medlemsstaterne anmelder, og opføres på Fællesskabets budget.

⁽⁸⁾ Jf. finansforordningens artikel 4 og 27.

⁽⁹⁾ På 27 budgetposter (næsten 14 % af samtlige poster) er der opført negative udgifter.

⁽¹⁰⁾ Jf. Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1999, punkt 2.10, og for 1998, punkt 2.11.

⁽¹¹⁾ Udtalelse nr. 1/2001 (EFT C 55 af 21.2.2001).

⁽¹²⁾ I dette beløb på 161 millioner euro er ikke medregnet tillægsafgiften for regnskabsåret 2000 for Italiens vedkommende (245,9 millioner euro), der gav anledning til nedsættelse af forskuddet (jf. punkt 2.17 og 2.19).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.14. Indtægterne hidrører også fra fortjeneste opnået ved salg af oplagrede landbrugsprodukter, bl.a. på grund af nedskrivninger (svarende til differencen mellem købsprisen og den anslåede salgspris) foretaget på grundlag af pessimistiske beregninger. Disse indtægter andrager 588 millioner euro ⁽¹³⁾.

2.15. Endelig skal det bemærkes, at af disse 1 899,4 millioner euro vedrører 72 millioner euro også 21 budgetposter, hvor der i budgettet kun var regnet med i alt 50 millioner euro i indtægter.

2.16. Når indtægterne generelt ansættes for lavt, betyder det for Kommissionen, at den kan disponere over flere bevillinger og dermed får øget fleksibilitet i budgetforvaltningen.

Der er igen foretaget væsentlige nedsættelser af forskuddene

2.17. I regnskabsåret 2000 er der (ligesom i regnskabsåret 1999) foretaget væsentlige nedsættelser af forskuddene til forskellige medlemsstater, dels på grund af svagheder ved anvendelsen af det integrerede system og ved gennemførelsen af kontrollerne (Grækenland: 75,2 millioner euro), dels fordi der ikke er betalt tillægsafgift for overskridelse af mælkekvoterne (Grækenland: 7,5 millioner euro; Spanien: 6,2 millioner euro; Italien: 380,6 millioner euro; og Portugal: 20,6 millioner euro).

⁽¹³⁾

Regnskabsåret 2000

(mio. EUR)

	Indtægter	Disponible bevillinger
Skummetmælkspulver	- 291	- 63
Oksekød	- 95	- 130
Smør og fløde	- 47	- 12
Olivienolie	- 16	- 18
Ris	- 9	- 6
Korn	- 130	25
	- 588	- 204

KOMMISSIONENS SVAR

2.14. Som anført i punkt 2.13 påvirkes indtægterne fra salg af interventionsprodukter af mange faktorer, hvoraf værdinedskrivning bare er én. Efter forordning (EF) nr. 1883/78 nedskrives lagrene ved udgangen af regnskabsåret til deres forventede salgspriser for ikke at overføre eventuelle tab til de efterfølgende regnskabsår. Højere »fortjenester« ved senere salg end budgetteret kan være resultatet af mindre opkøb til intervention end forventet og af højere salgspriser eller større salgsmængder end forventet, alle direkte følger af et marked i udvikling.

2.15. De 21 omtalte budgetposter vedrører inddrivelse som følge af bedrageri og uregelmæssigheder, som i kraft af deres art også er meget vanskelige at anslå. Det ville være uforsigtigt at overvurdere sådanne indtægter uden et minimum af dokumentbeviser.

2.16. Kommissionens praksis er at indtage en forsigtig og rigoristisk holdning ved beregning af alle budgetbehov. De undervurderinger, som Revisionsretten henviste til, opstod hovedsagelig i budgetposter, der vedrører salg fra offentlig oplagring, der stærkt påvirkes af ændringer i markedsvilkårene, der ikke let kan forudses på tidspunktet for budgettets udarbejdelse, og nedsættelser af forskuddene, der i kraft af deres art er umulige at forudsige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.18. For Italiens vedkommende vedrører de 380,6 millioner euro mejeriåret 1999/2000 (245,9 millioner) og mejeriåret 1998/99 (134,7 millioner). Nedsættelsen af forskuddet for mejeriåret 1999/2000 er foretaget, fordi medlemsstaten har indsendt forkerte tal. I denne situation var Kommissionen nødt til at bogføre beløbet på budgetposten for nedsættelser af forskud i stedet for på posten for tillægsafgifter og derved overtræde reglen om specificering af bevillingerne. Det har også medført, at regnskaberne ikke er gennemskuelige. Nedsættelsen af forskuddet med 134,7 millioner euro (som følge af, at tallene for regnskabsåret 1999 blev indsendt for sent) er blevet bogført i regnskaberne for regnskabsåret 2000, og det er en overtrædelse af reglen om etårighed ⁽¹⁴⁾.

2.19. Der er tale om meget store beløb i nedsættelser af forskud (509 millioner euro mod 464 millioner euro i 1999), og det viser, at de berørte medlemsstaters systemer fortsat er behæftet med svagheder.

Der foretages for mange bevillingsoverførsler

2.20. Retten har gennemgået de finansielle oplysninger om budgetforvaltningen i regnskabsåret, som Kommissionen har forelagt i bind I til forvaltningsregnskabet for regnskabsåret 2000 ⁽¹⁵⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

2.18. Nedsættelsen af 245,9 mio. EUR for Italien for produktionsåret 1999/2000 var en følge af, at Italien i modstrid med lovgivningen, der kræver betaling af det skyldige beløb pr. 1. september i det pågældende år, ikke opkrævede eller indbetalte den fulde tillægsafgift for nævnte produktionsår til EUGFL.

I tilfælde, hvor lovgivningen ikke er overholdt, inddriver Kommissionen beløbene ved hjælp af nedsættelser af forskuddene, som der er oprettet en særlig budgetpost for (B1-3 7 0 1). Som fremhævet af Revisionsretten har Kommissionen ikke noget andet alternativ i en sådan situation.

Et revideret spørgeskema, som medlemsstaten fremlagde efter udgangen af regnskabsåret 1999, gav anledning til den supplerende nedsættelse på 134,7 mio. EUR for produktionsåret 1998/99. Den sene fremsendelse af oplysningerne gjorde det umuligt at opkræve dette beløb i regnskabsåret 1999. For at forhindre en gentagelse af dette problem, der er baseret på data, der blev fremsendt for regnskabsåret 1999/2000, baserede Kommissionen ovennævnte nedsættelse på 245,9 mio. EUR på en ekstrapolation af dataene fra tidligere år og ikke på det oprindelige spørgeskema, som medlemsstaten havde fremlagt.

2.19. De største nedsættelser inden for de 509 mio. EUR vedrører manglende betaling af tillægsafgiften for mælk (414,8 mio. EUR), der kun berører fire medlemsstater.

⁽¹⁴⁾ Jf. Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.15.

⁽¹⁵⁾ Retten har gennemgået Kommissionens oplysninger i Bind I i forvaltningsregnskabet. Formålet med dette bind er at fremsætte bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklare afvigelser mellem de oprindeligt godkendte budgetter og de endelige disponible bevillinger, samt mellem de disponible og de udnyttede bevillinger. Sigtet med gennemgangen var ikke at få sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige, men den skulle vise, om der var væsentlige afvigelser, som ikke var forklaret, samt om nogle af forklaringerne eventuelt ville kunne virke misvisende.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.21. Bind I giver ikke et fuldstændigt og præcist billede af budgetgennemførelsen i regnskabsåret. Som eksempel kan nævnes:

- a) Der gives ikke nogen forklaring på, hvorfor det har været nødvendigt at foretage bevillingsoverførslerne.
- b) Ændrings- og tillægsbudgettet nævnes ikke.
- c) Der gives stort set ingen forklaring på de afvigelser, der kan konstateres mellem budgetgennemførelsen og det endelige budget.
- d) Tallene er ikke angivet på samme måde (tallene i millioner er somme tider afrundede beløb, somme tider det fulde beløb; afvigelser mellem budgetgennemførelsen og budgettet er somme tider angivet, somme tider ikke angivet), og i nogle tilfælde er der endog angivet forkerte tal ⁽¹⁶⁾.
- e) Faktisk er kun kapitlet »Landdistrikternes udvikling« opstillet i overensstemmelse med Kommissionens regnskabsinstrukser.

2.22. Bind II giver heller ikke et meget præcist billede af budgetgennemførelsen. Udgifterne, som korrekt er debiteret konto B1-4 0 8 0 (»De vigtigste foranstaltninger med tilknytning til landbrugssektoren«) og konto B1-4 0 8 1 (»Andre foranstaltninger«), er blevet samlet under artikel B1-4 0 8 (»Fremme af tilpasningen og udviklingen af landdistrikterne«). Dermed er der ikke foretaget den adskillelse af udgifterne, som blev vedtaget ved TÆB nr. 1.

2.23. I løbet af regnskabsåret er der foretaget bevillingsoverførsler på 175 ud af i alt 218 budgetposter. Det samlede beløb for disse bevægelser — dvs. summen af bevillingsoverførslerne — androg 8 189 millioner euro (19,7 % af de endelige bevillinger), og der er dermed tale om en væsentlig forhøjelse i forhold til tidligere

2.23. *Det ville være normalt at forvente en høj grad af overførsler i et år, der var særlig stramt for budgetgennemførelsen i og med, at 98,7 % af de disponible bevillinger blev udnyttet. Dette fremhæves ved, at de nødvendige overførsler, inkl. overførslerne for udvikling af landdistrikterne, efter modtagelsen af det endelige månedsregnskab beløb sig til*

⁽¹⁶⁾ Under kapitlet »Afslutning af regnskaber« omtales der udgifter, som i virkeligheden er indtægter, og under artiklen »Interventioner i form af oplagring af oksekød« er der omtalt en udgiftsnedgang, mens der i virkeligheden er tale om indtægter. Under kapitlet »Andre foranstaltninger« er der anført et forkert beløb for posten på det oprindelige budget. Under kapitlet »Fødevarerhjælp« er beløbet for udgifterne forkert. I tabellen »Udvikling i bevillinger og udgifter i 2000« er nogle af totalerne forkerte.

RETTENS BEMÆRKNINGER

regnskabsår (10,2 % i 1999 og 5,2 % i 1998) ⁽¹⁷⁾. Kommissionen anfører, at bevillingsoverførslernes omfang delvis skyldes, at bevillingerne til kapitlet »Landdistrikternes udvikling« i første omgang ikke var fordelt rigtigt på de forskellige poster.

2.24. Det store antal bevillingsoverførsler skyldes imidlertid også, at overslagene og medlemsstaternes tilsyn med udgifterne er af svingende kvalitet. I nogle tilfælde er der foretaget bevillingsoverførsler, fordi der skulle dækkes supplerende udgifter, som skyldtes, at betalingerne eller gennemførelsen af programmerne var forsinket. På konto B1-1 2 2 0 (»Forbrugsstøtte — olivenolie«) er bevillingen forhøjet fem gange med i alt 19,6 millioner euro med henblik på dækning af udgifter, som henhørte under produktionsåret 1997/98, og på konto B1-1 0 6 2 (»Jordudtagning på femårsbasis«) er bevillingen blevet forhøjet seks gange med i alt 10,6 millioner euro med henblik på dækning af udgifter, som vedrørte perioden 1988-1992. Kommissionen bør kræve af medlemsstaterne, at de udarbejder mere pålidelige udgiftsoverslag, så den ikke hele tiden må justere bevillingerne.

2.25. Retten påpegede i årsberetningen for regnskabsåret 1999, at der i nogle tilfælde tilsyneladende kun var foretaget bevillingsoverførsler, fordi det var belejligt ⁽¹⁸⁾. Sådanne tilfælde er forekommet endnu hyppigere i regnskabsåret 2000. På 32 budgetposter (som kan opgøres til i alt 226,8 millioner euro ⁽¹⁹⁾ — beløbet kunne i 1999 opgøres til 41,6 millioner euro ⁽¹⁸⁾) har træk på bevillingerne efterfølgende måttet udlignes med bevillingsoverførsler, eller omvendt.

KOMMISSIONENS SVAR

4 437,06 mio. EUR. Desuden var 2000 som nævnt af Revisionsretten det første år for anmeldelse af udgifter til programmer for udvikling af landdistrikterne, og overførslerne i 18 budgetposter inden for dette kapitel alene androg 3 878 mio. EUR.

2.24. Som anført i årsberetningen for 1999 har Kommissionen allerede taget skridt ved i forordning (EF) nr.1750/1999 at pålægge korrektioner, når de faktiske udgifter afviger betydeligt fra overslagene.

Budgetposterne B1-1 0 6 2 og B1-1 2 2 0 vedrører to foranstaltninger, der sluttede før regnskabsåret 2000, og som der derfor ikke var opført bevillinger for på budgettet for 2000. Medlemsstaterne foretog nemlig betalingerne langsommere end forventet, og en række bevillingsoverførsler var nødvendig for at bogføre de anmeldte udgifter på budgettet. Da tidligere ordninger var involveret, blev det anset for forsigtigt kun at anmode om overførsler for at klare de rent faktisk afholdte udgifter i stedet for at basere anmodningerne på medlemsstaternes skøn.

2.25. For at kunne bogføre udgifter på budgettet på månedsbasis frem for at suspendere dem er det undertiden nødvendigt at overføre bevillinger og derefter genoprette den oprindelige situation. Sådanne bevægelser kan være nødvendige som følge af budgetpostens art som f.eks. i tilfælde af budgetposter, der vedrører »Andre udgifter til offentlig oplagring«, hvor tab kan opstå i en vis periode, der senere som følge af markedsbevægelser forvandles til fortjeneste (se punkt 2.26), eller på grund af regnskabsjusteringer, som medlemsstaterne foretager. Der opstod f.eks. i budgetpost B1-1 0 5 1, der blev tilført midler i løbet af året, bevillingsoverskud, da en medlemsstat flyttede en udgift på 19,4 mio. EUR fra denne post til andre poster i det endelige månedsregnskab.

⁽¹⁷⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.6, og årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 2.4.

⁽¹⁸⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.21.

⁽¹⁹⁾ På følgende poster er der foretaget træk eller forhøjelser, som senere er blevet udlignet ved forhøjelser eller træk: B1-1 0 0 0, 1 0 0 1, 1 0 1 3, 1 0 1 4, 1 0 4 0, 1 0 4 1, 1 0 4 3, 1 0 5 0, 1 0 5 1, 1 0 5 2, 1 0 5 4, 1 0 5 5, 1 0 6 0, 1 2 3 0, 1 5 0 2, 1 5 1 5, 1 6 1 1, 1 6 2 2, 1 6 2 3, 1 7 1 0, 1 7 5 0, 1 8 0 0, 1 8 5 1, 1 8 5 4, 2 0 2 4, 2 0 3 4, 2 1 2 5, 2 1 2 9, 3 0 1 2, 3 0 1 3, 3 0 1 9, 3 9 9 0.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.26. Andre bevillingsbevægelser vidner også om svagheder ved tilsynet med bevillingerne. I det oprindelige budget var der opført 25 millioner euro på posten »Andre udgifter til offentlig oplagring af korn«, og denne post blev først forhøjet med 13 millioner euro, derefter blev der ved seks på hinanden følgende overførsler trukket i alt 166,1 million euro på den, hvorefter saldoen for de endelige (negative) bevillinger blev sat til - 128,1 million euro. Kommissionen bør forsøge at stramme op på forvaltningen af bevillingsoverførslerne.

Edb-systemet AGREX skal ændres

2.27. Retten kritiserede i årsberetningerne for regnskabsårene 1997, 1998 og 1999 ⁽²⁰⁾, at der ikke var sket nogen fremskridt i projektet med at få udskiftet edb-systemet til forvaltningen af landbrugsudgifterne (AGREX). Kommissionen har i regnskabsåret 2000 påbegyndt arbejdet med at få indført et nyt system, og ifølge planerne skal det blive operationelt i 2002.

Konklusion

2.28. Udgifterne under undersektion B1 beløb sig til i alt 40 437 millioner euro eller 98,7 % af de endelige bevillinger (jf. punkt 2.7). Budgetforvaltningen var også i 2000 kendetegnet ved, at der blev overført meget store beløb ved bevillingsoverførsler (8 189 millioner euro eller over 19 % af de oprindelige bevillinger) (jf. punkt 2.23), og ved, at der var opført meget store beløb i indtægter eller negative udgifter under udgifterne (3 798 millioner euro eller over 9 % af udgifterne) (jf. punkt 2.12). Såvel bevillingsoverførslerne som de negative udgifter er steget væsentligt i forhold til regnskabsåret 1999 (hhv. til det dobbelte og med en fjerdedel). Fordi der er overført så store beløb ved disse bevillingsoverførsler, har udnyttelsesgraden for størstedelen af budgetposterne naturligvis været høj. Disse overførsler afspejler, at såvel indtægtsoverslagene (jf. punkt 2.12-2.16) som udgiftsoverslagene (jf. punkt 2.23-2.26) er af

KOMMISSIONENS SVAR

2.26. Det er meget vanskeligt at forudse resultatet af budgetposter, der dækker »fortjeneste eller tab« ved salg af interventionsvarer såsom det salg. Revisionsretten omtaler, da det afhænger af usikre markedsforhold og prisbevægelser. For den pågældende budgetpost androg den faktiske udgift pr. 31 januar 2000 41 mio. EUR, hvilket forudsatte en bevillingstilførsel på 16 mio. EUR i forhold til det oprindelige budget for at bogføre udgiften på budgettet. I betragtning af medlemsstaternes forventede fortjeneste på 3,5 mio. EUR blev den ønskede bevillingstilførsel begrænset til 13 mio. EUR.

Senere bedringer i markedsforholdene/salget medførte højere indtægter end forventet (se kommentarer under punkt 2.14).

2.28. Forøgelsen af overførslerne skyldtes en række faktorer inkl. udgifterne til udvikling af landdistrikterne for første gang (se punkt 2.23), omskiftelige markedsforhold for produkter på offentlige lagre (se punkt 2.25), og det var nødvendigt at sikre en meget høj grad af budgetgennemførelse (98,7 %). Store indtægter fra regnskabsafslutningen, nedsættelser af forskudene og salg fra offentlige lagre bidrog til at forøge de negative udgifter.

Særlig gode markedsforhold for korn, skummetmælkpulver og smør var også årsag til et vist udsving i skønnene over indtægter fra og udgifter til disse produkter.

Kommissionen er klar over behovet for at forbedre kvaliteten af overslagene og har allerede fastsat korrektioner for

⁽²⁰⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1997, punkt 2.24-2.25, årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 2.33-2.34, og årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.23.

RETTENS BEMÆRKNINGER

varierende kvalitet. Kommissionen bør derfor (i samarbejde med medlemsstaterne) gøre en indsats for at få kvaliteten af disse overslag forbedret og tage en række budgetforvaltningsprocedurer op til revision (jf. punkt 2.23-2.26). Endelig bør den hidtil anvendte praksis med de negative udgifter (jf. punkt 2.12-2.16) ændres (navnlig i forbindelse med den igangværende revision af finansforordningen), således som Retten har anbefalet det i udtalelse nr. 1/2001.

DAS-REVISION

Revision af en repræsentativ stikprøve af transaktionerne

2.29. Retten har revideret en stikprøve af de betalinger, der er afholdt over bevillingerne opført i undersektion B1 i budgettet for 2000 (40 437 millioner euro, jf. **tabel 2.1**) med henblik på afgivelse af revisionserklæringen om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Alle udvalgte transaktioner er blevet undersøgt ⁽²¹⁾ hos det udbetalende organ, de ansvarlige lokale myndigheder og den endelige støttemodtager.

2.30. Bemærkningerne om regnskabets rigtighed er samlet i kapitel 9 (punkt 9.8 og 9.24). Bemærkningerne om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed følger nedenfor.

Substansfejl

2.31. Retten har undersøgt hele spektret af landbrugsudgifter (66 % af disse udgifter forvaltes i IFKS). Revisionen dækkede alle aspekter af disse transaktioner fra Kommissionens udbetaling af beløbene via de udbetalende organer i medlemsstaterne ud til de endelige støttemodtagere (i de fleste tilfælde landbrugere). Substansfejl er fejl, som indvirker på beløbet for den udvalgte transaktion. Retten har under revisionen ikke konstateret forbedringer i forhold til tidligere.

KOMMISSIONENS SVAR

udgifterne til udvikling af landdistrikterne, når de faktiske udgifter afviger betydeligt fra medlemsstaternes overslag.

Med hensyn til negative udgifter bekræfter Kommissionen på ny sit forslag ved omarbejdelsen af finansforordningen, så sådanne beløb i fremtiden behandles som øremærket indtægt (se punkt 2.12).

2.31. *Kommissionen deler ikke Revisionsrettens mening om visse typer fejl, der anses for substansfejl, men mener derimod, at EF-reglerne er overholdt. Efter Kommissionens mening har alle disse tilfælde ikke karakter af uregelmæssighed.*

Desuden vil Kommissionen anmode medlemsstaterne om oplysninger om flere andre tilfælde.

⁽²¹⁾ Retten har undersøgt, om transaktionerne faktisk er gennemført, om støttekriterierne og andre krav i lovgivningen er overholdt, om der er udbetalt det rigtige støttebeløb, og om støttebeløbet er bogført rigtigt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til en anden gruppe fejl, som Revisionsretten anser for substansfejl, drejer det sig om fejl, hvis beløb ofte er af ringe størrelse, selv hvis Revisionsretten finder nogle af disse transaktioner helt forkerte. For at opnå en indlysende besparelse inddrives disse ringe beløb ikke. Endelig har Kommissionens tjenestegrene kendskab til en række fejl, og der foretages korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningen.

Med hensyn til fejlene deler Kommissionen altså ikke helt Revisionsrettens mening.

Kommissionen understreger dog, at den tager behørigt hensyn til alle Revisionsrettens bemærkninger og eventuelt foretager finansielle korrektioner, der er påkrævet i forbindelse med regnskabsafslutningen, efterhånden som den modtager relevante oplysninger fra de berørte medlemsstater.

Fejl på den endelige støttemodtagers niveau

2.32. På området foranstaltninger inden for rammerne af de fælles markedsordninger (90 % af udgifterne) kan størstedelen af disse fejl henføres til de endelige støttemodtagere. Fejlene består hovedsageligt i, at der er anmeldt for store — men ofte kun lidt for store — arealer med henblik på støtte til vegetabiliske produkter (ca. én ud af to fejl), eller at der er anmeldt for mange dyr med henblik på præmieordningerne (ca. én ud af fem fejl).

2.33. Der er anmeldt for store arealer i en lang række medlemsstater (Tyskland, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Sverige og Det Forenede Kongerige). Til gengæld er det først og fremmest i to medlemsstater (Italien og Det Forenede Kongerige), at der er anmeldt for mange dyr.

2.34. Andre fejl skyldes, at forordningerne anvendes forkert, f.eks. at et produkt, der er ydet støtte til, ikke anvendes til de foreskrevne formål (konditorsmør, Spanien), eller at overførsler af produkter til sekundære lagre betragtes som udlagringer (støtte til tørret foder, Frankrig).

2.35. Hovedparten af fejlene på området landdistrikternes udvikling (10 % af udgifterne) kan henføres til de endelige støttemodtagere. Alle disse fejl vedrører landbrugsmiljøforanstaltningerne og består i, at der er anmeldt for store arealer, eller at forordningernes bestemmelser ikke er overholdt.

2.32. Kommissionen deler Revisionsrettens mening om, at de pågældende beløb er af ringe størrelse selv i de tilfælde, hvor Revisionsretten tillagde disse transaktioner en høj fejlprocent.

2.33. Disse overdrevne anmeldelser af arealer og dyr er ofte af ringe omfang i absolut værdi.

2.34. Der er indledt en undersøgelse af konditorsmør i Spanien for at få fastslået den eventuelt systematiske karakter, og sagen vil eventuelt blive behandlet i forbindelse med regnskabsafslutningen.

Med hensyn til tørret foder — Frankrig — deler Kommissionen ikke Revisionsrettens juridiske tolkning af reglerne og mener ikke, at det drejer sig om fejl.

2.35. Med hensyn til udvikling af landdistrikterne er en række tilfælde endnu til behandling i afventning af medlemsstaternes svar.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Systematiske fejl i forvaltningen

2.36. Nogle af fejlene viste sig ved nærmere undersøgelse at være systematiske. De indvirker på samtlige transaktioner af en bestemt art, som et udbetalende organ forvalter. De konstaterede systematiske fejl gik først og fremmest ud på, at der uberettiget var trukket beløb på den overførte støtte.

2.37. Grækenland har igen i 2000 ⁽²²⁾ tilbageholdt 3 % af samtlige støttebeløb, der udbetales for citrusfrugter, bomuld ⁽²³⁾, olivenolie og tobak, til en forsikringsfond (ELGA). Bidraget til denne forsikringsfond beløber sig til i alt næsten 64 millioner euro. Der tilbageholdes også en del af olivenoliestøtten — svarende til 1 % af den udbetalte støtte — til den nationale olivenolieproducentsammenslutning (ca. 8 millioner euro).

2.38. I Italien tilbageholder tre nationale sammenslutninger ⁽²⁴⁾ på vegne af de lokale producentorganisationer en del af beløbene til deres medlemmer som bidrag. Alene bidragene til en af de tre sammenslutninger beløber sig til næsten 4 millioner euro.

2.39. I Sverige er omkostningerne forbundet med udarbejdelse af kartografiske fortegnelser ligesom sidste år ⁽²⁵⁾ blevet dækket af landbrugerne, før de har indgivet ansøgning om støtte. Denne praksis, som svarer til, at man tilbageholder en del af støttebeløbet, har bevirket, at medlemsstaten har inkasseret ca. 3,6 millioner euro. Det skal imidlertid bemærkes, at fra og med produktionsåret 2000 anvendes denne praksis ikke længere.

2.40. Ud over disse fradrag i støttebeløbene på nationalt plan er der foretaget andre fradrag på lokalt plan af producentkooperativerne eller producentsammenslutningerne. Det gjaldt følgende områder :

- markafgrøder (2 %, Grækenland),
- olivenolie (1 % + et fast bidrag, Grækenland),
- frugt og grøntsager (1 %, Grækenland, og tilbageholdelse af et fast beløb pr. hektar, Spanien),
- tobak (3,5 %, Tyskland, 2,63 %, Grækenland).

⁽²²⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.29.

⁽²³⁾ I forbindelse med bomuldsstøtten er det møllerne, der tilbageholder afgiften og derefter overfører beløbene til ELGA.

⁽²⁴⁾ CNO, Unasco og Unaprol.

⁽²⁵⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.30.

2.36. Disse fejl vedrørende ulovlige indeholdelser, som Kommissionen allerede kender til, og som kan tilskrives medlemsstaternes praksis, er allerede blevet meddelt dem i forbindelse med regnskabsafslutningen.

2.37. Med hensyn til Grækenland er denne situation kendt af Kommissionen, og en opfølgning er allerede i gang.

2.38. Med hensyn til Italien er denne situation kendt af Kommissionen, og en opfølgning er allerede i gang.

2.39. Med hensyn til Sverige skal det fremhæves, at reglerne altid har forbudt indeholdelser for udgifter til udarbejdelse af kartografiske fortegnelser over markafgrøder. De svenske myndigheder har indstillet denne praksis. Kommissionen vil foretage en passende finansiel korrektion.

2.40. Med hensyn til Grækenland er der allerede foretaget en korrektion siden regnskabsåret 1994 i forbindelse med regnskabsafslutningen. Med hensyn til frugt og grøntsager mener Kommissionen ikke, at reglerne forbyder disse indeholdelser. Tilfældene i Tyskland og Spanien vil blive behandlet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.41. Sådan praksis er ikke forenelig med fællesskabsforordningerne, som fastsætter, at bortset fra udtrykkeligt fastsatte indeholdelser skal den fulde støtte udbetales til støttemodtageren. Sådan praksis er heller ikke forenelig med det almindeligt gældende princip om, at alle landbrugere i Unionen skal behandles lige.

Andre fejl i forvaltningen

2.42. De øvrige substansfejl på det lokale forvaltningsplan, dvs. administrationen af støtten i en given region, udgør ca. én ud af ti substansfejl. Der er f.eks. ydet udligningstilskud til tilbagekøb af en større mængde produkter, end forordningen tillader (tilbagekøb af citrusfrugter, Grækenland).

2.43. Substansfejlene på det centrale forvaltningsplan, dvs. administrationen af støtten til en medlemsstats samlede område, udgør ca. én ud af fire substansfejl. De spanske myndigheder har f.eks. ikke som foreskrevet i de gældende bestemmelser fratrukket et beløb i de udbetalte forskud. De har først fratrukket beløbet ved udbetalingen af restbeløbet og dermed udskudt transaktionen til et andet regnskabsår (produktionsstøtte for spiseoliven) ⁽²⁶⁾. Endvidere har de franske myndigheder endnu ikke iværksat de sanktioner over for en befragter, som er fastsat i forordningerne for forsinket levering (fødevarerhjælp til Rusland i november 1999).

2.44. Endelig kan andre fejl henføres til regnefejl (der er anvendt en forkert omregningskurs i forbindelse med dyrepræmier, Det Forenede Kongerige), eller forordningerne er fortolket forkert (der er ikke foretaget nedsættelser af støtten til bananer for mængder, som ikke er blevet afsat, Frankrig) ⁽²⁷⁾.

Formelle fejl

2.45. Formelle fejl indvirker ikke på beløbet for de reviderede transaktioner. Formelle fejl er en følge af, at en bestemmelse i forordningen ikke er overholdt. Det har imidlertid ingen direkte indvirkning på beløbet for

KOMMISSIONENS SVAR

2.41. *Ud over Kommissionens bemærkninger til de foregående punkter følges denne overtrædelse af reglerne opmærksomt og konstant.*

2.42. *Med hensyn til tilbagekøb af citrusfrugter i Grækenland mener Kommissionen ikke, at reglerne forbyder denne praksis.*

2.43. *Med hensyn til det spanske tilfælde blev fradraget foretaget i restbeløbet.*

Det franske tilfælde vil Kommissionen give et passende svar.

2.44. *Den forkerte omregningskurs i Det Forenede Kongerige vil blive behandlet i lyset af medlemsstatens svar. For dette tilfælde ligesom for tilfældet for manglende nedsættelser af støtten til bananer for mængder, som ikke er blevet afsat i Frankrig, vil der ske en opfølgning ved regnskabsafslutningen.*

2.45. *Hvis en formel fejl vedrører en kontrolbestemmelse, anvender Kommissionen retningslinjerne for faste korrektioner ved regnskabsafslutning.*

⁽²⁶⁾ De nationale gennemførelsesbestemmelser er siden blevet ændret og fastsætter nu, at beløbet skal fradrages i forskuddet.

⁽²⁷⁾ Støtten kan kun udbetales for afsat frugt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

transaktionen. Når fejlen består i, at de gældende bestemmelser om kontrol ikke er overholdt, kan det imidlertid have væsentlige konsekvenser, fordi resultatet kan være, at det ikke er muligt at efterprøve lovligheden og den formelle rigtighed af bestemte transaktioner.

2.46. Retten har konstateret, at sådanne fejl forekommer hyppigt (uden hensyntagen til de mange forskellige fejl, én og samme transaktion er behæftet med), og størstedelen af sådanne fejl kan henføres til den centrale eller lokale forvaltning i medlemsstaterne.

Kommissionens kontrol

2.47. Rettens analyse af de månedlige betalingsordrer viste om Kommissionens forvaltning af betalingerne, at i otte ud af tolv måneder (svarende til i alt 33 286 millioner euro eller 82,4 % af betalingerne) var disse betalingsordrer blevet påtegnet efter udløbet af den foreskrevne frist. Som det mest ekstreme eksempel kan nævnes, at der i december 1999 blev indgået en forpligtelse (6 924 millioner euro), som var registreret den 30. maj 2000. Den foreskrevne frist for registreringen var imidlertid fastsat til den 20. marts. Retten fremsatte en tilsvarende bemærkning om regnskabsåret 1998 og 1999 ⁽²⁸⁾.

Medlemsstaternes kontrol

2.48. I 1999 og 2000 undersøgte Retten i Kommissionen og i seks medlemsstater (Frankrig, Tyskland, Irland, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige), hvor langt man var kommet med gennemførelsen af IFKS i 1998. Revisionen omfattede specielt arealstøtteordningen og okeskødspræmieordningerne. Retten har offentliggjort resultaterne af denne revision i en særberetning ⁽²⁹⁾. Selv om den endelige frist for gennemførelse af IFKS var den 1. januar 1997, konstaterede Retten under revisionen vedvarende svagheder i de besøgte medlemsstater. Hovedsagelig var der tale om, at der ikke blev foretaget krydskontrol i tilstrækkeligt omfang af markarealer og dyr, at databaserne var ufuldstændige og ikke ajourført, og at kvaliteten af kontrollen på stedet ikke var god nok. Retten konstaterede endvidere, at praksis varierede fra medlemsstat til medlemsstat, selvom Kommissionen havde udarbejdet forskellige fortolkninger og anbefalinger om de komplicerede forordninger. Retten bemærkede i særberetningen, at Kommissionen burde fortsætte bestræbelserne på at få forbedret kvaliteten af de oplysninger, den anmoder om og modtager fra medlemsstaterne, og at den burde evaluere oplysningerne og gøre mere brug af dem og på den måde gøre tilsynet med medlemsstaternes gennemførelse af IFKS mere effektivt.

2.47. Kommissionen erkender, at der endnu skal gøres fremskridt, men bemærker dog en forbedring af situationen med hensyn til overskridelse af fristen for påtegning af betalingsordrer. Siden august 2000 er der kun afsløret to forsinkelser på henholdsvis 1 og 5 dage.

2.48. Der henvises til Kommissionens svar på punkt 2.66.

⁽²⁸⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.33.

Årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 2.49.

⁽²⁹⁾ Særberetning nr. 4/2001 (EFT C 214 af 31.7.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.49. De substansfejl, systematiske fejl, og formelle fejl, som er omtalt i dette kapitel, viser, at en lang række medlemsstaters systemer stadig er behæftet med sådanne svagheder. Retten konstaterede under revisionen svagheder og mangler på en række områder:

a) For så vidt angår de oplysninger, der er nødvendige for, at den administrative kontrol kan gennemføres:

i) De edb-registrerede data i IFKS om dyrepremier (Det Forenede Kongerige og Frankrig), korn og bomuld (Grækenland) og fortegnelsen over olivendyrkningsarealer (olivenolie, Italien) var ikke ført ajour.

ii) Fortegnelsen over olivendyrkningsarealer var ikke fuldstændig (olivenolie, Grækenland).

iii) Matriklen var ikke pålidelig (støtte til forarbejdning af citrusfrugter og tilbagekøb af citrusfrugter, Grækenland).

iv) Der manglede oplysninger, og oplysningerne stemte ikke overens i de dokumenter, som forefandt hos producentorganisationerne (tilbagekøb af citrusfrugter, Grækenland, og tørret foder, Frankrig) og hos producenterne (Tyskland, Frankrig, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige).

b) For så vidt angår selve gennemførelsen af den administrative kontrol:

i) De lokale forvaltningsorganer kontrollerede ikke systematisk, at støtteberettigelseskriterierne var overholdt (markafgrøder, Det Forenede Kongerige). Det gjorde producentorganisationerne heller ikke (olivenolie, Spanien; støtte til forarbejdning af citrusfrugter, Grækenland).

ii) Der blev ikke i tilstrækkeligt omfang foretaget afstemninger (af lagerregnskabet og det fysiske lager: stivelse, Frankrig) af støtteansøgningerne, dataene i matriklen og dataene i baserne (bomuld og forarbejdning af citrusfrugter, Grækenland, og tobakspremien, Tyskland).

2.49. Kommissionen erkender visse svagheder i nogle medlemsstaters systemer. Til gengæld kan den ikke dele Revisionsrettens mening om, at disse svagheder varer ved, da disse svagheder enten er kendt af Kommissionen eller straffes ved faste eller punktvisse finansielle korrektioner eller påtales i presserende henstillinger om nødvendige forbedringer.

a) For så vidt angår de oplysninger, der er nødvendige for, at den administrative kontrol kan gennemføres:

i) af mangel på pålidelig alternativ kontrol foretages der faste korrektioner

ii) fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i Grækenland: der er allerede foretaget korrektioner ved regnskabsafslutningen

iii) ingen pålidelig matrikel: der er allerede foretaget korrektioner

iv) for mangler og inkonsekvenser i dokumenterne vil der blive foretaget korrektioner for de beviste tilfælde.

b) For så vidt angår selve gennemførelsen af den administrative kontrol:

i) manglen på systematisk kontrol straffes ved regnskabsafslutningen

ii) utilstrækkelig afstemning af data kontrolleres og får følger ved regnskabsafslutningen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- c) For så vidt angår gennemførelsen af den stedlige kontrol:
- i) Mindsteprocentsatsen for den stedlige kontrol var ikke overholdt, for så vidt angik bomuld (Grækenland), olivenolie (Portugal), dyrepræmier og tilbagekøb af frugt og grøntsager (Frankrig), offentlig oplagring (gratis uddeling, Frankrig) og forarbejdning af citrusfrugter (Italien).
  - ii) Den årlige cyklus, der er fastsat for de ansøgninger, der skal kontrolleres, følges ikke (olivenolie, Spanien) ⁽³⁰⁾.
  - iii) Bestemmelsen om, at kontrollen skal være uanmeldt, følges ikke (dyrepræmier, Det Forenede Kongerige).
  - iv) Opmålingerne med henblik på olivenoliestøtten var ikke fuldstændige (Portugal), og kontrollerne af smør var ikke i overensstemmelse med reglerne (Frankrig).

- c) For så vidt angår kontrollen på stedet, er dette hovedårsagen til korrektionerne ved regnskabsafslutningen.

Konklusion

2.50. Revisionen viste ikke forbedringer i forhold til tidligere. Det gælder substansfejlene (dvs. uberettiget udbetalte beløb) (jf. punkt 2.31-2.44) og også specielt i de foranstaltninger, som er omfattet af IFKS. Endvidere forekommer der hyppigt formelle fejl (jf. punkt 2.45-2.49), som også er væsentlige.

2.51. Alle disse fejl viser, at en række væsentlige elementer i IFKS er behæftet med mangler (jf. punkt 2.48 og 2.49). Disse forhold bør tilskynde Kommissionen og medlemsstaterne til at tage systemet op til revision og sørge for, at det fungerer bedre.

2.52. Endelig er der på nationalt plan med urette tilbageholdt beløb i den støtte, der er udbetalt til producenterne (jf. punkt 2.36-2.41). Kommissionen bør undersøge dette forhold og sørge for, at der findes en endelig løsning. Retten skal i denne forbindelse henvise til Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 ⁽³¹⁾.

2.50. Kommissionen deler ikke Revisionsrettens mening om flere konstaterede substansfejl, som den har anført det i punkt 2.31. Kommissionen deler derfor ikke helt Revisionsrettens mening.

2.51. Kommissionen mærker sig Revisionsrettens opfordring til at revidere og forbedre IFKS og vil fortsætte sine bestræbelser på dette område.

2.52. Forordning (EF) nr. 1259/1999 dækker en meget stor del af spørgsmålet om beløb, der med urette er tilbageholdt i støtten til producenterne, eftersom det er fastsat i forordningen, at støtten under støtteordningerne skal udbetales med det fulde beløb til modtagerne. De andre sektorer er omfattet af de respektive forordninger om de fælles markedsordninger. For bomuldssektoren og frugt- og grøntsagssektoren (tilbagekøb) mener Kommissionen ikke, at reglerne forbyder disse indeholdelser for regnskabsåret 2000.

⁽³⁰⁾ Mindst to tredjedele af kontrollen skal dække ansøgninger, som ikke er blevet kontrolleret de to foregående år.

⁽³¹⁾ De er fastsat i forordningens artikel 2, at støtte under støtteordningerne skal udbetales med det fulde beløb til modtagerne (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113).

REGNSKABSAFSLUTNING

Indledning

2.53. Kommissionen skal træffe en beslutning om regnskabsafslutning senest den 30. april hvert år. Beslutningen om regnskabsafslutning skal være betinget af, at de indsendte regnskaber for det foregående EUGFL-regnskabsår er »fuldstændige, nøjagtige og pålidelige«. Kommissionen kan også beslutte at udelukke udgifter fra EF-finansiering, fordi de ikke er afholdt i overensstemmelse med EF-reglerne. Der er ikke fastsat tidsfrister for sådanne overensstemmelsesbeslutninger, som kan omfatte udgifter fra flere år, men korrektioner kan kun foretages med tilbagevirkende kraft i højst to år forud for skriftlig underretning af den pågældende medlemsstat.

2.54. I regnskabsåret 2000 vedtog Kommissionen to overensstemmelsesbeslutninger (fjerde og femte) om udelukkelse fra EF-finansiering af udgifter, der er afholdt i perioden 1996-1998 ⁽³²⁾. Beslutningen om regnskabsafslutning vedrørende 2000 blev truffet i maj 2001 ⁽³³⁾. Retten har revideret disse beslutninger.

*Overensstemmelsesbeslutninger***Korrektioner**

2.55. Kommissionen kan kun gøre brug af faste korrektionssatser i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastslå den faktiske finansielle virkning af systemsvagheder (engangskorrektioner). Korrektionssatsen afhænger af, hvor alvorlige kontrolmanglerne er (jf. **tabel 2.3**), men fastsættes også til en vis grad efter subjektive kriterier. I praksis vedrører engangskorrektionerne forholdsvis beskedne beløb, og de udgør f.eks. mindre end 5 % af de samlede korrektioner omfattet af fjerde overensstemmelsesbeslutning. Engangskorrektioner fastsættes typisk for »regnskabsmæssige fejl« - f.eks.

2.55. Som nævnt af Revisionsretten ligger der ofte et element af subjektiv vurdering til grund, når der fastlægges faste korrektioner. Revisionsrettens tabel (se tabel 2.3.) er derfor i sig selv ikke nok til at dømme om omfanget af de foreslåede finansielle korrektioner. Retningslinjerne for beregning af de finansielle følger er fastlagt i arbejdsdokument VI/5330/97, der skal tages i betragtning i dets helhed. På samme måde forklares det i afsnittet »Yderligere behandling af faktiske finansielle tab« (s. 9 i retningslinjerne), at korrektioner, der foretages på grundlag af de kriterier, som Revisionsretten har opsummeret i tabel 2.3, skal sættes i relation til andre

⁽³²⁾ Kommissionens beslutning 2000/216/EF af 1. marts 2000 (EFT L 67 af 15.3.2000, s. 37) og Kommissionens beslutning 2000/449/EF af 5. juli 2000 (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 49).

⁽³³⁾ Kommissionens beslutning 2001/474/EF af 8. maj 2001 (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 27).

RETTENS BEMÆRKNINGER

at betalinger er regnskabsført efter den i forordningerne fastsatte frist; at forskud ikke er afregnet; at der er anmeldt for store udgifter; at lofter er overskredet mv. Faste korrektionssatser anvendes i forbindelse med mere generelle systemsvagheder, der ikke kan sættes præcise tal på, og som derfor er mere kontroversielle, hvorfor de også ofte anfægtes under forligsproceduren. Retten er i flere tilfælde ikke enig i de faste korrektioner, Kommissionen har pålagt. Det forklares i nedenstående punkter hvorfor.

2.56. **Tabel 2.4** viser fordelingen på hvert regnskabsår af de udgifter, der er blevet udelukket fra EF-finansiering. I 2000 blev der udelukket et beløb på i alt 579,7 millioner euro (229,2 + 350,5 millioner euro i henhold til henholdsvis fjerde og femte overensstemmelsesbeslutning), som hovedsagelig vedrører regnskabsårene 1996-1998. Korrektionerne vedrører primært markafgrøder, dyrepremier og kvaliteten af den fysiske kontrol af produkter, der berettiger til eksportrestitutioner.

2.57. Det er endnu for tidligt at sammenligne regnskabsårene 1996-1998 med den regnskabsperiode, der gik forud for reformen af regnskabsafslutningsproceduren, fordi Kommissionen i 2001 har truffet yderligere beslutninger, der indvirker på disse regnskabsår.

Svagheder i regnskabsafslutningsproceduren

Forsinkelser i indberetningen af resultater

2.58. Retten har tidligere påpeget, at Kommissionen har været meget længe om at indsende

KOMMISSIONENS SVAR

oplysninger. Det nævnes også udtrykkeligt, at medlemsstaten altid har lejlighed til ved yderligere kontrol eller supplerende oplysninger at godtgøre, at manglen ikke var så alvorlig, som det så ud. Revisionsretten skal derfor tage hensyn til disse elementer, når den vurderer Kommissionens finansielle korrektioner.

Tabel 2.3 — Anvendelse af faste korrektioner ⁽¹⁾

Kriterier for at foretage en finansiell korrektion	Væsentlige mangler ved anvendelsen af EF-reglerne, som medfører reel risiko for, at Fonden (EUGFL) lider et finansielt tab.
Anvendelse af en fast korrektion på 2 %	De centrale kontroller er tifredsstillende, men de sekundære kontroller foretages kun delvist eller slet ikke.
Anvendelse af en fast korrektion på 5 %	Ikke alle centrale kontroller foretages i det antal, med den hyppighed og den strenghed, der kræves i forordningerne. Risikoen for, at Fonden lider tab, er derfor betydelig.
Anvendelse af en fast korrektion på 10 %	En eller flere centrale kontroller fungerer ikke, og det er derfor ikke muligt at afgøre, om en støtteansøgning er berettiget og i overensstemmelse med reglerne. Risikoen for, at Fonden lider tab, er derfor høj.
Anvendelse af en fast korrektion på 25 %	Der er intet system til kontrol af en foranstaltning i medlemsstaten eller i en af dens regioner, og der er tegn på hyppigt forekommende uregelmæssigheder og svig. Der er risiko for, at Fonden lider store tab.
Anvendelse af højere korrektionssatser	Hvis svaghederne er så alvorlige, at størstedelen af betalingerne er i strid med reglerne.

⁽¹⁾ Kommissionsdokument VI/5330/97.

Tabel 2.4 — Korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningen (1996-2000)

(mio. EUR)

Beløb	1996	1997	1998	1999	2000	
Beslutning om regnskabsafslutning						
Anmeldte udgifter (herunder B1-3 7 0)	39 062,5	40 884,3	38 857,4	40 726,2	40 410,6	
Udgifter, der i første omgang blev udskilt ⁽¹⁾	25 986,7	107,8	2 453,5	—	7 489,7	
Anmeldte udgifter	39 062,5	40 884,3	38 857,4	40 726,2	32 920,9	
Korrektioner i den første beslutning om regnskabsafslutning	1,1	- 1,0	0,9	1,6	3,2	
Korrektioner i den anden beslutning om regnskabsafslutning	9,9	- 0,1	2,6	—		
Korrektioner i alt i beslutningerne om regnskabsafslutning	11,0	- 1,1	3,5	1,6	3,2	
Overensstemmelsesbeslutninger						I alt
<i>Vedtaget i 1999</i>						
1. overensstemmelsesbeslutning 1999/186/EF	82,5	7,1	0,0	0,0	0,0	89,6
2. overensstemmelsesbeslutning 1999/351/EF	12,7	17,4	2,6	0,0	0,0	32,7
3. overensstemmelsesbeslutning 1999/603/EF	68,8	33,1	0,0	0,0	0,0	101,9
<i>Vedtaget i 2000</i>						
4. overensstemmelsesbeslutning 2000/216/EF ⁽²⁾	81,2	83,9	64,1	0,0	0,0	229,2
5. overensstemmelsesbeslutning 2000/449/EF ⁽³⁾	143,1	105,6	80,4	0,7	20,7	350,5
Korrektioner i alt i henhold til overensstemmelsesbeslutningerne	388,3	247,1	147,1	0,7	20,7	
Korrektioner i alt ⁽⁴⁾	399,3	246,0	150,6	2,3	23,9	
Korrektioner for for sent udbetalte beløb	25,2	27,2	15,6	0,0	0,0	
Tillægsafgift på mælk	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	
Korrektioner i alt minus korrektioner for for sent udbetalte beløb og tillægsafgift på mælk	374,1	218,8	135,0	2,3	23,9	
Korrektionernes procentvise andel af de udgifter, der er omfattet af regnskabsafslutningen	1,0 %	0,5 %	0,3 %	0,0 %	0,1 %	

⁽¹⁾ I 1996-1998. De betalingsorganers udgifter, hvis regnskaber ikke kunne afsluttes i første omgang efter udarbejdelse af atterteringsrapporten, eller fordi det atterterende organs arbejde ikke var tilfredsstillende.

Disse udgifter blev omfattet af en senere beslutning om regnskabsafslutning efter yderligere revision af de atterterende organers regnskaber.

I 2000 svarer de til udgifterne hos de udbetalende organer, der ikke indsendte tabel X rettidigt.

⁽²⁾ Korrektionerne vedrørende eksportrestitutioner er fordelt på EUGFL-regnskabsårene 1996-1998 - beløbene er delt med 3 - eftersom Kommissionens sammenfattende rapport ikke indeholdt nogen detaljerede oplysninger om disse beløb.

⁽³⁾ Korrektionen på 20,7 millioner euro for 2000 vedrører svig i forbindelse med eksportrestitutioner i Frankrig i EUGFL-regnskabsårene 1988-1990.

⁽⁴⁾ Med virkning fra 1996 er dette samlede beløb foreløbigt, da der endnu ikke er truffet overensstemmelsesbeslutninger herom.

NB: — De kursiverede beløb er endnu foreløbige.

— Vekselkurserne er de kurser, Kommissionen anvender i sine sammenfattende rapporter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

kontrolrapporter og undersøgelsesresultater⁽³⁴⁾. Det samme gør sig gældende med hensyn til dette års overensstemmelsesbeslutninger, f.eks. vedrørende kød i Tyskland og Frankrig. I betragtning af den gældende »24-månedersregel«⁽³⁵⁾ er det vigtigt, at resultaterne indberettes rettidigt til medlemsstaterne.

Medlemsstaterne indsender ikke oplysninger

2.59. Spanien har endnu en gang⁽³⁶⁾ ikke indsendt de fornødne finansielle og statistiske oplysninger (IFKS-kontroller) til Kommissionen. Når man vil have sikkerhed for, at IFKS gennemføres korrekt, er resultaterne af de stedlige IFKS-kontroller kombineret med det attesterende organs uvildige bekræftelse af, at kontrollerne er udført korrekt, et væsentligt element. Det er derfor en meget alvorlig sag, hvis disse oplysninger mangler, og det undergraver tilliden til systemet. Kommissionen bør derfor overveje at gøre det obligatorisk, at sådanne statistiske oplysninger indsendes til det attesterende organ og kontrolleres systematisk⁽³⁷⁾.

2.59. *Kommissionen understreger, at den også beklager, at Spanien ofte har undladt rettidigt at sende Kommissionen pålidelige data, der var en vigtig faktor for fremsendelse af data om ansøgninger, kontroller og sanktioner i forbindelse med IFKS, et lovhjemlet krav fra 2000. Det betones også, at der tages hensyn til sådanne undladelser ved regnskabsafslutningen.*

Med hensyn til forslaget om, at de attesterende organer skal kontrollere de statistiske oplysninger, var dette tidligere tilfældet i flere medlemsstater. De attesterende organer rapporterer virkelig interessante aspekter vedrørende kontrolmål f.eks., og disse aspekter tages rent faktisk op ved regnskabsafslutningen.

Kommissionen vil overveje en passende reaktion.

Individuelle korrektioner

Eksportrestitutioner

2.60. I 1996 og 1997 foretog Kommissionen en undersøgelse af kvaliteten af de fysiske kontroller af eksportvarer, der giver ret til restitutioner. Disse fysiske kontroller, som skal gennemføres uanmeldt⁽³⁸⁾, er centrale

⁽³⁴⁾ Jf. punkt 2.45 i årsberetningen for regnskabsåret 1999 (EFT C 342 af 1.12.2000) og punkt 2.77 i årsberetningen for regnskabsåret 1998 (EFT C 349 af 3.12.1999).

⁽³⁵⁾ Kommissionen kan kun udelukke udgifter, der er afholdt indtil 24 måneder forud for Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om resultaterne af sine undersøgelser. Jf. artikel 5, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13), som ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1).

⁽³⁶⁾ Jf. Rettens bemærkninger i årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.47 (EFT C 342 af 1.12.2000).

⁽³⁷⁾ Jf. særberetning nr. 22/2000, punkt 49 (EFT C 69 af 2.3.2001).

⁽³⁸⁾ Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 (EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

kontroller, og når sådanne centrale kontroller ikke gennemføres i det antal, med den hyppighed og så indgående, som forordningen kræver (jf. **tabel 2.3**), skal der fastsættes en korrektion på 5 %.

2.61. Kommissionen konstaterede, at Danmark ⁽³⁹⁾ havde procedurer, som faktisk bevirkede, at eksportøren før indgivelsen af eksporterklæringen vidste, om der ville blive foretaget fysisk kontrol (eller ikke), hvilket gjorde denne centrale kontrol nytteløs. Efter Rettens opfattelse kunne dette i henhold til Kommissionens egne kriterier have medført en fast korrektion på 10 % (den centrale kontrol havde slet ingen virkning, jf. **tabel 2.3**), dvs. yderligere 29 millioner euro. Denne praksis har endvidere betydet, at der ikke har kunnet pålægges sanktioner i de tilfælde, hvor en eksportør har anmodet om en større restitution end den, han havde ret til ⁽⁴⁰⁾.

Overskridelse af basisarealer

2.62. I henhold til 1992-reformen skulle medlemsstaterne udarbejde en regionaliseringsplan med oplysninger om udbyttet pr. region (under hensyntagen til faktorer som jordens frugtbarhed og kunstvanding) og fastsætte »basisarealer« (arealer anvendt til dyrkning af korn, oliefrø og proteinafgrøder i perioden 1989-1991). Hvis disse basisarealer overskrides, skal støtten til landbrugerne reduceres tilsvarende.

2.63. Kommissionens tjenester med ansvar for markedsordningerne foretager årlige kontroller for at undersøge, om basisarealerne er overskredet. I Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige konstaterede Kommissionen, at overskridelser af basisarealerne ikke havde resulteret i nedsættelse af støtten til landbrugerne. For høståret 1996 fastsatte den derfor korrektioner svarende til 7,7 millioner euro, hvilket var det beløb, der var blevet udbetalt for meget. Det betød imidlertid, at der gik adskillige år (1996-2000), før de pågældende medlemsstater fik pålagt sanktioner. Så snart det

2.61. Under kontrolbesøget i Danmark konstaterede Kommissionen, at der var foretaget fysisk kontrol. Selv om der blev fastslået svagheder, mener Kommissionen ikke, at denne kontrol kan anses for ineffektiv, som Revisionsretten erklærer. De afslørede svagheder begrænsede ganske vist kontrollens effektivitet, men dette kan ikke sammenlignes med en situation, hvor der ikke blev foretaget nogen hovedkontrol overhovedet. For at begrunde en fast korrektion på 10 % — ifølge retningslinjerne for finansielle følger (dokument VI 5330/97) — skal en eller flere hovedkontroller slet ikke være foretaget, hvilket ikke var tilfældet i Danmark. Kommissionen er derfor af den mening, at den faste korrektion på 5 % var berettiget og i overensstemmelse med ovennævnte retningslinjer, hvor det siges, at »når alle hovedkontroller foretages, men ikke i det antal og med den hyppighed og den grundighed, der er krævet i forordningerne, er en korrektion på 5 % berettiget...« (se også den generelle kommentar i punkt 2.55).

2.63. Medlemsstaterne har ansvaret for at fastslå, om basisarealet er overskredet eller ej. Kommissionens tjenestegrene med ansvar for markedsordningerne foretager kontrol for at tjekke, om de arealer, som medlemsstaterne indberetter, er sandsynlige. Hvis det indberettede areal ikke anses for sandsynligt, indledes der en dybtgående undersøgelse under den normale regnskabsafslutning, der kan føre til finansielle korrektioner i form af afvisning af udgifter. Overtrædelser af forordning (EØF) nr. 1765/92 behandles ikke anderledes under regnskabsafslutningen end andre overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3887/92, da korrektionssatsen altid er baseret på en vurdering af det faktiske tab for Fællesskabets budget. Kommissionen vil undersøge den juridiske mulighed for at indføre visse former for sanktioner.

⁽³⁹⁾ I Danmark blev den fysiske toldkontrol gennemført på grundlag af en forhåndsmeddelelse, som sendes til toldkontoret før indladning af varerne. Konstaterer tolderne, at oplysningerne på forhåndsmeddelelsen er forkerte, kan eksportøren efterfølgende udfærdige og fremvise en korrekt eksporterklæring. Eksporterklæringen er det juridiske dokument, der lægges til grund for ansøgningen om eksportrestitutioner.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT L 351 af 14.12.1987) (gældende indtil den 30.6.1999) som ændret ved forordning (EF) nr. 495/97 (EFT L 77 af 19.3.1997, s. 12).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

konstateres, at et basisareal er overskredet ⁽⁴¹⁾ (og at støtten ikke er blevet nedsat), bør Kommissionen overveje at pålægge en eller anden form for sanktion ⁽⁴²⁾.

2.64. Kommissionen har desuden anvendt en forkert støttesats til beregning af korrektionen vedrørende Spanien, som derfor var 2,4 millioner euro for lav, hvilket svarer til ca. 1 % af den samlede korrektion på 206 millioner euro.

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem — Arealstøtte

2.65. Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) ⁽⁴³⁾ skulle have været fuldt ud funktionsdygtigt pr. 1. januar 1997. Rådet fastsatte, at hvis et eller flere elementer af systemet var funktionsdygtige før de fastsatte datoer, skulle medlemsstaterne anvende dem i forvaltningen og kontrollen ⁽⁴⁴⁾.

2.66. I årsberetningen for regnskabsåret 1999 ⁽⁴⁵⁾ påpegede Retten, at den i modsætning til Kommissionen anser både krydskontrollerne og den stedlige kontrol, der er fastsat i forordningen, for at være væsentlige kontrolforanstaltninger, og at disse to kontroltyper skal supplere hinanden. Så hvis en medlemsstat undlader at foretage en af disse former for kontrol, bør det efter Rettens opfattelse medføre en korrektion på 5 %. Krydskontrollerne er nødvendige for at forhindre dobbeltbetalinger, og Retten forstår ikke, hvorfor Kommissionen tilsyneladende kun anser dem for at være sekundære kontrolforanstaltninger.

2.66. Kommissionen har allerede givet udtryk for, at den er uenig med Revisionsrettens synspunkt i sit svar på årsberetningen for regnskabsåret 1999.

Hovedkontroller er fysiske og administrative tjek for at kontrollere, om ansøgningen er berettiget. Hovedkontroller af markafgrøder er kontroller på stedet og krydskontroller af uafhængige matrikelbøger.

Støttekontroller er administrative operationer for korrekt at behandle ansøgninger. En kontrol for at afsløre dobbeltansøgninger om den samme støtte er derfor ikke en hovedkontrol, men en støttekontrol af markafgrøder, da den ikke kontrollerer, om ansøgningen er berettiget.

⁽⁴¹⁾ Med virkning fra produktionsåret 2000/01 skal disse oplysninger indsendes til Kommissionen senest den 31. oktober det pågældende produktionsår (jf. artikel 26, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2316/1999 (EFT L 280 af 30.10.1999, s. 43).

⁽⁴²⁾ Retten har også konstateret, at der ikke findes sådanne regler for oksekødspræmier som dem, der gælder for basisarealer, jf. punkt 54.b og 67 i særberetning nr. 4/2001 (EFT C 214 af 31.7.2001).

⁽⁴³⁾ Indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1) og gennemført ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 (EFT L 391 af 31.12.1992, s. 36).

⁽⁴⁴⁾ Artikel 13, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (EFT L 335 af 5.12.1992, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.50-2.51 (EFT C 342 af 1.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem — Dyrepræmier

2.67. Pr. 1. januar 1997, samtidig med at IFKS skulle have været fuldt ud funktionsdygtigt, skulle medlemsstaterne i henhold til Rådets direktiv 92/102/EØF ⁽⁴⁶⁾ have afsluttet identifikation og registrering af alle dyr. Et fuldstændigt identifikations- og registreringssystem er hjørnестenen i kontrollen af dyrepremier, for det vil sætte medlemsstaterne i stand til at foretage administrative kontroller (krydskontroller), såvel som effektive kontroller på stedet ⁽⁴⁷⁾.

2.68. Korrektionerne vedrørende dyrepremier skyldtes hovedsagelig, at nogle medlemsstater slet ikke eller kun delvist havde indført effektive identifikations- og registreringssystemer.

2.69. I Portugal var der ikke indført et register over får og geder, hvilket betød, at der var en øget iboende risiko for tab af EUGFL-midler, og det konstateredes endvidere, at kvaliteten af de stedlige kontroller ikke var tilfredsstillende. Kommissionen fastsatte en korrektion på 5 % for regnskabsåret 1995, men for 1996 og 1997 har den kun fastsat en korrektion på 2 % af udgifterne.

2.70. Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug havde konstateret, at der kun var sket en mindre forbedring af kvaliteten af de stedlige kontroller i perioden 1994-1999. Anvendes Kommissionens egne kriterier, var det efter Rettens opfattelse ikke tilstrækkeligt til at berettige nedsættelsen af korrektionen fra 5 % til 2 % med virkning fra 1996 (jf. **tabel 2.3**). Der burde også for regnskabsårene 1996 og 1997 have været fastsat en fast korrektion på 5 % (yderligere 3,6 millioner euro).

2.69 og 2.70. — Portugal — Moderfårspræmie

Kommissionen deler ikke Revisionsrettens mening, da:

- den generelle sats for kontrol på stedet steg fra 10,6 % for 1995 til 13,7 % for 1996 — en stigning på 29 %, og andelen af dyr, der blev kontrolleret på stedet, androg 30 % for 1996, hvilket var resultatet af en meget forbedret procedure for risikoanalyse, der var blevet indført efter Kommissionens tidligere kritik
- Portugal i 1995 for første gang havde anvendt et privat firma til at foretage kontrol på stedet, hvilket førte til særlig mangelfuld kontrol, hvorimod beviser for de følgende år viser, at kontrollen forbedredes
- kontrolbesøgene i 1994 og 1995 i forbindelse med regnskabsafslutningen førte til en del kritik, der, efter at INGA havde fået tid til helt at omorganisere sin kontrolordning, gav resultater i 1996. Dette var nemlig tilfældet med f.eks. den meget forbedrede risikoanalyse for udvælgelse af producenter til kontrol i 1996, der førte til den høje andel af kontrollerede dyr som nævnt ovenfor.

Kommissionen er derfor tilfreds med, at en lavere fast korrektion for årene efter 1995 rent faktisk var berettiget.

⁽⁴⁶⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32.

⁽⁴⁷⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 4.45-4.55 (EFT C 348 af 18.11.1997).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.71. Med hensyn til ammekopræmier var der ingen grund til at antage, at risikoen for tab af EUGFL-midler var mindre i produktionsåret 1996 end i produktionsåret 1997. Identifikations- og registreringssystemet var ikke funktionsdygtigt hverken i 1996 eller 1997, og de portugisiske myndigheder havde konstateret en fejlforekomst på 18,3 % for 1996 og 19,7 % for 1997. Begge forekomster tyder på, at centrale kontroller svigtede, og at en korrektion på 5 % var berettiget. I henhold til Kommissionens egne kriterier (jf. **tabel 2.3**) ville det efter Rettens opfattelse have været berettiget med en fast korrektion på 5 % (yderligere 1,7 millioner euro) for 1996 (et niveau svarende til korrektionen for 1997), i stedet for den fastsatte korrektion på 2 %.

Ledsageforanstaltninger

2.72. Krydskontroller med det formål at undgå dobbeltstøtteansøgninger er også en væsentlig kontrolforanstaltning i forbindelse med ledsageforanstaltninger. I Spanien og Italien havde Kommissionen konstateret, at støtteansøgninger, der var indgivet i forbindelse med ledsageforanstaltninger, ikke var blevet krydskontrollet med oplysninger i IFKS-databasen. I henhold til Kommissionens egne kriterier (jf. **tabel 2.3**) ville det efter Rettens opfattelse have været berettiget med en fast korrektion på 5 % for Spaniens vedkommende (yderligere 5,7 millioner euro) og for Italiens vedkommende (yderligere 12 millioner euro) i stedet for den fastsatte korrektion på 2 %.

KOMMISSIONENS SVAR

2.71. — Portugal — Ammekopræmie

Kommissionen mener, at situationen med hensyn til overholdelse af reglerne klart var mindre tilfredsstillende i 1997 end i 1996.

Det skal først bemærkes, at der rent faktisk blev foretaget en fast korrektion på 5 % for visse højrisikokategorier (kampdyr og udgifter til ammekopræmie for produktionsåret 1996). Desuden skal det nævnes, at der blev foretaget en fast korrektion på 5 % for begge år med hensyn til den særlige oksekødspræmie, hvilket understreger Kommissionens dybtgående vurdering af den generelle situation for oksekødspræmier.

I forbindelse med regnskabsafslutning siger retningslinjerne for vurdering af faste korrektioner følgende: »Når forordningerne udtrykkeligt kræver en særlig kontrol, har medlemsstaterne ikke andet valg end at foretage denne kontrol...«. Da det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem først skulle være afsluttet den 1. januar 1997, er det fra den dato, at Portugals overholdelse af regler blev anset for langt mere mangelfuld.

Under disse forhold er Kommissionen tilfreds med, at en lavere fast korrektion for produktionsåret 1996 var berettiget.

2.72. Forordning (EØF) nr. 2078/92 og (EF) nr. 746/96 krævede ikke en fremskreden integration af ledsageforanstaltninger i IFKS, især for arealanmeldelser. Da IFKS-arealdatabasen ofte var dårligt afstemt efter miljøforanstaltningerne i landbruget, kunne resultaterne af krydskontrollen undertiden ikke give et definitivt svar om de anmeldte arealer. Krydskontrollen anses derfor for en obligatorisk kontrol (som fastsat i artikel 19, stk. 3, i forordning (EF) nr. 746/96), men for en sekundær kontrol set ud fra risikoen, da den skal suppleres med andre former for kontrol. Situationen har ændret sig fra 2000, da forordning (EF) nr. 1750/1999 fastsætter en mere fremskreden integration af foranstaltningerne for udvikling af landdistrikterne i IFKS og IFKS selv har udviklet sig. For at tage hensyn til disse ændringer er det i bilag 8 til dokument AGRI/17933/2000 anført, at »krydskontrol, hvor dette er relevant, med data fra det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem vedrørende arealer, der er omfattet af en støtteforanstaltning, så der undgås uberettigede støtteudbetalinger« er en hovedkontrol. Denne bestemmelse gælder fra den 1. januar 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Det skal endvidere bemærkes, at forpligtelsen til at foretage krydskontrol allerede blev indført den 1. januar 1997. Den foreslåede korrektion vedrører 1997 og 1998, dvs. en periode, der skal anses for en overgangsperiode, hvor Kommissionen ville vise en vis forståelse i form af en korrektionssats på 2 %. Denne holdning var begrundet ved, at iværksættelsen af krydskontrollen krævede betydelige anstrengelser, så meget mere som forvaltningen af de to foranstaltninger i Italien ikke var overdraget det samme udbetalende organ.

Frugt og grøntsager

Dokumenterne, der begrundet Kommissionens standpunkt, er utilstrækkelige

2.73. Under revision i Frankrig i september 1997 konstaterede Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug, at en virksomhed modtog støtte til forarbejdning af ferskner og pærer i sukkerlage, som blev blandet i frugtsalater og kompotter. Der kan imidlertid kun ydes støtte til ferskner og pærer i sukkerlage, når der er tale om slutprodukter ⁽⁴⁸⁾. Kommissionens sagsmappe indeholder dokumenter, der tyder på, at Kommissionen havde mistanke om svig, men sagen blev ikke overdraget til OLAF. Der foreligger ingen dokumentation for beslutningen om ikke at behandle denne uregelmæssighed som svig. De fastsatte korrektioner beløb sig til 2,3 millioner euro for 1996, 2,6 millioner euro for 1997 og 1,8 millioner euro for 1998.

2.73. Kommissionen accepterer Revisionsrettens kritik af, at denne sag skulle have været bedre dokumenteret.

Spindhør

Forordningerne er ikke præcist nok formuleret

2.74. Under to revisionsbesøg i Det Forenede Kongerige konstaterede Kommissionen, at der var blevet ydet støtte til dyrkning af en spindhørsort, som normalt ikke berettiger til støtte ⁽⁴⁹⁾. Myndighederne i Det Forenede Kongerige havde behandlet den som en forsøgssort, hvilket er i overensstemmelse med forordningen ⁽⁵⁰⁾. Fra 1994/95 blev sorten dyrket på store arealer: 1 903 hektar i 1994/95, 5 407 hektar i 1995/96 og 7 990 hektar i 1996/97. Kommissionen har imidlertid

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1558/91 (EFT L 144 af 8.6.1991, s. 31).

⁽⁴⁹⁾ Frøsorten »Klasse« er ikke anført i bilag A til forordning (EØF) nr. 1164/89 (EFT L 121 af 29.4.1989, s. 4).

⁽⁵⁰⁾ Artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1164/89 (EFT L 121 af 29.4.1989).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

aldrig modtaget dokumentation for, at der var foretaget de foreskrevne test af fiberproduktionen.

2.75. Kommissionen mente, at der var anvendt alt for store arealer til forsøgsdyrkning, og at de ikke burde være på mere end 100 hektar. Den fastsatte derfor korrektioner på 1,45 millioner euro for regnskabsåret 1995, 5,9 millioner euro for 1996 og 8,1 million euro for 1997. Sagen blev indbragt for Domstolen, og dommen, som blev afsagt i november 2000, annullerede korrektionerne. Domstolen fastslog, at Kommissionen hverken ved forordninger eller ved et direktiv har hjemmel til at begrænse størrelsen af et forsøgsareal, at der ikke forelå bevis for, at de tilsåede arealer ikke stod i rimeligt forhold til de påtænkte undersøgelser ⁽⁵¹⁾, og at anbringendet om, at der ikke var foretaget test, ikke var relevant, fordi kriteriet for at modtage støtte var tilsåningen af arealet og ikke forarbejdningen af afgrøden ⁽⁵²⁾.

2.76. Støtte til arealer tilsået med sorter til forsøgsformål blev først afskaffet med virkning fra produktionsåret 1998/99. Hvis forordningerne havde været mere præcist formuleret, skulle størstedelen af støtten ikke have været betalt, eller Kommissionen kunne have fastsat korrektioner. EUGFL kunne have været sparet for en udgift på ca. 15,5 millioner euro i regnskabsårene 1995-1997 (jf. punkt 2.77-2.84).

Medlemsstaterne har ikke truffet foranstaltninger som reaktion på Rettens bemærkninger

Støtte til dyrkning af spindhør

2.77. I årsberetningen for regnskabsåret 1992 ⁽⁵³⁾ anbefalede Retten, at Kommissionen lod være med at tilskynde yderligere til dyrkning af spindhør, eftersom der selv på det tidspunkt var overskudsproduktion, som ikke kunne afsættes. I 1993 blev forordningerne vedrørende støtte til dyrkning af spindhør og hamp ændret. Ud over hektarstøtten blev der indført støtte til produktion af frø. Denne nye støttesats bevirkede i realiteten, at støtten pr. hektar blev fordoblet, hvorfor den var langt mere attraktiv end støtten til andre markafgrøder.

2.76. De britiske myndigheder underrettede ikke Kommissionen i god tid om omfanget af forsøgsarealerne for nævnte sort. Først under det kontrolbesøg, som Kommissionens afdeling for regnskabsafslutning aflagde, blev størrelsen af det tilsåede areal klar. Derfor blev der besluttet finansielle korrektioner for det samlede areal, der oversteg forsøgsarealet. Kommissionen foreslog endvidere en ændring af lovgivningen, som Rådet besluttede med virkning fra produktionsåret 1998/99.

2.77-2.84. Kommissionen blev først klar over problemet, da dens tjenestegrene bemærkede stigningen i hørarealerne i Spanien fra 1994. Afdelingen for regnskabsafslutning i GD AGRI aflagde derfor et kontrolbesøg i juli 1995, hvorunder der blev afsløret anomalier i hørsektoren i Spanien, der kunne opsummeres under begrebet »præmiejagt«. Dette blev bekræftet ved yderligere rapporter i juni 1997. I juli 1998 deltog UCLAF i et kontrolbesøg hovedsagelig om hamp, men der blev også foretaget nogen kontrol af hør, der viste anomalier i hørsektoren. Som følge af problemerne i sektoren traf Kommissionen lovgivningsinitiativer, der kan opsummeres som følger:

⁽⁵¹⁾ Sag C-148/99, dom afsagt den 9. november 2000.

⁽⁵²⁾ Artikel 3-8 i forordning (EØF) nr. 1164/89 (EFT L 121 af 29.4.1989).

⁽⁵³⁾ EFT C 309 af 16.11.1993.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.78. I årsberetningen for regnskabsåret 1995 ⁽⁵⁴⁾ gjorde Retten opmærksom på, at der var sket en kraftig udvidelse af arealerne til dyrkning af spindhør og en tilsvarende stigning i budgetudgifterne hertil fra 1994-1995. Den gjorde også opmærksom på, at to lande, nemlig Spanien og Det Forenede Kongerige, nu var storproducenter af spindhør. Retten påpegede, at produktionen af spindhør langt overgik efterspørgslen, og henstillede, at Kommissionen undersøgte dette marked nærmere og traf foranstaltninger til at få formindsket overskudsproduktionen. I Spanien øgedes dyrkningsarealet til spindhørproduktion fra 0 hektar i produktionsåret 1992/93 til 126 000 hektar i 1999/2000. Det er de regionale regeringer i Spanien, der fører kontrol med den fælles markedsordning for spindhør.

2.79. Allerede i juli 1995 ⁽⁵⁵⁾, da Kommissionens kontor for regnskabsafslutning aflagde revisionsbesøg i Spanien, blev det klart, at der var risiko for, at der blev produceret spindhør alene med det formål at opnå støtte. Den revision, som Kommissionens kontor med ansvar for spindhør foretog i juni 1997 ⁽⁵⁶⁾, samt den revision, kontoret foretog i samarbejde med OLAF i juli 1998 ⁽⁵⁷⁾ bekræftede dette indtryk ⁽⁵⁸⁾. Som følge af svagheder i forvaltningen af foranstaltningen fik Spanien pålagt en fast korrektion for regnskabsårene 1994 og 1995 ⁽⁵⁹⁾. Denne korrektion blev ikke pålagt for de efterfølgende regnskabsår, fordi Kommissionen på grundlag af den revision, som den foretog i samarbejde med OLAF i 1998, kom til den konklusion, at de spanske myndigheder havde forbedret forholdene med hensyn til overholdelse af de lovmæssige krav.

2.80. Forordningerne indeholdt ikke krav om, at spindhøren skulle forarbejdes, og heller ikke bestemmelser om et mindsteudbytte pr. hektar, et mindste fiberudbytte pr. ton forarbejdet spindhør eller en

KOMMISSIONENS SVAR

- I februar 1996 fremsatte Kommissionen et forslag om en reform af støtteordningen, der hovedsagelig gik ud på fastsættelse af et maksimalt garantiareal og forskellige grader af støtte for rusket og afskåret hør. Rådet vedtog ikke forslaget.
- Under disse forhold fremsatte Kommissionen et nyt forslag i december 1996 om at gøre forarbejdning af strå obligatorisk. Dette forslag blev vedtaget af Rådet og trådte i kraft i produktionsåret 1997/98.
- Da de anmeldte arealer fortsat steg, tilføjede Kommissionen et krav om minimumsudbytte fra produktionsåret 1998/99.
- I november 1998 blev lovgivningen ændret, så hør og hamp skulle anmeldes under IFKS, og kontrol og sanktioner blev strengere.
- I november 1999 fremsatte Kommissionen et nyt forslag om en reform i denne sektor, der til sidst blev vedtaget af Rådet i juli 2000 og træder i kraft i juli 2001.

⁽⁵⁴⁾ EFT C 340 af 12.11.1996.

⁽⁵⁵⁾ Kontrolrapport (17.– 21. juli 1995) af 31.1.1996.

⁽⁵⁶⁾ Rapport om produktion og forarbejdning af hør i Spanien (11. og 12. juni 1997) 97/2358a.

⁽⁵⁷⁾ Undersøgelsesrapport (27.– 31. juli 1998) af 26.11.1998.

⁽⁵⁸⁾ Det blev endda konstateret, at det i perioden 1994-1996 slet ikke var muligt at forarbejde den producerede spindhør, eftersom Spanien ikke havde kapacitet hertil. Spindhøren blev tilsyneladende forarbejdet til fibre på et senere tidspunkt, men produktionen blev ikke markedsført, fordi der ingen afsætningsmuligheder var. Det registrerede høst-udbytte var desuden væsentligt lavere end i de medlemsstater, der traditionelt dyrker spindhør, og kvaliteten af de forarbejdede fibre var temmelig middelmådig.

⁽⁵⁹⁾ 10 % af de udgifter, Spanien anmeldte under budgetpost 1 4 0 0 for regnskabsåret 1994 (2,3 millioner PTA) og 1995 (40,4 millioner PTA).

RETTENS BEMÆRKNINGER

mindstestandard for kvaliteten af hørstråene. Allerede i 1996 besluttede Kommissionen at foreslå ændringer af de pågældende forordninger. Den forsøgte at indføre en ordning med garanteret støtte til et maksimalt antal hektar, hvilket ville have gjort det muligt at begrænse spindhørarealerne, men dette forslag blev ikke vedtaget af Rådet. Fra produktionsåret 1997/98 blev udbetalingen af støtten betinget af, at køberen eller producenten forpligtede sig til at forarbejde spindhøren, og alle forarbejdningsvirksomheder skulle godkendes. Ved udgangen af 1998 var det klart for Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug, at det var nødvendigt at tage den fælles markedsordning for spindhør og hamp op til gennemgribende revision, så der kunne blive sat en stopper for det misbrug af ordningen, der var konstateret navnlig i Spanien, men også i mindre omfang i andre medlemsstater. Den eneste øjeblikkelige foranstaltning, der blev truffet, var imidlertid, at der med virkning fra produktionsåret 1998/99 blev fastsat et mindste hørstråudbytte pr. hektar, som varierede efter høstmetoden. Disse bestemmelser havde heller ingen virkning: spindhørarealerne øgedes fortsat, og høren blev forarbejdet, men ikke afsat.

2.81. I 1999 blev lagre af hørstrå og hør fibre ødelagt i brande, hvis årsag ikke er fastlagt, og det samme skete igen i 2000. Disse begivenheder tydede på alvorlige uregelmæssigheder i Spanien. I juli 1999 indledte den spanske offentlige anklager med ansvar for forebyggelse af svig efter anmodning fra OLAF (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) en strafferetlig undersøgelse af sagen.

2.82. Kommissionens kontor for regnskabsafslutning foretog ikke yderligere revision i Spanien, men foreslog efter møder med de spanske myndigheder og på grundlag af oplysninger fra disse myndigheder, at der i henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2988/95 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser blev fastsat en fast korrektion på 10 % af de udgifter, Spanien havde anmeldt for regnskabsårene 1996-1998 (7,2 millioner euro), fordi der var produceret udelukkende med henblik på at opnå støtte. Meddelelsen om korrektionen, som blev forelagt Kommissionens juridiske tjeneste i marts 2000, er endnu ikke afsendt. I april 2001 erklærede den juridiske tjeneste, at den ikke kunne godkende korrektionen, fordi alle kriterierne i forordningen var opfyldt, hvilket var sandt, og at der ikke kunne fastsættes korrektioner på grundlag af kriterier, der var »føjet til forordningerne på et senere tidspunkt«. Desuden betyder 24-månedersreglen, at der kun kunne fastsættes korrektioner vedrørende udgifter afholdt fra juli 1997 og frem, eftersom meddelelsen om resultaterne af Kommissionens undersøgelser blev sendt til de spanske myndigheder i juli 1999.

2.83. I juli 2000 foretog Kommissionens kontor for regnskabsafslutning revision af forvaltningen af foranstaltningen i Spanien, og navnlig af kontrollen af

KOMMISSIONENS SVAR

Problemerne i hørsektoren i Spanien blev kendt, efter at der var opstået flere brande i lagre af uforarbejdet og forarbejdet hør (i april-maj 1999) i forarbejdningsvirksomheder, hvilket førte til mistanke om bedrageri. De spanske autonome samfunds kontrolorganer foretog derfor en sammenligning mellem den samlede anmeldte produktion af hør for producenter, der leverede til disse forarbejdningsvirksomheder, og forarbejdningsvirksomhedernes tekniske kapacitet, hvilket resulterede i mange uoverensstemmelser. For regnskabsårene 1996 til 1998 er regnskabsafslutningen stadig i gang. For 1999 vil der ved den finansielle korrektion blive taget hensyn til de forhold, der konstateres under en undersøgelse, som OLAF indledte i 2000. De spanske myndigheder (FEAGA- som koordinerende organ for det udbetalende organ i de autonome samfund) anmodede derfor i oktober 1999 om en yderligere frist (indtil 30.4.2000) for udbetaling af støtten, da de skulle foretage yderligere kontrol af flere »tilfælde af formodede uregelmæssigheder«. Kommissionen forlængede fristen.

GD AGRI aflagde et kontrolbesøg i juni 2000 sammen med GD AUDIT (FEAGA og Castilla Leon) for at kontrollere udgifterne i produktionsåret 1998/99. På samme tid aflagde OLAF flere kontrolbesøg i Spanien for at undersøge formodede tilfælde af bedrageri. I december 2000 underrettede det spanske »Fiscalia Anticorrupcion« OLAF om konklusionerne af undersøgelsen. OLAF afsluttede sin rapport i marts 2001. Regnskabsafslutningen finder for tiden sted på grundlag af disse konstaterede forhold. Kommissionen erindrer om, at begrænsningen af finansielle korrektioner til 24 måneder ikke gælder for finansielle følger af uregelmæssigheder og forsømmelighed, som administrative myndigheder eller andre organer i medlemsstaterne kan gøres ansvarlige for (artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999). Kommissionen anser derfor Revisionsrettens konklusioner om tab for EUGFL for forhastede.

Kommissionen besluttede at foretage en korrektion på 10 % for svagheder i kontrolordningen for 1994 og 1995. For regnskabsårene 1996 til 1998 er regnskabsafslutningen stadig i gang. For 1999 vil de forhold, som OLAF konstaterer under sin undersøgelse, danne grundlag for en finansiell korrektion. Kommissionen mener derfor, at de afslørede svagheder i Spanien bliver og blev behandlet korrekt af Kommissionen. Som redegjort for ovenfor (2.84.- 2.91) udfoldede Kommissionen bestræbelser for at foreslå ændringer af forordningen så tidligt som i februar 1996, men disse ændringer blev afvist af Rådet.

forarbejdningsevne. Revisionen viste, at de spanske myndigheder ikke havde underrettet Kommissionen rettidigt⁽⁶⁰⁾ om de væsentlige uregelmæssigheder, der var blevet afdækket under kontrollen. Dette forhold kunne have været påbegyndt på et meget tidligere tidspunkt og kunne have dannet et solidt retsgrundlag for korrektioner af udgifterne vedrørende regnskabsårene 1996-1998. En korrektion som følge af, at de spanske myndigheder ikke har underrettet Kommissionen rettidigt, kan i kraft af 24-månedersreglen kun omfatte udgifter afholdt efter marts 1999 (meddelelsen om resultaterne af revisionen blev nemlig først sendt til de spanske myndigheder i marts 2001).

2.84. Meget upræcist formulerede forordninger kombineret med ligegyldighed over for Rettens henstillinger og Kommissionens utilstrækkelige opfølgning bidrog til, at dyrkning af spindhør udelukkende med henblik på at få tildelt støtte blev almindelig praksis i Spanien i perioden 1994-1998, og der er tegn på, at der kan have været omfattende alvorlige uregelmæssigheder. Hvis de lovmæssige bestemmelser havde været hensigtsmæssige, skulle en stor del af støtten til Spanien, ca. 180 millioner euro, ikke have været udbetalt for EUGFL-regnskabsårene 1994-2000 (jf. også punkt 2.76).

Beslutning om regnskabsafslutning vedrørende 2000

Forsinket indsendelse af dokumenter og betalingsoplysninger

2.85. De attesterende organers rapporter og regnskaber for fire udbetalende organer — Région Wallonne (Belgien), FEGA (Fondo Español de Garantía), Navarra og La Rioja (Spanien) — blev indsendt efter fristen den 10. februar 2001. Betalingsorganet FEGA kunne ikke forelægge regnskaber til tiden, fordi det edb-system (FAUDIT-ED — offentligt datalagringsystem), Kommissionen havde stillet til rådighed, ikke virkede. Regnskaberne fra de øvrige betalingsorganer var forsinket, fordi der ikke var blevet afsat tilstrækkelige ressourcer til attesteringen. Disse dokumenter blev imidlertid indsendt tids nok til, at Kommissionen kunne træffe sin beslutning.

2.86. På det tidspunkt, hvor medlemsstaterne skulle høres, havde 19 udbetalende organer imidlertid endnu ikke sendt Kommissionen de detaljerede oplysninger om hver enkelt udbetaling, som kræves i henhold til fællesskabslovgivningen⁽⁶¹⁾. Kommissionen foreslog

⁽⁶⁰⁾ Artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1164/89 (EFT L 121 af 29.4.1989).

⁽⁶¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2390/1999 (EFT L 295 af 16.11.1999, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

derfor at udskille ⁽⁶²⁾ disse betalingsorganers regnskaber fra beslutningen om regnskabsafslutning. To betalingsorganer indsendte omgående oplysningerne. Kommissionen traf beslutningen den 8. maj, og alle udgifterne vedrørende 17 udbetalende organer (7 490 millioner euro) blev udskilt fra beslutningen om regnskabsafslutning.

2.87. Den kendsgerning, at nogle udbetalende organer ikke indsendte bestemte betalingsoplysninger, rejser ikke tvivl om, hvorvidt regnskaberne er »pålidelige, fuldstændige og nøjagtige« ⁽⁶³⁾. Retten mener ikke, at det er tilstrækkeligt grundlag for at udskille udgifterne fra beslutningen. Kommissionen bør finde andre måder, hvorpå den kan få medlemsstaterne til at indsende de fornødne oplysninger til tiden, og den bør undgå at træffe beslutningen om regnskabsafslutning for sent.

2.87. Medlemsstaterne skal ifølge lovgivningen forelægge Kommissionen data om de enkelte udbetalinger. To medlemsstater sendte ikke de krævede oplysninger. Dette påvirker effektiviteten af den generelle regnskabsafslutning, da visse kontroller ikke kan foretages eller kan slet ikke foretages for disse medlemsstater. Det er klart urimeligt over for de medlemsstater, der har sendt de nødvendige data. Kommissionen mente derfor, at det var forkert at acceptere regnskaberne for de udbetalende organer, der havde undladt at fremsende data over de enkelte udbetalinger.

Kommissionen mærker sig dog Revisionsrettens bemærkninger og vil omhyggeligt overveje, hvilken aktion der skal tages i fremtiden i lignende sager.

Attester med forbehold og korrektioner

2.88. De attesterende organer skal skaffe sig 95 % sikkerhed for, at regnskaberne er rigtige. De fleste attesterende organer skaffede sig denne sikkerhed udelukkende på grundlag af substanstest, mens nogle organer reducerede den sikkerhed, der skulle opnås på grundlag af substanstest, til 70 % og skaffede den resterende sikkerhed på grundlag af andre kilder ⁽⁶⁴⁾. Der blev anvendt statistisk stikprøvetagning (MUS) ved langt størstedelen af de regnskaber, der blev kontrolleret ⁽⁶⁵⁾. Det blev konkluderet, at det fejlniveau, som de attesterende organer konstaterede ved kontrollen af de udbetalende organers regnskaber ⁽⁶⁶⁾ i 2000, ikke overskred 1 % (412 millioner euro) af de samlede anmeldte udgifter.

⁽⁶²⁾ En beslutning om at udskille udgifter fra en regnskabsafslutningsbeslutning er af formel art. Den har ingen finansielle konsekvenser. De udgifter, der udskilles, vil blive omfattet af en senere beslutning om regnskabsafslutning, efter at der er foretaget yderligere undersøgelser, eller efter at Kommissionen har modtaget yderligere oplysninger.

⁽⁶³⁾ Artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 (EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6).

⁽⁶⁴⁾ Jf. særberetning nr. 22/2000, punkt 39 (EFT C 69 af 2.3.2001).

⁽⁶⁵⁾ Jf. særberetning nr. 22/2000, punkt 33-35 (EFT C 69 af 2.3.2001).

⁽⁶⁶⁾ Jf. særberetning nr. 22/2000, punkt 24 (EFT C 69 af 2.3.2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Regnskaberne for seks udbetalende organer — Région Wallonne (Belgien), Baden-Württemberg (Tyskland), Navarra (Spanien), SDE (Service déconcentré de l'Etat) og OFIVAL (Office Interprofessionnel des Viandes — Frankrig) samt IFADAP (Instituto de Financiamento e Apoio ao Desenvolvimento da Agricultura e Pescas — Portugal) — var behæftet med et væsentligt fejlniveau.

2.89. De attesterende organer tog forbehold med hensyn til regnskaberne for i alt 23 udbetalende organer (jf. **tabel 2.5**). Mange af disse forbehold skyldtes mindre tekniske fejl, men der blev taget forbehold vedrørende et beløb på 89 millioner euro i forbindelse med 10 udbetalende organer. Hvis det udbetalende organ træffer de fornødne foranstaltninger til at få afhjulpet de konstaterede svagheder og tilbagesøgt de beløb, der er udbetalt for meget, fastsætter Kommissionen ikke korrektioner.

2.90. Den samlede værdi af de korrektioner, der blev fastsat på grundlag af attesteringen af regnskaberne, beløber sig til 3,2 millioner euro. For så vidt angår de korrektioner, der er fastsat på grundlag af resultaterne af statistiske stikprøver, er det Kommissionens politik at korrigere for den mest sandsynlige fejl (MSF). MSF findes ved ekstrapolering af de beløb, der er udbetalt for meget, og på dette grundlag alene fastsættes korrektionen. De attesterende organer skal gøres opmærksomme på, at de beløb, der er udbetalt for lidt, ikke skal medtages⁽⁶⁷⁾. De korrektioner, der blev fastsat på grundlag af MSF, er ikke omfattet af beslutningen om regnskabsafslutning, men de vil blive taget i betragtning under overensstemmelsesproceduren (ca. 35 millioner euro). De skulle have været taget i betragtning i beslutningen om regnskabsafslutning.

Problemer med attesteringsproceduren

2.91. Det franske SDE's regnskaber er for tredje år i træk blevet godkendt med forbehold. Til trods for tidligere kritik har de franske myndigheder midlertidigt overdraget SDE ansvaret⁽⁶⁸⁾ for foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne. Udgifterne under foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter beløb sig til 187 millioner euro, og heraf er der taget forbehold over for 8,9 millioner euro. Det attesterende organ tog forbehold over for i alt 43 millioner euro (4,69 % af de

2.90. *Kommissionen mærker sig Revisionsrettens bemærkninger om, at korrektioner, der er baseret på ekstrapolering, burde have været foretaget ved regnskabsafslutningen. Den vil omhyggeligt overveje, om det med de nuværende regler er muligt at gøre dette i fremtiden.*

⁽⁶⁷⁾ Kommissionens retningslinje nr. 8 om beregning af MSF henviser kun til de beløb, der er udbetalt for meget.

⁽⁶⁸⁾ Fra 2001 vil CNASEA være ansvarlig for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

Tabel 2.5 — Betalingsorganernes andel af de anmeldte udgifter i 2000

Nr.	Medlemsstat	Betalingsorgan	Beløb anmeldt i mio. EUR ⁽¹⁾	% af udgifterne i alt	Attest med forbehold ⁽²⁾
1	I	AGEA	5 077,38	12,32	x
2	F	ONIC	4 302,99	10,44	x
3	EL	GEDIDAGEP ⁽³⁾	2 611,06	6,34	x
4	UK	MAFF	2 281,53	5,54	
5	IRL	DAF	1 628,21	3,95	
6	E	Andalucia ⁽³⁾	1 598,26	3,88	
7	DK	EU-Direktoratet	1 336,59	3,24	
8	F	ONIOL	1 094,91	2,66	
9	F	SDE	919,59	2,23	x
10	A	AMA	904,33	2,19	
			21 754,85	52,80	
11	D	Bayern Landwirtschaft	836,13	2,03	
12	D	Hamburg-Jonas	801,22	1,94	
13	F	ONILAIT	797,00	1,93	
14	E	Castilla y León ⁽³⁾	757,05	1,84	
15	S	SJV	751,42	1,82	
16	SU	MMM	727,56	1,77	
17	UK	IBEA	707,01	1,72	
18	F	OFIVAL	700,57	1,70	x
19	E	Castilla La-Mancha ⁽³⁾	664,13	1,61	
20	B	BIRB	663,38	1,61	
21	E	FEGA	601,97	1,46	
22	D	Niedersachsen	596,57	1,45	x
23	F	FIRS	564,18	1,37	
24	D	BLE	550,20	1,34	
25	P	INGA	538,03	1,31	x
26	UK	SERAD	535,70	1,30	
27	NL	PZ	522,48	1,27	
28	E	Extremadura ⁽³⁾	504,80	1,23	
29	NL	HPA	445,78	1,08	x
30	E	Aragón ⁽³⁾	381,41	0,93	
31	D	Baden-Württemberg	375,76	0,91	x
32	D	Mecklenburg-Vorpommern	356,48	0,87	
33	D	Brandenburg	341,70	0,83	
34	D	Sachsen-Anhalt	339,04	0,82	
35	I	DCCC	319,82	0,78	
36	D	Sachsen	289,41	0,70	x
37	UK	WOAD	282,66	0,69	
38	B	Ministerie van Landbouw (DG3)	277,02	0,67	
39	F	CNASEA	275,46	0,67	
40	NL	LASER	266,18	0,65	
41	D	Nordrhein-Westfalen LWK Munst	250,68	0,61	
42	D	Schleswig-Holstein	248,50	0,60	x
43	E	Cataluna ⁽³⁾	248,19	0,60	x
44	D	Thüringen	242,17	0,59	x
45	F	ONIFLHOR	230,75	0,56	x
46	UK	DARD	226,18	0,55	
47	D	Hessen	184,19	0,45	x
48	F	ONIVINS	174,56	0,42	x
49	D	Rheinland-Pfalz	150,21	0,36	x
50	E	Canarias ⁽³⁾	142,45	0,35	
51	P	IFADAP	135,49	0,33	
52	F	ODEADOM	135,16	0,33	
53	I	ENR	127,86	0,31	
54	E	Valencia ⁽³⁾	125,23	0,30	
55	E	Navarra ⁽³⁾	114,05	0,28	x
56	D	Nordrhein-Westfalen LWK Bonn	92,81	0,23	
57	E	Galicia ⁽³⁾	87,41	0,21	
58	NL	PVE	82,24	0,20	
59	E	Murcia ⁽³⁾	81,49	0,20	
60	A	ZA Salzburg	70,84	0,17	x
61	IRL	DMNR	53,08	0,13	x
62	NL	DLG	50,96	0,12	
63	E	Madrid ⁽³⁾	45,64	0,11	
64	A	BMLFUW Pras B10	42,15	0,10	
65	NL	PT	41,67	0,10	
66	E	Asturias ⁽³⁾	41,17	0,10	
67	E	Pais Vasco ⁽³⁾	38,87	0,09	
68	E	La Rioja ⁽³⁾	29,13	0,07	
69	F	SAV	27,87	0,07	
70	L	Ministère de l'agriculture	20,64	0,05	
71	E	Baleares	18,55	0,05	
72	E	Cantabria ⁽³⁾	18,50	0,04	
73	D	Bayern, St MLU	16,80	0,04	
74	D	Saarland	15,20	0,04	x
75	UK	FC	13,52	0,03	
76	B	Vlaamse Gemeenschap	9,27	0,02	
77	D	Hamburg	9,17	0,02	
78	F	OFIMER	8,32	0,02	
79	D	Nordrhein-Westfalen LfBj	7,93	0,02	
80	B	Organisme payeur de la Région wallone	5,57	0,01	x
81	D	Nordrhein-Westfalen LfA	2,88	0,01	x
82	UK	CCW	2,63	0,01	
83	D	Berlin	1,88	0,00	
84	A	BMLF Abt VI. B.8 (Wein)	1,37	0,00	
85	D	Bremen	1,24	0,00	
86	E	FROM	0,36	0,00	
		I alt	41 199,78	100,00	23

⁽¹⁾ Det skal bemærkes, at nogle af medlemsstaterne ikke automatisk trækker negative udgifter under budgetpost B1-3 7 0 0 (afslutning af regnskaberne) fra de anmeldte beløb. De viste beløb er imidlertid de beløb, som medlemsstaterne faktisk har anmeldt.

⁽²⁾ Der blev taget forbehold over for regnskaberne pga. fejl i beløbene, utilstrækkelige oplysninger eller andre forbehold.

⁽³⁾ Udsået fra regnskabsafslutningsbeslutningen af 8. maj 2001.

NB: Vekselkurser for medlemsstater uden for eurozonen:

Danmark 7,4619, Grækenland 340,75, Sverige 9,0455, Det Forenede Kongerige 0,6156.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

anmeldte udgifter) og konkluderede, at SDE ikke opfylder væsentlige godkendelseskriterier, at organet ikke er levedygtigt, og at det er umuligt at revidere dets regnskaber. Retten og Kommissionen ⁽⁶⁹⁾ deler den opfattelse, at de franske myndigheder bør trække deres godkendelse af SDE tilbage. Hvis dette ikke sker, bør forskuddene reduceres.

2.92. Der har siden 1996 været anvendt forenklede godkendelsesprocedurer for betalingsorganet Région Wallonne. Med henvisning til stigningen i de udgifter, der forvaltes af dette organ, har Kommissionen krævet, at disse procedurer tages op til revision.

2.93. Med hensyn til debitorer er situationen generelt fortsat utilfredsstillende, navnlig hvad angår Valencia (Spanien), DCCC (Direzione Compartimentale delle Contabilità Centralizzate) og AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura — Italien) og Welsh Office (Det Forenede Kongerige). De samlede udestående fordringer, som medlemsstaterne har indberettet, beløber sig til 2 014 millioner euro. OLAF har kun gjort begrænsede fremskridt på området inddrivelse af fordringer. Ifølge OLAF udgør de samlede udestående fordringer 2 210 millioner euro. Det er ikke muligt at afstemme dette beløb med det samlede beløb, som de udbetalende organer har indberettet, for i dette samlede beløb indgår andre tal end medlemsstaternes indberetninger i henhold til forordning (EØF) nr. 595/91, og der er også tale om tidsforskydninger. OLAF er gået i gang med at få alle fordringer indberettet før 1995 bragt ud af verden. Det drejer sig om 944 millioner euro. I henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1663/95 skal OLAF med henblik på Kommissionens fastsættelse af korrektioner i overensstemmelsesbeslutningerne underrette medlemsstaterne om de beløb, det har til hensigt at opkræve hos dem, og om de beløb, der kan afskrives på EUGFL. Pr. juni 2001 havde OLAF meddelt 10 medlemsstater, at der ville blive forelagt forslag til beslutninger om regnskabsafslutning, hvorved de ville blive afkrævet 5,5 millioner euro, og at 63 millioner euro ville blive afskrevet. Man meddelte Italien, som tegner sig for den største andel af de indberettede fordringer (68 %), at 67 millioner euro måske kunne afskrives, mens op til 331 millioner euro måske måtte afholdes over det nationale budget. Den første overensstemmelsesbeslutning med korrektioner vedrørende forordninger på medlemsstaterne, vil formodentlig først blive truffet ved udgangen af 2001.

2.92. Der er nu foretaget en fuldstændig revision af godkendelsen af det udbetalende organ for Région Wallonne. Det attesterende organ mener i sine konklusioner, at strukturen i det udbetalende organ er blevet forbedret og er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

2.93. Afdelingen for regnskabsafslutning har taget flere initiativer til at undersøge de udbetalende organers forvaltning af debitorbogholderiet, mens den foretager en yderligere undersøgelse i 2001. Det erkendes, at situationen med hensyn til debitorer fortsat er utilfredsstillende i mange udbetalende organer, men der er gjort mange forbedringer. Bedre forvaltning af debitorbogholderiet er en hovedprioritet for afdelingen for regnskabsafslutning.

⁽⁶⁹⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 2.66 (EFT C 342 af 1.12.2000) og særberetning nr. 22/2000, punkt 18 (EFT C 69 af 2.3.2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.94. De attesterende organer for størstedelen af de tyske betalingsorganer var ikke »funktionelt uafhængige af de udbetalende organer og forbindelsesorganerne«⁽⁷⁰⁾. De tyske myndigheder har på opfordring af Kommissionen arbejdet på at løse problemet, og alle attesterende organer skulle være uafhængige, når regnskaberne for 2001 skal attesteres.

2.95. Bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 indeholder bestemmelsen »betaling må ikke ske kontant«⁽⁷⁰⁾. I Grækenland får de fleste landbrugere faktisk udbetalt beløbene kontant. De modtager en check, men hvis der ikke er en bank i eller i nærheden af landsbyen, endosserer de checken til fordel for kooperativet, hvis repræsentant indløser den i banken. Repræsentanten udbetaler pengene til landbrugerne, som skal skrive under på en udbetalingsliste som bevis på, at de har modtaget betaling. Hvis beløbet er mindre end 100 000 GRD, udbetales det kontant. Når en check er indløst, er der ikke længere noget revisionsspor.

2.96. De græske myndigheder erkender, at der er svagheder forbundet med dette system, og har forpligtet sig til at begynde at effektuere betalingerne via bankoverførsler, men der er ikke sket væsentlige fremskridt. Kommissionen har meddelt de græske myndigheder, at de inden næste produktionsår skal indføre direkte betalinger under alle ordninger, og den har truet med at iværksætte finansielle sanktioner, hvis dette ikke sker. Kommissionens initiativ er af afgørende betydning for, at der kan sikres et tilfredsstillende revisionsspor.

Konklusion

2.97. Til trods for, at den nye regnskabsafslutningsprocedure blev indført i 1996, har Kommissionen under revisionen af udgifterne for regnskabsårene 1996, 1997 og 1998 og efterprøvelsen af, om de var afholdt i overensstemmelse med EF-reglerne, fortsat konstateret en række væsentlige svagheder i de underliggende systemer (jf. også punkt 2.17-2.19 om reduktion af forskud). Det er Rettens opfattelse, at Kommissionen i nogle tilfælde burde have fastsat højere faste korrektionssatser i overensstemmelsesbeslutningerne, og at korrektionerne burde have været højere (jf. punkt 2.61-2.64 og 2.70-2.72). Beslutningen om regnskabsafslutning burde have

2.97. Som Revisionsretten erklærede i særberetning nr. 22/2000 og i punkt 2.194, har reformen øget gennemskueligheden i medlemsstaterne og har været en betydelig succes. Kommissionen er overbevist om, at reformen af regnskabsafslutningen sammen med andre forbedringer af IFKS i stor grad har nedsat risikoen for Fællesskabets budget. Kommissionen mener at have beregnet de faste korrektionssatser efter artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999 og dokument VI/5330/97. Som redegjort for i punkt 2.55 tager Kommissionen ved udarbejdelse af finansielle korrektioner hensyn til alle elementer i retningslinjerne og baserer sig ikke blot på et resumé af kriterier.

⁽⁷⁰⁾ Teksten i den franske udgave af forordningen er ikke korrekt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

været truffet rettidigt; den kendsgerning, at betalingsorganerne ikke indsendte detaljerede oplysninger om de enkelte betalinger, er ikke tilstrækkeligt grundlag for at udskille udgifter. Desuden blev svaghederne i lovgivningen om produktionsstøtte til spindhør trods Rettens gentagne henstillinger ikke afhjulpet, før der var afsløret omfattende uregelmæssigheder. Hvis de lovmæssige bestemmelser havde været hensigtsmæssige, skulle en stor del af støtten til Spanien, og Det Forenede Kongerige ca. 195,5 millioner euro, ikke have været udbetalt for EUGFL-regnskabsårene 1994-2000 (jf. punkt 2.76 og 2.84).

KOMMISSIONENS SVAR

Udskillelse af udgifter, som nogle udbetalende organer har afholdt, er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1258/1999, artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1663/95 og forordning (EF) nr. 2390/1999.

Med hensyn til hør i Spanien besluttede Kommissionen at foretage en korrektion på 10 % for svagheder i kontrolordningen for 1994 og 1995. For regnskabsårene 1996 til 1998 er regnskabsafslutningen stadig i gang. For 1999 vil de forhold, som OLAF konstaterer under sin undersøgelse, danne grundlag for en finansiel korrektion. Kommissionen mener derfor, at de afslørede svagheder i Spanien bliver og blev behandlet korrekt af Kommissionen. Som redegjort for ovenfor (punkt 2.84-2.91) udfoldede Kommissionen bestræbelser for at foreslå ændringer i forordningen så tidligt som i februar 1996, men disse ændringer blev afvist af Rådet.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER

Fysisk kontrol af landbrugsprodukter, for hvilke der er betalt eksportrestitutioner

2.98. I særberetning nr. 20/98 ⁽⁷¹⁾ fremsatte Retten en række anbefalinger, som tog sigte på at forbedre retsgrundlaget for kontrollen i forbindelse med eksportrestitutioner. De væsentligste anbefalinger var følgende:

- Der burde gøres mere effektiv brug af risikoanalyse ved udvælgelsen af varer til fysisk kontrol.
- Resultaterne af sådanne kontroller burde dokumenteres, evalueres og indberettes.
- Der burde indføres et system med strategiske kontrolplaner tilpasset de forskellige varegrupper.
- Der burde foretages systematisk kontrol af, om varerne var af sund og sædvanlig handelskvalitet.
- Risikoanalyse burde gøres obligatorisk i forbindelse med alle de foranstaltninger og ordninger, som har indvirkning på EU-budgettet, da det ville gøre det muligt for medlemsstaterne at fordele deres ressourcer mere effektivt.

⁽⁷¹⁾ Særberetning nr. 20/98 (EFT C 375 af 3.12.1998) (herefter benævnt »SB 20/98«).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.99. Retten opfordrede også Kommissionen til at følge hurtigere op på de mangler, som den selv havde konstateret i medlemsstaternes systemer.

2.100. I det følgende gennemgås de bemærkninger, som Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet har fremsat til Rettens anbefalinger, samt Kommissionens opfølgning af anbefalingerne.

Anbefalinger fra Rådet for Den Europæiske Union

2.101. Rådet for Den Europæiske Union behandlede Rettens særberetning nr. 20/98 i Agrifin-gruppens rapport af 5. februar 1999, accepterede Rettens væsentligste bemærkninger og anbefalede Kommissionen at træffe følgende foranstaltninger:

- a) Kommissionen burde samle de relevante oplysninger om praksis i de forskellige medlemsstater med henblik på udveksling af erfaringer og forbedring af kontrollen i hele Fællesskabet.
- b) Forbedringer i kontrollen burde foretages på baggrund af analyser forelagt Forvaltningskomitéen for Handelsmekanismer, og analyserne burde også beskrive praksis i de pågældende Generaldirektorer og i OLAF.
- c) Intensiteten af den fysiske kontrol i forbindelse med eksportrestitutioner burde fastlægges på grundlag af en forsigtig risikoanalyse. Der burde foretages mindre intensiv kontrol af standardprodukter og varer, som udgør en mindre risiko.

Europa-Parlamentets forslag

2.102. I betænkning af 4. marts 1999 om meddelelse af decharge for regnskabsåret 1997 erklærede Europa-Parlamentet sig enig i Rettens væsentligste bemærkninger og opfordrede Kommissionen til at:

- a) skabe et retsgrundlag, som kunne gøre det muligt at forbedre koordineringen af fysisk kontrol og efterfølgende kontrol ⁽⁷²⁾, som Retten havde foreslået. Af

2.102.

- a) *Følgende led skal tilføjes:*

»— Den har krævet, at medlemsstaterne fremlægger årlige evalueringer af den fysiske kontrols gennemførelse og effektivitet (SB 20/98, punkt 4.4, sjette led)

⁽⁷²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 (EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- hensyn til produktiviteten burde en sådan koordinering have forrang i subsidiaritetsspørgsmål
- b) evaluere effektiviteten af procedurerne for udvælgelse af varer til fysisk kontrol
- c) gøre det obligatorisk for medlemsstaterne at anvende risikoanalyse og indsende årlige evalueringer af gennemførelsen og effektiviteten af kontrollen
- d) pålægge medlemsstaterne at foretage systematisk kontrol af, at alle varestikprøver, der skal analyseres i laboratorier, er af sund og sædvanlig handelskvalitet.

— *Den tillader for de medlemsstater, der har valgt risikoanalyse, at nedsætte antallet af laboratorietest, når positiv sikkerhed fremgår af gentagne tilfredsstillende resultater (SB 20/98, punkt. 4.4. niende led).«*

Kommissionens opfølgning af Rettens bemærkninger

2.103. Kommissionen har reageret positivt på nogle af Rettens bemærkninger og anbefalinger:

- Den har fastsat finansielle korrektioner ⁽⁷³⁾ på i alt 188 millioner euro for medlemsstater, som ikke havde overholdt bestemmelserne om fysisk kontrol ⁽⁷⁴⁾ (**tabel 2.6**) (SB 20/98, punkt 2.6).
- I Forvaltningskomitéen for Handelsmekanismer har den vejledt medlemsstaterne om anvendelse af risikoanalyse (SB 20/98, punkt 4.4, tredje led).

⁽⁷³⁾ Kommissionens beslutning 2000/216/EF af 1. marts 2000 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 67 af 15.3.2000, s. 37); og Kommissionens beslutning 2000/449/EF af 5. juli 2000 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for EUGFL, Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 49).

⁽⁷⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 af 12. februar 1990 om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb (EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6).

Table 2.6 — De samlede korrektioner fastsat i henhold til Kommissionens beslutning 2000/216/EF og 2000/449/EF

Regnskabsår	Medlemsstat	Sektor	Budgetkonto	Årsager	Finansielle konsekvenser (EUR) ⁽¹⁾
1996-1998	Belgien	Eksporthestitutioner	2100	Manglende overholdelse af mindstekontrolsatsen i oksekødssektoren	186 173
1996-1998	Danmark	Eksporthestitutioner	Forskellige	Utilstrækkelig toldkontrol	29 077 014
1996-1998	Tyskland	Eksporthestitutioner	Forskellige	Manglende overholdelse af mindstekontrolsatsen, utilstrækkelig kvalitetskontrol	21 872 394
1996-1998	Grækenland	Eksporthestitutioner	Forskellige	Utilstrækkelig toldkontrol	1 031 894
1996-1998	Frankrig	Eksporthestitutioner	Forskellige	Utilstrækkelig toldkontrol	99 083 770
1996-1998	Italien	Eksporthestitutioner	Forskellige	Manglende overholdelse af kontrolsatserne, utilstrækkelig toldkontrol	31 847 349
1996-1998	Luxembourg	Eksporthestitutioner	Forskellige	Utilstrækkelig mængdekontrol (vejning)	5 466
1996-1998	Det Forenede Kongerige	Eksporthestitutioner	Forskellige	Utilstrækkelig kontrol i kornsektoren	5 171 461
I alt					188 275 521

⁽¹⁾ Over for alle lande undtagen Luxembourg blev der fastsat korrektioner svarende til 5 % af de samlede udgifter til eksporthestitutioner for landbrugsprodukter. For Luxembourg svarede korrektionen til 2 % af de samlede udgifter til eksporthestitutioner for landbrugsprodukter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- Den har anmodet medlemsstaterne om at anvende en ensartet klassifikation af risici forbundet med forskellige varegrupper (SB 20/98, punkt 4.4, fjerde led).
- Den har opfordret medlemsstaterne til at indføre overvågnings- og tilbagemeldingssystemer i deres nationale systemer for risikoanalyse for at sikre, at der foretages målrettet kontrol, og at der foreligger fyldestgørende dokumentation for de tilfælde, hvor der ikke er foretaget kontrol (SB 20/98, punkt 4.4, femte led).
- Den har tilladt, at der i de medlemsstater, som har valgt at anvende risikoanalyse, foretages mindre intensiv kontrol af standardprodukter ⁽⁷⁵⁾, og at kontrollen er mindre intensiv på toldsteder, der kun behandler et begrænset udvalg af varer fra nogle få eksportører ⁽⁷⁶⁾ (SB 20/98, punkt 3.7).
- Den har pålagt medlemsstaterne hvert år at evaluere gennemførelsen af den fysiske kontrol (SB 20/98, punkt 4.4, sjette led).

2.104. På andre punkter har Kommissionen imidlertid ikke fulgt op på Rettens bemærkninger:

- Den har ikke foreslået, at toldmyndighedernes laboratorier rutinemæssigt skal kontrollere ⁽⁷⁷⁾, at landbrugsprodukter til udførsel er af sund og sædvanlig handelskvalitet på udførselstidspunktet (SB 20/98, punkt 4.4, ottende led).

2.104.

Artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2221/95 blev indført ved forordning (EF) nr. 2655/1999. En rutinetest af alle sundhedsaspekter i alle prøver, som laboratorier udtager til toldkontrol efter forordning (EØF) nr. 386/90, vil være umulig i nogle tilfælde (f.eks. hormoner i kød og glycol i vin).

⁽⁷⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2221/95 af 20. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner (EFT L 224 af 21.9.1995, s. 13).

⁽⁷⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2655/1999 af 16. december 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2221/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner, samt ændring af forordning (EF) nr. 3122/94 om fastlæggelse af kriterierne for risikoanalysen for så vidt angår landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitution (EFT L 325 af 17.12.1999, s. 12).

⁽⁷⁷⁾ Denne kontrol ville omfatte alle stikprøver taget under henvisning til artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 386/90.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Den har ikke overvejet at skabe et retsgrundlag, der sikrer en afbalanceret kombination af fysisk kontrol og efterfølgende kontrol (SR 20/98, punkt 4.1).

- Den har ikke evalueret effektiviteten af procedureerne for udvælgelse af varer til fysisk kontrol (SB 20/98, punkt 4.3).

- Den har ikke foreslået, at risikoanalyse gøres obligatorisk. I Grækenland og Italien foreligger nemlig ikke alle oplysninger elektronisk, og derfor har disse lande ikke har mulighed for at indføre risikoanalyse (SB 20/98, punkt 4.4, første led).

- Den har ikke forsøgt at forpligte medlemsstaterne til hvert år at fremlægge strategiske kontrolplaner, herunder kontrolprocentsatser for hver risikokategori (SB 20/98, punkt 4.4, andet led).

- Den har ikke forpligtet medlemsstaterne til at oprette særlige databaser med oplysninger om uregelmæssigheder i forbindelse med eksportrestitutioner (SB 20/98, punkt 4.4, syvende led).

KOMMISSIONENS SVAR

Medlemsstaterne er blevet opfordret til i årsberetningen at beskrive, hvilke foranstaltninger der er truffet for at forbedre koordineringen med forordning (EØF) nr. 4045/89. Kommissionens tjenestegrene vil sammen med medlemsstaterne undersøge, hvordan kontrollen ved udførsel og den efterfølgende kontrol bedst kan kombineres.

I forbindelse med regnskabsafslutningen blev der aflagt kontrolbesøg i forskellige medlemsstater i 1999 og 2000 for at evaluere særlige toldprocedurer. Under disse kontrolbesøg blev der rettet nogen opmærksomhed mod udvælgelsen af landbrugsvarer til fysisk kontrol. I fremtiden vil dette aspekt blive taget yderligere i betragtning i forbindelse med årsberetningerne.

Under hensyntagen til de kritiske bemærkninger fra nogle medlemsstater (f.eks. Grækenland, der ikke er i stand til at foretage risikoanalyse på grund af et manglende computersystem) blev risikoanalyse i det mindste ikke gjort obligatorisk. For at tilskynde medlemsstaterne til at indføre et sådant system skal forenklingerne af artikel 5a i forordning (EF) nr. 2221/95 (f.eks. nedsættelse af kontrolsatsen for varer uden for bilag I) kun gælde for de medlemsstater, der foretager risikoanalyse.

Ifølge flere medlemsstaters bemærkninger er det nødvendigt med en vis fleksibilitet med hensyn til fysisk kontrol. Det er undertiden nødvendigt at ændre de strategiske programmer i løbet af året for at tilpasse dem til nye forhold.

Ifølge forordning (EØF) nr. 595/91 skal medlemsstaterne sende Kommissionen en opgørelse over uregelmæssigheder, om hvilke der foreligger en rapport, som første led i en administrativ eller retslig forfølgning. OLAF stiller for tiden en applikation til rådighed, der vil gøre det muligt for medlemsstaterne at fastslå og indberette tilfælde af uregelmæssigheder i elektronisk format. Outputtet vil sætte medlemsstaterne i stand til at oprette deres egen database med alle oplysninger om disse tilfælde, inkl. de oplysninger, som Revisionsretten har foreslået.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.105. Kommissionen har delvis fulgt Rettens anbefalinger. Den har opfordret medlemsstaterne til at forbedre kontrollen ved at anvende risikoanalyse, men har ikke direkte stillet krav om forbedringer.

2.106. For at forbedre effektiviteten af toldkontrollen bør Kommissionen følge Rettens anbefaling og gøre risikoanalyse obligatorisk i forbindelse med al kontrol, som har finansiel indvirkning på EU-budgettet ⁽⁷⁸⁾.

2.106. *Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at risikoanalysen skal udvides til at omfatte alle kontrolområder med finansiel virkning for EU-budgettet. Efter toldseminaret i 2000, der blev afholdt med medlemsstaterne for at drøfte risikoanalysen, har Kommissionen sammen med medlemsstaterne arbejdet på en plan for gennemførelse af risikoanalyse, der omfatter proceduren for risikoforvaltning. Denne plan er nu ved at blive gennemført. De forventede resultater indbefatter:*

- harmoniseret model for proceduren for risikoforvaltning
- liste over risikoparametre for erhvervsdrivende
- formular for udveksling af oplysninger om risiko, så medlemsstaterne hurtigt kan udveksle oplysninger.

Da Kommissionen er bange for de iboende risici ved at lovgive om risikoanalyse for en lang række kontroller, har den taklet dette spørgsmål via ovennævnte gennemførelsesplan.

Den fælles markedsordning for fåre- og gedekød

Indledning

2.107. Den fælles markedsordning for fåre- og gedekød blev indført i 1980. Dens vigtigste foranstaltning er en årlig præmie, der udbetales til producenterne. Ordningen er ikke blevet ændret væsentligt, siden der i produktionsåret 1993 blev fastsat individuelle lofter for præmierettighederne.

⁽⁷⁸⁾ Forord (punkt 5) til særberetning nr. 13/98 om revision af anvendelsen af risikoanalysemetoder i toldkontrol og toldbehandling og særberetning nr. 20/98 om revision af den fysiske kontrol af landbrugsprodukter, hvortil der ydes eksportrestitutioner (EFT C 375 af 3.12.1998).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.108. De årlige budgetudgifter til ordningen har svinget betydeligt (2 210 millioner euro i 1993, 1 425 millioner euro i 1997, 1 894 millioner euro i 1999). Markedspriserne har været den væsentligste årsag til de svingende udgifter. Antallet af dyr, som der er betalt præmier for i perioden 1993-1999, har ligget stabilt på ca. 72,5 millioner pr. år.

2.109. I perioden 1993-1998 lå Fællesskabets produktion og forbrug af fårekød og gedekød næsten stabilt med gennemsnitligt henholdsvis 1,14 og 1,36 millioner ton pr. år. Fællesskabet er således 84 % selvforsynende, og forsyningsunderskuddet dækkes af import fra tredjelande. Kommissionen har ikke nogen erklæret holdning til, hvor stor EU's produktion bør være, men i praksis begrænser lofterne for de individuelle præmierettigheder produktionen i Fællesskabet.

2.110. Den 16. maj 2001 fremsatte Kommissionen forslag til en ny rådsforordning ⁽⁷⁹⁾, som ifølge pressemeddelelsen skulle gøre fårekødsordningen enklere og mere markedsorienteret.

Retten revision

2.111. Retten gennemgik forvaltningen af den fælles markedsordning for fåre- og gedekød i Kommissionen og i seks medlemsstater ⁽⁸⁰⁾, som er storproducenter af fåre- og gedekød og tilsammen tegner sig for over 90 % af udgifterne under markedsordningen. Målet for Rettens revision var at undersøge, hvordan præmieordningen fungerer, og om de problemer, som Retten tidligere har konstateret, stadig findes. Retten undersøgte også, i hvor høj grad det seneste forslag tager højde for de problemer, som blev konstateret under revisionen.

2.112. Resultaterne af Rettens seneste revision af markedsordningen dækkede perioden indtil produktionsårene 1992-1993 og blev offentliggjort i særberetning nr. 3/95 ⁽⁸¹⁾. I denne beretning kritiserede Retten især præmiefastsættelsesordningen og ordningen for indsamling af priser samt det forhold, at der ikke var defineret præcise mål for den fælles markedsordning.

2.109. *Den generelle stabilitet på fårekødsmarkedet og ligevægten mellem EF's egen produktion og indførslen på den ene side og forbruget på den anden side viser, at produktionen i Fællesskabet har et passende omfang.*

2.110. *Før udformningen af forslaget om reform foretog Kommissionen en evaluering af ordningen. Kommissionen fremlagde sit forslag på grundlag af denne evaluering og sine egne overvejelser om moderfårspræmien.*

⁽⁷⁹⁾ KOM(2001) 247 endelig.

⁽⁸⁰⁾ Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien og Det Forenede Kongerige.

⁽⁸¹⁾ EFT C 285 af 28.10.1995.

Effekten af ordningen måles ikke

2.113. De overordnede mål for den fælles markedsordning er fastsat i traktatens artikel 39. De er bl.a. at stabilisere markederne og sikre landbrugerne en rimelig levestandard ⁽⁸²⁾. På den baggrund er det fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 ⁽⁸³⁾, at landbrugerne kan få udlignet deres »indkomstab«. Selv om der er kommissionstjenester, der måler indkomstniveauerne i de forskellige produktionsgrene og råder over relevante statistikker, har Kommissionen ikke med udgangspunkt i de overordnede mål fastsat specifikke mål for fåre- og gedekødssektoren, ligesom den ikke har defineret resultatindikatorer, som kan anvendes til at måle, hvordan ordningen fungerer, og om målene bliver nået.

Systemet for fastsættelse af priser og præmier er mangelfuldt

2.114. Under ordningen for moderfårspræmier fastsættes der en basispris og en vægtet gennemsnitspris for Fællesskabet. Der ydes præmie, når den gennemsnitlige markedspris er lavere end basisprisen, og præmien beregnes som forskellen mellem disse to beløb. Formålet er at udligne producenterens nationale indkomstab.

2.115. Fra 1989 og indtil bestemmelserne blev ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1669/2000 ⁽⁸⁴⁾, skulle basisprisen hvert år fastsættes af Rådet på forslag af Kommissionen, som skulle tage hensyn til faktorer såsom markedssituationen, udsigterne for udviklingen i produktion og forbrug, produktionsomkostningerne, markedssituationen i de andre sektorer for animalske produkter og de indvundne erfaringer. Kommissionen fremlagde ikke dokumentation for, i hvilken grad den havde taget hensyn til disse faktorer, og spørgsmålet er, om den overhovedet har taget hensyn til dem. Faktum er, at basisprisen på 504,07 euro pr. 100 kg slagtet vægt ikke er blevet ændret de sidste seks år, og at den fortsat gælder for 2001 og de følgende år, selv om mange faktorer, som burde påvirke prisen, er ændret. Kommissionen var ikke i stand til at oplyse, hvordan basisprisen var blevet beregnet.

2.113. *Prisen på lam er en markedsindikator, og »indkomstab« er et forsøg på at skabe en meget enkel afledt indikator, der giver oplysninger om indkomsttabets omfang. Der er nogle indkomstindikatorer i de statistiske systemer, men de er vanskelige at bruge, da deres skøn ikke foreligger ved produktionsårets udgang, når landbrugerne behøver præmierne.*

2.115. *Kommissionen udarbejder regelmæssigt rapporter om situationen og udviklingen i landbrugsaktiviteten i Fællesskabet, der normalt inkluderer fåreavlernes indkomst. Herved benyttes der indkomstindikatorer fra både INLB (Informationsnettet for landøkonomisk bogføring) og Eurostat. Der tages hensyn til disse rapporter, når der overvejes ændringer i landbrugspolitikken.*

Basisprisens funktion, så vidt den afgør præmiens størrelse, er at skabe et grundlag for at beregne en præmiestørrelse, der kan sikre fåreavlerne en rimelig indkomst. Desuden tages der, når basisprisen fastsættes, hensyn til budgetstramninger, der i de seneste år har begrænset en eventuel forøgelse af udgifterne.

⁽⁸²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998, betragtning 3.

⁽⁸³⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽⁸⁴⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 8.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.116. I de medlemsstater, som var omfattet af revisionen, undersøgte Retten systemerne til indsamling, konstatering og fremsendelse af markedspriser til Kommissionen. På grundlag af disse priser fastsættes den gennemsnitlige markedspris for Fællesskabet og dermed størrelsen af fællesskabsstøtten. Retten konstaterede en række svagheder og eksempler på manglende konsekvens, som rejser tvivl om, hvorvidt systemerne og de anvendte data er pålidelige:

- a) Vejningskoefficienterne for de forskellige repræsentative markeder er fastsat i forordningen, ligesom det er defineret, hvilke vægtkategorier der skal tages i betragtning ved prisindberetningen. Forordningens bestemmelser afspejler imidlertid ikke de faktiske forhold og salgsmønstre i medlemsstaterne ⁽⁸⁵⁾. Fællesskabets udgifter ville falde, hvis der blev indsamlet markedspriser for repræsentative vægtkategorier, og hvis der blev anvendt koefficienter, som afspejlede den faktiske fordeling på de forskellige markeder ⁽⁸⁶⁾.
- b) I de medlemsstater, som Retten besøgte, kunne der stort set ikke fremlægges dokumentation, som begrundede de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af repræsentative markeder og fastsættelsen af vejningskoefficienterne. Desuden konstaterede Retten, at det skyldes en iboende svaghed i systemet, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priserne bliver beregnet. De nationale myndigheder foretager nemlig ikke regelmæssig kontrol af, hvem de modtager data fra, og om disse data er pålidelige.
- c) Grækenland, Spanien og Italien indberetter (i overensstemmelse med forordningen) priser på lam i vægtkategorier, som ikke er repræsentative for

KOMMISSIONENS SVAR

2.116. Kommissionen har evalueret problemet med prisindberetning og er nået til samme konklusioner som Revisionsretten. For at opnå en virkelig repræsentativ pris skal det relative omfang af omsætningen på de forskellige markeder i tid vægtes. Selv om et sådant system kan være mere nøjagtigt, kan det kun virke, hvis der foreligger detaljerede oplysninger om slagtninger. En sådan fremgangsmåde ville gøre ordningen langt mere bureaukratisk end nu og dermed forøge de administrative omkostninger.

Punktet i c) med hensyn til vægtkategorier belyser en af vanskelighederne ved at opnå oplysninger om sammenlignelige priser. Derfor blev begrebet standardkvalitet indført.

⁽⁸⁵⁾ Lam sælges på forskellige måder, for eksempel på husdyrmarkeder, direkte til slagterier, til handlende og til kooperative organisationer. Forordningen tager ikke højde for alle disse muligheder. Dertil kommer, at koefficienterne for de markeder, som er omfattet af forordningen, ikke altid anvendes på en måde, der afspejler fordelingen på de forskellige markeder. For Det Forenede Kongerige anvendes der for eksempel en vejningskoefficient på 97 % for husdyrmarkeder og 3 % for slagterier. Under revisionen konstaterede Retten, at 50 % af lammene sælges på husdyrmarkeder, og 50 % sælges direkte til slagterier.

⁽⁸⁶⁾ På grundlag af en stikprøve af tilfældigt udvalgte uger og anvendelse af koefficienter, som var justeret, så de afspejlede de faktiske forhold i blot tre medlemsstater (Det Forenede Kongerige, Irland og Frankrig), anslår Retten, at hvis der var blevet anvendt justerede koefficienter, ville der for produktionsåret 1999 være blevet udbetalt mindst 52 millioner euro, ca. 3,4 %, mindre i præmier for får og geder.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

markedet og den nationale produktion. I disse lande foretrækker forbrugerne mindre lam og geder, som derfor opnår højere priser, men det tages der ikke hensyn til i indberetningsproceduren ⁽⁸⁷⁾. Eurostats prisdata bekræfter dette forhold. De viser, at priserne på kød fra dyr i disse vægtkategorier er op til 60 % højere end de priser, som er fastsat under den fælles markedsordning ⁽⁸⁸⁾.

- d) Med undtagelse af de priser, som konstateres på husdyrmarkeder, henvises der i alle andre kilder til markedspriserne generelt ikke til de priser, der er opnået af producenterne, men til de priser, der er opnået af handlende og grossister. De indberettede priser bør afspejle de priser, som producenterne opnår.
- e) Der er forskelle på administrativ praksis mellem og selv inden for medlemsstaterne ⁽⁸⁹⁾, som betyder, at de indberettede priser er svære at sammenligne.

Præmiestatistikker er ufuldstændige og indsendes for sent

2.117. I artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/93 ⁽⁹⁰⁾ er det fastsat, at medlemsstaterne pr. en bestemt dato skal fremsende statistiske oplysninger om præmieansøgninger til Kommissionen. I perioden 1997-1999 indsendte kun Tyskland, Irland og Det Forenede Kongerige disse oplysninger rettidigt. Da revisionen

2.117. Problemet med at opnå statistikker i rette tid fra medlemsstaterne er ikke begrænset til fåre- og gedesektoren. Problemet i denne sektor afhjælpes ikke ved, at forpligtelserne til at fremlægge oplysninger ikke er fastsat klart. Reformen af ordningen vil give lejlighed til at forbedre teksterne og gøre kravene meget tydeligere.

⁽⁸⁷⁾ Ifølge Eurostats statistikker over lam slagtet i 1999 var gennemsnitsvægten pr. slagtet lam 9,73 kg i Grækenland, 11,07 kg i Spanien og 6,62 kg i Italien. Det er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1481/86, at disse tre lande rapporterer markedspriser for lam på mellem 12 og 16 kg slagtet vægt.

⁽⁸⁸⁾ Data fra New Cronos for lam til opfødning på mellem 2 og 12 måneder. Denne kategori svarer til den kategori, der er omfattet af den fælles markedsordning, når levende vægt omregnes til slagtet vægt.

⁽⁸⁹⁾ De priser, der indberettes for Marché de Rungis (Frankrig) henviser for eksempel til grossistpriser, mens de konstaterede grossistpriser på markedet i Athen reduceres med 10 %, som skønnes at være grossisternes fortjeneste. De priser, der indberettes for markedet i Rom henviser ikke til transaktioner på markedet, men til priser indhentet pr. telefon fra slagterier. For visse regioner i Spanien er de indberettede priser indikativpriser for den følgende uge og ikke faktiske priser. I nogle medlemsstater indhentes priserne pr. telefon eller fastlægges af en komité, mens de i andre lande beregnes på grundlag af detaljeret dokumentation fra husdyrmarkeder og slagterier.

⁽⁹⁰⁾ EFT L 245 af 1.10.1993, s. 99.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

fandt sted, var oplysningerne fra de andre medlemsstater forsinket med mellem 3 og 18 måneder. Desuden havde Kommissionen ikke udtømmende oplysninger om, hvor mange ansøgninger om moderfårspræmier der var indgivet de seneste tre år. En del af de oplysninger, som er nødvendige for Kommissionens forvaltning og kontrol af ordningen, indsendes helt klart ikke rettidigt.

Uklarhed om individuelle rettigheder; ubrugte kvoter

2.118. Det er uklart, hvor stort det samlede antal af individuelle præmierrettigheder er, og det var ikke muligt at nå frem til et endeligt resultat ved at sammenholde det samlede antal rettigheder i de enkelte medlemsstater med det antal, der optræder i Kommissionens interne dokumenter. Der er fastsat nationale lofter for præmierrettigheder for Østrig, Finland og Sverige, men der er ingen officielle lofter for de andre medlemsstater. Kommissionens seneste tal viser, at der i 1994 og 1996 blev udbetalt præmier for flere dyr i Det Forenede Kongerige, end der var rettigheder til ⁽⁹¹⁾.

2.119. Fra 1993 til 1999 har den gennemsnitlige udnyttelse af kvoten på fællesskabsplan været ca. 91,7 %. Administrativt er systemet og de nationale procedurer så komplekse, at kvoten aldrig vil blive udnyttet 100 %, uanset efterspørgslen.

Grundlaget for ydelsen af en særlig præmie for moderfår og geder i ugunstigt stillede områder er tvivlsomt; de ugunstigt stillede områders status tages ikke regelmæssigt op til revision

2.120. Fåre- og gedehold findes overvejende i ugunstigt stillede områder (ca. 80 % af dyrene), hvor der ikke er mange andre muligheder for landbrug. I tillæg til moderfårspræmien ydes der særlig støtte til producenter i disse områder. Støtten er en standardpræmie pr.

2.118. Lofterne pr. medlemsstat er summen af rettigheder, der er tildelt de enkelte landbrugere på grundlag af de ansøgninger om præmier, der blev indgivet i et referenceår. For at afklare situationen foreslås det under reformen af ordningen at offentliggøre de nationale lofter i et bilag til grundforordningen.

2.119. For det første kan en lille procentdel af kvoten opbevares i den nationale reserve. Desuden kan det ske, at nogle producenter ikke opbruger alle deres rettigheder. Årsagerne til dette kan være strukturelle eller økonomiske og ikke kun en følge af komplicerede administrative procedurer. F.eks. svingede i 1999 udnyttelsen af kvoten fra 59 % i Finland og 70 % i Tyskland til henholdsvis 98 % og 99 % i Spanien og Det Forenede Kongerige.

2.120. Det faste tillæg til producenterne i ugunstigt stillede områder eller landdistriktspræmien blev oprindeligt indført som et middel til at beskytte sådanne producenter mod udsving i præmien efter indførelsen af stabilisatorer. Det blev erkendt, at disse producenter mindre fleksibelt kunne reagere

⁽⁹¹⁾ Kommissionens afdeling for regnskabsafslutning undersøger dette forhold.

RETTENS BEMÆRKNINGER

moderfår eller ged, og beløbet har været det samme siden 1995 ⁽⁹²⁾. Under revisionen blev der ikke fremlagt dokumentation, som begrundede denne præmies størrelse. Desuden har Kommissionen ingen oplysninger om, hvor meget højere produktionsomkostningerne er for producenter i ugunstigt stillede områder, og hvor meget lavere deres indkomst er.

2.121. Listerne over ugunstigt stillede områder i de enkelte medlemsstater blev oprettet i 1975 og er blevet ændret adskillige gange. Hver gang har man øget det areal, der er klassificeret som ugunstigt stillet. Det ugunstigt stillede areal udgjorde 33,9 % af det samlede udnyttede landbrugsareal i 1975, 49,2 % i 1988, og 55,2 % i 1998. Der er ikke noget, der tyder på, at medlemsstaterne eller Kommissionen regelmæssigt undersøger, om områdernes status stadig er berettiget.

Samspillet med andre fællesskabsforanstaltninger

2.122. Fællesskabsforanstaltninger til for eksempel udvikling af landdistrikter og miljøbeskyttelse indvirker på fåre- og gedeproducenternes forhold — især i ugunstigt stillede områder. Betingelserne for støtteberettigelse i henhold til disse foranstaltninger og størrelsen af støtten indvirker på fåreproduktionen og på landbrugernes indkomst. Retten konstaterede, at de nationale

KOMMISSIONENS SVAR

på ændrede markedsvilkår, og at indkomsttabet som følge af stabilisatorerne sandsynligvis ville få uheldige følger. Ved en undersøgelse blev det konstateret, at producenterne i ugunstigt stillede områder generelt klarede sig bedre i sammenligning med gennemsnittet end andre producenter. Det kan derfor konkluderes, at præmien har været et vellykket instrument.

2.121. Med hensyn til klassifikationsproceduren skal det påpeges, at i overensstemmelse med EF-lovgivningen om ugunstigt stillede områder (forordning (EF) nr. 1257/1999, der afløste forordning (EF) nr. 950/97) består Kommissionens kompetence kun i at tjekke, om de ændringer af listen over ugunstigt stillede områder, som medlemsstaterne foreslår, overholder Fællesskabets klassifikationskriterier. Forordningen stiller ikke krav om en regelmæssig revision af allerede klassificerede områders status og tillader ikke Kommissionen at foreslå en ændring af den godkendte liste eller afvise en ændring af listen, hvis klassifikationskriterierne overholdes.

Med hensyn til forøgelsen af de ugunstigt stillede områders andel af det samlede udnyttede landbrugsareal skyldes forøgelsen mellem 1975 og 1988 i stor udstrækning Grækenlands, Spaniens og Portugals tiltrædelse, og forøgelsen mellem 1988 og 1999 skyldes EF's udvidelse med Østrig, Finland og Sverige, da alle seks lande har en høj andel af ugunstigt stillede områder.

Da Kommissionen er klar over, at de ugunstigt stillede områder kan tage til i omfang og føre til en forøgelse af antallet af landbrugere, der har ret til tillægget, har Kommissionen i sit forslag til reform af ordningen foreslået, at medlemsstaterne skal tage hensyn til flere kriterier, når de fastlægger de områder, hvor tillægget kan udbetales. Under alle omstændigheder kan sådanne områder ikke ligge uden for de ugunstigt stillede områder.

2.122. Kommissionen er klar over samspillet mellem fåre- og gedeproduktionen og de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der medfinansieres af EU. Selv om nogle af disse foranstaltningers (f.eks. investeringsstøtte og etableringsstøtte) virkning for fåre- og gedeproducenternes økonomiske situation ikke bør undervurderes, ønsker Kommissionen at understrege, at:

⁽⁹²⁾ 6,641 euro pr. moderfår til producenter af tunge lam og 5,977 euro pr. moderfår/ged til producenter af lette lam/geder.

RETTENS BEMÆRKNINGER

myndigheder og Kommissionens tjenester ikke havde beregnet, hvor stor indvirkning de forskellige ordninger kan have på landbrugernes budget, produktion og indkomst.

2.123. I særberetning nr. 14/2000⁽⁹³⁾ om »en grønere fælles landbrugspolitik« omtalte Retten fåre- og gedesektorens problemer med overgræsning i nogle regioner i Grækenland, Irland og Det Forenede Kongerige (punkt 23 og 24). I artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 er det fastsat, at medlemsstaterne kan anvende passende miljøforanstaltninger, som svarer til de specifikke forhold på det område, der anvendes til produktion af får eller geder. Grækenland (for regionen Attica) og Det Forenede Kongerige traf en række foranstaltninger under henvisning til denne bestemmelse, mens Irland i 1998 vedtog et foreløbigt, nationalt rammeprogram⁽⁹⁴⁾, så der kunne gøres noget ved problemet med overgræsning på fællesarealer, indtil der blev udarbejdet rammeprogrammer for disse arealer inden for det såkaldte »Rural Environmental Protection Scheme« (REPS).

Kommissionens nye forslag afhjælper ikke alle de mangler, som Retten konstaterede

2.124. Et centralt emne i Kommissionens forslag er fastsættelse af præmiestørrelsen. Da Kommissionen præsenterede sit nye forslag, indrømmede den, at metoden til beregning af præmiestørrelsen var mangelfuld, først og fremmest fordi systemet var kompliceret, og fordi medlemsstaterne ikke forvaltede ordningen ens.

2.125. Kommissionen foreslår en enhedspræmie på 21 euro pr. dyr. Beløbet er beregnet på grundlag af de gennemsnitlige præmiestørrelser fra 1998 til 2000. Med denne enhedspræmie vil tvetydigheder og uklarheder ved det gamle system være bragt ud af verden, men enhedspræmien afspejler ikke markedssituationen.

KOMMISSIONENS SVAR

- 1) miljøforanstaltningerne i landbruget kun kompenserer landbrugerne for de påløbne omkostninger eller indkomstab i forbindelse med forpligtelser, der går længere end god landbrugsskik, og
- 2) godtgørelserne for ugunstigt stillede områder sigter på at kompensere for permanente naturhandicap, der påvirker landbrugsaktiviteten.

2.123. Ved udformningen af forslaget til reform af ordningen blev der rettet megen opmærksomhed mod fåre- og gedeproduktionens miljøvirkning. I forbindelse med reglerne om sammenkædning af støtte og miljøkrav som fastsat i forordning (EF) nr. 1259/1999 har medlemsstaterne pligt til at analysere landbrugsaktiviteternes virkning for miljøet. De skal udarbejde årlige rapporter om fremskridt med hensyn til foranstaltninger og sanktioner, inkl. vurdering af deres virkning.

I forslaget til reform af ordningen har Kommissionen foreslået, at den udarbejder en rapport under hensyntagen til især medlemsstaternes rapporter, hvilket vil give et godt grundlag for at kontrollere kravet om sammenkædning af støtte og miljøkrav.

2.125. Ved fastsættelsen af den faste præmie blev gennemsnittet af 1998, 1999 og 2000 taget som udgangspunkt. Dette tal (20,6 EUR) og landdistriktstillægget på 6,641 EUR blev rundet op til henholdsvis 21 EUR og 7 EUR. Ved udarbejdelsen af forslaget overholdt Kommissionen princippet om budgetneutralitet og holdt sig inden for de finansielle overslag for de landbrugsudgifter, der blev aftalt under Agenda 2000.

⁽⁹³⁾ EFT C 353 af 8.12.2000.

⁽⁹⁴⁾ For nogle fælles græsningsarealer er det fastsat i det foreløbige rammeprogram, at antallet af får straks reduceres med 30 %, og at kvoterettighederne for årene 1999 og 2000 fastfryses på 70 % af 1998-niveauet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.126. Et andet element i Kommissionens forslag er indførelsen af specifikke nationale kvoter. Det er i tråd med Rettens kritik af den nuværende situation (jf. punkt 2.118), og Retten hilser dette tiltag velkommen.

2.127. Retten har også konstateret svagheder, som ikke behandles i det nye forslag, nemlig at der ikke er fastsat specifikke og kvantitative mål (jf. punkt 2.113), og at medlemsstaterne ikke fremsender statistiske oplysninger om præmieansøgninger til Kommissionen (jf. punkt 2.117).

Konklusion

2.128. Under revisionen konstaterede Retten, at mange af de problemer, som blev påpeget i særberetning nr. 3/95, stadig findes i den gældende ordning, hvilket vidner om, at Kommissionen ikke fulgte Rettens anbefalinger. Der er ikke fastsat klare mål for ordningen, og det bliver ikke målt, hvordan ordningen fungerer (jf. punkt 2.113). Systemet for fastsættelse af basisprisen, markedsprisen og præmiestørrelsen er mangelfuldt (jf. punkt 2.114-2.116). Medlemsstaterne indsender ikke statistiske oplysninger om præmieansøgninger (jf. punkt 2.117), og de ugunstigt stillede områders status bliver ikke vurderet (jf. punkt 2.121).

Anbefalinger

2.129. I tillæg til foranstaltningerne i Kommissionens nye forslag anbefaler Retten følgende:

- a) Kommissionen bør fastsætte specifikke og kvantificerede mål, så det bliver muligt at måle, hvordan ordningen fungerer.
- b) Kommissionen bør tage grundlaget for den enhedspræmie, som den foreslår indført, op til fornyet overvejelse.
- c) Kommissionen bør sikre sig, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at indsende statistiske oplysninger rettidigt.

2.128. Som anbefalet af Revisionsretten i dens særberetning nr. 3/95 foretog Kommissionen en undersøgelse af ordningen, der blev afsluttet i 2000. Kommissionen besluttede især på grundlag af evalueringsundersøgelsen og sine egne overvejelser om moderfårspræmien at fremlægge sit forslag om reform af ordningen for at korrigere de nuværende mangler i betragtning af de seneste erfaringer og udsigterne for fårekødsmarkedet.

Kommissionen er enig i mange af Revisionsrettens bemærkninger, der også falder sammen med nogle af betragtningerne i rapporten om denne evaluering, især med hensyn til prisindberetningen og metoden for beregning af præmien. En række mangler, der blev påtalt i særberetning nr. 3/95, blev taklet. Det foreslås f.eks., at opfedningsordningen afskaffes.

I overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning om ugunstigt stillede områder består Kommissionens kompetence i at tjekke, om medlemsstaterne i deres forslag om ændringer af listen over ugunstigt stillede områder overholder Fællesskabets klassifikationskriterier.

2.129. Evalueringsundersøgelsen mundede ud i opstillingen af en række valgmuligheder, der omfattede opretholdelse af status quo, forbedring af den nuværende ordning eller ændring af ordningen. I betragtning af evalueringsundersøgelsens konklusioner blev det ikke anset for acceptabelt at opretholde status quo. Den administrative byrde, der ville blive pålagt, hvis man forsøgte at forbedre den nuværende ordning, blev også anset for uacceptabel. De resultater, der kunne opnås, ville være usikre. En forbedring af den nuværende ordning ville forudsætte en kvalitet af data og oplysninger, der bare ikke er til stede i det mindste på kort sigt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- d) Kommissionen bør regelmæssigt tage de ugunstigt stillede områders status op til revision.
- e) Kommissionen bør undersøge samspillet mellem de forskellige fællesskabsforanstaltninger, som indvirker på fåre- og gedekødssektoren, med henblik på at stille forslag, som forbedrer deres effekt.

KOMMISSIONENS SVAR

I udkastet til forslaget, der er til behandling hos budgetmyndighederne, erkendes det, at nogle aspekter af ordningen har fungeret godt, såsom individuelle lofter, og bidraget til at opretholde ligevægt og stabilitet i sektoren. Det erkendes også, at selv om den nuværende mekanisme kan være besværlig, har den også resulteret i en passende præmiestørrelse.

Hovedændringen af ordningen vedrører udskiftning af udligningsstøtten med en fast støtte. En fast støtte vil være stabil og forudsigelig, og da den er et kendt fast beløb, vil den fremme planlægning og forenkle gårdens drift. Den vil sætte producenterne i stand til at reagere hurtigere på markedssignaler. Ved denne ændring vil det også blive muligt at forenkle administrationen af præmieordningen og undgå behovet for en belastende prisindberetning og komplicerede beregninger. Da forslaget fjerner forbindelsen mellem præmie, priser og produktion, er det mere tilpasset WTO's mål. Overgangen til en fast præmie vil også resultere i en større grad af budgetsikkerhed, da de tidligere udsving i præmiestørrelsen vil forsvinde.

Kommissionens forvaltning af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

Indledning

2.130. I årsberetningen for 1994 ⁽⁹⁵⁾ påpegede Retten den tiltagende uligevægt med hensyn til bestemte produkter på markedet for frugt og grøntsager samt en række svagheder i kontrollen, som medførte store tilbagekøbsudgifter på budgettet. I 1996 gennemførte Kommissionen en reform af den fælles markedsordning med virkning fra 1. januar 1997 ⁽⁹⁶⁾.

2.131. I årsberetningen for 1998 ⁽⁹⁷⁾ redegjorde Retten for sin undersøgelse af, om reformens nye foranstaltninger havde forbedret de forhold, som den havde kritiseret. Den egentlige gennemførelse af reformen var ikke omfattet af revisionen. Der blev gennemført ændringer af den fælles markedsordning i december 2000 ⁽⁹⁸⁾, og de trådte i kraft med virkning fra produktionsåret 2001/02.

⁽⁹⁵⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1994, kapitel 2 (EFT C 303 af 14.11.1995).

⁽⁹⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager; Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager; Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter (EFT L 297 af 21.11.1996).

⁽⁹⁷⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1998, kapitel 2 (EFT C 349 af 3.12.1999).

⁽⁹⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2699/2000 af 4. december 2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.132. I denne beretning undersøges det, om gennemførelsen af 1996-reformens foranstaltninger har afhjulpet de problemer, Retten tidligere har påpeget. Det undersøges også, om de seneste ændringer tager sigte på at afhjælpe de tilbageværende mangler.

2.133. Revisionen tog specielt sigte på de centrale elementer i reformen, som skulle reducere den strukturelle uligevægt, styrke producentorganisationernes rolle og medlemstilslutning samt øge finansieringen af organisationerne og deres programmer for friske varer. Retten undersøgte også forvaltningen af tilbagekøb fra markedet og forarbejdning af bestemte frugter (ferskner, pærer og citrusfrugter). Retten aflagde revisionsbesøg i de fem medlemsstater — Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Nederlandene — hvor EUGFL-udgifterne til driftsfonde, driftsprogrammer, tilbagekøb og forarbejdning er størst.

Produktionen er koncentreret i de sydlige medlemsstater og er stadig uorganiseret

2.134. I dag er EU's årlige produktion af friske frugter og grøntsager henholdsvis ca. 30 og 55 millioner ton. EU's produktion er hovedsagelig koncentreret i de sydlige medlemsstater, og Italien er den største producent med 25 millioner ton efterfulgt af Spanien (21 millioner ton). Ser man på produktionens værdi, står disse to medlemsstater for 50 % af den samlede afsatte EU-produktion (jf. **tabel 2.7**). Siden 1980 er EU's produktion af frugt steget med 12 %, og produktionen af grøntsager er steget med 20 %. Forbruget af friske frugter og grøntsager er forblevet stabilt på henholdsvis ca. 29 og 41 millioner ton, men forbruget af forarbejdet frugt, især frugtjuice, stiger.

2.135. Produktionen af friske frugter og grøntsager er kendetegnet ved store udsving i varemængden på grund af klimatiske forhold. Nogle få, store forhandlere har domineret markedet med hensyn til efterspørgslen, mens udbudssiden er forblevet spredt og uorganiseret.

KOMMISSIONENS SVAR

2.132. *Kommissionen erindrer om, at de forslag, den fremsatte over for Rådet i juli 2000, tog sigte på — uden i øvrigt at foregribe den rapport, Kommissionen på daværende tidspunkt forberedte om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 — at løse fire væsentlige problemer, som krævede en hurtig indsats. Det drejede sig om den usmidige ordning, som på daværende tidspunkt fandt anvendelse på forarbejdede tomater, om de garanterede mængder (kvoter eller tærskler) for tomater, pærer og forarbejdede citrusfrugter, om forenkling af driftsfondene og om forbedring af forvaltningen af restitutionerne.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Ordningens retsgrundlag og betydning for budgettet

2.136. Sektoren er omfattet af to fælles markedsordninger, én for friske og én for forarbejdede varer. De væsentligste foranstaltninger er følgende:

- a) Incitamerter for producenterne til at tilslutte sig producentorganisationer, så produktionen kan forbedres, og salget kan kanaliseres gennem organisationerne.
- b) Finansiering af tilbagekøb af overskydende produktion for at stabilisere priserne.
- c) For et begrænset sortiment af friske frugter og grøntsager, som er beregnet til forarbejdning, betales der produktionsstøtte til producenterne. Før ændringerne i 2000 blev produktionsstøtten for ferskner og pærer betalt til forarbejdningsvirksomheder under forudsætning af, at de gav producenterne en fastsat mindstepris.

Tablet 2.7 — Værdi af medlemsstaternes afsatte produktion af friske frugter og grøntsager, værdi af produktion afsat gennem producentorganisationer

(mio. EUR)

Medlemsstater	Afsat produktion i alt		Afsat produktion - samtlige producentorganisationer	
	Værdi Gennemsnit 1999/2000	i %	Værdi	i % af den samlede værdi af den afsatte produktion
	(1)	(2)	(3)	(4 = 3:1)
B	1 038,43	3	738,14	71
DK	167,50	1	48,54	29
D	1 735,84	6	593,97	34
EL	2 159,38	7	325,00	15
E	6 768,57	22	3 391,51	50
F	4 889,19	16	2 709,93	55
IRL	186,51	1	17,62	9
I	8 700,00	28	2 347,84	27
L	5,00	0	0,00	0
NL	2 279,00	7	1 618,61	71
A	344,11	1	59,88	17
P	782,49	3	61,13	8
FIN	174,61	1	22,51	13
S	166,22	1	67,02	40
UK	1 740,96	6	457,91	26
EU i alt	31 137,81	100	12 459,61	40

Kilde: Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 (KOM(2001) 36 endelig).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.137. Siden 1996 har Fællesskabets årlige udgifter til frugt og grøntsager (undtagen bananer)⁽⁹⁹⁾ været omkring 1 300 millioner euro, ca. 3 % af EUGFL, Garanti-sektionens samlede udgifter (jf. **tabel 2.8**). Produktionsværdien udgør ca. 15 % af værdien af EU's samlede landbrugsproduktion. Generelt har udgifterne til tilbagekøb været faldende og svinget mellem ca. 100 og 300 millioner euro pr. år. I 2000 var beløbet 169 millioner euro. Udgifterne til de driftsfonde, som blev

Tabel 2.8 — Samlede udgifter til den fælles markedsordning for frugt og grøntsager i perioden 1994-2000

(mio. EUR)

Budgetpost	Tekst	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
	Friske frugter og grøntsager							
1-1500	Eksportrestitutioner	187	203	73	67	41	23	33
1-1501	Tilbagekøb	390	360	164	294	138	91	169
1-1502	Producentorganisationernes driftsfonde	2	0	0	6	239	256	270
1-1504	Hasselnødder	0	0	0	0	4	5	10
1-1505	Rydning	0	127	108	0	67	20	0
1-1506	Forbrugsfremmende foranstaltninger	9	6	7	0	0	0	0
1-1507	Nødder	89	75	80	77	110	94	107
1-1508	Bananer	138	116	203	206	208	178	235
1-1509	Andre interventioner	9	11	21	19	34	15	9
1-150	I alt	824	898	656	669	841	682	833
	Forarbejdede frugter og grøntsager							
1-1510	Eksportrestitutioner	30	36	25	17	18	17	13
1-1511	Producentstøtte — tomater	362	377	357	372	328	322	279
1-1512	Producentstøtte — frugt	97	111	138	144	87	94	84
1-1513	Producentstøtte — tørrede druer	109	122	130	121	115	128	122
1-1514	Producentstøtte — ananas	4	5	17	4	6	8	5
1-1515/1503	Udligningstilskud — citrusfrugter	130	282	235	244	113	203	215
1-1516	Producentstøtte — hindbær	1	1	1	1	0	1	1
1-1517	Særforanstaltninger (asparges)	0	0	0	0	3	2	1
1-1519	Andre interventioner	0	0	0	0	0	0	0
1-151	I alt	733	934	903	903	670	775	720
1-159	Andet (=tilbagesøgte beløb)	0		0	-3	0	0	-2
	Tilsammen	1 557	1 832	1 559	1 569	1 511	1 457	1 551

Kilde: Sincom.

⁽⁹⁹⁾ Retten foretager en særskilt revision af den fælles markedsordning for bananer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

oprettet i forbindelse med 1996-reformen, og som forvaltes af producentorganisationerne, steg fra 239 millioner euro i 1998 til 270 millioner euro i 2000.

Resultaterne af Rettens tidligere revision og 1996-reformen

2.138. 1996-reformen skulle afhjælpe nogle af de problemer, som Retten konstaterede i 1994:

- a) Producentorganisationerne havde ikke oprettet fonde, eller fondene var utilstrækkelige.
- b) Kun en begrænset del af producenterne var medlemmer af producentorganisationer.
- c) For nogle produkters vedkommende blev der tilbagekøbt uacceptabelt store mængder, og procedurerne for ordningen var svage.
- d) Systemet med fastsættelse af priser og støttebeløb for forarbejdede varer fungerede ikke effektivt.
- e) Tærskelordningen var ikke i væsentlig grad med til at nedbringe overskudsproduktionen ⁽¹⁰⁰⁾.
- f) Kontrollen var svag og tilsynet utilstrækkeligt.

Ændringerne af markedsordningen er beskrevet i punkt 2.139-2.142.

Styrkelse af producentorganisationernes rolle

2.139. Et af målene for 1996-reformen var at reducere tilbagekøbene ved at få en større del af produktionen solgt på markedet. Producentorganisationernes rolle blev derfor styrket, og landbrugerne blev tilskyndet til at tilslutte sig organisationerne. Reformen indførte driftsfonde for anerkendte producentorganisationer, som

2.139. *Driftsfondene kan anvendes dels til finansiering af driftsprogrammerne og dels til finansiering af tilbagekøb. Kommissionen understreger, at der er tale om komplementære aktioner, som begge bidrager til at sikre kontrollen med markedet, både for så vidt angår dettes konjunkturfølsomhed og for så vidt angår dets strukturelle aspekter.*

⁽¹⁰⁰⁾ Kompensationsbeløbene for tilbagekøb og produktionsstøtten nedsættes i det følgende år, hvis de tilbagekøbte mængder eller de forarbejdede mængder overskrider de fastsatte tærskler (interventionstærskler og forarbejdningsstærskler). Tærskelordningen var ikke effektiv, fordi den ikke havde direkte indvirkning på produktionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

samfinansieres af Fællesskabet og producenterne selv. Disse fonde skulle først og fremmest finansiere gennemførelsen af driftsprogrammer, som var godkendt af medlemsstaterne, og som tog sigte på at tilpasse produktionen til efterspørgslen og øge kvaliteten og afsætningen. De kunne også supplere fællesskabsgodtgørelsen for tilbagekøb og dække godtgørelse for tilbagekøb af andre varer, som ikke var berettiget til fællesskabsstøtte.

Nedsættelse af støttesatserne

2.140. Med 1996-reformen begrænsede man de mængder, for hvilke der kunne betales tilbagekøbsgodtgørelse, sænkede støtten og forenkledede ordningen. Det blev også fastsat, at varer kun måtte destrueres, hvis de ikke kunne uddeles gratis eller afsættes som dyrefoder, til forarbejdning eller til nonfood-anvendelse. Interventionstærsklerne blev bevaret som en supplerende foranstaltning i en overgangsperiode (indtil 2002).

2.141. For at tilskynde producentorganisationerne til at vælge forarbejdning frem for tilbagekøb blev det fastsat, at produktionsstøtten for citrusfrugter skulle betales direkte til producenterne i stedet for til forarbejdningsevirsomhederne, som det var tilfældet med støtten for forarbejdede ferskner og pærer. Reduktioner i støtten⁽¹⁰¹⁾ som følge af overskridelser af forarbejdningstærsklen for citrusfrugter kom til at gælde producentorganisationerne, mens reduktioner som følge af overskridelser af tærsklen for ferskner og pærer fortsat gjaldt forarbejdningsevirsomhederne.

Forbedring af kontrol og tilsyn

2.142. De ændringer, som blev vedtaget med henblik på at forbedre kontrollen og sikre bedre tilsyn, omfattede nye og strengere kriterier for anerkendelse af producentorganisationer. Det blev fastsat, at driftsprogrammer skulle godkendes formelt på medlemsstatsniveau, og at der skulle føres tilsyn med gennemførelsen af programmerne. Der blev indført nye regler for tilbagekøb. Der blev oprettet et særligt inspektørkorps bestående af embedsmænd fra medlemsstaterne og fra Kommissionen, som skulle føre tilsyn med, at der blev foretaget ensartet kontrol i alle medlemsstaterne. Og endelig blev det fastsat, at Kommissionen skulle aflægge beretning til Rådet om gennemførelsen af 1996-reformen senest den 31. december 2000.

⁽¹⁰¹⁾ Støtten i det følgende år reduceres forholdsmæssigt på basis af tærskeloverskridelserne.

Gennemførelsen af 1996-reformen lykkedes kun delvist

Producentorganisationerne har fungeret forskelligt

Problemer med finansieringen af producentorganisationer

2.143. Fællesskabets medfinansiering af producentorganisationernes driftsfonde var underlagt en dobbelt begrænsning: Fællesskabets bidrag til en enkelt producentorganisation måtte ikke overstige 4,5 % af værdien af dens afsatte produktion (VAP), og samtidig måtte summen af samtlige fællesskabsbidrag ikke overstige 2,5 % af værdien af den produktion, som var afsat gennem samtlige EU's producentorganisationer. De beløb, som var til rådighed i et regnskabsår, kunne derfor først meddeles organisationerne, efter at programmet for det pågældende regnskabsår var gennemført. Organisationerne var altså ikke garanteret en støtte på 4,5 %, og det skabte usikkerhed med hensyn til, hvor meget de ville få.

2.144. Værdien af den produktion, der afsættes gennem producentorganisationerne, varierer meget (jf. **tabel 2.7**): Den gennemsnitlige VAP svinger fra 1,46 millioner euro pr. organisation i Portugal til 145 millioner euro pr. organisation i Nederlandene (jf. **tabel 2.9**). Desuden skal det bemærkes, at ca. 10 % af producentorganisationerne fik 50 % af den samlede EU-støtte med et gennemsnit på næsten 2 millioner euro pr. organisation. Til sammenligning fik 47 % af producentorganisationerne under 100 000 euro ⁽¹⁰²⁾.

2.145. Det medførte, at ressourcerne ikke blev fordelt på medlemsstaterne efter mængden og værdien af deres samlede produktion. Det er nemlig forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat, hvor mange producentorganisationer der findes, og hvor stor en del af producenterne der er medlemmer, og derfor er det også meget forskelligt, hvor stor en del af den samlede produktion der afsættes gennem producentorganisationer. Nederlandene, for eksempel, som tegner sig for 7 % af værdien af den samlede EU-produktion, fik 15 % af støtten til driftsfondene. Italien og Grækenland, derimod, som tegner sig for 28 % og 7 % af værdien af produktionen, fik henholdsvis 21 % og under 1 % af støtten (jf. **tabel 2.10**). På regionalt niveau i medlemsstaterne

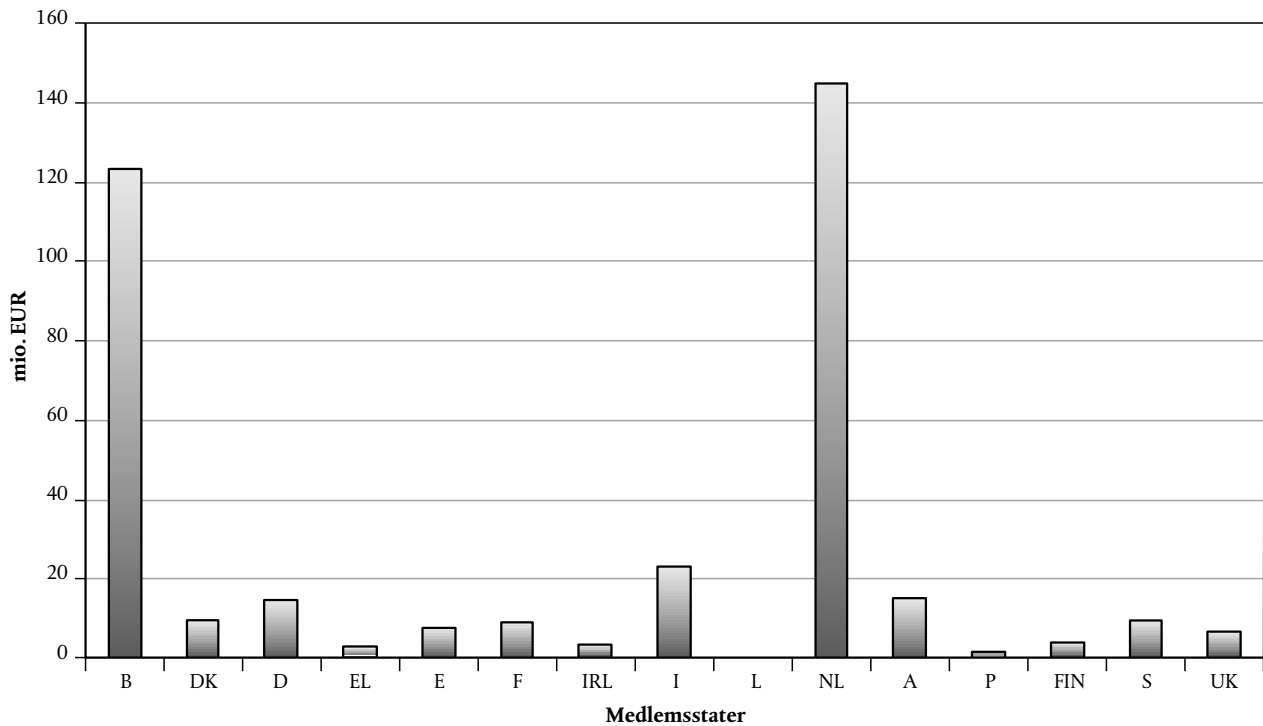
2.144. I sin meddelelse fra juli 1994 ⁽¹⁾ til Rådet og Europa-Parlamentet om EF-politikens udvikling og fremtid i frugt- og grøntsagssektoren foreslog Kommissionen, at støtten til producentorganisationerne burde falde, efterhånden som disse vokser. Forslaget, som var begrundet i hensynet til de mindre producentorganisationers særlige problemer, blev mødt med en så omfattende kritik, at Kommissionen ikke fandt det rimeligt at genfremsætte det sammen med de forslag, den fremsatte i oktober 1995. Det skal tilføjes, at der ikke er umiddelbar og entydig sammenhæng mellem en producentorganisationens omsætning og antallet af medlemmer eller disses omsætning. En »stor« producentorganisation kan med andre ord omfatte mange små producenter.

2.145. Et af de primære elementer i denne reform har været ønsket om at koncentrere den største del af den finansielle fællesskabsstøtte til denne sektor på producentorganisationerne. Ønsker man at vurdere fordelingen af fællesskabsstøtten mellem medlemsstaterne, vil det derfor være mest hensigtsmæssigt at sammenholde den pågældende støtte med værdien af den af producentorganisationerne afsatte produktion i den enkelte medlemsstat. Denne sammenligning giver følgende resultat (gennemsnitlige værdier) for perioden 1997-2000:

⁽¹⁰²⁾ Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (KOM(2001) 36 endelig, punkt 2.5, s. 24).

⁽¹⁾ KOM(94) 360 endelig udg. af 27.7.1994.

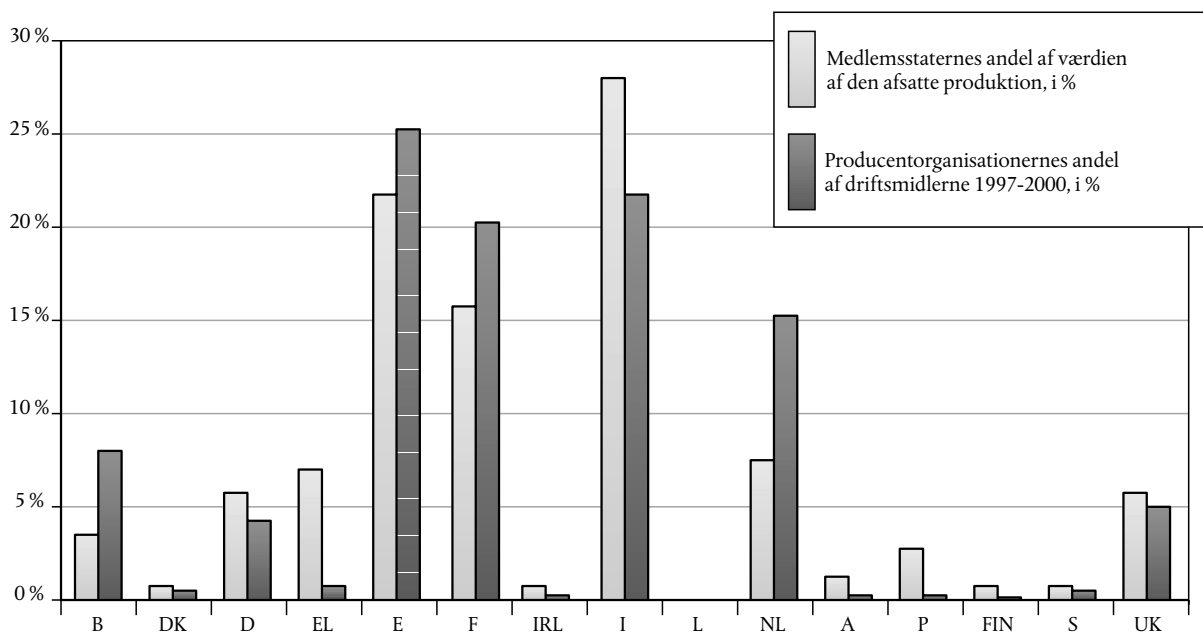
Tabel 2.9 — Gennemsnitlig værdi af den afsatte produktion af friske frugter og grøntsager pr. producentorganisation med et driftsprogram

NB: Denne figur viser, at den gennemsnitlige værdi af den afsatte produktion pr. producentorganisation i Belgien og Nederlandene mindst var mellem 6 og 7 gange højere end i de andre medlemsstater.

Kilde: Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 (KOM(2001) 36 endelig).

Tabel 2.10 — Friske frugter og grøntsager: Medlemsstaternes andel af værdien af den afsatte produktion sammenholdt med den andel af driftsmidlerne, som blev tildelt medlemsstaternes producentorganisationer i perioden 1997-2000

NB: Denne figur viser, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem værdien af medlemsstaternes afsatte produktion og de midler, der tildeles medlemsstaternes producentorganisationer.

Kilder: Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 (KOM(2001) 36 endelig) og finansrapporter for 1997-2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

svarer fordelingen af ressourcerne heller ikke til produktionen. I Italien, for eksempel, gik 90 % af ressourcerne til producentorganisationer i den nordlige del af landet, selv om produktionen er koncentreret i den centrale og den sydlige del af landet.

KOMMISSIONENS SVAR

Medlemsstat	Producentorganisationernes produktion i medlemsstaten udgør følgende andel af producentorganisationernes samlede produktion i EU (%)	Medlemsstatens andel af fællesskabsstøtten til driftsfonde udgør:
Belgien	6	7
Danmark	0,5	0,4
Tyskland	5	4
Grækenland	2	0,9
Spanien	25	26
Frankrig	22	22
Irland	0,2	0,2
Italien	20	21
Nederlandene	14	14
Østrig	0,4	0,3
Portugal	1	0,2
Finland	0,2	0,0
Sverige	0,5	0,4
Storbritannien	4	4

Det fremgår af disse data, at der kun er et reelt problem for Portugals og Grækenlands vedkommende. Som også påpeget i Kommissionens rapport fra december 2000, spiller producentorganisationerne i de to medlemslande kun en mindre rolle målt i afsat produktion, og andelen af producentorganisationer, som ønsker at oprette en driftsfond, er mindre end gennemsnittet for EU. Dette gælder imidlertid kun for den produktion, der afsættes på markedet for friske frugter og grøntsager. Når det gælder fællesskabsstøtten til forarbejdning og eksport ligger Middelhavslandene højere end resten af EU.

Kommissionen frarådede i sin meddelelse fra juli 1994, at der for frugt- og grøntsagssektoren indføres en generel hektarstøtte, altså et system, hvor den finansielle støtte knyttes direkte til den enkelte producent. Med vedtagelsen og godkendelsen af reformen i oktober 1996, fulgte Rådet og Europa-Parlamentet på dette punkt Kommissionens indstilling.

Forordningernes kompleksitet har resulteret i foranstaltninger inden for driftsprogrammerne, som er u hensigtsmæssige og inkonsekvente

2.146. I henhold til gennemførelsesprocedurerne er medlemsstaterne ansvarlige for at godkende de driftsprogrammer, som producentorganisationerne fremlægger. Procedurerne var imidlertid komplicerede og besværlige. I nogle tilfælde gav de medlemsstaterne og producentorganisationerne et betydeligt spillerum, og desuden kunne de misfortolkes. Herom vidner de mere end 130 fortolkende noter, som Kommissionen

2.146-2.149. Kommissionen erindrer om, at beslutningen om gradvis iværksættelse af gennemførelsesbestemmelserne om driftsprogrammerne var begrundet i hensynet til subsidiaritetsprincippet, ønsket om at undgå en teknokratisk løsning uden relation til virkeligheden og ønsket om at give producentorganisationerne mulighed for at anvende fællesskabsmidlerne bedst muligt til løsning af de konkrete og lokale problemer i de enkelte organisationer. Den trinvis

RETTENS BEMÆRKNINGER

udarbejdede som svar på de mange spørgsmål fra medlemsstaterne ⁽¹⁰³⁾.

2.147. Kommissionen definerede ikke kriterierne for driftsprogrammerne klart nok. To år efter indførelsen havde Kommissionen kun udarbejdet en »ikke-udtømmende« liste over ikke-støtteberettigede foranstaltninger ⁽¹⁰⁴⁾. Der blev også givet en række dispensationer fra reglerne om, at generelle produktionsomkostninger, generalomkostninger og enkelte aktioner, som kommer et begrænset antal medlemmer til gode, ikke er støtteberettigede. Det har betydning, at de er gennemført forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat og tilmed inden for medlemsstaterne, og at der er blevet godkendt programmer, som ikke var klart beskrevet.

2.148. Kommissionen fastsatte ikke, hvordan den ønskede producentorganisationernes udgifter klassificeret, og medlemsstaterne/regionerne valgte forskellige fremgangsmåder. Væsentligt forskellige foranstaltninger blev opført under samme post, hvilket gjorde det vanskeligt at udtrække pålidelige data med henblik på evaluering.

2.149. I medlemsstaterne konstaterede Retten uoverensstemmelser, som skyldtes, at nogle af de dispensationer, som Kommissionen gav i forordning (EF) nr. 1647/98, var upræcist formuleret. En række producentorganisationer, som Retten besøgte i Spanien, Frankrig og Italien, brugte en stor del af deres programmidler til generalomkostninger og generelle produktionsomkostninger i stedet for at gennemføre foranstaltninger, som mere direkte kunne styrke deres konkurrenceevne og funktion. Navnlig var der i Emilia-Romagna eksempler på høje personaleudgifter, som i nogle tilfælde udgjorde over 50 % af de samlede programudgifter. I de fire producentorganisationer, som Retten besøgte i Andalusien, udgjorde generalomkostninger og personaleudgifter ca. 70 % af programmerne. I Frankrig konstaterede Retten, at nogle producentorganisationer udbetalte store godtgørelser til enkelte medlemmer. Endvidere var der et klart behov for investering i computere i de franske producentorganisationer, men alligevel var udgifterne på dette område meget lave.

⁽¹⁰³⁾ Når en medlemsstat anmoder om det, udarbejder Kommissionen en fortolkende note om en bestemmelse i forordningerne og sender den til medlemsstaten. Fortolkende noter vedtages normalt af Kommissionen og udleveres til alle medlemsstater ved møderne i forvaltningskomitéen. Fortolkende noter er ikke bindende.

⁽¹⁰⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1647/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 59).

KOMMISSIONENS SVAR

iværksættelse blev indledt med forordning (EF) nr. 411/97, som blot udstikker en generel ramme. Dernæst blev der udarbejdet fortolkningsnotater, som har bidraget til at tegne et mere præcist billede af den faktiske situation. Næste trin var forordning (EF) nr. 1647/98, som indeholdt en ikke-udtømmende liste over ikke-støtteberettigede udgifter, og endelig forordning (EF) nr. 609/2001, som indeholder bestemmelser om støtteberettigede og ikke-støtteberettigede foranstaltninger og udgifter.

Revisionsretten påpeger, at Kommissionen ikke klassificerede producentorganisationernes forskellige udgifter klart nok, og at Kommissionen ikke var tilstrækkelig opmærksom på, at der var et klart behov for yderligere investeringer i informationsteknologi inden for rammerne af de franske driftsprogrammer. Kommissionen erindrer om, at den i spørgsmål vedrørende driftsprogrammerne ikke har ønsket at overtage producentorganisationernes rolle, uden i øvrigt at have sikkerhed for, at dette ville øge effektiviteten.

Kommissionen hilser Revisionsrettens kritik velkommen, når det gælder den manglende logiske sammenhæng mellem tilbagekøb og bygning af drivhuse eller anlæggelse af nye plantager. Kommissionen har muligvis ikke hidtil været tilstrækkelig opmærksom på dette forhold og vil derfor undersøge spørgsmålet på ny.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.150. Nogle af foranstaltningerne i driftsprogrammerne var ikke tilpasset markedssituationen. I Spanien finansierede nogle producentorganisationer for eksempel nye appelsinplantager og drivhuse til tomatdyrkning, selv om de tidligere havde tilbagekøbt henholdsvis 30 % og 40 % af deres appelsin- og tomatproduktion.

Mange producenter er stadig ikke overbevist om fordelene ved producentorganisationerne

2.151. Kommissionen forventede, at producentorganisationernes medlemstal ville stige, når der nu blev stillet flere midler til rådighed. I Grækenland og det sydlige Italien foretrak producenterne imidlertid at blive ved med selv at sælge deres produktion i stedet for at melde sig ind i producentorganisationer. Dertil kom, at producentorganisationerne i disse regioner kun i begrænset omfang gjorde brug af driftsprogrammerne, hvilket vidner om, at de var tilfredse med at søge om godtgørelse for tilbagekøb eller forarbejdning og ikke seriøst ville forsøge at tilpasse deres produktion til markedet.

2.152. Producenter, som ikke tilsluttede sig producentorganisationer og dermed ikke var forpligtet til at overholde deres regler, kunne stadig søge om tilbagekøbs- og forarbejdningsstøtte. Dog var satsen sænket til 90 %. Desuden kunne de frit sælge deres produktion på de lokale markeder, somme tider til en gunstigere pris, end de lokale producentorganisationer tilbød.

Den del af produktionen, som afsættes gennem producentorganisationerne, er stadig for lille til, at de potentielle fordele kan udnyttes

2.153. Fra 1997 til 1999 steg værdien af den produktion, som blev afsat gennem producentorganisationer (organiseret VAP), på EU-niveau kun med 5 % til 40 % af den samlede produktion, hvilket var langt under Kommissionens oprindelige mål på 60 %. Den organiserede VAP svinger fra ca. 70 % i Nederlandene, hvor organiseringsgraden er høj, til kun 8 % i Portugal, hvor den er lav (jf. **tabel 2.7**). På regionalt niveau var der tilsvarende forskelle. I Italien svingede den organiserede VAP for eksempel fra ca. 62 % i den nordlige del af landet til 31 % i den sydlige og kun 7 % i den centrale del af landet.

2.151. Kommissionen beklager, at visse producentorganisationer ikke fungerer tilstrækkelig effektivt. Det skal understreges, at producentorganisationerne i henhold til den fælles markedsordning primært har til formål at sikre en tilpasning mellem produktion og efterspørgsel på markedet, både kvantitativt og kvalitativt. Kommissionen erindrer om, at anerkendelse af producentorganisationer og tilbagekaldelse af anerkendelser henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen vil styrke sin kontrolindsats med henblik på at forbedre den af Revisionsretten beskrevne situation.

2.152. Tilbagekøb er ikke en foranstaltning, som tager sigte på indtægtsmæssig begunstigelse af de »gode« producenter, som er tilsluttet en producentorganisation. Der er tale om en makroøkonomisk foranstaltning, som har til formål at afbøde konjunkturbetingede udsving i den samlede produktion og på kort sigt fremme dennes tilpasning til efterspørgslen. Såfremt de enkelte producenter helt blev afskåret fra at opnå denne støtte, ville man blot tvinge disse til at »belaste« markedet med varer, som afgjort ville udgøre en overskydende produktion. Dette ville påvirke markedsprisen i negativ retning til skade for alle, og i særdeleshed til skade for medlemmerne af producentorganisationerne, hvis indsats dermed ville blive straffet. Samme ræsonnement gør sig gældende for forarbejdningsstøtten.

2.153. Når Kommissionen som mål anfører, at 60 % af EU's produktion af frugt og grøntsager skal afsættes gennem producentorganisationerne, er der tale om et skøn. Dette skøn blev anvendt ved beregninger foretaget i forbindelse med udarbejdelsen af den finansieringsoversigt, der indgik i det i 1995 fremlagte reformforslag, og der henvises ligeledes hertil i Kommissionens forslag fra juli 2001 under begrundelsen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Forvaltningen af tilbagekøbsordningen er stadig svag, og nedsættelser af støtten som følge af overproduktion fungerer ikke effektivt

2.154. Med 1996-reformen er det lykkedes at nedbringe udgifterne til tilbagekøb. I 2000 udgjorde de 10 % (169 millioner euro) af de samlede udgifter til markedsordningen, mens de i 1994 udgjorde 25 % (390 millioner euro). På medlemsstatsniveau forblev udgifterne til tilbagekøb høje i de lande, hvor producenterne endnu ikke var tilsluttet producentorganisationer. I 2000 blev der for eksempel foretaget tilbagekøb for ca. 52 millioner euro i Grækenland og Italien, mens beløbet kun var 1,7 millioner euro i Nederlandene. Der var tale om de samme varer som i 1994 — æbler, ferskner, nektariner, appelsiner og blomkål — og i 2000 tegnede de sig til sammen for mere end 75 % af tilbagekøbsstøtten. Det vidner om, at produktionen ikke i tilstrækkelig grad er blevet tilpasset markedet. Tilbagekøbene af ferskner, nektariner og blomkål overskred interventionstærsklerne i produktionsåret 1999/2000. Der er stadig strukturelle overskud på EU-niveau, især af nektariner og ferskner.

2.155. De nedsættelser af støtten, som Kommissionen beregnede som følge af overskridelser af tærsklerne for tilbagekøb⁽¹⁰⁵⁾, var ikke store nok til at virke afskrækkende. For eksempel førte en overskridelse på 6,3 % af interventionstærsklen for blomkål i 1997/98 til en nedsættelse af støtten på kun 0,34 %. Det forhindrede ikke produktionen i at stige væsentligt det følgende år, og i 1998/99 og 1999/2000 blev interventionstærsklen overskredet med henholdsvis 7,8 % og 51 %. Det førte til nedsættelser på kun 0,4 % og 2,36 %. Det samme mønster blev konstateret med hensyn til nektariner, hvor en overskridelse på 150 % i 1999/2000 førte til en

2.154. Det er efter Kommissionens opfattelse for tidligt på baggrund af de tre første produktionsår efter 1996-reformens ikrafttræden at drage endelige konklusioner vedrørende reformen og dens virkning, når det gælder tilbagekøb. Tilbagekøbene er i de tre første produktionsår reduceret til henholdsvis 60 %, 50 % og 40 % af de afsatte mængder, mens den endelige grænse, som finder anvendelse fra produktionsåret 2002/03 i forhold til de faktisk afsatte mængder, er 5 % for citrusfrugters vedkommende, 8,5 % for æbler og pærer og 10 % for de øvrige produkter, der er omfattet af ordningen. Dette gælder ikke mindst for ferskner og nektariner, hvor der er tale om flerårige beplantninger, hvorfor tilpasningen først kan vurderes på langt sigt.

2.155. Kommissionen understreger, at 1996-reformen tilsigter en reduktion af tilbagekøbene, dels ved at begrænse den andel (i %) af de producerede mængder, der er støtteberettiget under tilbagekøbsordningen, dels ved gradvist at reducere EU's tilbagekøbsgodtgørelse. Interventionstærsklerne blev fastholdt i overgangsperioden, hvor begrænsningen af de støtteberettigede kvanta under tilbagekøbsordningen fortsat var høj (60 %, 50 %, 40 %), udelukkende for at undgå, at reformen i de første år efter dens ikrafttræden gav producenterne nemmere adgang til tilbagekøb end før reformen. Kommissionen anvendte derfor også fortsat interventionstærsklerne på den måde, de hidtil havde været anvendt af Rådet.

⁽¹⁰⁵⁾ Kommissionen beregner nedsættelserne i støtten ved at dividere de tilbagekøbte mængder, der overstiger interventionstærsklen, med den samlede produktion. Det følgende års støtte nedsættes derefter med resultatet af denne beregning. For eksempel var tærsklen for tilbagekøb i produktionsåret 1998/99 sat til 111 300 ton. Der blev imidlertid tilbagekøbt 120 064 ton, hvilket er en overskridelse af tærsklen med 8 764 ton eller 7,8 %. Støtten burde derfor nedsættes med 7,8 %. Men nedsættelsen blev meget mindre, fordi Kommissionen dividerede overskridelsen (8 764 ton) med den samlede produktion (2 226 908 ton), hvilket førte til en nedsættelse det følgende år på kun 0,4 %.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

nedsættelse på kun 15 %. Fremgangsmåden er ikke regelstridig, men som redskab til forvaltning af markedet er den meget ineffektiv. Dette system til nedsættelse af støtte var et andet end det, som Kommissionen anvendte i forbindelse med forarbejdningsstøtten, hvor nedsættelserne svarede til den produktion, der oversteg tærsklerne. Var et sådant system blevet anvendt for blomkål i produktionsårene 1997/98, 1998/99 og 1999/2000, ville støtten være blevet nedsat med henholdsvis 6,3 %, 7,8 % og 51 %, og der ville således være sparet ca. 1,8 millioner euro på EU's budget.

2.156. Der blev konstateret uoverensstemmelser i de data om tilbagekøb, som Kommissionen fremlagde. Ifølge tal offentliggjort af Kommissionen ⁽¹⁰⁶⁾ blev der tilbagekøbt 118 908 ton, 120 064 ton og 170 502 ton blomkål i henholdsvis 1997/98, 1998/99 og 1999/2000. Disse tal kom fra medlemsstaterne og blev uden kontrol anvendt af Kommissionen til beregning af tærskeloverskridelserne og de deraf følgende nedsættelser af tilbagekøbsstøtten i de følgende produktionsår. For disse produktionsår betalte Kommissionen imidlertid 16 millioner euro, 10,3 millioner euro og 15,4 millioner euro i støtte, baseret på faktiske tilbagekøb af 172 181 ton, 116 696 ton og 184 042 ton, uden at støtten blev nedsat korrekt. Hvis den nedsættelsesmetode, som anvendes i forbindelse med forarbejdningsstøtten, var blevet anvendt, ville støtten for blomkål i 1998/99 være blevet nedsat til 63,27 euro/ton i stedet for 88,49 euro/ton, og der ville være sparet yderligere 2,9 millioner euro. I 1999/2000 ville der ved samme fremgangsmåde være sparet yderligere 3,5 millioner euro. Der er også uoverensstemmelser i tallene for tilbagekøb af ferskner og nektariner i produktionsåret 1999/2000.

2.156. *En eventuel nedsættelse af EU's tilbagekøbsgodtgørelse ved overskridelse af en interventionstærskel kan først finde sted ved starten af et produktionsår. Producenterne kunne i modsat fald med rette mene, at foranstaltninger, som har indvirkning på deres investeringer, meddeles dem for sent, hvilket EF-Domstolen ville kunne bebrejde Kommissionen.*

Overskridelse af en interventionstærskel konstateres på grundlag af en forskudt periode, svarende til produktionsåret (jf. artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96), men ikke på grundlag af den præcise periode, der udgør produktionsåret. Overskridelse af tærsklen for blomkål konstateres eksempelvis på grundlag af perioden fra 1. marts til 28. februar, mens produktionsåret for blomkål løber fra 1. maj til 30. april. De 118 909 tons, der omtales i De Europæiske Fællesskabers Tidende, og som Revisionsretten henviser til, svarer til de tilbagekøb, medlemsstaterne havde indberettet til Kommissionen i april 1998 for perioden fra 1. marts 1997 til 28. februar 1998. De 172 181 tons, Revisionsretten omtalte, svarer til en anden periode, nemlig perioden fra 1. maj 1997 til 30. april 1998.

Også når der tages udgangspunkt i en tilsvarende forskudt periode, forekommer det, når Kommissionen vurderer, om interventionstærsklerne er overskredet eller ej, at medlemsstaterne efterfølgende, på grund af fristerne for indberetning, fremsender data vedrørende tilbagekøb af et givet produkt, som giver anledning til ændringer. Som tidligere anført kan Kommissionen, med henvisning til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, ikke i løbet af produktionsåret ændre EU's tilbagekøbsstøtte, uagtet at den modtager ajourførte oplysninger. Kommissionen har imidlertid indledt proceduren for regnskabsafslutning over for en medlemsstat, som har fremsendt undervurderede data.

⁽¹⁰⁶⁾ EFT L 151 af 21.5.1998, s.24; EFT L 124 af 18.5.1999, s. 3; EFT L 108 af 5.5.2000, s. 8.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.157. Det fremgik af data fra Kommissionen, at der i gennemførelsesperioden 1997-2000 blev anvendt ca. 24 millioner euro (3,6 %) fra producentorganisationernes driftsfonde til at supplere betalinger fra Fællesskabet og til at betale godtgørelse for tilbagekøb af andre varer, som ikke var berettiget til fællesskabsstøtte. Retten fik tilsvarende oplysninger fra medlemsstaterne, men i nogle tilfælde var beløbene ikke de samme som dem, Kommissionen havde anført ⁽¹⁰⁷⁾. Det kan derfor være, at der har været fejl i klassifikationen og i beløbene for udgifter til tilbagekøb, som kan betyde, at forordning (EF) nr. 2200/96 om produkter, for hvilke der kan ydes tilbagekøbsgodtgørelse, er overtrådt.

2.158. De foranstaltninger, Kommissionen indførte til udvidelse af ordningen med gratis uddeling af tilbagekøbte varer, var ikke effektive nok. Man fortsatte derfor med at destruere størstedelen af varerne. Ifølge en evaluering bestilt af Kommissionen og foretaget af eksterne konsulenter ⁽¹⁰⁸⁾ bliver kun 2 % af de æbler og appelsiner, som tilbagekøbes, uddelt gratis.

Der var uoverensstemmelser i forvaltningen af støtteordningen for forarbejdede ferskner og pærer

2.159. Før 2000-ændringerne af den fælles markedsordning havde Kommissionen et vist spillerum med hensyn til fastsættelsen af den mindstepris, som forarbejdningsvirksomhederne skal betale producenterne. Men når det gjaldt forarbejdningsstøtten, som Fællesskabet betaler til forarbejdningsvirksomhederne, var det fastsat i forordningen, at den skulle baseres på forskellen mellem mindsteprisen og verdensmarkedsprisen, og støtten måtte ikke være større end denne forskel ⁽¹⁰⁹⁾. Ændringer i mindsteprisen eller verdensmarkedsprisen havde derfor indvirkning på støttens størrelse.

2.160. Kommissionen anvendte ikke logisk sammenhængende kriterier ved fastsættelsen af mindsteprisen, og det blev ikke vurderet, hvordan den ville påvirke producenternes indkomst. I 1997/98 sænkede Kommissionen for eksempel mindsteprisen for ferskner med 2 % blot for at følge udviklingen i mindsteprisen for

KOMMISSIONENS SVAR

2.157. *Kommissionen har noteret sig Revisionsrettens bemærkninger og vil foretage kontrol af de oplysninger, den har modtaget fra de pågældende medlemsstater.*

2.158. *Kommissionen skal understrege, at den altid har gjort sit yderste for at undgå, at de tilbagekøbte varer destrueres, hvilket også fremover vil være tilfældet. Kommissionen prioriterer gratis uddeling af de pågældende produkter højt, og vil fortsat gøre det, om end frugt og grøntsager frembyder særlige vanskeligheder, eftersom der er tale om letfordærlige varer. Det kan oplyses, at den gratis uddeling af tilbagekøbte varer udgjorde 76 000 tons i produktionsåret 1997/98, 27 000 tons for 1998/99 og 45 000 tons for 1999/2000.*

2.160. *Sektoren for forarbejdede ferskner befandt sig i 1997 og 1998 i en usædvanlig situation kendetegnet ved en meget lav produktion i Grækenland, hvilket gav anledning til betydelige prisstigninger både på verdensmarkedet og på det europæiske marked. Den pågældende, hidtil usete situation gav anledning til en forhøjelse af mindsteprisen. Kommissionen*

⁽¹⁰⁷⁾ KOM(2001) 36 endelig, s. 25.

⁽¹⁰⁸⁾ »Evaluation of the European Community's food programmes, Final Report« (december 1998, s. 36).

⁽¹⁰⁹⁾ Det faktiske beløb beregnes ved at anvende en udbyttekoefficient på forskellen for at tage højde for forholdet mellem råmateriale og forarbejdede produkter. For 1998/99 blev udbyttekoefficienten mellem råmateriale og forarbejdede produkter fastsat til 0,847.

RETTENS BEMÆRKNINGER

tomater. Siden besluttede Kommissionen at hæve mindsteprisen for ferskner i 1998/99 med 15 % fra 267,55 euro/ton til 307,68 euro/ton for delvis at afspejle ændringen i verdensmarkedsprisen for ferskner, som var steget til 236 euro/ton. Denne beslutning betød, at produktionsstøtten blev på 60,65 euro/ton i stedet for 26,7 euro/ton, som ville have været resultatet, hvis mindsteprisen var blevet fastholdt på sit tidligere niveau. Beslutningen om at hæve mindsteprisen var ikke i overensstemmelse med den almindelige tendens inden for landbrugspolitikken til at sænke den direkte støtte og priserne, og beslutningen forhindrede besparelser på ca. 14 millioner euro.

2.161. Der fastsættes forarbejdningstærskler for at begrænse Fællesskabets udgifter. Tærsklen på 582 000 ton, som blev fastsat for ferskner i 1990, svarede til den gennemsnitlige produktion i de tre foregående år. Det var langt over forbruget i EU, som var på ca. 300 000 ton. Efter 1997 foreslog Kommissionen ikke, at tærsklen skulle sænkes, selv om produktionen faldt i Italien. På grund af tærsklen kunne produktionen af forarbejdede ferskner derfor stige i de andre medlemsstater, uden at de blev pålagt sanktioner ⁽¹¹⁰⁾.

2.162. Tærsklen på 102 000 ton, som blev fastsat for forarbejdede pærer i 1989, svarede også til den gennemsnitlige produktion i de tre foregående år. Det var imidlertid et pænt stykke under forbruget i EU, som var på ca. 125 000 ton. Tærsklen er ikke blevet hævet siden for at afspejle den stigning i produktionen, som fortsatte indtil 1998/99. Tærsklen er systematisk blevet overskredet i de sidste tre produktionsår (1997/98 til 1999/2000) med henholdsvis 25 %, 34 % og 40 %.

KOMMISSIONENS SVAR

løste sin opgave og tog højde for de stigende priser i EU og disses betydning for forarbejdningsevne. Havde Kommissionen derimod valgt ikke at tage hensyn til denne situation, kunne man med rette have bebrejdet den dette.

I produktionsåret 1998/99 reduceredes støtten med 25 % (fra 81,28 euro/ton i 1997/98 til 60,65 euro/ton i 1998/99). Denne reduktion af støtten var også begrundet i de generelle omstændigheder, der kendetegnede det pågældende produktionsår, hvor konjunkturudviklingen var positiv for EU's forarbejdningsevne. Havde Kommissionen fastsat støtten til 26,7 euro/ton, som anbefalet af Revisionsretten, hvilket var muligt også uden at hæve mindsteprisen, ville det svare til en reduktion af støtten med 67 %, hvilket ville være en alt for drastisk reduktion. Ved fastsættelsen af støtten og priserne tager Kommissionen hensyn til den konjunkturudvikling, der kendetegner det enkelte produktionsår. Kommissionens afgørelser må imidlertid ikke forstærke konjunkturbevægelserne og virke destabiliserende for en erhvervssektor, sådan som det kan være tilfældet, hvis afgørelserne indebærer drastiske ændringer.

De fastsatte priser og støttebeløb for produktionsåret 1998/99 var velbegrundede og gav ikke anledning til voldsomme stigninger, hverken for så vidt angik mindsteprisen eller for så vidt angik udgifterne.

2.161-2.162. *Efter Kommissionens opfattelse har fællesskabsstøtten til forarbejdning af visse frugter og grøntsager, som blev indført i 1969, ikke til formål at gøre EU selvforsynende, men derimod at sikre afsætningen af den ordinære produktion af den pågældende råvare.*

⁽¹¹⁰⁾ Eksporten steg, mens importen forblev stabil. Grækenland tegner sig for ca. 65 % af den samlede produktion.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.163. De sanktioner, som Kommissionen beregnede på grundlag af de konstaterede overskridelser af tærsklerne for pærer, blev pålagt alle forarbejdningsvirksomhederne i EU uden hensyntagen til, hvilke medlemsstater der var ansvarlige for overproduktionen. Kommissionen nedsatte støtten med den samme procentsats, som tærsklerne var blevet overskredet med, hvilket resulterede i betydelige nedsættelser af forarbejdningsstøtten. Støtten blev nedsat fra 180,87 euro/ton i 1996 til 118,86 euro/ton i 1999. Forarbejdningsvirksomhederne i EU, som stadig måtte betale en høj mindstepris for deres råvarer (356 euro/ton), blev således stillet ufordelagtigt i forhold til deres konkurrenter uden for EU. Selv om de fik støtte, måtte de stadig betale netto ca. 237 euro/ton for råvarerne, mens deres konkurrenter kun betalte 160 euro/ton. Den lave forarbejdningsstærskel og de høje sanktioner er måske forklaringen på det fald i produktionen af forarbejdede pærer, som skete i 1999/2000 ⁽¹¹¹⁾.

Den direkte støtte til nogle producenter har ikke haft den ønskede effekt

2.164. Siden 1996 har producenter af citrusfrugter til forarbejdning fået udbetalt direkte støtte ⁽¹¹²⁾. Produktionsstøtten til forarbejdningsvirksomhederne og mindsteprisen for citrusfrugter er derfor afskaffet. I Italien og Grækenland, hvor få producenter er organiserede, gav forarbejdningsvirksomhederne landbrugerne meget lave priser. I Grækenland betalte nogle forarbejdningsvirksomheder for eksempel så lidt som én drakme pr. kilo appelsiner (0,0030 euro/kilo), hvilket er langt under produktionsomkostningerne. Når støtten medregnes,

⁽¹¹¹⁾ Produktionen af forarbejdede pærer er faldet fra 140 689 ton i 1996/97 til 92 438 ton i 1999/2000 med en lille nedgang i importen og en forholdsvis stabil eksport. Produktionen finder hovedsagelig sted i Spanien og Italien.

⁽¹¹²⁾ Over halvdelen af udgifterne til citrusfrugtordningen går til forarbejdning af appelsiner (130 millioner euro). Udgifterne var størst i Italien (70,3 millioner euro) efterfulgt af Grækenland (31,3 millioner euro) og Spanien (27,9 millioner euro).

KOMMISSIONENS SVAR

2.163. Kommissionen har blot anvendt fællesskabsretlige bestemmelser, som har været gældende i mere end 30 år, og som fastslår, at bestemmelserne om sanktioner ved overskridelse af en af Fællesskabets tærskler anvendes på ensartet vis inden for den berørte sektor i EU. Der blev i øvrigt ikke i forbindelse med drøftelserne, der førte til 1996-reformen, fremsat forslag til ændring af denne politik. Der er først for nylig fremkommet ønsker om ændring af den omhandlede praksis, hvilket har givet anledning til de i juli 2000 fremsatte forslag fra Kommissionen og forordning (EF) nr. 2699/2000. Nedsættelsen af støtten til pærer i perioden fra 1996 til 1999 var primært (for to tredjedele vedkommende) begrundet i bedre konjunkturer (stigende priser for den pågældende råvare på verdensmarkedet).

Nedgangen i 1999/2000 inden for den omhandlede gren af forarbejdningsindustrien kom efter flere år med markant fremgang. Nedgangen var således relativ og kunne betragtes som en tilbagevenden til det normale niveau. Intet viser i øvrigt, at nedgangen skulle skyldes nedsættelsen af støtten. Nedgangen var snarere begrundet i konkurrencen fra markedet for friske varer. Når det gælder pærer, er priserne på markedet for friske varer ofte mere attraktive, hvorfor producenterne vender sig mod dette på bekostning af forarbejdningsindustrien. Vanskeligheden, når det gælder forvaltningen af den omhandlede ordning, består således i, at den dels skal sikre producenterne den fornødne indkomst, og dermed skal sikre tilstrækkeligt høje mindstepriser, og dels samtidig skal bevare forarbejdningsvirksomhedernes konkurrenceevne, og dermed skal sikre, at industriens nettoudgifter fortsat er rimelige. Og begge hensyn skal tilgodeses under nøje iagttagelse af WTO's regler. Dette forklarer også, at Kommissionen for produktionsåret 1999/2000 nedsatte mindsteprisen, der, som korrekt påpeget af Revisionsretten, fortsat var forholdsvis høj.

2.164. Producenterne af citrusfrugter sikrer ikke deres indkomst udelukkende ved salg til forarbejdning, men også ved salg på markedet for friske varer. Produktionsomkostningerne bør derfor sammenlignes med den samlede indkomst pr. ha eller pr. kg, ikke kun med indkomsten fra salg til forarbejdning. I gennemsnit leveres kun 20-30 % af produktionen af citrusfrugter i EU til forarbejdning. Den største del af producenternes indkomst hidrører således fra markedet for friske varer, som dermed også dækker den største del af produktionsomkostningerne.

Når dette er sagt, skal det tilføjes, at den af Revisionsretten beskrevne situation ikke er ualmindelig, såfremt producenterne ikke er godt organiseret, eller såfremt producentorganisationerne er mindre effektive i økonomisk henseende. Producenterne står i så fald økonomisk svagt i forhold til forarbejdningsindustrien og kan derfor føle sig fristet til at sælge deres varer til forarbejdningsindustrien til »spotpriser« udelukkende med det formål at opnå fællesskabsstøtte. Dette er ud fra en økonomisk betragtning selvsagt ikke en sund situation. Øget kontrol med producentorganisationerne kunne eventuelt også på dette felt forbedre situationen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

modtog producenterne i dette tilfælde højest 0,076 euro/kilo, selv om deres produktionsomkostninger var skønnet til 0,25 euro/kilo.

2.165. Forarbejdningstærsklerne for appelsiner, som er fastsat langt under forbruget i EU, er blevet overskredet hvert år siden reformen. I produktionsårene efter reformen blev støtten til producenterne nedsat med henholdsvis 42 %, 32 % og 30 %. Nedsættelserne gjaldt alle appelsinproducenter uden hensyntagen til, hvilke medlemsstater eller producentorganisationer, der var ansvarlige for overproduktionen. De græske myndigheder hævder, at producenterens indkomst faldt med 50 %.

2.166. Efter en rekordstor produktion af forarbejdede appelsiner i 1997/98 blev støtten til forarbejdning af appelsiner sænket. Støtten plus salgsprisen for de forarbejdede appelsiner gav producenterne en lavere indkomst, end de kunne opnå i kraft af Fællesskabets godtgørelse for tilbagekøb. Producenterne blev derfor tilskyndet til at vælge tilbagekøb i stedet for forarbejdning.

Forskellene mellem producenterens indkomster blev i nogle tilfælde større

2.167. Rettens analyse af Kommissionens data i Informationsnettet for Landøkonomisk Bogføring viste, at der var store forskelle mellem landbrugernes årlige

KOMMISSIONENS SVAR

1996-reformen gav dog i Spanien anledning til øget indkomst fra leverancer til forarbejdningsindustrien, idet prisen ofte lå højere end den mindstepris, der var gældende for reformen.

2.165. Der henvises til punkt 2.168-2.170 for så vidt angår forarbejdningstærsklen for citrusfrugter og sanktioner ved overskridelse af denne.

1996-reformen tog sigte på at fremme forarbejdningen af citrusfrugter til mere konkurrencedygtige produkter. En sådan omlægning af produktionen blev gennemført i Spanien, i mindre omfang i Italien og i begrænset omfang i Grækenland. Dette skyldes primært, at en stor del af de sorter, der forekommer i Italien og Grækenland, kun i ringe grad er tilpasset dette sigte, hvilket gælder såvel markedet for friske varer som markedet for forarbejdede varer. De svage producentorganisationer forværrer situationen. Ikke mindst er afsætningsstrukturerne svage. Producentpriserne er da også faldet i Grækenland, mens de er steget i Spanien.

2.166. Produktionsåret 1997/98 var det første produktionsår, som var omfattet af den ændrede ordning for støtte til forarbejdning af citrusfrugter. Det blev i forbindelse med denne reform på begæring af Rådet besluttet, at de sanktioner, der finder anvendelse ved overskridelse af forarbejdningstærsklen, skal iværksættes inden for det produktionsår, hvor overskridelsen finder sted. Det endelige støttebeløb for produktionsåret 1997/98 kunne således først beregnes, da det pågældende år var afsluttet, og der kan således kun være tale om meget begrænset sammenhæng mellem støtten og tilbagekøbene i det pågældende år. Det skal endvidere bemærkes, at et rekordstort kvantum appelsiner blev forarbejdet i produktionsåret 1997/98, nemlig 1,9 millioner tons (gennemsnittet for de foregående år var ca. 1,5 millioner tons). Tilbagekøbene, som i det pågældende år omfattede 188 000 tons, udgjorde således kun 4,82 % af produktionen.

Det er med andre ord vanskeligt at foretage en sammenligning mellem salgsprisen for forarbejdede varer og fællesskabsgodtgørelsen for tilbagekøb, og der bør udvises stor forsigtighed ved en sådan sammenligning.

2.167. Kommissionen erindrer om, at den fælles markedsordning for frugt og grøntsager bygger på den antagelse, at efterspørgselssiden vil være kendetegnet ved stadig større

RETTENS BEMÆRKNINGER

indkomster i de forskellige medlemsstater, målt som nettoværditilvækst i bedriften/årsarbejdsenhed ⁽¹¹³⁾. Indkomsterne steg mest i de lande, der allerede havde en høj organiseret VAP før reformen. Indkomstudviklingen var for eksempel mere gunstig i Nederlandene end i Grækenland og Italien og til dels også Spanien, selv om de to sidstnævnte lande er de største producenter. Fra 1992 til 1998 skete der faktisk et fald i grøntsagsdyrkerens indkomster i disse medlemsstater, hvorved kløften mellem dem og medlemsstaterne med højere organiseringsgrad blev uddybet. I Nederlandene steg grøntsagsdyrkerens indkomst for eksempel fra 1992 til 1998 med ca. 49 % til 29 000 euro. De nederlandske frugtavlernes indkomst steg desuden i samme periode med 138 % til 10 432 euro. Til sammenligning faldt de græske frugtavlernes og grøntsagsdyrkerens indkomster med henholdsvis 32 % og 27 % til 2 892 euro og 3 957 euro i 1997.

I adskillige medlemsstater er kontrolsystemerne stadig ikke effektive nok

2.168. Da revisionen fandt sted (1998-1999), havde Kommissionen — trods Parlamentets anmodning om at øge ressourcerne til kontrol ⁽¹¹⁴⁾ — kun allokeret to stillinger til det nyoprettede særlige inspektørkorps. Med så få ressourcer var korpset ikke fuldt operationelt, og det kunne kun fungere i begrænset omfang.

2.169. Nogle medlemsstater havde fastsat kontrolprocedurer, som ikke var effektive. Fordelingen af kontrolopgaver mellem forskellige organer i Frankrig og Italien resulterede for eksempel i uproduktiv og ukoordineret kontrol. I Italien uddelegerede kontrolmyndighederne centrale kontroller af betalinger til forarbejdningsvirksomheder og producenter til disses erhvervsorganisationer. Denne fremgangsmåde sikrede ikke den grad af

KOMMISSIONENS SVAR

koncentration, hvorfor det i endnu højere grad end tidligere vil være økonomisk nødvendigt at samle udbudssiden i producentorganisationer for at styrke producenternes stilling på markedet og dermed deres indkomst. Dette udelukker selvsagt ikke, at man søger at finde årsagerne til producentorganisationernes manglende udvikling i visse regioner i EU. Det vil være en vigtig opgave for Kommissionens tjenestegrene i de kommende måneder. Og der findes afgjort ikke noget indlysende eller enkelt svar på dette spørgsmål.

2.168. Rådet har, på forslag af Kommissionen og under hensyntagen til Europa-Parlamentets krav, ved forordning (EF) nr. 2200/96 oprettet et særligt inspektørkorps. Inspektørkorpset blev i 2000 udvidet til at omfatte tre personer (i 1996 vurderedes ressourcebehovet til fem personer, forudsat at budgetmyndigheden sikrede de fornødne ressourcer). Kommissionen vurderer, at det særlige inspektørkorps er operationelt, idet der i flere tilfælde er gennemført undersøgelser i medlemsstaterne. Undersøgelserne er udført under inddragelse af sagskyndige i de pågældende lande, hvilket er i overensstemmelse med Rådets forordning.

2.169-2.174. Kommissionen medgiver, at kontrollen i medlemsstaterne lider af visse svagheder. Resultaterne af den revision, der er gennemført af Kommissionens tjenestegrene, ligger på linje med Revisionsrettens. Svaghederne forfølges inden for rammerne af proceduren for regnskabsafslutning og giver i påkommende tilfælde anledning til korrigerende foranstaltninger af økonomisk art over for den pågældende medlemsstat.

⁽¹¹³⁾ Retten valgte nettoværditilvækst i bedriften/årsarbejdsenhed som indikator. På den måde tages der højde for betaling for faste produktionsfaktorer (arbejds-kraft, jord, kapital), og det bliver muligt at sammenligne bedrifter, selv om familiemedlemmer deltager i produktionen på nogle af bedrifterne. Ved opdeling i årsarbejdsenheder tages der højde for de forskellige måder, hvorpå bedrifternes arbejdsstyrker er sammensat. Alle data er deflateret til det første år, hvor de var til rådighed (1992, undtagen Østrig, Finland og Sverige: 1995).

⁽¹¹⁴⁾ Europa-Parlamentets afgørelse 96/377/EKSF, EF, Euratom af 17. april 1996 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1994 (EFT L 148 af 21.6.1996, s. 45, punkt 22).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

uafhængighed, som normalt er en forudsætning for gennemførelsen af intern kontrol.

2.170. Styrkelsen af producentorganisationernes rolle er et af reformens centrale elementer. Producentorganisationerne skal anerkendes for at være berettiget til finansiel støtte, men det er en lovbestemt forudsætning for denne anerkendelse, at der aflægges kontrolbesøg på stedet. Desuden skal driftsprogrammernes foranstaltninger være i overensstemmelse med reformen. Det er fastsat, at medlemsstaterne skal aflægge årlige besøg hos mindst 10 % af producentorganisationerne og kontrollere 30 % af fællesskabsbistanden.

2.171. Producentorganisationer i Frankrig og Italien blev anerkendt, uden at den fastsatte kontrol blev gennemført. I Frankrig, Italien og Nederlandene blev der også godkendt driftsprogrammer uden forudgående besøg. Der blev foretaget endelige betalinger for 1997 (Spanien og Frankrig) og en del af 1998 (Frankrig), uden at resultaterne af den årlige kontrol blev taget i betragtning, selv om den i nogle tilfælde blev gennemført ved programmernes afslutning. Desuden blev der i en fransk producentorganisation foretaget endelig betaling uden de justeringer, som var nødvendige ifølge en tidligere kontrol.

2.172. Generelt var det vanskeligt at føre tilsyn med udgifterne, fordi uensartede udgifter var klassificeret forskelligt. Adskillige udgifter, som ikke var støtteberettigede, måtte udelukkes efter Rettens revision i Spanien, Frankrig og Italien. Navnlig konstaterede Retten fejl i nogle spanske og italienske producentorganisationers VAP-indberetninger, hvilket medførte fejl i EU's finansiering af organisationerne.

2.173. Den fastsatte 100 % kontrol af varer til destruktion blev ikke overholdt i Spanien, Frankrig og Italien. Desuden konstaterede Retten en række tilfælde i Spanien og Frankrig, hvor de miljømæssige krav ikke blev overholdt i forbindelse med destruktion. Fordi kontrollen af tilbagekøb i Grækenland, Spanien og Frankrig ikke er effektiv, er oplysningerne om kvaliteten og mængden af de varer, som er berettigede til tilbagekøbsstøtte, usikre.

2.174. Der betales fællesskabsstøtte for de mængder ferskner og pærer, som leveres til forarbejdning. Hvert år skal medlemsstaterne foretage kontrol på stedet af

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

25 % af de forarbejdede mængder og analysere stikprøver af de færdige produkter for at kontrollere deres kvalitet. Samtidig skal medlemsstaterne sikre sig, at forarbejdningsevnevirksomhederne betaler producentorganisationerne mindsteprisen. Kontrollen af forarbejdet frugt var svag på følgende punkter:

- a) Udvælgelse af forarbejdningsevnevirksomheder til kontrol (Spanien).
- b) Udtagelse af stikprøver af færdige produkter eller råvarer (Grækenland, Frankrig).
- c) Kontrol af kvaliteten og mængden af råvarer eller kvaliteten af færdige produkter og lageroptælling (Grækenland, Frankrig, Spanien og Italien).
- d) Kontrol af, at producenterne bliver betalt mindsteprisen (Grækenland, Spanien og Italien).
- e) Kontrol af de arealer, der dyrkes af citrusproducenter (Grækenland, Spanien og Italien).

2.175. Støtten til miljøforanstaltninger under den fælles markedsordning, som betales til producenterne gennem producentorganisationerne, skal krydskontrolleres med den landbrugsmiljøstøtte, som betales direkte til de enkelte producenter i henhold til forordning (EØF) nr. 2078/92. Der blev ikke foretaget krydskontrol i Spanien, Frankrig og Italien, hvilket øgede risikoen for dobbeltbetalinger fra Fællesskabet. Der er også risiko for dobbeltfinansiering i forbindelse med betaling af rydningsstøtte til ikke-organiserede landbrugere og rydningsstøtte betalt af producentorganisationer til deres medlemmer.

Kommissionens tilsyn vanskeliggøres af, at der ikke findes pålidelige data, og af, at dens analyser er ikke er dækkende

2.176. Kommissionen manglede mange af de basisdata, som er nødvendige for et effektivt tilsyn med markedet. For eksempel havde den ikke fuldstændige data om antallet af producentorganisationer og deres medlemmer, heller ikke om de tilbagekøb, der var finansieret af driftsfondene. Den havde ikke engang tallene for EU's frugt- og grøntsagsproduktion for samtlige varegrupper. Der blev konstateret talrige uoverensstemmelser i de data vedrørende tilbagekøb, som kom fra medlemsstaterne, og som ikke blev korrigeret af Kommissionen (jf. punkt 2.156-2.157). Der var også unøjagtige produktionstal. Tallene for den samlede produktion af nektariner og blomkål var for eksempel konsekvent sat mellem 8 000 ton og 190 000 ton for lavt i

2.175. *Videreudviklingen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, både når det gælder anvendelsen af systemet til kontrol af støtteansøgninger, som ikke forvaltes under det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, og når det gælder indførelsen af en forpligtelse til at foretage krydskontrol i tilknytning hertil, har medført en række forbedringer, siden Revisionsretten indledte sin undersøgelse af den fælles markedsordning.*

2.176. *Udarbejdelsen af statistikker forudsætter først og fremmest, at medlemsstaterne har mulighed for at indsamle data, behandle disse og fremsende disse til Kommissionen. Sektoren for frugt og grøntsager omfatter imidlertid et stort antal varegrupper (omkring 100), hvorfor det statistiske materiale, set i lyset af sektorens betydning, nødvendigvis må være selektivt.*

I bilag II til forordning (EF) nr. 609/2001 præciseres kravene til medlemsstaternes årlige rapportering til Kommissionen om producentorganisationerne og driftsprogrammerne samt om den gennemførte kontrol og resultaterne heraf. Medlemsstaterne har endog i skemaform modtaget oplysninger om, i

RETTENS BEMÆRKNINGER

Kommissionens foreløbige forslag til det almindelige budget for årene 1994 til 1998.

2.177. Den 24. januar 2001 forelagde Kommissionen Rådet en rapport om gennemførelsen af ordningen ⁽¹¹⁵⁾. Den indeholdt imidlertid ikke en analyse af, hvordan midlerne var blevet brugt, eller af, om de havde bidraget til opfyldelsen af de mål, der var sat for markedet, især målene om markedsligevægt og landbrugsindkomsterne.

2.178. Kommissionen forsøgte ikke aktivt at forhindre, at gennemførelsen af driftsprogrammerne i medlemsstaterne blev mangelfuld, og den traf heller ikke straks korrigerende foranstaltninger, da den blev underrettet om de konstaterede mangler. Ganske vist blev forordningerne ændret, men det skete for sent til, at det kunne indvirke på programmernes indhold.

2000-ændringerne afhjælper ikke alle de mangler, som Retten har konstateret

2.179. Kommissionen fremsatte i 2000 forslag til Rådet om yderligere ændringer af reformen, og de skal gennemføres med virkning fra 2001. De afhjælper nogle af de problemer, som er nævnt ovenfor:

⁽¹¹⁵⁾ Rapport fra Kommissionen til Rådet om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (KOM(2001) 36 endelig af 24. januar 2001).

KOMMISSIONENS SVAR

hvilken form rapporteringen ønskes foretaget. Kommissionen håber således inden for den nærmeste fremtid at kunne forbedre det statistiske materiale vedrørende producentorganisationer og driftsprogrammer.

Når det gælder data om produktion og tilbagekøb, er Kommissionen afhængig af de data, der leveres fra medlemsstaterne. Kommissionen erindrer om, at den har indledt proceduren for regnskabsafslutning over for en medlemsstat, som har indberettet undervurderede data om tilbagekøb.

2.177. *Kommissionens rapport af 24. januar 2001 havde, som anført i forordet, til formål at »beskrive situationen, som den er nu« med henblik på en drøftelse af den fælles markedsordning, idet rapporten skulle »danne baggrund for [de] forslag, der måtte blive fremsat senere«.*

2.178. *Der bør efter Kommissionens opfattelse skelnes mellem på den ene side fejlagtig fortolkning af gældende retsfor skrifter og på den anden side afgørelser, som træffes af medlemsstaterne i medfør af disses beføjelser i henhold til de pågældende retsfor skrifter for så vidt angår kontrollen af producentorganisationernes driftsprogrammer. I det første tilfælde indleder Kommissionen, afhængigt af de konkrete omstændigheder, enten en overtrædelsesprocedure eller proceduren for regnskabsafslutning. I det andet tilfælde tager Kommissionen initiativ til ændring af retsfor skrifterne, såfremt det findes hensigtsmæssigt. En sådan ændring skal imidlertid gennemføres under hensyntagen til producentorganisationernes rettigheder og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Normalt har sådanne ændringer således ikke til bagevirkende kraft.*

De ændringer, Kommissionen løbende foretager for så vidt angår gennemførelsesbestemmelserne for den fælles markedsordning, tager selvsagt som oftest udgangspunkt i og tager altid hensyn til resultaterne af Kommissionens kontrolbesøg i medlemsstaterne. Dette gælder i særdeleshed forordning (EF) nr. 609/2001, som omhandler driftsfonde og driftsprogrammer, samt forordning (EF) nr. 1148/2001, som omhandler kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne. Der forberedes endvidere en revision af forordning (EF) nr. 412/97 om anerkendelse og drift af producentorganisationer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- a) Ordningen for Fællesskabets medfinansiering af driftsfondene forenkles, og der fastsættes en ensartet medfinansieringsgrad, hvilket bør reducere den finansielle usikkerhed og sætte producentorganisationerne i stand til at prioritere langsigtede, kollektive strategier frem for foranstaltninger, som giver fordele på kort sigt (jf. punkt 2.144).
- b) Den årligt fastsatte mindstepris til producenter erstattes af direkte støtte, og forarbejdningsstøtten til ferskner og pærer afskaffes, hvilket skal sikre, at fejl og/eller manglende gennemsigthed i den årlige fastsættelse af mindsteprisen og støtten undgås (jf. punkt 2.159-2.160).
- c) Forarbejdningstærsklerne for pærer og citrusfrugter hæves. Dermed skal der kunne forarbejdes større mængder af disse produkter (jf. punkt 2.161-2.163 og 2.165-2.166).
- d) Den mængde af citrusfrugter, som er berettiget til tilbagekøbsstøtte, reduceres. Det burde begrænse producentorganisationernes tilbagekøb (jf. punkt 2.166).
- e) Forarbejdningstærsklerne fastsættes på nationalt niveau i stedet for på fællesskabsniveau. Det burde få medlemsstaterne til at forsøge at undgå overproduktion (jf. punkt 2.163 og 2.165).

2.180. 2000-ændringerne afhjælper imidlertid ikke følgende problemer:

- a) Selv om producentorganisationerne har afgørende betydning for ordningens succes, er der ikke indført yderligere foranstaltninger for at tiltrække flere medlemmer; der betales fortsat støtte til ikke-organiserede producenter (jf. punkt 2.152); Fællesskabets finansiering beregnes fortsat på grundlag af producentorganisationernes VAP, hvilket begunstiger de bedst organiserede producenter på bekostning af nye producentorganisationer (jf. punkt 2.144).

2.180.

- a) *Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager beror på det princip, at producenterne har ret til frit at vælge, hvorvidt de ønsker at tilslutte sig en producentorganisation, idet de i øvrigt selv er ansvarlige for det valg, de træffer. Såfremt flertallet af producenterne i visse regioner foretrækker at undlade at tilslutte sig en effektiv producentorganisation, må de også bære konsekvenserne af deres afgørelse. Sammenligner man indkomstniveauet og ser dels på dem, der har tilsluttet sig producentorganisationer, og dels på dem, der har valgt at holde sig uden for organisationerne, vil det fremgå, hvilket valg man bør foretrække. Kommissionen føler sig under alle omstændigheder overbevist om, at afgørelsen bør træffes på grundlag af økonomiske overvejelser, idet tilslutning til en producentorganisation ikke bør opleves som en måde, hvorpå man skaffer sig adgang til fællesskabsstøtten.*

Kommissionen finder endvidere ikke, at fællesskabsstøtten skal tage sigte på at »tiltrække« nye medlemmer

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Fællesskabsfinansieringen er stadig ikke tilpasset den faktiske produktion i medlemsstaterne/regionerne (jf. punkt 2.145).
- c) Selv om mængden af tilbagekøbte varer i alt er reduceret væsentligt, tilbagekøbes der fortsat store mængder i de medlemslande, hvor organiseringsgraden er lav; der er stadig overproduktion af nogle varer (jf. punkt 2.154).
- d) Kommissionen har ikke forelagt tal for producenteres indkomst og markedsligevægten, der viser, at de nye satser for støtten til producenterne er berettigede.
- til producentorganisationerne, men derimod at støtte dem, der underkaster sig regler og disciplin til fordel for sektoren som sådan.
- Endelig erindrer Kommissionen om, at der i artikel 14 i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes bestemmelser om særlig støtte til oprettelse af producentorganisationer.
- b) Som anført ovenfor under punkt 2.152 finder Kommissionen ikke, at forslaget om at fordele den finansielle fællesskabsstøtte i henhold til den enkelte medlemsstats eller regions produktion er rimeligt ud fra en økonomisk betragtning. Kommissionen har derfor ikke planer om initiativer i så henseende.
- c) Kommissionen ser Revisionsrettens bemærkning om, at der fortsat »tilbagekøbes... store mængder i de medlemslande, hvor organiseringsgraden er lav«, som en opmuntring til at fortsætte den politik, som har været ført de sidste 40 år, når det gælder frugt og grøntsager, og som prioriterer producentorganisationerne højt.
- d) Kommissionen finder, at mekanismerne under den fælles markedsordning i forening tager sigte på at sikre, at målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, som defineret ved artikel 33 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, fuldt ud opfyldes. Kommissionens forslag til ændring af den fælles markedsordning, der blev fremlagt i juli 2000 og godkendt af Rådet i december 2000, tog sigte på at smidiggøre den ordning, der finder anvendelse på forarbejdningen af tomater, at ændre visse forarbejdningstærskler og dermed tage højde for den stærkt stigende efterspørgsel, at forenkle driftsfondene og disses funktion samt at forbedre forvaltningen af restitutionerne. Ændringerne vil generelt bidrage til at sikre en mere vel fungerende fælles markedsordning, og de vil dermed sikre producenterne højere indkomster og bidrage til en højere grad af ligevægt på markedet.

Konklusion

2.181. De ændringer af den fælles markedsordning, som blev foretaget i 1996 og 2000, har afhjulpet nogle af de problemer, som Retten påpegede i 1994 og 1998. Der er imidlertid fortsat væsentlige problemer.

2.182. Den fælles markedsordning giver ikke rimelige resultater i alle medlemsstater: Der er hovedsagelig opnået markedsligevægt og væsentligt højere indkomster i de medlemsstater/regioner, som havde en høj organiseringsgrad før reformen; i de øvrige medlemsstater/regioner, som tæller de største producenter, har udviklingen til gengæld været langsom og i nogle tilfælde negativ med hensyn til indkomstniveauet.

2.182. Kommissionen er sig fuldt ud bevidst, at der er betydelige forskelle medlemsstaterne imellem, når det gælder frugt- og grøntsagsproducenternes situation. Kommissionen er overbevist om, at den strukturelle forbedring af de pågældende producenteres situation, og af disses indkomster, først og fremmest sikres ved at skabe bedre overensstemmelse, kvalitativt såvel som kvantitativt, mellem udbuddet og efterspørgslen til markedspris. Dette gælder både for friske varer og for varer

RETTENS BEMÆRKNINGER

For disse medlemsstater har det ikke været en god løsning at styrke producentorganisationernes rolle (jf. punkt 2.151-2.154 og 2.167). Kommissionen mener ikke, der er udsigt til, at organiseringsgraden vil stige væsentligt. Hvis det er tilfældet, bør Kommissionen overveje, om målene for den fælles markedsordning kan nås på andre måder.

Anbefalinger

2.183. Før Kommissionen forelægger Rådet nye forslag om reform af ordningen bør den sørge for data af bedre kvalitet om markedssituationen, så den kan forhindre sådanne uoverensstemmelser, som Retten konstaterede under revisionen (jf. punkt 2.156-2.157 og 2.176). Kommissionen bør foretage en ny evaluering af effekten af forordning (EF) nr. 2200/96, og denne evaluering bør være mere omfattende end den nyligt gennemførte (jf. punkt 2.177). Retten anbefaler, at Kommissionen udarbejder objektive økonomiske analyser og markedsundersøgelser af de forskellige produkter, medlemsstater/regioner og produktionsformer. Undersøgelserne bør omfatte den forventede og den reelle effekt af støttebeløb, tærskler og lofter. Resultaterne bør sammenholdes med alternative støtteordninger, især ordninger som med større held er gennemført andre steder.

2.184. Hvis producentorganisationerne fortsat skal spille den rolle, de har i dag, bør Kommissionen give producenterne yderligere incitament til at blive medlemmer. Kommissionen bør søge at løse problemet med den ulige fordeling af Fællesskabets finansiering. Det indebærer, at de svage producentorganisationers kapacitet må styrkes. Kommissionen kunne overveje at gøre medlemsskab af en anerkendt producentorganisation til et kriterium for støtteberettigelse, sådan som det er tilfældet på andre markeder (f.eks. bananer). Det kunne forbedre producentorganisationernes effektivitet og modvirke overproduktion. Metoden med at nedsætte støtten som følge af overskridelser af tærsklen for tilbagekøb bør revideres, så den virker mere afskrækkende (jf. punkt 2.155).

2.185. Med hensyn til forvaltningen og kontrollen af den fælles markedsordning bør Kommissionen føre nøjere tilsyn med gennemførelsen af driftsprogrammerne og om nødvendigt gribe ind for at sikre, at de foranstaltninger, som producentorganisationerne iværksætter, tager sigte på at forbedre deres konkurrenceevne,

KOMMISSIONENS SVAR

til forarbejdning. Kommissionen er fortsat overbevist om, at øget koncentration på udbudssiden i form af producentorganisationer, og dermed kontrol af udbuddet, samt en aftalebaseret politik i forhold til forarbejdningssektoren er de mest effektive redskaber til opnåelse af denne forbedring. Kommissionen benægter ikke, at de generelle instrumenter under den fælles markedsordning, nemlig standarder, driftsfonde, tilbagekøb, importforanstaltninger og eksportrestitutioner, undertiden bør suppleres med mere specifikke foranstaltninger for at fremme udviklingen i særlige situationer. Der har således eksempelvis været iværksat særlige støtteordninger for produkter som nødder eller bær. Kommissionen overvejer løbende, hvilke forbedringer eller ændringer der bør foretages i den eksisterende fælles markedsordning.

2.183-2.185. Kommissionen takker Revisionsretten for dens anbefalinger, om end Kommissionen, som anført ovenfor, afgjort ikke kan tilslutte sig disse i alle henseender. Kommissionen tilslutter sig fuldt ud Revisionsrettens bemærkninger om de statistiske oplysninger og vil lade disse gå videre til medlemsstaterne, som ofte tøver med at besvare Kommissionens forespørgsler. Kommissionen er i dette spørgsmål i vid udstrækning afhængig af medlemsstaterne. Kommissionen medgiver, at »objektive økonomiske analyser og markedsbedømmelser« er helt nødvendige, og Kommissionen foretager sådanne analyser og bedømmelser i det omfang, de menneskelige ressourcer tillader det. Endelig erindrer Kommissionen om, at forordning (EF) nr. 609/2001 primært blev udstedt med det sigte at præcisere — endnu før Revisionsretten fremsatte sine anbefalinger — hvilke foranstaltninger og udgifter et driftsprogram kan omhandle.

Kommissionen medgiver, at der er nær sammenhæng mellem frugt- og grøntsagssektorens situation og øget koncentration på udbudssiden i form af producentorganisationer. Kommissionen kan oplyse, at siden 1996-reformen og ændringerne i 2000 går næsten den samlede finansielle fællesskabsstøtte til denne sektor via de omhandlede producentorganisationer. Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at det er nødvendigt at styrke kontrollen med de eksisterende organisationer for at undgå, at organisationer, som ikke fungerer effektivt i økonomisk og kommerciel henseende, og som udelukkende har til formål at opnå fællesskabsstøtte, svækker udviklingen i den omhandlede sektor og bremser udviklingen af producentsammenslutninger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

få dem til at fungere mere effektivt (jf. punkt 2.151) og få dem til at tilpasse deres produktion til efterspørgslen på markedet (jf. punkt 2.152). Kommissionen bør sørge for, at det særlige inspektørkorps har ressourcer nok til at varetage sine kontrolopgaver, og at korpset om nødvendigt griber ind for at sikre, at medlemsstaternes kontrolprocedurer er pålidelige (jf. punkt 2.168-2.175). Endelig er det afgørende, at Kommissionen ændrer og forenkler forordning (EF) nr. 1647/98, så det gøres klart, hvilke udgifter der må finansieres af producentorganisationer. Dermed kan det undgås, at forordningen fejlfortolkes, og midlerne anvendes uproduktivt (jf. punkt 2.147, 2.149 og 2.150). Endvidere bør Kommissionen udstede retningslinjer for, hvordan udgifter skal klassificeres, så der kan udtrækkes pålidelige data med henblik på evaluering (jf. punkt 2.148).

DE VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER I RETTENS SÆRBERETNINGER

2.186. I det følgende resumeres de væsentligste bemærkninger i de særberetninger om emner vedrørende EUGFL, Garantisektionen, som Retten har vedtaget siden årsberetningen for 1999, og som ikke er taget i betragtning i forbindelse med dechargeproceduren for regnskabsåret 1999.

Den reviderede procedure for regnskabsafslutning

2.187. I punkt 2.53-2.97 omtales regnskabsafslutningen for et specifikt år. Herudover har Retten offentliggjort særberetning nr. 22/2000 ⁽¹¹⁶⁾ om den reviderede procedure for regnskabsafslutning, som trådte i kraft i 1996. Retten konkluderede, at reformen har bevirket, at medlemsstaterne i højere grad kan drages til ansvar, og at det måtte betragtes som en væsentlig forbedring, selv om reformen ikke generelt havde fremskyndet proceduren for afslutning af regnskaberne over udgifterne for et givet EUGFL-regnskabsår.

2.186. *Kommissionen fulgte Revisionsrettens bemærkninger op.*

2.187. *Med hensyn til den generelle tidsplan for overensstemmelsesproceduren erkender Kommissionen, at de seneste korrektioner for 1996 ikke vil blive lavet hurtigere end under den gamle procedure. Den nye procedure har dog resulteret i, at en betydelig mængde korrektioner foretages på et meget tidligere stade end førhen (se punkt 54-55).*

1996 var det første år for reformen af proceduren for regnskabsafslutning. Kommissionen forventer, at de endelige korrektioner for senere år vil blive foretaget betydeligt tidligere, end det ville have været tilfældet under det gamle system. Reformens fulde virkning har endnu ikke vist sig. Kommissionen mener i denne forbindelse, at forligsproceduren har bidraget til denne generelle forbedring.

Kommissionen er enig i Revisionsrettens konklusion om, at reformen af regnskabsafslutningen har resulteret i en større ansvarlighed, hvilket er en betydelig succes.

⁽¹¹⁶⁾ Særberetning nr. 22/2000 om evaluering af den reviderede procedure for regnskabsafslutning (EFT C 69 af 2.3.2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.188. Antallet af betalingsorganer var imidlertid stadig for højt, og for mange af dem opfyldte ikke alle godkendelseskriterierne. Som følge heraf måtte Kommissionen i forbindelse med regnskabsafslutningen iværksætte sanktioner over for to medlemsstater.

2.189. Selv om der var behov for at afhjælpe en række tekniske mangler, lykkedes det generelt de attesterende organer at udarbejde rapporter og atterter inden for de fastsatte frister. I 1998 blev næsten en tredjedel af de samlede udgifter anmeldt af betalingsorganer, hvis regnskaber var blevet godkendt med forbehold (hvilket ikke nødvendigvis betød, at udgifterne var uregelmæssige).

2.190. Forligsproceduren havde resulteret i et samlet fald på cirka 10 % i de finansielle korrektioner, men Retten fandt, at Kommissionen burde søge at afhjælpe det problem, at sager blev forsinket, og at det i mange tilfælde ikke var lykkedes forligsorganet at forlige Kommissionen og medlemsstaterne.

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)

2.191. Retten konkluderede i særberetning nr. 4/2001 ⁽¹¹⁷⁾, at IFKS udgør et godt grundlag for kontrollen af udgifterne til markafgrøder og dyrepræmier (cirka 6 millioner støtteansøgninger om året). Rettens væsentligste anbefalinger til Kommissionen var, at der bør udvikles et hensigtsmæssigt ledelsesinformations-system, og at regelsættet for IFKS bør forenkles og harmoniseres (jf. også punkt 2.48).

Mælkekvoter

2.192. I særberetning nr. 6/2001 ⁽¹¹⁸⁾ undersøgte Retten, om det med kvoteordningen var lykkedes at få mælkeproduktionen i EU under kontrol og skabe markedsligevægt. Retten konstaterede, at produktionen var blevet begrænset til det niveau, der var fastsat som mål, og at den stigende tendens i budgetudgifterne til den fælles markedsordning var blevet vendt. Det samlede kvoteniveau bragte imidlertid ikke mælkeproduktionen ned på et niveau, der svarer til usubsidieret internt forbrug og usubsidieret eksport. Trods det subsidierede overskud — som det koster næsten 3 000 millioner euro om året at finansiere — var der i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter desuden vedtaget forhøjelser

KOMMISSIONENS SVAR

2.188. Lovgivningsmagten besluttede, at antallet af udbetalende organer skulle bestemmes af medlemsstaterne. Selv om Kommissionen ville hilse en formindskelse af antallet af udbetalende organer velkommen, er dens indflydelse begrænset. Kommissionen har dog opfordret medlemsstaterne til at formindske antallet, og nogle medlemsstater har gjort det. Antallet af udbetalende organer var blevet formindsket til 86 i september 2000.

2.189. Kommissionen mener, at det er alt for naivt at se på størrelsen af de udgifter, som de attesterende organer anmeldte i atterterede regnskaber, og bruge dette som et effektivitetsmål. Det er vigtigt at undersøge hver attestering individuelt, før der konkluderes om dette punkt.

2.190. Fristerne for forligsproceduren hører ikke ind under Kommissionens område, og de forskellige synspunkters tilnærmelse mellem Kommissionen og medlemsstaterne er helt rigtigt ikke altid belejlig for de pågældende parter.

2.191. Kommissionen kodificerer for tiden alle regler på området.

2.192. Kvoternes nuværende niveau er resultatet af politiske beslutninger, og budgetomkostningerne herved, ca. 3 mia. EUR om året, som Revisionsretten anfører, gør det ikke blot muligt at opnå en markedsligevægt, men tager også sigte på den fælles landbrugspolitik overordnede mål såsom producenterens indkomst og udvikling af landdistrikterne uden at medregne andre økonomiske aspekter såsom beskæftigelsen i forarbejdningsvirksomhederne.

Kvotordningen har været et fundamentalt redskab ved begrænsningen af udgifterne i mælkesektoren, og omkostningerne for skatteyderne er på denne måde faldet stærkt siden dens indførelse i 1984.

⁽¹¹⁷⁾ EFT C 214 af 31.7.2001.

⁽¹¹⁸⁾ EFT C 305 af 30.10.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

af de nationale referencemængder på 2,5 % i perioden april 2000-april 2005.

2.193. Ca. 17 år efter kvoteordningens indførelse i 1984 var den stadig ikke fuldt gennemført. I Italien opkrævedes tillægsafgiften stadig ikke hos de enkelte producenter, mens der i Spanien og Grækenland var sket forbedringer, om end der stadig var problemer med udestående fordringer på tillægsafgiften. Kommissionen inkasserede afgiften fra medlemsstaterne, når mælkeproducenterne ikke betalte den, men derved mistede afgiften sin præventive virkning på producenterne og kom til at svare til et nationalt tilskud, hvilket var konkurrenceforvridende.

2.194. På kort sigt bør Kommissionen undersøge, om det er muligt at tillade kvoteoverførsler mellem producenter, der driver virksomhed i forskellige medlemsstater. På mellemlang sigt bør Kommissionen foreslå ændringer, som har til formål at få den samlede mælkeproduktion bragt ned på et niveau, som svarer til ikke-subsidieret internt forbrug og potentiel eksport uden støtte, samtidig med at kvoteordningen afskaffes.

KOMMISSIONENS SVAR

Ifølge Kommissionen ville fastsættelsen af kvoterne på et niveau, der gør det muligt at opnå en ligevægt mellem produktionen på den ene side og det usubsidierede forbrug og den usubsidierede eksport på den anden side, under de nuværende forhold medføre en nedgang i produktionen på ca. 20 %. Den mener, at dette ville betyde en afvikling af produktionskapaciteten og dermed forarbejdningskapaciteten.

Rådets beslutninger i forbindelse med Agenda 2000 var resultatet af intense politiske forhandlinger, og forhøjelsen af kvoterne var modydelsen for at forlænge ordningen ud over den 31. marts 2000, der var udløbsdatoen i reglerne fra 1992. På den anden side har den nedsættelse af de institutionelle priser, der skal finde sted fra 2005, gjort en sådan forhøjelse mulig. De specifikke forhøjelser vil ikke bidrage til en større uligevægt, da de for en stor dels vedkommende svarer til en mængde, der allerede er produceret.

2.193. Med hensyn til den ufuldstændige gennemførelse af ordningen indledte Kommissionen ud over at foretage finansielle korrektioner overtrædelsesprocedurer mod Italien (begrundet udtalelse 97/2228) og Spanien (begrundet udtalelse 97/2227) for ukorrekt anvendelse af mælkekvoteordningen og manglende opkrævning af tillægsafgiften. I disse to medlemsstater skyldes problemerne delvis, at producenterne og opkøberne har anfægtet tillægsafgiften ved de nationale domstole, og at disse retssager tager meget lang tid.

2.194. Kommissionen er af den mening, at overførsel af kvoter mellem medlemsstater ville bringe grundlaget for reglerne om kvoter sådan som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 i fare, da ordningen er baseret på nationale kvoter. Den mener endvidere, at en så vigtig ændring af forvaltningen af kvoterne ikke forekommer på sin plads, eftersom Revisionsretten ønsker ordningen aftrappet.

Som angivet i svaret på punkt 2.198 har andre faktorer ud over budgetfaktoren været udslagsgivende for kvoternes størrelse. Efter Kommissionens mening ville det at tilpasse mælkeproduktionen til det usubsidierede forbrug og den usubsidierede eksport som ønsket af Revisionsretten betyde en nedsættelse af den nuværende kvote med ca. 20 %. En sådan nedsættelse kunne i øvrigt udløse krav om erstatning fra producenterne side, og derfor er den ikke forenelig med Revisionsrettens foreslåede aftrapning af kvoteordningen.

I fremtiden har Rådet forpligtet sig til i 2003 at foretage en midtvejsundersøgelse på grundlag af en rapport fra Kommissionen for at aftrappe den nuværende ordning for tillægsafgift efter 2006. I denne forbindelse vil Kommissionen analysere forskellige valgmuligheder under udarbejdelsen af sin rapport.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Særberetning om BSE (bovin spongiform encephalopati)

2.195. De væsentligste anbefalinger vedrørende BSE-kontrol i Rettens særberetning nr. 19/98⁽¹¹⁹⁾ var, at Kommissionen burde fastlægge en strategi, der skulle følges under denne form for krise, og at der burde indføres effektive systemer til identifikation og registrering af dyr. I forbindelse med opfølgningen af denne beretning (særberetning nr. 14/2001)⁽¹²⁰⁾ undersøgte Retten de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet med det formål at identificere og udrydde BSE.

2.196. Retten fandt, at Kommissionens BSE-strategi grundlæggende er rigtig, men at følgende faktorer gør det vanskeligt at gennemføre den på en effektiv måde:

- a) De institutionelle lovgivningsprocedurer har begrænset og forsinket gennemførelsen af centrale BSE-kontrolforanstaltninger såsom det fælles EU-forbud mod anvendelse af specificeret risikomateriale (SRM).
- b) Medlemsstaternes gennemførelse af den BSE-relaterede lovgivning har været utilstrækkelig på adskillige centrale områder. I de fleste medlemsstater er forbuddet mod at fodre drøvtyggere med kød- og benmel fra pattedyr ikke blevet gennemført korrekt, og i adskillige medlemsstater er det konstaterede antal BSE-tilfælde for lavt. Forbrugere og dyr udsættes således for risiko i forskellig grad i de forskellige medlemsstater, dels fordi BSE-kontrolforanstaltningerne ikke er gennemført effektivt nok, dels fordi der (indtil for nylig) ikke fandtes en fælles EU-definition af SRM.
- c) De foranstaltninger, Kommissionen i dag kan gøre brug af for at håndhæve gennemførelsen af BSE-lovgivningen i medlemsstaterne, er utilstrækkelige.
- d) Systemerne til identifikation og registrering af dyr er stadig ikke fuldt operationelle i samtlige medlemsstater, selv om fristen var 1. januar 2000.

2.195. Kommissionen anser særberetningen for at være en rimelig objektiv analyse af de BSE-foranstaltninger, der er blevet indført og gennemført siden 1998. Kommissionens tjenestegrene tilslutter sig generelt særberetningens konklusioner og henstillinger.

2.196. Revisionsrettens overvejelser om omlægning af subsidier og fremme af ekstensivering udgør hovedparten af den beslutning, der blev foreslået af Kommissionen og vedtaget af Rådet (landbrugsministrene) den 20. juni 2001. De truffne beslutninger (for 2001 til 2003) indebærer for begge præmieordninger en gradvis nedbringelse af belægningsgraden fra 2 KE/ha til 1,8 KE/ha, for den særlige oksekødspræmie en væsentlig nedsættelse af de nationale lofter og med hensyn til ammekopræmien indførelse af et obligatorisk minimumsantal kvier, der skal holdes under denne ordning, og en suspension af genfordeling af præmierettigheder fra de nationale reserver.

⁽¹¹⁹⁾ Særberetning nr. 19/98 om Fællesskabets finansiering af visse foranstaltninger truffet som følge af BSE-krisen (EFT C 383 af 9.12.1998).

⁽¹²⁰⁾ EFT C 324 af 20.11.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.197. I sin opfølgning berører Retten også en række andre spørgsmål vedrørende moderne produktionsmetoder og afsætning af kvæg — især om fodrings- og opdrætsmetoder og om de problemer, der skyldes, at støtten til oksekødssektoren er koblet til produktionen — og endelig rejses spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har behov for yderligere, specifikke beføjelser til at håndhæve lovgivningen over for medlemsstaterne.

Restitutioner for anvendelse af kartoffel- og kornstivelse og støtte til kartoffelstivelse

2.198. I særberetning nr. 8/2001 ⁽¹²¹⁾ gør Retten rede for sin undersøgelse af ordningen med produktionsrestitutioner, som blev ændret i 1992, samt ordningen med direkte støtte til avlere af kartofler bestemt til stivelsesproduktion og direkte støtte til kartoffelstivelsesproducenter. Målet for disse støtteordninger, der i 2000 kostede EU-budgettet ca. 900 millioner euro, er at sikre, at EU's producenter og forbrugere af korn- og kartoffelstivelse forbliver konkurrencedygtige.

2.199. Retten besøgte de tre medlemsstater (Tyskland, Frankrig og Nederlandene), som tilsammen tegner sig for ca. 70 % af udgifterne. Særberetningen indeholder bemærkninger om kvaliteten af kontrolsystemerne, metoden til beregning af produktionsrestitutionen, kontrollen med modificeret stivelse og forvaltningen af kvoteordningen for produktion af kartofler bestemt til stivelsesproduktion.

2.200. Kommissionen har aldrig foretaget en analyse af, om de grundlæggende mål for ordningen bliver nået, bl.a. målene om at opretholde de korn- og kartoffelstivelsesforbrugende industriers konkurrenceevne, om at sikre indkomstniveauet for de landbrugere, der får direkte støtte, og om at kompensere kartoffelstivelsesproducenterne for de særlige strukturelle ulemper, de er ramt af.

2.198-2.200. Kommissionen konkluderer ud fra Revisionsrettens kommentarer, at denne ordning ikke forårsager større vanskeligheder under dens gennemførelse. Revisionsretten afslørede nogle mangler, men de synes ud over problemet i en medlemsstat ikke at være af alvorlig art. Hvert system kan forbedres, og Kommissionen vil naturligvis henlede medlemsstaternes opmærksomhed mod Revisionsrettens konklusion i denne beretning.

2.199. Med hensyn til modificeret stivelse er Kommissionen klar over risikoen for misbrug og uregelmæssigheder og foretager regelmæssigt undersøgelser og udveksler synspunkter med medlemsstaterne og fagfolkene om foranstaltninger for modificeret stivelse. Der er blevet vedtaget flere lovbestemmelser, herunder indførelse af erklæringer, hvor fabrikanterne forpligter sig til at sikre en korrekt anvendelse af produktet, som medlemsstaterne skal overholde og kontrollere. Den er endvidere om nødvendigt parat til at overveje de gældende betingelser og eventuelt bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1722/93.

2.200. Kommissionen undersøger regelmæssigt sektorens situation og rådspørger medlemsstaternes myndigheder samt erhvervsfolkene. GD AGRI har desuden i forbindelse med den systematiske evaluering af de sektorielle landbrugspolitikker i sit program for 2000 indlagt iværksættelsen af en undersøgelse »evaluering af Fællesskabets politik for stivelse og stivelsesprodukter«. Hovedspørgsmålene vedrører:

- dels effektiviteten og nytten af foranstaltningerne for stivelse og stivelsesprodukter, nemlig produktionsrestitutioner og eksportrestitutioner, samt de specifikke foranstaltninger for kartoffelstivelse, nemlig præmie til stivelsesvirksomhederne og produktionskontingenter
- dels flere spørgsmål om landbrugsindkomsten og udviklingen af de pågældende områder.

⁽¹²¹⁾ EFT C 294 af 19.10.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Eksporthæftelser — destination og overgang til fri omsætning (særberetning nr. 7/2001 ⁽¹²²⁾)

2.201. Systemet med eksporthæftelser koster EU's skatteborgere ca. 5 milliarder euro hvert år. For nogle produkter differentieres hæftelsesprocenterne efter eksportdestinationen på betingelse af, at der fremlægges tilstrækkelig dokumentation for, at varerne faktisk er overgået til fri omsætning på den anmeldte destination (ankomsthæftelser).

2.202. For at støtte medlemsstaterne i arbejdet med at kontrollere ankomsthæftelser udarbejdede Kommissionen i 1992 et katalog med eksempler, men det er ikke blevet ajourført. Retten konstaterede, at der var stor forskel på kontrollen af ankomsthæftelser i de forskellige medlemslande.

2.203. Selv om Kommissionen ikke havde foretaget en generel revision af systemet med ankomsthæftelser, havde den konstateret væsentlige svagheder i medlemsstaternes kontrol ved varernes udførsel, hvilket resulterede i, at der blev fastsat finansielle korrektioner på i alt 188 millioner euro.

2.204. Nogle medlemsstater havde ikke foretaget den nødvendige revision af de godkendte kontrol- og overvågningsselskaber. I de tilfælde, hvor der blev foretaget revision, blev der konstateret væsentlige mangler og uregelmæssigheder, som der imidlertid ikke altid blevet fulgt tilstrækkeligt op på.

Undersøgelsens resultater skulle foreligge ved udgangen af 2001. Forskellige oplysninger under gennemførelsen af undersøgelsen kan vise sig nyttige ved forberedelsen af den rapport, som Kommissionen forelægger Rådet senest den 31. oktober 2001 som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1868/94, og som vedrører tildelingen af kontingentet for kartoffelstivelse i Fællesskabet, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

2.202. Ordningen for at bevise indførslen til et tredjeland er bl.a. baseret på en offentlig dokumentation såsom tolddokumenter for indførsel. I 1992 blev et katalog over toldformularer og toldstempler, der er gyldige i 59 tredjelande, stillet til rådighed for medlemsstaterne. Kommissionen er positivt indstillet over for ideen om at undersøge muligheden for at udarbejde et katalog for i det mindste nogle tredjelande og ajourføre det permanent.

2.203. Selv om Kommissionen ikke har foretaget en generel revision af ordningen med ankomsthæftelser, har den foretaget en særlig revision af de ankomsthæftelser, som udstedes af overvågningsselskaberne i Tyskland, der rent faktisk var den eneste medlemsstat, der accepterede sådanne certifikater i stor skala. Dette resulterede i en finansiell korrektion på ca. 20 mio. EUR.

2.204. Godkendelsen af og kontrollen med overvågningsselskaberne henhører under medlemsstaternes ansvar. Når en medlemsstat beslutter at trække en godkendelse af et overvågningsselskab tilbage, underretter Kommissionen de andre medlemsstater herom. Den meddeler endvidere årsagerne til, at medlemsstaten har trukket godkendelsen tilbage, når den har kendskab til dem.

Når Kommissionen er blevet informeret om, at en medlemsstat har inddraget godkendelsen af et overvågningsselskab, der tilhører en gruppe, er de andre medlemsstater, der har filialer af den godkendte gruppe på deres territorium, desuden blevet anmodet om at kontrollere, om de samme svagheder bestod i disse filialer.

Betingelserne for godkendelse af overvågningsselskaberne vil blive evalueret under den igangværende revision (startede i maj 2001) af differentierede hæftelser i forbindelse med regnskabsafslutningen.

⁽¹²²⁾ EFT C 314 af 8.11.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.205. Medlemsstaternes ambassader i tredjelande fik overdraget den centrale funktion at overvåge de eksporterede varers ankomst, men medlemsstaterne gav ikke ambassaderne retningslinjer for, hvilken kontrol de skulle udføre, før de udstedte lossebeviser. Der blev kun sjældent udført fysisk kontrol ved varernes ankomst.

2.206. OLAF og Generaldirektoratet for Landbrug havde konstateret en række alvorlige uregelmæssigheder og tilfælde af formodet svig i forbindelse med nogle af de vigtigste destinationer. Kontrol- og overvågnings-selskaber var indblandet i nogle af disse sager. Rettens revision afdækkede flere tilfælde af formodede uregelmæssigheder og sager, hvor der kan sættes spørgsmålstegn ved, om det var berettiget, at der var betalt restitutioner for eksport til visse destinationer. De formodentlig uregelmæssige betalinger, som omtales i beretningen, beløber sig til ca. 100 millioner euro.

2.207. Systemet med ankomstbeviser pålægger både myndigheder og eksportører store omkostninger og giver kun ringe sikkerhed. Retten anbefaler, at der kun stilles krav om fremlæggelse af ankomstbeviser i tvivlstilfælde eller i forbindelse med eksport til højrisikodestinationer, men at medlemsstaterne i større omfang foretager efterfølgende kontrol af varernes overgang til fri omsætning og i forbindelse med revisionen af alle de udvalgte transaktioner konsulterer databaser med oplysninger om skibs- og containerbevægelser og gennemgår alle transportfirmaernes fortegnelser. Hvis kravet om systematisk fremlæggelse af ankomstbeviser opretholdes, anbefaler Retten, at det nuværende system til verificering af ankomstbeviser styrkes væsentligt, at kriterierne for godkendelse af kontrol- og overvågnings-selskaber skærpes betydeligt, og at medlemsstaternes ambassader, når de udsteder beviser, skal foretage den samme kontrol, som kræves af kontrol- og overvågnings-selskaberne.

KOMMISSIONENS SVAR

2.205. *De lossebeviser, der udstedes af ambassaderne, er et af de beviser, der er fastsat i reglerne for at opnå udbetaling af restitutionerne. De forskellige tilladte beviser er udtømmende opregnet i artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999.*

2.206. *Ifølge oplysninger fra Revisionsretten vedrører beløbet hovedsagelig formodede uregelmæssigheder i en medlemsstat i perioden 1994-1996 (60 mio. EUR) og uretmæssige udførsler til Irak efter indførelsen af embargoen i 1991 (ca. 40 mio. EUR). Sagerne forfølges af Kommissionen, og de følges op efter reglerne. For de andre sager vil Kommissionen tage passende aktion.*

2.207. *At lempe betingelserne for fremlæggelse af ankomstbeviser på den måde, som Revisionsretten anbefaler, går ikke, da krav om ankomstbeviser kun i tvivlstilfælde eller for højrisikodestinationer ville indebære en potentiel risiko for, at Fællesskabet mister kontrollen med eksporten til lande, som der ikke er fastsat eksportrestitutioner for. Det ville yderligere forøge risikoen for svig og uregelmæssigheder. Det vil også udsætte Fællesskabet for grundlæggende kritik for den måde, det kontrollerer sin subsidierede handel med tredjelande, især under hensyntagen til dets internationale forpligtelser til at afstå fra at yde eksportrestitutioner for særlige markeder.*

Kommissionen vil sammen med de ansvarlige organer for efterfølgende kontrol drøfte, hvordan konsultation af databaser med oplysninger om skibs- og containerbevægelser kan inddrages i revisionsprogrammerne.

Kommissionen vil desuden overveje en ordning, der gør overvågnings-selskaberne mere ansvarlige. I denne forbindelse vil den sammen med medlemsstaterne drøfte muligheden for at gøre godkendelsen af overvågnings-selskaber betinget af, at der stilles en garanti.

2.206-2.211. *I særberetningen om eksportrestitutioner bruges ikke ordene »alvorligt misbrug«. Der henvises til »formodede uregelmæssigheder og sager, hvor der kan sættes spørgsmålstegn ved, om det var berettiget, at der var betalt restitutioner.«*

RETTENS BEMÆRKNINGER

Fælles elementer i særberetningernes resultater og konklusioner

2.208. Fire af de seks nævnte særberetninger rummer væsentlige positive resultater. Den reviderede procedure for regnskabsafslutning og IFKS havde begge bidraget til forbedringer i forvaltningen af store EU-midler, og med mælkevoteordningen var det lykkedes at begrænse produktionen til det niveau, der var fastsat som mål. Kommissionens BSE-strategi bliver betegnet som grundlæggende rigtig. Den femte beretning, om kartoffelstivelse, er mindre positiv, og den sjette bekræfter, at systemet med differentierede eksportrestitutioner gav mulighed for omfattende misbrug.

2.209. En række væsentlige mål var ikke blevet nået. Reformen havde ikke generelt fremskyndet proceduren for afslutning af regnskaberne over udgifterne for et givet EUGFL-regnskabsår. Mælkevotesystemet bragte ikke mælkeproduktionen ned på et niveau, der svarer til subsidieret efterspørgsel. Indsatsen mod BSE blev hæmmet af de institutionelle lovgivningsprocedurer og af medlemsstaternes utilstrækkelige gennemførelse på adskillige centrale områder. Med hensyn til støtte til kartoffelstivelse og differentierede eksportrestitutioner havde Kommissionen ikke undersøgt, om de grundlæggende mål for ordningerne var nået.

2.210. Der blev konstateret vedvarende svagheder i medlemsstaternes kontrol af fællesskabstransaktioner inden for rammerne af IFKS og i forbindelse med eksportrestitutioner. Mælkevoteordningen var 17 år efter indførelsen stadig ikke fuldt gennemført.

2.211. Generelt kan forenkling og harmonisering af reglerne give bedre forvaltning, nedbringe udgifterne til administration og lette den byrde, der påhviler støttemodtagerne.

KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til særberetningen om kartoffelstivelse kan det konkluderes ud fra Revisionsrettens kommentarer, at ordningen ikke volder større vanskeligheder under dens gennemførelse. Revisionsretten afslørede nogle mangler, men de synes ud over problemet i en medlemsstat ikke være af alvorlig art.

Særberetningen om regnskabsafslutning

Med hensyn til den generelle tidsplan for overensstemmelsesproceduren erkender Kommissionen, at de sidste korrektioner for 1996 ikke vil blive lavet hurtigere end under den gamle procedure. Den nye procedure har dog resulteret i, at en betydelig mængde korrektioner foretages på et meget tidligere stade end førhen.

1996 var det første år for reformen af proceduren for regnskabsafslutning. Kommissionen forventer, at de endelige korrektioner for senere år vil blive foretaget betydeligt tidligere, end det ville have været tilfældet under det gamle system. Reformens fulde virkning har endnu ikke vist sig. Kommissionen mener i denne forbindelse, at forligsproceduren har bidraget til denne generelle forbedring.

Særberetningen om mælkekvoter

Ifølge Kommissionen ville fastsættelsen af kvoterne på et niveau, der gør det muligt at opnå en ligevægt mellem produktionen på den ene side og det usubsidierede forbrug og den usubsidierede eksport på den anden side, under de nuværende forhold medføre en nedgang i produktionen på ca. 20 %. Den mener, at dette ville betyde en afvikling af produktionskapaciteten og dermed forarbejdningskapaciteten.

Særberetningen om BSE

Kommissionen er tilfreds med den positive vurdering af den strategi, den udstak for at klare BSE-krisen.

Særberetningen om stivelse

Kommissionen har indledt en dybtgående undersøgelse, hvis resultater vil foreligge ved udgangen af 2001.

Revisionsretten beskriver i generelle vendinger de mangler ved hovedkontrollen, der blev fastslået i nogle medlemsstater. Kommissionen er enig i, at selv for de medlemsstater, hvor IFKS er indført, består der fortsat svagheder, og disse svagheder behandles på passende måde i forbindelse med regnskabsafslutningen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til eksportrestitutioner skal det tilføjes, at nogle medlemsstater blev pålagt finansielle korrektioner for vedvarende svagheder ved kontrollen af EF-transaktioner. Kommissionens ad hoc-beslutning 4, 5 og 6 vedrører finansielle korrektioner på ca. 230 mio. EUR.

Med hensyn til den ufuldstændige gennemførelse af mælkekvoteordningen indledte Kommissionen ud over at pålægge finansielle korrektioner overtrædelsesprocedurer mod Italien (begrundet udtalelse 97/2228) og Spanien (begrundet udtalelse 97/2227) for ukorrekt anvendelse af mælkekvoteordningen og manglende opkrævning af tillægsafgiften. I disse to medlemsstater skyldes problemerne delvis, at producenterne og opkøberne har anført tillægsafgiften ved de nationale domstole, og at disse retssager tager meget lang tid.

Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at forenkle og harmonisere det pågældende regelværk.

KAPITEL 3

Strukturforanstaltninger

3.0. INDHOLD	Punkt
Indledning	3.1
Budgetforvaltning	3.2-3.23
Indledning	3.2-3.6
Bevillingsudnyttelsen	3.7-3.9
Vejledende fordeling af de disponible bevillinger til perioden 2000-2006	3.10-3.12
Gennemgang af Kommissionens kommentarer vedrørende finansforvaltningen	3.13-3.15
Gennemførelsen af programmeringerne	3.16-3.23
Perioden 2000-2006: det går langsommere end forventet med at få iværksat foranstaltningerne	3.17-3.19
Perioden 1994-1999	3.20
Perioderne forud for 1994: afslutning af foranstaltningerne	3.21-3.23
DAS-revision	3.24-3.77
Indledning	3.24-3.27
De underliggende transaktioner	3.28-3.43
Forpligtelser	3.28-3.30
Betalinger	3.31-3.39
Uindfriede forpligtelser	3.40-3.43
Kontrolsystemerne	3.44-3.73
Gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2064/97	3.44-3.56
De nye bestemmelser for programmeringsperioden 2000-2006	3.57-3.61
Afslutningsprocedurerne	3.62-3.71
Kommissionens kontrol	3.72-3.73
Konklusioner og anbefalinger	3.74-3.77
Konklusioner	3.74-3.76
Anbefalinger	3.77
Opfølgning af tidligere bemærkninger	3.78-3.116
Foranstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV)	3.78-3.92
Indledning	3.78
Bekræftelse af de mangler, Retten havde konstateret	3.79
De nye reglers hensyntagen til de konstaterede mangler	3.80-3.83
Bedre kortlægning af foranstaltningerne til fordel for SMV	3.84-3.85
Initiativer taget for at sikre en bedre kontrol af overholdelsen af konkurrencereglerne	3.86-3.88
Specifikke aspekter vedrørende Den Europæiske Socialfond	3.89-3.90
Finansieringsteknik og tjenesteydelser til virksomhederne	3.91-3.92

Særberetning nr. 22/98 om lige muligheder for mænd og kvinder	3.93-3.95
EF-initiativet Leader	3.96-3.112
Revisionen af Leader I	3.96-3.97
Opfølgning af revisionen af Leader II	3.98-3.100
Finansielle tildelinger	3.101-3.102
Svagheder ved forvaltningen af Leader II	3.103-3.110
Konklusion	3.111-3.112
Bemærkninger om EFRU og Samhørighedsfonden i revisionserklæringen for 1998	3.113-3.116
Resumé af særberetninger	3.117-3.131
Særberetning nr. 1/2001 om EF-initiativet Urban	3.117-3.122
Særberetning nr. 12/2001 om strukturfondsforanstaltninger til fordel for beskæftigelsen	3.123-3.129
Særberetning nr. 10/2001 om finanskontrol på strukturfondsområdet	3.130-3.131
Konklusioner og anbefalinger	3.132-3.136

INDLEDNING

3.1. Dette kapitel omhandler udgiftsområde 2 i de finansielle overslag, som vedrører strukturforanstaltninger. I kapitlet behandles gennemførelsen af de fire strukturfonde (SF): Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL, Udviklingssektionen) og Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) samt Samhørighedsfonden.

BUDGETFORVALTNING

Indledning

3.2. 2000 var det første regnskabsår, som var omfattet af de nye finansielle overslag og også det første i programmeringsperioden vedrørende strukturfondene for perioden 2000-2006. Regnskabsåret var karakteriseret ved, at der var indført en ny kontoplan, at en meget stor del af forpligtelses- og betalingsbevillingerne ikke blev udnyttet, bl.a. fordi foranstaltningerne vedrørende den nye periode ikke blev iværksat så hurtigt som planlagt, samt ved at der blev foretaget mange bevillingsfremførsler.

3.3. Budgettet for 2000 er inddelt efter en ny kontoplan. Afsnit B2-1, Strukturfonde, er underinddelt i kapitler efter de vigtigste strukturfondsmål og ikke som tidligere efter de enkelte fonde. Fordelen ved denne nye inddeling er, at den gør det nemmere at finde frem til de bevillinger, der er afsat til den nye programmeringsperiode, og at den er i overensstemmelse med medfinansieringen af de programmer, som får støtte over flere fonde, og hvor det er de enkelte mål, der finansieres. For så vidt angår de foregående perioder, betyder den nye kontoplan imidlertid f.eks., at de samlede betalingsbevillinger til afslutning af tidligere mål 1-programmer under alle fire strukturfonde (12 milliarder euro) nu er samlet under én enkelt artikel (B2-1 0 4). Som Retten tidligere har gjort opmærksom på i udtalelse nr. 2/2001 og nr. 4/97 ⁽¹⁾, mister specificeringsprincippet en del af sin betydning, når budgetposter får tildelt så store beløb under opstillingen af budgettet. Det medfører, at der

3.2. Regnskabsåret 2000 har, som det var tilfældet de første år i de tidligere programmeringsperioder vedrørende strukturfondene, i vid udstrækning været viet programmeringen. Udnyttelsen af bevillingerne er således heller ikke sket i det forventede tempo. Dette var ventet og omtalt i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin. Kommissionen finder, at de aktuelle frister ganske vist må betegnes som lange, men dog forekommer rimelige set i lyset af programmeringsopgavernes omfang og kompleksitet.

3.3. Med den nye kontoplan, der blev indført fra 2000, findes der for hvert enkelt strukturfondskapitel en budgetpost for afslutning af tidligere programmer, som omfatter de samlede betalingsbevillinger til strukturfondene for det pågældende kapitel. I Sincom er den pågældende budgetpost underopdelt, hvilket gør det muligt at identificere de betalinger, der er afholdt til den enkelte strukturfond.

Kontoplanen skal først og fremmest sikre, at det er muligt for hvert enkelt mål at bestemme de specifikke bevillingstildelinger. Er der mange budgetposter, øges kompleksiteten, når det gælder forvaltningen af bevillingerne og sikringen af optimal gennemførelse. Det kan konkluderes, at størrelsen af tildelingerne til budgetposterne ikke er et afgørende kriterium, når kontoplanen fastlægges. Denne er i højere grad fastlagt med henblik på at sikre, at der kan træffes konsistente afgørelser om udgifterne.

⁽¹⁾ Udtalelse nr. 2/2001 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (artikel 279, EF), punkt 6 (EFT C 162 af 5.6.2001, s. 1). Udtalelse nr. 4/97 om forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, punkt 15, og bilag 1.20 og 1.21 (EFT C 57 du 23.2.1998, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

samtidig er poster på budgettet med enorme beløb, og andre som kun får tildelt nogle få tusind euro.

3.4. Strukturforanstaltningerne tegnede sig for 25,3 % af de forpligtelser, der var indgået, og 33,1 % af de betalinger, der var afholdt over de samlede disponible bevillinger i 2000 (detaljerede oplysninger gives i **tabel 3.2** og **tabel 3.3**). Forpligtelserne til den nye SF-programmeringsperiode 2000-2006 androg 15 446,2 millioner euro og betalingerne 5 906,7 millioner euro. Til foranstaltningerne vedrørende de forudgående perioder var der indgået forpligtelser for 2 397 millioner euro hovedsageligt over bevillinger, der var fremført fra det foregående regnskabsår, og afholdt betalinger for 19 998,9 millioner euro. Til de foranstaltninger, der finansieres af Samhørighedsfonden, var der indgået forpligtelser for 2 246,4 millioner euro og udbetalt 1 685,2 millioner euro.

3.5. Det har endnu en gang vist sig, at budgetoverslagene ligger meget langt fra den faktiske udnyttelse og det net, der skulle anvendes til udveksling af budgetoplysninger mellem Kommissionen og finansministrene i medlemsstaterne, har ikke været særligt effektivt. Da budgettet blev opstillet, var det meningen, at 3,5 % af bidraget fra fondene skulle udbetales som acontobeløb, og hvis man ikke i stedet havde udbetalt 7 %, ville der have været tale om en endnu større underudnyttelse af betalingsbevillingerne til perioden 2000-2006. For de tidligere perioders vedkommende undgik man en endnu større underudnyttelse ved, at 6,5 milliarder euro svarende til betalingsanmodninger, som endnu ikke var behandlet ved udgangen af 1999, først blev udbetalt senere ⁽²⁾.

3.5. Kommissionen er sig bevidst, at der er tale om en betydelig underudnyttelse i forhold til budgetoverslagene for 2000, i særdeleshed når det gælder betalingsbevillingerne.

Budgetoverslagene for 2000 var, når det gælder forpligtelsesbevillingerne, præget af, at der herskede usikkerhed om, hvorvidt programmerne kunne vedtages inden regnskabsårets udgang, og, om end i mindre grad, usikkerhed om, hvorledes de midler, der blev bevilget til programmerne, skulle fordeles mellem fondene.

Det var på grund af den sene vedtagelse af interventionerne ikke muligt at sikre udnyttelse af bevillingerne i overensstemmelse med de finansielle overslag i sidste del af regnskabsåret 2000 og i første kvartal 2001.

Når det gælder betalingsbevillingerne, medførte den forsinkede vedtagelse af programmerne en underudnyttelse af bevillingerne til betaling af de første acontobeløb til de pågældende programmer. Set i lyset af de disponible bevillinger besluttede Kommissionen i henhold til forordningens bestemmelser at betale det fulde acontobeløb.

Når det gælder igangværende programmer, afholdes betalingerne på grundlag af anmodninger, som med mellemrum fremsættes af medlemsstaterne. Revisionsretten omtaler nettet til udveksling af budgetoplysninger. Dette net kan imidlertid kun inddrages, hvis der er tale om overslag vedrørende sådanne transaktioner.

Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at det nye system til udarbejdelse af overslag på grundlag af bestemmelserne i artikel 32, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1260/1999

⁽²⁾ Jf. årsberetningen for 1999, punkt 3.13-3.14 (EFT C 342 af 1.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.6. Af de retlige forpligtelser, Fællesskabet har indgået vedrørende programmeringsperioden 1994-1999, var et beløb af størrelsesordenen 160 millioner euro uden budgetmæssig dækning ⁽³⁾. På budgettet for 2000 var der ikke opført forpligtelsesbevillinger til afslutning af foranstaltningerne vedrørende perioden 1994-1999, og dette underskud måtte derfor i sidste ende dækkes ved, at budgetmyndigheden overførte et tilsvarende beløb fra de midler, der oprindeligt var tildelt den nye programmeringsperiode, og som i overensstemmelse med bestemmelserne skulle anvendes til nyskabende foranstaltninger og teknisk bistand ⁽⁴⁾.

Bevillingsudnyttelsen

3.7. **Tabel 3.1** viser udnyttelsen af bevillingerne til strukturforanstaltninger i henhold til opstillingen i udgiftsområde 2 i de finansielle overslag. Når der tages hensyn til genopførte bevillinger og bevillinger fremført fra 1999, androg de disponible forpligtelsesbevillinger til strukturfondene og Samhørighedsfonden henholdsvis 32 252 og 2 662 millioner euro. Samlet er henholdsvis 55,3 og 84,4 % af bevillingerne blevet udnyttet. De

vil forbedre overslagene, efterhånden som de myndigheder, der er ansvarlige for programmerne for perioden 2000-2006, etableres og konstituerer sig.

Hvad angår de omhandlede 6,5 milliarder euro, blev en betydelig del af disse betalinger først afholdt, da betingelserne herfor var til stede, hvilket først var tilfældet i 2000 (afgørelse om ændring af det vedtagne program og modtagelse af betalingsanmodning).

3.6. Kommissionen opfyldte i 2000 sine finansielle forpligtelser for så vidt angik visse programmer vedrørende perioden 1994-1999. De pågældende programmer opfyldte betingelserne for indgåelse af den fulde forpligtelse i 1999, men dette skete ikke, da de bevillinger, der var opført hertil på budgettet for 1999, var utilstrækkelige.

Der måtte for at opfylde disse forpligtelser overføres et beløb på 160 millioner euro af de midler, som i budgettet for 2000 var tildelt interventioner i perioden 2000-2006. Sidstnævnte blev iværksat med forsinkelse.

I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 foretog Kommissionen først den mulige tilpasning af det vedtagne budget og forelagde derpå et forslag til revision af de finansielle overslag for budgetmyndigheden. Budgetmyndigheden vedtog forslaget.

3.7. Hvad angår bevillingsudnyttelsen i 2000, forholder det sig ganske rigtigt som anført af Revisionsretten. Såfremt der tages hensyn til udnyttelsen af forpligtelsesbevillinger, som er fremført til regnskabsåret 2001, er udnyttelsesgraden for strukturfondenes og Samhørighedsfondens midler, som opført i budgettet for 2000, imidlertid henholdsvis 80,8 % og 100 %.

⁽³⁾ Jf. punkt 3.6 i årsberetningen vedrørende regnskabsåret 1999 og revisionserklæringen for 1999 (EFT C 342 af 1.12.2000).

⁽⁴⁾ I Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene er det fastsat, at tildelingerne til strukturfondene skal fordeles på følgende måde: 69,7 % til mål 1 (135,9 milliarder euro), 11,5 % til mål 2 (22,5 milliarder euro), 12,3 % til mål 3 (24,05 milliarder euro), 5,35 % til EF-initiativerne og 0,65 % til nyskabende aktioner og teknisk bistand.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

disponible betalingsbevillinger, som beløb sig til 32 621 millioner euro til strukturfondene og 2 959 millioner euro til Samhørighedsfonden, er blevet udnyttet henholdsvis 79,4 og 57,0 %.

3.8. **Tabel 3.2** og **tabel 3.3** er en detaljeret gennemgang af udnyttelsen af bevillingerne til undersektion B2 i budgettet («Strukturforanstaltninger, struktur- og samhørighedsudgifter, finansieringsmekanisme, andre landbrugs- og regionaludgifter, transport samt fiskeri»), som er omfattet af udgiftsområde 2 i de finansielle overslag ⁽⁵⁾. For de fleste af posterne vedrørende den nye periode 2000-2006 gælder det, at kun meget få af midlerne er blevet udnyttet (jf. punkt 3.17). F.eks. var kun henholdsvis 56,8 og 4,5 % af forpligtelsesbevillingerne og 53,7 og 7,2 % af betalingsbevillingerne til posterne vedrørende mål 1 og mål 2 i det første år af den nye periode udnyttet. Samtlige betalinger i 2000 svarede til udbetaling af det første acontobeløb, og der var endnu ikke udbetalt noget mellemliggende beløb. Under opstillingen af budgettet var de mellemliggende betalinger blevet anslået til 1,3 milliarder euro. For de nye EF-initiativer Equal og Urbans vedkommende var der ikke godkendt nogen foranstaltninger, og udnyttelsesgraden for så vidt angår både forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger var derfor 0 %.

3.9. For så vidt angår udgiftsområde 2 har Kommissionen truffet afgørelse om at fremføre 8 639 millioner euro i forpligtelsesbevillinger (heraf 1 034 millioner euro svarende til godkendte interventioner, jf. punkt 9.16) og 1 470 millioner euro i betalingsbevillinger (heraf svarer 1 027 millioner euro til interventioner, som der er indgået forpligtelser til, jf. punkt 9.17) til regnskabsåret 2001. Denne afgørelse forlænger de facto regnskabsåret med tre måneder og gør princippet om budgettets etårighed meningsløst. I udtalelse nr. 2/2001 ⁽⁶⁾, anbefaler Retten, at ordningen med bevillingsfremførsler afskaffes. Kommissionen burde i øvrigt have underbygget sine begrundelser for at foretage disse fremførsler bedre ⁽⁷⁾. Den lave udnyttelsesgrad i 2000 vil få konsekvenser for budgetforvaltningen i resten af programmeringsperioden 2000-2006. Overslagene over forpligtelsernes og betalingeres udvikling i

3.8. Når der tages hensyn til udnyttelsen af forpligtelsesbevillinger, som er fremført til regnskabsåret 2001, er udnyttelsesgraden for midler opført i budgettet for 2000 til mål 1 og mål 2 henholdsvis 82,7 % og 76,5 %.

3.9. Kommissionen finder, at afgørelsen om at fremføre bevillinger er truffet i henhold til bestemmelserne i finansforordningen, ligesom begrundelsen for afgørelsen er i nøje overensstemmelse med de betingelser, der opstilles i forordningen. Fremførslen af forpligtelsesbevillingerne på 6 152 millioner euro er sket på forslag af Kommissionen og er vedtaget af budgetmyndigheden i henhold til bestemmelserne under punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999. Aftalen anfører, at der kan forekomme forsinkelser i programmeringsperioden 2000-2006 og dermed bortfald af bevillinger, ligesom aftalen åbner mulighed for efterfølgende fremførsel af sådanne bevillinger til perioden 2002-2006.

Fremførslerne indebærer en maksimal stigning i de årlige bevillinger på 5,5 % til programmerne i perioden 2002-2006. Risikoen for, at budgettransaktionerne koncentrerer i

⁽⁵⁾ Afsnit B2-5 til B2-9 i undersektion B2 i budgettet vedrører ikke strukturforanstaltninger. Den nye kontoplan for budgettet har endnu ikke fjernet denne inkonsekvens.

⁽⁶⁾ Udtalelse nr. 2/2001, punkt 7 (EFT C 162 af 5.6.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ Kommissionens afgørelse: fremførsel af bevillinger fra regnskabsåret 2000 til regnskabsåret 2001 (opdelte bevillinger) (SEK (2001) 449 endelig udg. af 14. februar 2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

perioden er dermed allerede i det første år forkerte, og Kommissionen burde have foreslået en tilpasning af de finansielle overslag ⁽⁸⁾ i medfør af den interinstitutionelle aftale ⁽⁹⁾. Fremførslen af de ikke udnyttede forpligtelsesbevillinger (6 152 millioner euro) til regnskabsårene 2000-2006 betyder, at endnu flere af budgettransaktionerne ligesom i den foregående periode skal gennemføres i programmeringsperiodens sidste år.

programmeringsperiodens sidste år, er efter Kommissionens opfattelse begrænset, så meget mere som kun bevillinger til regnskabsåret 2000 kan gøres til genstand for fremførsel.

For betalingsbevillingernes vedkommende er fremførslen begrundet i betalingen af et acontobeløb på 7 % til de programmer, som er godkendt i 2000, for så vidt betaling ikke har kunnet afholdes inden udgangen af regnskabsåret 2000.

Tabel 3.1 — 2000-budgettet — Udvikling og gennemførelse

(mio. EUR)

De finansielle overslag, udgiftsområde: 2. Strukturforanstaltninger						
	Udgiftsområdet i alt		Heraf			
	Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger	Strukturfonde		Samhørighedsfonden	
			Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger	Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger
Lofterne i de finansielle overslag	32 678,00		30 019,00		2 659,00	
Budgettets udvikling						
Oprindelige bevillinger ⁽¹⁾	32 678,00	31 801,57	30 019,00	29 001,57	2 659,00	2 800,00
Endelige disponible bevillinger ⁽²⁾	34 913,97	35 579,78	32 252,27	32 621,09	2 661,70	2 958,69
Budgettets gennemførelse						
Udnyttede bevillinger	20 089,53	27 590,79	17 843,17	25 905,57	2 246,36	1 685,22
% af de endelige disponible bevillinger	57,54	77,55	55,32	79,41	84,40	56,96
Bevillinger fremført til 2001	8 638,85	1 470,00	8 225,30	1 170,00	413,55	300,00
% af de endelige disponible bevillinger	24,74	4,13	25,50	3,59	15,54	10,14
Bortfaldne bevillinger	6 185,59	6 518,99	6 183,80	5 545,52	1,79	973,47
% af de endelige disponible bevillinger	17,72	18,32	19,17	17,00	0,07	32,90

⁽¹⁾ Det endelige budget vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. december 1999 (EFT L 40 af 14.2.2000).

⁽²⁾ Bevillingerne efter ændringer i henhold til ændrings- og tillægsbudget og overførsler og inklusive bevillinger fremført fra 1999, indtægter hidrørende fra tredjemands deltagelse, andre formålsbestemte indtægter samt genopførte bevillinger.

For ydeligere oplysninger henvises til skema III og IV i bilag I til denne beretning.

Kilde: Forvaltningsregnskab 2000.

⁽⁸⁾ KOM(2001) 149 endelig udg. af 13. marts 2001. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om tilpasning af de finansielle overslag efter bevillingsudnyttelsen.

⁽⁹⁾ Interinstitutionel aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren (EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1).

Tabel 3.2 — Budgetgennemførelsen af strukturforanstaltningerne og -fondene — regnskabsåret 2000

(mio. EUR)

	Budget-referencen	Bevillinger				Disponible bevilninger i alt (c) + (d) + (e)	Bevillingsudnyttelsen	Udnyttelsesgrad (%)	Bevillinger fremført til 2001	Bevillinger bortfaldet ultimo regnskabsåret		
		Oprindeligt budget	Endeligt budget efter T.ÆB og overførsler	Bevillinger fremført fra foregående regnskabsår	Genopførte bevilninger					Beløb (f) - (g) - (i)	% (j)/(c)	
												(a)
f	Mål 1	B2-1 0	20 781,00	20 787,31	862,31	17,72	21 667,33	12 703,91	58,63	5 374,80	3 588,63	17,26
	Mål 2	B2-1 1	3 668,00	3 742,21	472,87	7,97	4 223,04	709,89	16,81	2 648,75	864,40	23,10
	Mål 3	B2-1 2	3 505,00	3 505,78	55,91	0,00	3 561,69	3 373,37	94,71	187,76	0,57	0,02
	Andre strukturforanstaltninger (uden for mål 1)	B2-1 3	161,00	171,46	18,80	0,13	190,39	171,89	90,28	14,00	4,50	2,62
	EF-initiativer ⁽¹⁾	B2-1 4	1 743,00	1 755,58	786,40	4,22	2 546,20	851,02	33,42		1 695,18	96,56
	Fornyende aktioner og faglig bistand	B2-1 6	161,00	56,67	6,96	0,00	63,62	33,10	52,02		30,52	53,87
	Subtotal »Strukturfonde«	B2-1	30 019,00	30 019,00	2 203,23	30,04	32 252,27	17 843,17	55,32	8 225,30	6 183,80	20,60
	Samhørighedsfonden	B2-3	2 659,00	2 659,00	0,00	2,70	2 661,70	2 246,36	84,40	413,55	1,79	0,07
	EØS-finansieringsmekanismen	B2-4	p.m.									
	I alt		32 678,00	32 678,00	2 203,23	32,74	34 913,97	20 089,53	57,54	8 638,85	6 185,59	18,93
b	Mål 1	B2-1 0	17 378,42	17 728,42	2 357,25	17,72	20 103,39	15 485,17	77,03	1 020,00	3 598,22	20,30
	Mål 2	B2-1 1	4 209,18	4 359,18	496,30	7,97	4 863,45	3 859,54	79,36	150,00	853,91	19,59
	Mål 3	B2-1 2	2 894,81	3 343,83	0,00	0,00	3 343,83	3 094,14	92,53		249,69	7,47
	Andre strukturforanstaltninger (uden for mål 1)	B2-1 3	1 056,70	1 056,70	0,00	0,00	1 056,70	980,59	92,80		76,11	7,20
	EF-initiativer ⁽¹⁾	B2-1 4	3 091,68	2 289,66	733,52	3,14	3 026,32	2 301,39	76,05		724,93	31,66
	Fornyende aktioner og faglig bistand	B2-1 6	370,77	223,77	3,62	0,00	227,39	184,74	81,24		42,65	19,06
	Subtotal »Strukturfonde«	B2-1	29 001,57	29 001,57	3 590,69	28,82	32 621,07	25 905,57	79,41	1 170,00	5 545,52	19,12
	Samhørighedsfonden	B2-3	2 800,00	2 800,00	157,79	0,99	2 958,69	1 685,22	56,96	300,00	973,47	34,77
	EØS-finansieringsmekanismen	B2-4	p.m.									
	I alt		31 801,57	31 801,57	3 748,38	29,82	35 579,78	27 590,79	77,55	1 470,00	6 518,99	20,50

⁽¹⁾ Inklusive bevillingerne i kapitel B-0-4 0 — Formålsbestemte reserver (EF Equal: forpligtelsesbevillinger — 544,812; betalingsbevillinger — 140,901).

NB: f= forpligtelser, b= betalinger.

Kilde: Sincom og forvaltningsregnskabet.

Tabel 3.3 - Bevillingsudnyttelsen pr. strukturfond

(mio. EUR)

Budgetpost	Beskrivelse	Forpligtelser			Betalinge		
		Disponible bevillinger	Udnyttelse	%	Disponible bevillinger	Udnyttelse	%
B2-1 0 0	Mål 1 — EUGFL, Udviklingssektionen	2 618,47	1 239,28	47,33	1 010,01	587,57	58,17
B2-1 0 1	Mål 1 — FIUF	403,22	324,49	80,47	157,77	157,77	100,00
B2-1 0 2	Mål 1 — EFRU	12 761,18	8 175,55	64,07	5 330,12	2 714,52	50,93
B2-1 0 3	Mål 1 — ESF	4 978,13	2 058,26	41,35	1 605,21	894,95	55,75
B2-1 0 4	Mål 1 — Afslutning af tidligere programmer	906,33	906,33	100,00	12 000,28	11 130,37	92,75
Mål 1 i alt		21 667,33	12 703,91	58,63	20 103,39	15 485,18	77,03
B2-1 1 0	Mål 2 — EFRU	3 016,08	143,60	4,76	495,49	36,85	7,44
B2-1 1 1	Mål 2 — ESF	663,92	23,25	3,50	175,81	11,55	6,57
B2-1 1 2	Mål 2 — Afslutning af tidligere programmer	543,04	543,04	100,00	4 192,16	3 811,14	90,91
Mål 2 i alt		4 223,04	709,89	16,81	4 863,45	3 859,54	79,36
B2-1 2 0	Mål 3 — ESF	3 505,00	3 316,67	94,63	1 474,20	1 433,53	97,24
B2-1 2 1	Mål 3 — Afslutning af tidligere programmer	56,70	56,70	100,00	1 869,63	1 660,61	88,82
Mål 3 i alt		3 561,70	3 373,37	94,71	3 343,83	3 094,14	92,53
B2-1 3 0	FIUF (uden for mål 1)	161,00	142,50	88,51	59,89	59,89	100,00
B2-1 3 1	Afslutning af tidligere programmer — FIUF	0,00	0,00	0,00	146,23	117,61	80,43
B2-1 3 2	Afslutning af tidligere programmer — EUGFL, Udviklingssektionen	29,39	29,39	100,00	850,59	803,09	94,42
Andre stukturforanstaltninger (uden for mål 1) i alt		190,39	171,89	90,28	1 056,70	980,59	92,80
B2-1 4 0	Leader	291,70	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
B2-1 4 1	Interreg	818,00	0,00	0,00	139,00	0,00	0,00
B2-1 4 2	Equal	467,90	0,22	0,05	90,00	0,00	0,00
B2-1 4 3	Urban	117,40	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
B2-1 4 4	Afslutning af tidligere programmer	851,20	850,80	99,95	2 797,32	2 301,39	82,27
EF-initiativerne i alt		2 546,20	851,02	33,42	3 026,32	2 301,39	76,05
B2-1 6 0	Fornyende aktioner og faglig bistand — EUGFL, Udviklingssektionen	1,18	0,00	0,00	4,78	0,00	0,00
B2-1 6 1	Fornyende aktioner og faglig bistand — FIUF	1,10	0,79	71,82	1,03	0,42	40,78
B2-1 6 2	Fornyende aktioner og faglig bistand — EFRU	35,56	12,15	34,17	16,76	3,76	22,43
B2-1 6 3	Fornyende aktioner og faglig bistand — ESF	14,84	9,41	63,37	16,72	5,86	35,05
B2-1 6 4	Afslutning af tidligere programmer	10,94	10,74	98,17	188,11	174,70	92,87
Fornyende aktioner og faglig bistand i alt		63,63	33,10	52,02	227,39	184,74	81,24
»Stukturfonde« i alt		32 252,27	17 843,17	55,32	32 621,09	25 905,57	79,41

Vejledende fordeling af de disponible bevillinger til perioden 2000-2006

3.10. Det var en betragtelig opgave både teknisk og politisk at fastsætte tildelingen af bevillinger til struktur-fondene for perioden 2000-2006 og foretage en vejle-dende fordeling af dem på de tre mål, EF-initiativerne og medlemsstaterne. Resultatet af dette arbejde blev en generel metodologisk ramme, som er defineret i konklusionerne fra Det Europæiske Råds samling i Berlin, i den nye generelle forordning (artikel 7) og i protokol-len for Rådets samling den 21. juni 1999 ⁽¹⁰⁾.

3.11. Bevillingerne til de tre vigtigste mål blev først for-delt på medlemsstaterne på grundlag af objektive krite-rier ⁽¹¹⁾. På det Europæiske Råds samling i Berlin blev der senere truffet en række afgørelser om at tildele yder-ligere midler på grund af den »særlige situation« i en række medlemsstater (2,8 milliarder til mål 1, 160 mil-lioner til mål 2 og 650 millioner til mål 3). Disse beslut-ninger blev truffet på grundlag af politiske kriterier.

3.12. Kommissionen har sørget for, at de procedurer, der anvendes ved den vejledende fordeling blandt med-lemsstaterne af midlerne til EF-initiativerne, nu er kla-rere end dem, der blev anvendt i de forudgående perio-der. Midlerne til Urban blev udelukkende fordelt efter objektive kriterier. 40 % af midlerne til Interreg, Equal og Leader blev fordelt på grundlag af hver enkelt med-lemsstats relative andel i de EF-initiativer, der vedrører perioden 1994-1999, 40 % blev fordelt på grundlag af objektive kriterier, som var specifikke for hvert enkelt initiativ, og 20 % under hensyntagen til de afgørelser,

3.12. *Den vejledende fordeling af bevillingerne til struktur-fondenes interventioner i indeværende programmeringspe-riode, herunder bevillinger til EF-initiativer, skete på grundlag af objektive kriterier, herfra dog undtaget visse tilpasninger, som imidlertid kun omhandler mindre beløb. Dette betegner et væsentligt fremskridt, eftersom de bestemmelser, der fandt anvendelse i de tidligere programmeringsperioder, ikke gav mulighed herfor. Den metode, der er anvendt ved fordelingen af rammebeløbene til de pågældende initiativer, er ganske vist på nuværende tidspunkt ikke offentliggjort, men er nøje for-klaret for de enkelte medlemsstater.*

⁽¹⁰⁾ Dokument 9431/99 ADD 1 PC/CONS 40 af 2. juli 1999. Addendum til udkast til protokol for 2192. samling i Rådet (almindelige anliggender) den 21. juni 1999 i Luxem-bourg.

⁽¹¹⁾ For mål 1's vedkommende drejer det sig om regional vel-stand (BNP pr. indbygger i de støtteberettigede regioner skal ligge under Fællesskabets gennemsnit), om national velstand (BNP pr. indbygger) og arbejdsløshedens omfang; for mål 2's vedkommende om støtteberettiget befolkning og for mål 3's vedkommende om langtidsarbejdsløsheds og ungdomsarbejdsløshedens omfang, beskæftigel-sessituationen, kvindernes arbejdsmarkedsdeltagelse, uddannelsesniveau og fattigdom. Kommissionens beslut-ning 1999/500/EF, 1999/501/EF, 1999/504/EF og 1999/505/EF af 1. juli 1999 om fastsættelse af en vejle-dende fordeling på de enkelte medlemsstater af forpligtel-sesbevillinger under henholdsvis FIUF (uden for struktur-fondsmål 1), mål 1, 2 og 3 for perioden 2000-2006 (EFT L 194 af 27.7.1999, s. 47, 49, 60 og 63).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

der var vedtaget under Det Europæiske Råds samling i Berlin (900 millioner euro), de forpligtelser, der var indgået over for medlemsstaterne, og særlige situationer. Men ud over de tilpasninger, der blev vedtaget i Berlin som følge af den særlige situation i nogle medlemsstater, har man ikke klart tilkendegivet, hvilken metode man har anvendt, og heller ikke hvorfor det var nødvendigt at foretage tilpasninger på grundlag af ikke-objektive kriterier.

Gennemgang af Kommissionens kommentarer vedrørende finansforvaltningen ⁽¹²⁾

3.13. Kommissionens oplysninger om strukturforanstaltningerne i bind I i forvaltningsregnskabet for regnskabsåret 2000 er mere fuldstændige end oplysningerne for de foregående år. Men det er ikke forklaret godt nok, hvorfor de programmer, som ifølge Kommissionen allerede var parate ved udgangen af 2000, ikke blev vedtaget. Underudnyttelsen af midlerne skyldes jo netop, at programmerne blev vedtaget for sent, og at så mange bevillinger blev fremført. Bortset fra for FIUF nævner Kommissionen ikke, at der ikke blev indgået automatiske forpligtelser og udbetalt acountobeløb i 2000, efter at programmerne var godkendt.

3.14. Kommissionens tabeller over overførsler er ret omfattende, men den forklarer ikke, hvorfor de fleste af de bevillinger, der blev overført til en række poster, ikke er blevet udnyttet. F.eks. blev der overført yderligere 1 750 millioner euro i betalingsbevillinger til posten vedrørende mål 1 under EFRU. Disse overførsler har i sidste ende vist sig at være uden betydning, for bevillingerne er ikke blevet udnyttet. Disse i sidste ende overflødige overførsler fra en post til en anden under forskellige programmeringsperioder medfører i øvrigt, at den anførte udnyttelsesgrad for bevillingerne bliver af mindre betydning.

3.14. *Det er korrekt, at der i regnskabsåret 2000 blev foretaget overførsler af betydeligt omfang. Og set i lyset af den generelle underudnyttelse, der kendetegnede regnskabsåret 2000, har visse af disse overførsler i sidste instans vist sig at være overflødige.*

Når det gælder tidligere programmer, har underudnyttelsen af betalingerne, som har berørt visse budgetposter i 1999, medført en ubalance på budgettet for 2000. Der var således for visse kapitler (eksempelvis de tidligere programmer vedrørende mål 2 og/eller 5b) tale om utilstrækkelige betalingsbevillinger i 2000, hvorfor der måtte overføres midler hertil.

Når det gælder de nye programmer, var behovet for betalingsbevillinger, som anført under punkt 3.5, afhængigt af, om programmerne blev vedtaget i tide, hvilket var uvist helt frem til regnskabsårets afslutning. Ved årets udgang, hvor der for flere budgetposters vedkommende måtte ventes en betydelig underudnyttelse, overførte Kommissionen de disponible bevillinger til de budgetposter, som kunne få behov herfor, såfremt programmerne blev vedtaget i tide og dermed udløste betaling af acountobeløbet.

⁽¹²⁾ Retten har gennemgået Kommissionens oplysninger i bind I i forvaltningsregnskabet. Formålet med dette bind er at fremsætte bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklare afvigelser mellem de oprindeligt godkendte budgetbevillinger og de endelige disponible bevillinger, samt mellem de disponible og de udnyttede bevillinger. Sigtet med gennemgangen var ikke at få sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige, men den skulle vise, om der var væsentlige afvigelser, som ikke var forklaret, samt om nogle af forklaringerne eventuelt ville kunne virke misvisende.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.15. Ca. 59 % af de fremførte betalingsbevillinger fra regnskabsåret 1999 (3 748 millioner euro) blev udnyttet. Det har medført, at bevillinger til strukturfondene og Samhørighedsfonden, svarende til henholdsvis 1 380 og 158 millioner euro, er bortfaldet. Kommissionen kommenterer ikke denne unormale situation, som skyldes, at man har fremført alt for mange bevillinger (jf. punkt 3.9). De forklaringer, der gives vedrørende de enkelte strukturfonde, er endvidere meget uens. I kommentarerne vedrørende mål 1 er EFRU f.eks. ikke nævnt specifikt, kommentarerne vedrørende EUGFL, Udviklingssektionen, fylder to en halv side, mens der kun er to afsnit om ESF.

Gennemførelsen af programmeringerne

3.16. I 2000 blev der forvaltet strukturfondsforanstaltninger vedrørende fire programmeringsperioder, nemlig den nye periode 2000-2006, den forudgående periode 1994-1999, perioden 1989-1993 samt perioden forud for reformen i 1988.

Perioden 2000-2006: Det går langsommere end forventet med at få iværksat foranstaltningerne

3.17. Det går meget langsommere end forventet med at få vedtaget de nye interventionsformer. For næsten alle ansøgningernes vedkommende er den fastsatte frist på fem måneder overskredet. De nye bestemmelser, som skulle fremskynde og forenkle programmeringsprocedurerne⁽¹³⁾, har ikke givet de forventede resultater. Pr. 31. december 2000 vedtog Kommissionen de planlagte syv FSR (fællesskabsstøtterammer) og 18 af de 19 planlagte EPD (enhedsprogrammeringsdokumenter) vedrørende mål 1 (udvikling og strukturtilpasning i tilbagestående regioner), men kun 49 af de 101 OP (operationelle programmer), som medlemsstaterne havde forelagt. Kun otte af de 96 forelagte OP/EPD vedrørende mål 2 (økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer) er blevet godkendt. Det kan til dels forklares med, at det har taget lang tid at få vedtaget listerne over de områder, der er støtteberettigede under mål 2. Det gælder navnlig for Italien, hvor listen først blev vedtaget i juli 2000. De fleste (alle bortset fra fire) af de planlagte interventionsformer under mål 3 (tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer), som udelukkende finansieres af Den

KOMMISSIONENS SVAR

3.15. Kommissionen fremførte ganske rigtigt betydelige betalingsbevillinger fra 1999 til 2000. Denne fremførelse var begrundet i de betalingsanmodninger, Kommissionen ved årets udgang havde modtaget, men ikke honoreret, uden at der af den grund var tale om forsinkelse med betalingerne. Denne ophobning af betalingsanmodninger lod formode, at der i regnskabsåret 2000 ville være et betydeligt behov for betalingsbevillinger. Dette viste sig kun i et vist omfang at være tilfældet, hvilket forklarer den delvise underudnyttelse af de fremførte bevillinger.

3.17. Som anført under punkt 3.4 og 3.8 skyldes underudnyttelsen af bevillingerne i 2000 den forsinkede vedtagelse af programmerne.

Forsinkelserne må i et vist omfang tilskrives den sene vedtagelse af Kommissionens afgørelser desangående, om end begrundelsen herfor er kravet om overholdelse af forordningerne (vedtagelse af lister over de områder, der er støtteberettigede, additionalitet) eller hensynet til forsvarlig økonomisk forvaltning (retningslinjer, forhandlinger om fællesskabsstøtterammerne, enhedsprogrammeringsdokumenter og programmer).

I vid udstrækning er de i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1260/1999 anførte frister overskredet, som det også påpeges af Revisionsretten. Der er imidlertid grund til at erindre om, at programmeringsregnskabsåret vedrørende perioden 2000-2006 faldt sammen med regnskabsåret for den endelige tilpasning af programmeringen for perioden 1994-1999. Endvidere var de beslutningsmæssige rammer for de to regnskabsår i politisk henseende særdeles komplekse.

⁽¹³⁾ Betragtning 34 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Europæiske Socialfond, har kunnet godkendes. Der er ikke vedtaget noget EF-initiativprogram (EFI).

3.18. For flere af de programmets vedkommende, som blev vedtaget i 2000, blev de tilsvarende forpligtelser og betalinger, som ellers er automatiske, ikke indgået/afholdt af Kommissionen i 2000, men først i 2001, efter at bevillingerne var blevet fremført (jf. punkt 3.9). I henhold til de nye bestemmelser frigøres samtlige eller en del af de uudnyttede forpligtelser ex officio ved udgangen af det andet år efter forpligtelsesåret⁽¹⁴⁾, og det får derfor langt større konsekvenser for de programmer, hvor forpligtelserne blev formaliseret ved udgangen af 2000, end for dem, hvor forpligtelserne blev indgået i begyndelsen af 2001. For de førstes vedkommende vil de første automatiske frigørelser finde sted i 2002, hvorimod de for de andres vedkommende først vil blive foretaget i 2003.

⁽¹⁴⁾ Artikel 31, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999.

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsrettens bemærkning om, at iværksættelsen af foranstaltninger for den nye programmeringsperiode går langsommere end forventet, er relevant især for så vidt angår mål 1 og 2. Forsinkelsen skyldes imidlertid, at der er behov for at sikre bedre integration af strukturfondene (et forhold, Revisionsretten kritiserede for programmeringsperioden 1994-1999) samt indarbejdelse af den europæiske beskæftigelsesstrategi i strukturfondene, i særdeleshed i Den Europæiske Socialfond (ESF). I visse tilfælde er der efter den første forhandlingsrunde sket en fuldstændig omformulering af de af medlemsstaterne fremlagte operationelle programmer og/eller enhedsprogrammeringsdokumenter. Dette var i særdeleshed tilfældet for Spaniens vedkommende, idet landet fremlagde regionale enfondsprogrammer vedrørende mål 1. Disse er »konverteret« til flerfondsprogrammer med præcisering af målene og den indbyrdes sammenhæng mellem disse.

I andre tilfælde skyldes forsinkelsen Kommissionens krav om etablering af passende forvaltningsstrukturer inden vedtagelsen af interventionsformerne. Dette var i særdeleshed tilfældet for Grækenlands vedkommende.

Arbejdet med at definere kvantitative mål og fastsætte indikatorer, som sikrer, at de forskriftsmæssige evalueringer kan gennemføres for så vidt angår opfølgning, resultat og indvirkning af de omhandlede interventioner, udføres på partnerskabsbasis og har i visse tilfælde været særdeles tidskrævende, hvilket vanskeligt lader sig forene med den fastsatte frist på fem måneder.

3.18. Kommissionen er sig denne situation bevidst og er i færd med at undersøge konsekvenserne for n+2-reglen, såfremt 2000-tranchen til et og samme program for en fonds vedkommende omfatter forpligtelser indgået i 2000 på grundlag af regnskabsårets bevillinger, mens den for en anden fonds vedkommende omfatter forpligtelser indgået i 2001 på grundlag af fremførte bevillinger.

Kommissionen mener imidlertid, at dette problem i praksis har begrænset omfang af følgende årsager:

- For de fleste programmets vedkommende er de betalinger, der er afholdt efter den 1. januar 2000, støtteberettigede.
- For 2000-tranchen udnyttes næsten halvdelen af tranchen til acontobetalingen, hvorfor kun den resterende halvdel skal være udnyttet inden for den i henhold til n+2-reglen fastsatte frist, altså ved udgangen af 2002 for forpligtelser indgået i 2000 og ved udgangen af 2003 for forpligtelser indgået i 2001.
- For 2001-tranchen er fristen i alle tilfælde fastsat til udgangen af 2003.

Problemet vedrører kun flerfondsprogrammer, hvor forpligtelserne delvis er indgået i 2000, og hvor det vil være vanskeligt at udnytte halvdelen af den i 2000 indgåede forpligtelse inden udgangen af 2002, samtidig med at de samlede forpligtelser indgået i 2000 og 2001 skal være udnyttet inden udgangen af 2003.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.19. Finansieringsplanerne for de nye interventionsformer viser den årlige fordeling i henhold til de finansielle overslag for Fællesskaberne ⁽¹⁵⁾. Disse planer omfatter ikke reelle overslag over, hvordan foranstaltningerne afvikles. Det gør programmeringsinstrumenterne, overvågningen og evalueringen af foranstaltningerne mindre effektive.

Perioden 1994-1999

3.20. I forbindelse med afslutningen af forpligtelses-transaktionerne vedrørende perioden 1994-1999 konstateredes det ved udgangen af 1999, at der ikke var sammenhæng mellem de retlige og de budgetmæssige forpligtelser, og det var derfor nødvendigt at foretage en række tilpasninger i regnskabsåret 2000, men ved udgangen af 2000 var en række sager endnu ikke bragt i orden. I 1999, navnlig ved årets udgang, besluttede overvågningsudvalgene for en lang række interventionsformer inden for rammerne af deres beføjelser ⁽¹⁶⁾ at foretage ændringer i finansieringsplanerne. Sådanne ændringer skal bekræftes af Kommissionen i form af en formel beslutning, der træffes inden for en frist på 20 arbejdsdage, men i ingen af tilfældene er disse frister blevet overholdt. Ved udgangen af 2000 var en lang række ændringer endnu ikke bekræftet, og det skaber usikkerhed omkring forvaltningen af interventionerne, fordi der samtidig er to finansieringsplaner, nemlig den gældende og den, overvågningsudvalget har vedtaget. Hertil kommer, at der stadig ikke foreligger samlede oplysninger om, hvor langt fremme foranstaltningerne vedrørende perioden 1994-1999 er på stedet. For perioden 1994-1999 er kun 12 af de 72 EFRU-interventioner vedrørende mål 2 afsluttet (to i 1999 og

⁽¹⁵⁾ Artikel 31, stk. 1, artikel 28, stk. 2, og artikel 17, stk. 2, litra c), i den generelle forordning.

⁽¹⁶⁾ Procedurer, der skal følges ved ændring af interventionsformerne, og som er vedføjet som bilag til EPD og OP for perioden 1994-1999.

KOMMISSIONENS SVAR

3.19. I henhold til bestemmelserne i artikel 18 og 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 foreligger der en finansieringsplan for interventionerne, som for hvert år og for hvert prioriteret felt anfører de forskellige finansieringskilder.

Kommissionen lægger vægt på budgetdisciplinen, som følger af de bestemmelser, der er vedtaget om programmeringen (de finansielle overslag) og forpligtelserne, og som indebærer et krav om nøje overensstemmelse mellem finansieringsplanerne for interventionerne og de finansielle overslag.

Hvad angår gennemførelsen af programmerne, fastsætter n+2-reglen en ramme for de nationale myndigheders indsats, idet der kræves nøje forbindelse mellem de nationale myndigheders planer for gennemførelsen af programmerne og finansieringsplanerne for disse, samtidig med at de nationale myndigheder sikres en betydelig grad af frihed med hensyn til planlægning og gennemførelse af de konkrete foranstaltninger.

3.20. Når det drejer sig om ændring af programmerne, har Kommissionen i de fleste tilfælde i 2000 truffet endelig afgørelse om ændring af interventionerne vedrørende perioden 1994-1999. Dette var forventeligt, eftersom medlemsstaterne kunne vedtage de sidste ændringer af programmerne frem til den 31. december 1999 med henblik på tilpasning af interventionerne til de endelige overslag for gennemførelsen.

Der er grund til at erindre om, at ændringer, som vedtages af medlemsstaterne, skal tilgå Kommissionen, som vedtager disse i form af en ændring af afgørelsen om tildeling af støtte. I adskillige tilfælde er medlemsstaternes anmodninger modtaget med flere måneders forsinkelse, og i visse tilfælde var de behæftet med fejl, som måtte rettes. Kommissionen beklager de betydelige forsinkelser, som påvirker ajourføringen af de endelige afgørelser om tilpasning af programmerne.

Imidlertid er denne procedure forenklet i den nye forordning. Denne type ændringer, som foretages inden for de prioriterede felter, overlades herefter til medlemsstaterne, som foretager fornøden tilpasning af programtillæggene, som tilgår Kommissionen til underretning. Forudsat at de pågældende ændringer ikke påvirker den samlede finansiering pr. fond og pr. prioriteret felt, kræves ingen ændring af Kommissionens afgørelse.

Når det gælder programmerne under mål 2 for delperioden 1994-1996, sker der fremskridt med hensyn til afslutningen af interventionerne. 24 af de 72 interventioner var afsluttet ved udgangen af juni 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

ti i 2000). Alle anmodninger om udbetaling af restbeløb til de 73 ESF-interventioner, undtagen én, er blevet forelagt Kommissionen, men 74,4 millioner euro af det beløb, som svarer til disse anmodninger, er ikke blevet frigjort i 2000.

Perioderne forud for 1994: afslutning af foranstaltningerne

3.21. De endnu ikke afviklede beløb vedrørende EFRU, ESF og EUGFL, Udviklingssektionen, for perioderne forud for 1994 androg pr. 31. december 2000 henholdsvis 934 millioner euro, 100 millioner euro og 42 millioner euro mod 1 481 millioner euro, 170 millioner euro og 80 millioner euro pr. 31. december 1999. I 2000 har Kommissionen i flere tilfælde ved beslutning godkendt ændringer af finansieringsplanerne for interventionerne, som burde have været afsluttet for flere år siden.

3.22. Også i 2000 gik det langsomt med at få afsluttet interventionerne, selv om der for nogle medlemsstaters vedkommende kunne konstateres fremskridt (navnlig Italien og Det Forenede Kongerige). Retten kan kun gentage de bemærkninger, den har fremsat i tidligere årsberetninger og i særberetning nr. 14/98⁽¹⁷⁾, hvori den beskrev en række mangler på medlemsstatsniveau og i Kommissionen, som var årsag til, at afslutningen af foranstaltningerne var forsinket. En af de væsentligste årsager til, at det tager så lang tid at få afsluttet foranstaltningerne, er fortsat, at Kommissionen ikke er i stand til at tage behørigt hensyn til resultaterne af den kontrol, der er foretaget af de forskellige tjenestegrene og af Retten.

KOMMISSIONENS SVAR

Når det gælder ESF, anerkender Kommissionen Revisionsrettens bemærkning. Det skal dog påpeges, at det af Revisionsretten anførte beløb i juni 2001 var reduceret med mere end 12 millioner euro. Alle forpligtelser vedrørende Tyskland er frigjort, nemlig 6 894 717 euro, og restbeløbet vedrørende Italien er reduceret med 5 307 620 euro.

De øvrige, fortsat uafsluttede sager gøres til genstand for en nøje analyse med henblik på hurtig afslutning i løbet af budgetåret 2001.

3.21. De data, der fremlægges af Revisionsretten, bekræfter, at Kommissionen gør fremskridt, når det gælder afslutningen af interventioner for perioden forud for 1994. Kommissionens indsats ydes i overensstemmelse med de forskrifter, der finder anvendelse i de enkelte tilfælde, idet det selvsagt er de mest omtvistede sager, der volder de største vanskeligheder.

Ved udgangen af juni 2001 er der 94 uafsluttede interventioner under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), svarende til et samlet beløb på 632 millioner euro, som der ikke er disponeret over.

3.22. Kommissionen bestræber sig for, så vidt det er muligt, at afslutte alle interventioner vedrørende perioden forud for 1994. I det omfang omstændighederne vedrørende det konkrete program tillader det, har Kommissionen afsluttet dette, hvilket også fremgår af de af Kommissionen vedtagne arbejdsprogrammer.

Afslutningen af interventionerne er imidlertid ikke udelukkende Kommissionens ansvar. Dels involverer afslutningen tredjemand, og dels skal den gennemføres under iagttagelse af regler og kriterier for forsvarlig økonomisk forvaltning. I Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 erindres i øvrigt om, at der også ved automatisk frigørelse af midler i medfør af artikel 52, stk. 5, skal udfærdiges en endelig opgørelse (afslutning), som giver anledning til »tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb«. Endvidere er der grund til at påpege, at fristen for fremlæggelse af den endelige opgørelse i medfør af artikel 52, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1260/1999 er forlænget til den 31. marts 2001. Endelig skal det påpeges, at hensyntagen til resultaterne af den kontrol, der er foretaget af Kommissionens forskellige tjenestegrene og af Revisionsretten, forlænger varigheden af den kontradiktoriske procedure i forhold til medlemsstaterne.

⁽¹⁷⁾ Særberetning nr. 14/98 (EFT C 368 af 27.11.1998).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.23. I særberetning nr. 14/98 anbefalede Retten, at Kommissionen foretager en foreløbig afslutning, når en eller flere aktioner skal undersøges yderligere ⁽¹⁸⁾, så det undgås, at hele programmer stilles i bero, selv om de problemer, der konstateres under revisionen, kun omfatter et meget begrænset antal projekter, måske kun et eneste. Under alle omstændigheder skal Kommissionen senest den 30. september 2001 automatisk frigøre de beløb, der er disponeret over med henblik på operationer eller programmer, der er vedtaget inden den 1. januar 1994, og for hvilke den ikke har modtaget nogen anmodning om endelig udbetaling ⁽¹⁹⁾.

DAS-REVISION

Indledning

3.24. De finansielle data vedrørende de forpligtelser og betalinger, der er indgået/afholdt til strukturforanstaltninger i 2000 vedrørende programmeringsperioden 2000-2006 og de foregående perioder, er anført i punkt 3.4.

3.25. Retten har baseret sit arbejde med revisionserklæringen på en gennemgang af regnskaberne og en analyse af en række af Kommissionens kontrolsystemer på strukturfondsområdet. I forbindelse med regnskabsåret 2000 har Retten evalueret gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2064/97 om medlemsstaternes finanskontrol af strukturfondsaktioner, indførelsen af de nye bestemmelser med henblik på programmeringsperioden 2000-2006, de procedurer, der anvendes, når interventionerne afsluttes, og Kommissionens kontrol af strukturfondsinterventionerne.

KOMMISSIONENS SVAR

3.23. *Det er efter Kommissionens opfattelse af følgende årsager ikke altid muligt at foretage foreløbig afslutning ved at stille opgørelsen i bero, for så vidt angår et eller flere projekter under en intervention:*

- 1) *Ofte er de beløb, der vedrører de omhandlede transaktioner, ikke klart defineret, såfremt problemets omfang ikke fra første færd er klart defineret.*
- 2) *De nationale myndigheder er ofte tøvende, når det gælder samarbejdet om at få fastslået, hvilket beløb der skal tilbageholdes.*

Proceduren for tilbageholdelse af betalingerne er omfattende, idet den iværksættes ved en kontradiktorisk procedure i forhold til den støttemodtagende medlemsstat, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Kommissionen tilstræber først og fremmest at færdiggøre de igangværende undersøgelser og gennemføre de nødvendige ændringer frem for at indlede en foreløbig afslutning, idet retsgrundlaget herfor ikke er klart.

⁽¹⁸⁾ Punkt 4.3, litra c), og 3.17 i særberetning nr. 14/98 om afslutning af aktionerne under EFRU (EFT C 368 af 27.11.1998, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Artikel 52, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.26. Retten har også undersøgt de bogførte forpligtelses- og betalingstransaktioner direkte. Endvidere har Retten gennemgået nogle betalinger svarende til restbeløb udbetalt i forbindelse med afslutningen af interventioner og foretaget en dybtgående undersøgelse af samtlige anmeldte udgifter til det pågældende delprogram i hele interventionens varighed (to EFRU-betalinger og et projekt finansieret af Samhørighedsfonden). For ESF's vedkommende foregår afslutningen i årlige trancher, og på dette område blev der derfor foretaget en omfattende kontrol af 1998-tranchen vedrørende et operationelt program.

3.27. Bemærkningerne vedrørende fællesskabsregnskaberne's rigtighed samt de generelle bemærkninger om lovligheden og den formelle rigtighed findes i kapitel 9 (jf. punkt 9.13-9.15 og 9.56-9.60). De følgende punkter omhandler Rettens bemærkninger vedrørende transaktionernes lovlighed/formelle rigtighed samt bemærkningerne vedrørende de undersøgte systemer.

De underliggende transaktioner

Forpligtelser

3.28. De budgetmæssige forpligtelser vedrørende en række retlige forpligtelser svarende til 2000-programtranchen, som Kommissionen havde truffet beslutning om før den 31. december 2000, blev ikke indgået i 2000 (jf. punkt 9.16 i denne beretning).

3.29. Mere generelt ønsker Retten igen at minde om følgende: Selv om det er fastsat i strukturfondsbestemmelserne, at forpligtelserne til flerårige foranstaltninger kan opdeles, så er denne opdeling uforenelig med definitionen af opdelt bevillinger i finansforordningens artikel 1, stk. 4. I udtalelse nr. 2/2001 vedrørende omarbejdningen af finansforordningen gjorde Retten opmærksom på, at selv om denne undtagelse indføres i selve finansforordningen, vil dette stadig være tilfældet.

3.30. Undersøgelsen af de regnskabsførte forpligtelser giver ikke anledning til yderligere bemærkninger vedrørende deres lovlighed/formelle rigtighed. Retten har dog konstateret et par enkeltstående usædvanlige forhold, som kunne tyde på, at der er visse svagheder ved de interne kontrolprocedurer. Det drejer sig f.eks. om indgåelsen af en budgetmæssig forpligtelse under EFRU, som blev valideret, før Kommissionen havde truffet

3.28. Kommissionen erkender problemet med divergerende praksis, når det gælder vedtagelsen af programmerne (jf. Kommissionens svar til punkt 9.16).

3.29. Kommissionen har noteret sig Revisionsrettens indsigelser vedrørende indgåelsen af forpligtelser i årlige trancher. Kommissionen påpegede i sit svar på Revisionsrettens årsberetning sidste år (jf. punkt 3.21 og 3.22), at sådanne forpligtelser i visse tilfælde kan være relevante. Under alle omstændigheder indgås forpligtelserne i årlige trancher i perioden 2000-2006, eftersom den gældende forordning er vedtaget på dette grundlag.

3.30. Kommissionen vurderer, at de forhold, som Retten har konstateret, er mindre væsentlige formelle fejl, der ikke er tilstrækkelige til at begrunde konklusionen om svagheder i de interne kontrolprocedurer. De nævnte tre forhold er alle enkeltstående tilfælde, der ikke har haft økonomiske konsekvenser.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

beslutning om at godkende interventionen, om et projekt under Samhørighedsfonden, som blev godkendt ved to særskilte beslutninger, og en forpligtelse under EFRU, som var valideret efter udløbet af den frist på to år, der er fastsat i bestemmelserne.

Betalinger

3.31. De strukturfondsbetalinger, der er afholdt i 2000 vedrørende programmeringsperioden 2000-2006, svarer til udbetalingen af et første acontobeløb på 7 % af den samlede intervention. Denne betaling foretages i princippet, når forpligtelserne til den første tranche indgås. Senere betalinger er tilbagebetalinger af afholdte udgifter, og de betales på grundlag af medlemsstaternes attesterede opgørelser. Der er ikke afholdt betalinger af denne type i programmeringens første år.

3.32. Der blev ikke udbetalt acontobeløb i regnskabsåret til de interventioner, der blev truffet beslutning om i 2000 (jf. beretningens punkt 9.17).

3.33. Betalingerne vedrørende de tidligere programmeringsperioder er enten forskud, mellemliggende beløb eller restbeløb. Beløbene udbetales på grundlag af en udgiftsanmeldelse, der er attesteret af den pågældende medlemsstat, på betingelse af, at de anmeldte udgifter har nået et bestemt omfang, der er fastsat i finansieringsplanen. Anmodningerne om udbetaling af restbeløb skal være vedlagt en rapport om gennemførelsen af den pågældende tranche.

3.34. Fra 2000 udbetales midlerne fra Samhørighedsfonden i form af et forskud på 20 % og resten som tilbagebetalinger af udgifter. Disse beløb udbetales, efterhånden som projektet skrider frem, på grundlag af de nationale myndigheders attestationer, hvori det er angivet, hvor langt fremme projektet er i forhold til de fysiske og finansielle indikatorer, der er fastsat i Kommissionens beslutning om at godkende projektet. Resten, 20 % (eller i begrundede tilfælde 10 %), af Fællesskabets bidrag udbetales først, når medlemsstaten har fremlagt en rapport, som attesterer, at projektet er afsluttet i overensstemmelse med målene.

3.35. Både for strukturfondenes og for Samhørighedsfondens vedkommende er beløbet for Fællesskabets betalinger ikke nødvendigvis lig med beløbet for de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt, og heller ikke med en bestemt procentdel heraf. Som Retten har gjort opmærksom på i alle sine beretninger til underbygning af

3.32. *Den manglende betaling af acontobeløb i 2000 til programmer, som er godkendt i regnskabsåret 2000, skyldes dels, at der for visse projekters vedkommende ikke blev indgået budgetmæssige forpligtelser i 2000, dels at visse programmer blev vedtaget ved årets udgang (jf. Kommissionens svar til punkt 9.21).*

3.35. *Indvirkningen på fællesskabsbudgettet af de for tidligt udbetalte forskud er meget begrænset og kortvarig, eftersom det ikke er de udbetalte beløb, men tidspunktet, der er afgørende, og fordi eventuelle korrektioner af uregelmæssigheder i erklæringen kan afhjælpes ved eller før afslutningen. Med hensyn til de endelige betalinger er afslutningen af*

RETTENS BEMÆRKNINGER

revisionserklæringerne, har de fleste af de fejl, der er konstateret i udgiftsanmeldelserne, ikke nødvendigvis i sig selv nogen indvirkning på de beløb, Kommissionen har udbetalt. Selv under hensyntagen til, at der eventuelt kan være anmeldt for mange udgifter, vil omfanget af støtteberettigede udgifter stadig kunne begrunde det forskud eller de restbeløb, der er udbetalt, også når beløbene svarende til de konstaterede fejl er trukket fra. De mange usædvanlige forhold, der blev konstateret i udgiftsanmeldelserne, viser imidlertid, at der er reel risiko for, at de vil få indvirkning på fællesskabsbudgettet, enten ved at der for tidligt udbetales acountobeløb, eller ved at der udbetales for store restbeløb (jf. punkt 3.39).

3.36. De fleste af de fejl med hensyn til lovlighed og formel rigtighed, som indvirker direkte på beløbene for de underliggende transaktioner (substansfejl), kan henføres til medlemsstaterne, normalt til de endelige modtagere, herunder også de offentlige instanser, som forvalter programmer eller foranstaltninger og gennemfører egne projekter. Antallet af fejl konstateret i de anmeldelser, som har givet anledning til udbetaling af mellemiggende beløb, har ikke ændret sig væsentligt i forhold til de foregående regnskabsår. De fejl, der optræder hyppigst, er af samme art som dem, der tidligere er konstateret i de forskellige medlemsstater, nemlig:

- a) udgifterne eller aktionerne var ikke støtteberettigede i henhold til de generelle eller de særlige bestemmelser
- b) der var anmeldt flere støtteberettigede udgifter, end der reelt var afholdt
- c) udgifterne var ikke underbygget med fyldestgørende bilag eller tilstrækkelig dokumentation
- d) der var medregnet udgifter, som ikke havde noget at gøre med de godkendte projekter
- e) der var ikke taget hensyn til projektets forventede indtægter ved beregningen af Fællesskabets finansieringsbidrag
- f) beløbet i anmodningen om endelig betaling var ansat for højt.

KOMMISSIONENS SVAR

programmeringsperioden 1994-1999 (ud over mål 2-programmer i perioden 1994-1996) underlagt bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2064/97, især kravet i artikel 8 om en uafhængig erklæring, der i højere grad skal sikre, at ikke-støtteberettigede udgifter ikke medtages fra den endelige udgiftsanmeldelse.

3.36 og 3.38. Kommissionen har ikke været i stand til at færdiggøre sin grundige undersøgelse af alle sagerne på så kort tid, og i visse sager har Kommissionen endnu ikke modtaget medlemsstaternes svar. Analysen viser, at de fleste fejl skyldes, at den endelige modtager opfører uberettigede eller ubegrundede poster på udgiftsanmeldelsen. En anden væsentlig fejlkilde er forvaltningsmyndighedernes ukorrekte anvendelse af Fællesskabets regler. Kommissionen er dog ikke enig i Rettens fortolkning i visse sager. Under alle omstændigheder afslutter Kommissionen sin undersøgelse af de sager, som Retten har udpeget, og sikrer, at de nødvendige finansielle korrektioner gennemføres.

I forbindelse med fordelingen af milliarder af euro af offentlige udgifter til flere tusinde forskellige projekter, er det uundgåeligt, at der vil opstå sager, hvor udgiftsposter ikke er tilstrækkeligt begrundet af modtagerne, fejl i anmeldte udgifter og manglende overholdelse af støtteberettigelsesregler eller andre gennemførelsesbestemmelser. Systemet til gennemførelse af strukturfondene indebærer, at en række endelige modtagere i forbindelse med visse udgiftsposter ikke kan opfylde de detaljerede tekniske krav og de høje standarder. Kommissionens opgave er at sikre, at udgifter, som er i direkte strid med de gældende regler, ikke medfinansieres via strukturfondene. Af den grund har man for programmeringsperioden 2000-2006 strammet og præciseret proceduren for medlemsstaternes attestering af udgifter i forordning (EF) nr. 438/2001, således at ikke-støtteberettigede udgifter ikke medtages i erklæringen til Kommissionen. Ligeledes indeholder forordningen stramninger af andre krav vedrørende økonomisk forvaltning og kontrol, og forpligtelserne vedrørende finansielle korrektioner i tilfælde af uregelmæssigheder findes i forordning (EF) nr. 448/2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.37. Den moms, centraladministrationerne har betalt, betragtes som en reel omkostning, men det fremgår ingen steder, at den er støtteberettiget (jf. punkt 3.46 i årsberetningen for regnskabsåret 1999), og dette spørgsmål er stadig ikke afklaret, selv om Kommissionen i sit svar forpligtede sig til at få det præciseret (jf. Kommissionens svar til punkt 3.46).

3.38. De andre fejl er ligeledes af samme art og har samme omfang som tidligere, nemlig:

- a) Kommissionen har ikke overholdt de fastsatte frister, herunder navnlig fristen for udbetaling, som er på to måneder at regne fra det tidspunkt, hvor den har modtaget en gyldig anmodning
- b) den kontrol, de nationale instanser havde foretaget for at sikre sig, at de anmeldte udgifter var støtteberettigede, var mangelfuld
- c) man havde ikke bevaret dokumentationen vedrørende de anmeldte udgifter, eller det var umuligt at rekonstruere revisionssporet
- d) procedurereglerne i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler var ikke overholdt
- e) fordelingen af beløbene til de nationale programmer på regionale foranstaltninger var ikke pålidelig
- f) udgifter var værdiansat efter faste satser uden den fornødne dokumentation.

3.39. Retten har foretaget en dybtgående revision af de interventioner, der blev afsluttet i 2000. Revisionen viste, at der stadig er et betydeligt antal fejl i de anmeldelser, der giver anledning til udbetaling af et endeligt restbeløb:

- a) Revisionen af et delprogram under et operationelt sektorprogram under EFRU vedrørende mål 1 i perioden 1989-1993 (Italien - »Industri og tjenesteydelser«) viste, at kun 39,9 % af de anmeldte udgifter var støtteberettigede, og kun fordi der var anmeldt 239 % flere udgifter, end der var afholdt, indvirker denne fejlprocent ikke på de beløb, Fællesskabet har udbetalt.

KOMMISSIONENS SVAR

3.37. *Hvad angår, hvorvidt den moms som centraladministrationerne betaler, er støtteberettiget, har Kommissionen i sit svar til punkt 3.46 i årsberetning 1999 antydnet, at Rettens restriktive fortolkning er mulig. Dog støtter Kommissionen sig til en anden fortolkning af de årsager, som er nævnt under det pågældende punkt. Kommissionen fastholder sin fortolkning af faktablad nr. 15, og bestemmelserne er nu indarbejdet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1685/2000. For at sikre, at anvendelsen af den nye regel er tydelig og forståelig for de berørte parter, indeholder det kommende informationsdokument om støtteberettigelsesregler en forklaring af dette punkt.*

3.39.

- a) *De udgifter, som ifølge Retten ikke var støtteberettigede, vedrører en række separate projekter.*

De nationale myndigheders oplysninger vil blive nøje undersøgt. Det skal dog bemærkes, at dette ikke har indvirkning på Fællesskabets budget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Til det del-program under et regionalt EPD under EFRU vedrørende mål 2 i perioden 1994-1996 (Italien — Piemonte), Retten reviderede, androg de ikke-støtteberettigede udgifter 31,1 % af de anmeldte udgifter. Det betyder, at der er udbetalt 9,8 millioner euro for meget i fællesskabsstøtte, eller 33,3 % af EFRU's bidrag til dette delprogram.
- c) I forbindelse med et projekt finansieret af Samhørighedsfonden (Grækenland — vandforsyning og spildevandsrensning i Chalkida) var der medregnet yderligere ikke-støtteberettigede udgifter svarende til 7,2 % af det anmeldte beløb, og ved beregningen af finansieringssatsen var der ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn til projektets indtægter. Det betyder, at der er udbetalt 0,8 millioner euro for meget, eller 19,6 % af Samhørighedsfondens støtte til dette projekt.
- d) Under en dybtgående revision af afslutningen af et operationelt program (EFI Emploi 1994-1999 — Tyskland) i en region (Nordrhein-Westfalen) i 1998 blev det konstateret, at de ikke-støtteberettigede udgifter i denne region androg 15,7 %, hvilket svarede til 2,7 % af ESF's bidrag til hele det nationale program. Denne fejl skyldtes, at der var anmeldt forskudsbetalinger og ikke faktisk afholdte udgifter, at udgifterne var ansat for højt, fordi der var anvendt faste satser, og at der ikke var nogen dokumentation for en del af de udgifter, der var medfinansieret med offentlige midler.
- b) Rettens resultater vedrørte tre separate tiltag i et delprogram til EPD (enhedsprogrammeringsdokument). De to hovedspørgsmål, som vedrører størsteparten af de udgifter, som ifølge Retten ikke var støtteberettigede, er, hvorvidt de juridiske og finansielle forpligtelser på nationalt plan var opfyldt inden for fristen for visse projekter, og manglen på beviser på, at støttemodtagerne under programmerne var begrænset til virksomheder inden for mål 2-området. Kommissionen har brug for yderligere oplysninger, før den kan færdiggøre sin undersøgelse på dette punkt. Det anerkendes ikke desto mindre, at ikke-støtteberettigede udgifter er medregnet i den endelige udgiftsanmeldelse, og at nødvendige tilbagebetalingsforanstaltninger vil blive gennemført.
- c) Ved beregning af medfinansieringssatsen blev der taget behørigt hensyn til Kommissionens bekymring over ligebehandlingen af medlemsstater med forskellige metoder til opkrævning af vandforsyningsafgift. Disse forskellige metoder er behandlet i et direktiv, der træder i kraft i 2004. Hvad angår ikke-støtteberettigede udgifter, vil Kommissionen træffe alle forholdsregler for at inddrive uretmæssige betalinger, når alle oplysninger er tilgængelige, og når Kommissionen har færdiggjort sine undersøgelser.
- d) Generaldirektoratet for Beskæftigelse og Sociale Anliggender anerkender det princip, der påpeges i forbindelse med den af Revisionsretten påviste fejl. Der er taget behørig kontakt til de ansvarlige myndigheder med henblik på at bringe den af Revisionsretten beskrevne situation i lovføremelig orden.

Uindfriede forpligtelser

3.40. Forpligtelser indgået til strukturforanstaltninger kan, i hvert fald delvis, henstå uindfriede i flere år, og hvis der er tale om forpligtelser til den sidste tranche, helt indtil interventionen afsluttes endeligt. Det er imidlertid kun rimeligt at lade forpligtelser henstå uindfriede, hvis der er mulighed for, at de pågældende beløb vil kunne komme til udbetaling. Retten har derfor efterprøvet gyldigheden af en række gamle uindfriede forpligtelser ved udgangen af 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.41. En række forpligtelser svarede til sager, som allerede var afsluttet, og hvor det uudnyttede restbeløb ikke straks var blevet frigjort. Kommissionen bør sørge for, at der ikke kan udbetales eller tilbagesøges et endeligt restbeløb, uden at eventuelle uudnyttede forpligtelser samtidig frigøres.

3.42. I de sager, hvor forpligtelsen teknisk set synes begrundet, er der i de fleste tilfælde tale om gamle interventioner, som ikke har kunnet afsluttes på grund af meget træge og ineffektive procedurer. I en række tilfælde er det dog klart, at forpligtelsen ikke længere er nødvendig i sin helhed, f.eks. når beløbet i den indsendte anmodning om betaling er mindre end det disponible beløb. I sådanne tilfælde bør Kommissionen straks frigøre de pågældende forpligtelser.

3.43. Samlet konstaterede Retten, at forpligtelsen i 10 % af de undersøgte sager formentlig ikke vil give anledning til betaling. For at undgå, at forpligtelser ubegrundet bliver ved med at figurere i regnskaberne, bør Kommissionen i højere grad sørge for, at beløbene justeres i forhold til de faktiske behov.

Kontrolsystemerne

Gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2064/97

3.44. I 2000 foretog Retten en revision af Kommissionens og medlemsstaternes gennemførelse af forordning (EF) nr. 2064/97 ⁽²⁰⁾. Denne forordning fastsætter et system for medlemsstaternes kontrol af udgifter afholdt til projekter, der medfinansieres af EU (artikel 3) ⁽²¹⁾, og indeholder en bestemmelse om, at der i forbindelse med afslutningen af hver enkelt interventionsform (operationelt program, enhedsprogrammeringsdokument, EF-initiativ) senest på tidspunktet for anmodningen om endelig betaling og for den endelige udgiftsanmeldelse skal forelægges en kontrollerklæring, som er udarbejdet af et uafhængigt organ (artikel 8).

⁽²⁰⁾ EFT L 290 af 23.10.1997.

⁽²¹⁾ I artikel 3 er det fastsat, at medlemsstaterne efterprøver effektiviteten af de bestående forvaltnings- og kontrolsystemer og efterprøver de udgiftsanmeldelser, der foretages på de forskellige niveauer. Kontrollen før afslutningen af hver interventionsform skal vedrøre mindst 5 % af de samlede støtteberettigede udgifter.

KOMMISSIONENS SVAR

3.41 til 3.43. Kommissionen deler Rettens opfattelse af, at forpligtelserne skal frigøres efter afslutningen på interventionsformerne og betaling af endelige restbeløb. Nye procedurer skal sikre dette. Med hensyn til gamle programmer, som endnu ikke er afsluttet, vil Kommissionen nu prioritere at afslutte programmerne. Ved udgangen af 2001 forventer Kommissionen at have reduceret forpligtelserne for projekter og programmer før 1994 til et par enkelte sager og at have gjort betydelige fremskridt med forpligtelser, der hører under senere perioder.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.45. Resultaterne af denne revision blev offentliggjort i særberetning nr. 10/2001 sammen med resultaterne af revisionen vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1681/94 ⁽²²⁾ (jf. punkt 3.130-3.131). Særberetningen er i øjeblikket under offentliggørelse i (EFT C 314 af 8.11.2001). Revisionen fandt sted i Kommissionen og i Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien samt Det Forenede Kongerige. Der blev aflagt et indledende besøg i Portugal.

3.46. Som led i udarbejdelsen af revisionserklæringen for regnskabsåret 2000 udtog Retten en stikprøve af de underliggende transaktioner og undersøgte deres lovlighed og formelle rigtighed. Herudover blev det også undersøgt, om der var sket fremskridt med hensyn til interventionsformernes overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2064/97. Denne fremgangsmåde gav Retten mere ajourførte oplysninger og gjorde det muligt at dække yderligere fire medlemsstater (Grækenland, Irland, Sverige og Nederlandene) og flere regioner i de seks medlemsstater, Retten oprindeligt besøgte. Gennemførelsen af forordningen er derfor blevet bedømt på grundlag af en større stikprøve af interventionsformer og i ti medlemsstater. Resultaterne af denne supplerende revision bekræfter resultaterne i særberetning nr. 10/2001.

Problemer i forbindelse med gennemførelsen

3.47. I særberetningen anføres det, at Kommissionen med forordning (EF) nr. 2064/97 har taget et vigtigt initiativ til at forbedre medlemsstaternes finanskontrol af strukturfondsudgifter, og at den foretagne kontrol og kontrollerklæringerne, som udarbejdes på grundlag heraf, skulle kunne bidrage til at undgå, at EU medfinansierer udgifter, som ikke er støtteberettigede, men at medlemsstaterne ikke anvender forordningen korrekt (punkt 42-84 i særberetningen). I rapporten anføres det, at Kommissionen på trods af den nyttige vejledning i to af tillæggene i revisionsvejledningen for strukturfondene ikke i rette tid havde udsendt tilstrækkelige retningslinjer, og at den kun i begrænset omfang havde vurderet medlemsstaternes gennemførelse af forordningen.

3.47. De sager, som Retten har rejst vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2064/97, er alle beskrevet i Rettens særberetning, som Kommissionen har svaret indgående på flere gange. Derfor gentages de væsentligste aspekter af svarene her. Siden forordning (EF) nr. 2064/97 trådte i kraft, har Kommissionen lagt stor vægt på at udstede detaljerede retningslinjer til medlemsstaterne om gennemførelsen af forordningens bestemmelser, især via revisionsvejledningen for strukturfondene, der blev offentliggjort første gang i juni 1998, og gennem systematisk behandling af spørgsmål om forordningen inden for rammerne af de bilaterale samordningsmøder med medlemsstaterne, på det årlige møde for EU's finansinspektører i 1998, 1999 og 2000 samt ved andre lejligheder.

Som led i en vurdering af forordningens anvendelse, har strukturfondenes tjenestegrene siden 1999 udført en række kontrolbesøg vedrørende overholdelse af visse af forordningens aspekter. Som forberedelse til afslutningen på programmeringsperioden 1994-1999 blev der i begyndelsen af 2001 indledt en fuld undersøgelse af alle medlemsstaternes gennemførelse af forordningen. Hvis der konstateres problemer i løbet af undersøgelsen, informeres de nationale myndigheder, så de kan træffe passende foranstaltninger.

⁽²²⁾ EFT L 178 af 12.7.1994, s. 43.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.48. I særberetningen (punkt 33) anførtes det endvidere, at der var eksempler på, at medlemsstaternes 5 %-kontrol var forsinket. Denne kontrol skal være afsluttet i juni 2002 (når interventionsformerne afsluttes endeligt). Den supplerende revision, der blev foretaget i forbindelse med revisionserklæringen, viste, at kontrollen vedrørende nogle af de OP'er, Retten reviderede i Italien og Grækenland, endnu ikke var sat i gang i foråret 2001. Det samme gjaldt også for et OP i Tyskland. Det er bekymrende, at medlemsstaterne måske ikke vil være i stand til at foretage kontrol af tilstrækkelig god kvalitet i den tid, der er tilbage.

3.49. I henhold til forordningen skal kontrollen vedrøre mindst 5 % af de samlede støtteberettigede udgifter, men for interventionsformer, der var godkendt inden forordningens ikrafttræden, kan denne procentsats nedsættes proportionalt. Kommissionen har givet modstridende fortolkninger af denne bestemmelse, og Retten konstaterede, at det var uklart for medlemsstaterne, hvordan den skulle anvendes (særberetningen punkt 75-79). Den supplerende revision i forbindelse med revisionserklæringen viste, at der i Grækenland var usikkerhed om, hvordan bestemmelsen om, at stikprøvens omfang kan nedsættes proportionalt, skal anvendes, og i Italien, Irland og Sverige var myndighedernes fortolkning den, at udgifter afholdt inden 1998 ikke skulle kontrolleres.

3.50. En almindelig svaghed, som der gøres rede for i særberetningen, var, at der var medregnet udgifter, som ikke var afholdt, da kontrollen blev foretaget. Det gjaldt navnlig projekter, som blev kontrolleret på et mellem-liggende stadium. I sådanne tilfælde betragtede myndighederne i medlemsstaterne de samlede godkendte støtteberettigede udgifter som kontrollerede (punkt 70-72). Under den supplerende revision konstaterede Retten flere eksempler på denne praksis i Frankrig og Sverige.

3.51. I særberetningen (punkt 69) anføres det, at der blev konstateret mangler ved de rapporter, som blev udarbejdet på grundlag af denne kontrol. I mange tilfælde var der kun få detaljerede oplysninger om det arbejde, der faktisk var udført, og om, hvad man havde kontrolleret. Der var sjældent anført kvantificerede resultater. Kontrollen bør være fuldt dokumenteret, og der bør foreligge en skriftlig rapport om det arbejde, der er udført (jf. særberetningens punkt 40-41). Den supplerende revision viste, at dokumentationen vedrørende den foretagne kontrol af de OP'er, Retten undersøgte i Irland, Frankrig, Spanien og Grækenland, var mangelfuld, og at der ikke forelå tilstrækkeligt bevis for det arbejde, der var udført.

KOMMISSIONENS SVAR

3.48. Kommissionen deler Rettens bekymring over visse medlemsstaters manglende overholdelse af de klare krav i forordning (EF) nr. 2064/97. Medlemsstaterne skal sikre, at forordningens kontrolbestemmelser er overholdt før afslutning, og skal om nødvendigt søge om forlængelse af fristen. Som et resultat af Kommissionens eget revisionsarbejde, har den specielt henledt medlemsstaternes opmærksomhed på konsekvenserne af manglende overholdelse af forordningens kontrolbestemmelser.

3.49. Forordningen giver mulighed for at anvende den proportionelle nedsættelse på forskellige måder og specificerer ikke, om det skal være pro rata eller pro rata temporis. Kommissionen har antydnet, hvordan bestemmelsen kan fortolkes, men kan imidlertid ikke indføre et fælles grundlag for nedsættelsen. I henhold til forordningen kan udgifter før 1998 ikke udelukkes fra kontrol. Det er nu Kommissionens fælles holdning. På baggrund af resultaterne af Kommissionens revisionsarbejde i 2001 er det nu kun Irland, som fastholder, at udgifter afholdt før 1998 ikke skal kontrolleres.

3.50 til 3.52. I forbindelse med Kommissionens revisionsarbejde om gennemførelse af forordningen har Kommissionen endnu ikke besøgt alle de medlemsstater, som Retten nævner, i forbindelse med alle fonde. Der er dog fundet mange eksempler på de svagheder, som Retten har identificeret under kontrolbesøgene, og passende henstillinger er fremsat.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.52. I særberetningen (punkt 66) anføres det, at mange af kontrollerne kun var en kontrol af, hvordan systemerne fungerede, og at man ikke havde foretaget substanskontrol af de enkelte anmeldelser af udgifter til projekter. For så vidt angår en række af de OP'er i Tyskland og Irland, som var omfattet af den supplerende revision, konstaterede Retten, at der kun var aflagt få eller ingen kontrolbesøg hos de endelige modtagere. I Nederlandene revideres alle EFRU-projekter på stedet på et mellemliggende stadium. Når interventionsformerne afsluttes, forlader den person eller det organ, der foretager kontrollen, sig på det arbejde, der er udført af projektets egne eksterne revisorer, som ikke nødvendigvis kontrollerer, om EFRU-reglerne er overholdt.

Begrebsmæssige problemer i forordningen

3.53. Særberetningen gjorde opmærksom på, at udformningen af nogle af bestemmelserne i forordningen er problematisk. Da forordningen blev udarbejdet, blev det ikke defineret klart, efter hvilken metode kontrollen skulle foretages, dog er der senere i tillæg 2 og 5 til Kommissionens revisionsvejledning for strukturfondene givet anvisning på, hvordan stikprøven skal udtages. I forordningen er det fastsat, at kontrollen skal foretages på grundlag af en stikprøve, som både skal være repræsentativ og udvalgt på grundlag af en risikovurdering, og det har medført tvivlsomme praksis i medlemsstaterne. En metode kunne være at kombinere de to metoder i en logisk ramme, hvori indgår en risikovurdering, som anvendes til at finde frem til de transaktioner, der skal kontrolleres indgående for at afsløre og korrigere fejl, suppleret med en kontrol af en repræsentativ stikprøve af den resterende population. Denne kontrol skal vise, om der virkelig er tale om lavrisikotransaktioner, og bekræfte, at de er ikke er behæftet med en væsentlig fejlfrekvens (særberetningen, punkt 19-21).

3.54. Beretningen gjorde også opmærksom på, at medlemsstaterne er bekymrede for, om de, hvis de foretager omhyggelig kontrol og systemrevision og indberetter en høj frekvens af uregelmæssigheder, vil kunne blive straffet ved, at EU's medfinansiering nedsættes. Det vil kunne afholde medlemsstaterne fra at afgive kritiske erklæringer. Men hvis frekvensen af uregelmæssigheder i en stikprøve på 5 % er høj, vil det være tegn på, at frekvensen af uregelmæssigheder i de 95 % af populationen, der ikke er kontrolleret, også er væsentlig. Hvis de uregelmæssigheder, der er påvist under kontrollen, har systematisk karakter, skal medlemsstaterne korrigere de tilfælde, der ikke er blevet individuelt identificeret ved denne kontrol, jf. forordningens artikel 7. Det er helt afgørende, at Kommissionen straks får afklaret, hvad kontrolerklæringerne vil blive brugt til, og at medlemsstaterne bliver informeret herom, navnlig for så vidt angår de konstaterede uregelmæssigheder, som ikke er

3.53. *Kommissionen er i øjeblikket ved at gennemgå revisionsvejledningen for strukturfondene og vil tage hensyn til resultaterne af sit eget revisionsarbejde i forbindelse med forordning (EF) nr. 2064/97 samt til Rettens bemærkninger. Derudover vil Kommissionen drøfte den detaljerede metodologi med medlemsstaterne.*

3.54. *Det organ, som er angivet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2064/97, skal i sin erklæring angive uregelmæssigheder, som ikke er behandlet tilfredsstillende, samt anslå, hvor stor en del af fællesskabsstøtten, som berøres. Kommissionen har således basis for at udelukke sådanne beløb fra medfinansieringen. Viser uregelmæssighederne sig at være systematiske, skal der foretages supplerende revision i medlemsstaterne med kontrol af alle relevante aktiviteter.*

Den person eller det organ, som udfylder erklæringen, skal give sine oplysninger på baggrund af alle de udførte kontrolbesøg og de korrektioner, der er foretaget i henhold til artikel 7, i forhold til gyldigheden af anmodningen om endelig betaling, og retmæssigheden og korrektheden af de underliggende transaktioner. Det er udtrykkelig angivet i artikel 8, stk. 2, i forordningen og i modelerklæringen, at hvis uregelmæssigheder forekommer hyppigt, skal det i artikel 8 angives

RETTENS BEMÆRKNINGER

systematiske. Det er uklart for Retten, hvor Kommissionen vil finde retsgrundlaget for at foretage finansielle korrektioner (særberetningen, punkt 81-84).

3.55. Der er ingen detaljerede bestemmelser i forordningen om, hvordan medlemsstaterne skal foretage denne kontrol. Retten mener imidlertid, at der bør anvendes internationalt anerkendte revisionsstandarder. Det betyder bl.a., at de personer eller organer, der foretager kontrollen, skal fungere uafhængigt af dem, der gennemfører projektet. Rettens revision viste, at medlemsstaterne ikke altid har fulgt dette princip (særberetningens punkt 37-41 og 61-62).

3.56. I særberetningen konkluderes det, at medmindre der straks træffes foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne anvender forordningen korrekt, vil Kommissionen ikke have pålidelige oplysninger nok til, at de kan danne grundlag for at afslutte interventionsformerne. Følgelig anbefalede Retten, at Kommissionen foretager en detaljeret undersøgelse af medlemsstaternes gennemførelse af forordningen, at den udsender supplerende retningslinjer og straks og systematisk giver medlemsstaterne besked om, hvorvidt deres kontrol og rapporter er fyldestgørende.

De nye bestemmelser for programmeringsperioden 2000-2006

3.57. Strukturfondsbestemmelserne for perioden 2000-2006, som Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 21. juni 1999, er især karakteriseret ved en større decentralisering og ved, at de lægger op til en strengere forvaltning af fællesskabsbudgettet.

KOMMISSIONENS SVAR

organ anføre, at det ikke er i stand til at udfylde en erklæring uden forbehold, heller ikke selv om fejlene er afhjulpnet tilfredsstillende.

I sådanne tilfælde vil Kommissionens tjenestegrene drøfte, hvilke foranstaltninger der skal træffes. I henhold til artikel 8, stk. 2, andet afsnit kan Kommissionen kræve yderligere kontrol, og Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner.

Kommissionen finder, at artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 udgør retsgrundlaget for ekstrapolerede eller globale finansielle korrektioner, som er angivet i de internationale retningslinjer for fastsættelse af finansielle korrektioner af 15. oktober 1997.

3.55. *Kommissionen er enig i, at det er vigtigt at sikre kontrollanternes uafhængighed. Dog skal der tages hensyn til medlemsstaternes administrative organer, forholdet mellem ressourcer og programmets størrelse, og de risici, som er forbundet med anvendelsen af standarden, samt en vurdering af, hvorvidt organet er tilstrækkelig uafhængigt. Det er tydeligvis ikke acceptabelt, at kontrollen udføres af den samme person, som er ansvarlig for gennemførelsen af projektet.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.58. Forberedelsen af strukturfondsinterventionerne for den nye periode er delt op i følgende to særskilte faser: dels et forslag til EFI, EPD eller OP og den tilsvarende finansieringsplan, som skal godkendes af Kommissionen, og dels et programtillæg, som navnlig omhandler projektudvælgelsesprocessen, og som senere fremsendes til Kommissionen til orientering. Medlemsstaterne kunne således forvente at få udbetalt acontobeløbet på 7 % af strukturfondenes samlede bidrag eller en opsplittet del heraf inden for en frist på fem måneder efter, at de havde indsendt deres forslag til strukturprogram til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i strukturfondsforordningen. Fordi programmerne blev vedtaget så sent, har kun få medlemsstater fået udbetalt dette beløb inden for den fastsatte frist, efter at de havde indsendt deres første forslag (jf. punkt 3.17).

3.59. For så vidt angår Fællesskabets betalinger betyder n + 2-reglen i artikel 31, stk. 2, andet afsnit i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 f.eks., at den del af en forpligtelse, som ikke er opfyldt ved et acontobeløb, eller som Kommissionen ikke har fået forelagt nogen gyldig betalingsanmodning for, frigøres ex officio af Kommissionen ved udgangen af det andet år efter forpligtelsesåret; fondenes deltagelse i denne intervention reduceres tilsvarende.

3.60. Det er ikke klart, hvordan reglen om automatisk frigørelse skal anvendes for så vidt angår det forpligtelsesår, der skal tages hensyn til. Det gælder navnlig, når beslutningen om fondenes deltagelse, jf. artikel 28 i forordningen, træffes ved udgangen af året, mens den tilsvarende budgetmæssige forpligtelse først indgås ved begyndelsen af det følgende år. I artikel 31 er det fastsat, at forpligtelsesåret er det år, hvor den budgetmæssige forpligtelse er indgået. Det kan medføre forskelsbehandling, fordi Kommissionen har ændret regnskabsåret. De programmer, som er vedtaget, og hvor den budgetmæssige forpligtelse til den første tranche indgås i samme regnskabsår, vil nemlig blive stillet dårligere end dem, hvortil Kommissionen har indgået den budgetmæssige forpligtelse i det regnskabsår, der følger efter det, hvor programmerne blev vedtaget (jf. punkt 3.18 og 3.28).

3.61. De berørte ved ikke altid, hvordan n + 2-reglen vil blive anvendt. For at forenkle administrationen og af hensyn til retssikkerheden bør Kommissionen derfor sørge for, at medlemsstaterne og de andre berørte parter officielt informeres om, hvilket forpligtelsesår Kommission lægger til grund og også om, hvornår kontrol

KOMMISSIONENS SVAR

3.58. *Kommissionen anfører i sit svar til punkt 3.17 de primære årsager til den manglende overholdelse af fristen på fem måneder. Overskridelsen af fristen må især tilskrives den forskydning, der følger af den endelige tilpasning af programmerne for den foregående periode, de langvarige forhandlinger med medlemsstaterne og kravet om passende forvaltningsstrukturer.*

3.60-3.61. *Den anførte virkning er et resultat af bestemmelserne i artikel 31, stk. 2, i Rådets forordning, men, som det anføres i svaret til punkt 3.18, finder Kommissionen, at problemets omfang er begrænset i praksis. Kommissionen informerede medlemsstaterne om forpligtelserne for EFRU i 2000 på mødet den 21. februar 2001 i Udvalget for Udvikling og Omstilling af Regioner.*

len af den deraf følgende automatiske frigørelse vil blive foretaget.

Afslutningsprocedurerne

3.62. Strukturforordningerne har kun få specifikke regler vedrørende afslutningen af interventionerne. Den eneste gældende bestemmelse på området er den bestemmelse i samordningsforordningen, hvori det er fastsat, at betalingsanmodningen vedlagt gennemførelsesrapporterne skal fremsendes senest seks måneder efter, at aktionen er afsluttet. I forordning (EF) nr. 2064/97 er der endvidere en bestemmelse om, at der for interventionerne vedrørende perioden 1994-1999 skal afgives en erklæring om gyldigheden af anmodningen om endelig betaling. Denne bestemmelse gælder ikke for perioden 1989-1993, og interventionerne vedrørende mål 2 i perioden 1994-1996 er de facto fritaget herfra. I forordning (EF) nr. 1260/1999, som gælder for programmeringsperioden 2000-2006, er det fastsat, at Kommissionen senest den 30. september 2001 frigør de beløb, der svarer til interventioner vedtaget før 1994, og for hvilke der ikke er indsendt en anmodning om endelig betaling senest den 31. marts 2001, og at den senest 30. september 2003 frigør de beløb vedrørende perioden 1994-1999, for hvilke der ikke er indsendt en anmodning om endelig udbetaling senest den 31. marts 2003, bortset fra beløb vedrørende foranstaltninger eller programmer, som er suspenderet af retlige grunde.

3.63. Der er ingen bindende bestemmelser i forordningerne på dette område, og de tjenester i Kommissionen, som forvalter de forskellige fonde, har derfor været nødt til at udvikle deres egne afslutningsbestemmelser. Nogle af disse bestemmelser er ens for de forskellige fonde, som f.eks. bestemmelsen om, at midler, der ikke udnyttes til gennemførelse af en foranstaltning, kan anvendes til gennemførelse af andre foranstaltninger inden for samme delprogram. Derimod følges der forskellige praksis i forbindelse med gennemførelsen af trancherne, og kun ESF foretager årlig afslutning af de forskellige trancher, hvorimod de andre fonde indfrier de forskellige forpligtelser, efterhånden som de anmeldte udgifter når op på det fastsatte niveau.

3.64. I september 1999 udsendte Kommissionen endvidere dokumentet »Lignes d'orientation pour la clôture financière des interventions opérationnelles (1994-1999) des Fonds structurels«⁽²³⁾. I dette dokument er nogle af de forskellige krav, der skal opfyldes i henhold til forordningerne, kodificeret, og det er angivet, hvor fleksibel den finansielle gennemførelse kan være. Som noget nyt gives der anvisning på, hvordan foranstaltningerne skal afsluttes, når der ikke foreligger en anmodning om

3.63. *Afvigelserne i praksis mellem fondene for perioden 1994-1999 var begrænsede, eftersom alle endelige afslutninger var underlagt de samme finansielle gennemførelsesbestemmelser. Der gælder detaljerede interne finansielle regler for perioden 2000-2006, som skal anvendes på alle fondene.*

⁽²³⁾ Document SEC (1999) 1316 final af 9.9.1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

udbetaling af et restbeløb og/eller en endelig gennemførelsesrapport. Det er endvidere præciseret, at fællesskabsfinansieringen ikke kan overstige de beløb, der rent faktisk er udbetalt til de endelige modtagere, og det er anført, hvilke muligheder der er for at foretage delvis afslutning, når støtten nedsættes, og der foretages en finansiel korrektion.

3.65. Disse retningslinjer vil i en vis udstrækning kunne medvirke til at undgå, at Fællesskabets ret bortfalder på grund af forældelse i tilfælde, hvor de dokumenter, der skal bruges ved afslutningen, ikke foreligger. I sådanne tilfælde påtænker Kommissionen at iværksætte en procedure, hvorefter den pågældende medlemsstat får en frist på seks måneder at regne fra den dato, hvor der senest kunne afholdes betalinger. Indsendes dokumenterne ikke inden for denne frist, vil Kommissionen kunne afslutte interventionen på grundlag af de sidste disponible oplysninger. Den frist, der er fastsat for, hvornår forpligtelserne frigøres ex officio, vil imidlertid kunne mindske den forventede effekt af denne procedure.

3.66. Dette sæt af bestemmelser og retningslinjer udgør imidlertid ikke en veldefineret afslutningsprocedure, som skal følges strengt, og som ville gøre det muligt at sikre, at de transaktioner, der ligger til grund for fællesskabsbudgettets bidrag vedrørende samtlige afsluttede programmeringsperioder, er lovlige og formelt rigtige. Rettens dybtgående revision viste, i lighed med resultaterne af revisionen i de foregående år (jf. punkt 3.49-3.51 i årsberetningen for regnskabsåret 1999 og punkt 3.29-3.30 i årsberetningen for 1998), at der fortsat er mange fejl i de interventioner, der blev afsluttet i 2000 (jf. punkt 3.39).

3.67. Reglen om, at der ikke kan udbetales mere i støtte, end der rent faktisk er udbetalt til de endelige modtagere, kan udledes direkte af de principper, der er fastsat i de allerede gældende forordninger. Når det er nødvendigt at gentage denne regel, skyldes det Kommissionens praksis med at anvende den fastsatte interventionssats på de støtteberettigede udgifter, også selv om det, som Retten gjorde opmærksom på i årsberetningen for 1998 ⁽²⁴⁾, fremgår, at der under gennemførelsen er anvendt en lavere sats. Der bør gøres opmærksom på, at Kommissionen også bør anvende reglen på de interventioner fra perioden 1989-1993, som endnu ikke er afsluttet, og også foretage en ny undersøgelse af allerede afsluttede interventioner, hvor der er mulighed for, at der kan være udbetalt et for stort beløb (jf. også punkt 3.114).

3.65. Kommissionen finder, at den procedure, som retten henviser til, i visse tilfælde kan fremskynde afslutningen af programmerne.

3.66. Retningslinjerne har til formål at formalisere visse aspekter i forbindelse med afslutningen, hvor procedurerne ellers har været forskellige. Retningslinjerne omhandler ikke kontrolbesøg, som skal udføres af den ansvarlige tjenestegren for at sikre, at f.eks. alle revisionsresultaterne er behandlet forsvarligt, og at den endelige rapport er fyldestgørende og tilfredsstillende. Procedurerne er en del af de interne finansielle kanaler, som er fastsat af de enkelte generaldirektorater. Derudover er erklæringen, som skal fremsendes i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2064/97, og som er underlagt Kommissionens kontrol, dokumentation for gyldigheden og retmæssigheden af de medfinansierede transaktioner. Kravet om en erklæring skal give større sikkerhed for, at ikke-støtteberettigede udgifter af den type, som Retten har defineret i forbindelse sin revision af afsluttede programmer, ikke medtages i den endelige erklæring til Kommissionen.

3.67. Kommissionen vedtog i 1999 retningslinjerne for afslutning af programmerne for perioden 1994-1999. Disse retningslinjer sikrer, at den af Revisionsretten krævede procedure følges.

⁽²⁴⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 3.30.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.68. I tilfælde, hvor projekterne suspenderes af retlige årsager, kan interventionerne afsluttes delvist. Denne procedure er ikke blevet fulgt konstant, hvilket forskellige sager under EUGFL, Udviklingssektionen, viser.

3.69. Hertil kommer, at Kommissionen har afsluttet interventioner vedrørende perioden 1994-1996 under mål 2, selv om medlemsstaterne ikke havde foretaget det mindstemål af kontrol, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2064/97. Selv om det ikke er fastsat i forordningen, at der skal afgives en erklæring, der bekræfter gyldigheden af anmodningen om udbetaling af restbeløb vedrørende disse interventioner, er der ingen undtagelsesbestemmelse fra reglen om, at mindst 5 % af de støtberettigede udgifter skal kontrolleres (satsen kan ned sættes for interventioner, der var godkendt, før forordningen trådte i kraft), og som vedrører hele perioden 1994-1999.

3.70. Kommissionens tjenestegrene behandler anmodningerne om endelig betaling efter deres sædvanlige procedurer. Det vil i de fleste tilfælde sige, at de forskellige tjenester rådfører sig med hinanden, og at hvert kontor så handler ud fra sine egne beføjelser, men det er ikke klart, hvem der har det overordnede ansvar. De forskellige kontorer rådfører sig først og fremmest med hinanden for at få bekræftet, om de pågældende interventioner tidligere er blevet kontrolleret, og om denne kontrol har givet anledning til bemærkninger. I et forsøg på at få registreret de fremsatte bemærkninger, herunder Rettens, er der oprettet forskellige databaser uden egentlig samordning. Hvis der ikke tidligere er gjort opmærksom på problemer, foretages der ikke dybtgående kontrol f.eks. på stedet, hverken på grundlag af en tilfældigt udvalgt stikprøve eller på grundlag af en risikovurdering. Den kontrol, Kommissionen har foretaget i forbindelse med afslutningen, har indtil nu ikke været udformet på en måde, så det effektivt har kunnet sikres, at udgifterne er lovlige og formelt rigtige (jf. også punkt 3.72).

KOMMISSIONENS SVAR

3.68. Kommissionens afslutning af interventioner, som omfatter projekter, der er suspenderet af retlige årsager, er et komplekst problem. Det indebærer en ofte uforholdsmæssigt tung arbejdsbyrde for de tjenestegrene, der varetager den finansielle forvaltning. Under overskriften »suspenderet af retlige årsager« forekommer således meget forskelligartede situationer, afhængigt af medlemsstaterne, det pågældende projekt og dets art samt de igangværende retlige procedurers art, og hvorvidt disse måtte være nået. Punkt 10 i Kommissionens retningslinjer for afslutningen af interventionerne for perioden 1994-1999 (Dokument SEC(1999) 1316) angiver udelukkende generelle kriterier, og tjenestegrene må fortsat inden for de således udstukne rammer behandle den enkelte sag i nært samarbejde med de myndigheder, der er ansvarlige for den pågældende interventions gennemførelse.

Kommissionen er i færd med at udarbejde mere detaljerede retningslinjer for dette punkt for at sikre en mere ensartet fremgangsmåde.

3.69. Hvad angår programmer, som er afsluttet før 1. januar 1997, har Kommissionen ikke systematisk krævet oplysninger om de nationale myndigheders kontrol, hverken i henhold til artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88 eller i henhold til forordning (EF) nr. 2064/97, som en forudsætning for afslutning.

3.70. Inden for rammerne af Kommissionens finansielle reformer er der etableret nye finansielle kanaler, som angiver ansvarsfordelingen ved betalingstransaktioner, herunder endelig betaling til strukturfondenes programmer.

Forud for afslutning af programmer skal der foretages kontrol i forbindelse med opfølgningen på Kommissionens egne revisionsresultater og så vidt muligt Rettens. En ny database skal lette denne proces, og det forventes, at databasen kan tages i brug i begyndelsen af 2002.

Kommissionen kan ikke foretage stikprøvekontrol på en stor del af interventionerne ved deres afslutning. Dette kræver en væsentlig forøgelse af ressourcerne. Desuden er formålet med artikel 8 i forordning (EF) nr. 2064/97 (overført til artikel 15 i forordning (EF) nr. 438/2001 for den nye programmeringsperiode) netop at bekræfte, at medlemsstaterne er ansvarlige for at verificere erklæringens rigtighed via et uafhængigt organ.

Forud for afslutningen af 1994-1999 programmene i 2002 foretages en dybdegående kontrol af en række udvalgte programmer. De nærmere metoder til udvælgelse af programmer til revision drøftes i øjeblikket.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.71. I de tilfælde, hvor kontrollen har givet anledning til bemærkninger, rådfører tjenestegrenene sig med hinanden og beder den pågældende medlemsstat om at udtale sig. Denne procedure tager alt for lang tid. Retten har f.eks. undersøgt stillingen vedrørende en række interventioner, som den havde fremsat bemærkninger om i forskellige beretninger. For to EFRU-interventioners vedkommende, som blev revideret i 1995 og 1996, og hvor det endnu ikke afregnede beløb andrager henholdsvis 7,4 og 2,6 millioner euro, var anmodningerne om endelig betaling blevet indsendt i 1997. Kommissionen har kun truffet nogle få enkeltstående foranstaltninger, og sagerne var endnu ikke afsluttet ved udgangen af 2000. Anmodningerne om endelig betaling vedrørende to interventioner, som blev revideret i 1994, og hvor det endnu ikke afregnede beløb andrager 3,1 millioner euro, var indsendt i 1995 og 1997. Ved udgangen af 2000 var de endnu ikke færdigbehandlet, selv om der var ført en omfattende korrespondance, OLAF havde foretaget en undersøgelse i 1996, og proceduren for beregning af en finansiel korrektion var indledt i 1998.

Kommissionens kontrol

3.72. Retten har mange gange, f.eks. i årsberetningen for regnskabsåret 1999 (punkt 3.75), gjort opmærksom på, at Kommissionens stedlige kontrol ikke er fyldestgørende. I regnskabsåret 2000 påbegyndte Kommissionen sin interne reformproces, og kontrolenhederne i Generaldirektoratet for Finanskontrol blev overført til de operationelle generaldirektorater, som er ansvarlige for gennemførelsen af strukturforanstaltninger. Indkøringen af disse enheder og indførelsen af bestemmelserne for den nye programmeringsperiode har indvirket på Kommissionens samlede kontrolkapacitet. De to enheder, som er ansvarlige for kontrollen af EFRU og Samhørighedsfonden har således foretaget mindre kontrol i 2000 end i de foregående år. I 2001 har kontrolenhederne planlagt at prioritere revisionen af forvaltnings- og kontrolsystemerne højest og agter derfor kun at foretage få kontroller af OP/EPD og projekter.

KOMMISSIONENS SVAR

3.71. Kommissionen erkender, at procedurerne for afslutning af programmer, hvor der er anført bemærkninger, er for langsom. Kommissionen vil fremover fremskynde afslutningen af disse programmer. I slutningen af 2001 forventer Kommissionen at have nedbragt forpligtelserne til projekter og programmer, hvor udgifter er afholdt før 1994, til et par enkelte sager. Ligeledes forventer Kommissionen at gøre væsentlige fremskridt i forbindelse med forpligtelser for senere perioder.

3.72. Kommissionens interne reformproces, som indebærer overdragelse af kontrolenheden i Generaldirektoratet for Finanskontrol til de operationelle generaldirektorater, som er ansvarlige for gennemførelsen af strukturforanstaltninger, medførte som forventet visse forstyrrelser i det planlagte revisionsarbejde. Ikke desto mindre udførte kontrolenhed B.3 under Generaldirektoratet for Finanskontrol 16 kontrolbesøg i 2000 (sammenlignet med 19 kontrolbesøg i 1999). Med hensyn til Samhørighedsfonden foretog kontrolenhed B.4 i Generaldirektoratet for Finanskontrol ét kontrolbesøg i 2000 sammenlignet med tre i 1999. Desuden foretog kontrolenheden under Generaldirektoratet for Regionalpolitik 36 kontrolbesøg i forbindelse med EFRU og Samhørighedsfonden i 2000 (sammenlignet med 42 i 1999).

I 2001 er hovedmålet for kontrolenhederne under Generaldirektoratet for Regionalpolitik i forbindelse med arbejdsprogrammet at udføre systemrevision af forordning (EF) nr. 2064/97 og revision af gennemførelsen af forvaltnings- og kontrolsystemerne i programmeringsperioden 2000-2006, så vel som systemrevision af forvaltnings- og kontrolsystemerne for Samhørighedsfonden, som gennemføres for at overholde kravene i Rådets forordning (EF) nr. 1264/1999 og (EF) nr. 1265/1999, som ændrer forordning (EF) nr. 1164/94.

Kontrollen af en række af Samhørighedsfondens projekter er imidlertid planlagt til 2001 som led i den omtalte systemrevision. Ligeledes foretages en undersøgelse i forbindelse med artikel 10-projekter. Med hjælp fra eksterne revisorer omfatter undersøgelsen stikprøvekontrol af op til 100 individuelle kontrakter. Endelig er der allerede udført en række andre ad hoc-revisioner af programmer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.73. De kontrolenheder, der tager sig af EFRU og Samhørighedsfonden, har dog iværksat en række foranstaltninger, der skal forbedre forberedelsen, omfanget, kvaliteten og opfølgningen af deres kontrol i medlemsstaterne. Disse foranstaltninger har endnu ikke kunnet få mærkbar virkning i regnskabsåret 2000.

*Konklusioner og anbefalinger***Konklusioner**

3.74. Retten kunne ikke konstatere, at der var blevet færre fejl i udgiftsanmeldelserne vedrørende de afsluttede programmeringsperioder. Som tidligere konstateredes det, at de afsluttede foranstaltninger fortsat er behæftet med et væsentligt antal fejl, og det viser, at der kun er lidt sandsynlighed for, at fejlene opdages og korrigeres. De systemer, der anvendes til finanskontrol, blev forbedret i 1997 (faktablade om støtteberettigelse, forordning (EF) nr. 2064/97), og der er udarbejdet mere præcise afslutningsbestemmelser og indgået kontrolprotokoller med medlemsstaterne, men ingen af disse foranstaltninger har endnu vist sig at være effektive.

3.75. Kommissionen har i 2000 foretaget mindre kontrol, både af igangværende interventioner og i forbindelse med afslutningen. Opfølgningen af bemærkninger fremsat på grundlag af kontrol, navnlig Rettens revision, er mangelfuld, og det forhindrer, at man hurtigt kan få løst de konstaterede problemer. Kommissionen kan endvidere ikke stille sig tilfreds med at få bragt de enkeltstående sager, den bliver gjort opmærksom på, i orden, men bør også undersøge analoge tilfælde.

3.76. Der er ikke tilstrækkelig garanti for, at alle budgettransaktionerne i regnskabsåret 2000 er lovlige og formelt rigtige. De bogførte forpligtelser giver ikke anledning til bemærkninger, men en væsentlig del af dem burde faktisk have været bogført i det foregående regnskabsår. Derimod er der vedtaget beslutninger, som svarer til retlige forpligtelser, om et væsentligt beløb, uden at der er indgået budgetmæssige forpligtelser. Der er ikke konstateret uregelmæssigheder i forbindelse med de af regnskabsårets betalinger, som svarer til udbetaling af acontobeløb til interventioner vedrørende den nye programmeringsperiode. De mellemliggende og endelige betalinger vedrørende tidligere programmer er behæftet med et væsentligt antal substansfejl og formelle fejl af samme omfang som i tidligere regnskabsår.

3.74. Før et repræsentativt antal programmer fra perioden 1994-99 er afsluttet, er det endnu for tidligt at vurdere effekten af indførelsen af en erklæring i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2064/97, samt retningslinjer for afslutning. Det er Kommissionens opfattelse, at korrekt anvendelse af bestemmelserne væsentligt vil reducere risikoen for, at udgifter, som ikke er støtteberettiget, medfinansieres af strukturfonde.

3.75. Der var en midlertidig nedgang i antallet af kontrolbesøg i 2000, hvilket skyldes den interne reformproces. Det forventes dog, at koncentrationen af revisionskapaciteten i de operationelle generaldirektorater vil medføre en stigning i antallet og kvaliteten af kontrolbesøgene. Ydermere vil nye systemer forbedre opfølgningen på bemærkninger efter kontrol, herunder Rettens revision. Dette sætter Kommissionen i stand til på mere systematisk vis at tage højde for tidligere revisionsresultater i risikovurderingen især i forbindelse med systemfejl.

3.76. Kommissionen erkender, at nogle budgetmæssige forpligtelser for programmer, som blev godkendt i 2000, først blev indfriet i 2001. Det skyldes forskellige fremgangsmetoder i procedurerne for vedtagelse af programmer (se svar til punkt 9.15). Kommissionen har ikke været i stand til at færdiggøre sin dybdegående undersøgelse af alle fejl, som Retten har fundet, inden for den korte tidsfrist, og i visse tilfælde har Kommissionen endnu ikke modtaget medlemsstaternes svar. Analyserne viser, at størstedelen af fejlene opstår, fordi de endelige modtagere opfører ikke-støtteberettigede eller ubegrundede poster på udgiftsanmeldelsen. En anden vigtig fejlkilde er centraladministrationens ukorrekte anvendelse af Fællesskabets regler. Kommissionen er imidlertid ikke enig i Rettens fortolkning, hvad angår en række sager. Under alle omstændigheder vil Kommissionen færdiggøre sin undersøgelse af de sager, som Retten har nævnt, og sikre, at de nødvendige finansielle korrektioner gennemføres.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

3.77. Kommissionen bør derfor arbejde på at gøre de kontrolsystemer, der er etableret de seneste år, mere effektive. Den bør navnlig sørge for, at de nationale organers forvaltningsprocedurer og de kontrolprocedurer, der anvendes inden for rammerne af forordning (EF) nr. 2064/97, virkelig medvirker til at sikre, at de foranstaltninger, der finansieres med fællesskabsmidler, er lovlige og formelt rigtige. Med henblik herpå bør Kommissionen også indføre harmoniserede og mere effektive afslutningsprocedurer, som også omfatter fyldestgørende kontrol foretaget af Kommissionen selv.

3.77. Kommissionen ønsker at gentage sin holdning, som er anført i svaret til punkt 3.76 i årsberetningen 1999, nemlig at hovedprioriteten fortsat skal være forbedringer af finans- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne. Vedtagelsen af forordning (EF) nr. 438/2001 og (EF) nr. 448/2001 udgør det nødvendige detaljerede retsgrundlag for at sikre, at målene kan nås. Resultatet af de systemrevisioner, som hovedsagelig EFRU udfører i øjeblikket, af overholdelsen af kravene i forordning (EF) nr. 438/2001, såvel som af anvendelsen af forordning (EF) nr. 2064/97, vil danne grundlaget for konklusioner om, hvorvidt rammerne for forvaltningssystemet er fyldestgørende, og for beslutninger om de nødvendige foranstaltninger.

Revisionsprogrammet for afslutning af 1994-1999-programmer, som udføres af alle strukturfonde i løbet af 2001 og 2002, vil give en yderligere forsikring i forbindelse med de endelige betalinger.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER

Foranstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV)

Indledning

3.78. Retten har undersøgt de foranstaltninger, Kommissionen har truffet som reaktion på de bemærkninger, der tidligere er fremsat⁽²⁵⁾ om iværksættelsen af strukturfondsforanstaltninger til fordel for virksomheder og navnlig SMV. Retten havde konstateret mangler, navnlig for så vidt angår evaluering, de gældende regler, kortlægning af foranstaltningerne, kontrollen af, om konkurrencereglerne var overholdt, og samordningen, samt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, navnlig for så vidt angår finansieringsteknik og tjenesteydelser til virksomhederne. Allerede i forbindelse med meddelelsen af decharge for regnskabsåret 1994 henstillede Rådet, at SMV skulle have nemmere adgang til de eksisterende instrumenter, at foranstaltningerne til fordel for SMV skulle omlægges, så der blev taget hensyn til virksomhedernes behov, og at midlerne til Fællesskabets aktion på dette område og

⁽²⁵⁾ Der er navnlig tale om årsberetningerne for regnskabsårene 1994 (punkt 5.66-5.104), 1996 (punkt 6.43-6.104) og 1998 (punkt 3.54-3.59).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

resultaterne af den skulle evalueres bedre ⁽²⁶⁾. I 1998 henstillede Rådet i meddelelsen af decharge for 1996, at støtteprocedurerne blev rationaliseret og forenklet, at det blev nemmere at få del i støtten til SMV, og at Kommissionen sørgede for, at tjenesteydelserne til SMV virkelig svarede til en reel efterspørgsel ⁽²⁷⁾. Parlamentet var bekymret over Revisionsrettens afsløring af, at der var stillet midler til rådighed i fællesskabsbudgettet til finansiering af en række foranstaltninger til fremme af små og mellemstore virksomheder, som det måske vil være umuligt at forvalte ⁽²⁸⁾.

Bekræftelse af de mangler, Retten havde konstateret

3.79. I 1997 lancerede Kommissionen som svar til Rettens bemærkninger en makroevaluering af strukturfondenes indvirkning på SMV, og senere fik den foretaget tematiske evalueringer af De Europæiske Virksomhedsfremme- og Innovations Centre (EF-EIC) og af finansieringsteknik ⁽²⁹⁾. Disse evalueringer har bekræftet de vigtigste af Rettens bemærkninger vedrørende støtte til SMV, f.eks. at reglerne om information

3.79. Den tematiske evaluering omtaler ganske rigtigt en række forhold, som bør forbedres for så vidt angår strukturfundsforanstaltninger til fordel for SMV. Evalueringen anfører ligeledes, at det generelt klart fremgår af undersøgelserne, at strukturfondenes interventioner har haft stor betydning for SMV-sektoren og derigennem i væsentligt omfang har bidraget til videre regionalpolitiske mål.

⁽²⁶⁾ Rådets henstilling af 11. marts 1996 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1994.

⁽²⁷⁾ Rådets henstilling af 9. marts 1998 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1996.

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 31. marts 1998 til orientering af Kommissionen om årsagerne til udsættelse af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1996 (EFT C 138 af 4.5.1998, s. 43).

⁽²⁹⁾ Thematic Evaluation of Structural Funds Impact on SME. European Commission. Ernst & Young. Juli 1999. Evaluation of Community measures in support of European Community business and innovation centres (EF-BICS) — Madrid-Karlsruhe — februar 1999, Dr-Ing Jürgen Wüst. Evaluation of Financial Engineering Measures in Structural Policies, European Commission, Ernst & Young, april 1998.

RETTENS BEMÆRKNINGER

og offentlighed ikke var overholdt ⁽³⁰⁾, at aktionerne ikke var særlig synlige, at koordineringen af interventionen var mangelfuld ⁽³¹⁾, at der ikke var udarbejdet evalueringer om interventionernes effekt, at de forudgående vurderinger var mangelfulde, og at der ikke var opstillet passende indikatorer, navnlig inden for området finansieringsteknik ⁽³²⁾. I evalueringerne konstateredes det også, at det er nødvendigt at forbedre de ordninger, der anvendes i forbindelse med tjenesteydelser til SMV, f.eks. EF-EIC, at fremskynde udviklingen af ordninger, som sikrer, at virksomhederne kun skal henvende sig ét sted («guichet unique»), og at forenkle de eksisterende aktioner, så SMV kan få nemmere adgang til fællesskabsmidler.

De nye reglers hensyntagen til de konstaterede mangler

3.80. Rettens anbefalinger har fået indflydelse på de forslag til retsfor skrifter, Kommissionen har fremlagt med henblik på den nye periode, og på retningslinjerne for programmerne for perioden 2000-2006 ⁽³³⁾. I og

KOMMISSIONENS SVAR

Forenkling af procedurerne og forbedring af de ordninger, der anvendes i forbindelse med tjenesteydelser til SMV, er mål, som også Kommissionen følger. Den af Revisionsretten omtalte ordning, som sikrer, at virksomhederne kun skal henvende sig ét sted (guichet unique), er et aktionsmiddel, som vil kunne bidrage til at nå disse mål.

3.80. Den tematiske evaluering af strukturfondenes indvirkning på SMV indebar en række konklusioner. Hvad angår konklusionen i dette afsnit, anerkender Kommissionen klart, at målene for perioden 1994-1999 hverken har været tilstrækkeligt klare eller kvantificerede. Det var en af grundene til, at den tematiske evaluering blev bestilt med henblik på at vurdere strukturfondenes indvirkning på SMV og analysere de mest effektive midler til at støtte SMV. Resultaterne af evalueringen er indarbejdet i programmerne for strukturfondene for perioden 2000-2006, især spørgsmålet om, hvordan man bedre kan målrette støtten til SMV. Eftersom dette var en tematisk evaluering, som blev foretaget midtvejs i programmeringsperioden, var det desuden klart, at det ikke ville være muligt at drage endelige konklusioner om strukturfondenes indvirkning på SMV i perioden 1994-1999.

⁽³⁰⁾ Mere end en fjerdedel (25,6 %) af de virksomheder, som var omfattet af den tematiske evaluering af SMV, der havde modtaget støtte fra SF, vidste ikke, at midlerne kom fra Fællesskabet. I årsberetningen for 1996 (punkt 6.53-6.59) gjorde Retten opmærksom på en række praksis, som kan forklare denne manglende information.

⁽³¹⁾ En undersøgelse foretaget i 1998 hos en række SMV'er, som havde modtaget flere former for fællesskabsstøtte, viste, at 69,7 % af virksomhederne mente, at de tilsvarende ordninger var »not integrated at all«. For de SMV's vedkommende, som havde modtaget EFRU- og ESF-støtte, var dette tal helt oppe på 85,1 %. Evalueringsrapportens forfattere konkluderer, at »At an EU level, there is a need to improve the overall coherence of different Commission programmes that have a bearing on SMV development«, hvilket bekræfter Rettens bemærkninger (årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.98-6.99).

⁽³²⁾ Ved »finansieringsteknik« forstår de former for finansiel deltagelse i iværksættelsen af foranstaltningerne, som er omhandlet i artikel 28, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999, bortset fra støtte, der ikke skal tilbagebetales. Der er f.eks. tale om: støtte, der skal tilbagebetales, rentegodtgørelse, garanti, kapitalandele, deltagelse i risikokapital eller andre finansieringstyper.

⁽³³⁾ EFT C 267 af 22.9.1999, s. 2. I disse retningslinjer hedder det: »Støtte fra strukturfondene med det formål at stimulere den produktive sektor skal primært fokusere på SMV.«

Den tematiske evaluering omfattede ud over overslaget over udgifterne til SMV også en vurdering af antallet af virksomheder, som modtog støtte, samt hvor mange arbejdspladser der blev skabt. Evalueringen konkluderede, at mere end en halv million SMV modtog støtte fra strukturfondene mellem 1989 og 1999, hvilket svarer til 21,2 % af de SMV, som er berettiget til støtte. Mellem 1994 og 1999 skønnes det, at der blev skabt 2,3 millioner arbejdspladser brutto og 2 millioner arbejdspladser netto.

RETTENS BEMÆRKNINGER

med at der er blevet færre interventioner, og EFI SMV er blevet nedlagt ⁽³⁴⁾, skulle strategien for støtte til SMV blive mindre kompliceret og mere sammenhængende. Det nye regelsæt skulle gøre det muligt at forbedre forvaltningen, overvågningen og evalueringen af aktionerne til fordel for SMV på betingelse af, at disse bestemmelser snarest muligt bliver operationelle. Den nye forordning vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondene blev vedtaget af Kommissionen i marts 2001 ⁽³⁵⁾. Kommissionens forordning (EF) nr. 1159/2000 af 30. maj 2000 om de informations- og reklameforanstaltninger, som medlemsstaterne skal iværksætte vedrørende strukturfondenes interventioner ⁽³⁶⁾, skulle endvidere gøre aktionerne mere synlige. Hertil kommer, at der også er udarbejdet et nyt regelsæt på konkurrenceområdet ⁽³⁷⁾. Med undtagelse af vedtagelsen af faktablade vedrørende støtteberettigelse i 1997 ⁽³⁸⁾ og af forordning (EF) nr. 2064/97 har de foranstaltninger, der er iværksat, ikke kunnet få væsentlig indvirkning på de programmer, der allerede er vedtaget eller er under gennemførelse.

KOMMISSIONENS SVAR

Et andet formål med evalueringen var at afdække omfanget af dødvægt i støtteordningerne til SMV. Som en reaktion på evalueringens resultater og for at øge effekten af strukturfondenes støtte til SMV har Kommissionen opprioriteret den indirekte støtte til SMV i modsætning til direkte støtte, hvilket afspejles i programmerne for perioden 2000-2006.

I den europæiske beskæftigelsesstrategi understreges det, at SMV spiller en vigtig rolle for beskæftigelsen i Den Europæiske Union. Der ydes en fælles indsats fra medlemsstaternes, de forskellige strukturfondes og Den Europæiske Investeringsbanks side for at opfylde de behov, SMV har i forbindelse med stiftelse og udvikling på et konkurrencebetinget marked (finansiering, ansættelse af personale, arbejdstagernes kvalifikationer mv.).

Den sene vedtagelse af forordningen vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemer havde en begrænset effekt på forvaltningen af fondene, når man tænker på, at flertallet af de operationelle programmer blev vedtaget i perioden fra slutningen af 2000 til marts 2001, og at Kommissionens krav blev meddelt til medlemsstaterne i marts 2000 og drøftet i detaljer i strukturfondenes komitéer fra det tidspunkt og frem til afstemningen i forvaltningskomitéen i december 2000.

⁽³⁴⁾ Navnlig i forbindelse med initiativet for SMV havde Retten konstateret (årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.86-6.91), at programmerne under dette initiativ enten var identiske med eller lignede dem, der blev gennemført under FSR eller EPD, eller oprettede nye foranstaltninger, som havde samme mål som de allerede eksisterende.

⁽³⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21).

⁽³⁶⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 30.

⁽³⁷⁾ Det drejer sig om Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 994/1998 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1) samt om følgende kommissionsforordninger vedtaget i medfør af sidstnævnte forordning om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på henholdsvis uddannelsesstøtte, de minimis-støtte og statsstøtte til små og mellemstore virksomheder: forordning (EF) nr. 68/2001, (EF) nr. 69/2001 og (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20, 30 og 33).

⁽³⁸⁾ Kommissionens beslutning 97/317/EF og 97/331/EF af 23. april 1997 om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne (EFT L 146 af 5.6.1997, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.81. Takket være faktabladene om støtteberettigelse kunne en række af de problemer, Retten havde peget på (årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.73-6.76 og 6.84), navnlig problemerne vedrørende alternerende finansiering af medfinansierede projekter og finansieringsteknik, afklares allerede pr. 1. maj 1997. For perioden 2000-2006 er disse faktablade blevet erstattet af reglerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000⁽³⁹⁾. Men støtteberettigelsesbetingelserne i forbindelse med alternerende finansiering er ikke medtaget i de nye regler, og reglerne vedrørende finansieringsteknik er ændret væsentligt⁽⁴⁰⁾, hvilket har skabt usikkerhed (jf. punkt 3.91).

KOMMISSIONENS SVAR

3.81. I programmeringsperioden 1994-99 blev »alternativ finansiering« eller »alternativ betaling« — som er dækket af faktablad nr. 16 i SEM 2000 faktabladene — anvendt som en forvaltningsfacilitet, så de midler, der stilles til rådighed på forskellige datoer af de finansielle partnere (Fællesskabet, de nationale regeringer og de offentlige instanser), anvendes så effektivt som muligt.

Hvad angår programmeringsperioden 2000-2006, har man i de finansielle procedurer indført automatiske, årlige forpligtelser samt et system til forskudsbetaling og hurtigere betaling. På denne baggrund anså Kommissionen det ikke for nødvendigt at bevare det gamle faktablad nr. 16, da man reviderede reglerne for støtteberettigelse. Ingen af medlemsstaterne anfægtede dette, og Komitéen for Udvikling og Omstilling i Regionerne godkendte de nye regler for støtteberettigelse, før de blev vedtaget af Kommissionen.

Denne mangel på specifikke regler betyder dog ikke, at man ikke længere skal anvende dette likviditetsstyringsværktøj. Det er tydeligt, at forordning (EF) nr. 1260/1999, og især artikel 29 skal overholdes fuldt ud. Det betyder, at alle projekter, uanset fysisk offentlig finansieringskilde, opfattes som medfinansieret af Fællesskabet inden for rammerne af artikel 29, og at tilsagnsskrivelsen skal specificere det nøjagtige beløb af støtte fra strukturfondene. For at understrege rollen som likviditetsstyringsværktøj foretrækker Kommissionen at kalde det »alternativ betaling« snarere end alternativ finansiering.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik har ved flere lejligheder både mundtligt og skriftligt gjort rede for denne holdning over for medlemsstaternes myndigheder.

⁽³⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 39).

⁽⁴⁰⁾ I faktabladene fra 1997 var det centrale element, der berettiger til fællesskabsmedfinansiering, klart formuleret: »EF bør begrænse sin deltagelse i finansieringsteknik og under alle omstændigheder undgå, at en sådan deltagelse træder i stedet for eller overlapper finansieringssystemet, medmindre det er godtgjort, at finansieringssystemet ikke egner sig til at opfylde udviklingsbehovene i det pågældende område.« Dette elementære element er ikke medtaget i reglerne fra 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.82. Flere af bestemmelserne i den nye generelle forordning behandler de problemer, Retten har gjort opmærksom på. De nye bestemmelser om graduering af deltagelsessatserne ⁽⁴¹⁾ præciserer, hvordan projekter, som skaber betydelige nettoindtægter, skal behandles, og at fondenes deltagelse nedsættes, hvis det drejer sig om investeringer i virksomheder (fra 50 til 35 % under mål 1 og fra 30 til 15 % under mål nr. 2). Endvidere indføres der positiv særbehandling af SMV (støttesatserne kan forhøjes med højst 10 %, hvis forhøjelsen er bestemt til andre former for finansiering end direkte støtte).

3.83. Det er nu fastsat, at støtte, der tilbagebetales til forvaltningsmyndigheden eller en anden offentlig myndighed, genanvendes til samme formål ⁽⁴²⁾. Der er også indføjet regler, der skal forebygge, at strukturfondsstøtten inden for et tidsrum på fem år anvendes til andre formål end de oprindelige, og at virksomheder eller offentlige selskaber får en uretmæssig fordel ⁽⁴³⁾. Det giver Kommissionen nye instrumenter, så det undgås, at der opstår kritisable situationer, som f.eks. at beløb, som skulle have været tilbagebetalt, ikke inddrives, at forvaltningsmyndighederne tilbageholder tilbagebetalte midler, at investeringer, som har modtaget støtte, flyttes et andet sted hen, eller at medfinansierede infrastrukturer sælges (f.eks. i forbindelse med privatiseringer), og som der ikke i tilstrækkelig grad var taget højde for i de tidligere bestemmelser. Der er imidlertid problemer med fortolkningen af de bestemmelser, der er omhandlet i de foregående punkter, og Kommissionen bør præcisere, hvordan den agter at anvende disse generelle principper, så det sikres, at bestemmelserne bliver operationelle, og at de kan følges og kontrolleres forsvarligt.

Bedre kortlægning af foranstaltningerne til fordel for SMV

3.84. Den tematiske evaluering vedrørende SMV har gjort det nemmere at kortlægge foranstaltningerne til fordel for SMV og de ressourcer, der er afsat til dem, sådan som først Retten (årsberetningen for 1996,

KOMMISSIONENS SVAR

3.82-3.83. Kommissionen finder, at en beregning af pengestrømmen ved hjælp af tilbagediskontering er den mest hensigtsmæssige metode til fastsættelse af nettoindtægterne fra en aktion. I henhold til denne formel og i lyset af betragtning 40 i den generelle forordning, er der tale om væsentlige nettoindtægter, når nutidsværdien netto af den fremtidige indtægtsstrøm minus driftsudgifter resulterer i et tal, som er mindst 25 % over investeringsudgifterne. Driftsudgifterne er de udgifter, som påløber i forbindelse med driften af en investering inklusive vedligeholdelsesomkostninger, men eksklusive afskrivning eller finansieringsomkostninger. Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde et notat til medlemsstaterne, som indeholder retningslinjer for praktisk og fornuftig anvendelse af artikel 29, stk. 4.

3.84-3.85. Kommissionen er enig i, at bedre information kræver forbedring af overvågningssystemerne i medlemsstaterne. I betragtning af, at gennemførelsen af programmerne for 2000-2006 endnu er på et tidligt stadium, mener Kommissionen ikke, at fremskridtene har været særligt langsomme. Etablering af nye informationssystemer er en langsommelig proces, især i de medlemsstater, hvor gennemførelsen af interventionerne er meget decentraliseret. Derudover skal de indsamlede data bidrage til forvaltningen af projekter på lokalt plan og skal også have værdi i forbindelse med den nationale

⁽⁴¹⁾ Betragtning 40 og artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene.

⁽⁴²⁾ Artikel 28, stk. 3, i den generelle forordning og artikel 8 i den nye forordning vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne, hvori det er fastsat, at forvaltnings- eller betalingsmyndigheden fører regnskab over beløb, der skal tilbagebetales af allerede udbetalte fællesskabsmidler, og sikrer, at beløbene tilbagebetales uden ubegrundet forsinkelse.

⁽⁴³⁾ Artikel 30, stk. 4, i den generelle forordning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

punkt 6.96) og senere Rådet ⁽⁴⁴⁾ og Parlamentet ⁽⁴⁵⁾ havde anmodet om. Der er ingen fortegnelse over de samlede afholdte udgifter til SMV, og det har derfor været nødvendigt at beregne et overslag (21 353 millioner euro, eller 18,2 % af de samlede strukturfonds-midler for perioden 1994-1999). Ønsker man at kende stillingen pr. en anden dato, f.eks. ved udgangen af perioden, skal man igen foretage en sådan beregning, og det viser, at det grundlæggende problem, som Retten adskillige gange har gjort opmærksom på ⁽⁴⁶⁾, fortsat er, at der ikke findes pålidelige datasystemer, der gør det muligt at følge interventionernes gennemførelse korrekt.

3.85. Kommissionen har på grundlag af artikel 36 i den generelle forordning foreslået et nyt system for fordeling af strukturfondenes interventionsområder på kategorier ⁽⁴⁷⁾. De oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, skulle gøre det muligt for den at udarbejde oversigter over fondenes aktiviteter ud fra de forskellige interventioner. Endvidere er det fastsat i artikel 34, stk. 1, litra a), at der skal etableres et system til indsamling af pålidelige finansielle og statistiske data, og at disse data skal fremsendes så vidt muligt ved brug af edb-systemer. Kommissionen har også foreslået en metodologi vedrørende de indikatorer, der skal anvendes i forbindelse med overvågning og evaluering ⁽⁴⁸⁾, og som specifikt tager hensyn til SMV. I medlemsstaterne er man begyndt at forberede sig på at kunne rette sig efter disse nye initiativer. En betingelse for, at de samlede disponible

KOMMISSIONENS SVAR

eller europæiske syntese om horisontale emner (SMV, lige muligheder...). Kommissionen er overbevist om, at bestræbelserne på at udvikle disse systemer vil vise sig givtige i form af en kvalitativ forbedring af de data, der forekommer i de årlige rapporter og særligt i midtvejsevalueringen, som skal færdiggøres ultimo 2003.

3.85. *Forvaltningen af de omhandlede instrumenter til indsamling af data henhører under forvaltningsmyndighedens kompetence, og medlemsstaterne skal, i særdeleshed i de årlige rapporter om gennemførelsen, redegøre for, hvorledes de omhandlede instrumenter fungerer.*

⁽⁴⁴⁾ Rådets henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1996.

⁽⁴⁵⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 31. marts 1998 til orientering af Kommissionen om årsagerne til udsættelse af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1996, punkt 22 og 23 (EFT C 138 af 4.5.1998, s. 43). Parlamentet bemærker »at der under strukturfondene er blevet afsat betydelige midler til SMV i programmeringsperioden 1994-1999, men at Kommissionen hidtil har været helt ude af stand til at redegøre for, hvorledes disse midler er blevet tildelt«.

⁽⁴⁶⁾ Senest i årsberetningen for 1999, punkt 3.27.

⁽⁴⁷⁾ Denne klassificering indgik i »Vejledning ved udarbejdelsen af strukturfondsprogrammer og -programmeringsdokumenter 2000-2006« (Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik, juli 1999), og den figurerer i et af bilagene til den nye forvaltnings- og kontrolforordning.

⁽⁴⁸⁾ Indicateurs pour le suivi et l'évaluation: une méthodologie indicative. Nouvelle période de programmation 2000-2006: documents de travail méthodologique. Document de travail n°3, Kommissionen, GD for Regionalpolitik, juli 1999.

informationer om programmeringen, overvågningen og evalueringen af strukturforanstaltningerne kan blive bedre, er, at disse nye ordninger kommer til at fungere effektivt.

Initiativer taget for at sikre en bedre kontrol af overholdelsen af konkurrencereglerne

3.86. Retten havde konstateret mangler ved de procedurer, der anvendes til kontrol af overholdelsen af konkurrencereglerne (årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.46 og 6.53-6.68, årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 3.58-3.59). Der er for nyligt taget initiativer både i Kommissionen og i medlemsstaterne til at forbedre de disponible oplysninger om den ydede støtte. Kommissionen har endvidere i 2001 på opfordring af Europa-Parlamentet ⁽⁴⁹⁾ oprettet et register over beslutninger vedrørende statsstøtte. De nye forordninger om statsstøtte omfatter bestemmelser vedrørende kontrol, som skærper kravene om, at der hvert år skal registreres og fremsendes informationer om den ydede støtte. Sigtet med disse bestemmelser er at forenkle forvaltningen og øge gennemsigtigheden i forbindelse med statsstøtte, men det er endnu for tidligt at evaluere deres virkning. De nye regler på området burde imidlertid gøre det muligt for Kommissionen at forbedre de procedurer, den anvender til kontrol af overholdelsen af konkurrencereglerne, på betingelse af, at den afsætter de fornødne ressourcer hertil.

3.87. Retten havde anbefalet, at der i programteksterne blev henvist specifikt til de lovtekster og juridiske instrumenter, der skal sikre, at fællesskabspolitikkerne følges strengt, så det blev nemmere for de involverede at overholde de pågældende regler og procedurer. I 2000 udarbejdede Kommissionen et dokument, hvori de principper og procedurer er opstillet, som skal sikre, at konkurrencereglerne i forbindelse med statsstøtte under gennemførelsen af strukturfundsaktioner overholdes i den nye programmeringsperiode (2000-2006) ⁽⁵⁰⁾. Det grundlæggende element i de nye procedurer er, at der skal udarbejdes oversigter over den statsstøtte, som indgår i hvert enkelt program. Det er bydende nødvendigt, at Kommissionen fremover følger udviklingen i disse oversigter korrekt, og at forvaltningsmyndighederne

3.86-3.88. *De forpligtelser til overvågning af den ydede statsstøtte, som pålægges de nationale myndigheder i de nye programmer, og som omfatter såvel »de minimis« —støtte som kumulation af anden støtte, sikrer, at reglerne og grænserne for statsstøtten overholdes. Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne lægger stor vægt på de systemer, som sikrer overholdelse af fællesskabsbestemmelserne, herunder reglerne om ydelse af statsstøtte. Det er i øvrigt også et af de aspekter, Kommissionen vil lægge særlig vægt på i forbindelse med kontrollen af de pågældende systemer.*

⁽⁴⁹⁾ Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens XXVIII Beretning om Konkurrencepolitikken af 18. januar 2000. Betænkning PE A5-0078/99. Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens XXIV Beretning om Konkurrencepolitikken af 24. oktober 2000.

⁽⁵⁰⁾ Fonds structurels et aides d'État. Procédures de mise en œuvre (GD for Regionalpolitik G1, 15.5.2000).

ajourfører dem og supplerer dem med specifikke referencer til de gældende nationale og regionale bestemmelser.

3.88. I forbindelse med bestemte investeringer i infrastruktur, navnlig i telekommunikations-, transport- og energisektoren, er det virksomheden eller organet selv, der sammen med Fællesskabet medfinansierer investeringen, og beløbet indgår ikke i det nationale budgetkredsløb. Der bør træffes foranstaltninger til at sikre, at denne fællesskabsstøtte underkastes de samme regler og den samme kontrol som den nationale støtte ⁽⁵¹⁾.

Specifikke aspekter vedrørende Den Europæiske Socialfond

3.89. Støtten til SMV er ikke nævnt i den del af de endelige evalueringsrapporter vedrørende ESF i perioden 1994-1999 ⁽⁵²⁾, som omhandler mål 1. Der er kun en række uensartede elementer herom i den del af rapporterne, som omhandler mål 4, selv om det fremgår af de nationale evalueringsrapporter, at SMV's deltagelse under dette mål var væsentlig. For så vidt angår perioden 2000-2006, har Kommissionen kortlagt de ESF-midler vedrørende mål 1 og 3, som er forbeholdt søjlen »iværksætterånd« i Den Europæiske Beskæftigelsesstrategi, og som andrager 8 milliarder euro, eller 13 % af det samlede rammebeløb til ESF. Den gamle bestemmelse ⁽⁵³⁾ om, at der bør tages hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige behov i forbindelse med de strukturforanstaltninger, der iværksættes under mål 4, er ikke medtaget i bestemmelserne for den nye periode.

3.89. ESF bidrager til integrerede foranstaltninger eller aktioner, som tager sigte på økonomisk udvikling, og som henhører under programmer, som ikke alle er omfattet af en endelig evalueringsrapport, udarbejdet inden for partnerskabsrammen, men som har været gjort til genstand for en undersøgelse inden for rammerne af en tematisk evaluering udført på Kommissionens foranledning (tematisk evaluering vedrørende SMV og vedrørende R & D).

Når evalueringerne forekommer uensartede, skyldes det de forskelligartede vilkår, hvorunder den endelige evaluering er gennemført, det være sig forskelle med hensyn til programmering, tidsplan og ikke mindst de evaluerende organers beføjelser. Hvad angår SMV, er der grund til at påpege, at der generelt konstateres stigende deltagelse af SMV under mål 4.

⁽⁵¹⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.84 og Rettens anbefalinger i udtalelsen om forslagene til nye forordninger om strukturudgifterne (punkt 7.3 i udtalelse nr. 10/98 (EFT C 401 af 22.12.1998) om forslag til forordninger inden for rammerne af Agenda 2000).

⁽⁵²⁾ Rapport d'évaluation final 1994-1999 soumis au Comité du FSE af 28. september 2000.

⁽⁵³⁾ Artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond (EFT L 374 af 31.12.1988, s. 21), som ændret ved forordning (EØF) nr. 2084/93 (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 39).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Det skal bemærkes, at Kommissionen i januar 2001 vedtog en forordning ⁽⁵⁴⁾ inden for rammerne af konkurrencepolitikken (punkt 3.86), hvis sigte er at give SMV nemmere adgang til uddannelsesstøtte.

3.90. Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold og Generaldirektoratet for Erhvervs politik samordner fortsat ikke deres indsats godt nok. På stedet medfører det tunge procedurer og hindrer, at ordningen, hvor modtagerne kun skal henvende sig ét sted («guichet unique»), og som skulle gøre det nemmere at oprette og udvikle SMV, kan komme til at fungere. I sin udtalelse nr. CES 592/2000 af 24. maj 2000 pegede Det Økonomiske og Sociale Udvalg også på denne mangel. I øvrigt er ESF slet ikke nævnt i Kommissionens meddelelse om revisionen af EU's særlige finansielle instrumenter for SMV ⁽⁵⁵⁾.

Finansieringsteknik og tjenesteydelser til virksomhederne

3.91. For så vidt angår fællesskabsstøtten til finansieringsteknik, herunder globaltilskud, havde Retten konstateret (årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.75-6.80) mangler ved gennemførelsen af de berørte foranstaltninger. Disse mangler skyldtes, at de mål, der skulle nås, og gennemførelsesbestemmelserne ikke var defineret præcist. I 2000 konstaterede Retten igen eksempler på, at tilbagebetalinger af medfinansierede lån kan anvendes som den nationale modydelse til strukturfondsstøtte. Hertil kommer, at der fortsat er problemer i forbindelse med globaltilskud, navnlig med at få defineret bestemmelserne for deres anvendelse, og det har betydet, at det har taget meget lang tid at få vedtaget beslutningerne og undertegnet konventionerne mellem Kommissionen og de formidlende organer, og at acontobeløbene udbetales med betydelige forsinkelser. Kommissionens undersøgelse af de nye finansieringsteknikker, der skal anvendes i perioden 2000-2006, viser navnlig, at der er betydelige problemer med hensyn til SF-støttens og venturakapitalselskabernes

3.90. I marts 2001 offentliggjorde Kommissionen en omfattende redegørelse for EU's aktiviteter vedrørende SMV (Unionens foranstaltninger til fordel for de små og mellemstore virksomheder 1997-2000 KOM(2001) 98 endelig af 1. marts 2001).

Hvad angår udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg om det »europæiske charter for de små virksomheder«, præsenterede Kommissionen på topmødet i Stockholm sin første årsberetning om medlemsstaternes og Kommissionens fremskridt i forbindelse med chartret. Årsberetningen var et sammandrag, men kun for dette år. Fra og med 2002 vil årsberetningen om chartret indeholde en mere detaljeret evaluering af medlemsstaternes og Kommissionens fremskridt.

Fremskridt i forbindelse med chartret blev også beskrevet i BEST-gennemførelsesrapporten, som udsendtes til Rådet (industri) den 5. december 2000. Rapporten tog fat på spørgsmålet om de såkaldte »one-stop-shops« under overskrifterne »Støttetjenesterne skal gøres mere synlige« og »Forbedring af den offentlige administration«.

3.91. Kommissionen offentliggør ikke vejledningen om finansieringsteknik, før det er klart, om interventioner til fordel for ventureselskaber er forenelige med de konkurrenceretlige regler. Det må vurderes, om ydelsen af statsstøtte til SMV via risikokapitalfonde er forenelig med de konkurrenceretlige regler. Svaret er ikke indlysende, og spørgsmålet vedrører i øvrigt ikke blot de områder, der modtager støtte fra strukturfondene, men hele EU. Kommissionen vil inden længe fremlægge et dokument, som belyser denne problemstilling.

Den omhandlede vejledning vil således omfatte de nye regler på området og vil selvsagt tage hensyn til de under punkt 3.85 anførte dokumenter udarbejdet af Kommissionen. Ud over den under førnævnte punkt omtalte indsats og indsatsen vedrørende anvendelse af reglerne om statsstøtte på offentlig støtte til udvikling af aktiviteter baseret på risikovillig kapital, omtalt under punkt 3.82, har Kommissionen netop iværksat en ny undersøgelse. Undersøgelsen omhandler de metoder, der kan anvendes til medfinansiering fra EFRU, når det gælder ordninger, som beror på lån med rentegodtgørelse, hvor den offentlige støtte udbetales med tilbagevirkende kraft, og hvor finansieringsbehovet således rækker ud over programmeringsperioden.

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20).

⁽⁵⁵⁾ KOM(2000) 653 endelig udg. af 18. oktober 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

kompatibilitet med de andre fællesskabspolitikker. Endelig anmodede Det Europæiske Råd i Stockholm Kommissionen om at klarlægge, hvordan reglerne for statsstøtte skal anvendes på foranstaltninger til fremme af risikovillig kapital med henblik på at forbedre det finansielle klima for SMV'er ⁽⁵⁶⁾.

3.92. For så vidt angår de strukturer, som formidler støtten til SMV's aktiviteter, herunder navnlig De Europæiske Virksomhedsfremme- og Innovationscentre (EF-EIC), havde Retten konstateret (årsberetningen for regnskabsåret 1996, punkt 6.69-6.71), at de anmeldte udgifter til en stor del af disse aktiviteter var anvendt til finansiering af allerede eksisterende eller nyoprettede strukturer eller net og deres driftsudgifter, og at der ikke var tale om en sammenhængende politik. I 2000 offentliggjorde Kommissionen en vejledning, hvori de grundlæggende betingelser for at oprette EF-EIC'er og bestemmelserne vedrørende EFRU's finansiering af dem var defineret ⁽⁵⁷⁾. De generelle principper i vejledningen imødekommer faktisk de bemærkninger og anbefalinger, Retten siden 1993 har fremsat om EF-EIC ⁽⁵⁸⁾. Det er imidlertid nødvendigt, at Kommissionen får de fornødne muligheder for at sikre sig, at de også bliver overholdt på stedet.

Særberetning nr. 22/98 om lige muligheder for mænd og kvinder

3.93. I sin henstilling om meddelelse af decharge for 1997 ⁽⁵⁹⁾ understreger Rådet den betydning, det

KOMMISSIONENS SVAR

Vejledningen bør afspejle den nyeste udvikling på det finansieringstekniske område, ligesom den skal være en hjælp for de regionale myndigheder og de regionale udviklingsagenturer for at sikre bedre anvendelse af de pågældende instrumenter. Vejledningen vil bl.a. omfatte modeller for optimal praksis, når det gælder etablering, styring og anvendelse af risikokapitalfonde, långivningsfonde, garantifonde og lignende foranstaltninger.

Parallelt med udarbejdelsen af den omhandlede vejledning udarbejdes en plan, som skal fremme kendskabet til mulighederne for offentlig finansiering af ventureselskaber. Planen vil være tilpasset de enkelte regioner og bero på princippet om udbredelse af optimal praksis, i særdeleshed mellem støtteberettigede regioner. Der er tale om stor heterogenitet regionerne imellem, når det gælder SMV's praksis vedrørende finansiering med risikovillig kapital.

3.92. Kommissionen har i sin vejledning om de europæiske erhvervsfremme- og innovationscentre, udgivet i 2000, på baggrund af den gennemførte uafhængige vurdering klart tilkendegivet, at de europæiske erhvervsfremme- og innovationscentre fortsat kan finansieres af EFRU på grundlag af subsidiaritetsprincippet, inden for fællesskabstøtterammen og på initiativ af de ansvarlige offentlige myndigheder. Centrene kan ligeledes via EFRU opnå honorering af de ydelser, der leveres. Kommissionen vil på grundlag af ovenstående undersøge, hvorledes der i øvrigt skal følges op på Revisionsrettens anbefalinger.

⁽⁵⁶⁾ Formandskabets konklusioner. Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23. og 24. marts 2000, s. 21.

⁽⁵⁷⁾ Guide des centres européens d'entreprise et d'innovation. Un outil au service du développement régional et des entreprises — Europa-Kommissionen (ISBN 92-828-9300-6).

⁽⁵⁸⁾ Jf. Rettens særberetning nr. 5/93 om erhvervsfremme- og innovationscentre (EFT C 13 af 17.1.1994).

⁽⁵⁹⁾ Rådets dokument nr. 5911/99 af 19. februar 1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

tillægger Fællesskabets politik til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, henstiller, at svaghederne ved EF-programmet på mellemlang sigt (navnlig med hensyn til udgifterne til kontoret for teknisk bistand) afhjælpes, og opfordrer til, at man undgår overlappning med de generelle (»mainstream«) ESF-aktioner og EF-initiativet NOW. I de operationelle programmer, Kommissionen har vedtaget med henblik på strukturforanstaltninger i perioden 2000-2006, er 3 537 millioner euro, eller 6 % af de samlede ESF-midler, afsat specifikt til aktioner, der skal fremme lige muligheder. Denne procent er højere end i perioden 1994-1999, hvor den var 1,6 %, men den ligger stadig under det mål på 15 %, som Kommissionen opstillede i 1998 på anmodning af Europa-Parlamentet ⁽⁶⁰⁾ (punkt 78 i særberetning nr. 22/98).

3.94. Bevillingerne til EF-initiativet for beskæftigelse, EFI Emploi, til hele perioden 1994-1999 androg 1 846,3 millioner euro, heraf 27 % til NOW (New Opportunities for Women). Kun 78 % af de beløb, der var indgået forpligtelser for, var udbetalt ved udgangen af 2000. I den nye programmeringsperiode er EFI Emploi erstattet med EFI Equal. Retten havde tidligere konstateret forsinkelser i forbindelse med EFI Emploi og med det forvaltningssystem, Kommissionen har etableret til gennemførelsen af det nye initiativ, og på grund af de tunge procedurer har det ikke været muligt løse dette problem. Programmeringsperioden er derfor blevet mindst et år kortere. Kommissionen har endnu ikke vedtaget de instrukser, der skal følges ved definitionen af og reglerne for udgifternes støtteberettigelse i forbindelse med den del af programmet, som vedrører projekternes tværnationale aspekt, og som er det vigtigste af de særlige elementer, der karakteriserer EF-initiativerne i forhold til de almindelige operationelle programmer. I meddelelsen om Equal har den heller ikke fastsat, hvor stort et beløb der mindst skal anvendes til denne del, og i særberetningen fremhæves det, at der kun var anvendt en ubetydelig del af midlerne på dette aspekt (punkt 33-41 i særberetning nr. 22/98).

3.94. De fleste afgørelser vedrørende EF-initiativet for beskæftigelse, EFI Emploi, fastsætter en frist for støtteberettigede udgifter, som ligger efter 31. december 2000. De tilhørende programmer afsluttes først i løbet af 2001 og senest i juni 2002. Udnyttelsesgraden på 78 %, der omtales af Revisionsretten, vil stige efterhånden som programmerne afsluttes. Kommissionen vil i den mellemliggende periode fortsat opfordre medlemsstaterne til på optimal vis at udnytte de bevillinger, der er tildelt inden for denne ramme.

Kommissionen vil i løbet af regnskabsåret 2001 færdiggøre udarbejdelsen af en række faktablade om det tværnationale aspekt. Disse vil omhandle reglerne om støtteberettigelse, angivelse af de elementer, der som et minimum skal være til stede for at indgå en aftale om tværnationalt samarbejde, de administrative regler og kravene om udveksling af oplysninger om god praksis på dette felt.

Kommissionen har ikke fundet det hensigtsmæssigt i sin meddelelse om retningslinjerne for EF-initiativet Equal at fastsætte et minimumsbudget for så vidt angår det tværnationale aspekt. Kommissionen har foretrukket at fastsætte dette budget efter forhandling med den enkelte medlemsstat og i samråd med denne, under hensyntagen til de særlige omstændigheder, der måtte kendetegne den pågældende stat. Det kan tilføjes, at der under forhandlingerne om Equal-programmerne regelmæssigt er tilgået alle, der er ansvarlige for indsatsen under ESF, oplysninger om de budgetter, andre medlemsstater har fastsat for så vidt angår det tværnationale aspekt. Dette er netop sket for at sikre en vis harmonisering.

⁽⁶⁰⁾ KOM(98) 131 af 19. marts 1998. Europa-Parlamentets beslutning om foreløbig rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelse af Fællesskabets handlingsprogram på mellemlang sigt for lige muligheder for mænd og kvinder (1996-2000). »11.(...) understreger, at Europa Parlamentet har krævet, at mindst 15 % af bevillingerne til ESF bruges til fremme af projekter til fordel for kvinder« (EFT C 279 af 1.10.1999, s. 88).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.95. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af Fællesskabets handlingsprogram på mellem-lang sigt for lige muligheder for mænd og kvinder (1996 til 2000) var fastsat til 30 millioner euro ⁽⁶¹⁾. Dette beløb er overskredet med 18 millioner euro, eller 60 % af det programmerede beløb. Der er imidlertid kun indgået forpligtelser for 43,1 millioner euro (90 %), og heraf er der udbetalt 34,0 millioner euro (79 %). Der var iværksat 342 projekter under dette program, heraf blev de 138 forvaltet af et eksternt kontor for teknisk bistand og ikke af Kommissionens tjenestegrene. Omkostningerne forbundet med kontrakten om teknisk bistand (perioden 19. juli 1996-31. marts 1999) beløber sig til 7,4 millioner euro i forpligtelsesbevillinger, heraf 2,9 millioner til personale og administrative udgifter, og 5,8 millioner euro i betalingsbevillinger, heraf 2,6 millioner til personale og administrative udgifter. Omkostningerne forbundet med den eksterne struktur, der er etableret til forvaltning af dette program, tegner sig således for henholdsvis 6,7 og 7,6 % af de indgåede forpligtelser og afholdte betalinger. Disse beløb står ikke i et rimeligt forhold til det arbejde, der er udført af kontoret for teknisk bistand (punkt 54-65 i særberetning nr. 22/98).

*EF-initiativet Leader***Revisionen af Leader I**

3.96. Kommissionen iværksatte EF-initiativet Leader (indbyrdes forbindelse mellem aktioner til erhvervsmæssig udvikling af landdistrikterne) i 1991 som et supplement til foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne i de almindelige operationelle programmer. Det overordnede mål var at finde »nye løsninger«, som kan danne forbillede for landdistrikterne ved, at der iværksættes foranstaltninger, som tager udgangspunkt i lokalsamfundene (areal-based approach), og som gennemføres tæt på borgerne (decentrale interventioner og finansiering) af lokale aktionsgrupper (»bottom up« approach) ⁽⁶²⁾.

3.95. *Kommissionen har ført en politik, som tilstræber rationalisering med hensyn til anvendelsen af ydelser fra et eksternt kontor for teknisk bistand. Aktionsplanen desangående har for så vidt angår programmet om lige muligheder for mænd og kvinder i de sidste to år sikret en geninternalisering til Generaldirektoratet for Beskæftigelse og Sociale Anliggender af visse opgaver, der, som påpeget af Revisionsretten, tidligere har været henlagt til kontoret for teknisk bistand.*

⁽⁶¹⁾ Artikel 10 i Rådets afgørelse 95/593/EF af 22. december 1995 om Fællesskabets handlingsprogram på mellem-lang sigt for lige muligheder for mænd og kvinder (1996-2000) (EFT L 335 af 30.12.1995, s. 37).

⁽⁶²⁾ Jf. Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne (EFT C 73 af 19.3.1991, s. 33) og Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1995, kapitel 7 (EFT C 340 af 12.11.1996).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.97. I 1995 reviderede Retten Leader I i Italien, Spanien og Tyskland. Som reaktion på revisionsresultaterne ⁽⁶³⁾ opfordrede Rådet Kommissionen »til at iværksætte foranstaltninger til forbedring af forvaltningen af dette EF-initiativ...« og anmodede Kommissionen »om at drage konsekvenserne af Rettens bemærkninger for samtlige EF-initiativer« ⁽⁶⁴⁾. I sit svar ⁽⁶⁵⁾ fremhævede Kommissionen, at der var taget hensyn til de generelle revisionsresultater i meddelelsen vedrørende Leader II (jf. punkt 3.98) eller som led i udviklingen af SEM 2000 og i faktabladene ⁽⁶⁶⁾ (f.eks. problemerne vedrørende bankgarantier og optjente renter). Nogle af svaghederne består imidlertid fortsat (jf. punkt 3.103).

KOMMISSIONENS SVAR

3.97. Kommissionen tog hensyn til Revisionsrettens bemærkninger om Leader I ved iværksættelsen af Leader II. Eksempelvis indførtes innovation som en betingelse for støtteberettigelse ved udvælgelse af lokale aktionsgrupper under Leader. De fleste af de forhold, som Revisionsretten omtaler som svagheder ved Leader II, betegner visse risici, som følger af de stærkt decentrale gennemførelsessystemer under Leader og afprøvningen af mindre bureaukratiske fremgangsmåder til at få adgang til Fællesskabets midler, hvilket skal ses som en reaktion på borgernes gentagne kritik af EU på dette område. Kommissionen og medlemsstaterne er opmærksomme på disse risici i forbindelse med overvågningen af programmerne og kontrollen af, at gennemførelsen følger principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning.

Kommissionen anerkender, at en styrkelse af *ex ante*-kontrollen med gennemførelsen af programmerne kan være med til at forbedre den økonomiske forvaltning. Kommissionen lægger stor vægt på *bottom-up*-metoden og inddragelse af lokale aktører, som er de træk, der grundlæggende adskiller *Leader*-fremgangsmåden fra de mere traditionelle *top-down*-programmer.

Opfølgning af revisionen af Leader II

3.98. Kommissionen besluttede at fortsætte EF-initiativet Leader (i det følgende benævnt Leader II) ⁽⁶⁷⁾ i programmeringsperioden 1994-1999. Leader II var udformet som led i den overordnede politik for at stimulere udviklingen i landdistrikterne med henblik på at bistå lokale initiativtagere i ugunstigt stillede landdistrikter under mål 1, 5b) og 6 og tilgrænsende områder med at udvikle strategier til udnyttelse af deres socio-økonomiske potentiale. Foranstaltningerne skulle gennemføres tæt på borgerne og af lokale initiativtagere (*bottom-up approach*).

3.99. De initiativtagere, der var støtteberettigede som endelige modtagere under Leader II, var først og fremmest de såkaldte *lokale aktionsgrupper*, der var defineret

⁽⁶³⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1995, kapitel 7 (EFT C 340 af 12.11.1996).

⁽⁶⁴⁾ Rådets henstilling om meddelelse af *decharge* til Kommissionen for regnskabsåret 1995, Dok 5441/97.

⁽⁶⁵⁾ Kommissionens rapport om opfølgningen af bemærkningerne, der ledsager Rådets henstilling om *decharge* for regnskabsåret 1995, KOM(97) 571.

⁽⁶⁶⁾ EFT L 146 af 5.6.1997.

⁽⁶⁷⁾ Jf. Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne (EFT C 180 af 1.7.1994, s. 48).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

med henblik på initiativet Leader I, dvs. grupper af offentlige og private partnere, der i fællesskab udstikker en strategi og fastsætter nyskabende foranstaltninger for udviklingen i et lokalt område af et landdistrikt. I FSR II-perioden var der næsten 1 000 lokale aktionsgrupper mod 217 under Leader I.

3.100. I 1999 og 2000 reviderede Retten Leader II i Tyskland, Italien, Luxembourg, Portugal og Spanien. De reviderede medlemsstater og grupper var udvalgt ud fra finansielle, demografiske og geografiske kriterier. Der blev også foretaget revision i Kommissionen og i det kontor for teknisk bistand, der står for Fællesskabets net vedrørende udvikling af landdistrikterne.

Finansielle tildelinger

3.101. Bevillingerne til de tre strukturfonde (EFRU ca. 46 %, EUGFL, Udviklingssektionen, ca. 45 % og ESF ca. 9 %) til perioden 1994-1999 (jf. **tabel 3.4**) androg ca. 1 790 millioner euro i forpligtelsesbevillinger, hvoraf mere end 1 070 millioner, dvs. 60 %, var afsat til områder under mål 1 ⁽⁶⁸⁾.

3.102. Som det fremgår af **tabel 3.4**, blev de fleste budgettransaktioner vedrørende Leader II gennemført i anden halvdel af programmeringsperioden. Denne forsinkelse skyldes navnlig, at retningslinjerne først blev godkendt sent ⁽⁶⁹⁾, og at der senere opstod forsinkelser vedrørende godkendelsen af de operationelle programmer, udvælgelsen og oprettelsen af lokale aktionsgrupper, handlingsplanerne og projektudvælgelsen ⁽⁷⁰⁾. Ved udgangen af programmeringsperioden (31. december 1999) var der kun udbetalt 52 % af de disponible

3.102. Kommissionen anerkender, at tidligere vedtagelse af retningslinjerne for EF-initiativer ville have gavnnet gennemførelsen af Leader II i første halvdel af perioden 1994-1999. Dog udgør de almindelige strukturfondsforordninger retsgrundlaget for retningslinjerne for de enkelte EF-initiativer. Derfor skulle alle EF-initiativerne vente, indtil de almindelige forordninger blev vedtaget (juli 1993), før der kunne iværksettes en procedure til Kommissionens vedtagelse af de foreslåede retningslinjer for EF-initiativer og den efterfølgende forelæggelse til udtalelse fra Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, efterfulgt af den endelige vedtagelse i Kommissionen.

Situationen opstod dels på grund af behovet for længerevarende forhandlinger om visse programmer, dels på grund af den vanskelige udvælgelse af lokale aktionsgrupper i visse af medlemsstaterne/regionerne, eftersom græsrodderne pressede kraftigt på for at deltage i programmerne.

⁽⁶⁸⁾ Fællesskabets bidrag til Leader II var oprindeligt anslået til 1 400 millioner euro i 1994-priser, heraf 900 millioner euro til områder under mål 1. Differencen skyldes først og fremmest indeksering, og at der blev tildelt en reserve i 1999.

⁽⁶⁹⁾ Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne (EFT C 180 af 1.7.1994, s. 48).

⁽⁷⁰⁾ Retten har ved adskillige lejligheder bemærket, at gennemførelsen af programmerne på strukturfundsområdet var forsinket, f.eks. i årsberetningen for regnskabsåret 1997 (punkt 3.24-3.34) og årsberetningen for regnskabsåret 1999 (punkt 3.3 og punkt 3.18-3.22) samt i særberetning nr. 16/98 om anvendelsen af bevillingerne til strukturforanstaltninger i programmeringsperioden 1994-1999, punkt 6.19.

Table 3.4 — EF-initiativet Leader II, EUGFL-Udviklingssektionen, EFRU og ESF

(mio. EUR)

	Medlemsstat/region	Finansieringsplan	Forpligtelser								Betalinger							
			1994	1995	1996	1997	1998	1999	I alt	% af planen	1994	1995	1996	1997	1998	1999	I alt	% af planen
Mål 1	Belgien	4,18	0,00	0,00	0,00	4,09	0,00	0,08	4,17	1,00	0,00	0,00	0,00	2,05	0,00	0,02	3,07	0,49
Mål 1	Tyskland	95,68	0,00	75,61	7,50	0,00	7,96	4,57	95,64	1,00	0,00	22,90	11,75	9,48	20,19	3,01	68,33	0,70
Mål 1	Grækenland	167,65	0,00	22,56	0,00	0,00	36,55	107,98	167,09	1,00	0,00	11,28	0,00	3,49	21,23	64,10	101,10	0,60
Mål 1	Spanien	340,83	0,00	69,46	4,74	46,40	68,08	136,14	324,82	0,95	0,00	24,09	5,61	17,85	46,27	87,99	182,76	0,53
Mål 1	Frankrig	5,09	0,00	3,05	0,79	1,25	0,00	-0,25	4,84	0,95	0,00	0,55	0,66	0,38	0,00	0,28	2,82	0,37
Mål 1	Irland	87,23	0,00	7,50	0,00	1,13	53,11	5,91	67,65	0,78	0,00	3,75	0,00	0,34	24,66	23,23	52,76	0,60
Mål 1	Italien	208,33	0,00	23,09	22,30	8,14	11,09	125,37	189,99	0,91	0,00	11,54	10,95	4,07	4,54	11,77	43,78	0,21
Mål 1	Nederlandene	2,90	0,00	2,02	0,00	0,09	0,00	0,22	2,33	0,80	0,00	0,61	0,00	0,03	0,34	0,00	1,78	0,34
Mål 1	Østrig	3,50	0,00	2,01	0,25	0,00	0,61	0,62	3,49	1,00	0,00	0,33	0,37	0,18	0,35	1,04	3,27	0,65
Mål 1	Portugal	133,20	0,00	6,74	4,01	39,86	46,51	34,54	131,66	0,99	0,00	3,59	4,85	20,46	36,69	21,96	88,54	0,66
Mål 1	Det Forenede Kongerige	28,48	0,00	18,54	4,78	0,00	2,64	2,53	28,49	1,00	0,00	1,91	4,81	3,28	5,86	1,84	18,70	0,62
Mål 1 i alt		1 077,07	0,00	230,58	44,37	100,96	226,55	417,71	1 020,17	0,95	0,00	80,55	39,00	61,61	160,13	215,24	557,48	0,52
Mål 5b)	Belgien	6,36	0,00	0,00	0,00	3,32	2,72	0,32	6,36	1,00	0,00	0,00	0,00	1,66	1,36	0,02	3,04	0,48
Mål 5b)	Danmark	8,16	0,00	0,00	6,53	1,63	0,00	0,00	8,16	1,00	0,00	0,00	1,96	0,49	0,00	0,00	2,45	0,30
Mål 5b)	Tyskland	118,57	0,00	48,96	8,39	3,21	4,25	47,69	112,49	0,95	0,00	15,92	2,50	4,37	17,18	14,94	54,91	0,46
Mål 5b)	Spanien	74,60	0,00	42,64	4,78	1,12	22,40	3,66	74,60	1,00	0,00	10,77	4,22	0,33	15,47	25,43	56,22	0,75
Mål 5b)	Frankrig	232,33	0,00	92,51	91,95	36,12	1,89	9,87	232,33	1,00	0,00	14,98	44,94	19,42	29,83	27,21	136,38	0,59
Mål 5b)	Italien	123,23	0,00	5,53	26,99	5,17	1,00	75,12	113,81	0,92	0,00	2,45	11,35	3,43	0,00	5,94	23,17	0,19
Mål 5b)	Luxembourg	1,27	0,00	1,01	0,00	0,00	0,00	0,26	1,27	1,00	0,00	0,41	0,00	0,25	0,00	0,00	0,66	0,51
Mål 5b)	Nederlandene	9,02	0,00	6,16	0,00	0,08	2,16	0,51	8,91	0,99	0,00	1,85	0,00	0,03	1,30	1,07	4,25	0,47
Mål 5b)	Østrig	24,10	0,00	0,00	17,86	0,36	2,35	2,86	23,42	0,97	0,00	0,00	5,36	2,22	7,18	0,34	15,10	0,63
Mål 5b)	Finland	16,66	0,00	0,00	16,15	0,00	0,00	0,50	16,66	1,00	0,00	0,00	4,85	0,00	1,37	5,50	11,72	0,70
Mål 5b)	Sverige	12,48	0,00	0,00	10,03	2,05	0,00	0,00	12,09	0,97	0,00	0,00	3,01	0,62	1,21	1,82	6,66	0,53
Mål 5b)	Det Forenede Kongerige	52,92	0,00	37,63	5,25	0,00	0,00	8,66	51,54	0,97	0,00	2,91	9,99	6,52	0,45	15,52	35,39	0,67
Mål 5b) i alt		679,70	0,00	234,44	187,93	53,06	36,77	149,45	661,64	0,97	0,00	49,29	88,18	39,34	75,35	97,78	349,94	0,51
Mål 6	Finland	12,60	0,00	0,00	11,94	0,00	0,25	0,42	12,60	1,00	0,00	0,00	3,58	0,00	3,49	2,09	9,16	0,73
Mål 6	Sverige	4,41	0,00	0,00	3,34	0,93	0,00	0,11	4,38	0,99	0,00	0,00	1,00	0,21	0,07	2,01	3,29	0,75
Mål 6 i alt		17,01	0,00	0,00	15,28	0,93	0,25	0,53	16,98	1,00	0,00	0,00	4,58	0,21	3,56	4,10	12,45	0,73
Indkøring af nettet		26,04	0,29	3,46	4,09	2,90	6,93	8,37	26,02	1,00	0,00	2,88	1,84	2,88	3,07	3,32	14,00	0,54
I alt		1 799,82	0,29	468,48	251,66	157,85	270,48	576,05	1 724,80	0,96	0,00	132,71	133,61	104,01	242,11	320,45	932,88	0,52

Kilde: Kommissionen, Generaldirektoratet for Landbrug.

RETTENS BEMÆRKNINGER

midler. Ved udgangen af regnskabsåret 2000 blev der udbetalt yderligere 71 millioner euro. De fleste af de disponible midler (mere end 90 %) blev anvendt til projekter under foranstaltning (b) ⁽⁷¹⁾.

Svagheder ved forvaltningen af Leader II

3.103. I alle de besøgte regioner ville de projekter (bortset fra projekter, som blev godkendt i landdistrikter, som grænser op til områder under mål 5b) ⁽⁷²⁾, som var blevet godkendt under Leader II, også have været støtteberettigede under de almindelige foranstaltninger, hvilket Rettens revision af Leader I allerede havde vist ⁽⁷³⁾. I adskillige regioner blev projekterne finansieret under Leader II-programmet, fordi man mente, de var for »små« til at indgå i det almindelige operationelle program, eller fordi de pågældende midler under det almindelige operationelle program allerede var opbrugt. Det ville have forenklet det administrative arbejde i forbindelse med gennemførelsen af programmet (oprettelse af lokale aktionsgrupper og kollektive organer), hvis disse projekter var blevet gennemført som led i de almindelige aktioner.

3.104. Alle medfinansierede aktioner kan være indtægtsskabende, og sådanne indtægter skal medregnes, når det fastlægges, hvor stort et beløb der kan ydes i støtte ⁽⁷⁴⁾. En række af de lokale aktionsgrupper havde

KOMMISSIONENS SVAR

I forbindelse med perioden 2000-2006 har Kommissionen indført et nyt krav til medlemsstaterne i retningslinjerne for Leader+, idet alle lokale aktionsgrupper skal udvælges senest to år efter programmets vedtagelse. Dette sikrer, at de lokale aktionsgrupper har mindst fem år til at gennemføre deres strategi.

3.103. Som reaktion på Revisionsrettens bemærkninger om Leader I indførte Kommissionen innovation som en betingelse for støtteberettigelse under Leader II. Dog skal innovation i Leader vurderes i betragtning af hele fremgangsmåden for programmet og metoden til gennemførelse af de lokale aktionsgruppers strategi og ikke kun i betragtning af den endelige karakter af de individuelle projekter, som støttes af de lokale aktionsgrupper. Derfor kan det være hensigtsmæssigt, at visse individuelle projekter, som isoleret set er støtteberettiget inden for de almindelige programmer, støttes under Leader, hvor disse projekter udgør et væsentligt element i realiseringen af en bestemt lokal aktionsgruppes innovative udviklingsprogram.

Når dette er sagt, anerkender Kommissionen, at skillelinjen mellem Leader og de almindelige programmer var en svaghed i visse regioner under Leader II. Kommissionen forsøger at afhjælpe denne svaghed via instruktion til programmerne for perioden 2000-2006.

Innovation og bottom-up-fremgangsmåden i Leader begrundes den ekstra administrative indsats, som er nødvendig for at gennemføre Leader. De to elementer bør fremgå af alle de udvalgte lokale aktionsgruppers programmer, som skal vurderes i en større sammenhæng. Styrkelse af kapaciteten og oplæring af lokale aktører, som er gennemført under Leader, skal ses som en måde, hvorpå der genereres yderligere merværdi i landdistrikterne.

3.104. Kommissionen opfordrer Leader-grupperne til at bevilge en passende støtte, der svarer til hvert enkelt projekts behov, inklusive projektets indtægtsskabende potentiale.

Leader-grupperne har typisk ingen veltilpasset struktur for bevilling og forvaltning af lån. Opfølgningen på lånebevillingerne over flere år (om muligt ud over de lokale aktionsgruppers levetid) og den komplekse kontrol rækker ud over de fleste lokale aktionsgruppers økonomiske forvaltningsevne.

⁽⁷¹⁾ De støtteberettigede aktioner indgik i følgende fire foranstaltninger: erhvervelse af kompetence, programmer for innovation i landdistrikter, tværnationalt samarbejde og faglig bistand til indkøring af nettet.

⁽⁷²⁾ Som fastsat i meddelelse til medlemstaterne, punkt 8.

⁽⁷³⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1995, punkt 7.25, 7.30 og 7.59 (EFT C 340 af 12.11.1996).

⁽⁷⁴⁾ Jf. artikel 17 i samordningsforordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 som ændret) og faktablad nr. 9.

RETTENS BEMÆRKNINGER

ikke taget hensyn til indtægterne fra de medfinansierede projekter. Leader II støtter rentable investeringer, og man burde derfor have overvejet at yde lån i stedet for tilskud i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i rammeforordningen.

3.105. Under Leader I var der afsat ca. 450 millioner euro i fællesskabsmidler til en fireårig periode og til 217 modtagere, dvs. i gennemsnit ca. 520 000 euro i fællesskabsmidler pr. gruppe pr. år. Under Leader II blev det gennemsnitlige budget i fællesskabsmidler pr. gruppe pr. år nedsat til ca. 290 000 euro (1 750 millioner euro til seks år og ca. 1 000 modtagere). Det har nødvendigvis medført, at Fællesskabets ressourcer er blevet spredt ud på et stort antal små projekter, hvilket er i strid med et af de overordnede principper for gennemførelsen af strukturfondsaktioner, som er, at midlerne skal koncentreres på et begrænset antal højt prioriterede foranstaltninger og områder, så deres effektivitet øges.

3.106. Midlerne til Leader II blev udbetalt ekstremt langsomt. I en region, Lazio, i Italien, gik der for samtlige projekters vedkommende mere end to år fra det tidspunkt, hvor anmodningen om betaling var indsendt, og til fællesskabsmidlerne blev udbetalt til de endelige modtagere.

3.107. I en række regioner var der klare strukturbetingede svagheder ved den finansielle forvaltning af Leader II-initiativet. Det skyldtes, at der ikke var udsendt nationale/regionale retningslinjer og/eller instrukser vedrørende forvaltningen af de EU-midler, der blev udbetalt til de lokale aktionsgrupper.

3.108. Retten konstaterede, at der var meget stor forskel på de lokale aktionsgruppers indirekte udgifter. I nogle regioner var alle ikke-operationelle udgifter, inklusive administrationshonorarer, trukket fra de støtteberettigede udgifter, mens indirekte udgifter i andre regioner tegnede sig for mere end 80 % af den lokale aktionsgruppes disponible budget (jf. årsberetningen for 1999, punkt 3.68). Hertil kommer, at der i en region, Alentejo i Portugal, var medregnet ikke-støtteberettigede indirekte udgifter, fordi modtagerne skulle betale et bestemt beløb af støtten tilbage til den lokale

KOMMISSIONENS SVAR

3.105. I modsætning til Leader I, hvor Kommissionen var ansvarlig for udvælgelsen af Leader-grupperne, blev udvælgelsen under Leader II udført af medlemsstaterne, der i flere tilfælde modtog et stort antal ansøgninger i kølvandet på succesen med Leader I.

Kommissionen deler Revisionsrettens ønske om at sikre, at de enkelte lokale aktionsgrupper har et tilstrækkelig stort budget (Fællesskabet og andre finansieringskilder) til at kunne fungere effektivt. Under drøftelserne med medlemsstaterne og andre EU-institutioner om udkastet til Leader+ retningslinjerne, understregede Kommissionen behovet for at gøre udvælgelsesprocessen under Leader+ mere selektiv. Dette synspunkt behandles nærmere i punkt 9 i retningslinjerne for Leader+. Medlemsstaterne er også blevet pålagt at opgive, hvor mange lokale aktionsgrupper, de vil udvælge, og dette tal har været et centralt spørgsmål i forhandlingerne med nogle af medlemsstaterne.

3.106. En af svaghederne ved Leader II var, som det er tilfældet med alle Fællesskabets fonde i visse regioner, de finansielle kredsløb, som var en kraftig hæmsko for gennemførelsen af de lokale aktionsgruppers innovationsprojekter i landdistrikterne. Kommissionen rejste spørgsmålet om disse vanskeligheder i overvågningsudvalget for de pågældende programmer med skiftende succes blandt medlemsstaterne og regionerne.

3.108. Som antydnet af Kommissionen i dens svar til Revisionsrettens rapport fra 1999, er driftsudgifternes og den tekniske bistands andel af de lokale aktionsgruppers samlede udgifter som regel højere i begyndelsen af perioden, hvor de lokale aktionsgrupper etableres, og falder så, efterhånden som eksterne projekter støttes af grupperne.

Under forhandlingerne med medlemsstaterne om godkendelse af Leader+-programmer, har Kommissionen opfordret medlemsstaterne/regionerne til at indføre et loft i

RETTENS BEMÆRKNINGER

aktionsgruppe, som godkendte projektet, hvilket er i strid med artikel 21, stk. 3, i samordningsforordningen⁽⁷⁵⁾.

3.109. I adskillige tilfælde var projekterne ikke udvalgt efter en formel procedure. Andre projekter var udvalgt, uden at man havde foretaget en analyse og sammenholdt dem med forudfastsatte og objektive (kvantificerbare) parametre. Hertil kommer, at det er tvivlsomt, om projektudvælgelsesprocessen er objektiv og gennemsigtig, når den institution, der ansøger om støtte, er tæt forbundet med den, der godkender støtten. I en række sager var der tætte personlige eller faglige forbindelser mellem initiativtageren til projektet og den myndighed, der godkendte det.

3.110. I mange tilfælde var støtten til projekterne tilbagedateret. Ifølge Kommissionen giver artikel 15 i samordningsforordningen (og faktablad nr. 2) hjemmel hertil, fordi sådanne projekter gennemføres inden for den støtteberettigelsesperiode, der er fastsat i de operationelle programmer. Sigtet med strukturpolitikken er imidlertid at anspore til, at der gennemføres projekter, som ellers ikke ville være blevet iværksat. At give tilskud til (produktive) investeringer, hvortil der først indgives en projektansøgning, når de er gennemført (i nogle tilfælde først flere år efter), skaber kun dødvægtseffekt.

Konklusion

3.111. På trods af ovennævnte svagheder har Leader II opfyldt sin funktion som et »pioner«-program. Det er vigtigt, at erfaringerne fra Leader II får indflydelse på indholdet af de almindelige programmer. En række af de foranstaltninger, som Leader har støttet indtil nu, kan næppe længere betragtes som »pilotprojekter«, og i fremtiden bør de støttes over de almindelige politikker.

⁽⁷⁵⁾ Artikel 21, stk. 3: »Betalingen skal ske til de endelige støttemodtagere uden nogen form for fradrag eller tilbageholdelse, der kan nedsætte den finansielle støtte, de har krav på.«

KOMMISSIONENS SVAR

programmerne for driftsudgifternes andel af de lokale aktionsgruppers samlede budget. Kommissionen har insisteret på, at løftet bør fastsættes til maksimalt 15 %.

Efter Revisionsrettens bemærkninger og Kommissionens opfølgende foranstaltninger blev de lokale aktionsgruppers fejlagtigt opkrævede beløb i sagen om regionen Alentejo tilbagebetalt til slutmodtagerne.

3.109. Kommissionen og medlemsstaterne er opmærksomme på, at projektudvælgelse er et følsomt område i forbindelse med gennemførelsen af Leader. Kommissionen er af den overbevisning, at oprettelsen af egnede systemer til projektudvælgelse er et subsidiaritetsforhold mellem medlemsstaterne/regionerne og de lokale aktionsgrupper. I overvågningsudvalgene tilskynder Kommissionen de lokale aktionsgrupper til at anvende åbne og gennemsigtige procedurer for projektudvælgelse.

3.110. Flertallet af Leader I-grupperne blev genvalgt under Leader II. Disse grupper indledte projektudvælgelse på eget ansvar, før Kommissionen godkendte det pågældende nationale eller regionale program, og før forvaltningsmyndigheden udvalgte dem til Leader II-grupper. Af mangel på retlige bestemmelser, som udelukker finansiering, anses projekter, som finansieres på denne måde, for støtteberettiget. Deres betydning for opnåelse af Leader-målene undermineres ikke herved.

Kommissionen støtter ikke tilbagevirkende finansiering af projekter, som allerede var gennemført, før ansøgningen om støtte blev indgivet. For at undgå dette under den nuværende programmeringsperiode begrænser forordning (EF) nr. 438/2001 (artikel 9, stk. 2, litra b) støtteberettigelsen til aktioner, som er udvalgt til medfinansiering under den pågældende intervention.

3.111. Kommissionen er enig i, at det er vigtigt at overføre de mest effektive aspekter i Leader-fremgangsmåden til de almindelige programmer. Det er en proces, som Kommissionen aktivt støtter i programmeringsperioden 2000-2006, og det er allerede klart, at et voksende antal medlemsstater har fulgt en fremgangsmåde, der minder om Leader, enten i deres almindelige strukturfundsprogrammer (f.eks. Spanien, Sverige, Irland og Grækenland) eller i forbindelse med national finansiering (f.eks. Finland).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.112. Retten erkender, at Kommissionen og medlemsstaterne har gjort en indsats for at forstærke det fornyende og regionale aspekt og sikre, at projekterne tager udgangspunkt i lokalsamfundene og tilgodeser deres behov (bottom-up approach), samt for at styrke partnerskabsaspektet og tilgodese arbejdet i netværk og fremme decentral forvaltning af finansieringen af projekter i landdistrikterne. Der er imidlertid fortsat adskillige problemer, som ikke er løst: navnlig foretages der stadig ingen evaluering af overvågningen og kontrollen af de enkelte projekter, og der bør tages hensyn til disse aspekter i den nye programmeringsperiode 2000-2006 for det nye Fællesskabsinitiativ Leader +.

Bemærkninger om EFRU og Samhørighedsfonden i revisionserklæringen for 1998

3.113. Retten undersøgte, om Kommissionen havde fulgt behørigt op på de bemærkninger, den i forbindelse med revisionserklæringen for 1998 havde fremsat om 15 EFRU-sager, herunder fem afsluttede, og et afsluttet projekt under Samhørighedsfonden. I betragtning af de konstaterede substansfejls finansielle indvirkning burde Kommissionen have truffet foranstaltninger i forbindelse med samtlige disse projekter. Selv om mange af Rettens bemærkninger viser, at en lang række programmer er behæftet med de samme forvaltnings- og kontrolsvagheder, har Kommissionen kun behandlet fejlene i udgiftsanmeldelserne i den stikprøve, Retten undersøgte, og den har ikke foretaget supplerende undersøgelser, f.eks. for at beregne svaghedernes forventede effekt på de udgifter, der er afholdt over fællesskabsbudgettet.

3.114. Retten reviderede de fem afsluttede delprogrammer under EFRU som led i revisionserklæringen for 1998. For alle fem projekters vedkommende konstaterede Retten fejl med direkte indvirkning på de beløb, Kommissionen har udbetalt. Der er således i alt udbetalt 182,1 millioner ECU til de fem delprogrammer, og heraf kan det for meget udbetalte beløb anslås til 47,5 millioner ECU (jf. punkt 3.29 i årsberetningen for regnskabsåret 1998). Retten havde gjort opmærksom på en lang række uregelmæssigheder i forbindelse med et af projekterne, men den har ikke kunnet se, at Kommissionen overhovedet har fulgt op på denne sag. I forbindelse med et af projekterne har Kommissionen iværksat den procedure, der er fastsat i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 for at få tilbagebetalt en del af de udbetalte beløb, og den påtænker også at gøre det i forbindelse med de tre andre projekter. Der var imidlertid ikke udstedt nogen indtægtsordre ved udgangen af 2000. For flere af disse sagers vedkommende har Kommissionen i øvrigt ikke foretaget en nærmere undersøgelse af de anmeldte udgifter, og i et tilfælde har den ikke taget skridt til at tilbagesøge et for meget udbetalt beløb, selv om den i en beslutning truffet i september 1999 erkender, at der ikke bør udbetales mere i EFRU-støtte til en medlemsstat, end det samlede beløb, de endelige modtagere har fået.

KOMMISSIONENS SVAR

3.112. For at kunne godkendes, skal Leader+-programmer indeholde detaljerede administrative bestemmelser om forvaltningen (herunder økonomisk forvaltning) og overvågning af de forskellige aktioner som territoriale udviklingsstrategier, samarbejde og netværk. Programmerne undersøges nøje i denne henseende. For at forbedre overvågningen af gennemførelsen af Leader+ på fællesskabsniveau opstiller Kommissionen også en række fælles overvågningsindikatorer, både finansielle og fysiske, som skal anvendes i alle Leader+-programmerne.

3.113. Kommissionen bestræber sig, selv om den kun råder over begrænsede midler og ressourcer, i sin forvaltning af og kontrol med programmerne på at følge Revisionsrettens bemærkninger. Da gennemgangen af de ofte komplekse sager nødvendiggør kontakter med de nationale myndigheder og indsamling af alle de oplysninger, som Kommissionen ikke råder over (da det ikke drejer sig om revision af dens egne tjenester), kan den trække i langdrag. Med det forhåndenværende personale har det været vanskeligt for Kommissionen at undersøge de tilfælde af fejl, som Revisionsretten har påvist, og at gennemføre sit eget revisionsprogram og at opfølge sine egne revisionsresultater og DAS-sagerne. Som anført i svaret på punkt 3.75 skulle de nye systemer, der er ved at blive indført, føre til forbedringer på dette område.

3.114. Hvad angår de fem af Revisionsretten udpegede interventioner under EFRU, kan det oplyses, at procedurerne for finansielle korrektioner i øjeblikket pågår. De i 1999 indførte procedurer for afslutning af interventioner finder ikke anvendelse med tilbagevirkende kraft. Kommissionen vil imidlertid på ny undersøge mulighederne for at sikre tilbagebetalingen af de beløb, der er udbetalt til den pågældende medlemsstat.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.115. I forbindelse med det afsluttede projekt under Samhørighedsfonden havde Kommissionen ikke taget skridt til at inkassere beløbet hos modtageren, selv om myndighederne i medlemsstaten i mellemtiden har erkendt, at den moms, der var anmeldt, ikke var en støtteberettiget udgift.

3.116. For så vidt angår seks af de ikke-afsluttede interventioner kan de korrigerende foranstaltninger, som i nogle tilfælde blev truffet for sent, betragtes som tilfredsstillende. Kommissionens foranstaltninger i forbindelse med to af sagerne er af forskellige årsager utilfredsstillende, f.eks. er støtten til et projekt blevet nedsat med et ubetydeligt beløb, selv om hele projektet ikke var støtteberettiget, der er ikke taget hensyn til, at Retten i forbindelse med en sag, som Kommissionen havde indbragt for Domstolen, gjorde opmærksom på en række andre lignende sager, som vedrørte den samme instans, og Kommissionen havde ikke efterprøvet de nye beløb i udgiftsanmeldelserne. I to sager kunne det ikke dokumenteres, at Kommissionen havde fulgt op på de fremsatte bemærkninger.

RESUMÉ AF SÆRBERETNINGER

Særberetning nr. 1/2001 ⁽⁷⁶⁾ om EF-initiativet Urban

3.117. EF-initiativet Urban har bidraget til iværksættelsen af en række byudviklingsprojekter i 118 områder i Den Europæiske Union, og Urban har gjort det lettere for de lokale myndigheder at få adgang til Fællesskabets medfinansiering. Retten mener imidlertid, at disse projekter også kunne have været gennemført som led i allerede eksisterende fællesskabsaktioner, så man ikke havde været nødt til at indføre nye procedurer og omkostningskrævende forvaltningsstrukturer.

3.118. I Kommissionens meddelelser om retningslinjer for Urban-initiativet opstillede den mange ambitiøse, men ikke særlig konkrete mål. Der var heller ikke opstillet præcise og specifikke mål for de godkendte

KOMMISSIONENS SVAR

3.115. Kommissionen udstedte i juli 2001 en indtægtsordre vedrørende det omhandlede beløb.

3.116. I de to første tilfælde, der er nævnt af Revisionsretten, hvor opfølgningen har været utilstrækkelig, gælder det, at medlemsstaten allerede har accepteret at foretage en fuldstændig korrektion, eller at Kommissionen er forpligtet til at afvente Domstolens afgørelse. I et af de to sidste tilfælde er de fornødne korrektioner i mellemtiden blevet foretaget. I det øvrige tilfælde vil Kommissionen om nødvendigt igen rette henvendelse.

3.117. EF-initiativet Urban beror på et partnerskab med de lokale aktører og inddragelse af beboerne som omdrejningspunkt for en fornyet indsats til revitalisering af målzonerne. Dette er initiativets reelle merværdi. Anvendelsen af denne metode er ikke udelukket i henhold til de generelle regler for strukturfondenes interventioner, men EF-initiativet har, som Revisionsretten også medgiver, gjort det lettere for de lokale myndigheder at få adgang til Fællesskabets medfinansiering.

Det lokale partnerskab rummer positive aspekter, hvilket er en af de faktorer, der i bl.a. Europa-Parlamentet har været fremført som argument for at ønske EF-initiativet Urban videreført i perioden 2000-2006.

3.118. Initiativet kan selvsagt ikke fuldt ud løse et af det moderne samfunds hovedproblemer, nemlig de kriseramte kvarterer og undertiden regulære ghettodannelser, der præger adskillige byer i Den Europæiske Union.

⁽⁷⁶⁾ EFT C 124 af 25.4.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

programmer. Skal de forudgående vurderinger, overvågningen og evalueringen have nogen reel indvirkning på indholdet og gennemførelsen af aktionerne, skal der opstilles præcise mål for aktionerne på forhånd.

3.119. Problemerne i byområderne er yderst forskellige, men de operationelle programmers forslag til foranstaltninger til afhjælpning af disse problemer ligner i meget høj grad hinanden. På grund af programmernes størrelse har denne strategi ført til en spredning af støtten, og det er derfor meget vanskeligt at forvalte den. De nye aktioner, der fremover udelukkende finansieres af EFRU, bør være enklere og rettet mere direkte mod de væsentligste problemer i de berørte områder.

3.120. Urban blev gennemført med meget store forsinkelser, og størstedelen af aktionerne blev gennemført sidst i perioden, fordi der ikke var foretaget særligt grundige forudgående vurderinger af programmerne — hvis der overholdet var foretaget en vurdering — fordi programmeringen ikke var særlig realistisk, og fordi overvågningen ikke var effektiv. Der var i øvrigt truffet tvivlsomme foranstaltninger for at få indgået forpligtelser til aktionerne inden udløbet af fristen den 31. december 1999.

KOMMISSIONENS SVAR

Initiativet har til formål at støtte visse forbilledlige aktioner og dermed vise, at også i kvarterer af denne art er det muligt at skabe nyt håb hos beboerne og sikre fornyet økonomisk vækst.

For at sikre bedre definition af målene i forbindelse med vedtagelsen af programmerne under Urban II vil Kommissionen, blandt andre foranstaltninger til fremme af effektivitet og forenkling, tilskynde til anvendelse af en fælles oversigt over prioriterede felter og et begrænset antal fælles indikatorer.

3.119. *Det er korrekt, at problemernes omfang varierer fra sted til sted. Ikke desto mindre er de socioøkonomiske problemer i vid udstrækning identiske. Det drejer sig om økonomisk stagnation, problemer vedrørende transporten og miljøet, usikkerhed for beboerne mv.*

Urban-initiativets merværdi ligger først og fremmest i den integrerede indsats, der kendetegner dette initiativ, som primært retter sig mod førnævnte problematik, der berører flere sektorer. Der er følgelig ikke blot tale om at behandle symptomerne. Man søger tværtimod at rette indsatsen mod årsagerne til beboernes ulykkelige situation.

Dette vanskeliggør afgjort indsatsen, men er ikke desto mindre berettiget, idet de »enklere« programmer uden vanskeligheder gennemføres som led i strukturfondenes almindelige programmer. Det var tilfældet i programmeringsperioden 1994-1999, og det vil i endnu højere grad være tilfældet i programmeringsperioden 2000-2006, hvor der under mål 2 er defineret et delmål vedrørende byområder.

Kommissionen deler Revisionsrettens ønske om i det nye Urban II-initiativ at sikre størst mulig forenkling, forudsat at dette ikke sker på bekostning af den integrerede indsats, som er initiativets mest markante kendetegn.

Den omstændighed, at finansieringen fremover udelukkende sker via EFRU, betegner i denne sammenhæng et væsentligt fremskridt.

3.120. *Den afgørende rolle, de lokale myndigheder — ofte for første gang — fik tillagt både i forbindelse med udarbejdelsen af programmerne under Urban-initiativet og i forbindelse med iværksættelsen af disse, var en af de grundlæggende vanskeligheder ved initiativet.*

Dette har i visse tilfælde afgjort givet anledning til forsinkelser og manglende effektivitet. Imidlertid opvejes vanskelighederne fuldt ud af den erfaring, de pågældende lokale myndigheder

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.121. Urban-programmerne er blevet gennemført uafhængigt af andre fællesskabsaktioner og nationale aktioner, der er iværksat i samme periode i de berørte områder. Der bør tages konkrete initiativer til at sikre, at myndighederne informeres om aktionerne i byområderne, og at aktionerne er indbyrdes sammenhængende og integrerede.

3.122. Indikatorerne, navnlig effektindikatorerne, er behæftet med svagheder. De årlige gennemførelsesrapporter indsendes for sent, i nogle tilfælde indsendes der slet ikke rapporter. Disse forhold er tegn på, at overvågningen af aktionerne ikke er effektiv nok, selv om der er ydet væsentlige beløb til teknisk bistand. De statistiske oplysninger på lokalt plan bør forbedres, og det

har erhvervet takket være Urban-initiativet. De pågældende myndigheder vil fremover kunne drage nytte af denne erfaring og i øget omfang kunne inddrages i alle strukturfondsinventorier i de berørte områder.

Denne del af indsatsen har i øvrigt allerede båret frugt, idet de fremlagte programmer har kunnet vedtages langt hurtigere end programmerne for 1994 (det har været muligt at reducere fristen med mere end 50 %).

Anvendelsen af disse teknikker indebærer ikke direkte uregelmæssigheder. Kommissionen sikrer i forbindelse med forvaltning og kontrol af projekterne under EF-initiativet Urban, at alle retlige bestemmelser, der finder anvendelse på strukturfondene, overholdes.

3.121. De programmer, der er vedtaget inden for rammerne af Urban-initiativet, tager efter Kommissionens opfattelse hensyn til de øvrige fællesskabsinterventioner, herunder sådanne som er medfinansieret af strukturfondene, ligesom der tages hensyn til anden eksisterende national indsats med henblik på revitalisering af byerne.

Det er korrekt, at overvågningen af samtlige aktioner, der medfinansieres af strukturfondene i byområderne, frembyder visse vanskeligheder. Dette gælder alle fællesskabsaktioner, der afvikles inden for en given geografisk kontekst. Det skal dog understreges, at Urban-initiativet har givet flere lokale myndigheder anledning til for første gang at udarbejde programmer og på koordineret vis iværksætte forskellige aktioner i et givet byområde.

Under alle omstændigheder er Kommissionen sig disse vanskeligheder bevidst. Kommissionen har følgelig bestemt, at systemet til kodificering af udgifterne i forbindelse med de nye programmer under strukturfondene, herunder det nye Urban II-initiativ, skal sikre, at det er muligt at identificere de udgifter, der er relevante med henblik på revitalisering af byerne, nemlig udgifter, som er rettet mod transport i byerne, og investeringer, som tager sigte på byfornyelse.

3.122. Kommissionen erkender, at der er konstateret visse svagheder under overvågningen af Urban-programmerne. Disse burde fremover kunne undgås takket være de foranstaltninger, der er truffet vedrørende det nye initiativ, Urban II. De omhandlede mangler har efter Kommissionens opfattelse ikke berørt overvågningen af programmerne. Denne er afviklet på korrekt vis.

RETTENS BEMÆRKNINGER

allerede påbegyndte arbejde, for eksempel initiativer som »byanalyserne«⁽⁷⁷⁾, bør fortsættes.

Særberetning nr. 12/2001⁽⁷⁸⁾ om strukturfondsforanstaltninger til fordel for beskæftigelsen

3.123. Fællesskabet har i de seneste år udviklet en beskæftigelsespolitik. Grundlaget for denne politik er den europæiske beskæftigelsesstrategi, som blev udformet på Det Europæiske Råds møde i Luxembourg og i Amsterdam, og som er beskrevet i Amsterdam-traktatens afsnit om beskæftigelse. Et af midlerne til at realisere denne strategi er den økonomiske og sociale samhørighedspolitik, som konkret giver sig udslag i strukturforanstaltningerne. Et andet middel er udviklingen af metoder til vurdering af strukturforanstaltningernes beskæftigelseseffekt.

3.124. Retten konstaterede, at den europæiske beskæftigelsesstrategi først og fremmest tager sigte på at forebygge arbejdsløshed og ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de »helbredende« foranstaltninger, der er nødvendige for at løse problemet med langvarig og meget langvarig arbejdsløshed. Endvidere nævner de retningslinjer for beskæftigelsen, der hvert år udarbejdes af Rådet, slet ikke EFRU, selv om dette instrument har en ikke ubetydelig beskæftigelseseffekt. At EFRU i modsætning til ESF ikke er nævnt, medfører, at en række muligheder for at skabe en synergieffekt ikke udnyttes, eller at man risikerer, at de ikke udnyttes.

3.125. For så vidt angår mange af EFRU-interventionerne vedrørende programmeringsperioden 1994-1999 under mål 1, bemærkes det, at der i mange tilfælde ikke er opstillet klare mål for, hvilken effekt de forventes at ville få. Det gælder dog ikke foranstaltningerne til støtte for erhvervsinvesteringer. Midtvejsevalueringerne, navnlig evalueringen af beskæftigelseseffekten, vanskeliggjordes af, at der manglede data, eller at dataene ikke var pålidelige, samt af at der på regionalt og nationalt niveau var problemer med at aggregere evalueringresultaterne i tilfælde, hvor det ville have været hensigtsmæssigt. Omprogrammeringen af de

KOMMISSIONENS SVAR

Som understreget af Revisionsretten, er initiativet »byanalyser« et eksempel på, at Kommissionen bestræber sig for at forbedre kvaliteten af de komparative oplysninger om situationen i byområderne. Denne indsats vil blive videreført i samarbejde med Eurostat.

3.124. *Balancen mellem de to typer af foranstaltninger bestemmes af situationen på et givet tidspunkt for så vidt angår langtidsløsheden. Endvidere skal der tages hensyn til de meget forskelligartede situationer, der hersker i medlemsstaterne.*

Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken i medlemsstaterne tager udgangspunkt i alle strukturfonde, der bidrager til gennemførelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi.

3.125-3.126. *I forbindelse med de vanskeligheder, som Revisionsretten påpegede vedrørende heterogeniteten af koncepter og praksis, sigter Kommissionens indsats i forbindelse med udvikling af retningslinjer og udvikling af samarbejdet med medlemsstaterne mod at opnå større forståelse og enighed og nå frem til en aftale om metoder og praksis. Kommissionen kan dog ikke påtvinge medlemsstaterne en metodologisk ramme. Forordningerne kræver, at de ansvarlige for programmerne undersøger og vurderer effekten og indvirkningen af strukturfondsforanstaltningerne for at forbedre deres effektivitet og deres betydning i en regional og national sammenhæng. Hovedformålet er ikke at udbrede en ensartet*

⁽⁷⁷⁾ »L'Audit urbain« (byanalyser) er et pilotprojekt, der finansieres af EFRU. Sigtet med det er, at der skal gøres status over en række byer i Den Europæiske Union. Resultaterne af den første fase omfatter 58 af de største byer i medlemsstaterne og er offentliggjort i 2000. (Ref.: Vol 1 — ISBN 92-828-9242-5 og Vol 2 — ISBN 92-828-9244-1).

⁽⁷⁸⁾ EFT C 334 af 28.11.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

interventioner, der medfinansieres af EFRU, var kun undtagelsesvist foretaget på grundlag af analyser af deres effekt på beskæftigelsen.

3.126. Hvad angår støtten til erhvervsinvesteringer, konstateredes følgende:

- a) Selv når støtten til erhvervsinvesteringer er betinget af, at bestemte kriterier med hensyn til bevarelse og skabelse af arbejdspladser overholdes, støtter disse foranstaltninger normalt også økonomiske mål vedrørende produktivitet og produktion, som — i hvert fald midlertidigt — kan medføre, at faktoren arbejdskraft bliver mindre. I nogle tilfælde fremgår det ikke klart, at beskæftigelsen er prioriteret højt i forbindelse med disse foranstaltninger, eller det ser ud, som om den er blevet tillagt mindre vægt.
- b) Det er meget forskelligt, hvilken betydning man har tillagt chance- og fortrængningseffekten, og i de fleste tilfælde er der ikke fremsat forslag til, hvordan disse problemer kan undgås.
- c) Evalueringen af EFRU's beskæftigelseseffekt er kompliceret og risikerer at blive fordrejet, fordi finansieringen af en national støtteordning giver de nationale myndigheder mulighed for enten at ansøge om medfinansiering af et støtteberettiget projekt eller at finansiere projektet udelukkende med nationale midler. Det indvirker også på evalueringen, at medfinansierede projekter, som volder problemer, kan erstattes med andre støtteberettigede projekter.

3.127. Hvad angår ESF-foranstaltningerne til bekæmpelse af langtidsledigheden konstateredes det, at selv om den generelle arbejdsløshedssituation i EU er blevet forbedret i de senere år, er forbedringerne for så vidt angår langtidsledigheden sket langsommere. De ESF-støttede foranstaltninger til fordel for langtidsledige, der gennemføres i medlemsstaterne, mangler en klar afgrænsning af målgrupper og er blevet lavt prioriteret både af de nationale og regionale forvaltninger og i de nationale lovgivninger og forvaltningsbestemmelser. Det har medført dødvægtsomkostninger og forsinket gennemførelsen. Ligesom det var tilfældet med EFRU, var der heller ikke blevet taget tilstrækkeligt hensyn til resultaterne af evalueringerne af ESF under omprogrammeringen af foranstaltningerne.

KOMMISSIONENS SVAR

praksis i hele EU. Det vil være relevant der, hvor det er muligt at samle og sammenligne data på tværs af medlemsstaterne. Det er dog ikke det primære mål med de programevalueringer, som foretages før, under og efter forløbet.

Resultaterne af midtvejsevalueringen af foranstaltningernes effekt på beskæftigelsen afspejler, at programmeringen i 1994 ikke var tilstrækkelig målrettet, hvilket vanskeliggjorde vurderingen af resultaterne. Derudover lå midtvejsevalueringen i 1996 så tidligt i programmeringsperioden, at man ikke kunne vurdere beskæftigelseseffekten. Ikke desto mindre blev der gennemført vigtige initiativer i form af finjustering af makroøkonomiske modelberegningemetoder for at forbedre overslagene over beskæftigelseseffekten mod slutningen af programmeringsperioden. Den efterfølgende evaluering af mål 1 for perioden 1994-1999 skal anskueliggøre de opstillede modelers anvendelighed og eventuelle yderligere forbedringer.

3.127. *Revisionsretten har bemærket, at langtidsledigheden har udviklet sig langsommere end den samlede arbejdsløshed, hvilket understreger de vanskeligheder, der har været med at finde arbejde til langtidsledige. Hvad angår behovet for en klar afgrænsning af målgrupper, tilslutter Kommissionen sig Revisionsrettens bemærkninger, men gør samtidig opmærksom på, at det er medlemsstaterne, som definerer begrebet langtidsledige.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.128. Hverken Kommissionen eller medlemsstaterne havde adgang til oplysninger om de forvaltnings- og kontrolsystemer, der var anvendt i forbindelse med pilot- og demonstrationsprojekter (artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 som ændret), som havde givet gode resultater, og derfor blev tilsvarende projekter ikke indarbejdet i de almindelige ESF-aktioner.

3.129. Retten anbefaler følgende:

- a) De administrative bestemmelser vedrørende ESF bør formuleres klarere, og procedurerne bør forenkles.
- b) Der bør sikres bedre sammenhæng mellem på den ene side beskæftigelsesstrategien og på den anden side ESF og EFRU.
- c) Der bør i højere grad tilstræbes synergi mellem de ESF- og EFRU-støttede foranstaltninger.
- d) Der bør i forbindelse med programmeringen opstilles sammenhængende mål for beskæftigelsen i strategierne, programmerne og delprogrammerne.
- e) Metoderne for indsamling af data om aktionernes beskæftigelseseffekt og aggregeringsmetoderne bør harmoniseres i forbindelse med hver enkelt intervention (eller gruppe af interventioner).
- f) Kommissionen bør sørge for:
  - at beskæftigelsesaspektet får den vægt i medfinansieringsprocessen, der tilkommer den
  - at de nationale mekanismer, der skal sikre, at chance- og fortrængningseffekten udnyttes, forbedres
  - at der føres tilstrækkeligt tilsyn med foranstaltningerne, så det sikres, at de oprettede eller bevarede arbejdspladser bliver permanente.

KOMMISSIONENS SVAR

3.128. *Kommissionen anerkender, at vurdering af, opfølgning på og mainstreaming af resultaterne af de projekter, som blev finansieret under perioden 1994-1997, burde have været mere effektiv med henblik på integrering i Den Europæiske Socialfond.*

Siden da har Kommissionen løbende forbedret denne integration af oplysninger gennem sin beskrivelse af vellykkede projekter på Internettet.

3.129. *Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik tager udgangspunkt i alle strukturfonde, som bidrager til at gennemføre den europæiske beskæftigelsesstrategi.*

Programmeringen af strukturforanstaltninger i perioden 2000-2006 har i væsentligt omfang forbedret synergien mellem ESF og EFRU, hvilket er i overensstemmelse med de retningslinjer, der følger af forordning (EF) nr. 1260/1999.

Med de nye administrative procedurer for programmeringsperioden 2000-2006 har man afhjulpet de svagheder, som blev identificeret i perioden 1994-1999, navnlig i forbindelse med afklaring af Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvarsområder.

Kommissionens indsats med henblik på udarbejdelse af retningslinjer og samarbejdet med medlemsstaterne sigter mod en større forståelse og enighed om en aftale om metoder og praksis. Kommissionen kan dog ikke påtvinge medlemsstaterne en metodologi.

Kommissionen tilslutter sig Revisionsrettens anbefalinger og har allerede truffet foranstaltninger med henblik på at reducere chance- og fortrængningseffekten, navnlig ved at lægge større vægt på indirekte støtte til SMV.

Særberetning nr. 10/2001 ⁽⁷⁹⁾ *om finanskontrol på strukturfondsområdet*

3.130. Rettens revision omfattede en undersøgelse af Kommissionens og medlemsstaternes implementering af følgende to forordninger, hvis formål er at forbedre finanskontrollen af strukturfondsaktioner: forordning (EF) nr. 1681/94, hvorved der indførtes en ordning, som betyder, at medlemsstaterne skal indsende oplysninger om de tilfælde af uregelmæssigheder, de har konstateret, og forordning (EF) nr. 2064/97, som fastsætter ordninger for medlemsstaternes kontrol af udgifter afholdt til projekter, som medfinansieres af EU. De vigtigste resultater og konklusioner vedrørende gennemførelsen af sidstnævnte forordning findes i punkterne om DAS-revisionen (3.44-3.56).

3.131. Ifølge OLAF's statistikker er antallet af konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder på strukturfondsområdet stigende. Retten fandt svagheder ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1681/94 på alle niveauer — regionalt, nationalt, i OLAF og i de andre tjenester i Kommissionen. Dataene om uregelmæssigheder var ufuldstændige, forældede og kun delvist brugbare, fordi OLAF's database i perioden 1998-2000 ikke havde fungeret i tre år, og også fordi Kommissionen ikke fulgte de foreliggende oplysninger ordentligt op.

- a) Kommissionen bør undersøge, hvordan de systemer, der anvendes til konstatering og indberetning af uregelmæssigheder i og af medlemsstaterne, fungerer, og derefter føre tilsyn med dem, så det sikres, at oplysningerne indsendes i rette tid, og at de er fuldstændige og relevante, samt, hvis det er nødvendigt, give den fornødne vejledning.
- b) Medlemsstaterne bør gennemgå deres egne systemer og sikre, at konstaterede tilfælde indberettes, og at der gøres rede for, hvordan de følges op.

3.131. *De fortsatte aktioner til forbedring af kvantiteten og kvaliteten af de data, som indberettes i henhold til forordning (EF) nr. 1681/94, har vist sig effektive, hvilket kan ses i det stigende antal meddelelser fra medlemsstaterne. Faktisk har OLAF et tæt samarbejde med andre af Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne for at gøre noget ved de tilbageværende svagheder.*

Siden december 2000 har OLAF anvendt den nye software, som er udviklet til videregivelse af meddelelser i henhold til forordning (EF) nr. 1681/94. Den nye software er afprøvet i en række medlemsstater og er klar til at blive taget i brug i alle medlemsstater.

- a) *Kommissionens hvidbog om reform af Kommissionen specificerer en række foranstaltninger vedrørende »Beskyttelse af EU's økonomiske interesser«, som skal forbedre systemerne til afsløring og samarbejde. Desuden skal der opstilles klare regler for samarbejdet mellem Kommissionens tjenestegrene og mellem Kommissionen og medlemsstaterne, især når det gælder strukturfondene, så uregelmæssigheder, svig og korruption kan forebygges og afsløres mere effektivt. Dette mål for strukturfondene er tilføjet i Aktion 97 »Forbedret overvågning af strukturfondene« i hvidbogens handlingsplan. Kommissionens meddelelse herom er vedtaget.*
- b) *Kommissionens tjenestegrene deler Rettens opfattelse på dette område.*

⁽⁷⁹⁾ EFT C 314 af 8.11.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) OLAF og de andre tjenester i Kommissionen bør i fællesskab definere, hvad der er deres respektive sagsområder, og finde ud af, om der kunne sikres en mere effektiv opfølgning, hvis indberetningerne blev sendt til og først gennemgået af de nye finansielle enheder, som er ved at blive oprettet i strukturfonds-generaldirektoraterne.
- d) Kommissionen bør formulere forslag, som kombinerer de forskellige aspekter i forordning (EF) nr. 1681/94 og (EF) nr. 2064/97, og sørge for, at der indføres effektive og sammenhængende kontrol- og indberetningssystemer på et klart og ensartet grundlag i hele EU.

KOMMISSIONENS SVAR

- c) *Hvad angår samarbejdet mellem OLAF og generaldirektoraterne for strukturfondene, anerkender handlingsplan 2001-2003 til »Beskyttelse af EU's økonomiske interesser — Bekæmpelse af svig«⁽¹⁾, som for nylig er vedtaget af Kommissionen, klart, at der er behov for tydeliggørelse af, hvorledes ansvaret for opfølgningen på uregelmæssigheder samt inddrivelsen af beløb, der er blevet uretmæssigt udbetalt, fordeles mellem de forskellige tjenestegrene. Det forudses således i handlingsplanen, at der vedtages en række protokoller på tværs af OLAF og de generaldirektorater, som er ansvarlige for strukturfondene, for så vidt angår opfølgningen på de uregelmæssigheder, som medlemsstaterne giver meddelelse om i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1681/94. Ligeledes forventes det, at protokollerne er færdige inden udgangen af 2001.*
- d) *Procedurerne for medlemsstaternes indberetning er harmoniseret på kommissionsniveau for alle sektorer. Der er indført en ensartet indberetningsmetode for at lette databehandlingen. Alle data, som er meddelt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1681/94, indføres i Office-databasen. Eventuel kombination af forslag er behandlet i Aktion 97 »Forbedret finansiell overvågning og kontrol af strukturfondene«, som specificerer nye aktioner, og som Kommissionen har vedtaget en meddelelse om. Desuden er der allerede sket væsentlige forbedringer med vedtagelsen af forordning (EF) nr. 438/2001 og (EF) 448/2001. Sidstnævnte står i direkte forbindelse med forordning (EF) nr. 1681/94. OLAF er således i stand til at drage fuld nytte af den nye software på tværs af medlemsstaterne.*

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

3.132. Forvaltningen af strukturfondsaktionerne og budgetgennemførelsen i de seneste år viser, at der er en række usædvanlige forhold. På den ene side har forpligtelserne ingen reel betydning, fordi de udelukkende anvendes til at formalisere den årlige fordeling af bevillingerne i de finansielle overslag og til helt aleatorisk at fremføre de juridiske forpligtelser, Fællesskaberne indgik, da de vedtog FSR og programmerne, fra et år til det næste i de forskellige programmeringsperioder, og på den anden side har Kommissionen ikke styr på udviklingen i betalingerne, på trods af de forskellige forsøg på at forbedre budgetoverslagene. Det forklarer, hvorfor der i ét regnskabsår er alt for få bevillinger til rådighed, mens et lige så stort antal bevillinger ikke udnyttes i det efterfølgende. Anbefaling: Retten har mange gange gjort opmærksom på, at ordningen med, at forpligtelserne

3.132. *Der bør skelnes mellem de af Revisionsrettens bemærkninger, der vedrører de forskriftsmæssige rammer, og de bemærkninger, der vedrører gennemførelsen af programmerne.*

Som det har været tilfældet de foregående år, anfægter Revisionsretten indgåelsen af forpligtelser i årlige trancher, som fastsat ved de finansielle bestemmelser i den generelle forordning om strukturfondene. Kommissionen påpegede i sit svar vedrørende Revisionsrettens beretning sidste år, at sådanne forpligtelser kan være relevante. Den pågældende forordning, som blev godkendt af Rådet i 1999, efter at Europa-Parlamentet havde afgivet samstemmende udtalelse, finder anvendelse i hele programmeringsperioden 2000-2006, og forpligtelserne indgås følgelig i årlige trancher i den kommende periode i overensstemmelse med de finansielle overslag, som er vedtaget af budgetmyndighedens to grene, Rådet og Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ Dokument KOM(2001) 254 endelig, vedtaget den 15 maj 2001, særlig punkt 1.2.2.

RETTENS BEMÆRKNINGER

indgås i årlige trancher, bør afskaffes, for den gør det meningsløst at operere med opdelt bevillinger⁽⁸⁰⁾. I øvrigt bør Kommissionen sørge for, at der indføres egnede instrumenter til forbedring af budgetoverslagene (punkt 3.2-3.8).

3.133. Kun en meget lille del af budgettet for 2000 er blevet udnyttet. Mange bevillinger er blevet fremført, og det har været nødvendigt at tilpasse de finansielle overslag. Det afspejler, at der er problemer med gennemførelsen af programmeringsperioden 2000-2006, som navnlig skyldes tunge procedurer både på fællesskabsniveau og i medlemsstaterne. Det tager også meget lang tid at få afsluttet interventionerne vedrørende de foregående perioder. Anbefaling: Kommissionen bør forenkle de procedurer, der anvendes til gennemførelsen af strukturforanstaltninger, og gøre dem mere rationelle (punkt 3.16-3.23).

3.134. I forbindelse med virksomhedsstøtten, navnlig støtten til SMV, har Kommissionen gjort et stort evalueringarbejde og forbedret den generelle metodologiske ramme for 2000-2006 og gennemført flere dybtgående tematiske evalueringer. De nye regler giver Kommissionen instrumenter, som bedre egner sig til at afhjælpe de konstaterede svagheder. Anbefaling: De instrumenter, der for nyligt er indført, skal hurtigst muligt bringes til at fungere, Kommissionen bør afklare alle de tekniske aspekter, der er forbundet med anvendelsen af dem, og forvaltningsmyndighederne i medlemsstaterne bør forstærke deres indsats med henblik på at anvende de nye bestemmelser. Navnlig bør de nye initiativer vedrørende

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen deler i vid udstrækning Revisionsrettens bemærkninger om de betalingsoverslag, der modtages fra medlemsstaterne, og om mulighederne for at anvende disse i forbindelse med udarbejdelsen og forvaltningen af Fællesskabets budget, såfremt kvaliteten af overslagene højnes. Kommissionen tog med denne begrundelse for nogle år siden initiativ til at oprette et uformelt net, som omfattede medlemsstaternes finansministre, og som havde til formål at indsamle oplysninger om betalingsoverslagene. Der er tale om et frivilligt net, og antallet af medlemsstater, som deltager i nettet er derfor steget gradvist, og i 2000 omfattede det for første gang samtlige medlemsstater. På baggrund af erfaringerne med omhandlede net, pålægges medlemsstaterne i henhold til den nye forordning om strukturfondene en forpligtelse til at foretage en sådan indberetning af oplysninger om betalingerne. Dette skulle fremover sikre mere detaljerede overslag vedrørende de enkelte programmer. Kommissionen undersøger på baggrund af medlemsstaternes bidrag, hvorledes der skal følges op på den nye bestemmelse for at forbedre budgetoverslagene.

3.133. Det er korrekt, at der i 2000 var tale om en underudnyttelse af budgettet for dette første år i den nye programmeringsperiode for strukturfondene. Iværksættelsen af nye programmer er nødvendigvis en kompleks procedure, som imidlertid er afgørende, eftersom den fastsætter rammerne for Fællesskabets samhörighedspolitik for en syvårsperiode. Det er i øvrigt også baggrunden for, at parterne i den interinstitutionelle aftale (Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen) forudså, at der kunne forekomme forsinkelser. Den nødvendige tilpasning af de finansielle overslag følger af en særlig bestemmelse desangående, som indgår i den interinstitutionelle aftale og dermed blev vedtaget allerede i 1999. Når den nye programmering er iværksat, bør der selvsagt gøres status, og der bør drages de fornødne konsekvenser for så vidt angår de fremtidige procedurer for iværksættelsen af nye programmer. Kommissionen har indledt denne proces med sin meddelelse om programmerne under mål 1.

3.134. Kommissionen tilslutter sig Revisionsrettens udtalelse om anvendelsen af de nye bestemmelser.

Forordning (EF) nr. 438/2001 om forvaltnings- og kontrolsystemerne lægger stor vægt på systemer, som sikrer overholdelse af fællesskabsreglerne, herunder reglerne om ydelse af støtte. Det er i øvrigt også et aspekt af de omhandlede systemer, Kommissionen i særlig grad vil kontrollere.

⁽⁸⁰⁾ Jf. senest udtalelse nr. 2/2001, punkt 6, 29 og 30 (EFT C 162 af 5.6.2001, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

indsamling af data om den ydede offentlige støtte, som er et værktøj, der vil kunne forbedre forvaltningen af støtten til virksomhederne, generaliseres og iværksættes koordineret (punkt 3.78-3.92).

3.135. Forvaltningen af EF-initiativerne vedrørende perioden 1994-1999 har været særlig tung og kompliceret på grund af de relativt små beløb, der var involveret, og fordi interventionerne overlappede andre fællesskabsprogrammer. I perioden 2000-2006 er antallet af EF-initiativer reduceret fra 13 til fire ⁽⁸¹⁾. Anbefaling: Programmeringen, forvaltningen, kontrollen og evalueringen af programmerne bør samordnes bedre og integreres i de andre fællesskabsinterventioner i samme region, så man undgår, at de problemer, der blev konstateret vedrørende perioden 1994-1999, gentager sig (jf. punkt 3.96-3.112 og 3.117-3.122).

3.136. I særberetning nr. 22/98 gjorde Retten opmærksom på en række svagheder ved Fællesskabets aktion til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder. Retten noterer sig, at de beløb, der er afsat til de særlige aktioner på dette område i perioden 2000-2006, kun repræsenterer 6 % af ESF og således ligger midt imellem de 1,6 %, der var anvendt i perioden 1994-1999, og det mål på 15 %, som Kommissionen på anmodning af Europa-Parlamentet fastsatte i 1998 (punkt 3.93). I forbindelse med Fællesskabets program på mellemlang sigt (1996-2000), som er sammensat af projekter, hvortil der ydes støtte til direkte udgifter, er 7,6 % af betalingerne afsat til dækning af driftsudgifterne for det kontor, der yder teknisk bistand. Denne sats er ikke rimelig (jf. punkt 3.95). Anbefaling: Kommissionen bør sørge for, at der tages større hensyn til finansieringen af aspektet lige muligheder i den nye programmering (2000-2006) af ESF. Der bør også afsættes tilstrækkeligt vedtægtsmæssigt personale til Fællesskabets handlingsprogram på mellemlang sigt, så brugen af eksterne organer til forvaltning af projekterne begrænses.

3.135. I perioden 2000-2006 er antallet af initiativer reduceret med henblik på at koncentrere indsatsen og sikre øget målrettethed for derved også at opnå bedre samordning med og integrering i øvrige fællesskabsinterventioner.

3.136. Bevillingerne til teknisk bistand er reduceret ganske betragteligt for så vidt angår programmet til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder for perioden 2001-2005. De opgaver, der, som påpeget af Revisionsretten, tidligere har været henlagt til kontoret for teknisk bistand, er i de sidste to regnskabsår geninternaliseret til Generaldirektoratet for Beskæftigelse og Sociale Anliggender. Der er imidlertid behov for at støtte geninternaliseringspolitikken med tilstrækkelige vedtægtsmæssige ressourcer, således at Kommissionen kan løse sine opgaver på optimal vis.

Der er lagt betydelig vægt på spørgsmålet om lige muligheder for mænd og kvinder i forbindelse med programmeringsprocessen for perioden 2000-2006, jf. anden del af Kommissionens meddelelse om retningslinjer for programmerne for perioden 2000-2006.

⁽⁸¹⁾ Det drejer sig om Leader, Interreg, Equal og Uuban; Peace er blevet videreført i de tilsvarende EF-støtterammer for perioden 2000-2006.

KAPITEL 4

Interne politikker

4.0. INDHOLD	Punkt
Indledning	4.1-4.2
Budgetforvaltning	4.3-4.10
Gennemgang af forvaltningsregnskabet	4.5-4.10
DAS-revision	4.11-4.45
Indledning	4.11-4.22
Revisionens omfang og revisionsprincipper	4.11-4.13
Udgifternes art	4.14-4.18
Begrænsninger ved et system baseret på godtgørelse af udgifter	4.19-4.22
Problemer i forbindelse med gennemførelsen af femte rammeprogram	4.23-4.32
Arbejdsgangen er ikke beskrevet	4.23-4.26
Utilstrækkelig IT-support i forbindelse med styring af forslag, kontrakter og projekter	4.27-4.28
Utilstrækkelig intern kontrol	4.29-4.32
Konklusioner	4.33-4.36
Anbefalinger	4.37-4.45
Opfølgning af tidligere bemærkninger — Særberetning nr. 10/2000 om offentlige aftaler tildelt af Det Fælles Forskningscenter	4.46-4.64
De vigtigste revisionsresultater	4.46-4.47
Henstillinger fra dechargemyndigheden	4.48
Resultater af opfølgingsrevisionen	4.49-4.64
Forvaltningssystemet i sin helhed: reelle forbedringer	4.49-4.51
Styring af de forskellige etaper i aftaleforløbet: begrænsede forbedringer	4.52-4.57
Aftaler indgået som underhåndsaftaler/på grundlag af forhandling	4.58-4.59
Anvendelse af tjenesteydelseskontrakter	4.60-4.64
Resume af særberetning nr. 9/2000 om programmet for forskeres uddannelse og mobilitet	4.65-4.67
Kommissionens revision	4.68-4.74

INDLEDNING

4.1. Den Europæiske Unions interne politikker er navnlig koncentreret om gennemførelsen og udviklingen af det indre marked. De omfatter fire hele undersektioner i budgettet og adskillige poster i en anden undersektion. Ansvar for at gennemføre de interne politikker og forvalte de relevante budgetter er fordelt på 13 generaldirektorater (GD).

4.2. Foranstaltningerne på området interne politikker vedrører:

- a) uddannelse, ungdom, kultur, det audiovisuelle område, information og andre sociale foranstaltninger (undersektion B3)
- b) energi, Euratoms nukleare sikkerhedskontrol og miljø (undersektion B4)
- c) forbrugerbeskyttelse, det indre marked, industri og transeuropæiske net (undersektion B5)
- d) forskning og teknologisk udvikling (undersektion B6) samt
- e) andre landbrugsforanstaltninger, andre regionale foranstaltninger, transport samt andre fiskeri- og havrelaterede foranstaltninger (afsnit B2-5 til B2-9 i undersektion B2).

BUDGETFORVALTNING

4.3. **Tabel 4.1a og 4.1b** viser udnyttelsen af de disponible bevillinger i regnskabsåret 2000.

4.4. Der er i alt afsat 6 583 millioner euro i endelige betalingsbevillinger til interne politikker (jf. **tabel 4.1b**). Heraf er størstedelen, 4 055 millioner euro, beregnet til forskning og teknologisk udvikling, og det meste af dette beløb, 3 464 millioner euro, er afsat til femte rammeprogram.

Tabel 4.1a — Udviklingen i og gennemførelsen af 2000-budgettet

(beløb i mio. EUR)

Finansielle overslag: interne politikker og forskning										
	Interne politikker og forskning tilsammen		Heraf							
			Forskning og teknologisk udvikling (B6)		Forbrugerbeskyttelse, det indre marked, industri og transeuropæiske net (B5)		Uddannelse, ungdom, kultur, information og andre sociale foranstaltninger (B3)		Andet: energi, miljø og landbrugsforanstaltninger (B4 og dele af B2)	
	Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger	Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger	Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger	Forpligtelsesbevillinger	Betalingsbevillinger	Betalingsbevillinger	Forpligtelsesbevillinger
Loft iht. de finansielle overslag	6 031,0									
Udviklingen i budgettet										
Oprindelige bevillinger ⁽¹⁾	6 027,0	5 674,2	3 630,0	3 600,0	1 162,2	997,1	831,1	708,0	211,7	286,8
Endelige disponible bevillinger ⁽²⁾	6 104,1 ⁽⁴⁾	5 767,4 ⁽⁴⁾	3 710,6	3 552,8	1 179,0	1 032,3	853,3	816,0	348,3	355,3
Budgetgennemførelsen										
Udnyttede bevillinger ⁽³⁾	5 751,8	5 124,6	3 667,2	3 222,9	1 080,4	867,5	807,5	747,2	196,7	287,1
% af endelige disponible bevillinger	94	89	99	91	91	84	94,5	91,5	56,5	81
Bevillinger fremført til 2001	223,3	57,5	20,1	0,0	43,5	7,2	23,3	21,2	136,4	29,2
% af endelige disponible bevillinger	4	1	0,5	0	4	1	3	2,5	39	8
Bortfaldne bevillinger	129,1 ⁽⁴⁾	585,2 ⁽⁴⁾	23,3	330,0	55,2	157,5	22,5	47,6	15,1	39,0
% af endelige disponible bevillinger	2	10	0,5	9	5	15	2,5	6	4,5	11

⁽¹⁾ Endeligt budget som vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. december 1999 (EFT L 40 af 14.2.2000), herunder de relevante formålsbestemte reserver til udgiftsområde 3 opført i kapitel B0-4 0.

⁽²⁾ Budgetbevillinger efter ændringer i henhold til tillægs- og ændringsbudgetter og overførsler, men **eksklusive** bevillinger fremført fra 1999, bevillinger hidrørende fra genanvendte indtægter samt indtægter fra tredjemands deltagelse og andre formålsbestemte indtægter og genopførte bevillinger.

⁽³⁾ Udnyttede bevillinger, **eksklusive** bevillinger fremført fra 1999, bevillinger hidrørende fra genanvendte indtægter samt indtægter fra tredjemands deltagelse og andre formålsbestemte indtægter og genopførte bevillinger.

⁽⁴⁾ Herunder kapitel B0-4 0 (formålsbestemte reserver).

Kilde: Forvaltningsregnskab og balance — bind II, sektion III, (SEC (2001) 529-FR).

Tabel 4.1b — Budgetgennemførelse i 2000

(mio. EUR)

Afsnit/ undersektion i budgettet	Tekst	Forpligtelsesbevillinger					Betalingsbevillinger				
		Oprindeligt budget ⁽¹⁾	Endeligt budget efter TÆB og overførsler ⁽²⁾	Gennemfø- relse ⁽³⁾	Gennemførel- sesgrad for oprindeligt budget (%)	Gennemførelses- grad for endeligt budget (%)	Oprindeligt budget ⁽¹⁾	Endeligt budget efter TÆB og overførsler ⁽²⁾	Gennemfø- relse ⁽³⁾	Gennemførel- sesgrad for oprindeligt budget (%)	Gennemførel- sesgrad for ende- ligt budget (%)
B2-5	Andre landbrugsforanstaltninger	51,500	51,500	49,051	95,2	95,2	82,000	84,010	76,329	93,1	90,9
B2-6	Andre regionale foranstaltninger	p.m.	15,000	15,000	:	100,0	7,477	17,677	16,824	225,0	95,2
B2-7	Transport	20,500	20,500	18,885	92,1	92,1	18,700	16,700	11,926	63,8	71,4
B2-9	Andre fiskeri- og havrelaterede foranstaltninger	44,450	45,550	45,500	102,4	99,9	34,700	41,350	41,294	119,0	99,9
	I alt B2	116,450	132,550	128,436	110,3	96,9	142,877	159,737	146,373	102,4	91,6
B3-1	Uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom	481,500	572,279	547,996	113,8	95,8	392,700	547,584	483,730	123,2	88,3
B3-2	Kultur og det audiovisuelle område	111,500	136,592	118,943	106,7	87,1	102,800	115,363	88,196	85,8	76,5
B3-3	Information og kommunikation	93,500	109,259	97,620	104,4	89,3	86,900	99,600	90,177	103,8	90,5
B3-4	Den sociale dimension og beskæftigelsen	144,615	149,742	137,164	94,8	91,6	125,645	127,326	107,270	85,4	84,2
	I alt B3	831,115	967,872	901,723	108,5	93,2	708,045	889,873	769,373	108,7	86,5
B4-1	Energi	36,800	40,672	2,434	6,6	6,0	35,100	36,735	28,424	81,0	77,4
B4-2	Euratoms nukleare sikkerhedskontrol	16,700	16,700	16,674	99,8	99,8	15,400	19,400	18,919	122,9	97,5
B4-3	Miljø	41,700	161,797	49,211	118,0	30,4	93,400	150,934	102,996	110,3	68,2
	I alt B4	95,200	219,169	68,319	71,8	31,2	143,900	207,069	150,339	104,5	72,6
B5-1	Forbrugerpolitik og beskyttelse af forbrugernes sundhed	22,500	22,912	21,660	96,3	94,5	20,000	20,107	15,066	75,3	74,9
B5-2	Støtte til genopbygning	1,698	3,698	1,697	99,9	45,9	1,698	3,698	1,697	99,9	45,9
B5-3	Det indre marked	145,445	139,911	121,143	83,3	86,6	151,390	155,699	128,476	84,9	82,5
B5-4	Industri	2,000	2,000	2,000	100,0	100,0	88,644	103,772	103,670	117,0	99,9
B5-5	Arbejdsmarkedet og teknologisk innovation	213,493	225,726	193,672	90,7	85,8	106,600	108,010	46,317	43,4	42,9
B5-6	Statistisk information	31,400	32,512	32,418	103,2	99,7	30,130	30,541	27,911	92,6	91,4
B5-7	Transeuropæiske net	688,000	676,030	663,373	96,4	98,1	536,500	565,513	507,607	94,6	89,8
B5-8	Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed	52,000	86,818	49,502	95,2	57,0	56,700	69,804	56,612	99,8	81,1
B5-9	Bekæmpelse af svig og udgifter til støtte for de interne politikker	5,650	5,650	4,845	85,8	85,8	5,400	5,400	3,325	61,6	61,6
	I alt B5	1 162,186	1 195,257	1 090,310	93,8	91,2	997,062	1 062,544	890,681	89,3	83,8
B6-1	Det Fælles Forskningscenter — Personale- og gennemførelsesmidler	206,900	255,160	242,245	117,1	94,9	207,934	261,901	236,270	113,6	90,2
B6-2	Det Fælles Forskningscenter — Direkte driftsbevillinger — EF-rammeprogrammet 1998-2002	38,550	51,500	36,669	95,1	71,2	35,021	39,133	25,820	73,7	66,0
B6-3	Det Fælles Forskningscenter — Direkte driftsbevillinger — Euratom-rammeprogrammet 1998-2002	14,550	18,923	14,078	96,8	74,4	10,885	12,940	8,529	78,4	65,9
B6-4	Det Fælles Forskningscenter — Direkte foranstaltninger — Afslutning af FCC's tidligere fælles og supplerende programmer [...]	p.m.	114,549	12,411	:	10,8	7,160	94,146	16,948	236,7	18,0
B6-5	Indirekte foranstaltninger (foranstaltninger med omkostningsdeling) — Afslutning af tidligere foranstaltninger [...]	p.m.	150,639	89,931	:	59,7	1 215,000	1 521,348	1 258,873	103,6	82,7
B 6-6	Indirekte foranstaltninger (foranstaltninger med omkostningsdeling) [...] Femte rammeprogram 1998-2002	3 370,000	3 463,914	3 424,151	101,6	98,9	2 124,000	2 156,273	1 857,519	87,5	86,1
	I alt B6	3 630,000	4 054,685	3 819,485	105,2	94,2	3 600,000	4 085,741	3 403,959	94,6	83,3
B0-40	Formålsbestemte bevillinger = reserver	192,098	13,000				82,348	11,000			
	I alt	6 027,049	6 582,533	6 008,273	99,7	91,3	5 674,232	6 415,964	5 360,725	94,5	83,6

⁽¹⁾ Endeligt budget som vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. december 1999 (EFT L 40 af 14.2. 2000).

⁽²⁾ Budgetbevillinger efter ændringer i henhold til tillægs- og ændringsbudgetter og overførsler, **inklusive** bevillinger fremført fra 1999, bevillinger hidrørende fra genanvendte indtægter samt indtægter fra tredjemands deltagelse og andre formålsbestemte indtægter og genopførte bevillinger.

⁽³⁾ Udnyttede bevillinger, **inklusive** bevillinger fremført fra 1999, bevillinger hidrørende fra genanvendte indtægter samt indtægter fra tredjemands deltagelse og andre formålsbestemte indtægter og genopførte bevillinger.

NB: p.m. = pro memoria; tal = foreligger ikke.

Kilde: Forvaltningsregnskab og balance — bind II, sektion III, (SEC (2001) 529-FR).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemgang af forvaltningsregnskabet (1)

4.5. Forvaltningsregnskabet⁽²⁾ form og indhold er væsentligt forbedret i forhold til det dokument, der blev udarbejdet med henblik på afslutningen af regnskabet for 1999.

4.6. Kommissionen har bestræbt sig på at harmonisere analysen af den finansielle forvaltning. Det gælder dog stort set kun for tabellerne vedrørende budgetgennemførelsen.

4.7. Tabellerne »output implementation« (resultat af budgetgennemførelsen) er en nyskabelse, der vil kunne give meget nyttige oplysninger, og i nogle tilfælde allerede gør det. Dog er der et klart behov for, at tabellernes indhold og graden af detaljering harmoniseres.

4.8. På grund af mobilitetsaktiviteternes særlige karakter mangler der en lang række tal i »output implementation« tabellerne vedrørende budgetterne for GD for Uddannelse og Kultur (Socrates, Ungdom for Europa, Leonardo). Dertil kommer, at nogle tal er angivet som »realised« (faktiske tal), selv om de kun er overslag.

4.9. Kommissionen foretager en grundig undersøgelse af forvaltningen af en budgetpost, når følgende kriterier er opfyldt: Bevillingerne til den pågældende post overskrider 30 millioner euro, og/eller der er tale om en budgetpost, som er af særlig betydning og interesse.

4.5-4.7. Kommissionen glæder sig over Rettens positive bemærkninger om forvaltningsregnskabet's ændrede form og indhold.

Som angivet i forordet til forvaltningsregnskabet er rapporten om 2000 den første lejlighed, hvor man i en årlig rapport har forsøgt at vise resultatet af budgetgennemførelsen. Kommissionen finder, at dette har været en nyttig øvelse til forberedelse af den mere omfattende og systematiske præsentation af data om budgetgennemførelsen, som vil forekomme i de følgende år. Kommissionen undersøger nu, i hvilket omfang præsentationen af resultatdata kan harmoniseres med henblik på gennemgangen vedrørende 2001, idet der dog må tages hensyn til, at det ikke er muligt at kvalificere resultatet for alle budgetposters vedkommende.

4.8. De tre programmer er karakteriseret ved to aspekter (de gør det muligt at støtte projekter og foranstaltninger vedrørende mobilitet; de omfatter decentraliserede dele, som medfører, at forvaltningen delvis uddelegeres til nationale agenturer). Dette betyder, at Kommissionen på det tidspunkt, hvor den opstiller forvaltningsregnskabet, ikke har et endeligt overblik over de resultater, som vil blive opnået på grundlag af bevillingerne for det regnskabsår, der behandles.

Kommissionen vil i fremtiden understrege dette aspekt tydeligere, eftersom det bevirker, at disse tre programmer ikke helt passer ind i standardtabellen.

4.9. Det er rigtigt, at visse budgetposter, hvis bevillinger hidrører fra tredjemand, ikke er medtaget. Kommissionen vil snarest drøfte dette aspekt med Retten i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilke udvælgelseskriterier der skal anvendes ved rapporteringen vedrørende 2001.

(1) Retten har gennemgået Kommissionens oplysninger i Bind I i forvaltningsregnskabet. Formålet med dette bind er at fremsætte bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklare afvigelser mellem de oprindeligt godkendte budgetter og de endelige disponible bevillinger, samt mellem de disponible og de udnyttede bevillinger. Sigtet med gennemgangen var ikke at få sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige, men den skulle vise, om der var væsentlige afvigelser, som ikke var forklaret, samt om nogle af forklaringerne eventuelt ville kunne virke misvisende.

(2) SEC(2001) 528-FR.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Men alligevel er nogle budgetposter med bevillinger på over 30 millioner euro, der hidrører fra indtægter fra tredjemand, ikke nævnt, f.eks. B6-4 3 1, B6-4 4 3 og B6-5 5 1.

4.10. Under flere budgetposter, navnlig i undersektion B6, er den procentsats, der er angivet som den »samlede budgetgennemførelse i 2000 i % af det oprindelige budget« i virkeligheden budgetgennemførelsen i % af det »samlede disponible budget for 2000«.

4.10. *Rettens konstatering er korrekt. Oplysningerne gør det muligt at beregne den samlede budgetgennemførelse i 2000 som en % af det oprindelige budget og som en % af det samlede disponible budget for 2000.*

DAS-REVISION

*Indledning***Revisionens omfang og revisionsprincipper**

4.11. Målet for DAS-revisionen af de interne politikker i 2000 var at indsamle tilstrækkeligt, anvendeligt og pålideligt revisionsbevis for at få sikkerhed for, at regnskaberne pr. 31. december 2000 er rigtige, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, og derved bidrage til DAS-revisionen vedrørende det almindelige budget for 2000 (jf. kapitel 9). Sigtet var også, på grundlag af supplerende revision, at give en specifik bedømmelse af de stærke og de svage sider ved den interne kontrol, der skal foretages i forbindelse med femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FTU).

4.12. Retten baserede sin revision af det system, der anvendes til gennemførelsen af femte rammeprogram, på en evaluering af systemets design og en efterprøvelse af, om det fungerede konsekvent, kontinuerligt og effektivt. Med dette for øje udarbejdedes der en beskrivelse af de administrative procedurer og kontrolprocedurer, som pr. december 2000 anvendtes ved gennemførelsen af de tematiske og horisontale programmer i den del af programmet, der vedrører Det Europæiske Fællesskab (jf. punkt 4.15). Der blev udført vugge til grav-test på grundlag af filer udvalgt af de fem forskningsgeneraldirektorer (GD for Forskning, GD for Informationssamfundet, GD for Energi og Transport, GD for Erhvervs politik og GD for Fiskeri), og der blev udført kontroltest af 45 kontrakter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.13. De første indkaldelser af forslag til indirekte FTU-aktioner under femte rammeprogram blev offentliggjort i marts 1999. Da der i gennemsnit gik henholdsvis ca. 348 og ca. 263 kalenderdage, fra indkaldelsen blev offentliggjort, og fra forslaget var modtaget, til Kommissionen undertegnede det, blev de fleste kontrakter — bortset fra kontrakterne vedrørende programmet »Informationssamfundet«, der administreres af GD for Informationssamfundet, den del af programmet »Vækst«, der administreres af GD for Transport og Energi, og den del af programmet »Livskvalitet«, der administreres af GD for Fiskeri — først undertegnet i 2000. De første udgiftsanmeldelser vedrørende de fleste af aktionerne under femte rammeprogram indsendes efter 12 måneder, og betalingerne til indirekte FTU-aktioner i 2000 var derfor fortrinsvis forskudsudbetalinger.

Udgifternes art

4.14. Femte rammeprogram omfatter to særskilte rammeprogrammer: femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og femte rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskabs indsats inden for forskning og uddannelse i atomenergisektoren.

4.15. De forskningsaktiviteter, der finansieres under begge rammeprogrammer, omfatter indirekte aktioner (ca. 93 % af budgettet), som gennemføres ved kontrakter indgået med tredjemand, og som delvis finansieres over fællesskabsbudgettet, og direkte aktioner (ca. 7 %), som finansieres fuldstændigt over fællesskabsbudgettet, og som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter.

KOMMISSIONENS SVAR

4.13. 1999 var det første gennemførelsesår for det nye rammeprogram, og der opstod uundgåeligt en række indkørselsproblemer på næsten ethvert stadium, specielt hvad angår den nye evalueringsprocedure.

Det er nødvendigt at sikre en retfærdig og ensartet behandling af alle ansøgninger, at foretage en omfattende teknisk evaluering og en efterfølgende vurdering af ansøgninger samt selve projektudvælgelsen, hvilket betyder, at processen ikke uden videre kan afkortes:

— *for visse aktioner og programmer kan det være berettiget med en længere publikationsperiode*

— *en gennemsigtig og korrekt evalueringsprocedure kræver tid og afhænger af antallet af indgivne forslag*

— *en seriøs forhandlingsindsats vil medføre færre problemer senere.*

Nogle aspekter af de interne procedurer er blevet forbedret i løbet af de sidste to år, og der er indført en række forenklingstiltag.

Der er desuden i 2001 anvendt hasteprocedurer i forbindelse med pilotaktioner vedrørende IST- og CRAFT-forslagene, hvilket har nedbragt den tid, der medgår til kontraktindgåelse, betydeligt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.16. På budgettet for 2000 var der afsat 1 742 millioner euro i betalingsbevillinger til de poster, som dækker de fire tematiske og de tre horisontale programmer (indirekte aktioner) i den del af femte rammeprogram, der vedrører Det Europæiske Fællesskab. Det svarer til næsten halvdelen af betalingsbevillingerne i undersektion B6 Forskning og Teknologisk Udvikling og til ca. 31 % af de betalingsbevillinger, der i alt var afsat til interne politikker på budgettet. Bevillingsmæssigt set er femte rammeprogram derfor det vigtigste forvaltningsinstrument på dette område.

4.17. EF-delen af femte rammeprogram forvaltes af fem forskningsgeneraldirektorater, og tre af de tematiske programmer og et af de horisontale programmer forvaltes af mere end et GD.

4.18. Det fremgår af Kommissionens statistikker, at den inden udgangen af december 2000 havde indgået 6 115 kontrakter vedrørende indirekte FTU-aktioner under femte rammeprogram. EU-bidraget til disse kontrakter var 5 324 millioner euro. Over 90 % af kontrakterne administreres af GD for Forskning og GD for Informationssamfundet, der er ansvarlige for henholdsvis 4 701 kontrakt (ca. 64 % af det samlede EU-bidrag) og 1 038 kontrakter (ca. 29 % af det samlede EU-bidrag).

Begrænsninger ved et system baseret på godtgørelse af udgifter

4.19. Inden for rammeprogrammerne på forskningsområdet ydes de finansielle bidrag på grundlag af de udgifter, der faktisk er afholdt. Et sådant system, som er baseret på anmodninger om godtgørelser af udgifter, medfører meget detaljerede og komplekse kontraktbestemmelser, og udarbejdelsen af forslag, indgåelsen af kontrakter og forvaltningen af projekter vedrørende indirekte FTU-aktioner kræver derfor en væsentlig administrativ indsats både af kontrahenterne og af Kommissionen.

4.20. Når kontrahenten ikke fremlægger dokumentation i form af attesterede fakturaer vedrørende specifikke udgifter, har Kommissionen i praksis kun mulighed for at kontrollere, om udgifterne er sandsynlige, og om der er formel overensstemmelse (dvs. at de

4.19. Det system, der anvendes i forbindelse med rammeprogrammerne på forskningsområdet har både sin styrke og sine begrænsninger, og Kommissionen har søgt gradvis at fjerne disse begrænsninger. Selv om der er tale om et system i stadig udvikling, har både deltagerne og Kommissionens tjenester et godt kendskab til systemet.

Hvad angår det næste rammeprogram vil støtteordningen igen blive revideret med det formål at gøre den enklere for projektdeltagerne, forbedre kontrollen inden for de rammer, der sættes af Kommissionens finansielle og menneskelige ressourcer, og endvidere for i stadig højere grad at fokusere på resultater og forebygge overfakturering og svig.

4.20. De anmeldte udgifter kontrolleres i forhold til de videnskabelige og tekniske rapporter, som omhandler det arbejde, der er udført i overensstemmelse med det tekniske bilag, og de kontrolleres i forhold til de anslåede omkostninger, som dannede grundlag for kontraktforhandlingen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

specifikke udgiftskategorier er støtteberettigede, og at beløbet for de anmeldte udgifter er angivet korrekt).

4.21. Medmindre der foretages revision på stedet, er det derfor ikke muligt fuldt ud at kontrollere, om de anmeldte udgifter faktisk er afholdt, og om de er rigtige. Som anbefalet af Retten i forbindelse med DAS-revisionen i 1998 ⁽³⁾ har Kommissionen styrket sin efterfølgende revision. Forskningsgeneraldirektoraternes overordnede mål er at kontrollere 10 % af kontrahenterne i løbet af femte rammeprogram ⁽⁴⁾. Som følge af Rettens anbefalinger i forbindelse med DAS-revisionen i årsberetningen for 1998 ⁽³⁾ har Kommissionen også indført pilotaktioner i IST- og Craft-programmerne, hvori det er fastsat, at der skal udstedes en revisionsbekræftelse for de fleste af de kontrahenter, der gennemfører FTU-projekter. Effekten vil imidlertid først kunne måles på længere sigt. Der vil nemlig først blive krævet en sådan bekræftelse i forbindelse med betalinger vedrørende kontrakter påbegyndt i 2001.

4.22. Som i det foregående rammeprogram er Kommissionens eneste mulighed for at iværksætte sanktioner over for juridiske personer, der ansætter deres udgifter for højt, at nedsætte sit finansieringsbidrag og opkræve renter af de beløb, der er betalt for meget. I standardkontrakterne for femte rammeprogram er der ingen bestemmelser om sanktioner (f.eks., at der automatisk pålægges bøder, når udgifterne er ansat for højt) eller administrative straffeforanstaltninger.

KOMMISSIONENS SVAR

Hvis der er større uoverensstemmelser mellem de anmeldte udgifter og omfanget af det udførte arbejde, kan Kommissionen udbede sig yderligere detaljeret dokumentation. Der kan om nødvendigt foretages en større gennemgang af udgifterne, herunder gennemføres kontrol på stedet.

4.21. Forskningsgeneraldirektoraterne opstillede i 1998 i fællesskab en ny og sammenhængende strategi for alle rammeprogrammerne (se punkt 4.69 og 4.70). Herudover undersøger Kommissionen en række supplerende foranstaltninger (f.eks. revisionsbekræftelser).

Rettens anbefaling i DAS for 1998 har virket tilskyndende til ovennævnte foranstaltninger.

4.22. Den retlige ramme for direkte udgifter og især for kontrakter under Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram omfatter allerede foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. I tilfælde af mistanke om svig eller alvorlige finansielle uregelmæssigheder giver artikel 3, stk. 2, og artikel 7, stk. 6, i bilag II til kontrakten udtrykkelig Kommissionen mulighed for ikke blot at nedsætte sit finansielle bidrag, men også for at kræve hele støtten tilbagebetalt.

Ud over ovennævnte foranstaltninger har muligheden for kontraktudligning gjort det lettere at få inddrevet beløb, som Kommissionen har krav på.

Hvis der er mistanke om svig, henviser Kommissionens tjenestegrene sagen til OLAF, som træffer de yderligere foranstaltninger (Kommissionens afgørelse af 2. juni 1999 (1999/396/EF, EKSF, Euratom)).

Hvis en for høj angivelse af udgifter skyldes en fejl eller misforståelse, vil der formentlig ikke blive anvendt nogen sanktion. Oplysning og løbende information vil sandsynligvis være mere effektivt.

⁽³⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1998 (EFT C 349 af 3.12.1999).

⁽⁴⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1999, Kommissionens svar til punkt 4.23 (EFT C 342 af 1.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

*Problemer i forbindelse med gennemførelsen af femte rammeprogram***Arbejdsgangen er ikke beskrevet**

4.23. Femte rammeprogram har en kompleks organisationsstruktur og omfatter adskillige programmer og nøgleaktioner, der administreres af forskellige generaldirektorater, og det er derfor overordentligt vigtigt, at rammeprogrammet koordineres effektivt. Det er nødvendigt, at der indføres en række harmoniserede procedurer, som alle de generaldirektorater, der er involveret i gennemførelsen af femte rammeprogram, skal følge. Rådet og Europa-Parlamentet har med afgørelse nr. 182/1999/EF, hvori de anmoder Kommissionen om at »... udarbejde og offentliggøre...en detaljeret vejledning for arbejdsgangen og udvælgelsen af FTU-aktioner«, taget skridt til at få løst dette problem.

4.24. Arbejdsgangen er imidlertid ikke tilstrækkeligt detaljeret beskrevet i den evalueringsvejledning, som Kommissionen vedtog som reaktion på ovennævnte afgørelse, så den kan ikke anvendes som vejledning på dette område. Endvidere er beskrivelsen af nogle af procedurerne for udvælgelse af FTU-aktioner i evalueringsvejledningen, f.eks. forhandling af forslag, ikke dækkende.

4.25. Med undtagelse af GD for Energi og Transport og GD for Informationssamfundet, der begyndte at udarbejde deres egne operationelle vejledninger i 2000, var de administrative procedurer og beføjelser i de forskningsgeneraldirektorater, der administrerer femte rammeprogram, ikke beskrevet tilstrækkeligt udførligt.

Ikke desto mindre prioriterer Kommissionen en styrkelse af kontrolbestemmelserne højt. Derfor medtager OLAF's arbejdsprogram administrative foranstaltninger og sanktioner under området direkte udgifter. Ud over de allerede eksisterende bestemmelser vedrørende tilbagebetaling af Fællesskabets finansielle støtte er en supplerende bestemmelse om finansielle sanktioner under drøftelse med henblik på de tilfælde, hvor der bevidst eller på grund af forsømmelighed anmodes om dækning af overdrevent store udgifter.

4.23. Alle de berørte generaldirektorater skal gennemføre forskningsrammeprogrammet efter et fælles sæt principper og procedurer. Men i overensstemmelse med de grundlæggende retningslinjer for Kommissionens reform er hvert generaldirektorat fortsat ansvarligt for programmets nærmere udformning og for gennemførelsen af den interne kontrol.

4.24. Evalueringsvejledningen er vedtaget af Kommissionen med det formål at gøre processen lige fra undersøgelsen af forslag til forberedelse og færdiggørelse af kontrakten mere gennemsigtig og harmoniseret. I henhold til vejledningen er det i forbindelse med de specifikke programmer nødvendigt med mere detaljerede dokumenter af hensyn til forberedelsen og færdiggørelsen af kontrakterne, og dette vil også være nyttigt for både Kommissionen og medkontrahenterne.

4.25. Der findes en omfattende dokumentation vedrørende de operationelle procedurer inden for forskningsgeneraldirektoraterne. Ud over evalueringsvejledningen, som udgør den »hårde kerne« i den eksisterende dokumentation, er der også manualer, som detaljeret beskriver andre aspekter af procedurerne. Som led i gennemførelsen af den interne kontrolstandard nr. 15 vedrørende dokumentation af procedurer er man gået i gang med at afbøde de konstaterede mangler og med at gøre manualerne tilgængelige via Intranettet. Der er med dette formål for øje nedsat en arbejdsgruppe.

Hvad angår dokumentation vedrørende ansvar har forskningsgeneraldirektoraterne gennemført en omorganisering, der konsoliderer og supplerer den decentraliserede forvaltning af de operationelle procedurer. Denne proces har uundgåeligt medført ændringer i de administrative procedurer og i ansvarsfordelingen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.26. I overensstemmelse med anbefalingerne i handlingsplanen til hvidbogen »Reformen af Kommissionen« udarbejdede alle forskningsgeneraldirektoraterne i 2000 formelle stillingsbeskrivelser med angivelse af de forskellige aktiviteter og ansvarsområder og sendte dem til de ansatte. Stillingsbeskrivelserne i deres nuværende form er dog endnu ikke så detaljerede, at man kan undgå risikoen for, at områder i forbindelse med forvaltningen af indirekte FTU-aktioner, som flere ansatte har ansvaret for, fortolkes forskelligt, f.eks. af projektets videnskabelige leder, den, der forhandler aftalerne, og den, der har det finansielle ansvar.

Utilstrækkelig IT-support i forbindelse med styring af forslag, kontrakter og projekter

4.27. Selv om alle de forskningsgeneraldirektorater, der gennemfører femte rammeprogram, grundlæggende anvender samme forvaltningssystem, har Kommissionen ikke udviklet et fælles IT-system til forvaltning af forslag, kontrakter og projekter i forbindelse med indirekte FTU-aktioner under femte rammeprogram. Ved udgangen af 2000 havde GD for Erhvervs politik endnu ikke indført et IT-system til forvaltning af kontrakter og projekter. Endvidere er de specifikke IT-systemer, som er i brug i nogle af generaldirektoraterne, ikke indbyrdes kompatible, og kun IT-systemerne i GD for Forskning og GD for Informationssamfundet er delvis integreret i Sincom. Det er f.eks. ikke muligt automatisk at konsolidere oplysninger om kontrahenternes juridiske forhold og solvens, og man kan ikke foretage krydskontrol af de anlægsaktiver en kontrahent, der deltager i flere kontrakter, har opgivet, eller foretage effektiv kontrol af varslingsystemet i Sincom, der administreres af GD for Budget.

4.28. Hertil kommer, at IT-systemerne i nogle generaldirektorater er ufuldstændige, f.eks. foreligger bestemte standardkontrakter ikke i GD for Forskning, systemet i GD for Forskning og GD for Informationssamfundet kan ikke behandle kontraktændringer, og der mangler visse vigtige funktioner, f.eks. registrering af de resultater, projekterne forventes at give, og af forfaldsdatoerne. Det gælder dog ikke GD for Energi og Transport og GD for Fiskeri.

KOMMISSIONENS SVAR

4.26. Kommissionen er i øjeblikket ved at tage nye systemer til forvaltning af menneskelige ressourcer i brug, som omfatter mere indgående jobbeskrivelser. Forskningsgeneraldirektoraterne samarbejder med GD ADMIN for at sikre, at de specifikke forskningsmæssige krav er integreret i de forskellige profiler, som vil indgå i dette nye jobbeskrivelsessystem. Den faktiske gennemførelse er planlagt til at finde sted i første halvdel af 2002.

4.27. Forskningsgeneraldirektoraterne har indført et fælles IT-system for fremsendelse af forslag samt en database over eksperter og evalueringstjenester. På grundlag af erfaringerne hermed blev der i april 2001 oprettet en arbejdsgruppe med deltagelse af forskellige tjenester, som skulle udvikle et integreret IT-system og en fælles database for det næste rammeprogram. Basen vil blive taget i anvendelse pr. 1. januar 2003.

Arbejdsgruppen er også ved at udvikle et nyt system til elektronisk fremsendelse af forslag med det formål at forbedre kvaliteten af oplysningerne om forslag og deltagere.

Med hensyn til en effektiv kontrol af varslingsystemet har forskningsgeneraldirektoraterne anvendt det eksisterende system i Sincom, som anvendes af GD BUDG, på forskellige stadier af processen.

4.28. For GD RTD's vedkommende blev i første halvdel af 2001 alle kontrakttyper, med undtagelse af kontrakter vedrørende konferencer på højt plan, tilgængelige sammen med moduler til forslagsevaluering, forudgående kontrol af potentielle kontrahenter og et varslingsystem svarende til Sincom. Kontraktoplysninger vedrørende tidligere rammeprogrammer blev også indlæst i systemet. Modulet for kontrakttilføjelser blev taget i anvendelse medio juli 2001, og modulerne for projektförvaltning (forfaldsplaner) vil blive gradvis indført mellem september og november 2001. Der er månedlige uddannelses tilbud, specielt rettet mod nye ansatte i GD for forskning, som skal sikre en effektiv udnyttelse af systemet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Inden for GD INFSO er der gjort store fremskridt med indførelse/forbedring af IT-systemer til udarbejdelse af alle former for kontraktmodeller; tilsvarende har applikationer til kontraktændringer og betalinger været i brug siden medio 2001.

Utilstrækkelig intern kontrol

4.29. Der blev foretaget en særskilt formel risikovurdering i hver af de fem forskningsgeneraldirektorater med hjælp fra GD for Finanskontrol for at finde frem til og vurdere de risici, der eventuelt vil kunne gøre det vanskeligere at nå målene for forvaltningen af femte rammeprogram. Arbejdet hermed blev afsluttet i 2000.

4.30. For rammeprogrammet som helhed har Kommissionen ikke konsekvent defineret de kontrolaktiviteter, der skal bidrage til at sikre, at de politikker, som ledelsen vedtager, gennemføres, og at de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede risici træffes. En række vigtige procedurer indgik ikke i kontrolsystemet, f.eks. kontrol af, om kontrahentens regnskabssystem er hensigtsmæssigt, kontrol af, at der bruges et udgiftssystem, som anvendes ensartet i hele rammeprogrammet, eller kontrol af de deltagende enheders juridiske forhold og solvens, eller sådan kontrol blev ikke anvendt ensartet og konsekvent af alle generaldirektorater eller i alle programmer. Bortset fra i GD for Informationssamfundet og GD for Fiskeri skulle forhandlingsresultaterne normalt ikke godkendes.

4.30. *Med det femte rammeprogram har Kommissionen foretaget betydelige forbedringer for at imødegå potentielle risici, specielt i relation til projektudvælgelse; der er endvidere anvendt en ny strategi til styrkelse af kontrol på stedet og mere effektive foranstaltninger i tilfælde af finansielle uregelmæssigheder.*

Den interne kontrol er styrket — i nogle generaldirektorater sammen med indførelsen af nye organisationsplaner — således at finansforvaltningen er blevet decentraliseret, samtidig med at det finansielle kredsløb er blevet formaliseret, og finansforvaltningen og den interne revision er styrket.

Med henblik på den forudgående kontrol af kontrahenternes juridiske forhold og solvens er der udviklet mere avancerede metoder til at sikre en ensartet anvendelse af standardkriterier for vurdering af den finansielle risiko.

Hvad angår kontrahenternes udgiftssystemer omfatter »Deltagernes valg af omkostningsgodtgørelsessystem til FTU« nyttige retningslinjer for deltagerne. Det anvendte systems egnethed kan kun kontrolleres ved kontrol på stedet. Kontrollen af den enkelte kontrahents model for refusion af udgifter foretages som en del af kontrollen af det enkelte programs finansielle bæredygtighed. Gennem etableringen af en fælles database (jf. svaret til punkt 4.27) vil denne kontrol i fremtiden også kunne gå videre end til det specifikke forskningsprogram.

Forhandlingsresultatet kræver en — delvis implicit — godkendelse, eftersom forskellige videnskabelige og finansielle enheder i generaldirektoratet skal være enige, for at Kommissionens beslutning om projektudvælgelse kan iværksættes.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.31. Kontroltestene viste, at nogle af de centrale operationelle kontroller ikke blev foretaget effektivt i alle generaldirektorater og inden for rammerne af alle programmer. Retten konstaterede f.eks. mangler ved kontrollen af de forelagte forslags støtteberettigelse, navnlig i begyndelsen af rammeprogrammet, og ved kontrollen af, om udgifterne var støtteberettigede, og om beløbene i udgifts anmeldelserne var ansat korrekt. Det har medført, at Kommissionen i nogle tilfælde har udbetalt for høje beløb.

4.32. Bortset fra i GD for Informationssamfundet, GD for Energi og Transport og GD for Fiskeri konstaterede Retten, at der ikke findes en fyldestgørende formel beskrivelse af den kontrol, der skal foretages.

Konklusioner

4.33. Det nuværende system, der er baseret på godtgørelse af udgifter, har en række begrænsninger, navnlig med hensyn til de kontroller, der foretages, og fordi den efterfølgende finansielle revision kun dækker en del af udgifterne, og der ikke er fastsat sanktioner i kontrakterne. Modtagerne løber derfor kun en mindre risiko, når de ansætter deres faktiske udgifter for højt.

4.34. For så vidt angår femte rammeprogram som helhed viser det udførte revisionsarbejde, at de interne kontrolprocedurer kun giver begrænset sikkerhed.

4.32. *Medens en fuldstændig dokumentation af kontrolsystemerne endnu ikke foreligger i GD RDT og ENTR, er det klart, at der sker en kontrol gennem de administrative og finansielle kredsløb. I forbindelse med nogle programmer anvendes checklister, som omfatter en række gennemførelsesetaper, herunder kontrolforanstaltninger.*

Der forudses yderligere fremskridt vedrørende formel dokumentation af procedurer.

4.33. *Kommissionen har truffet en række foranstaltninger til udbedring af manglerne ved det nuværende system for godtgørelse af udgifter, såsom øget revision og indførelse af revisionsbekræftelser. For det næste rammeprogram vedkommende forudses yderligere vidtrækkende forbedringer, som indgår i drøftelserne om lovgivningsforslagene.*

I mellemtiden har Kommissionen øget sine informationsaktiviteter, ikke mindst via sit websted, forøget antallet af efterfølgende finansielle revisioner, og den er nu i stand til omgående at foretage finansielle justeringer. Hvad angår svaghederne ved den interne kontrol skal det bemærkes, at denne kontrol ikke altid er af betydning for vurderingen af den finansielle risiko ved forskningsprogrammerne.

Finansieringsordningen vil blive gjort til genstand for en ny revision med det formål at gøre det lettere at deltage i projekterne, at forbedre kontrollen yderligere inden for rammerne af de finansielle og menneskelige ressourcer, Kommissionen råder over, i højere grad at fokusere på resultater og bedre at forebygge overfakturering og svig.

4.34. *Det revisionsarbejde, der er udført af Revisionsretten, er værdifuldt, eftersom det identificerer nogle problemer, som Kommissionen vil arbejde med.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.35. Der findes ikke officielle og bindende dokumenter, som beskriver arbejdsgangen og giver retningslinjer for rammeprogrammet, og før den interne revisionstjeneste kommer til at fungere effektivt, har Kommissionen ikke sikkerhed for, at de interne procedurer og arbejdsmetoder anvendes konsekvent.

4.36. Der blev konstateret alvorlige mangler ved den IT-support, der blev ydet til forvaltningen af forslag og kontrakter under femte rammeprogram. Supporten var utilstrækkelig og kvaliteten af den for dårlig, men der er dog sket forbedringer. Det har gjort det vanskeligere at gennemføre rammeprogrammet og gjort Kommissionens interne statistikker på dette område mindre pålidelige.

Anbefalinger

4.37. De interne kontrolaktiviteter bør styrkes i hele rammeprogrammet, og Kommissionen bør klart definere de centrale kontroller, det som et minimum er obligatorisk at foretage.

KOMMISSIONENS SVAR

4.35. *Evalueringshåndbogen, som Kommissionen formelt har vedtaget, er fortsat — på trods af de forbedringer, der stadig kan foretages — et vigtigt referencedokument, når det gælder overholdelsen af de pågældende procedurer. I de enkelte operative enheder anvendes også retningslinjer og manualer for andre aspekter af det praktiske arbejde.*

GD INFSO og GD TREN har samlet deres operationelle procedurer for evaluering og forhandling om forslag i et vademe-cum, som personalet kan hente på intranettet. Både kontrahenter og Kommissionens personale har adgang til dokumentation og FAQ- og Help Desk-funktioner.

4.36. *En bedre IT-support ville have lettet gennemførelsen af rammeprogrammet, især i dets tidligere stadier. Den forsinkede vedtagelse af retsgrundlaget og den omstændighed, at forslagsindkaldelsen af budgettekniske grunde skulle ske omgående, gav i begyndelsen anledning til problemer. Siden er IT-systemet blevet udviklet, og der foreligger nu komplette databaser og forvaltningsmoduler for alle kontrakter med samtlige generaldirektorater.*

Inden for GD INFSO har budgetgennemførelsen og programstatistikkerne ikke være berørt af mangler ved IT-supporten vedrørende femte rammeprogram, eftersom de grundlæggende værktøjer var til rådighed fra 1999 og fremefter.

Der er nedsat en tværtjenstlig arbejdsgruppe, som skal undersøge statistiske spørgsmål og fastlægge standarddata for rammeprogrammet som helhed, herunder med anvendelse af data fra de forskellige generaldirektorater.

4.37. *De 24 interne kontrolstandarder, som blev vedtaget af Kommissionen den 13. december 2000 (SEK(2000) 2203), udgør en udvidet ramme for kontrolaktiviteterne, også når det gælder rammeprogrammet.*

Alle forskningsgeneraldirektoraterne har udfoldet store bestræbelser for pr. 30. juni 2001 at have gennemført de målsætninger, der er fastsat af Kommissionen (med finansforvaltning som prioriteret område).

GD INFSO og GD TREN har udviklet en række checklister for behandling af både forpligtelser og betalinger. Checklisterne, som skal være vedlagt hver enkelt sag og underskrives af både sagsbehandleren og dennes foresatte, omfatter alle de centrale punkter, som skal kontrolleres i forbindelse med hver transaktion.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.38. Kommissionen opfordres også til at lade forskningsgeneraldirektoraterne i fællesskab udvikle og anvende standardbeskrivelser af de kontrolaktiviteter, der gennemføres.

4.39. Disse kontrolaktiviteter skal endvidere overvåges regelmæssigt, og det skal vurderes, om alle de mulige kontroller er gennemført, og om de fungerer effektivt.

4.40. Som anbefalet i forbindelse med DAS-revisionen i 1999 ⁽⁵⁾ opfordres Kommissionen til at indføre bestemmelser i standardkontrakterne for FTU-aktioner, så der kan pålægges sanktioner. Om nødvendigt bør Kommissionen stille forslag om en forordning, hvori det fastsættes, at der kan idømmes sanktioner.

4.41. Alle forskningsgeneraldirektoraterne arbejder ud fra samme retsgrundlag og udfører i det store og hele samme administrative og forvaltningsmæssige opgaver. Kommissionen opfordres derfor til at harmonisere sine administrative og finansielle procedurer og arbejdsmetoder så meget som muligt for alle programmerne, så det sikres, at alle de involverede generaldirektorater gennemfører femte rammeprogram på samme måde.

4.42. Kommissionen bør udarbejde en fælles vejledning for alle generaldirektoraterne, hvori den beskriver arbejdsgangen under alle stadierne i gennemførelsen af femte rammeprogram.

KOMMISSIONENS SVAR

4.38. I forbindelse med reformen af Kommissionen, specielt anvendelsen af den interne kontrolstandard nr. 15 om dokumentation af procedurer, arbejder forskningsgeneraldirektoraterne på at opbygge en fuldstændig dokumentation vedrørende deres procedurer, herunder fastlæggelse af den grundlæggende kontrol. Arbejdet bygger på hidtidig god praksis. Samtlige tjenester vil have adgang til oplysningerne via intranettet.

4.39. Inden for rammerne af reformen af Kommissionen vil overvågningen af gennemførelsen af kontrolaktiviteterne systematisk blive styrket. Gennem årlige selvevalueringer og revisioner af den nyligt oprettede interne revision vil det blive overvåget, at disse kontroller fungerer effektivt.

4.40. Der vil kunne forudses en bestemmelse om yderligere finansielle sanktioner i tilfælde af, at udgifter enten bevidst eller ved en fejltagelse angives for højt inden for området direkte udgifter. Dette spørgsmål undersøges i øjeblikket. Der har fundet drøftelser sted mellem de kompetente tjenester i Kommissionen, herunder OLAF, med henblik på at vurdere indholdet af et udkast til en sektorbestemt forordning om bekæmpelse af svig, baseret på EF-traktatens artikel 280 (den fælles beslutningsprocedure). Kommissionen er ved at undersøge anvendelsesområdet for en sådan forordning, herunder muligheden for at anvende den på igangværende kontrakter.

4.41. Forskningsrammeprogrammet er i dag karakteriseret ved en høj grad af standardiserede procedurer og standardkontrakter. En overdreven harmonisering af de interne administrative procedurer og arbejdsmetoder er ikke ønskelig og risikerer endog at være til hinder for en dynamisk proces med innovation, reform og stadig søgen efter god praksis.

4.42. Forskningsgeneraldirektoraterne har bl.a. sat sig som mål på sigt at få udarbejdet en basisstruktur, der — samtidig med at den medtager de forskellige etaper af det femte rammeprograms procedurer — henviser til tidligere udarbejdede beskrivelser. I denne forbindelse vil den beskrivelse af systemerne inden for femte rammeprogram, som er udarbejdet af Retten, være en vigtig støtte. Da det drejer sig om interne procedurer, vil målsætningen under alle omstændigheder være at udvikle et referenceskema, som både er systematisk og justerbart.

⁽⁵⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1999 (EFT C 342 af 1.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.43. Aktiviteterne og ansvarsområderne i forbindelse med forvaltningen af indirekte FTU-aktioner bør beskrives og defineres klarere i stillingsbeskrivelserne.

4.44. De IT-systemer, der i dag anvendes til forvaltning af forslag, kontrakter og projekter, bør hurtigst muligt udstyres med de helt afgørende funktioner, de endnu mangler, eller som ikke fungerer.

4.45. Endvidere opfordres Kommissionen til at udvikle et fælles eller integreret IT-system med henblik på fremtidige rammeprogrammer baseret på klart formulerede brugerkrav. Så vidt muligt bør et sådant IT-system udformes således, at der også kan integreres programmer, der ikke vedrører forskning, men som forvaltes af de pågældende generaldirektorater.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER
— SÆRBERETNING NR. 10/2000 OM
OFFENTLIGE AFTALER TILDELT AF DET
FÆLLES FORSKNINGSCENTER

De vigtigste revisionsresultater

4.46. Beretningen dækker perioden 1995-1998. I denne periode indgik Fællesskabets Fælles Forskningscenter ⁽⁶⁾ (herefter FFC eller Centret) aftaler for 494 millioner euro. Det fremgik af beretningen, at FFC's forvaltningssystem ikke kunne producere data, der dækkede direktionens behov, og at de forvaltende tjenesters styring af kontraktprocedurerne var utilstrækkelig.

KOMMISSIONENS SVAR

4.43. Kommissionen er ved at tage et nyt forvaltningssystem for menneskelige ressourcer i brug, som omfatter mere indgående jobbeskrivelser. Forskningsgeneraldirektoraterne samarbejder med GD ADMIN for at sikre, at de specifikke krav i forbindelse med forskning er medtaget i de forskellige profiler, som indgår i det nye jobbeskrivelesystem. Den faktiske gennemførelse er planlagt til at finde sted i første halvdel af 2002.

4.44. Der er sket fremskridt i forbindelse med færdiggørelsen og forbedringen af IT-systemerne til kontraktudformning, og det gælder samtlige former for kontraktmodeller, -ændringer og -betalinger.

4.45. Forskningsgeneraldirektoraterne har indført et fælles system til forelæggelse af forslag, og en databank for eksperter og evalueringstjenester. På grundlag af denne erfaring blev der oprettet en tværtjenslig arbejdsgruppe i april 2001, som skal udvikle et fælles IT-system for det næste rammeprogram; systemet forventes taget i brug pr. 1. januar 2003.

4.46-4.48. Kommissionen skal minde om, at Det Fælles Forskningscenter inden færdiggørelsen af særberetning nr. 10/2000 havde iværksat betydelige reformer for at imødegå de svagheder, Retten har konstateret. Dette havde Retten i øvrigt hilset velkommen i samme rapport. Kommissionen har til hensigt at videreføre og intensivere disse reformer med henblik på at konsolidere situationen, som Retten ønsker det.

⁽⁶⁾ EFT C 172 af 21.6.2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.47. Den kumulerede effekt af disse svagheder har over en årrække medført, at der lidt efter lidt er indført kritisable procedurer. Retten gjorde således opmærksom på følgende forhold:

- a) FFC havde regelstridigt ansat personale på tjenesteydelseskontrakter for at kunne beholde medarbejdere, hvis ansættelseskontrakt ikke kunne forlænges
- b) alt for mange kontrakter var indgået ved underhåndsaftale
- c) forvaltningen af kørselskontrakten var tvivlsom.

Henstillinger fra dechargemyndigheden

4.48. For at afhjælpe disse mangler og undgå, at sådanne problemer opstår igen, har FFC fulgt Rådets og budgetmyndighedens henstillinger og påbegyndt en række reformer. Disse reformer begynder at virke, men bør konsolideres yderligere.

*Resultater af opfølgingsrevisionen***Forvaltningssystemet i sin helhed: reelle forbedringer**

4.49. FFC's virksomhed er organiseret omkring en række arbejdsprogrammer, hvori de videnskabelige projekter, som gennemføres af de forskellige institutter i Centret, er defineret. Det er derfor bydende nødvendigt, at Centrets direktion har et redskab, der gør det muligt at koble hver enkelt aktion sammen med det projekt, som den finansieres under. Det havde direktionen ikke, da særberetning nr. 10/2000 blev offentliggjort, men med edb-regnskabsprogrammet Sincom II, som kobler datafilerne vedrørende tredjemand og databasen over kontrakter sammen med registreringerne af forpligtelser og betalinger, er det nu muligt at føre et sådant projekthjælperegnskab.

4.50. Det nye system har endvidere den fordel, at det tilpasser oplysningerne til behovene på de forskellige niveauer i administrationen, og det kan således give samlede oversigter, der kan anvendes i informationsstyringen. Man kan f.eks. bede det om at vise i realtid, hvordan de indgåede aftaler er fordelt, ikke kun på projekter, men også på institutter og kontrakttyper (indkøb eller tjenesteydelser), samt i henhold til tildelingsproceduren (udbud eller underhåndsaftale) og det juridiske

4.49-4.51. Kommissionen glæder sig over, at Retten påskønner de fremskridt, der er gjort i forbindelse med de forvaltningsinstrumenter, der anvendes af FFC. Der er desuden iværksat nye tiltag for yderligere at integrere edb-systemerne. Infima-systemet vil blive anvendt i hele FFC, der vil blive etableret en interface med Sincom 2, og de informationer, der er indeholdt i Infima, vil ligeledes være til rådighed i Datapool.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

grundlag (kontrakt eller blot en ordreseddel). Modulet Datapool, som der er adgang til via intranet, supplerer dette system og giver også detaljerede og fuldstændige oplysninger.

4.51. Dette modul kan imidlertid kun give fuldstændige oplysninger om aftaler i forbindelse med aktioner, der forvaltes af Ispra. De indkøb, der forvaltes af de øvrige forskningssteder, Geel, Karlsruhe og Petten, følges ved hjælp af programmet Infima, som er effektivt, men har den store ulempe, at det på nuværende tidspunkt ikke kan anvendes i netværk. Derfor kan de tabeller, der udarbejdes i realtid, ikke behandle alle dataene om samtlige aftaler indgået af FFC.

Styring af de forskellige etaper i aftaleforløbet: begrænsede forbedringer

4.52. Styringen af de forskellige etaper i aftaleforløbet forudsætter, at der findes mekanismer til identifikation af behov, at indkøbene programmeres, at der er fastlagt procedurer, der skal følges i forbindelse med sagernes forberedelse, at der udarbejdes udbudsbetingelser/tekniske bilag, og at tildelingsprocedurerne er gennemsigtige og beskrevet på forhånd. Endelig er det også nødvendigt, at den præsterede ydelse systematisk kontrolleres, inden der afholdes betaling.

4.53. Denne styring var generelt utilstrækkelig, og der var konstateret mange uregelmæssigheder under den revision, der blev foretaget før særberetning nr. 10/2000 blev offentliggjort. FFC har gjort en enestående og undertiden vanskelig indsats for at forbedre forholdene (jf. punkt 4.60 og 4.61), men der er endnu kun sket få forbedringer i Ispra.

4.54. For det første er beskrivelsen af forvaltningsprocedurerne i Ispra ikke afsluttet endeligt formelt vedtaget af Centrets ledelse. Ved opfølgingsrevisionen blev der endvidere konstateret fejl i beskrivelserne af procedurerne i udkastene til vejledninger. For at centret kunne programmere sine indkøb, var det meningen, at hvert enkelt institut/hver enkelt tjeneste hvert år skulle udarbejde oversigter over sine behov, og disse oversigter skulle så danne grundlag for FFC's indkøbspolitik. Det fremgår af revisionen, at nogle institutter/tjenester ikke udarbejder en sådan oversigt og også, at kvaliteten af de udarbejdede oversigter varierer meget fra institut til institut.

4.52-4.53. Kommissionen kan bekræfte, at bestræbelserne på at beskrive og harmonisere procedurerne vedrørende de offentlige indkøb, der foretages af FFC, vil blive fortsat. Med hensyn til henvisningen til punkt 4.62 og 4.63 mener Kommissionen, at de problemer, der måtte have været tidligere, er løst, også for så vidt angår institutterne i Ispra.

4.54-4.55. Skrivelsen af alle FFC's forvaltningsprocedurer er godt på vej, men det er ligeledes klart, at harmoniseringen og indhentningen af dokumentation i hele organisationen tager tid. Strategien er, at god forvaltningspraksis og de systemer, der udvikles i de forskellige institutter, skal anvendes i hele organisationen. Dette er en af de prioriterede målsætninger for 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.55. Forvaltningssystemet Infima, der blev udviklet i Petten, er gradvis blevet forbedret, og i løbet af 2000 blev det også taget i brug i Geel og Karlsruhe. Når det bliver koblet sammen med Sincom II og databasen over kontrakter, skulle det kunne anvendes til at få fuldstændige oplysninger om de indgåede aftaler, og det skulle knytte aftalerne sammen med de projekter, de vedrører, samt gøre det muligt at følge de forskellige etaper i forvaltningen i realtid. Sammenkoblingen med det program, der anvendes til kontrol af budgetregnskabet, og med databasen over kontrakter skulle være afsluttet i 2002. Disse tre forskningssteder har endvidere udarbejdet vejledninger med detaljerede beskrivelser af deres forvaltningsprocedurer.

4.56. Centret har udviklet en helt ny metode, der er særligt tilpasset dets forvaltning. Metoden bygger på en grundlæggende sondring mellem de videnskabelige og de administrative lederes funktioner, eller nærmere bestemt deres faglige baggrund. Det videnskabelige personale er ansvarligt for at definere de enkelte aftalers indhold og vurdere behovene. Det skal udarbejde de tekniske specifikationer i udbudsbetingelserne og derefter kontrollere den præsterede ydelse og derved sikre sig, at aftalen gennemføres korrekt. Det administrative personale skal ud fra den enkelte aftales juridiske, finansielle og administrative karakteristik vælge, efter hvilken procedure den skal indgås, og kontrollere kontraktens kvalitet. En sådan sondring bevirker, at aftalerne både skal godkendes videnskabeligt og administrativt. Kommissionen har imidlertid blokeret denne reform med den begrundelse, at den anvisningsberettigedes beføjelser i så fald vil blive delt mellem to ansatte. Denne blokering er beklagelig, fordi en sådan reform betyder, at hver enkelt medarbejders ansvarsområder defineres klart, og den giver den enkelte mulighed for at udføre opgaver, han har særlige forudsætninger for at varetage, da de er i overensstemmelse med hans faglige kompetence.

4.57. Den videnskabelige leder bør kunne koncentrere sig fuldt ud om at gennemføre de projekter, han er ansvarlig for. Han skal gøre opmærksom på, hvad han har brug for for at kunne gennemføre projekterne, og sikre sig, at den tjeneste eller den vare, kontrahenten har leveret, opfylder udbudsbetingelserne. Til gengæld har han ikke den juridiske, finansielle eller administrative kompetence til at definere de indkøbsprocedurer, som skal følges. Også når der ses bort fra de tekniske aspekter, er det endvidere ønskeligt at sikre, at det videnskabelige arbejde udføres uafhængigt, og at medarbejderne ikke udsættes for pres fra markedet. Det undgår man ved at lade lederne af de administrative og finansielle enheder, der ikke deltager i behovsdefinitionen, organisere udbudsproceduren.

4.56-4.57. De finansielle kredsløb, som FFC er i gang med at etablere som led i reformen af Kommissionen, omfatter princippet med dobbelte underskrifter, som det beskrives i punkt 4.55 og 4.56 i Rettens årsberetning. Således skal mindst to personer behandle den enkelte sag, idet de både supplerer hinanden og er uafhængige af hinanden. Deres respektive ansvar er klart defineret i beskrivelsen af de finansielle kredsløb. Den sidste underskrift i kredsløbet hidrører fra den person, der er operationelt ansvarlig for foranstaltningen, hvilket er i overensstemmelse med retningslinjerne for Kommissionens reform. Det er således ved denne sidste underskrift, at den anvisningsberettigede forpligter sig.

I øjeblikket omfatter Kommissionens regnskabssystem (Sincom) ikke formelt det finansielle kredsløb med dobbelt underskrift, som er beskrevet her. Der forudses imidlertid en tilpasning af arbejdsgangen og af sikkerhedskontrollen, således at en edb-baseret version af dette kredsløb skulle kunne etableres inden udløbet af 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Aftaler indgået som underhåndsaftaler/på grundlag af forhandling

4.58. I særberetning nr. 10/2000 anførte Retten, at et meget stort antal aftaler var indgået som underhåndsaftaler/på grundlag af forhandling, uden at betingelserne for anvendelsen af sådanne procedurer var overholdt, jf. Domstolens retspraksis. I 1999 blev 403 aftaler til lidt over 10 millioner euro indgået som underhåndsaftaler eller på grundlag af forhandling⁽⁷⁾. Det svarer til 70,1 % af det samlede antal aftaler og 23,2 % af den samlede værdi af aftalerne i regnskabsåret. I 2000 er værdien af aftaler indgået på denne måde faldet til 7,5 millioner euro, men antallet er steget, og disse aftaler udgør nu ca. 25 % i værdi og næsten 76 % i antal (jf. **tabel 4.2a** og **4.2b** og **figur 4.1-4.4**).

4.58-4.59. FFC overholder nu fuldt ud direktiverne om offentlige indkøb samt finansforordningen. Disse to retsgrundlag gør det muligt at anvende en enklere procedure for indhentning af tilbud, når det drejer sig om indkøb under visse beløbstærskler. Det er rigtigt, at FFC's forbrugsprofil udviser mange mindre ordrer på materiel og tjenesteydelser. FFC vil dog efterkomme Rettens forslag om at foretage en grundigere analyse i forbindelse med det revisionsprogram, der anvendes af dens enhed for intern revision.

Tabel 4.2a — Tildelingsprocedurer — beløb og antal kontrakter i 1999

Tildelingsprocedure	Beløb (EUR)	Antal kontrakter	% af beløb	% af antal
U	7 474 961	393	17,3	68,3
F	2 541 002	10	5,9	1,7
O	17 793 769	92	41,2	16,0
B	15 429 304	80	35,7	13,9
I alt	43 239 036	575	100,0	100,0
I alt U + F	10 015 963	403	23,2	70,1

(E) U = Underhåndsaftale; (N) F = Forhandling; O = Offentligt udbud; (R) B = Begrænset udbud

Kilde: Kommissionen, FFC Ispra.

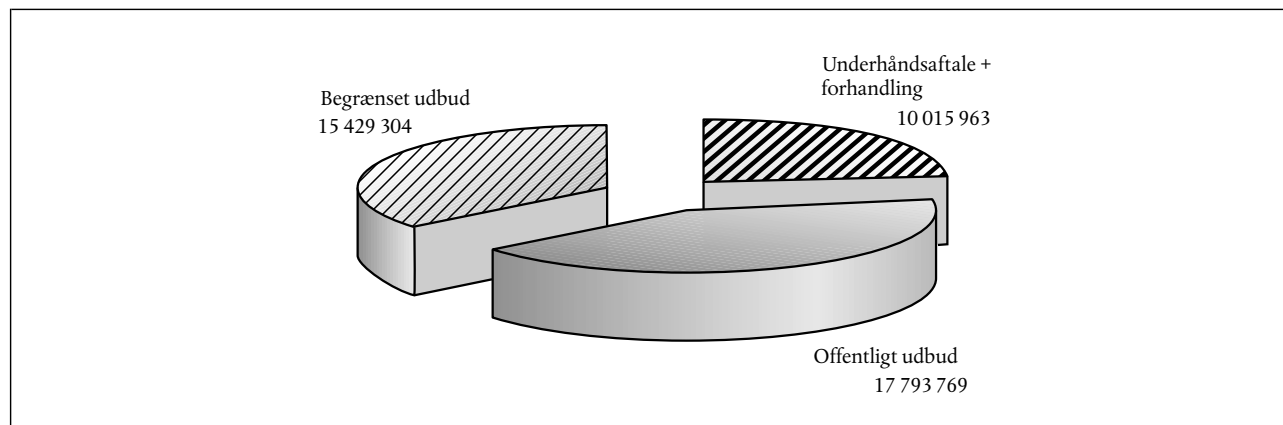
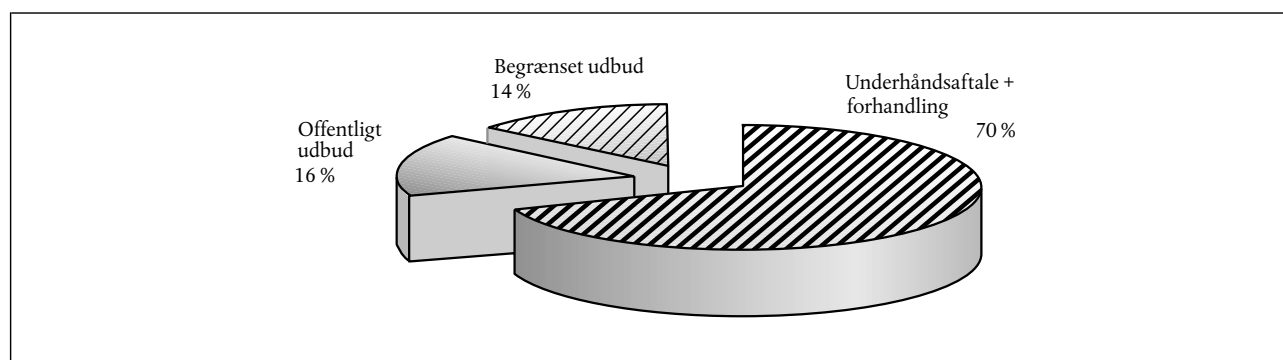
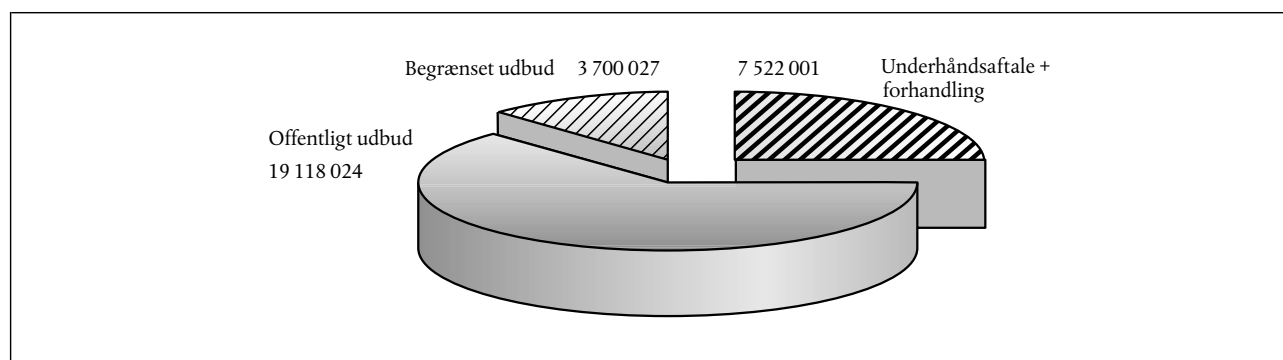
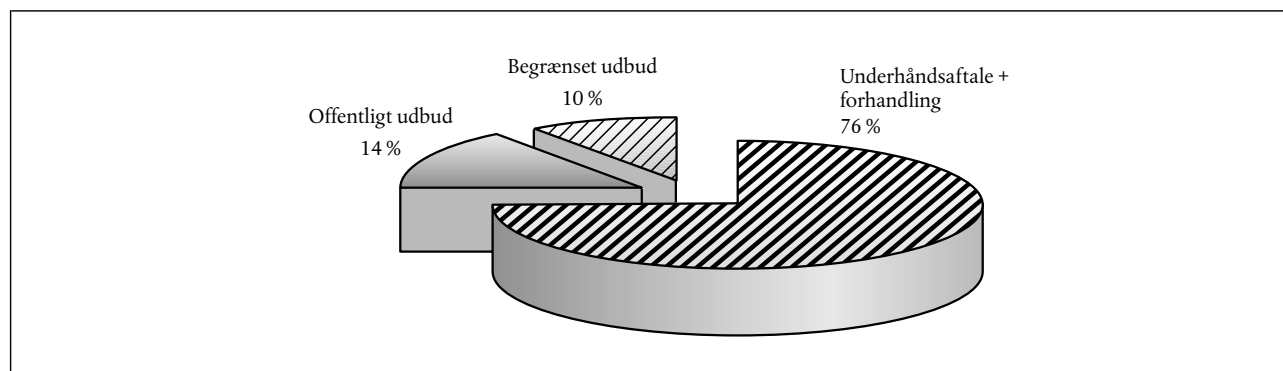
Tabel 4.2b — Tildelingsprocedurer — beløb og antal kontrakter i 2000

Tildelingsprocedure	Beløb (EUR)	Antal kontrakter	% af beløb	% af antal
U	7 350 553	557	24,2	74,1
F	171 448	12	0,6	1,6
O	19 118 024	108	63	14,4
B	3 700 027	75	12,2	10,0
I alt	30 340 052	752	100	100,0
I alt U + F	7 522 001	569	24,8	75,7

(E) U = Underhåndsaftale; (N) F = Forhandling; O = Offentligt udbud; (R) B = Begrænset udbud

Kilde: Kommissionen, FFC Ispra.

⁽⁷⁾ Man taler om underhåndsaftale, når aktionen er omfattet af finansforordningen, og om aftaler indgået på grundlag af forhandling, når direktiverne om offentlige aftaler finder anvendelse. I ingen af tilfældene indgår de administrative ledere aftalen på grundlag af en klar udbudsprocedure.

Figur 4.1 — Beløb pr. kontrakttildelingsprocedure i 1999**Figur 4.2 — Antal kontrakter pr. tildelingsprocedure i 1999****Figur 4.3 — Beløb pr. kontrakttildelingsprocedure i 2000****Figur 4.4 — Antal kontrakter og ordresedler pr. tildelingsprocedure i 2000**

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.59. FFC's direktion bør foretage en grundigere analyse for at finde ud af, hvorfor procentsatsen er så høj, og navnlig for at sikre sig, at der er gyldige grunde til, at denne tildelingsprocedure vælges.

Anvendelse af tjenesteydelseskontrakter

4.60. I særberetning nr. 10/2000 havde Retten konstateret, at FFC brugte tjenesteydelseskontrakter for at kunne beholde ansatte, hvis ansættelseskontrakt i henhold til bestemmelserne ikke længere kunne forlænges. Allerede inden beretningen blev offentliggjort, kunne Retten konstatere, at FFC arbejdede på at bringe denne praksis til ophør. Da arbejdet var afsluttet, kunne man konstatere omfanget af denne praksis. Der var således fundet ca. 300 tilfælde, hvor personer regelstridigt arbejdede på tjenesteydelseskontrakter.

4.61. Et sådant tal gør for det første indtryk, fordi det er så stort, selv om det vedrører flere år, og kontrakterne dækker perioder af forskellig varighed. For det andet viser det, at direktionen er fast besluttet på at sætte en stopper for sådanne praksis. Dertil kommer, at Kommissionen på grund af det store antal tilfælde er nødt til at undersøge, om formålet med disse praksis var at give uberettigede fordele, eller om der bare var tale om en nødløsning for få det nødvendige personale til varetagelsen af centrets opgaver. Hvis det første er tilfældet, bør der pålægges alvorlige sanktioner for at undgå, at noget sådant gentager sig. Hvis det andet er tilfældet, er det hele personalepolitikken, der bør tages op til fornyet overvejelse, så FFC sikres de menneskelige ressourcer, der er nødvendige for, at det kan løse sine opgaver.

Forvaltningen af kørselskontrakten ⁽⁸⁾

4.62. Siden 1979 har samme virksomhed hver gang fået tildelt kørselskontrakten, og dermed har denne virksomhed haft et egentligt monopol. I beretningen understregede Retten følgende

4.60-4.61. *Det problem, Retten omtaler, skyldes dels, at personaletildelingen på det pågældende tidspunkt ikke var tilpasset centrets behov, dels mangel på kandidater med den ønskede profil. Disse to hovedårsager til problemet er nu for en stor del bortfaldet.*

Det utilstrækkelige antal ansatte ved FFC i de år, særberetningen omfatter, kommer til udtryk gennem en overrepræsentation af B- og C-stillinger og for få A-stillinger. Dette gjorde det stort set umuligt at rekruttere forskere med den ønskede profil i en vis periode. Situationen blev ændret i 1999-budgettet, idet 57 B-stillinger og 56 C-stillinger blev ombyttet med 113 A-stillinger.

Med hensyn til opstilling af reservelister over kandidater med en egnet profil er der allerede gjort en stor indsats, som vil blive fortsat i de kommende måneder.

Hvad angår de eventuelle sanktioner, som Retten omtaler, har Kommissionen allerede svaret på særberetning nr. 10/2000 og meddelt, at der var gennemført administrative undersøgelser og disciplinærprocedurer, herunder anvendt sanktioner. FFC's enhed for intern revision vil tilrettelægge en opfølgingsrevision.

⁽⁸⁾ Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) er ved at undersøge denne sag.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- a) på grund af de omstændigheder, hvorunder kontrakten blev tildelt, var det tvivlsomt, om proceduren var formelt rigtig
- b) den anvisningsberettigede gennemførte ingen reel kontrol af de præsterede ydelser
- c) der blev faktureret alt for mange kilometer; det fremgik af bilagsrevisionen, at der for hvert køretøj, der var stillet til rådighed, var faktureret 540 km pr. kalenderdag.

4.63. I juni 2000 fornyede FFC ikke kontrakten med den virksomhed, der havde haft den i 20 år, og indgik aftale med en ny leverandør på vilkår, der er gunstigere for FFC. Den nye kontrakt blev indgået efter et offentligt udbud. Endvidere tog FFC et forvaltningssystem til overvågning af transporten i brug i begyndelsen af regnskabsåret 2000. Dette system bygger på et program, hvor alle mulige kombinationer af afstandene mellem de ca. 400 destinationer, aftalen dækker, er indkodet. Det sikrer den kompetente tjeneste fuldstændig kontrol. Det kan nemlig anvendes til at kontrollere, at de indgivne transportansøgninger er berettigede, til at sikre, at der organiseres grupperejser, hver gang det er muligt, og at det fakturerede kilometerantal er korrekt, og til at kontrollere, at den pågældende ydelse er præsteret.

4.64. Indførelsen af det nye system og anvendelsen af den nye kontrakt har medført et månedligt fald i de fakturerede beløb på 62 %. I 1999 fakturerede den tidligere leverandør 49 060 km/måned, mens den nye leverandør, siden den nye aftale trådte i kraft i juni 2000, kun har faktureret 26 903 km/måned, selv om der er sket en mindre stigning på 1,05 % pr. måned i antallet af transporterede personer.

RESUMÉ AF SÆRBERETNING NR. 9/2000 OM PROGRAMMET FOR FORSKERES UDDANNELSE OG MOBILITET ⁽⁹⁾

4.65. Rettens revision omfattede en analyse af de forvaltningssystemer, der såvel i Kommissionen som hos

---

⁽⁹⁾ Er under offentliggørelse i EFT.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

kontrahenterne blev anvendt af de administrative tjenestere, som var ansvarlige for gennemførelsen af programmet for forskeres uddannelse og mobilitet, og en undersøgelse af kvaliteten af denne forvaltning. Revisionen af programmet, hvortil der var bevilget 792 millioner euro i perioden under fjerde rammeprogram, omfattede en undersøgelse af de gældende procedurer for udvælgelse af kontrakter, og der blev fulgt op på de svagheder, Retten havde gjort opmærksom på i en tidligere beretning ⁽¹⁰⁾. Endvidere blev der gennem revision på stedet og via en spørgeskemaundersøgelse indhentet oplysninger om, hvorvidt kontrahenterne/de støtteberettigede var tilfredse med den service, Kommissionen havde ydet dem.

4.66. De vigtigste resultater af revisionen kan resumeres på følgende måde:

a) De procedurer, der var anvendt til bedømmelse af forslag, manglede i nogle tilfælde klarhed og åbenhed, og der er risiko for, at der kan opstå interessekonflikter, når forslagene skal fordeles mellem bedømmerne.

4.66.

a) Den mangel på åbenhed, Retten omtaler, gælder kun i forbindelse med referaterne af panelets drøftelser. Selv om referaterne ikke altid i detaljer afspejler de forskellige etaper af panelets overvejelser, har de ikke desto mindre altid korrekt gengivet resultaterne, dvs. klassificeringen i prioriteret orden, af de forslag, som panelet foreslår Kommissionen at finansiere. Derfor vedrører Rettens bemærkning kun et rent formelt spørgsmål, som under ingen omstændigheder har haft indvirkning på resultatet af bedømmelsen eller finansieringen af projekterne. I forbindelse med det femte rammeprogram er kvaliteten af referatet af panelets drøftelser blev betydeligt forbedret, idet der bl.a. for visse aktiviteter vedkommende er udpeget en ordfører, som har til opgave at affatte begrundelsen for beslutningen.

Det skal understreges, at inden for et område som forskning, som ofte er karakteriseret ved et samarbejde mellem et begrænset antal eksperter på højt niveau inden for avancerede videnskabelige områder, kan det ikke på forhånd udelukkes, at der kan være risiko for interessekonflikter. Imidlertid vil evalueringsproceduren i to etaper og bl.a. den undersøgelse, der foretages af hvert enkelt forslag, først af den individuelle ekspert og derefter gennem samråd i panelet, sikre en afbalancering mellem den potentielle risiko for interessekonflikter og evalueringens kvalitet. Inden for det femte rammeprogram forudser evalueringsmanualen en styrkelse af bestemmelserne på området, eftersom den kontrakt, der indgås med eksperten fra nu af er ledsaget af mandater, adfærdskodeks og en erklæring om uvildighed, behørigt underskrevet af den pågældende.

⁽¹⁰⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1994 med institutionernes svar, kapitel 9 (EFT C 303 af 14.11.1995).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Kontrahenterne anvendte ikke de støtteberettigelses-kriterier og brugergebyrer, der var fastsat for de forskellige aktiviteter, eller der var ikke tilstrækkelig dokumentation for, at Kommissionen havde kontrolleret dem.
- c) Det konstateredes, at der var sket væsentlige forbedringer på området »uddannelse gennem forskning« siden Rettens sidste revision, selv om der er stor forskel på, hvor mange forslag til Marie Curie-stipendier der var blevet godkendt i programmet for forskeres uddannelse og mobilitet og i de særlige temaprogrammer.
- d) Resultaterne af spørgeskemaundersøgelsen viste, at kontrahenterne/støttemodtagerne generelt var tilfredse med den service, de havde modtaget fra Kommissionen.

4.67. På grundlag af disse revisionsresultater anbefaler Retten, at de gældende procedurer for bedømmelse af forslag og udvælgelse af bedømmere forbedres og overholdes strengt. Hvis der er fastsat målkriterier i kontrakterne, bør Kommissionen sørge for, at det kontrolleres, om disse kriterier er overholdt, når udgiftsopgørelserne modtages, og at der er dokumentation for denne kontrol. Forvaltningen af Marie Curie-stipendierne bør samles i den afdeling, der forvalter denne aktivitet under programmet for forskeres uddannelse og mobilitet.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) De tjenester i Kommissionen, der er ansvarlige for forhandlingen af brugergebyrer, tager alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sådanne beregninger foretages korrekt. Medens ordningen med brugergebyrer var noget nyt i programmet for forskeres uddannelse og mobilitet (TMR), er forhandlingsprocedurerne og den tilhørende dokumentation beskrevet langt mere nøjagtigt i femte rammeprogram. Formålet er at forbedre den generelle forståelse af dette regnskabsgrundlag.
- c) Kommissionen noterer sig, at Retten har bemærket de betydelige ændringer inden for området »uddannelse gennem forskning«. Hvad angår de eventuelle forskelle i forbindelse med de forskellige programmers resultater, må disse tilskrives forskellene i de budgetmidler, der stilles til rådighed i de specifikke programmer.
- d) Kommissionen har med interesse noteret sig resultaterne af den undersøgelse af TMR-programmet, som Retten har foretaget hos kontrahenterne/støttemodtagerne. Den bemærker den store svarprocent og noterer sig den i vid udstrækning positive indstilling inden for alle TMR-programmets sektorer.

4.67. I forbindelse med det femte rammeprogram er hele proceduren vedrørende bedømmelse blevet forbedret. Kommissionen har godkendt en fælles bedømmelsesmanual, som stilles til rådighed for samtlige potentielle deltagere. Deltagelsen af den uafhængige observatør sikrer en korrekt anvendelse af procedurerne, og denne eksperts status er blevet fastlagt. Endvidere har man arrangeret en åben udbudsprocedure for at finde frem til eksperter og oprettet en fælles database over de eksperter, der er tilknyttet samtlige programmer, hvilket allerede har forbedret processen betydeligt.

Kommissionen kontrollerer systematisk, at kriterierne for støtteberettigelse (alder, nationalitet) er opfyldt, inden udbetaling af støtte finder sted. De øvrige kriterier, der bør fremmes, (afbalanceret geografisk repræsentation, ligevægt mellem mænd og kvinder, deltagelse af repræsentanter fra mindre udviklede lande og fra erhvervslivet), kontrolleres på grundlag af svar på spørgeskemaer, der sendes til deltagerne.

For så vidt angår Marie Curie-stipendier har Kommissionen i udkastet til det næste rammeprogram foreslået, at de samles inden for et enkelt aktivitetsområde under et enkelt direktorat.

KOMMISSIONENS REVISION

4.68. **Tabel 4.3a** er en oversigt over de oplysninger, de 13 generaldirektorater, der beskæftiger sig med interne politikker, har givet om, hvor mange revisioner de havde afsluttet på dette område i 2000. De fleste af disse revisioner blev udført af et eksternt revisionsfirma på Kommissionens vegne. Det skal også bemærkes, at der fortrinsvis er tale om finansiel revision og systemtest hos modtagerne og ikke den form for revision, som de nyoprettede interne revisionsenheder i generaldirektoraterne gennemfører. De beskæftiger sig nemlig især med revision af de interne procedurer. **Tabel 4.3b** viser de beløb, der ifølge Kommissionens tjenester skal tilbagesøges på grundlag af revisionen i 1999, og stillingen vedrørende disse beløb pr. 31. december 2000.

4.69. En sammenligning med dataene for 1999 (jf. **tabel 4.3a**) viser, at Kommissionen samlet har øget antallet af revisioner væsentligt, nemlig med 63 %, mens antallet af reviderede kontrakter er steget med 14 %. De beløb, der skal tilbagesøges, er også steget, fra 8,64 millioner euro til 11,58 millioner euro, veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger ikke medregnet. Stigningen skyldes navnlig, at GD for Informationssamfundet og GD for Forskning har intensiveret deres revisionsarbejde.

4.70. GD for Forskning har øget sin revisionsvirksomhed med næsten 200 % og afsluttede 220 revisioner i 2000 mod 74 i 1999. Endvidere konstateredes den største stigning (152 %) i antallet af reviderede kontrakter, nemlig 317 i 2000 mod 126 i 1999, i dette generaldirektorat. En række store fusionsprojekter blev revideret for første gang i 2000, og derfor var der en proportionelt større stigning i værdien af de reviderede kontrakter. De beløb, som skal tilbagesøges, er også steget væsentligt, fra 1,9 til 5,3 millioner euro.

4.71. Parallelt med at GD for Informationssamfundet øgede sin revisionsvirksomhed, steg antallet af afsluttede revisioner og reviderede kontrakter også væsentligt inden for miljø (GD for Miljø), industri (GD for Erhvervs politik) og retlige og indre anliggender (GD for Retlige og Indre Anliggender), mens der blev udført mindre revisionsarbejde inden for uddannelse og kultur (GD for Uddannelse og Kultur) samt energi og transport (GD for Energi og Transport).

4.69-4.70. GD'erne for forskning har i 1998 i fællesskab formuleret en sammenhængende revisionsstrategi for hele rammeprogrammet. Målsætningen er at kunne sikre over for ledelsen og interesserede parter, at forskningsmidlerne er anvendt korrekt. Det overordnede mål er at revidere 10 % af kontrahenterne i FTU-rammeprogrammets løbetid. For at kunne gennemføre denne strategi har Kommissionen indgået en rammekontrakt med et eksternt revisionsfirma.

4.71. Som følge af sammenlægningen af de tidligere GD'er for Energi og Transport pr. 1. januar 2000 har det nye GD TREN arvet et stort antal gamle ikke-afsluttede kontrakter, især stammende fra det tidligere GD for Energi. For at imødegå denne situation er afslutningen af disse kontrakter blevet prioriteret højt. Hertil er anvendt en del af de ressourcer, der var beregnet til finansiel revision, og dette er baggrunden for begrænsningen af antallet af revisioner i regnskabsåret 2000.

Tabel 4.3a — Revisioner afsluttet af Kommissionen i 2000 ⁽¹⁾

Generaldirektorat	Antal afsluttede revisioner		Antal reviderede kontrakter		Antal løbende kontrakter		Værdien af de reviderede kontrakter (mio. EUR)		Værdien af de løbende kontrakter (mio. EUR)		Beløb, som skal tilbagesøges, eller betalinger, som skal nedsættes som følge af revisionerne (mio. EUR)	
	1999 ⁽²⁾	2000	1999 ⁽²⁾	2000	1999 ⁽²⁾	2000	1999 ⁽²⁾	2000	1999 ⁽²⁾	2000	1999 ⁽²⁾	2000
AGRI — Landbrug ⁽⁴⁾	3	4	19	(⁷)	504	550	2,00	12,29	78,93	73,66	0,11	(⁷)
EAC — Uddannelse og Kultur	119	106	211	172	5 424	25 306 ⁽¹³⁾	114,35	56,29	469,70	654,04 ⁽¹³⁾	3,28	0,92 ⁽⁸⁾
EMPL — Beskæftigelse, Sociale anliggender og Arbejdsmarkedsforhold	5	10	18	21	2 210	2 037	4,91 ⁽³⁾	10,05 ⁽³⁾	124,90	204,84	0,14	0,09
TREN — Energi og Transport	49	35	194	93	3 223	4 774 ⁽¹²⁾	269,24	209,17	2 892,07	1 656,20	1,13	1,28
ENTR — Erhvervspolitik	6	8	9	37	(⁷)	746	5,82	53,60	(⁷)	181,10	0,17	0,15
ENV — Miljø	16	30	30	40	2 848	2 505	5,11	12,56	360,98	295,12	0,08	0,10
FISH — Fiskeri	3	5	12	13	171	188	2,54	7,04	181,46	194,53	0,03	0,03
(¹⁰)	3	3	8	9	7 ⁽¹⁵⁾	13	10,00	27,60	91,46 ⁽¹⁵⁾	95,84	(⁷)	(⁷)
JAI — Retlige og Indre Anliggender	17 ⁽⁶⁾	64	44 ⁽⁶⁾	65	(⁷)	713	10,28 ⁽⁶⁾	4,26	(⁷)	31,95	(⁷)	0,45
SANCO — Sundhed og Forbrugerbeskyttelse ⁽²⁾	11 ⁽⁹⁾	8	25 ⁽⁹⁾	18	1 174 ⁽⁹⁾	978	3,90 ⁽⁹⁾	3,03	89,77 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾	85,48	0,19 ⁽⁹⁾	0,05
(²⁾	5	10	5	12	—	—	225,55	96,65	—	—	98,60	15,03 ⁽⁸⁾
INFSO — Informationssamfundet	13	25	54	66	2 490	2 330	19,29	40,09	6 434,00	6 135,00	1,57	2,80 ⁽¹⁴⁾
MARKT — Det Indre Marked	0	1	0	1	80	175	0,00	(⁷)	6,92	8,79	0,00	0,00
RTD — Forskning	74	220	126	317	8 734	11 358	46,60	820,20 ⁽¹¹⁾	5 020,00	3 387,00	1,90	5,30 ⁽¹¹⁾
TAXUD — Beskatning og Toldunion	3	5	3	5	147	164	0,24	0,58	44,35	44,10	0,04	0,02
I alt	327	534	758	869	26 865	50 378	719,83	1 353,41	15 794,54	12 866,55	107,24	26,22

⁽¹⁾ Definitioner anvendt ved udarbejdelsen af denne tabel:

— Antal afsluttede revisioner: finansielle revisioner, hvor der blev udarbejdet en endelig revisionsberetning i løbet af året.

— Antal løbende kontrakter: kontrakter, der blev underskrevet i løbet af året og endnu ikke var afsluttet, plus det samlede antal igangværende kontrakter ved begyndelsen af året, som ikke blev afsluttet i løbet af året. Termen »kontrakt« omfatter både kontrakter (aktioner med omkostningsdeling eller kontrakter tildelt ved procedurerne for offentlige indkøb) og tilskud (hvor der er indgået en finansieringsaftale). En »afsluttet kontrakt« er en kontrakt, hvor betingelserne er opfyldt, hvor alle finansielle og tekniske revisioner er gennemført og den endelige betaling afholdt.

— Værdien af de reviderede kontrakter: kun værdien af den reviderede kontrahents andel af de kontrakter, der er revideret på stedet.

— Beløb, som skal tilbagesøges: beløb, som i henhold til beregninger foretaget under den stedlige revision skal tilbagesøges, og som er dokumenteret i de interne revisionsberetninger.

⁽²⁾ Jf. årsberetningen for 1999, tabel 4.4 (bortset fra ⁽¹⁰⁾).

⁽³⁾ Kun Kommissionens andel.

⁽⁴⁾ Kapitel B2-5 1 bortset fra ⁽²⁾.

⁽⁵⁾ Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger. Ved »værdien af de reviderede kontrakter« forstås her medlemsstaternes tilgodehavender.

⁽⁶⁾ Blev i 1999 forvaltet af Generalsekretariatet. Omfatter en budgetpost under kapitel B7-6 0 (»Fællesskabsforanstaltninger til fordel for ikke-statslige organisationer«).

⁽⁷⁾ Ikke angivet.

⁽⁸⁾ Nogle af de beløb, som skal tilbagesøges efter revisionerne, var ikke fastlagt ved udgangen af 2000.

⁽⁹⁾ Herunder det tidligere GD for Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

⁽¹⁰⁾ Fiskerikontrolforanstaltninger. Kontrakt betyder her en medlemsstats program. Værdien af de reviderede kontrakter betyder værdien af de reviderede dele af et program, værdien af løbende kontrakter betyder den samlede værdi af de flerårige foranstaltninger 1996-2000 for alle medlemsstater.

⁽¹¹⁾ I 2000 blev nogle store fusionsprojekter revideret for første gang.

⁽¹²⁾ Samlet antal forpligtelser — det faktiske antal kontrakter vil blive lavere.

⁽¹³⁾ Herunder individuelle kontrakter indgået mellem kontorerne for faglig bistand (på vegne af Kommissionen) og de endelige modtagere.

⁽¹⁴⁾ Ifølge Kommissionens svar til punkt 4.73 er de angivne tilbagesøgningstal ikke endelige.

⁽¹⁵⁾ Ændret af Kommissionens tjenestegrene.

NB: — = tal foreligger ikke.

Kilde: Kommissionens tjenestegrene.

Table 4.3b — Oversigt over tilbagesøgningen

(mio. EUR)

Generaldirektorat	Beløb, som skal tilbagesøges, eller betalinger, som skal nedsættes som følge af resultatet af revisionerne ⁽¹⁾	Faktisk tilbagesøgning pr. 31.12.2000					
	1999	Trukket fra efterfølgende betalinger	Faktisk tilbagesøgt på grundlag af en indtægtsordre	Endnu ikke tilbagesøgt, indtægtsordren er udstedt, men der er endnu ikke foretaget tilbagebetaling	Endnu ikke tilbagesøgt, indtægtsordren er endnu ikke udstedt, eller der er endnu ikke foretaget justering	Kan ikke tilbagesøges	I alt
AGRI — Landbrug	0,11	0,11	—	—	—	—	0,11
EAC — Uddannelse og Kultur	3,28	—	1,38	1,86	0,04	—	3,28
EMPL — Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold	0,14	:	:	:	:	:	:
TREN — Energi og transport	1,13	5,49	0,17	0,09	—	—	5,75
ENTR — Erhvervspolitik	0,17	0,17	—	—	—	—	0,17
ENV — Miljø	0,08	—	0,08	—	—	—	0,08
FISH — Fiskeri	0,03	0,03	—	—	—	—	0,03
SANCO — Sundhed og Forbrugerbeskyttelse	0,19 ⁽²⁾	0,19	—	—	—	—	0,19
	⁽³⁾ 98,60	91,30	—	—	⁽⁴⁾	—	91,30 ⁽⁴⁾
INFSO — Informationsamfundet	⁽⁶⁾ 1,57	0,34	0,02	0,98	0,57	—	1,91
RTD — Forskning	1,75 ⁽⁷⁾	0,73	0,21	0,26	0,57 ⁽⁵⁾	—	1,77
TAXUD — Beskatning og Toldunion	0,04	—	—	0,06	—	—	0,06
I alt	107,09	98,36	1,86	3,25	1,18	—	104,65 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Som anført af Kommissionens tjenester; jf. årsberetningen for 1999, tabel 4.4.

⁽²⁾ Herunder det tidligere GD for Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

⁽³⁾ Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger.

⁽⁴⁾ Der er endnu ikke indgået endelig aftale med den pågældende medlemsstat om en yderligere justering vedrørende ca. 6 millioner euro.

⁽⁵⁾ Navnlige tilfælde, hvor der vil blive foretaget justering sammen med den endelige betaling.

⁽⁶⁾ Ifølge Kommissionens svar til punkt 4.73 er de angivne tilbagesøgningsstørrelser ikke endelige.

⁽⁷⁾ Ændret af Kommissionens tjenestegrene.

NB: := tal foreligger ikke.

Kilde: Kommissionens tjenestegrene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.72. Det fremgik af tabel 4.4 i årsberetningen for regnskabsåret 1999, at Kommissionen under sin egen revision havde konstateret, at mere end 100 millioner euro skulle tilbagesøges eller trækkes fra fremtidige betalinger. **Tabel 4.3b** er en oversigt over, hvad der er sket med disse beløb. 94 % af de indberettede beløb, der er opgivet som tilbagesøgt, er trukket fra de følgende betalinger til de pågældende modtagere. Under 2 % blev tilbagebetalt, efter at restbeløbet var udbetalt. Kun 19 % af de beløb, som GD for Informationssamfundet havde angivet skulle tilbagesøges på grundlag af revisionerne i 1999, var blevet tilbagebetalt eller reguleret pr. 31. december 2000. Der var endnu ikke udstedt indtægtsordrer vedrørende over 570 000 euro pr. ovenstående dato.

4.73. Tallene vedrørende de beløb, der faktisk var tilbagesøgt pr. 31. december 2000, viser, at de beløb, som GD for Transport og Energi, GD for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse og GD for Informationssamfundet havde angivet skulle tilbagesøges, tilsyneladende ikke var de endelige tal for 1999. For veterinær- og plante-sundhedsforanstaltningernes vedkommende er den ned-sættelse af betalingerne, som medlemsstaterne har godkendt efter revisionen af deres anmeldelser, f.eks. over 1 million euro mindre, end det tal, der blev anført i 1999. Til gengæld var det beløb, GD for Transport og Energi havde konstateret skulle tilbagesøges, mere end

Det er vigtigt at bemærke sig, at selv om antallet af finansielle revisioner faldt med 30 % mellem 1999 og 2000, var værdien af de reviderede kontrakter kun 22 % lavere.

Pr. 30. juni 2001 havde GD TREN allerede planlagt 35 revisioner, hvilket svarer til tallet fra 2000, og generaldirektoratet planlægger endnu flere. Værdien af de kontrakter, der revideres i 2001, vil således være højere end i 2000.

Målsætningen for den finansielle revision er, at antallet af revisioner i 2002 skal overstige antallet af revisioner i 1999.

Hvad angår GD EAC skyldes denne nedgang overgangen fra projektrevision til systemrevision, hvilket ikke betyder, at der har været mindre kontrol, men at kontrollen har været af en anden art, og at den ikke kan sammenlignes med kontrollen i 1999. GD EAC er i færd med at indgå en kontrakt med et revisionsfirma, som vil gøre det muligt at øge antallet af finansielle revisioner betydeligt.

4.72. *Hvad angår GD INFOSO repræsenterer beløbet på 570 000 EUR indtægtsordrer, der endnu ikke var udstedt, men under forberedelse. Af disse er 234 371 EUR udstedt i 2001, medens der stadig er udstående sager til et beløb på 336 443 EUR. Blandt disse er der tilfælde, hvor kontrahenten har anfægtet revisionsresultaterne og ét tilfælde (32 910 EUR), hvor et indgreb fra OLAF's side var nødvendigt.*

4.73. *Med hensyn til GD INFOSO's tilbagesøgninger af beløb er det nødvendigt at sondre mellem beløb, der fandtes at være for højt ansatte i de specifikke udgiftsopgørelser, som blev revideret, og de beløb, der konstateredes faktisk at kunne tilbagesøges på grundlag af revisionsresultaterne. Tilbagesøgningsbeløbene kan således være højere eller lavere end de specifikke beløb, der fandtes at være for højt ansatte.*

Dette skyldes, at de beløb, som revisorerne angiver som værende »til tilbagesøgning«, ikke omfatter de betalinger, der allerede er foretaget til kontrahenten. De fastslår bare, hvorvidt de

RETTENS BEMÆRKNINGER

4,6 millioner euro højere end anført i 1999, heraf blev ca. 4,3 millioner euro tilbagesøgt af det tidligere GD VII/TEN-Transport. Dette beløb havde oprindeligt ikke været anført som et beløb, der skulle tilbagesøges. Det beløb, GD for Informationsfundet efter revisionen i 1999 havde konstateret, er 22 % højere end meddelt.

4.74. Det er beklageligt, at Retten ikke kunne få de oplysninger, den anmodede om i GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggende og Arbejdsmarkedsforhold.

KOMMISSIONENS SVAR

anførte udgifter er korrekte eller ej. Derfor kan det beløb, der skal tilbagesøges, være højere, hvis der er betalt et forskud ud over betalingen af udgiftsopgørelserne, eller lavere, hvis betalingerne har været suspenderet under revisionen. Desuden kan anvendelsen af revisionsresultaterne på perioder, som ikke var omfattet af revisionen, øge de tilbagesøgte beløb.

Hvad angår GD TREN kan den positive difference på 4,6 mio. EUR i forhold til det oprindeligt angivne tal forklares ved, at 4,3 mio. EUR var genstand for en betalingsnedsættelse ganske rigtigt i forbindelse med transeuropæiske transportnet.

Hvad angår tilbagesøgningerne/afvisningen af GD SANCO's udgifter har Kommissionen allerede henledt Rettens opmærksomhed på veterinærudgifternes særlige art (programmer for udryddelse af sygdomme eller hasteindgreb i tilfælde af dyreepidemier), hvilket medfører, at den finansielle revision undertiden kan tage over et år, når det drejer sig om visse meget komplicerede sager. Der kan også være forskelle mellem de beløb, som revisorerne oprindeligt anså for at skulle tilbagesøges/afvises, og de beløb, der blev endeligt afvist af Kommissionen ved afslutningen af sagen. I det foreliggende tilfælde repræsenterer det beløb på 1 mio. EUR, som Retten omtaler, 1 % af de 98,6 mio. EUR, som SANCO anså som uberettiget til støtte efter de revisioner, der blev foretaget i 1999.

4.74. GD EMPL understreger vanskelighederne med at udnytte oplysningerne vedrørende regnskabsåret 1999 — på grund af den omstrukturering af tjenestegrenene, som fandt sted i dette år (omlægning af GD XX's kontrolaktiviteter og oprettelse af GD SANCO). Generaldirektoratet forpligter sig til at foretage en fuldstændig gennemgang og til snarest muligt at oplyse Retten om, hvilke beløb der skal tilbagesøges som følge af de revisioner, der blev foretaget i 1999.

KAPITEL 5

Eksterne aktioner

	Punkt
5.0. INDHOLD	
Indledning	5.1
Budgetforvaltning	5.2-5.23
Indledning	5.2-5.4
Forpligtelsesbevillinger	5.5-5.13
Betalingsbevillinger	5.14-18
Regnskaberne til dechargemyndigheden	5.19-5.23
DAS-revision	5.24-5.44
Dybtgående revision på Tacis-området	5.24-5.44
Beskrivelse af området	5.24
Revisionens omfang og art	5.25-5.27
Tacis-programmet	5.28-5.34
Revisionsresultater	5.35-5.41
Kontrakter og betalinger	5.35
Den interne kontrol	5.36-5.41
Konklusion	5.42-5.43
Anbefalinger	5.44
Opfølgning af tidligere bemærkninger	5.45-5.76
Nuklear sikkerhed	5.45-5.76
Indledning	5.45-5.46
Ny strategi for Kommissionens aktioner — ingen kvalitetsstandarder	5.47-5.48
Personaleressourcerne afsat til forvaltningen af programmet og personalestrukturen	5.49-5.53
Projekterne gennemføres fortsat i et langsomt tempo	5.54-5.62
Afviklingen af den oparbejdede pukkel går ud over nye projekter	5.54-5.56
Udarbejdelsen af kontrakterne	5.57-5.61
Underleverancer	5.62
Forvaltningen er blevet mere effektiv, men den er stadig ikke gennemsigtig nok	5.63-5.65
FFC's tekniske støtte	5.63-5.64
Indkøbsprojekter, der forvaltes af andre mellemed	5.65
Modtagernes begrænsede deltagelse	5.66-5.70
Konklusion	5.71-5.73
Anbefalinger	5.74-5.76
Andre bemærkninger	5.77-5.88
Tacis-transaktioner	5.77-5.88

Bangkok-faciliteten	5.77-5.85
Det Internationale Center for Videnskab og Teknologi, Rusland (ISTC) og Centret for Videnskab og Teknologi, Ukraine (STCU)	5.86-5.88
Væsentligste bemærkninger i særberetninger	5.89-5.120
Humanitær nødhjælp til ofre for krisen i Kosovo (ECHO)	5.89-5.95
Det Europæiske Genopbygningsagentur	5.96-5.98
Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde (Cross Border Cooperation)	5.99-5.102
Forvaltningen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)	5.103-5.113
Internationale fiskeriaftaler	5.114-5.120

INDLEDNING

5.1. Dette kapitel vedrører de traditionelle bistandsforanstaltninger finansieret over det almindelige budget og foranstaltninger, Rådet vedtager som et led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP). Den bistand, der ydes gennem De Europæiske Udviklingsfonde ⁽¹⁾, finansieres særskilt og er derfor kun opført i det almindelige budget med et »promemoria«. Kapitlet omhandler en analyse af budgetgennemførelsen og resultaterne af DAS-revisionen (der vedrører Tacis-programmet) og indeholder også Rettens bemærkninger om spørgsmål vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning. Grundlaget for disse bemærkninger er revisionen af Tacis. I kapitlet indgår også en opfølgning af tidligere bemærkninger og de væsentligste bemærkninger i nyligt vedtagne særberetninger.

BUDGETFORVALTNING

Indledning

5.2. Udgiftsområde 4 (eksterne aktioner) i de finansielle overslag for perioden 2000-2006 omfatter undersektion B7 på budgettet bortset fra afsnit B7-0 (førtiltrædelsesstrategi) og undersektion B8 (jf. **tabel 5.1**). De finansielle overslag er tilsyneladende overskredet på dette udgiftsområde, fordi man har brugt fleksibilitetsinstrumentet, der tillader, at loftet over et udgiftsområde overskrides med 200 millioner euro, og fordi den nødhjælpsreserve, der henhører under udgiftsområde 6, er blevet anvendt til fordel for udgiftsområde 4. I **tabel 5.2** vises udviklingen i udgifterne i undersektion B7 og B8 i de seneste fem regnskabsår.

5.3. Fra regnskabsåret 2000 omfatter det nye udgiftsområde 4 ikke længere bevillingerne til Phare-programmet, der hidtil har hørt under foranstaltninger over for tredjelande. Nu behandles dette program som et førtiltrædelsesinstrument.

⁽¹⁾ Jf. bemærkningerne om EUF i denne beretning.

Tabel 5.1 — Udgiftsområde i de finansielle overslag: eksterne aktioner

(mio. EUR og %)

		Loft i de finansielle overslag	Budgettets udvikling		Budgetgennemførelsen					
			Oprindelige bevillinger ⁽¹⁾	Endelige disponible bevillinger ⁽²⁾	Udnyttede bevillinger	% af de endelige disponible bevillinger	Bevillinger fremført til 2001	% af de endelige disponible bevillinger	Bortfaldne bevillinger	% af de endelige disponible bevillinger
Førtiltrædelsesstrategi for Malta og Cypern (B7-0 4) ⁽⁴⁾	FB		0,0	15,0	7,7	51,3	7,3	48,7	0,0	0,0
	BB		0,0	2,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0	100,0
Fødevarerhjælp og humanitær bistand (B7-2)	FB		936,0	946,0	943,2	99,7	0,0	0,0	2,8	0,3
	BB		829,5	860,7	856,4	99,5	0,0	0,0	4,4	0,5
Samarbejde med udviklingslandene i Asien, Latinamerika, det sydlige Afrika og Sydafrika (B7-3)	FB		905,7	905,6	802,4	88,6	0,0	0,0	103,2	11,4
	BB		632,0	667,4	621,9	93,2	14,1	2,1	31,5	4,7
Samarbejde med tredjelande i Middelhavsområdet og i Nær- og Mellemøsten (B7-4)	FB		1 142,9	1 044,1	1 005,7	96,3	8,8	0,8	29,6	2,8
	BB		435,4	510,9	472,7	92,5	17,8	3,5	20,4	4,0
Samarbejde med landene i Central- og Østeuropa samt De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet (B7-5)	FB		941,8	1 361,8	1 355,8	99,6	0,0	0,0	6,0	0,4
	BB		742,3	1 223,4	1 145,4	93,6	72,1	5,9	5,9	0,5
Andre samarbejdsforanstaltninger — Fællesskabsforanstaltninger til fordel for ngo (B7-6)	FB		356,9	355,4	337,4	95,0	13,8	3,9	4,1	1,2
	BB		360,8	329,6	272,9	82,8	37,2	11,3	19,6	5,9
Europæisk initiativ for demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne (B7-7)	FB		95,4	96,9	93,8	96,9	0,0	0,0	3,0	3,1
	BB		81,9	74,9	51,0	68,1	20,9	27,9	3,0	4,0
Eksterne aspekter for visse fællesskabspolitikker (B7-8)	FB		379,4	233,4	201,8	86,5	6,7	2,9	24,8	10,6
	BB		225,5	191,1	168,9	88,3	2,0	1,0	20,3	10,6
Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (B8)	FB		47,0	47,0	30,8	65,5	2,6	5,5	13,6	29,0
	BB		30,0	30,0	19,6	65,2	9,0	30,0	1,4	4,8
Udgiftsområde 4 i alt	FB	4 627,0	4 805,1	5 005,1	4 778,6	95,5	39,2	0,8	187,2	3,7
	BB		3 337,5	3 890,3	3 608,7	92,8	173,1	4,4	108,5	2,8
Reserve til nødhjælp (B7-9 1) ⁽³⁾	FB		203,0	23,0	0,0	0,0	0,0	0,0	23,0	100,0
	BB		203,0	23,0	0,0	0,0	0,0	0,0	23,0	100,0
I alt	FB		5 008,1	5 013,1	4 770,9	95,2	39,2	0,6	210,2	4,2
	BB		3 540,5	3 911,3	3 608,7	92,3	173,1	4,4	129,5	3,3

⁽¹⁾ Det endelige budget vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. december 1999 (EFT L 40 af 14.2.2000).

⁽²⁾ Bevillinger efter ændringer i henhold til ændrings- og tillægsbudgetter og overførsler, men eksklusive bevillinger fremført fra 1999-bevillinger hidrørende fra genanvendte indtægter samt indtægter fra tredjemandsdeltagelse og andre formålsbestemte indtægter og genopførte bevillinger.

⁽³⁾ Reserven til nødhjælp hører under udgiftsområde 6.

⁽⁴⁾ De øvrige beløb i kapitel B7-0 hører under udgiftsområde 7.

Kilde: Forvaltningsregnskabet for 2000.

Tabel 5.2 — Eksterne aktioner: sammenligning mellem gennemførelsen fra 1996 til 2000 af forpligtelser og betalinger på regnskabsårets budget

(mio. EUR)

Udgifts område	Afsnit	Tekst	1996		1997		1998		1999		2000	
			Forpligtet	Betalt	Forpligtet	Betalt	Forpligtet	Betalt	Forpligtet	Betalt	Forpligtet	Betalt
4	B7-2	Fødevarerhjælp og humanitær bistand	1 218	852	1 013	892	1 058	820	1 231	955	943	856
	B7-3	Samarbejde med udviklingslandene i Asien, Latinamerika, det sydlige Afrika og Sydafrika	818	474	797	472	771	463	686	570	802	622
	B7-4	Samarbejde med tredjelande i Mid-delhavsområdet og i Nær- og Mellemøsten	654	357	1 076	404	1 069	422	1 027	334	1 006	473
	B7-5	Samarbejde med landene i Central- og Østeuropa samt De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet ⁽¹⁾	1 855	1 221	1 774	1 265	1 910	1 619	2 347	1 908	1 356	1 145
	B7-6	Andre samarbejdsforanstaltninger — Fællesskabsforanstaltninger til fordel for ngo	401	280	370	317	337	282	344	302	337	273
	B7-7	Europæisk initiativ for demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne	91	65	90	59	86	66	94	46	94	51
	B7-8	Eksterne aspekter for visse fællesskabspolitikker	420	348	306	360	330	332	354	310	202	169
	B8-0	Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik	56	51	16	16	30	22	29	27	31	20
		Udgiftsområde 4 i alt	5 513	3 648	5 443	3 785	5 589	4 025	6 112	4 451	4 771	3 609
6	B7-9	Reserve til nødhjælp	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0
		I alt	5 513	3 648	5 448	3 785	5 589	4 025	6 112	4 451	4 771	3 609
	B7-5 + B7-0 3	Samarbejde med landene i Central- og Østeuropa samt De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet + Phare	1 855	1 221	1 774	1 265	1 910	1 619	2 347	1 908	2 923	2 346

⁽¹⁾ For at gøre det nemmere at sammenligne er budgetpost B7-5 og B7-0 3 for regnskabsåret 2000 lagt sammen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.4. Forvaltningsrammerne for udgiftsområde 4 var de samme i hele regnskabsåret 2000, eftersom Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser (SCR) først blev erstattet af det nye samarbejdskontor EuropeAid den 1. januar 2001. De første virkninger af den decentraliseringsproces, der påbegyndtes i løbet af året, vil først vise sig ved udgangen af regnskabsåret 2001.

Forpligtelsesbevillinger

5.5. Der er overført væsentlige beløb i forpligtelsesbevillinger (1 104,7 millioner euro eller 22,1 % af de samlede bevillinger under udgiftsområde 4) til reserven, og disse beløb var ikke disponible ved regnskabsårets begyndelse (bevillingerne vedrørte Europæisk program for genopbygning og udvikling i Sydafrika, Tacis-programmet, det tidligere Jugoslavien, miljø og fiskeri). Ca. halvdelen af disse midler blev frigivet af budgetmyndigheden i marts (B7-5 2 og B7-5 4) og resten i løbet af sidste kvartal af 2000.

5.6. I anden halvdel af 2000 blev der igen ⁽²⁾ forelagt forslag for de udvalg, der skal udtale sig om »MED«- og »ALA«-projekter, og i hvert andet tilfælde afgav de først udtalelse i november/december.

5.7. Af disse to årsager, som Retten har omtalt tidligere, kunne forpligtelserne ikke indgås i et hurtigere tempo og heller ikke fordeles bedre over regnskabsåret. Også i regnskabet 2000 blev en stor del af forpligtelserne indgået i december måned (jf. **tabel 5.3**).

5.5. Beløbene blev overført til reserven i afventning af vedtagelsen af de respektive retsgrundlag. Så snart retsgrundlaget for de pågældende budgetposter eller -kapitler var vedtaget, foreslog Kommissionen (og godkendte Budgetmyndigheden) overførsel fra reserven.

5.6. Kommissionen forventer, at den forbedrede udvalgsprocedure, der er indført ved den nye MEDA II-forordning, samt den styrkelse og omfordeling af det berørte personale i dette geografiske område, der har fundet sted i forbindelse med iværksættelsen af den reform af tjenesten for eksterne forbindelser, der blev besluttet den 16. maj 2001, vil forhindre en gentagelse af den situation, som Retten beskriver; den finder desuden, at en bedre flerårig planlægning (der er ved at blive gennemført) og en decentralisering af forvaltningen til delegationerne i 2001 og 2002 også vil kunne bidrage til at sikre konsultationer med udvalgene i hele årets løb, såvel for MEDA som for ALA.

5.7. Kommissionen har taget skridt til at sikre en bedre fordeling af forpligtelser over hele året; disse foranstaltninger har allerede haft de første virkninger i 2001, men vil først blive taget i brug i fuldt omfang fra 2002.

Ligesom i 2000 vil gennemførelsen af visse budgetposter dog blive påvirket af, at der ikke forefindes et retsgrundlag i en betydelig del af året.

Der er også gjort en indsats i 2001 med hensyn til de besværlige procedurer for konsultation af udvalgene.

⁽²⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 5.4 (EFT C 342 af 1.12.2000) og årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 5.4 (EFT C 349 af 3.12.1999).

Tabel 5.3 — Eksterne aktioner i 2000 — Forpligtelser pr. kvartal

(mio. EUR og %)

Budgetområde		Forpligtelser første kvartal 2000		Forpligtelser andet kvartal 2000		Forpligtelser tredje kvartal 2000		Forpligtelser fjerde kvartal 2000		Forpligtelser i alt i 2000	(Forpligtelser december 2000)	
		Beløb	%	Beløb	%	Beløb	%	Beløb	%		Beløb	%
B7-2	Fødevarerhjælp og humanitær bistand	82,6	8,8	201,7	21,4	360,5		298,3	31,6	943,2	200,1	21,2
B7-3 0	Samarbejde med udviklingslandene I Asien	0,0	0,0	19,3	4,2	0,0	0,0	439,3	95,8	458,6	413,5	90,2
B7-3 1	Samarbejde med udviklingslandene i Latinamerika	27,9	12,6	2,1	0,9	9,1	4,1	181,3	82,3	220,3	180,7	82,0
B7-3 2	Samarbejde med udviklingslandene i det sydlige Afrika og Sydafrika	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	123,4	99,9	123,5	121,6	98,4
B7-4	Samarbejde med tredjelande i Middelhavsområdet og i Nær- og Mellemøsten (B7-4)	72,0	7,2	2,8	0,3	31,2	3,1	899,8	89,5	1 005,7	887,3	88,2
B7-5 2	Samarbejde med De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet	0,3	0,1	-0,2	-0,1	30,8	6,9	417,5	93,1	448,3	417,3	93,1
B7-5 3	Andre foranstaltninger fra Fællesskabets side til fordel for landene i Central- og Østeuropa, De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet samt landene i den vestlige del af Balkan-regionen	20,0	23,0	0,0	0,0	22,0	25,4	44,8	51,6	86,9	44,8	51,6
B7-5 4	Samarbejde med Balkanlandene	34,0	4,1	222,0	27,1	44,5	5,4	520,1	63,4	820,6	240,8	29,3
B7-6	Andre samarbejdsforanstaltninger	1,6	0,5	40,8	12,1	12,2	3,6	282,9	83,8	337,4	222,6	66,0
B7-7	Europæisk initiativ for demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne	0,0	0,0	2,0	2,2	12,1	12,8	79,7	85,0	93,8	71,6	76,3
B7-8	Eksterne aspekter for visse fællesskabspolitikker	61,4	30,4	67,8	33,6	5,3	2,6	67,3	33,3	201,8	54,7	27,1
B8-0 1	Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik	13,5	43,8	6,3	20,6	2,8	9,1	8,2	26,6	30,8	6,1	19,8
I alt		313,2	6,6	564,7	11,8	530,5	11,1	3 362,5	70,5	4 770,9	2 861,3	60,0

Kilde: Sincom datawarehouse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.8. Over en fjerdedel af de godkendte forpligtelsesbevillinger til samarbejdet med Latinamerika bortfaldt eller blev overført til et andet kapitel (114,6 millioner euro af 392,7 millioner euro ⁽³⁾), fordi der ikke var indgået forpligtelser for væsentlige restbeløb fra 1999. Det skyldtes ugunstige politiske forhold, men i nogle tilfælde også, at svagheder i de lokale administrationer gjorde det vanskeligt at få godkendt projekter på centralt niveau i modtagerstaten. Derfor bør der findes udveje til at øge modtagerstaternes absorptionsevne, og deres administrationer bør styrkes, så de kan forelægge projekter, der overholder de fastsatte kriterier.

5.9. Det var muligt at øge indsatsen i Asien (der var oprindeligt godkendt 428,1 million euro ⁽⁴⁾), men der blev indgået forpligtelser for 480,9 millioner euro). Det er en forbedring i forhold til regnskabsåret 1999, hvor der kun blev indgået forpligtelser for 349,8 millioner euro.

5.10. Det regionale program for genopbygningen i Mellemamerika (PRRAC), hvortil der er afsat i alt 250 millioner euro ⁽⁵⁾, forvaltes decentralt for at fremskynde gennemførelsen af programmet. Det blev besluttet, at der skulle indgås forpligtelser i fire årlige trancher fordelt på perioden 1999-2002. Det bogførte forpligtelsesbeløb svarer dermed ikke til den samlede støtte, som Kommissionen har besluttet at yde, og heller ikke til det beløb, der normalt bogføres under lignende forhold, nemlig det beløb, der er en følge af

KOMMISSIONENS SVAR

5.8. Kommissionen har truffet foranstaltninger vedrørende den flerårige programmering af projekter med henblik på bedre at planlægge dækningen af finansieringsbehov og sikre en bedre gennemførelse af budgettet; den situation, der konstateredes for Latinamerika i 2000, skulle således ikke kunne gentage sig i fremtiden.

I øvrigt er Kommissionen opmærksom på, at svagheder i de lokale administrationer i visse tilfælde gør det vanskeligt at gennemføre projekter. Der er truffet foranstaltninger til at afhjælpe denne situation gennem en øget og hurtigere inddragelse af modtagerlandene i identificeringen og udformningen af projekter. I øvrigt er en styrkelse af administrationernes effektivitet et af de aspekter i det institutionelle samarbejde, hvor virkningerne forventes på længere sigt.

Den uddelegering af forvaltningen til delegationerne, der er planlagt for Latinamerika i 2001 og 2002, bør også bidrage til at sikre en bedre gennemførelse af kreditter til dette område.

5.10. Kommissionen har fra 1999 planlagt at indgå forpligtelser for de 250 mio. EUR, der er tildelt PRRAC i fire årlige trancher. Disse forpligtelser er eller vil blive indgået på grundlag af beslutninger truffet af kollegiet i henhold til artikel 36, stk. 2, i finansforordningen. Disse forpligtelser har i 1999 og 2000 været globale forpligtelser; fra 2001 vil der af hensyn til en større gennemsigtighed blive gjort brug af forhåndsforsigtigheder, der skal dække de finansieringsaftaler, som er indgået med hver enkelt modtagerstat; disse finansieringsaftaler medfører efterfølgende en række individuelle aftaler om gennemførelse af aktioner eller projekter, der er identificeret i hver af de nævnte aftaler.

Overvågningen af individuelle forpligtelser vil finde sted i Sincom II fra og med 2001 på grundlag af den såkaldte ordning for forhåndsforsigtigheder og sekundære forpligtelser; for forpligtelser indgået før 2001 vil det oprindelige informationssystem (MIS) fortsat blive benyttet.

⁽³⁾ 29,2 % på grundlag af annulleringer (89,6 millioner euro) og en overførsel på 25 millioner euro til Kosovo. Dette beløb skal sammenholdes med 335,1 millioner euro i det oprindelige budget og 57,6 millioner euro i ikke-automatiske fremførsler.

⁽⁴⁾ 404,9 millioner euro i det oprindelige budget og 23,2 millioner euro i ikke-automatiske fremførsler.

⁽⁵⁾ Eksklusive 6,6 millioner euro til faglig bistand (artikel B7-3 1 3 A) og 8,2 millioner euro til forberedelsen af det program, der finansieres over artikel B7-3 1 0.

RETTENS BEMÆRKNINGER

finansieringsaftaler indgået på grundlag af klart definerede programmer eller projekter. Som en start har man fastlagt de aktioner, der skal gennemføres under PRRAC, og de første store kontrakter forventes indgået i 2001. Det vil dermed blive muligt at betale store beløb, for der er ikke trukket på de 25 millioner euro, der blev tildelt til regnskabsåret 2000. Betalingsniveauet er det vigtigste instrument til måling af, hvordan gennemførelsen af dette program skrider frem, når forpligtelses- og betalingsniveauet er lavere end oprindeligt planlagt ⁽⁶⁾. Budgetregnskabet — den eneste mulige informationskilde — giver ikke mulighed for på grundlag af de indgåede retlige forpligtelser at sammenligne PRRAC's gennemførelsestempo med et traditionelt forvaltet programs gennemførelsestempo og på dette grundlag foretage en første vurdering af fordelene ved decentral forvaltning.

5.11. I 2000 har Kommissionen som noget nyt i enkelte tilfælde anvendt begrebet »préengagement« (forhåndsforpligtelse), selv om der ved udgangen af regnskabsåret 2000 endnu ikke var vedtaget de ændringer af gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen ⁽⁷⁾, der burde have været vedtaget allerede i slutningen af 1998. Som Kommissionen også har foreslået det i forbindelse med omarbejdningen af finansforordningen ⁽⁸⁾, er der her tale om at skelne mellem budgetmæssige og retlige forpligtelser og at måle det faktiske omfang af de retlige forpligtelser. De nye oplysninger, som skal gøre budgetgennemførelsen mere gennemskuelig, er derfor endnu ikke disponible. De vil gøre det lettere at følge, hvordan aktioner, som f.eks. PRRAC, skrider frem.

⁽⁶⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en EF-handlingsplan for genopbygningen af Mellemamerika (KOM(1999) 201 endelig).

⁽⁷⁾ Jf. Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2548/98 (EFT L 320 af 28.11.1998) om ændring af finansforordningens artikel 36, stk. 2. Kommissionen forelagde forslag til ændring af gennemførelsesbestemmelserne den 15. november 2000 i SEC(2000) 1890 final. Det eneste kendte »retsgrundlag« for denne praksis er regnskabsførelsesinstrukser fra 30. januar 2001.

⁽⁸⁾ Jf. finansforordningens artikel 70 og 71 som ændret af Kommissionen i dens forslag til omarbejdelse (KOM(2000) 461 endelig af 17.10.2000).

KOMMISSIONENS SVAR

Da de første finansieringsaftaler vedrørende forpligtelserne for 1999 først kunne undertegnes i de sidste måneder af 2000 på grund af forsinkelser, bl.a. i forbindelse med en klar identificering af interventionsgrundlaget, kunne de første udbetalinger (435 000 EUR) først finde sted hen imod slutningen af dette år.

For så vidt angår aftalerne vedrørende forpligtelserne for 2000 vil de blive undertegnet i løbet af 2001; der vil derefter blive foretaget udbetalinger i henhold dertil. I 2001 er der allerede udbetalt 5,6 mio. EUR (på grundlag af beslutninger fra 1999); skønnene over gennemførelsen for dette regnskabsår beløber sig til omkring 20 mio. Fra og med 2002 skulle den planlagte udbetalingshastighed øges væsentligt.

Det har helt fra begyndelsen været Kommissionens hensigt, at PRRAC skulle forvaltes decentralt; de nødvendige midler blev derfor overført til delegationen i Nicaragua i september 2000. Bestemmelsen er efterfølgende blevet suppleret efter behov og er den samme, som blev benyttet i Sarajevo, hvor den har bevist sin effektivitet.

5.11. *Kommissionen har faktisk gjort brug af samlede budgetforpligtelser (dette begreb blev indført med ændringen af 23. november 1998 af artikel 36, stk. 2, i finansforordningen). Inden for rammerne af eksterne aktioner følges den globale forpligtelse (»principbeslutning«) af individuelle retlige forpligtelser. Den globale forpligtelse autoriserer i praksis udgifterne til et specifikt mål (et program eller en aktion med angivelse af den relevante budgetpost) med et bestemt beløb.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.12. Med de forpligtelser, der blev indgået i 2000 til de budgetposter, der allerede i 1999 hørte under udgiftsområde 4 (4 979,1 million euro), og hvor de tilsvarende betalinger kun beløb sig til 1 022 millioner euro, beløb de uindfrie forpligtelser sig pr. udgangen af 2000 til 12 663,6 millioner euro. Det svarer til en stigning på 5 %. Kommissionen bør fortsætte bestræbelserne på at få annulleret de forpligtelser, der ikke længere kan udnyttes.

5.13. Alt i alt er det meget vanskeligt at beregne såvel det beløb, Fællesskabet har givet tilsagn om i bistand, som det beløb, der faktisk er tildelt, og det beløb, der endnu ikke er udbetalt, fordi der ikke findes sammenhængende regnskabsmetoder, og på grund af usikkerhed med hensyn til de uindfrie forpligtelser.

Betalingsbevillinger

5.14. Betalingsbevillingerne til uddeling af fødevarerhjelpe, Meda-programmet og de øvrige inventioner i CØEL-NUS-M og den vestlige del af Balkan-regionen er blevet forhøjet væsentligt, og der blev fremført store beløb til næste regnskabsår til samarbejde med Balkanlandene, fordi bevillingerne blev forhøjet lige inden regnskabsårets udgang, 64,8 millioner euro eller ca. 17 % af de nye bevillinger kunne ikke udnyttes ⁽⁹⁾.

5.15. På alle områder var betalingerne langt mere jævnt fordelt over regnskabsåret end forpligtelserne. Der kan dog konstateres en vis koncentration i december. Der blev effektueret ca. 2 200 betalinger i december (845,7 millioner euro), hvilket er to en halv gang det almindelige månedlige beløb. Ca. 15 betalinger alene på hver over 10 millioner euro, som blev effektueret umiddelbart inden regnskabsårets udgang, og i de fleste tilfælde som forskud til et mellemlid, absorberede 336,9 millioner euro eller 10 % af det beløb, der blev udbetalt i regnskabsåret.

KOMMISSIONENS SVAR

5.12. Absorptionen af de uindfrie forpligtelser har for nylig været et væsentligt problem for Kommissionen, som har foretaget en systematisk analyse af gamle og sovende forpligtelser. Kommissionen vedtog derfor sidst i 1999 en handlingsplan, der skal nedbringe de unormale uindfrie forpligtelser; denne plan er videreført i 2001 under EuropeAid-Samarbejdskontorets auspicer. Ved udgangen af 2000 — et år efter indførelsen af handlingsplanen for de budgetposter, der forvaltes af kontoret — var de gamle forpligtelser (fra før 1995) blevet reduceret mærkbart, nemlig fra 1 100 mio. EUR til 746,5 mio. EUR; denne situation vil blive forbedret yderligere i 2001 som følge af afslutning af budgetforpligtelser (frigørelser) og betaling af igangværende projekter. Den 1. september 2001 udgjorde de uindfrie forpligtelser kun 519,4 mio. EUR.

5.13. For at beregne det beløb, der faktisk er tildelt, har Kommissionen iværksat ordningen for forhåndsforpligtelser og overvågning af retlige forpligtelser, der er indgået i forbindelse med disse forpligtelser. Selv om denne foranstaltning først er indført for ganske nylig, vil de af Retten ønskede oplysninger blive mere pålidelige i løbet af 2001 og følgende regnskabsår, efterhånden som disse aspekter tages i betragtning ved forvaltningen af regnskaberne for de uindfrie bevillinger.

5.14. Efter at betydelige successive betalingsbevillinger for Balkan-landene er sluppet op, er kapitlet blevet forhøjet med 180 mio. EUR i både forpligtelsesbevillinger og betalinger til Serbien, men selv om der er indgået forpligtelser for alle midlerne, har dette ikke været tilfældet for betalingsbevillingerne trods en øget udbetalingshastighed. For så vidt angår MEDA afspejler forhøjelsen for en stor dels vedkommende (97,6 mio. EUR) frigivelsen af betalingsbevillinger, der oprindeligt indgik i reserven BO-4 O.

⁽⁹⁾ 64,8 millioner euro af de 392 millioner euro, der blev frigjort i løbet af regnskabsåret, blev fremført (10 millioner euro i henhold til TÆB og 382 millioner euro ved overførsler).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.16. I december 2000 blev der bl.a. overført 40,4 millioner euro til fonden for indkapsling af Tjernobyl-reaktoren, selv om ca. to tredjedele af de 50 millioner euro, Kommissionen udbetalte i 1999, først blev anvendt midt i regnskabsåret 2001. Som et andet eksempel kan nævnes, at af de 283,6 millioner euro, der var udbetalt til Det Europæiske Genopbygningsagentur⁽¹⁰⁾, og som blev betragtet som udgifter under regnskabsåret 2000, var overførslen af 25,7 millioner euro fra Kommissionen til agenturet endnu ikke afsluttet den 31. december 2000, og i alt 105,7 millioner euro eller 40 % af det beløb, der blev overført til agenturet i 2000, var pr. 31. december 2000 ikke udbetalt til de endelige modtagere. Et så stort beløb må formodes langt at overstige agenturets umiddelbare behov lige i starten af 2001.

5.17. I alle de tilfælde, hvor budgetudgifterne ikke svarer til det beløb, de endelige modtagere har modtaget, er sigtet med regnskaberne ikke at vise omfanget af aktiviteterne på stedet, og man kan heller ikke se det.

5.18. For første gang er der opført bevillinger til administrative udgifter (af typen driftsbevillinger i budgettets del A) på budgettet. Udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne er meget lav (27,2 millioner euro) (ca. 80 % af betalingsbevillingerne er bortfaldet), selv om der var indgået forpligtelser for 86 %, men først lige inden udgangen af regnskabsåret. Grunden til denne underudnyttelse kan også være, at man har udnyttet

KOMMISSIONENS SVAR

5.16. Som aftalt mellem Kommissionen og EBRD blev Kommissionens bidrag til Tjernobyl-fonden betalt efter under-tegnelsen af bidragsaftalen. Alle andre donorer yder deres bidrag på samme måde. Alle midler, der ikke umiddelbart behøves, sættes til side, og renteindtægterne herfra krediteres Tjernobyl-fonden. I betragtning af de mangeartede aktiviteter, der finder sted i fondens regi, er det yderst vanskeligt at forudsige dem på forhånd.

Den af Retten fremhævede situation skyldes nødvendigheden af at overføre midler til agenturet rettidigt og for en rimelig periode, dvs. to-tre måneder, for at dække dets likviditetsbehov i overensstemmelse med forordningen om dets oprettelse. I denne forbindelse udtaler Retten sig i øvrigt i punkt 5.98 positivt om den måde, hvorpå agenturet fungerer, bl.a. med hensyn til gennemførelse af betalinger.

Det af Retten nævnte beløb omfatter en betydelig overførsel af midler i slutningen af december 2000 og har navnlig forbindelse med iværksættelsen af nødprogrammet for Serbien (vinternødhjælp), der blev godkendt af Budgetmyndigheden i slutningen af november 2000. Behovet for midler var på forhånd berettiget af en revision, som Kommissionen foretog i november 2000, og efterfølgende af agenturets finansielle situation som meddelt i februar 2001. Det er klart, at agenturet ikke i fuldt omfang kunne benytte disse beløb før udgangen af regnskabsåret den 31. december 2000.

Det bør også erindres, at vigtigheden og uopsætteligheden af projekter, der forvaltes af agenturet, kræver, at der handles yderst hurtigt både med hensyn til undertegnelse af kontrakter og udbetalinger.

5.18. BA-posterne blev indføjet i budgettet for 2000 af Budgetmyndigheden for at synliggøre administrative udgifter, der hidtil var blevet indeholdt i driftsbevillingerne.

Retten konstaterer, at de tidligere uindfrie forpligtelser ikke er blevet genindskrevet på disse nye poster, hvilket ville være logisk, da de tidligere har været konteret. Da der er tale om opdelt bevillinger, vil de uindfrie forpligtelser for 2000 blive dækket i fremtidige regnskabsår, og alle BA-udgifterne vil således meget snart igen samles under denne struktur, forudsat at den forbliver stabil i fremtiden.

⁽¹⁰⁾ Med hovedsæde i Thessaloniki og operative centre i Kosovo, Serbien og Montenegro.

muligheden for at få afviklet restbeløbene til udgifter til faglig og administrativ bistand på de budgetposter, der anvendtes, før den nye budgetstøtte blev oprettet. Retten har tidligere ⁽¹¹⁾ påpeget, at udgifterne bør gøres mere gennemskuelige, men i 2000 er dette mål ikke nået helt og fuldt.

Regnskaberne til dechargemyndigheden ⁽¹²⁾

5.19. I flere år ⁽¹³⁾ har Retten gjort opmærksom på, at regnskabsredegørelsen i bind I, del 2, til forvaltningsregnskabet ikke kan give dechargemyndigheden et samlet overblik over budgetgennemførelsen i regnskabsåret på området eksterne aktioner. Der er gjort en indsats for at rationalisere og forbedre forelæggelsen af regnskabsoplysningerne om de vigtigste budgetposter, men den finansielle analyse bør forbedres yderligere.

5.20. Heller ikke i 2000 gives der en samlet redegørelse for hele området. Der findes heller ingen indledende bemærkninger om hvert budgetafsnit forud for de sider, der omhandler de forskellige aktioner (budgetkapitler). Kommissionen udarbejder imidlertid til internt brug et dokument med forskellige oversigter og analyser, der ligner Rettens analyser i punkt 5.8 og 5.9 af Latinamerika og Asien.

5.21. Kommissionen bør også forklare, hvorfor budgetgennemførelsen afviger fra overslagene. Ifølge den standardopstilling, Kommissionen har valgt, burde der ud over de budgetdata, der allerede i vidt omfang findes

5.19. *Kommissionen har truffet visse foranstaltninger med hensyn til Rettens tidligere bemærkninger om en forbedring af regnskaberne, og der vises nu væsentligt flere informationer, som giver læseren alle nødvendige oplysninger. Det næste skridt til forbedring af regnskaberne vil være at indføje bemærkninger. Dette er allerede sket for andre kapitler, men mangler for eksterne aktioner.*

5.20. *I 2001 vil Kommissionen undersøge muligheden for at give et indledende resumé af kapitlet om ekstern bistand; en sådan oversigt vil vurdere de væsentligste begivenheder, som har påvirket gennemførelsen i 2001, og vil identificere enhver vigtig udvikling (f.eks. manglende bevillinger)*

5.21. *For 2001 vil Kommissionen ud over de finans- og resultatgennemførelsestabeller, der nu er en standarddel af rapporteringen, fremsætte bemærkninger til væsentlige afvigelser.*

⁽¹¹⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 5.15-5.31 (EFT C 349 af 3.12.1999).

⁽¹²⁾ Retten har gennemgået Kommissionens oplysninger i bind I i forvaltningsregnskabet. Formålet med dette bind er at fremsætte bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklare afvigelser mellem de oprindeligt godkendte budgetter og de endelige disponible bevillinger, samt mellem de disponible og de udnyttede bevillinger. Sigtet med gennemgangen var ikke at få sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige, men den skulle vise, om der var væsentlige afvigelser, som ikke var forklaret, samt om nogle af forklaringerne eventuelt ville kunne virke misvisende..

⁽¹³⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 5.3 (EFT C 342 af 1.12.2000) og årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 5.14 (EFT C 349 af 3.12.1999).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

i bind I, del 1, til forvaltningsregnskabet, systematisk have været bemærkninger om gennemførelsen af hver enkelt budgetpost, og om tabellerne i bind I, del 2, til forvaltningsregnskabet, således at det fremgik, hvordan bevillingerne er anvendt.

5.22. På disse punkter er bind I, del 2, til forvaltningsregnskabet slet ikke anvendeligt nok. Tallene er behæftet med fejl og stemmer ikke overens. Trods regnskabsførerens instrukser gives der i dette dokument ikke den ønskede redegørelse for budgetgennemførelsen. I første omgang var oplysningerne fra de anvisningsberettigede af så dårlig kvalitet, at de ikke kunne bruges. En udtrykkelig anmodning om en redegørelse for de væsentligste afvigelser på ca. 30 budgetposter er ikke blevet fulgt. Det nævnes ikke og forklares heller ikke under udgiftsområder for reserven, hvorfor der er brugt 180 millioner euro af nødhjælpsreserven (B7-9 1) til Balkanlandene. Når der ikke indlæses relevante oplysninger i regnskabssystemet, er det meget vanskeligt at redegøre for budgetgennemførelsen.

5.23. Efter vedtagelsen af nye finansielle overslag er kontoplanen blevet ændret væsentligt. Phare-programmet er overført til kapitel B7-0 3 og de resterende udgifter under kapitel B7-5 4 vedrører den vestlige del af Balkan-regionen. Regnskabet indeholder ingen redegørelse eller sammenlignende tabeller, som viser udviklingen i udgifterne fra et regnskabsår til et andet på de to interventionsområder, som er blevet defineret for nylig.

DAS-REVISION

*Dybtgående revision på Tacis-området***Beskrivelse af området**

5.24. Udgiftsområde 4 i de finansielle overslag dækker eksterne aktioner og omfatter en lang række instrumenter:

- a) ydelse af fødevarehjælp og humanitær bistand (afsnit B7-2 i EU-budgettet)

5.22. År 2000 var første gang, man forsøgte at benytte denne nye fremlæggelsesform — med en kombination af finansielle og resultatmæssige oplysninger — i et årsregnskab. De af Retten konstaterede uoverensstemmelser burde ikke gentage sig i betragtning af de erfaringer, der er gjort i 2000.

Overførslen af bistand til Balkan-landene er nævnt i regnskabet i budgetpost B7-5 4 1 («Bistand til republikkerne i det tidligere Jugoslavien»), men det erkendes, at den forklaring, der ledsager overførslen (fra reserven), kunne være mere detaljeret. Som nævnt under punkt 5.20 vil sådanne aspekter være genstand for en særlig opmærksomhed i 2001.

5.23. Det erkendes, at sådanne bevægelser kan fremlægges bedre for læserne. Hensigten er at give forklaringer, der gør det muligt for læserne af regnskaberne at forstå alle væsentlige ændringer af benævnelse eller budgettildelinger, og dette vil ske for 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) samarbejdsprogrammer, som finansieres over budgetposter, der dækker bestemte geografiske områder (Latinamerika, Asien og det sydlige Afrika, afsnit B7-3, tredjelande i Middelhavsområdet og Mellemøsten, afsnit B7-4, landene i Central- og Østeuropa, Balkanlandene, De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet, afsnit B7-5)
- c) samfinansiering af aktioner, der gennemføres af ikke-statslige organer (ngo) (det meste af afsnit B7-6), samt
- d) andre foranstaltninger, specielt internationale fiskeriaftaler og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (resten af afsnit B7-6, afsnit B7-7, afsnit B7-8 og undersektion B-8).

Revisionens omfang og art

5.25. På området eksterne aktioner undersøges kun et begrænset antal transaktioner med henblik på DAS'en vedrørende det almindelige budget. For at kunne give dechargemyndigheden mere præcise oplysninger følger DAS-revisionen af de eksterne aktioner en cyklus, hvor der hvert år foretages dybtgående revision af forskellige dele af budgetområdet. I 1999 startede Retten denne revisionscyklus med revision af decentraliserede Phare-udgifter (der dengang henhørte under udgiftsområde 4), samfinansierede aktioner, som ngo forvalter, og udgifterne til støtte til Bosnien. I 1999 blev der således foretaget dybtgående revision af ca. 13 % af de samlede udgifter til eksterne aktioner. I 2000 reviderede Retten Tacis-programmet (afsnit B7-5 i budgettet), der udgør næsten 10 % af de samlede udgifter på området eksterne aktioner. Hovedparten af revisionen blev foretaget i Kommissionen. Målet for revisionen var at undersøge, om de kontrakter, der var indgået i regnskabsåret, og de betalinger, der var afholdt i regnskabsåret, var lovlige og formelt rigtige, samt at undersøge, hvordan kontrolsystemerne fungerede.

5.26. Revisionen omfattede en undersøgelse af de arbejdsgange og de kontroller, der dækker dette område. Sigtet hermed var at finde ud af, om de teoretisk og i praksis bidrager til at sikre, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige. Revisionen omfattede også en undersøgelse af repræsentative, tilfældigt udvalgte stikprøver af (i) kontrakter, som Kommissionen har indgået i 2000, og som blev trukket ud af kontraktdata-basen, og (ii) betalinger, som var afholdt i 2000, og som blev trukket ud af Kommissionens centrale regnskabssystem.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionen byggede på dokumenter, der var til rådighed i Bruxelles, herunder kontrakter, fakturaer og attester fra delegationerne samt overvågnings- og evalueringsrapporter. Disse transaktioner er af en sådan art, at det kun er muligt at kontrollere, om betalingsanmodningerne vedrører faktisk afholdte udgifter, hvis de enkelte kontrahenters dossierer undersøges systematisk og grundigt kort tid efter leveringen af tjenesteydelserne. Det var ikke muligt. Dette arbejde blev suppleret med stedlig revision af transaktioner, hvor dokumentationen i de fleste tilfælde kun var til rådighed i modtagerlandene. Dette var først og fremmest tilfældet med de decentraliserede programmer, der er omhandlet i punkt 5.33.

5.27. De fleste projekter på Tacis-området omfatter finansiering af kontrakter om faglig bistand, hvor konsulenterne betales efter aftalte satser for den tid, der er brugt på projekterne. Dertil kommer andre udgifter, f.eks. rejseomkostninger og diæter. Konsulenternes arbejde kan enten være en aftalt ydelse, f.eks. udarbejdelse af en rapport, eller blot deltagelse i det igangværende arbejde i en modtagerstats eller en anden organisations administration. Den iboende risiko ved denne form for kontrakt er, at kvaliteten og kvantiteten (den faktiske præstation) af de ydede tjenester eventuelt ikke svarer til de indgivne støtteansøgninger, som er underbygget af timesedler og gennemførelsesrapporter. I princippet bør der tages højde for denne risiko i interne kontrolsystemer.

Tacis-programmet

5.28. Målene for programmet er fremme af overgangen til velfungerende markedsøkonomi og styrkelse af demokratiet og retsstatsprincippet i de 13 østeuropæiske og asiatiske modtagerlande. Bistanden ydes generelt i form af tilskud til finansiering af kontrakter om faglig bistand. Når et projekt lanceres, udvælges der en kontrahent, der skal yde modtagerorganisationen tjenesteydelser. Den udvalgte kontrahent er næsten altid en organisation fra en medlemsstat, hovedsagelig fra den private sektor, men også fra den offentlige sektor, eller en organisation, der ikke arbejder med gevinst for øje. I de fleste tilfælde er det kontrahenten, der får udbetalt EU-midlerne, mens det er en regeringsinstitution i Tacislandet, der får bistanden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.29. Kontrahenten yder tjenester i form af overførsel af knowhow til følgende støtteberettigede samarbejdsområder:

- støtte til institutionelle, retlige og administrative reformer
- støtte til den private sektor og bistand til økonomisk udvikling
- hjælp til at løse de sociale problemer, der opstår i forbindelse med overgangen
- udvikling af infrastrukturnet
- fremme af miljøbeskyttelse og forvaltning af naturressourcer
- udvikling af landdistrikternes økonomi
- støtte til nuklear sikkerhed.

Den nye Tacis-forordning for 2000-2006 blev vedtaget i december 1999 ⁽¹⁴⁾. De fleste af betalingerne afholdt i 2000 — og derfor udvalgt til revision — vedrører kontrakter tildelt i henhold til den gamle forordning.

5.30. De beløb, der er indgået forpligtelser for, som der er indgået aftaler om, og som er blevet betalt i 1991-2000 fremgår af **tabel 5.4**.

Tabel 5.4 — Forpligtelser, kontrakter og betalinger under Tacis

(mio. EUR)

År	Forpligtelser	Kontrakter	Betalinger
1991	397	5	1
1992	419	203	32
1993	472	349	180
1994	465	515	300
1995	511	527	374
1996	536	455	376
1997	482	691	405
1998	508	507	462
1999	428	396	514
2000	444	384	465

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29. december 1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.31. Tacis-programmet forvaltes i vid udstrækning centralt fra Kommissionen i Bruxelles. Generaldirektoratet EuropeAid — Samarbejdskontoret (AIDCO) (der varetager de opgaver, der tidligere blev udført af Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser) forvalter alle de områder, der har med projektets gennemførelse at gøre. Siden 1. januar 2001 har kontoret også været ansvarligt for alle kontrol- og evalueringsfunktioner. Inden for AIDCO bliver hver enkelt faglig bistandskontrakt overdraget til en projektleder (tidligere kaldet task manager), der varetager projektet og overvåger kontraktens gennemførelse.

5.32. Et konsortium af specialistvirksomheder (tilsynsenheder) har fået overdraget tilsynet med kontrahenternes ydelser. Dette tilsyn omfatter systematisk kontrol af kvaliteten af kontrahenternes ydelser. Tilsynsrapporterne sendes til projektlederne.

5.33. Nogle Tacis-programmer forvaltes decentralt (jf. listen i **tabel 5.5**). Betalingerne til disse mellemlid udgjorde ca. 25 % af de samlede Tacis-betalinger i 2000. Disse decentrale forvaltningsorganer opbevarer alt regnskabsmateriale, og derfor har Retten foretaget stedlig revision i disse organer.

Tabel 5.5 — De vigtigste decentraliserede Tacis-programmer

(mio. EUR)

Program	Forvaltet af	Betalinger i 2000
Bangkok-faciliteten	EBRD	23
Centre for videnskab og teknologi i NUS	ISTC i Moskva og STCU i Kiev	24
Ekstraordinært støtteprogram til fordel for Aserbajdsjan	Aserbajdsjans regering	10
Tempus	Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	13
Bistro	EU-delegationer	3
Tjernobyl Shelter Fund	EBRD	40

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.34. Som et led i den igangværende reform af EU's eksterne bistandsprogrammer er bestemmelserne om kontrol og overvågning af gennemførelsen af Tacis-programmet også blevet ændret. Reformen vil medføre en ny ansvarsfordeling mellem GD for Eksterne Forbindelser, AIDCO og EU-delegationerne.

Revisionsresultater

Kontrakter og betalinger

5.35. Under Rettens revision i Kommissionen af kontrakter, som Kommissionen har indgået, og af de underliggende forpligtelser konstateredes der ingen væsentlige fejl, for så vidt angår lovligheden og den formelle rigtighed. Under revisionen af betalingstransaktionerne konstateredes der imidlertid et mindre antal fejl, herunder udgifter, der var bogført forkert, omkostninger, der var anmeldt for en ikke-støtteberettiget periode, og omkostninger, der ikke var dokumenteret af timesedler. Disse fejl indvirkede ikke væsentligt på de samlede udgifter.

Den interne kontrol

5.36. Der er en iboende risiko for, at kontrakter om faglig bistand ikke altid bliver tilfredsstillende opfyldt. Det interne kontrolsystem skal derfor dække risikoen for, at kvaliteten og kvantiteten af de ydede tjenester ikke er i overensstemmelse med fakturaerne og den underbyggende dokumentation. Risikoen for, at kontrahenterne på væsentlige punkter ikke opfylder kontrakten, opvejes af, at det er i støttemodtagernes interesse, at kontrahenterne udfører deres arbejde i de pågældende lande, og at støttemodtagerne efter al sandsynlighed vil klage, hvis kontrahenterne ikke udfører arbejdet. De tilsynsrapporter, der forelægges for projektlederne (som beskrevet i punkt 5.32), kan give yderligere sikkerhed for, at kontrahenterne udfører deres arbejde, som de skal.

KOMMISSIONENS SVAR

5.34. *EuropeAid-Samarbejdskontoret blev oprettet som direkte resultat af Kommissionens beslutning om at reformere forvaltningen af den eksterne bistand, der blev bekendtgjort i maj 2000. Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser er ansvarligt for at definere strategier, mål, prioriteter og samarbejdsområder i Tacis-programmet. EuropeAid-Samarbejdskontoret er ansvarligt for forvaltningen af projektførelsen fra identifikation til endelig projektevaluering.*

Kommissionen besluttede også i maj 2000 at decentralisere opgaver og ansvarsområder i alle faser af projektførelsen til EF-delegationerne. Dette er et centralt element i reformen af den eksterne bistand. 22 EF-delegationer var omfattet af decentraliseringsprocessen i 2001, herunder delegationen i Rusland. Kommissionen har til hensigt at afslutte decentraliseringen for Tacis-området før udgangen af 2002.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.37. Projektlederne spiller en meget vigtig rolle i forvaltningen og kontrollen af Tacis-programmet. Projektlederne skal være højt kvalificerede og have erfaring i at forvalte faglig bistand. Disse projektledere har en stor arbejdsbyrde og arbejder under pres, og det medfører stor personaleudskiftning og dermed risiko for, at kontrolsystemerne ikke fungerer godt nok. Resultatet er, at projektlederne ikke ser kritisk nok på indholdet af kontrolrapporterne og dermed ikke udnytter muligheden for på dette grundlag at drøfte konstaterede mangler i arbejdet med kontrahenterne, inden de anviser betalinger. Kommissionen udtager ikke stikprøver af de igangværende kontrakter for at kontrollere, at timesedlerne og de anmeldte udgifter er korrekte.

5.38. Under revisionen bemærkede Retten visse tegn på forbedringer i kontrolmiljøet. Det er lykkedes Kommissionen at accelerere udbudsprocedurer, kontraktindgåelser og fakturaafregning. Fakturaer betales nu inden for den normale frist på 60 dage (bortset fra særlige undtagelsestilfælde), og niveauet for de uindfriede forpligtelser er faldet for andet år i træk.

5.39. I november 1999 vedtog Kommissionen en ny håndbog i indgåelse af kontrakter i forbindelse med bistand til tredjelande. Sigtet var at forenkle kontraktproceduren. Med håndbogen nedsattes antallet af udbudsprocedurer fra 40 til otte (forenklede) procedurer. I januar 2001 udgav Kommissionen en praktisk vejledning i EF's procedurer for indgåelse af kontrakter om bistand til tredjelande. Disse bestræbelser burde bidrage yderligere til at afhjælpe nogle af de svagheder, Retten gjorde opmærksom på i særberetning nr. 16/2000 ⁽¹⁵⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

5.37. Kommissionen erkender betydningen af tilsynsrapporter og er enige i, at projektledere bør benytte dem i størst muligt omfang.

I henhold til de nye standardordninger, der er indført i 2001, udpeges der for alle kontrakter en projektleder, som repræsenterer den kontraherende myndigheds interesser og er ansvarlig for at overvåge gennemførelsen af kontrakten. Den nye tjenesteydelseskontrakt omfatter også en månedlig skønnet likviditetsprognose. Projektlederen kan benytte denne til at sikre, at afvigelser fra prognosen svarer til ændringer i det faktiske ekspertidsforbrug og andre udgifter, som han/hun er bekendt med enten fra personlig viden om projektet eller gennem tilsynshedens rapporter.

Den nye tjenesteydelseskontrakts betalingsstruktur har fjernet behovet for, at den supplerende dokumentation for kontrahenters fakturaer kontrolleres, før der foretages foreløbige udbetalinger. Det faktiske antal arbejdsdage og de faktiske andre udgifter, der er anført i fakturaerne, kontrolleres i alle tjenesteydelseskontrakter gennem kravet om en revisionsattest før den endelige udbetaling. Dette vil derfor mindske arbejdsbyrden for både projektledere og personale, der beskæftiger sig med betalinger.

5.39. Den nye praktiske vejledning i EF's procedurer for indgåelse af kontrakter om bistand til tredjelande, som er baseret på håndbogen for indgåelse af kontrakter i forbindelse med bistand til tredjelande fra november 1999, harmoniserer og forenkler forvaltningen af EF's eksterne bistandsprogrammer. Kommissionen arbejder nu på en supplerende vejledning i finansielle procedurer for bistand til tredjelande, der skal forenkle og præcisere de gældende finansielle regler.

⁽¹⁵⁾ Særberetning nr. 16/2000 om udbudsprocedurerne for tjenesteydelsesaftaler under Phare- og Tacis-programmerne (EFT C 350 af 6.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.40. Den nye praktiske vejledning indeholder et nyt sæt generelle betingelser for tjenesteydelseskontrakter. I henhold til disse nye betingelser skal timesedler og regnskabsbilag være lige så detaljerede som førhen, men de skal ikke længere forelægges med fakturaer. En uafhængig revisor skal attestere, at disse dokumenter findes og er korrekte ved kontraktens afslutning.

5.41. I den reviderede stikprøve var 36 % af fakturaerne blevet korrigeret af Kommissionen inden betaling. Korrektionerne vedrørte generelt små beløb. Retten konstaterede, at kontrolsystemet fungerer effektivt. Der anvendes store personaleresourcer på denne kontrolopgave. Den høje procentsats for korrektionerne kan måske skyldes, at retningslinjerne vedrørende fakturaer og underliggende dokumentation ikke er tilstrækkeligt klare eller ikke følges i tilstrækkeligt omfang.

Konklusion

5.42. Med forbehold af begrænsningen af revisionens omfang beskrevet i punkt 5.26 konkluderer Retten, at såvel de Tacis-kontrakter, som Kommissionen har indgået, som betalingerne i deres helhed var lovlige og formelt rigtige.

5.43. Indførelsen af den nye praktiske vejledning i EF's procedurer for indgåelse af kontrakter om bistand til tredjelande er en positiv udvikling. Med disse procedurer er der imidlertid ikke sikret en direkte sammenhæng mellem kontrollen af kvaliteten og kvantiteten af kontrahenternes ydelser og godkendelsen af betalingerne (jf. punkt 5.37).

Anbefalinger

5.44. Retten anbefaler følgende:

a) Kommissionen bør i højere grad være opmærksom på projektledernes rolle og stilling, så det sikres, at erfarent personale ikke forsvinder. Projektlederne bør tilbydes videreuddannelse i managementfunktioner i tilstrækkeligt omfang, så deres indsats kan styrkes.

5.41. Budgetopdelingen i den nye tjenesteydelseskontrakt er blevet betydeligt forenklet for at begrænse risikoen for regnefejl eller anvendelse af forkerte satser for gebyrer. Desuden skal kontrahenten fremlægge en revisionsattest før den afsluttende udbetaling for at bekræfte, at alle transaktioner, der er faktureret af kontrahenten, er baseret på det faktiske antal dage, der er arbejdet, og de andre faktiske udgifter, der er afholdt.

5.43. Som anført i Kommissionens svar til punkt 5.37 skal en projektleder, der er ansvarlig for en kontrakt, fra 2001 godkende foreløbige og endelige betalinger på grundlag af personlig viden om projektet eller rapporter fra tilsynsenheden. Der er derfor en sammenhæng mellem kontrollen med kvaliteten og kvantiteten af kontrahenternes ydelser og godkendelsen af betalingerne.

5.44.

a) Kommissionen erkender betydningen af at sikre, at erfarne projektledere ikke forsvinder. Tidligere var en stor del af projektlederne ansat på korttidskontrakter, og Kommissionen er ved at erstatte sådanne ledere med embedsmænd. Desuden vil decentraliseringen til delegationerne kræve et længerevarende engagement hos de berørte personer, end det har været nødvendigt i forbindelse med jobs baseret i Bruxelles.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

b) I overensstemmelse med de nye generelle betingelser bør Kommissionen udbygge det interne system til kontrol af denne form for kontrakter yderligere. F.eks. bør man

i) systematisk se kritisk på indholdet af kontrolrapporterne, inden fakturaer godkendes til betaling

ii) rettidigt foretage eller lade foretage inspektioner af Tacis-projekter vedrørende faglig bistand og kontrollere, om tjenesterne faktisk er ydet, og om timesedlerne og de anmeldte udgifter er rigtige.

b)

i) Fra 2000 skal projektlederne bekræfte, at fakturaer afspejler de aktiviteter, der rent faktisk er gennemført af kontrahenterne (på grundlag af personlig viden om projektet eller gennem rapporter fra tilsynshederne), før de godkender dem med henblik på betaling. Fjernelsen i nye tjenesteydelseskontrakter af kravet om, at støttedokumenter skal godkendes før betaling af fakturaer, burde gøre det muligt for projektledere at følge gennemførelsen af kontrakter nærmere i fremtiden.

ii) Projektledere og personale fra delegationerne inspicerer projekter så hyppigt som muligt, men antallet af ansatte er en begrænsende faktor. Desuden er der kun fire delegationer i Tacis-regionen, som består af nogle få lokale kontorer. Navnlig skal delegationerne i Moskva og Almaty dække meget store områder. Antallet af inspektionsbesøg begrænses også af manglen på midler til missioner, såvel for Bruxelles som for delegationerne.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER

*Nuklear sikkerhed***Indledning**

5.45. Både Rådet ⁽¹⁶⁾ og Europa-Parlamentet ⁽¹⁷⁾ opfordrede indtrængende Kommissionen til at rette op på de mangler ved forvaltningen af Phare- og Tacis-programmerne vedrørende nuklear sikkerhed, som Retten påpegede i særberetning nr. 25/98 ⁽¹⁸⁾. Rettens væsentligste bemærkninger var følgende:

- Kommissionen fulgte ikke en klar strategi
- den personalestab, der var afsat til forvaltningen af programmerne, var ikke homogen og blev ofte udskiftet
- gennemførelsen af projekterne skred meget langsomt frem

5.45. Kommissionens aktiviteter blev præciseret i 1998 i meddelelse KOM(1998) 134 til Rådet og Europa-Parlamentet. Meddelelse KOM(2000) 493 af 6. september 2000 gør yderligere rede for disse aktiviteter og fastlægger klart prioriteterne for programmet. Hverken Parlamentet eller Rådet har endnu fulgt denne meddelelse op. Meddelelsen præciserede de regler og procedurer, der skal anvendes på den komplicerede og specialiserede nukleare sektor. I overensstemmelse med reformen af forvaltningen af bistandsprogrammer for tredjelande er ansvaret for nuklear sikkerhed også blevet præciseret. Af hensyn til en øget synlighed og gennemsikkelighed har Kommissionen foreslået, at der fra og med 2001 skal være en enkelt budgetpost for finansiel bistand til nuklear sikkerhed i de nye uafhængige stater.

⁽¹⁶⁾ Rådets henstilling om decharge for 1997.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets betænkning af 21. april 1999 om udsættelsen af afgørelsen om decharge for 1997.

⁽¹⁸⁾ EFT C 35 af 9.2.1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

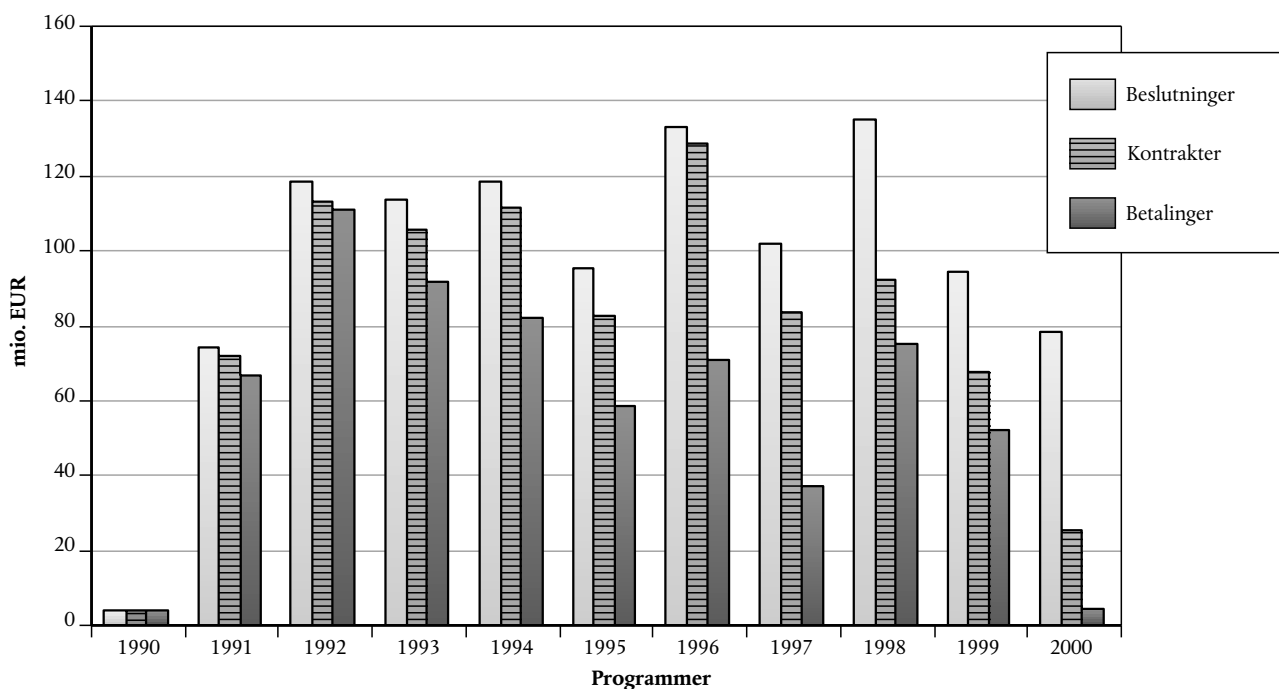
- d) forvaltningen var ikke gennemskuelig, og
- e) det var begrænset, hvor meget støttemodtagerne deltog i projektgennemførelsen.

Ved udarbejdelsen af disse opfølgingsbemærkninger er der taget hensyn til såvel Rettens bemærkninger som Rådets og Europa-Parlamentets væsentligste anbefalinger til Kommissionen.

5.46. Ved udgangen af 2000 var der indgået forpligtelser for 1 064 millioner euro til nukleare sikkerhedsprogrammer under Tacis og Phare. Udnyttelsesgraden for forpligtelserne var på ca. 83 % og for betalingerne 61 % (jf. **figur 5.1**).

5.46. *Betalinger i forbindelse med tjenesteydelseskontrakter finder sædvanligvis sted efter opnåelse af resultater, der er specificeret i kontrakterne, hvilket betyder, at betalingerne altid følger efter forpligtelserne. I en kompliceret sektor som området for nuklear sikkerhed er det normalt, at betalinger først sker flere år efter, at der er indgået forpligtelser.*

Figur 5.1 — Phare og Tacis-beslutninger om nuklear sikkerhed truffet af Kommissionen siden 1990

Ny strategi for Kommissionens aktioner — ingen kvalitetsstandarder

5.47. Fordi Kommissionen kun har begrænsede personaleressourcer til rådighed, har den besluttet at reducere antallet af projekter og at gøre dem større, således at de bliver nemmere at forvalte ⁽¹⁹⁾. Fremover vil Kommissionen kun finansiere udstyr til 5-10 millioner euro, og uddannelse af personalet på kernekraftanlæggene prioriteres højere end levering af udstyr. Kommissionen har ændret politik: Før gennemførte den årlige programmer for levering af udstyr til mange anlæg, nu gennemfører den et flerårigt program, som dækker nogle få anlæg.

5.48. Kommissionens mål for disse foranstaltninger er stadig at hjælpe med til at få nukleare anlæg i CØEL og NUS op på et niveau, der opfylder europæiske sikkerhedskrav ⁽²⁰⁾. Ved udgangen af 2000 var der stadig ikke defineret europæiske sikkerhedskrav, og Kommissionen havde heller ikke fulgt Rådets og Europa-Parlamentets henstilling om at fastlægge sine egne indikatorer til brug ved evaluering af programmernes effektivitet og af de faktiske forbedringer inden for nuklear sikkerhed.

5.47. På grund af begrænsede ressourcer har Kommissionen besluttet at reducere antallet af projekter og koncentrere støtten via større projekter til opgradering af værker. Disse projekter består af fysiske leverancer og dermed forbundet teknisk og forvaltningsmæssig bistand. Der vil også blive ydet mere generel bistand med hensyn til driftssikkerhed.

Denne driftsmæssige, tekniske og forvaltningsmæssige støtte vil blive ydet af EU-virksomheder i henhold til programmet for bistand på stedet og vil finde sted inden for rammerne af flerårige kontrakter. Denne form for indgåelse af kontrakter vil også bidrage til at strømline Kommissionens tjenestegrenes gennemførelse.

For de tiltrædende lande er projekternes antal og størrelse også bestemt af den tiltrædelsesorienterede fremgangsmåde for finansiel bistand på grundlag af de prioriteter, der er fastlagt i tiltrædelsespartnerskaberne.

5.48. En arbejdsgruppe under Rådets Atomgruppe (AQG) har udarbejdet en metode til fastlæggelse af EU's holdning i forbindelse med en høj grad af nuklear sikkerhed i ansøgerlandene for nukleare anlæg, som er omfattet af konventionen om nuklear sikkerhed. Denne metode er godkendt af De Faste Repræsentanternes Komité (Rådets dok. 9181/01 af 27. maj 2001). Den er ikke baseret på et formelt sæt EU-normer. Det påpeges imidlertid, at der er en høj grad af sammenfald.

I denne forbindelse finder Kommissionen, at hvis forhandlingerne om tiltrædelse kan føres uden anvendelse af et sæt formelle EU-standarder, skulle det ikke være nødvendigt med sådanne formelle EU-normer ved vurderingen af effektiviteten af Kommissionens Phare- og Tacis-programmer, som ønsket af Retten.

Som godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet og fastsat i Tacis-forordningen er målet for Tacis-bistanden at medvirke til at forbedre sikkerhedskulturen såvel hos værkerne som hos de regulerende myndigheder, men ikke nødvendigvis at hæve sikkerhedsstandarderne til et vestligt niveau, hvilket ikke altid vil være muligt.

Det er vanskeligt at vurdere dens virkning på sikkerhedskulturen og at vurdere den tekniske bistands virkninger for en forbedring af sikkerhedskulturen, især da Kommissionens bistand er blevet suppleret af nationale bestræbelser og bilaterale problemer.

⁽¹⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: »Støtte fra Kommissionen til den nukleare sikkerhed i De Nye Uafhængige Stater og de central- og østeuropæiske lande« (KOM(2000) 493 endelig).

⁽²⁰⁾ Rådets resolution af 18. juni 1992 om teknologiske problemer vedrørende nuklear sikkerhed (EFT C 172 af 8.7.1992, s. 2).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

En række rapporter og vurderinger, f.eks. IAEA-rapporten for 2000 og Rådets Atomgruppe, giver grund til at konkludere, at den nukleare sikkerhed er blevet forbedret i de nye uafhængige stater generelt og i en række bestemte installationer i særdeleshed. Disse vurderinger bekræfter også, at Phare- og Tacis-programmerne i væsentlig grad har bidraget til denne udvikling.

Under hensyn til disse iboende begrænsninger og det forhold, at der er gennemført tilstrækkelige programmer, overvejer Kommissionen et projekt under 2001-programmet, som skal fastlægge metoder til at vurdere forbedringer af kernekraftværkers sikkerhed i de nye uafhængige stater.

Personaleressourcerne afsat til forvaltningen af programmet og personalestrukturen

5.49. Europa-Parlamentet har i en beslutning ⁽²¹⁾ opfordret Kommissionen til at udnytte personaleressourcerne bedre, og i overensstemmelse hermed har Kommissionen omstruktureret sine tjenester. Sigtet var at gøre planlægningen og gennemførelsen af programmerne for nuklear sikkerhed i CØEL og NUS mere effektiv og også at forbedre tilsynet med disse programmer. GD for Eksterne Forbindelser beholdt kun planlægningsfunktionen, og Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser (SCR) fik overdraget ansvaret for gennemførelsen og den økonomiske forvaltning af projekterne — i forbindelse med sikkerhedsprojekter med støtte fra Det Fælles Forskningscenter (FFC).

5.50. I september 2000 besluttede Kommissionen at foretage en ny omstrukturering. GD for Udvidelse skulle have ansvaret for hele projektcyklussen i ansøgerlandene, og i NUS skulle GD for Eksterne Forbindelser stå for planlægningen, mens SCR skulle have ansvaret for resten af projektet. Ved udgangen af 2000 var denne omstrukturering endnu ikke gennemført, og Kommissionen havde endnu ikke fået bragt puklen effektivt ud af verden, og den kunne heller ikke igangsætte nye projekter.

5.50. *Den anden omstrukturering påvirkede kun Phare-programmet, der kun dækkede omkring 20 % af det samlede budget for nuklear sikkerhed. Den formelle overførsel til Generaldirektoratet for Udvidelse af programmer vedrørende ansøgerlandene var afsluttet før oprettelsen af EuropeAid-Samarbejdskontoret den 1. januar 2001. I maj 2001 havde Generaldirektoratet for Udvidelse fået tilstrækkeligt personale til at overtage ansvaret for Phare-projektforløbet. I betragtning heraf finder Kommissionen, at de øgede fordele som følge af etableringen af en direkte grænseflade (lettelse af tiltrædelsesforhandlingerne, levering af førtiltrædelsesstøtte, videreførelse af den politiske dialog) langt opvejer de forsinkelser, der følger af omstruktureringen. Omstruktureringen betød endvidere, at der blev gjort ende på en unormal situation, hvor Phare-sektoren for nuklear sikkerhed ikke passede ind i den normale struktur.*

I overensstemmelse med hvidbogen om reformen af Kommissionen skal EuropeAid-Samarbejdskontoret fremskynde gennemførelsen af programmer (ledelse, øget bemyndigelse til at træffe beslutninger på lavere niveauer, klare ansvarsområder).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning om meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om aktiviteter i tilknytning til den nukleare sektor til fordel for de central- og østeuropæiske ansøgerlande og de nye uafhængige stater (KOM(98) 0134) (EFT C 175 af 21.6.1999).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.51. Den hurtige personaleudskiftning betød, at viden og erfaring gik tabt, og at der ikke var kontinuitet i forvaltningen af projekterne. Endvidere blev projektgennemførelsen i nogle tilfælde forsinket. Af de 13 projektledere, der blev ansat, da SCR blev oprettet i juli 1998, havde 11 forladt enheden i december 2000. Andre ansatte blev kun seks måneder i enheden. Der var også en vis intern mobilitet inden for enheden, eftersom nogle ansatte skiftede arbejdsområde.

5.52. Delegationerne deltog normalt kun i begrænset omfang i gennemførelsen af programmet. I Bulgarien deltog delegationen hverken i projektforvaltningen eller i projekttilsynet, selv om Phare-programmet forvaltes decentralt. Delegationen i Rusland var bedre informeret om programgennemførelsen, men den foretog ikke nogen opfølgning. I 2000 havde Kommissionen ikke afsat en eneste medarbejder i Tacis-kontoret i delegationen i Rusland til at føre tilsyn med disse projekter. Delegationerne har i øvrigt som regel problemer med at finde eller holde fast på højt kvalificerede lokale medarbejdere, fordi deres kontrakter ikke er tiltrækkende nok.

5.53. Kiev-delegationen var imidlertid jævnligt i kontakt med de ansvarlige ukrainske myndigheder. Delegationen ansatte ved starten af programmerne en lokal ekspert, som førte nøje tilsyn med projekterne. Det mindskede den negative effekt, det havde, at der i en del af 1999 manglede en person på posten i Kommissionens hovedkvarter som ansvarlig for støtten på stedet til projekterne i Ukraine.

KOMMISSIONENS SVAR

5.51. Den hurtige personaleudskiftning, som påvirkede den problemfri gennemførelse af programmet for nuklear sikkerhed, skyldtes til dels det store antal midlertidigt ansatte. Der er blevet oprettet nye stillinger, og midlertidige stillinger er blevet erstattet af permanente. Det vil dog fortsat være nødvendigt med midlertidig ansættelse af personale med særlige kvalifikationer (f.eks. udsendte nationale eksperter).

Gennemførelsen af igangværende projekter om nuklear sikkerhed og af fremtidige projekter vil kræve et øget antal projektledere. Kommissionen har behandlet dette spørgsmål inden for de generelle rammer af reformen af dens eksterne bistandsprogrammer. Den nukleare sikkerhedsenhed i EuropeAid-Samarbejdskontoret og Generaldirektoratet for Udvidelse er blevet tildelt yderligere vedtægtsmæssige A- og B-stillinger.

Enheden for nuklear sikkerhed i Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser (SCR) var organiseret horisontalt. I EuropeAid-Samarbejdskontoret er enheden struktureret efter sektorer, der hver tager sig af en bestemt aktivitet som f.eks. bistand på stedet, regulerende myndigheder, konstruktionssikkerhed osv. Denne struktur øger den samlede viden i organisationen og tilskynder til udveksling af erfaringer.

5.52-5.53. For så vidt angår Phare-programmet for nuklear sikkerhed har Kommissionen truffet foranstaltninger til at øge delegationernes rolle i forbindelse med overgangen fra centralt gennemførte flerlandeprogrammer til decentraliserede nationale programmer. Kommunikationsforbindelserne mellem hovedkvarteret og delegationerne er blevet strammet op, og der er blevet udpeget kontaktpersoner for nuklear sikkerhed i delegationerne. Delegationen i Sofia var tidligere involveret i gennemførelsen af projekter.

Minatom og Kommissionen har oprettet en fælles forvaltningsenhed i Moskva. Personalet på delegationen i Moskva blev i sommeren 2001 udvidet med en person, der har ansvar for spørgsmål i forbindelse med nuklear sikkerhed.

En af årsagerne til, at Kommissionen besluttede, at nuklear sikkerhed ikke skulle indgå i den første decentraliseringsbølge, var vanskeligheden ved at rekruttere højt kvalificeret personale lokalt eller i EU.

Kommissionens politik med hensyn til ansættelse af lokalt personale er uændret: Lokalt ansat personale betales med markedssatsen under hensyntagen til lokale forhold. En forvridning af det lokale marked er ikke i modtagerlandets interesse.

Projekterne gennemføres fortsat i et langsomt tempo

Afviklingen af den oparbejdede pukkel går ud over nye projekter

5.54. Da SCR blev oprettet, overtog det en lang række problemer (de fleste af de gamle projekter, der var blevet startet på et tidligere tidspunkt, var forsinket, fejl var ikke blevet korrigeret, en lang række problemer var ikke blevet løst, og fakturaer var blevet stillet i bero). SCR startede med at tage fat på at få afviklet puklen, og det gik ud over nyere projekter. En lang række projekter måtte annulleres eller startes forfra, fordi de virksomheder, der havde afgivet bud, ikke havde kunnet fastholde deres bud på samme niveau i en så lang periode.

5.55. Ved udgangen af 2000 var der således kun forberedt en kontrakt og to udbud med henblik på »konstruktionssikkerhedsprojekterne« under 1997-programmerne. Da SCR ville underskrive kontrakterne om to projekter inden for rammerne af 1996-programmerne, var der ikke de nødvendige finansielle midler til disposition, fordi GD IA havde brugt dem i 1997 til finansiering af en anden kontrakt. Kommissionen var længe om at løse dette problem — det tog fem måneder at få en omfordeling af midlerne igennem, og der gik henholdsvis seks og otte måneder, før de to kontrakter blev underskrevet.

5.56. Tacis-programmerne var ramt af underbemanding (som til dels blev udlignet af projektledernes meget store indsats), men alligevel fik Kommissionen rettet en del op på forholdene. Bevillingspuklen, dvs. de bevillinger, der var indgået forpligtelser for, men som endnu ikke var dækket af kontrakter, blev fra 1998 frem til medio 2000 nedbragt fra 142 millioner euro til 117 millioner euro, for så vidt angik kontrakter om levering af udstyr, og fra 82 millioner euro til 72 millioner euro, for så vidt angik Tacis-tjenesteydelseskontrakter. Men medio 2000 var det beløb, der endnu ikke var disponeret over til Phare-tjenesteydelsesprojekter (42 millioner euro), stadig på nogenlunde samme niveau som i 1998 (41 millioner euro).

5.54. For at afvikle den oparbejdede pukkel besluttede Kommissionen at indføre en stram prioritering ved iværksættelsen af nye projekter, hvilket betød, at projekter inden for konstruktionssikkerhed blev forsinket. Projekter, der går tilbage til 1996 eller tidligere, er nu afsluttet, mens projekter fra 1997 og senere år enten er under forberedelse eller gennemførelse.

Et væsentligt problem har været misforholdet mellem varigheden af udstyrsprojekter og finansieringsmemoranda. Der blev truffet foranstaltninger til at udvide budgetposter og indledt forhandlinger med tilbudsgivere for at forhindre, at modtagerne mister finansiering. Dette blev opnået i 1998/1999.

5.55. Beslutningen om at prioritere førte nødvendigvis til betydelige fremskridt inden for følsomme områder, men forårsagede som nævnt forsinkelser på andre områder, herunder sektoren for konstruktionssikkerhed. I juli 2001 var der imidlertid indgået kontrakter for denne sektor til en værdi af 3 mio. EUR ud af en tildeling for 1997 på 11 mio. EUR.

Af de to projekter, som Retten bemærker var undertegnet for sent, var det ene forsinket efter anmodning fra kontrahenterne på grund af personaleproblemer; det andet vedrørte gennemførelsen af undersøgelser af en bestemt reaktortype, som er installeret i både de central- og østeuropæiske lande og i de nye uafhængige stater.

5.56. Da Phare-programmerne har kortere varighed end Tacis-programmerne (tre år), skal alle kontrakter indgås med kortere frist. I overensstemmelse med den sædvanlige procedure blev der indgået forpligtelser for 1997-programmet, før det blev afsluttet i oktober 2000. I oktober 2000 var tallet for Phare således næsten 3 mio. EUR lavere.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Udarbejdelsen af kontrakterne

5.57. De fleste kontrakter under Phare- og Tacis-programmerne var forsinket med mere end et år. For nogles vedkommende var det endog et spørgsmål, om de overhovedet var berettigede, fordi de ikke længere var aktuelle. Ved udgangen af 2000 var en række projekter i Rusland under 1993-, 1994- og 1995-programmerne endnu ikke færdigudarbejdet. Kontrakterne om mange af 1997-projekterne var endnu ikke undertegnet, og de nærmere betingelser for 1998-projekterne var endnu ikke fastlagt. 165 russiske projekter var væsentligt forsinkede. Med det nuværende gennemførelsetempo vil det tage over seks år at indhente de oparbejdede forsinkelser.

5.57. De resterende konstruktionssikkerhedsprojekter fra før 1997 vedrører alle levering af udstyr. Disse projekter blev afbrudt på grund af en åbenbar interessekonflikt og blev senere genoptaget. Kommissionen er stadig overbevist om, at der kan opnås resultater før programmets afslutningsdato.

1997-projekterne er sikret: Alle de nærmere betingelser er blevet fastlagt, og kontrakterne med indkøbscentralerne er blevet forlænget. Alle de nærmere betingelser er godkendt for 1998, undtagen i to tilfælde.

Den aktuelle gennemførelses hastighed bør af følgende årsager ikke fremskrives:

- som følge af personaleforøgelse vil Kommissionen kunne indlede flere sideløbende projekter
- ifølge nye retningslinjer for leveringskontrakter skal indgåelsen af kontrakter være afsluttet 150 dage efter fristen for indgivelse af tilbud
- programmering af teknisk fremskredne projekter vil mindske projekttopsplitningen og derved føre til højere udgifter pr. kontrakt.

Der kan indgås kontrakter om hovedparten af udstyret for 1993-1997 inden for to år.

5.58. Som det fremgår af **tabel 5.6**, der viser varigheden af de forskellige projektfaser, tog det meget lang tid at gennemføre de første faser af de projekter, der blev finansieret i Rusland under programmerne for 1992-1998. En undersøgelse af de mest problematiske tilfælde viser, at de konstaterede forsinkelser hovedsagelig skyldtes, at der deltog så mange i gennemførelsen, og at procedurerne var indviklede. Kommissionen har erklæret, at den som anbefalet af Retten ikke længere vil anvende indkøbscentraler. Det burde hjælpe på forholdene, at der ikke er så mange parter involveret, og også fremskynde gennemførelsesprocessen.

5.58. Kommissionen besluttede fra 1998 at reducere antallet af aktører ved at lægge et større ansvar for gennemførelsen af projekter om forbedring af værker ud til de EU-erhvervsdrivende, der står for bistanden på stedet (se 1998-meddelelsen). I 1998 besluttede Kommissionen at ophøre med at benytte indkøbscentraler i fremtidige programmer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.59. De lokale myndigheder skal godkende de tekniske specifikationer til alt udstyr, der skal leveres. Specifikationerne skal være i overensstemmelse med lovgivningen i modtagerlandet. Godkendelsen skal foreligge, inden der offentliggøres udbud, og det giver ofte lange forsinkelser, undertiden tilsyneladende uden nogen grund.

5.60. Ansvarsfordelingen mellem Kommissionens tjenester og indkøbscentralerne er ikke klart defineret, og derfor har de en omfattende korrespondance, som altid giver anledning til større eller mindre forsinkelser, navnlig når Kommissionens finans- eller kontraktenheder er længe om at svare. Det kan tage flere måneder at få godkendt en bedømmelse af de afgivne bud.

KOMMISSIONENS SVAR

5.59. For nye store projekter påtænker Kommissionen at anmode om et aftalememorandum, som vil forpligte modtagerne til kortere reaktionsfrister.

5.60. Kommissionen har truffet foranstaltninger til at præcisere sine forbindelser med indkøbscentralerne for at undgå unødvendig korrespondance og forsinkelser. I EuropeAid-Samarbejdskontoret, der blev oprettet i 2001, er kontrakt- og finansenhederne blevet slået sammen til en enkelt enhed i hvert geografisk direktorat. Reglen om, at der højst må gå 150 dage mellem afslutningen af tilbudsgivningen og indgåelsen af kontrakter har også ført til en effektivisering af operationerne mellem enheder.

Tabel 5.6 — 1992-1998 Tacis-programmer i Rusland — Varigheden af de første tre faser

Faser afsluttet pr. 11.10.2000		Fasernes varighed (i måneder)			
Projekttype		TS/KB	Udbud	Forhandlinger	De tre faser tilsammen
Driftssikkerhed	Gennemsnit	3		2	5
	Maksimum	3		3	6
Konstruktionssikkerhed	Gennemsnit	5	10	7	21
	Maksimum	13	11	19	34
Sikkerhedskontrol	Gennemsnit	7	16	7	18
	Maksimum	13	16	10	30
Udstyr	Gennemsnit	11	16	10	34
	Maksimum	28	32	32	64
Alle typer	Gennemsnit	9	14	9	28
	Maksimum	28	32	32	64

Ikke-afsluttede faser pr. 11.10.2000		Antal måneder fra starten af hver fase		
Projekttype		TS/KB	Udbud	Forhandlinger
Konstruktionssikkerhed	Gennemsnit	31	22	
	Maksimum	31	26	
Sikkerhedskontrol	Gennemsnit	19	26	
	Maksimum	24	27	
Udstyr	Gennemsnit	32	24	23
	Maksimum	52	38	50
Alle typer	Gennemsnit	30	23	23
	Maksimum	52	38	50

NB: De tre på hinanden følgende faser er: udarbejdelse af de tekniske specifikationer (TS) og kontraktbetingelserne (KB), udbud og udvælgelse af kontrahent samt forhandling med kontrahenten og undertegnelse af aftale.

Kilde: Tacis-programmet — Nuklear sikkerhed — den fælles forvaltningsenhed — Moskva.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.61. Andre forsinkelser kan skyldes mangler ved det arbejde, der præsteres af faglige eksperter på stedet — overslagene over projektomkostningerne er upålidelige, de tekniske dokumenter er lige fra begyndelsen af dårlig kvalitet, og det tager lang tid, inden der foretages ændringer (som Kommissionen eller indkøbscentralen har anmodet om).

Underleverancer

5.62. Vestlige virksomheder med speciale i faglig bistand giver undersøgelser af konstruktionssikkerheden i kernekraftværker i underentreprise til lokale institutter. Disse institutter får først betaling for deres arbejde, når Kommissionen har betalt hovedkontrahenten. Da Kommissionen er længe om at udbetale disse beløb, betales underkontrahenterne ofte ikke fuldt ud før et år efter, at de har udført hele det planlagte arbejde — hvilket kan give dem alvorlige problemer, fordi de ofte har en meget anstrengt økonomi. Trods Rettens kritik af disse forhold i særberetningen havde Kommissionen ved udgangen af 2000 endnu ikke fundet en tilfredsstillende løsning på dette problem.

Forvaltningen er blevet mere effektiv, men den er stadig ikke gennemsigtig nok

FFC's tekniske støtte

5.63. Som følge af Rettens bemærkninger om, at Kommissionen havde delegeret for mange beføjelser til tredjemand, anvender Kommissionen ikke længere sammenslutningen af europæiske elproducenter til faglig bistand. Den har overdraget Det Fælles Forskningscenter ansvaret for faglig bistand til planlægning, udarbejdelse af kontraktbetingelser og bedømmelse af konstruktionssikkerhedsprojekter og bistand på stedet.

5.64. Beslutningen om at overdrage ansvaret for den tekniske støtte til FFC blev godt modtaget af alle parter, der anerkender FFC's videnskabelige kvaliteter og uafhængighed. Der er rimelig tilfredshed med det tempo, FFC behandler de forelagte opgaver i. Behandlingen af sager vedrørende udstyr (tekniske specifikationer, kontraktbetingelser, evalueringsrapporter) går nu hurtigere. I første kvartal af 2000 gik der gennemsnitligt 70 arbejdsdage, men ved udgangen af året gik der under 20 dage.

KOMMISSIONENS SVAR

5.61. Kommissionen forventer, at de nye ordninger vil forbedre situationen, forudsat at der først afsættes midler, når der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der er udarbejdet tilstrækkelige tekniske specifikationer. Den omhu, der nu udvises af faglige bistandsydere på stedet i forbindelse med forberedelse af nye projekter om forbedring af værker, giver forventning om bedre overholdelse af tidsfrister.

5.62. Kommissionens ansvar gælder dens hovedkontrahent. Den er ved at tage skridt til at fremskynde betalingerne til kontrahenter, hvilket skulle betyde, at der ikke vil være nogen grund til, at underkontrahenter ikke betales til tiden.

5.63. Kommissionen har faktisk opfulgt Rettens bemærkninger i 1998 om, hvad den kaldte sammenslutningen af europæiske elproducenter for store rolle, ved at indstille de kontraktmæssige forbindelser med denne sammenslutning og ved at anmode Det Fælles Forskningscenter (FFC) om at overtage den faglige rådgivningsfunktion.

5.64. Denne forbedring skyldtes hovedsagelig, at antallet af FFC-ansatte, som er fuldtidsbeskæftiget med støtte til nuklear sikkerhed, er forøget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Indkøbsprojekter, der forvaltes af andre mellemlid

5.65. Retten kritiserede også, at Kommissionen lod indkøbscentraler levere udstyr. I 2000 brugte Kommissionen stadig sådanne centraler til projekter, hvor finansieringen var blevet tildelt før 1998. Kommissionen har nu besluttet, at den ikke selv vil forvalte sådanne projekter, men fremover vil overdrage dem til vestlige virksomheder, der yder faglig bistand på stedet. Denne løsning giver imidlertid ikke tilstrækkelig garanti for gennemsigtighed. Konsulenterne på stedet hjælper allerede støttemodtagerne med at udarbejde de tekniske specifikationer til udstyrsprojekterne og også kontraktbetingelserne, og de deltager i bedømmelsen af de afgivne bud. Retten så imidlertid flere tilfælde, hvor disse konsulenter ikke altid havde overholdt udbudsreglerne og -procedurerne. Der kunne være risiko for interessekonflikter.

Modtagernes begrænsede deltagelse

5.66. Den økonomiske situation i modtagerlandene har naturligvis direkte indflydelse på det nukleare sikkerhedsniveau. I 2000 havde anlæggene i Ukraine store problemer med at finde de nødvendige finansielle ressourcer til brændstof, personalelønninger (man var en-to måneder bagud med lønudbetalingerne), den nødvendige vedligeholdelse og deres andel af finansieringen af bestemte projekter. Endvidere hindredes gennemførelsen af projekterne også af institutionelle ændringer, navnlig i Bulgarien, Rusland og Ukraine, hvor det skabte problemer, at tilsynsmyndighederne ikke havde tilstrækkelige beføjelser, og at personalet hyppigt blev udskiftet.

5.67. Kommissionen har bedre muligheder for at påvirke de lande, der har ansøgt om tiltrædelse, end NUS. Lige inden Helsinki-topmødet, der åbnede vejen for tiltrædelsesforhandlinger, accepterede Bulgarien, Litauen og Slovakiet således Kommissionens krav om, at de skulle lukke de ældste enheder i deres anlæg.

5.68. Kommissionen har til gengæld ikke de samme muligheder for at lægge pres på NUS. I Ukraine anmodede Kommissionen f.eks. forskellige regeringsorganer om at styrke tilsynsmyndighederne (der i dag hører

5.65. Kommissionen er blevet opmærksom på risikoen for interessekonflikter og har anmodet FFC og andre tjenestegrene om at deltage i fuldt omfang i evalueringen af leverings- og konstruktionsprojekter. Den første gang, en sådan fremgangsmåde blev fulgt, nemlig ved den komplicerede evaluering af Tjernobyl-projektet, viste den sin berettigelse. Gruppen af fuldtidsarbejdende FFC-eksperter sikrer, at der kan nydes godt af de kumulerede erfaringer.

5.66. Rettens iagttagelser vedrørende virkningerne af den økonomiske situation og de institutionelle ændringer i Tacis-området er korrekte. Institutionelle ændringer kan være mindre relevante for Phare-programmerne, da de nationale bistandskoordinatorene i tiltrædelseslandene er ansvarlige for modpartsaktioner.

5.68. Udvidelsen giver Kommissionen en enestående mulighed for at få indflydelse på modtagerlandene, hvilket ikke er tilfældet for de nye uafhængige stater. EBRD-projekter i disse lande påvirkes også af problemer i de nationale beslutningsprocesser.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

under miljøministeriet og har begrænsede beføjelser), men den fik ikke et bindende tilsagn fra disse organer. EBRD kan stille strengere betingelser, fordi den har G7-gruppen bag sig. Den kan f.eks. annullere et projekt, hvis det efter flere måneder er blevet klart, at det ikke vil være muligt at gennemføre projektet i overensstemmelse med den fastsatte tidsplan, og at det er modtagerens skyld.

5.69. Den lave motivationsgrad hos nogle modtagere i NUS gør det vanskeligt at gennemføre projekter på bedst mulig måde. Det gælder navnlig tilsynsmyndighederne. Det er stadig ikke lykkedes modtagerlandene at etablere stærke og uafhængige tilsynsmyndigheder — det skyldes i høj grad, at viljen til at gøre det ikke er der. Denne situation er blevet kritiseret af forskellige institutioner, f.eks. G7, Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og EBRD.

5.70. Det er på denne baggrund, effekten af de EU-finansierede projekter til støtte for tilsynsmyndighederne skal bedømmes. »2+ 2«-metoden (der ydes støtte både til kernekraftværker og til tilsynsmyndigheder) har vist sig at være meget vanskelig at gennemføre. Denne metode kræver, at alle involverede parter går ind for den, og at kraftværkernes og tilsynsmyndighedernes arbejde tilpasses tidsmæssigt efter hinanden. I Rusland har der været en lang række problemer med den eneste rammekontrakt, der er blevet undertegnet, og ved udgangen af 2000 var der ikke kommet gang i nogen projekter af denne type i Ukraine. Modtagerne har tilsyneladende ikke forstået formålet med denne metode. De betragter den kun som en kilde til finansiering af deres tilsynsmyndigheder.

Konklusion

5.71. På grundlag af opfølgningen af bemærkningerne i særberetning nr. 25/98 konstaterer Retten, at Kommissionens strategi for fremtiden er blevet klarere, men at fordelene ved den nye metode endnu ikke kan mærkes. Navnlig på grund af FFC's støtte kan Kommissionen nu overvåge projekterne bedre. Endvidere tager betalingsproceduren ikke helt så lang tid som tidligere, og Kommissionen anvender reglerne strengere.

5.70. Denne metode er i princippet hensigtsmæssig, men vanskelig at anvende. Iværksættelsen af store projekter (projekter vedrørende forbedring af anlæg) kan kun påbegyndes, hvis den vestlige tekniske sikkerhedsorganisation har gennemgået alle aspekter af licensplanerne.

5.71. Kommissionen hilser Rettens bemærkninger om, at den fremtidige strategi er klarere, og at der er sket forbedringer med hensyn til overvågning og kontrol, velkommen. Selv om ordningen med prioriterede projekter er trådt i kraft, har der ikke været nogen opfølgning af denne nye strategi fra Parlamentet eller Rådet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.72. Retten bemærker imidlertid, at en række af de mangler, den gjorde opmærksom på i særberetningen, stadig fandtes ved udgangen af 2000:

- a) Kommissionen har stadig ikke fastlagt indikatorer til brug ved måling af de fremskridt, der er gjort inden for nukleare sikkerhedsnormer (jf. punkt 5.48).
- b) Den hurtige personaleudskiftning og delegationernes begrænsede deltagelse i projektgennemførelsen gjorde det vanskeligt at gennemføre og kontrollere projekterne (jf. punkt 5.51-5.53).
- c) Gennemførelsen af projekterne og afviklingen af de oparbejdede pukler gik stadig meget langsomt (jf. punkt 5.54-5.61).
- d) De gældende udbudsregler var ikke altid blevet overholdt nøje, og en række problemer med forvaltningen og leveringen af udstyr var endnu ikke blevet løst (jf. punkt 5.65).
- e) Samordningen af projekter gennemført på stedet og planlagte projekter vedrørende tilsyn med sikkerhedsbestemmelser og kontrolmyndigheder var stadig mangelfuld, og det var usikkert, om »2 + 2-metoden« ville kunne give effektive resultater (jf. punkt 5.70).
- f) Betalingen af de lokale institutter, der havde fået overdraget opgaven at foretage undersøgelser, trak stadig i langdrag, hvilket bragte disse institutter i en vanskelig økonomisk situation (jf. punkt 5.62).

KOMMISSIONENS SVAR

5.72.

- a) Der er udviklet en metode til fastlæggelse af EU's holdning til en »høj grad af nuklear sikkerhed«. Metoden er ikke baseret på EU-normer. Denne metode vil blive benyttet i tiltrædelsesforhandlingerne, og den vil blive taget i betragtning i et påtænkt projekt under Tacis-programmet, som skal fastlægge metoder til at vurdere fremskridtene med hensyn til sikkerheden i kernekraftværker i de nye uafhængige stater.
- b) Antallet af stillinger er blevet forøget, midlertidigt ansatte erstattes af permanent personale, og der er sket en vis decentralisering.
- c) Der er truffet følgende foranstaltninger: forøgelse af de menneskelige ressourcer, øget inddragelse af FFC, streng prioritering af projekter, udvidelse af projekternes omfang, forbedret planlægning samt ophør med at benytte indkøbscentraler. Disse foranstaltninger er blevet suppleret med de generelle reformer, der blev foretaget samtidig med oprettelsen af EuropeAid-Samarbejdskontoret, såsom 150-dagesreglen i de nye retningslinjer for leveringskontrakter og selve strukturen af det nye kontor, der er bedre målrettet mod projektgennemførelse.
- d) Kommissionen har forenklet sine regler og procedurer og har derved skabt mere effektive rammer og mindsket risikoen for manglende overholdelse. Kommissionen er overbevist om, at de ovennævnte foranstaltninger vil gøre det muligt at indgå kontrakter om udstyr for programmeringsårene 1993-1997 inden for to år.
- e) Kommissionen vil kun gennemføre sådanne industrielle projekter, hvis klare betingelser (f.eks. godkendelse af licensprocedurer af den vestlige tekniske sikkerhedsorganisation) er opfyldt.
- f) Kommissionen kan ikke blande sig i forbindelserne mellem dens egen hovedkontrahent og en underkontrahent. Men foranstaltninger truffet af EuropeAid-Samarbejdskontoret for at fremskynde betalinger til hovedkontrahenter burde føre til hurtigere betaling af underkontrahenter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.73. Disse mangler skyldes til dels, at Kommissionen endnu ikke har afsat tilstrækkeligt personale til, at programmerne kan gennemføres og kontrolleres tilfredsstillende (jf. punkt 5.51-5.53). Ved udgangen af 2000 var omstruktureringen af Kommissionens afdelinger stadig i gang. Gennemførelsesprocedurerne er ikke så rationelle, som de burde være (jf. punkt 5.58-5.60), og Kommissionen har ikke i tilstrækkelig grad gjort sin støtte afhængig af, at bestemte betingelser opfyldes, for at gøre støttemodtagerne mere motiverede (jf. punkt 5.68-5.69).

Anbefalinger

5.74. Kommissionen bør tildele forvaltningsenheden tilstrækkelige personaleressourcer og om nødvendigt ansætte eksperter i et passende tidsrum. Endvidere bør den involvere delegationerne mere i projekterne og give dem mulighed for at tilbyde lokale ansættelseskontrakter, der er så attraktive, at de kan interessere højt kvalificerede eksperter og også få dem til at blive.

5.75. I den nye instruktionshåndbog i kontrakter vedrørende tjenesteydelser, leverancer og bygge- og anlægsarbejder⁽²²⁾ fastsættes der nu tidsfrister for tildeling og undertegnelse af kontrakter. Fremover bør Kommissionen også fastsætte tidsfrister, der gælder for alle parter, for udarbejdelse og godkendelse af udbudsdokumenter.

5.76. Kommissionen bør gøre foranstaltningerne mere effektive ved at stramme betingelserne for intervention. Disse betingelser kunne drøftes inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftaler. Hvis de retningslinjer, der fastlægges af underudvalgene for miljø, energi og nuklear sikkerhed, blev behandlet i det almindelige PSA-udvalg, kunne der vedtages en sammenhængende strategi, der omfattede alle sociale, fiskale og institutionelle aspekter af energisektoren, og som var bindende for modtagerstaten.

KOMMISSIONENS SVAR

5.73. Kommissionen har styrket den relevante enhed i EuropeAid-Samarbejdskontoret og i Generaldirektoratet for Udvidelse med fastansat personale. Projekterne evalueres løbende af tilsynsselskaber, med hvilke der er indgået kontrakter, og som holder Kommissionen regelmæssigt underrettet. Med brugen af nye retningslinjer er projektgennemførelsen blevet mere effektiv og gennemsigtig.

Kun i forbindelse med Phare-programmerne kan princippet om opfyldelse af betingelser anvendes strengt. Aftalememoranda vil i stigende grad blive benyttet i forbindelserne med de nye uafhængige stater.

5.74. Der er taget skridt til at behandle problemet med personaleressourcer ved at styrke den operationelle enhed for nuklear sikkerhed i EuropeAid-Samarbejdskontoret og i Generaldirektoratet for Udvidelse samt ved at ansætte personale med ekspertviden inden for meget specifikke områder i FFC for en periode på tre år. Spørgsmål i forbindelse med den bedste mulige rolle for delegationerne er ved at blive undersøgt og bør løses inden for rammerne af de decentraliseringsbeslutninger, der skal træffes for Tacis-programmet og decentraliseringen af Phare.

5.75. Kommissionen forventer, at de nye retningslinjer vil mindske tidsforbruget i de forskellige faser af kontraktproceduren. For fremtidige programmer påtænker Kommissionen at udarbejde en række retningslinjer, som udtrykkelig fastsætter maksimale frister for de forskellige trin i udarbejdelsen af udbudsdokumenter.

5.76. Kommissionen anerkender fuldt ud, at det er vigtigt at inkludere alle former for bistand i en bredere politisk ramme. Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne er absolut det bedste middel, der står til rådighed, både i de relevante underudvalg og i møderne på politisk niveau. Mange af de konstaterede problemer skyldes ikke blot mangel på politisk godkendelse, men også problemer med den daglige opfølgning af projekternes udvikling.

⁽²²⁾ Instruktionshåndbog — kontrakter vedrørende tjenesteydelser, leverancer og bygge- og anlægsarbejder, der indgås i forbindelse med Fællesskabets samarbejde med tredjelande) SEK (1999) 1801/2, vedtaget af Kommissionen den 10. november 1999.

ANDRE BEMÆRKNINGER

*Tacis-transaktioner***Bangkok-faciliteten**

5.77. Gennem den såkaldte »Bangkok-facilitet« har Tacis-programmet siden 1992 ydet støtte til Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) til finansiering af den faglige bistand, der ydes i forbindelse med bankens virksomhed. Støtten til faglig bistand skal fortrinsvis bruges til forberedelse og gennemførelse af EBRD-investeringer. Betalingerne har ligget på ca. 20 millioner euro om året (23 millioner euro siden 1998).

5.78. EBRD offentliggør hvert år et nøgletal for den »løftestangeffekt«, faglig bistand finansieret over Tacis har, dvs. i hvilken grad denne bistand har medført EBRD-investeringer. Dette nøgletal kan beregnes forskelligt. I årsberetningen om Tacis for 1999 er nøgletallet f.eks. angivet til 1:50, mens der i en evalueringsrapport fra 1999 angives to tal, 1:15 og 1:38. Under revisionen var det temmelig vanskeligt at kontrollere sammenhængen mellem faglig bistand og EBRD-investeringen. I nogle tilfælde var investeringerne talt to gange, hvilket tyder på, at det faktiske tal er lavere end angivet. Da nøgletallet for denne »løftestangeffekt« er så upræcist defineret, er dette tal af begrænset nytte og bør ikke anvendes som et kriterium for, at Bangkok-faciliteten er berettiget.

5.79. En del af Bangkok-faciliteten kan anvendes til finansiering af Early Stage Equity (ESE) Funds driftsomkostninger — ESE er investeringsfonde, der specielt investerer i opstartsfasen — og til faglig bistand til undersøgelser forud for investeringer og efterfølgende konsulentbistand. I 1999 og 2000 blev 25 % af Bangkok-faciliteten anvendt til dette formål (5-6 millioner euro). Pr. 31. december 2000 var der i alt blevet brugt 31,2 millioner euro fra Bangkok-faciliteten til faglig bistand og forvaltning af ESE-fondene. EBRD's tilsvarende investeringer og udbetalte lån beløb sig kun til 69,2 millioner euro. Det giver et meget lavt investeringsnøgletal på kun 1:2.

5.80. ESE-fondene blev oprindeligt oprettet med henblik på at yde små og mellemstore private virksomheder i bestemte regioner egenkapital. Disse betingelser er ikke altid blevet opfyldt. EBRD-investeringer er i mange tilfælde en blanding af lån og finansiering af egenkapital.

5.78. Kommissionen finder, at et sådant præstationskriterium er værdifuldt i forbindelse med overvågningen af Bangkok-facilitetens virkninger. Kommissionen er enig i, at det skal tilstræbes at beregne »løftestangeffekten« så nøjagtigt som muligt, og den har allerede taget skridt til at sikre, at beregningen af dette nøgletal rapporteres mere præcist i fremtiden. Hvad der udgør et godt resultat som målt ved dette nøgletal vil afhænge af den specifikke aktivitet, der er tale om.

Nøgletallet for løftestangeffekten er ikke det vigtigste effektivitetskriterium for tiltag i henhold til Bangkok-faciliteten. Kommissionen og banken tilstræber i stedet at foretage en bredere vurdering af »overgangsvirkningerne« for finansielle operationer. De anvendte foranstaltninger omfatter erhvervs-mæssig vækst, skabelse af arbejdspladser, brug af ny teknologi, forbedret erhvervspraksis og forbedret selskabsledelse.

5.79. Operationer med risikovillig kapital er notorisk omkostningskrævende og risikable, og det var fra begyndelsen klart, at nøgletallet for forholdet mellem faglig bistand og investeret kapital ville være højt. Forholdstallet har faktisk været betydeligt bedre end forventet, fordi der blev benyttet mindre faglig bistand end forventet, og banken regner med at øge kapitalen i nogle af fondene som et skridt i retning mod at tilvejebringe kapital fra den private sektor. Det forhold, at ESE-fondene har vist sig at være troværdige investeringsinstrumenter, har betydet, at Kommissionen vil blive i stand til at trække sin støtte tilbage noget tidligere end forventet.

5.80. Fondenes investeringspolitik afgøres af tilsynsorganerne, hvor Kommissionen er medlem. Som det er sædvanen i operationer med risikovillig kapital giver ESE-fondenes investeringspolitik mulighed for, at investeringer kan have form af en blanding af lån og egenkapital.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.81. Investeringsfondene forvaltes af kontrahenter, der kaldes »fund managers«. Mange af disse fund managers er også involveret i andre investeringsfonde og finansierer aktiviteter i Rusland. Det skaber risiko for interessekonflikter: Hvis en fund manager i vid udstrækning kan benytte konsulenter til at evaluere og kontrollere investeringer i en portefølje, er der risiko for, at han foretager samme investeringer i en anden portefølje og gør ejerne af den sidstnævnte portefølje en tjeneste. Der er derfor ikke sikkerhed for, at fund managerne anvender den faglige bistand fra EU korrekt.

5.82. Bangkok-faciliteten anvendes også til finansiering af »Turn Around Management« (TAM) programmet. Det væsentligste formål med TAM-programmet er at give den øverste ledelse i udvalgte virksomheder råd og praktisk vejledning. Der er ikke en direkte sammenhæng mellem denne støtte og EBRD-investeringerne, og den er heller ikke en integrerende del af EBRD's bankaktiviteter. Derfor er støtteberettigelseskriterierne for finansieringen af dette program under Bangkok-faciliteten ikke opfyldt.

5.83. Ifølge de årlige finansieringsaftaler skal EBRD udarbejde en rapport til Kommissionen om hvert enkelt af de årlige programmer. Rapporten skal indeholde en vurdering af, i hvilket omfang målene for programmet er blevet opfyldt. Den seneste rapport var dateret 12. april 1999 og vedrørte 1998. Denne rapport indeholder imidlertid ingen vurdering af, i hvilket omfang målene for programmet er blevet opfyldt.

KOMMISSIONENS SVAR

5.81. Tre beskyttelsesforanstaltninger forhindrer virkelige interessekonflikter i at opstå. De er:

— kravet om, at EBRD støtter operationer, som er »supplerende« — dvs. på områder, hvor den private sektor ikke ville investere. Dette er afspejlet i ESE-fondenes investeringspolitik

— fund manager-aftalerne udelukker krydsinvesteringer

— EU's faglige bistand forvaltes af EBRD og ikke af fund managerne. EBRD har meddelt Kommissionen, at kun én fund manager har andre interesser i forbindelse med risikovillig kapital i Rusland. I intet tilfælde har en fund manager medinvesteret i et selskab, der også modtager ESE-investeringer.

5.82. Anvendelsesområdet for Bangkok-faciliteten defineres ved den årlige finansieringsaftale med EBRD. I de pågældende år har TAM-programmet udtrykkelig været nævnt på listen over berettigede projekter, som er bilagt finansieringsforslaget og forelagt for medlemsstaterne med henblik på godkendelse. TAM-programmet er i sig selv et værdifuldt program. Kommissionen er imidlertid enig i, at Bangkok-faciliteten ikke er den mest hensigtsmæssige finansieringsmekanisme, og den har allerede bestemt, at TAM-programmet fra 2001 skal finansieres over det nationale Tacis-program.

5.83. Rapporterne indeholder en vurdering af hver af de støttede operationer. Tidligere insisterede Kommissionen ikke på, at banken samlede disse for at foretage en vurdering på programniveau, da den ikke var overbevist om værdien heraf. Ikke desto mindre forsøger EBRD fra 2001 at foretage en sådan vurdering i en årsrapport til donorerne. Kommissionen har suppleret bankens årlige vurderinger på operationsplan med en uafhængig evaluering af programmet, der blev rapporteret i 1999.

Der gøres i 2001 en indsats for at forbedre rapporternes layout og indhold med øget fokusering på overgangsvirkningerne. ESE-fondene (25 % af programmet) er genstand for en detaljeret kvartalsvis rapportering samt halvårlig revision i tilsynsorganerne og en årsrapport, der skal godkendes af Kommissionen, før der frigives midler til efterfølgende år. Der er i princippet opnået enighed om, at Kommissionen skal føre nærmere tilsyn med andre tilbagevendende projekter, navnlig mikrofinansieringsoperationer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.84. GD for Finanskontrol reviderede faciliteten hos EBRD i februar 2000. Det var den eneste revision, der var blevet foretaget i en periode på fire år. Ved revisionen påvistes en række væsentlige forhold. Sådanne efterfølgende revisioner bør foretages med regelmæssige mellemrum. Projekter under Bangkok-faciliteten kontrolleres hverken af Tacis-tilsynshederne eller af EBRD selv, selv om det er fastsat i tilsynskontrakten, at der også skal føres tilsyn med projekter under Bangkok-faciliteten, hvis EBRD anmoder derom. Det har den endnu ikke gjort.

5.85. Hvis det besluttes, at faciliteten skal fortsætte, selv om den har begrænset effekt, bør Kommissionen sørge for at gøre forvaltningen mere effektiv: i) Kontrakterne om forvaltningen af investeringsmidlerne bør gøres mere gennemskuelige. ii) Overvågningen af projekterne bør indgå i den normale Tacis-overvågning. iii) Kommissionen bør systematisk kræve gennemførelsesrapporter og regnskaber, og disse rapporter bør være en forudsætning for udbetalingen af støtten. iv) Det bør ved revision efterprøves, om regnskaberne er rigtige.

Det Internationale Center for videnskab og Teknologi, Rusland (ISTC) og Centret for Videnskab og Teknologi, Ukraine (STCU)

5.86. Det Internationale Center for Videnskab og Teknologi i Rusland (ISTC) og Centret for Videnskab og Teknologi i Ukraine (STCU) giver videnskabsmænd, som tidligere arbejdede med våbenprogrammer i NUS, mulighed for at bruge deres ekspertise til fredelige formål (ikke-spredning af kernevåben). Formålet er endvidere at støtte overgangen til markedsøkonomi og at få videnskabsmænd og ingeniører fra NUS med i den internationale forskning. Centrene støttes af et donorsamfund, hvis største bidragydere er USA, Japan og EU. Centrene ansætter lokalt og internationalt personale og udarbejder årsrapporter med regnskaber. Regnskaberne revideres af et privat eksternt revisionsfirma.

KOMMISSIONENS SVAR

5.84. *Kommissionen er enig med Rettens konklusioner vedrørende revisioner, men mener ikke, at det er nødvendigt eller ønskeligt, at projekter under Bangkok-faciliteten rutinemæssigt kontrolleres af Tacis-tilsynshederne. EBRD er ansvarlig for hele projektforløbet, herunder tilsyn med kvaliteten af de ydede tjenester, og er bedst placeret til at udøve funktionen som tilsynsførende, da den har den nødvendige faglige ekspertise og er på stedet.*

Kommissionen kan spille en rolle med hensyn til øget overvågning af resultaterne af nogle af de længerevarende programmer, der finansieres af Tacis. Der findes en kontrolordning for ESE, som vil blive udvidet til at omfatte operationer i forbindelse med mikrofinansiering. Kommissionen overvejer sammen med EBRD, om Tacis-tilsynshederne også kan spille en rolle med hensyn til kontrol af et udvalg af projekter under Bangkok-faciliteten.

5.85. *Kommissionen er enig i, at der er behov for hyppigere revisioner af Bangkok-facilitetens midler, og den vil fortsat arbejde for at forbedre kvaliteten af den rapportering og overvågning, der foretages af Kommissionens tjenestegrene. Den finder, at der findes tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger i fondsforvaltningsaftalerne til at sikre, at der ikke er interessekonflikter. Et rutinemæssigt Tacis-tilsyn vil ikke være hensigtsmæssigt, og det vil heller ikke forbedre forvaltningen af midlerne. Kommissionen vil imidlertid sikre en nærmere kontrol ved sine embedsmænd, om nødvendigt bistået af eksterne eksperter, efter retningslinjerne for ESE-fondene*

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.87. Inden hele programgennemførelsen blev overført til Generaldirektoratet for Forskning i februar 2001, var det uklart, hvordan den økonomiske forvaltning af støtten til ISTC og STCU og kontrollen af betalingerne og den finansielle opfølgning var fordelt i Kommissionen mellem Generaldirektoratet EuropeAid (tidligere Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser), Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser og Generaldirektoratet for Forskning. Betalinger fra Kommissionen til ISTC og STCU er udelukkende baseret på skønsmæssige beregninger af behovet for likvide midler, og der foretages ikke opfølgning af afholdte udgifter. Fra 1994 til 2000 har Kommissionen betalt 88 millioner euro til ISTC, og fra 1998 til 2000 5 millioner euro til STCU uden nogensinde at foretage efterfølgende revision af disse midler.

5.88. Kommissionen bør forbedre kontrollen af de faktiske udgifter og med regelmæssige mellemrum foretage efterfølgende revisioner. Virkningen og effekten af programmet bør evalueres, sådan som f.eks. regeringskontorer i USA ⁽²³⁾, en anden stor donor, regelmæssigt gør det.

VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER I
SÆRBERETNINGER*Humanitær nødhjælp til ofrene for krisen i Kosovo
(ECHO)*

5.89. Krisen i Kosovo var ikke blot kendetegnet ved omfattende ødelæggelser, men også ved, at en stor del af befolkningen var på flugt i regionen mellem marts og juli 1999. Til dækning af befolkningens behov stillede Den Europæiske Union gennem Det Europæiske Fællesskabskontor for Humanitær Bistand (ECHO) 400 millioner euro til rådighed til humanitær bistand.

⁽²³⁾ Seneste rapport fra US General Accounting Office 01-582, Weapons of Mass Destruction, s. 17, offentliggjort i maj 2001.

KOMMISSIONENS SVAR

5.87. For at forbedre finanskontrollen har Kommissionen anmodet videnskabscentrene om — ud over deres anmodninger om likvide midler — at fremlægge ajourførte udgiftsskøn for hvert enkelt projekt. Dette er særlig vigtigt, idet centrene betaler i US-dollars.

5.88. Videnskabscentrene har et primært ansvar for at foretage revision og kontrol af alle EU-finansierede projekter, og aftalerne mellem centrene og modtagerne rummer også bestemmelser om revision og kontrol. ⁽¹⁾

Det daglige tilsyn med projekterne varetages hovedsagelig af personale i centrene og ikke af Kommissionens ansatte. Centrene undersøger de tekniske rapporter, undertiden med bistand fra vestlige tilsynsførende, for at sikre, at projekterne opnår de ønskede resultater, og for at fastslå, om de følger tidsplanen. Hvert EU-finansieret projekt har også mindst en EU-samarbejdspartner, enten et nationalt laboratorium eller en privat virksomhed. Tacis-kontoret i Moskva har ydet bistand til denne kontrol ved mindst to lejligheder, nemlig i 1996 og 1998.

5.89. Budgettet på 400 mio. EUR i Kosovo-krisen udgjorde næsten en fordobling af ECHO's oprindelige budget med stort set intet ekstra personale. I praksis betød dette, at ECHO måtte forvalte 12 yderligere beslutninger og 500 ekstra kontrakter.

⁽¹⁾ Denne fremgangsmåde i forbindelse med revision og kontrol er blevet drøftet og godkendt af Rådet — se forordning (EØF) nr. 3955/92 (EFT L 409 af 31.12.1992, s. 1), forordning (Euratom, EØF) nr. 2053/93 (EFT L 187 af 29.7.1993, s. 1), forordning (EF) nr. 1766/98 (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 2) og forordning (Euratom) nr. 2387/98 (EFT L 297 af 6.11.1998, s. 4).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.90. Sigtet med Rettens revision, der fandt sted mellem juli 1999 og februar 2000, var først og fremmest at undersøge ECHO's forvaltning af EU's bistand til ofrene for Kosovo-krisen og de administrative rammer for bistanden.

5.91. ECHO fungerer som en aktiv donor, der finansierer programmer, som gennemføres af FN-organerne og andre internationale organisationer og ngo'er. ECHO påtager sig ansvaret for at evaluere og føre tilsyn med foranstaltningerne. Mange parter var involveret i Kosovo-krisen, og det medførte, at foranstaltningerne på nogle områder overlappede hinanden, og at de ikke var produktive. De meget komplekse forbindelser mellem så mange forskellige parter har gjort det nødvendigt at indføre detaljerede samordningsmekanismer, der er tilpasset hvert enkelt tilfælde.

5.92. Forholdet mellem ECHO og dets FN-partnere var anstrengt. De var ikke enige om så væsentlige spørgsmål som regnskabsaflæggelse for og indberetning om projekter. 15 millioner euro, der var afsat af ECHO til fødevarerhjælp, var således blokeret, da krisen i Kosovo var på sit højeste. Finansieringen af og deltagelsen i FN's organers beslutningsproces bør ske på et mere realistisk grundlag, og EU bør være mere aktiv på dette område.

5.93. ECHO's lokale kontorer var underbemandede. Ekspertene i de lokale kontorer havde mange problemer med gennemførelsen af projekterne, men de fik ingen støtte på stedet af tjenestemænd med beføjelser til at træffe beslutninger. Det skabte forsinkelser og en kløft mellem ECHO i Bruxelles, som havde beslutningskompetencen, og de lokale kontorer.

5.94. Fællesskabets beslutningsproces og betalingsprocedurer giver ikke mulighed for, at der kan handles hurtigt. De kontraktlige procedurer, der gælder for gennemførelsen af ECHO's aktiviteter, tager kun i begrænset omfang højde for, at der kan være tale om en hastesituation. ECHO's administrative procedurer bør kunne tilpasses efter, hvor akut en situation er.

KOMMISSIONENS SVAR

5.90. Kommissionen tilslutter sig, at den stikprøve af kontrakter, som Retten har undersøgt, afspejler ECHO's vigtigste partnere (for så vidt at disse partnere har kontrakter med større individuelle budgetter) og de vigtigste geografiske områder og interventionssektorer. Dette kan imidlertid have ført til en utilstrækkelig fokusering på ECHO's ngo-partnere, der til sammen i sidste ende modtog over halvdelen af midlerne.

5.91. ECHO udfoldede mange bestræbelser for at koordinere aktiviteter og gav herunder medlemsstaterne daglige meldinger om operationerne. Kommissionen mener ikke, at manglende koordinering mellem eller med medlemsstaterne kan anses for primært at være Kommissionens eller ECHO's ansvar.

5.92. Kommissionen er enig i, at ikke alle problemer i forbindelserne mellem EF og FN endnu er løst, og aftalen mellem EU og FN af 9. august 1999 identificerede udtrykkelig bestemte områder, hvor der var behov for yderligere undersøgelser. Tværtjenstlige konsultationer om dette spørgsmål fandt sted i Kommissionen i sommeren 2001, men vejledninger for fremtidige kontrolmissioner mellem Kommissionen og FN er endnu ikke klar. Det håbes, at en for begge parter tilfredsstillende løsning kan findes inden årets udgang.

Det forhold, at der ikke på et tidligere tidspunkt blev indgået kontrakter for 15 mio. EUR, skyldtes hovedsagelig en FN-partners oprindelige direkte afvisning af at give adgang til originale dokumenter under et ECHO-kontrolbesøg i juli 1999. Dette førte til en midlertidig suspension af betalinger i 2000. Der blev efterfølgende indgået kontrakter med disse midler.

5.93. En række ansatte fra ECHO's hovedkvarter foretog tjenesterejser til de lokale kontorer for at bistå med operationelle og administrative anliggender, hvilket betød, at kommunikationen mellem Bruxelles og de lokale kontorer i de fleste tilfælde ikke var et problem. Den eneste kløft, hvis eksistens Kommissionen erkender, er, at der i nogle tilfælde opstod forsinkelser som følge af behovet for at få kontrakter godkendt i Bruxelles. I erkendelse af behovet for at forbedre denne situation har ECHO nu udpeget bestemte ansatte i organisationen, der er klar til at udføre disse opgaver, når det bliver nødvendigt i fremtiden.

5.94. Kommissionen har allerede efter anmodning fra ECHO godkendt princippet om en ny rammebeslutningsprocedure for nødsituationer, således at der kan reageres på sådanne situationer med større fleksibilitet og hurtighed. Dette er nu gennemført.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.95. På grund af langsommelige procedurer fortsatte en række ECHO-kontrakter længere end oprindeligt planlagt, fordi de blev iværksat for sent. Dette forhold kombineret med, at flygtningene vendte tilbage allerede i juni 1999, hvilket ikke var forudset, medførte, at foranstaltningerne blev mindre relevante, og at der var mindre brug for dem. Det gældende regel- og proceduresæt bevirkede, at ECHO ikke kunne reagere hurtigt og effektivt på en situation, som hele tiden ændrede sig.

Det Europæiske Genopbygningsagentur

5.96. Rettens revision omfattede en undersøgelse af produktiviteten i Det Europæiske Genopbygningsagentur i regnskabsåret 2000, såvel hvad angik agenturets organisationsstruktur, som forvaltningen af aktionsbudgettet og programgennemførelsen i Kosovo. Retten undersøgte også, om forhold, der indvirker på aspekterne sparsommelighed og effektivitet i forbindelse med aktionerne, blev taget i betragtning i det omfang, de burde.

5.97. Retten konkluderer, at agenturets administration og budgetforvaltning var kendetegnet ved høj produktivitet i 2000. Det lykkedes agenturet at nå de fleste af de ambitiøse mål, der var fastlagt for det første aktivitetsår på områderne energi, boligbyggeri, transport og landbrug. Ved udgangen af 2000 var der disponeret over mere end 90 % af de forpligtelser, der var indgået før december 2000, og over halvdelen af betalingsbevilningerne til aktioner var udnyttet. Agenturet bestræbte sig på at følge principperne for produktivitet og sparsommelighed. Ved at anvende de gældende regler meget fleksibelt var det lykkedes agenturet at opnå lavere priser og at stimulere økonomien i regionen.

5.98. Retten anbefaler agenturet at lade være med at sprede aktiviteterne for meget og også fremover at sætte personaleresourcerne og de finansielle midler ind på gennemførelsen af de seneste højt prioriterede genopbygningsmål. Retten opfordrer også Kommissionen, som finansierer EU-søjlen under UNMIK (De Forenede Nationers mission i Kosovo), der er ansvarlig for genopbygningen af Kosovo, til at sætte mere ind på at få fastlagt rammer og en politisk strategi, der kan sikre, at EU-finansierede investeringer i Kosovo forbliver bæredygtige i fremtiden. Det var nemlig ikke sikret under de herskende forhold.

KOMMISSIONENS SVAR

5.95. *Kommissionen finder, at forsinkelserne med hensyn til at anvende midler i 1999 ikke mindskede de af Kommissionen finansierede aktiviteters relevans og nyttevirkning væsentligt; der var rent faktisk allerede indgået kontrakter om humanitær bistand til en værdi af 53,6 mio. EUR i april 1999. På baggrund af krisens kompleksitet finder Kommissionen ikke, at forsinkelserne var urimelige, eller at der var andre alternativer.*

5.97. *Kommissionen hilser det velkomment, at Retten roser agenturets effektive administration og budgetforvaltning. Klare målsætninger og fokusering på de forventede resultater gjorde det muligt for agenturet at nå dets mål.*

5.98. *Kommissionen er enig med Retten i, at agenturet bør fortsætte med at koncentrere sin indsats om centrale sektorer alt efter de lokale behov og CARDS-forordningen.*

Kommissionen deler også Rettens opfattelse med hensyn til behovet for politiske rammer og en langfristet strategi. Kommissionen vil forfølge spørgsmålet om udvikling af en bæredygtig politik og regelrammer over for UNMIK og også over for de provisoriske selvstyreinstitutioner, der skal vælges i Kosovo.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

*Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde
(Cross Border Cooperation (CBC))*

5.99. Tacis-CBC-programmet blev iværksat i 1996 på Europa-Parlamentets initiativ og dækker regioner i Rusland, Belarus, Ukraine og Moldova, der grænser op til Den Europæiske Union (Finland) eller Phare-landene. Programmet er også en reaktion på kravet fra Det Europæiske Råd i Essen i 1994 om et mere intensivt grænseoverskridende samarbejde i Central- og Østeuropa til fremme af det regionale samarbejde og det gode nabo-skab.

5.100. I perioden 1996-2000 fik programmet tildelt i alt 132,5 millioner euro i forpligtelsesbevillinger, hvilket er ca. 5 % af det samlede Tacis-budget. I følge Kommissionens vigtigste strategidokument om dette område er målene for programmet:

- a) At fremme den økonomiske og sociale udvikling i grænseregionerne ved at støtte bæredygtige projekter for at mindske risikoen for underminering af stabiliteten i regionen som følge af de meget store forskelle i levestandard på de to sider af grænsen. Programmet skal især hjælpe grænseregionerne med at løse deres specifikke udviklingsproblemer, der er en følge af, at de ligger i periferien af deres nationale økonomier.
- b) At finansiere projekter, der har grænseoverskridende effekt, og som støttes af lokalsamfund på begge sider af grænsen. Et sådant samarbejde betragtes som en forudsætning for en bæredygtig udvikling.
- c) At give høj prioritet til finansiering af projekter, hvor der er et beviseligt lokalt eller regionalt engagement.

5.101. Selv om disse mål svarer til målene for Phare-CBC-programmet, har Kommissionen ikke anvendt sådanne samarbejdsmechanismer i forbindelse med Tacis-CBC-programmet, som den anvendte i forbindelse med Phare-CBC-programmet til fremme af det grænseoverskridende samarbejde. Under Phare-CBC-programmet har Kommissionen navnlig oprettet fælles planlægnings- og tilsynsudvalg, der fungerer som fælles fora på regionalt plan, hvor medlemsstaterne og Phare-landene kan identificere projekter af fælles interesse, men sådanne udvalg er ikke blevet oprettet i forbindelse med Tacis-CBC-programmet for at fremme dialogen mellem Phare- og Tacis-landene.

5.101. *Cross Border Cooperation (CBC) blev indledt senere end Tacis-hovedprogrammet og Phare-CBC-programmet, og det har forholdsvis begrænsede ressourcer. I begyndelsen skulle der etableres nye procedurer og metoder, og programmets virkning vil først kunne mærkes nogle år efter dets start.*

Der skal skelnes mellem Tacis-CBC-programmet og det tilsvarende Phare-CBC-program. Selv om de grundlæggende mål for Tacis- og Phare-CBC-programmerne er ensartede, er den politiske baggrund helt anderledes, idet sidstnævnte er en del af fjortiltrædelsesbistanden, som er rettet mod at skabe en

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.102. Den generelle konklusion var, at Tacis-CBC-programmet kan blive et nyttigt instrument, når der skal tages fat på problemerne omkring etableringen af en ny østgrænse for Den Europæiske Union efter den næste udvidelse. Det kan også bevirke, at »den nordlige dimension« kommer mere konkret til udtryk. Programets virkninger har dog været begrænsede i de første fem år af dets varighed, ikke alene som følge af forsinkelser i gennemførelsen, men også fordi der har været meget begrænsede midler til rådighed, fordi der ikke blev fastlagt rammer for den grænseoverskridende dialog i programmeringsfasen, fordi der ikke blev sørget for tilsvarende finansiering til fordel for Phare-regionerne ved østgrænsen, og fordi projekter, der kan bidrage til opfyldelsen af hovedmålet for programmet, nemlig at forbedre levestandarden for befolkningerne i de støttemodtagende regioner, ikke prioriteres højt nok.

Forvaltningen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

5.103. Retten har undersøgt udviklingen i perioden 1997-1999 i de betingelser, der gælder for afholdelse af udgifter inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der blev i perioden 1997-2000 anvendt gennemsnitligt 35 millioner euro om året på dette område.

5.104. Bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er fastsat i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union.

5.105. Særberetningen tager specielt sigte på de fælles aktioner, som »vedrører konkrete situationer, hvor der skønnes at være behov for operationel aktion fra Unionens side« (artikel 14), samt på gennemførelsen af afgørelser om fælles holdninger, som »fastlægger Unionens tilgang til et bestemt spørgsmål af geografisk eller tematiske karakter« (artikel 15).

problemfri overgang fra Phare til fremtidige Interreg-programmer. Modtagerne for Tacis-CBC-programmet er nye uafhængige stater, hvis forbindelser med EU stadig er under udvikling. Disse forskellige udgangspunkter er afspejlet i beslutningsprocedurerne og forvaltningsstrukturene samt de ressourcer, der tildeles de to programmer.

Selv om der endnu ikke har eksisteret grænseoverskridende udvalg mellem Phare og Tacis, skal der afholdes et seminar i Sankt Petersborg i november, som vil samle repræsentanter for alle parter, som er involveret i Tacis-CBC-programmet, og deltagere fra Phare. På seminarer vil fordelene med de grænseoverskridende udvalg, der findes mellem finske og russiske partnere, blive beskrevet med det mål at skabe tilsvarende ordninger for Phare/Tacis-grænserne.

5.102. *Kommissionen er af den opfattelse, at det i december 2000 var for tidligt at give en vurdering af CBC-programmets samlede virkninger. Tacis-CBC-modtagerlandene modtager grænseoverskridende bistand gennem regionale Tacis-samarbejdsprogrammer og nationale programmer. CBC-budgettet, og herunder budgetposten for særlige aktioner til fordel for Østersøregionen, har været uændret til trods for et samlet fald i Tacis-budgettet. Dette betyder, at CBC's andel af det samlede budget faktisk er steget. I sidste ende er det Budgetmyndigheden, der træffer afgørelse om programmets budget, som Retten finder begrænset.*

Phare-rammerne for grænseoverskridende dialog samt hele Phare-CBC-forordningen er forbundet med førtiltrædelsesprocessen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.106. På trods af en række ændringer i traktaten om Den Europæiske Union er Kommissionens rolle i forbindelse med fastlæggelsen af de finansielle, retlige og operationelle ordninger stadig ikke klart defineret. Det er, afhængigt af aktionen, enten Kommissionen eller Rådet, der fastlægger, hvordan den skal gennemføres. I praksis komplicerer det den daglige forvaltning både på stedet og i hovedkvartererne.

5.107. I slutningen af 1999 blev der fastlagt kriterier for fællesskabsfinansiering af FUSP-aktionerne, men der kunne gøres undtagelser i de såkaldte »grænsetilfælde«. Ordningerne vedrørende bidrag i naturalier og omkostningsdelingen mellem andre donorer og Unionen er endnu ikke lagt i faste rammer.

KOMMISSIONENS SVAR

5.106. *Hvad angår de retlige rammer for FUSP, står der i artikel 14 i traktaten om Den Europæiske Union, at rækkevidden, midlerne og betingelserne for gennemførelsen fastsættes i de enkelte fælles aktioner. Kommissionen har dog i henhold til EF-traktatens artikel 274 visse skønmæssige beføjelser med hensyn til de nærmere vilkår for gennemførelsen. Uanset den noget vage formulering af artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union er der desuden i praksis ved at tegne sig en ganske pragmatisk arbejdsfordeling: Formandskabet er ansvarligt for opfyldelsen af de overordnede mål for den fælles aktion bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, mens Kommissionen er ansvarlig for en korrekt iværksættelse af aktionerne gennem forberedelse og forhandling af kontrakter med de organer, der skal forestå den praktiske gennemførelse, og fører tilsyn med gennemførelsen på grundlag af de rapporter, den får forelagt.*

5.107. *De Faste Repræsentanters Komités kriterier for finansiering af aktioner i henhold til undersektion B8, der blev vedtaget i november 1999, er altid blevet fulgt, undtagen i to tilfælde. Disse tilfælde blev finansieret i henhold til budgetsektion B8, fordi det gennemførende organ i begge tilfælde var Den Vesteuropæiske Union (WEU), altså en militær organisation, der ikke kunne have modtaget støtte fra de budgetposter, der hører under første søjle. De pågældende aktioner er rydning af personminer i Kroatien (Weudam), der skal være afsluttet i november 2001, og genoprettelsen af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien (MAPE), der i mellemtiden er blevet afsluttet. Visse dele af støtten til det albanske politi, som ikke er knyttet til WEU i sig selv, vil blive videreført i henhold til CARDS-forordningen (fællesskabsbistand til genopbygning, udvikling og stabilisering). Kommissionen henviser i sin redegørelse under punkt 32 til nødvendigheden af at anvende artikel 17 til aktioner, der gennemføres af WEU.*

I den periode, der er omfattet af Rettens revision (1997-1999), var der tilfælde, hvor der manglede oplysninger om bidrag fra tredjeparter. Af politiske årsager og af hensyn til en forsvarlig forvaltning er det desuden ikke altid muligt eller ønskeligt at oplyse om de nøjagtige beløb fra hver enkelt bidragyder. For at opnå den nødvendige politiske vægt bag et specifikt projekt anmodes de deltagende parter i mange tilfælde om at afgive politiske løfter, der som følge af den politiske udvikling på stedet ikke altid efterfølgende opfyldes af de tredjeparter, som rent geografisk eller politisk er mindre involveret end EU. EU kan imidlertid af tvingende årsager i relation til konfliktforebyggelse eller politisk stabilisering have en interesse i at fortsætte det pågældende projekt, uanset om der måtte komme til at mangle bidrag.

Der er imidlertid sket en klar forbedring på dette område i 2000 og 2001, siden man er begyndt at angive bidrag i naturalier i finansieringsoversigterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.108. I perioden 1997-1999 gik der lang tid, fra den første beslutning blev truffet, og til den første betaling blev effektueret, nemlig i gennemsnit 173 dage. Det tydede på, at denne type aktioner blev gennemført temmelig langsomt.

5.109. Kontraktprocedurerne har været særdeles komplicerede i forbindelse med en række aktioner som følge af, at en lang række aktioner er blevet forlænget, og at der er foretaget andre tilpasninger af et sådant omfang, at det blev meget vanskeligt at føre det fornødne regnskabsmæssige tilsyn.

5.110. Der mangler faste regler for de særlige repræsentanters og kontorpersonalets vederlag, lønrelaterede omkostninger og godtgørelser, eller de regler, der findes, anvendes ikke konsekvent.

KOMMISSIONENS SVAR

5.108. Det må ofte udarbejdes skræddersyede løsninger til gennemførelsen af fælles aktioner. Man kan sjældent anvende standardkontrakter, hvilket betyder, at forhandlingen og forberedelsen af kontrakter med henblik på gennemførelse af fælles aktioner normalt tager længere tid, end hvis der drejer sig om tilskud til ngo'er og internationale organisationer.

I slutningen af 1997 blev der endvidere foretaget en intern omstrukturering i Kommissionen, der opdeltede forvaltningen af projektførelsesfasen i to forskellige generaldirektorater. Denne situation varede til udgangen af 2000 og medførte et længere tidsrum mellem Rådets beslutninger og de første betalinger. Genforeningen af projektførelsetilbagegangen i en enhed i begyndelsen af 2001 forventes at nedbringe dette tidsforbrug.

5.109. For at sikre en hurtig reaktion på politiske begivenheder vedtager Rådet normalt fælles aktioner med en forholdsvis kort tidshorison. FUSP-aktioner kan let blive påvirket af udviklingen på det politiske og sikkerhedsmæssige område, og det kan kræve tilpasninger eller forlængelser af den eksisterende aktion, som, hvis det drejer sig om mindre justeringer, bør kunne klares med ændringer af kontrakten, mens mere omfattende ændringer af kontrakten eller forlængelser af mandater normalt bør resultere i nye kontrakter. Denne fremgangsmåde er mest praktisk og effektiv, selv om den muligvis kan vanskeliggøre opfølgningen.

5.110. Med vedtagelsen af to meddelelser i 1997 og 1998 om de særlige repræsentanters rolle og position er der gjort en betydelig indsats for at fastlægge klare kriterier. Ifølge meddelelsen fra 1998 er behandlingen ensartet for personer, der er tilknyttet kontorerne for de særlige repræsentanter, hvis mandat stammer fra tiden efter 1998. Disse regler er blevet anvendt for de særlige repræsentanter, hvis mandater stammer fra tiden efter de to meddelelser. Under alle omstændigheder er vederlag, lønrelaterede omkostninger og godtgørelser til de særlige repræsentanter siden 2001 blevet finansieret over Rådets administrationsbudget.

Kommissionen erkender, at personalet ved de særlige repræsentanters kontorer befinder sig i en noget uklar situation, som muligvis kræver en samlet løsning. Indirekte anvendelse af »markedskræfterne« har dog hidtil som oftest givet de mest omkostningseffektive resultater.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.111. Rapporter indleveres hyppigt for sent og meget uregelmæssigt og indeholder i nogle tilfælde ikke de fornødne oplysninger. Dermed er der ikke et ordentligt grundlag for at foretage en evaluering. Navnlige det forhold, at der kun sjældent forelægges regnskabsrapporter, gør det næsten umuligt for Kommissionen at føre systematisk tilsyn med projekterne.

KOMMISSIONENS SVAR

5.111. *Hvad angår mere specifikt den finansielle og tekniske rapportering fra støttemodtagerne, har den ganske rigtigt i visse tilfælde været mangelfuld, men skulle blive bedre fremover gennem en tættere og mere interaktiv opfølgning. Gennemsnitsprojektet varer et år, hvilket normalt kræver to regnskabsrapporter. Rapporterne skal foreligge, før betalingen effektueres, hvilket giver mulighed for en tilstrækkelig og regelmæssig kontrol.*

Ansvar for evalueringen afhænger af aktionens karakter. Når Kommissionen står for den finansielle og tekniske evaluering, er der undertiden behov for en specifik evaluering af de politiske muligheder for at fortsætte en aktion. Denne evaluering foretages implicit af formandskabet og Rådets arbejdsgrupper, hver gang en aktion forlænges. Dette er også den vigtigste grund til, at de fleste aktioner er så kortvarige.

Der blev gennemført to revisioner i 1999, nemlig vedrørende OSCE i Bosnien-Hercegovina og ECMM (efter 1. januar 2001 EUMM). Der er gennemført en anden revision i 2001 vedrørende de tre særlige EU-repræsentanter, og der planlægges en fjerde vedrørende den fælles aktion i Cambodja. For så vidt angår sidstnævnte aktion har en ekstern ekspert foretaget en evaluering.

Alle aktioner er forskellige, og det er ikke altid nødvendigt at have en revision for hver enkelt fælles aktion. Nogle aktioner kan godt evalueres på grundlag af en afsluttende rapport, særlig når en af Kommissionens delegationer er involveret i gennemførelsen. Kommissionen har imidlertid for nylig taget skridt til at forbedre forvaltningen i denne forbindelse.

Generelt har der været rettet en øget opmærksomhed mod kontrol- og evalueringsområderne i regnskaberne. Der er desuden en klar hensigt om at planlægge flere kontrolbesøg på stedet.

Desuden foreslog Kommissionen i budgetanmærkningerne til artikel B8-0 1 5 (forberedelsesforanstaltninger) i det foreløbige budgetforslag for 2002, at Kommissionen skal have mulighed for i fornødent omfang at iværksætte evalueringer og revisioner på eget initiativ.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.112. Spørgsmålet om sondringen mellem administrationsudgifter og aktionsudgifter har endnu ikke fundet en løsning. Selv om der i 1998 blev oprettet en budgetpost i undersektion B8 til dækning af udgifter til forberedelsesforanstaltninger (som tidligere blev betragtet som administrationsudgifter), besluttede Rådet den 30. marts 2000, at udgifterne til EU's særlige repræsentanter skulle betragtes som administrationsudgifter og dækkes af Rådets Generalsekretariats budget.

5.113. Retten anbefaler på grundlag af revisionsresultaterne følgende:

- a) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør på interinstitutionelt plan vedtage klare konkrete principper og regler for Kommissionens rolle i forbindelse med implementeringen af FUSP.
- b) Finansieringen af FUSP-aktionerne bør forvaltes med større gennemsigtighed.
- c) Kommissionen bør iværksætte en undersøgelse af årsagerne til store forsinkelser og foretage en fornyet vurdering både af selve aktionen og af den partner, der er udset til at forvalte den.
- d) Kommissionen bør kun i tilfælde af force majeure ændre kontrakter med tilbagevirkende kraft eller forlænge dem. Der bør træffes en række praktiske foranstaltninger, der kan sikre, at gennemførelsen af aktionerne går glat.
- e) Rådet og Kommissionen bør fastsætte klare regler for vederlag og lønrelaterede omkostninger.
- f) Der bør fastsættes regler om den fornødne rapportering, revision og evaluering.

KOMMISSIONENS SVAR

5.112. Som Retten selv bemærker, er et af dens største kritikpunkter i dens tidligere rapporter blevet afhjulpet: klassificeringen af udgifter til det forberedende arbejde som administrationsudgifter.

Retten bemærkning vedrørende Rådets og Kommissionens bidrag i naturalier til kontorerne for EU's særlige repræsentanter er helt berettiget.

Hvad angår Rådets afgørelse af 30. marts 2000 om EU's særlige repræsentanter, gjorde Kommissionen allerede i december 2000 skriftligt De Faste Repræsentanters Komité opmærksom på en række problemer i tilknytning til den praktiske gennemførelse af denne rådsafgørelse; Kommissionen kunne tilslutte sig formålet med de nye retningslinjer, som var at placere EU's særlige repræsentanter entydigt under generalsekretærens/den højtstående repræsentants myndighed, men påpegede, at det var nødvendigt at få defineret, hvad der skal betragtes som administrationsudgifter, og hvad der er aktionsudgifter.

I 2001 iværksatte Kommissionen en revision af hele arbejdsområdet for EU's særlige repræsentanter, som til dels har til formål at bidrage til en tydeligere sondring mellem administrationsudgifter og aktionsudgifter.

5.113. Kommissionen ser med tilfredshed på Rettens forslag om klare operationelle principper og regler for Kommissionens rolle i forbindelse med implementeringen af FUSP og støtter fuldt og helt kravet om større gennemsigtighed. Der kan foretages forbedringer, navnlig gennem den forestående rationalisering af antallet af budgetartikler i det foreløbige budgetforslag for 2002, som Kommissionen har forelagt.

Kommissionen har allerede reageret ved at vedtage sin nye forvaltningsstruktur og overvejer yderligere forenklinger såsom at give det kommissærkollegium, der er ansvarligt for eksterne forbindelser, beføjelse til at træffe de nødvendige finansieringsafgørelser. Forsinkelser kan dog ikke altid undgås. De er heller ikke altid udtryk for dårlig forvaltning, men kan i stedet tilskrives en omhyggelig forberedelse af kontrakter for at undgå problemer under den efterfølgende iværksættelse og krav om mere fyldestgørende rapporter fra det organ, der er ansvarlig for gennemførelsen.

Kommissionen henviser til sit svar under punkt 5.109, hvor den konkluderede, at mindre justeringer bør klares ved ændringer af kontrakterne, mens mere omfattende ændringer eller forlængelse af mandaterne som hovedregel bør resultere i nye kontrakter.

Der blev i 1998 vedtaget klare regler om vederlag og lønrelaterede udgifter til EU's særlige repræsentanter. Hvad angår andet personale erkender Kommissionen, at situationen for kontorphonale er noget uklar, og at der muligvis er behov for en samlet løsning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen henviser til sit svar under punkt 5.111, hvor den konkluderede, at den finansielle og tekniske rapportering fra støttemodtagerne skulle blive forbedret gennem en tættere opfølgning. Rapporterne skal foreligge, før betalingen effektueres, men det vil også blive muligt for Kommissionen i fornødent omfang at iværksætte evalueringer og revisioner på eget initiativ som foreslået i budgetanmærkningerne til artikel B8-0 1 5 i Kommissionens foreløbige budgetforslag for 2002.

Der er ikke altid behov for revision for hver enkelt fælles aktion, særlig når en af Kommissionens delegationer er involveret i gennemførelsen. Kommissionen har for nylig taget skridt til at forbedre forvaltningen på disse områder.

Internationale fiskeriaftaler

5.114. Retten har undersøgt Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler, herunder navnlig om målene for dem er klart defineret og i sidste ende opfyldt. Rettens revision vedrørte de fem aftaler, der vejer tungest på Fællesskabets budget (92 % i 1999). Rettens væsentligste bemærkninger er anført i det følgende.

5.115. Kommissionen bør indføre et system, der gør det muligt at overvåge de internationale fiskeriaftaler løbende og foretage en grundig analyse af deres omkostningseffektivitet. Det skulle give den mulighed for at kunne vurdere, i hvilket omfang målene for disse aftaler er opfyldt (markedsforsyning, fangstmuligheder, omstrukturering, arbejdspladser).

— Kommissionen bør definere resultatkriterier og -indikatorer for disse aftaler, således at den kan måle deres effektivitet.

5.115. Kommissionen er enig i, at overvågnings- og evalueringssystemet i tilknytning til internationale fiskeriaftaler er behæftet med visse svagheder, der bør tages op. Et vigtigt skridt blev taget i 1999, da resultaterne af en ekstern evalueringundersøgelse blev fremsendt til Rådet til drøftelse. Det ser ud til, at denne rapport også var meget nyttig i forbindelse med udarbejdelsen af Revisionsrettens særberetning. Kommissionen har endvidere forbedret den indledende forhandlingsprocedure i tilknytning til nye protokoller ved at udarbejde særlige vurderingsrapporter, der bl.a. indeholder data om fiskeressourcer, fangstmængder, udnyttelse af fiskerimulighederne og anvendelse af de beløb, der er afsat til målrettede foranstaltninger, forskning, kontrol og tekniske aspekter. Disse rapporter er fremsendt til Rådet og Europa-Parlamentet. Til trods for de fremskridt, der er gjort, er der stadig behov for at forbedre den aktuelle situation. For så vidt angår den regelmæssige overvågning vil Kommissionen gerne påpege, at medlemsstaterne ofte ikke indsender de data, der skal bruges til at vurdere, hvorvidt målene er nået. Kommissionen håber, at vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelserne i kontrolforordningen af 14. marts 2001 vil bidrage til mere regelmæssige og fuldstændige oplysninger fra medlemsstaterne, der navnlig vil muliggøre en bedre overvågning af de faktiske fangster under de forskellige aftaler. Derudover agter Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen at lancere en ny ekstern evalueringundersøgelse inden for de kommende to-tre år. På grundlag af konklusionerne på drøftelserne af grønbogen om den fælles fiskeripolitik fremtid og inden for rammerne af den administrative reform, der gennemføres i øjeblikket, vil Kommissionen bestræbe sig på at fastsætte resultatkriterier og -indikatorer for aftalerne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.116. De fangstmuligheder, EU-fiskerne har fået i tredjelandes farvande gennem de internationale aftaler, udnyttes ikke altid fuldt ud. Fællesskabet har således betalt finansielle godtgørelser for fisk, som kun har eksisteret på papiret.

- Kommissionen anmodes om først og fremmest at sikre sig, at fiskerimulighederne udnyttes effektivt.

5.117. Retten har konstateret, at de internationale fiskeriaftaler ikke er i overensstemmelse med strukturforanstaltningerne i den fælles fiskeripolitik, og at de ikke samordnes hermed.

- Kommissionen kunne navnlig sørge for, at målene vedrørende omstrukturering er i overensstemmelse med de tilsvarende strukturfondsmål, f.eks. når den finansierer nye fartøjer.

5.118. Flere af fiskeriaftalerne har et kommercielt aspekt samtidig med, at de skal fungere som udviklingsbistand. De to aspekter er blandet sammen, og derfor er det vanskeligt at evaluere aftalerne, hvilket gør ansvarsfordelingen mellem Fællesskabet og tredjelandene endnu mere uklar.

- Kommissionen vil først kunne måle fordelene og omkostningerne ved fiskeriaftalerne og sammenligne dem på det samme grundlag, når den har defineret, disse forskellige mål klart.

KOMMISSIONENS SVAR

5.116. Revisionsretten henviser til aftalerne med Grønland og Senegal.

I denne forbindelse fastlægges de fangstmuligheder, der tilbydes fællesskabsfartøjer i perioden 2001-2006, i artikel 1, stk. 2, i den nye protokol til aftalen med Grønland. Disse fangstmuligheder er fastlagt på grundlag af videnskabelige vurderinger og tidligere fangster. Hvad angår Senegal har Kommissionen forhandlet en ny fiskerikategori i protokollen 1997-2001 på grundlag af det mandat, den har fået fra Rådet. Kommissionen har konstateret, at medlemsstaterne nogle gange overvurderer deres behov for fiskerimuligheder, og den opfordrer dem derfor ved hver forhandling til at fastsætte deres behov på et niveau, der muliggør en fuldstændig udnyttelse af fiskerimulighederne.

5.117. Kommissionen er klar over de potentielle konflikter, der findes mellem det strukturelle afsnit og det internationale afsnit i den fælles fiskeripolitik. Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne tage dette spørgsmål op i forbindelse med drøftelserne af den fælles fiskeripolitik efter 2002, så man kan nå frem til en bedre sammenhæng mellem den fælles fiskeripolitiks forskellige mål.

5.118. Fiskeriaftalerne, der i starten udelukkende var kommercielle aftaler, har gradvist indført afsnit, der sigter mod at udvikle fiskerisektoren i de pågældende lande. Dette er en ny fremgangsmåde, der bl.a. afspejler ønsket om at sikre en sammenhæng mellem fællesskabspolitikken og fællesskabsaftalerne på den ene side og udviklingspolitikken på den anden side. Udviklingsforanstaltningerne for fiskeriet i udviklingslandene finansieres via de finansielle udviklingsinstrumenter (Den Europæiske Udviklingsfond og budgetposter). Samarbejdsforanstaltningerne på fiskeriområdet, der er omhandlet i de bilaterale fiskeriaftaler (målrettede foranstaltninger), finansieres via den eneste budgetpost, som fiskeriaftalerne kan konteres (konto B7-8 0 0 0), og de er nøjagtigt kvantificeret i selve aftalebestemmelserne. Siden Rådets konklusioner fra oktober 1997 er de målrettede foranstaltninger blevet styrket for at fremme indførelsen af midler, der kan sikre en mere ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne, navnlig på området evaluering og overvågning af samt kontrol med fiskeriaktiviteterne. Det vigtigste mål med de fiskeriaftaler, der indgås med tredjelande, er at opretholde fiskerimulighederne, som medfører beskæftigelse i de regioner, der er afhængige af fiskeriet. I Rådets konklusioner fra oktober 1997 bestemmes det, at der ligeledes skal tages hensyn til ikke kvantificerbare elementer såsom Unionens politiske forbindelser og den strategiske betydning af fællesskabsflådens tilstedeværelse i tredjelande.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.119. Forvaltningen af fiskeriaftalerne svækkes, fordi nogle af bestemmelserne ikke anvendes eller anvendes uhensigtsmæssigt, og fordi der ikke er krav om udveksling af oplysninger.

- Kommissionen bør sørge for, at aftalerne i højere grad bliver juridisk bindende, og forbedre overvågningen. Det kan f.eks. ske ved, at der indføres bestemmelser om kontrol, eller ved at udbetalingen af beløbene gøres betinget af, at der er opnået bestemte resultater. Reglerne bør således tages op til fornyet overvejelse, så det ikke længere vil være muligt systematisk at losse og derefter igen laste dybfrossen fisk. Denne praksis er nemlig ikke berettiget.

5.120. Ved Rettens revision konstateredes der svagheder ved gennemførelsen og overvågningen af Kommissionens og medlemsstaternes kontrol.

- Kommissionen bør planlægge sine kontrolaktiviteter og sikre en grundigere opfølgning af resultaterne. I partnerskab med medlemsstaterne bør den også fastlægge retningslinjer for disses detaljerede kontrolbestemmelser.

KOMMISSIONENS SVAR

5.119. For at styrke fiskeriaftalernes juridisk bindende karakter og forbedre tilsynet med disse forsøger Kommissionen i forbindelse med forhandlingerne af nye protokoller at få indført en forpligtelse til udveksling af videnskabelig information i teksten. Endvidere indeholder størstedelen af fiskeriaftalerne bestemmelser om, at protokollerne og de tekniske bilag, herunder de finansielle elementer, kan tilpasses, såfremt et tredjelandets myndigheder indfører fredningsforanstaltninger eller andre foranstaltninger, der berører fællesskabsflådens aktiviteter. Endvidere har de nye protokoller, der er vedtaget siden Rådets (fiskeri) møde i oktober 1997, for så vidt angår f.eks. de målrettede foranstaltninger indeholdt indberetningskrav. Hvad angår lodsning og genlastning inden for rammerne af aftalen med Marokko skal det understreges, at Kommissionen til trods for, at bestemmelserne i aftalen var blevet overholdt, havde tilkendegivet, at den var indstillet på at tage bestemmelserne om landing op i forbindelse med forhandlingerne af den nye protokol, der ikke blev vedtaget. Ud fra et ønske om at sikre en god finansiell forvaltning og beskytte Fællesskabets finansielle interesser inddrages Generaldirektoraterne for Budgettet og Revision og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) samt de andre tjenestegrene, der eventuelt måtte være berørt, allerede fra starten af forberedelsen af forhandlingerne, og de indbydes til at deltage i de møder, der finder sted før og under forhandlingerne af nye protokoller.

5.120. I forordning (EØF) nr. 2847/93 fastlægges både de berørte medlemsstater og Kommissionens generelle forpligtelser med hensyn til overvågning og inspektion af fiskeriaktiviteterne i Fællesskabets fiskevande og med Fællesskabets fiskerifartøjer uden for disse vande. Der er fastlagt specifikke forpligtelser vedrørende disse spørgsmål i fiskeriaftalerne og i forordningerne om de regionale fiskeriorganisationer. Kommissionen fastlægger forud for fangstsæsonerne de prioriterede spørgsmål i tilknytning til inspektion. Programmet for inspektørernes inspektionsopgaver fastlægges, efterhånden som aktiviteterne afvikles. Hver inspektionsopgave forberedes grundigt, men Kommissionens inspektører optræder i praksis som observatører i forbindelse med den kontrol, som medlemsstaterne udfører samtidig med, at de kontrollerer, hvordan medlemsstaterne anvender de vedtagne regler. Kommissionen har i de senere år truffet en række initiativer for at forbedre fiskerikontrollen. Der er gennemført store forbedringer. Kommissionen er helt klar over, at der fortsat findes svagheder, og den vil med tiden træffe foranstaltninger til at rette op på disse. Hvad angår opfølgningen af tidligere resultater analyserer Kommissionens tjenestegrene alle formodede overtrædelser, der er nævnt i inspektionsrapporterne. Når denne analyse er fuldført, vurderer de mulighederne for at udveksle information med medlemsstaterne eller for at indlede en søgsmålsprocedure.

Kommissionen vil i forbindelse med gennemgangen af den fælles fiskeripolitik efter 2002 sammen med medlemsstaterne undersøge, hvordan Kommissionens inspektioner og medlemsstaternes kontrol kan forbedres.

KAPITEL 6

Førtiltrædelsesstøtte

6.0. INDHOLD	Punkt
Indledning	6.1-6.9
Budgetforvaltning	6.10-6.13
ISPA	6.14-6.40
Fordelingen af midlerne	6.14-6.15
Forpligtelser	6.16-6.19
Forsinkelser i udarbejdelsen af retsgrundlaget og de forvaltningsmæssige rammer	6.20-6.24
Manglende anvendelse af støtte, der skal tilbagebetales	6.25-6.27
Mangler i forbindelse med teknisk bistand	6.28-6.31
Koordinering er en forudsætning for, at decentraliseringen kan fuldføres	6.32-6.35
Koordineringen bør forbedres	6.36-6.40
Sapard	6.41-6.50
Konsekvenser af det komplicerede retsgrundlag	6.41-6.44
Kommissionens forvaltning	6.45-6.50
Kandidatlandenes problemer med at få oprettet systemerne	6.46-6.48
Kommissionens analyse af forvaltnings- og kontrolsystemerne er mangelfuld	6.49-6.50
Konklusioner	6.51-6.53

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

6.1. Dette nye kapitel omhandler de instrumenter, der er oprettet med henblik på de lande, der forbereder sig på at tiltræde Den Europæiske Union. Der er et særskilt udgiftsområde for disse instrumenter i de finansielle overslag for 2000 og de følgende år. Kapitlet indeholder bemærkninger om budgetforvaltningen ⁽¹⁾ og om de to nye tiltrædelsesinstrumenter (ISPA og Sapard), som tegner sig for en væsentlig del af udgifterne til det nye udgiftsområde i de finansielle overslag for perioden 2000-2006 (jf. **tabel 6.1**). Retten offentliggjorde resultaterne af sin tidligere revision af det eksisterende instrument, Phare, i årsberetningen for 1999 og i særberetning nr. 5/99 og nr. 16/2000.

**Tabel 6.1 — De finansielle overslag for 2000-2006:
Førtiltrædelsesstøtte (2000-priser)**

(mio. EUR)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	1 alt 2000-2006
Landbrug	529	540	540	540	540	540	540	3 769
Førtiltrædelses- instrument på strukturområdet	1 058	1 080	1 080	1 080	1 080	1 080	1 080	7 538
Phare (ansøgerlandene)	1 587	1 620	1 620	1 620	1 620	1 620	1 620	11 307
Førtiltrædelsesstrategi for Middelhavslandene			20	20	20	19	19	98
I alt	3 174	3 240	3 260	3 260	3 260	3 259	3 259	22 712

6.2. I december 1997 godkendte Det Europæiske Råd i Luxembourg den styrkede førtiltrædelsesstrategi, som

⁽¹⁾ Retten har gennemgået Kommissionens oplysninger i Bind I i forvaltningsregnskabet. Formålet med dette bind er at fremsætte bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklare afvigelser mellem de oprindeligt godkendte budgetter og de endelige disponible bevillinger samt mellem de disponible og de udnyttede bevillinger. Sigtet med gennemgangen var ikke at få sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige, men den skulle vise, om der var væsentlige afvigelser, som ikke var forklaret, sam om nogle af forklaringerne eventuelt ville kunne virke misvisende.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

var omtalt i Kommissionens Agenda 2000-meddelelse ⁽²⁾. Ud over, at der blev afsat flere midler til det eksisterende Phare-program ⁽³⁾, blev det besluttet, at der skulle oprettes to nye instrumenter: ISPA (det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument) og Sapard (særligt tiltrædelsesprogram vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter).

6.3. Formålet med disse programmer er at støtte de ti central- og østeuropæiske kandidatlande ⁽⁴⁾ i deres forberedelser til at tiltræde Den Europæiske Union, dels med hensyn til miljø og transport (ISPA), og dels med hensyn til landbrug og udvikling af landdistrikter (Sapard). De to nye instrumenter skulle hjælpe kandidatlandene med så hurtigt som muligt at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med gældende fællesskabsret og gøre dem fortrolige med EU's forskellige landbrugs- og strukturpolitiske instrumenter, helst inden tiltrædelsen. For hvert program blev der oprettet nye forvaltnings- og kontrolstrukturer og indført nye regler. Disse nye instrumenter betød, at førtiltrædelsesstøtten i praksis blev mere end fordoblet fra 1999 til 2000. Budgettet for de to instrumenter andrager 11 000 millioner euro i perioden 2000-2006 ⁽⁵⁾.

6.4. ISPA og Sapard har træk til fælles med de eksisterende instrumenter til støtte for kandidatlandene (f.eks. Phare) og med de instrumenter, der støtter de nuværende medlemsstater. ISPA har lighedspunkter med Samhørighedsfonden, mens Sapard kombinerer træk fra strukturfondene og EUGFL, Garantisektionen.

6.5. Retten vedtog i oktober 1998 en udtalelse ⁽⁶⁾ om forskellige forslag til forordninger inden for rammerne af Agenda 2000, som Kommissionen havde fremlagt i juli 1997, herunder forordningerne om ISPA og Sapard ⁽⁷⁾. Disse forordninger blev vedtaget i juni 1999,

6.5. Hvis der tages skridt til at tilvejebringe finansielle midler, før de relevante rådsforordninger er vedtaget, risikerer det blot at føre til forvirring og spildt arbejde, også i ansøgerlandene. Anden halvdel af 1999 blev benyttet til at udarbejde de nødvendige retsakter til at tilvejebringe finansielle midler (forordning (EF) nr. 2759/1999) samt den meddelelse fra Kommissionen af 26. januar 2000, der førte til forordning (EF) nr. 2222/2000.

Rådet valgte ikke at følge Rettens forslag om at integrere de tre førtiltrædelsesinstrumenter i en enkelt forordning. Ved Det Europæiske Råds møde i Berlin den 24. og 25. marts 1999 blev det i stedet besluttet, at der skulle vedtages en separat forordning og en separat finansiel tildeling for hvert instrument samt en samordningsforordning.

Denne løsningsmodel er baseret på den situation, som ansøgerlandene formodentlig bliver stillet over for ved tiltrædelsen,

⁽²⁾ KOM(97) 2000 endelig udg. af 15.7.1997.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 (EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1266/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 68).

⁽⁴⁾ Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet.

⁽⁵⁾ Udgiftsområde 7 i de finansielle overslag — førtiltrædelsesstøtte — godkendt af Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999.

⁽⁶⁾ Udtalelse nr. 10/98 (EFT C 401 af 22.12.1998).

⁽⁷⁾ Forordning (EF) nr. 1267/1999 og (EF) nr. 1268/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73 og 87).

RETTENS BEMÆRKNINGER

halvandet år efter, at de to nye førtiltrædelsesinstrumenter var blevet godkendt af Det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997. Retten:

- a) foreslog, at 1999 skulle udnyttes til at forberede tilvejebringelsen af finansielle midler
- b) påpegede, at det foreslåede retsgrundlag for førtiltrædelsesstøtten var så komplekst og dækkede så bredt, at det var så godt som umuligt at se hovedlinjerne i ordningen
- c) konstaterede, at selv om Phare-programmet var blevet ændret grundlæggende, forelå der ikke et forslag til ændring af dets bestemmelser, som gjorde det muligt at integrere det med de nye instrumenter; Retten mente, at en enkelt forordning ville have været den mest effektive måde til at sikre, at støtten, som ønsket, ydes på grundlag af en samlet strategi.

6.6. På grund af de nye instrumenters store betydning samt det forhold, at der var indført nye regler og oprettet nye strukturer, besluttede Retten at foretage en revision. Sigtet med revisionen var at vurdere, om Kommissionens oprettelse af de nye instrumenter var vellykket, og på et tidligt tidspunkt at finde frem til de områder, hvor der er behov for forbedringer.

6.7. Under revisionen konstaterede Retten, at reglerne vedrørende udgifter til ISPA- og Sapard-programmerne gav anledning til en række problemer. Desuden er der i forordningerne for disse to programmer givet undtagelser fra finansforordningen (jf. også punkt 0.9), selv om undtagelserne ikke er vedtaget i henhold til EF-traktatens artikel 279. Retten vil fremsætte bemærkninger om dette spørgsmål, når den har hørt de involverede fællesskabsinstitutioner.

6.8. Trods de omtalte problemer har Retten undersøgt Kommissionens forvaltning, som den blev gennemført i henhold til det retsgrundlag, som Kommissionen anvendte i praksis. Resultaterne beskrives i de følgende punkter.

KOMMISSIONENS SVAR

med specifikke programmer og instrumenter, såsom struktur-fondene, Samhørighedsfonden, den fælles landbrugspolitik og støtteordningen for udvikling af landdistrikter, herunder de to EUGFL-sektioner. Rettens forslag om en enkelt forordning ville sandsynligvis undergrave de mål, der er fastsat for institutionsopbygning i førtiltrædelsesstrategien, navnlig i Phare-programmet.

Phare-programmet blev ændret ved forordning (EF) nr. 1266/1999 for at sikre sammenhængen med Sapard og ISPA.

6.7. *Efter Kommissionens opfattelse afviger hverken ISPA- eller Sapard-forordningen fra finansforordningen. De blev vedtaget på grundlag af traktatens artikel 308. Kommissionen vil gerne rådføre sig med Rådet herom.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.9. I ISPA-forordningens artikel 8, punkt 1, litra a), er det fastlagt, at »forpligtelser ... skal ... gennemføres i årlige trancher«. Denne bestemmelse er reelt en udvidelse af den praksis, som allerede er fastsat i strukturforordningen, som indebærer, at Kommissionen træffer beslutninger om udgifter og undertegner finansieringsaftaler, men kun opfører en del af den indgåede forpligtelse på forpligtelsesbudgettet. Retten har ofte kritiseret denne fremgangsmåde, senest i sin udtalelse om omarbejdningen af finansforordningen ⁽⁸⁾, hvor Retten udtalte, at sådanne bestemmelser efter dens mening er i strid med det egentlige formål med de opdeltede bevillinger og forpligtelsesbudgettet. Forslaget til ny finansforordning bør derfor ændres, så denne praksis afskaffes, eller så der udelukkende opstilles et budget over betalinger uden forpligtelsesbevillinger.

BUDGETFORVALTNING

6.10. Det nye udgiftsområde 7 i de finansielle overslag — under afsnit B7-0 i det almindelige budget — omfatter både bevillingerne til de nye førtiltrædelsesinstrumenter (Sapard- og ISPA-programmerne) og bevillingerne til afholdelse af udgifter, der hidtil er blevet betragtet som bistand til tredjelande (Phare-programmet). Bevillingerne til førtiltrædelsesstrategien for Middelhavslandene (kapitel B7-0 4) bliver under udgiftsområde 4.

6.11. Ansvar for Phare-programmet blev i løbet af regnskabsåret 2000 flyttet fra Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser (SCR) til Generaldirektoratet for Udvidelse. Kommissionen har delt ansvaret for ISPA- og Sapard-programmerne mellem GD for Udvidelse, GD for Regionalpolitik og GD for Landbrug.

6.12. **Tablet 6.2** giver et overblik over budgetgennemførelsen for førtiltrædelsesinstrumenterne i 2000. Betalingsbevillingerne til Sapard blev reduceret med en fjerdedel, og da der ikke var foretaget nogen betalinger til projekter, kunne bevillingerne fremføres. Næsten alle

KOMMISSIONENS SVAR

6.9. Bestemmelserne om forpligtelser i form af årlige trancher er fastsat i en rådsforordning, som i øvrigt benytter den samme ordlyd som den, der i årevis har været anvendt i forbindelse med strukturfondene og Samhørighedsfonden. Rettens holdning i denne henseende er velkendt af Kommissionen, som allerede i en række tilfælde har fremsført sine synspunkter i sagen. De bestemmelser, der finder anvendelse for de forskellige strukturpolitiske instrumenter, vil i øvrigt blive styrket gennem de specifikke forslag til ændring af finansforordningen. De årlige trancher giver Kommissionen mulighed for at forvalte et omfattende investeringsprogram med et stort antal sideløbende projekter i stedet for at indgå forpligtelser for store beløb i et givent år, hvoraf størstedelen ikke vil blive udnyttet i de første år, da forpligtelser ikke kan omsættes til betalinger, før der gøres reelle fremskridt på det pågældende sted.

6.11. I 2000 fik GD for Udvidelse ansvaret for hele Phare-projektforløbet. Tidligere var dette generaldirektorat ansvarligt for programmeringen, mens SCR stod for resten af projektforløbet.

6.12. Sapard-bevillingerne kan først udbetales, når Kommissionen har uddelegeret forvaltningen af programmerne til godkendte udbetalingsorganer. Det har ikke været muligt at foretage en sådan uddelegering til nogen af kandidatlandene i 2000, og derfor har der ikke kunnet foretages nogen udbetalinger.

Udnyttelsen af ISPA-betalingsbevillinger er knyttet til præcise gennemførelsesbetingelser, som enten er generelle (oprettelse af de nationale strukturer, der er anført i »aftalememorandaene«) eller projektspecifikke. Med tanke på kandidatlandenes enorme finansieringsbehov i førtiltrædelsesfasen var problemet

⁽⁸⁾ Udtalelsens punkt 29-31.

Tabel 6.2 — Førtilrædelsesstøtte — Udgiftsområde i de finansielle overslag: Førtilrædelsesstøtte

(mio. EUR og %)

		Loft over de finansielle overslag	Budgettets udvikling		Budgetgennemførelse					
			Oprindelige bevillinger ⁽¹⁾	Endelige disponible bevillinger ⁽²⁾	Udnyttede bevillinger	% af de endelige disponible bevillinger	Bevillinger fremført til 2001	% af de endelige disponible bevillinger	Bortfaldne bevillinger	% af de endelige disponible bevillinger
Landbrug (B7-0 1 0)	FB		519,1	528,9	528,9	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	BB		190,1	140,1	0,0	0,0	140,1	100,0	0,0	0,0
Landbrug (B7-0 1 0 A)	FB		9,9	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	100,0
	BB		9,9	9,9	0,0	0,0	0,0	0,0	9,9	100,0
Kapitel B7-0 1 i alt	FB		529,0	529,0	528,9	100,0	0,0	0,0	0,1	0,0
	BB		200,0	150,0	0,0	0,0	140,1	93,4	9,9	6,6
Førtilrædelsesinstrument på strukturuområdet (B7-0 2 0)	FB		1 039,0	1 046,4	1 005,0	96,0	41,2	3,9	0,1	0,0
	BB		226,0	171,0	2,5	1,5	0,0	0,0	168,5	98,5
Førtilrædelsesinstrument på strukturuområdet (B7-0 2 0 A)	FB		19,0	11,6	11,3	96,8	0,0	0,0	0,4	3,2
	BB		19,0	4,0	0,0	1,0	0,0	0,0	4,0	99,0
Kapitel B7-0 2 i alt	FB		1 058,0	1 058,0	1 016,3	96,1	41,2	3,9	0,5	0,0
	BB		245,0	175,0	2,5	1,5	0,0	0,0	172,5	98,5
Økonomisk bistand til de associerede lande i Central- og Østeuropa (B7-0 3 0)	FB		1 344,3	1 358,4	1 357,1	99,9	0,0	0,0	1,3	0,1
	BB		1 035,2	1 015,2	1 010,7	99,6	0,0	0,0	4,4	0,4
Økonomisk bistand til de associerede lande i Central- og Østeuropa (B7-0 3 0 A)	FB		73,8	59,7	48,8	81,7	0,0	0,0	10,9	18,3
	BB		73,8	33,8	1,5	4,4	0,0	0,0	32,3	95,6
Grænseoverskridende samarbejde (B7-0 3 1)	FB		159,0	159,0	159,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	BB		140,0	200,0	187,8	93,9	0,0	0,0	12,2	6,1
Samarbejde med de associerede lande i Central- og Østeuropa inden for rammerne af Euratom-traktaten (B7-0 3 2)	FB		2,7	2,7	2,1	80,9	0,0	0,0	0,5	19,1
	BB		2,1	2,1	0,8	41,0	0,0	0,0	1,2	59,0
Kapitel B7-0 3 i alt	FB		1 579,7	1 579,7	1 567,0	99,2	0,0	0,0	12,7	0,8
	BB		1 251,0	1 251,0	1 200,9	96,0	0,0	0,0	50,1	4,0
Udgiftsområde 7 i alt	FB		3 166,7	3 166,7	3 112,2	98,3	41,2	1,3	13,3	0,4
	BB		1 696,0	1 576,0	1 203,4	76,4	140,1	8,9	232,5	14,8
Førtilrædelsesstrategi for Malta (B7-0 4 0)	FB		0,0	6,0	6,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	BB		0,0	0,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,8	100,0
Førtilrædelsesstrategi for Cypern (B7-0 4 1)	FB		0,0	9,0	1,7	18,9	7,3	81,1	0,0	0,0
	BB		0,0	1,2	0,0	0,0	0,0	0,0	1,2	100,0
Kapitel B7-0 4 i alt	FB		0,0	15,0	7,7	51,3	7,3	48,7	0,0	0,0
	BB		0,0	2,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0	100,0
Afsnit B7-0 i alt	FB	3 174,0	3 166,7	3 181,7	3 119,9	98,1	48,5	1,5	13,3	0,4
	BB		1 696,0	1 578,0	1 203,4	76,3	140,1	8,9	234,5	14,9

⁽¹⁾ Det endelige budget vedtaget af Europa-Parlamentet den 16. december 1999 (EFT L 40 af 14.2.2000).

⁽²⁾ Bevillinger efter ændringer i henhold til ændrings- og tillægsbudgetter og overførsler, men eksklusive bevillinger fremført fra 1999, bevillinger hidrørende fra genanvendte indtægter samt indtægter fra tredjemands deltagelse og andre formålsbestemte indtægter og genopførte bevillinger.

Kilde: Forvaltningsregnskab 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

bevillingerne til ISPA bortfaldt, da der kun var foretaget betalinger på 2,5 millioner euro ⁽⁹⁾. Disse midler skulle anvendes til formål, som ikke udtrykkelig var omfattet af ISPA-forordningen. På grundlag af Rådets afgørelse 2000/474/EF ⁽¹⁰⁾ besluttede Kommissionen i juli 2000 ⁽¹¹⁾ at betale Fællesskabets bidrag til rydningen af sejlrenden i Donau over budgetposterne B7-0 2 0 (ISPA), B7-0 3 0 (Phare) og B7-5 4 1 (Obnova).

6.13. Budgetforvaltningen af udgiftsområde 7 har væsentlige lighedspunkter med forvaltningen af udgiftsområde 4 (jf. punkt 5.2-5.18):

- a) En stor del af forpligtelserne blev indgået i slutningen af regnskabsåret. 59 % af de samlede forpligtelser i 2000 under afsnit B7-0 — 3 130 millioner euro — blev indgået i december måned. Det skyldes i vid udstrækning, at forpligtelserne til ISPA- og Sapard-programmerne blev indgået sent, da kun 33 % af bevillingerne under Phare-programmet blev indgået i december.
- b) Da der ikke var foretaget betalinger under Sapard- og ISPA-programmerne, steg de uindfrie forpligtelser under afsnit B7-0 automatisk med 61 %. De uindfrie forpligtelser vedrørende Phare-programmet steg med 18 %.
- c) En stor del af årets betalinger — 25,1 % — blev foretaget i december måned.
- d) Kommissionen udnyttede ikke betalingsbevillingerne til administrationsudgifter — kun 3,2 % af de afsatte beløb blev faktisk brugt.

KOMMISSIONENS SVAR

i år 2000 at udnytte forpligtelsesbevillingerne, så de ikke skulle gå tabt. Det er fuldstændig normalt, at der går noget tid mellem forpligtelse og udbetaling, set på baggrund af omfanget af de investeringsprojekter, der støttes under ISPA. Udfordringen ligger nu i at sørge for at gennemføre projekterne inden for fristerne i finansieringsaftalerne og på denne måde gradvis at udnytte de tilgængelige betalingsbevillinger.

6.13. De generelle bemærkninger vedrørende forvaltningen af udgiftsområde 7 skelner ikke mellem Phare, ISPA og Sapard.

- a) Phare-forpligtelserne i december 2000 udgjorde 33 %, og ikke 34 %, af det samlede årsbeløb.
- b) Selv om de uindfrie Phare-forpligtelser er steget, er det antal år, der er nødvendige for at afvikle disse uindfrie forpligtelser (enten i form af forpligtelser eller betalinger), rent faktisk faldet set på baggrund af programvæksten.
- c) De nationale myndigheder sender en betalingsanmodning til Kommissionen, når forudsætningerne for udbetaling er til stede. Kommissionens tjenestegrene har ingen indflydelse på, hvornår de nationale myndigheder indgiver deres betalingsanmodninger. Efter at have kontrolleret anmodningerne udbetaler tjenestegrene pengene så hurtigt som muligt.
- d) Kommissionen har udnyttet bevillingerne til den administrative forvaltning af foranstaltningerne alt efter behov. Det skal bemærkes, at den fastsatte procentsats på 2 % af de samlede bevillinger er et loft for den faglige bistand, der ydes på Kommissionens initiativ, og ikke et udgiftsmål. Selv om betalingerne langt fra nåede op på de budgetterede beløb, blev de ikke-udnyttede betalingsbevillinger gjort tilgængelige gennem overførsler for at støtte andre af instrumenternes aspekter.

⁽⁹⁾ Der blev brugt yderligere 42 000 euro til at betale de konsulenter, som bistod GD for Regionalpolitik med at bedømme projektforslagene.

⁽¹⁰⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 45.

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslutning blev rundsendt under nr. K(2000) 2297.

ISPA

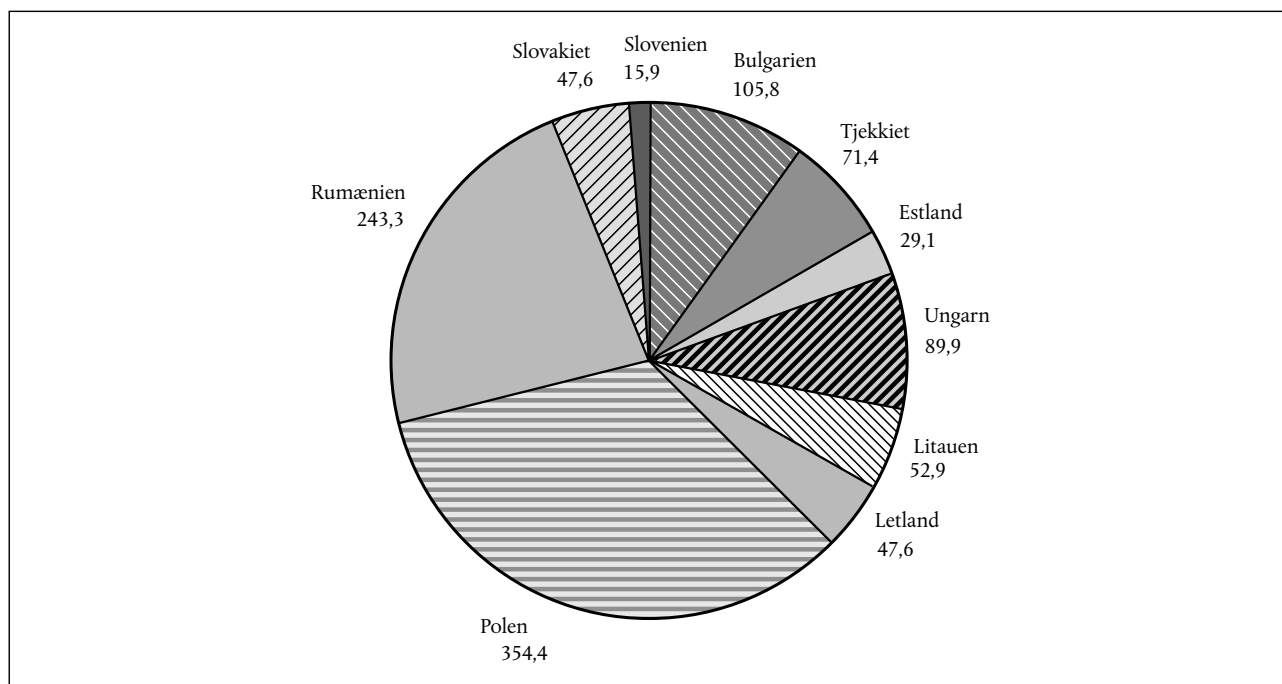
Fordelingen af midlerne

6.14. Der blev foretaget en vejledende fordeling mellem kandidatlandene på grundlag af følgende kriterier: befolkning, bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger ⁽¹²⁾ og areal ⁽¹³⁾ (jf. **figur 6.1**).

6.15. Det enkelte kandidatlands andel i ISPA-midlerne er udtrykt som en skala (med laveste og højeste procent af det samlede beløb). Sigtet hermed er at anspore landene til at forelægge projekter af høj kvalitet samt at sikre en vis fleksibilitet i forvaltningen af ISPA-støtten. Selv om fordelingen kan justeres, så der tages højde for tidligere års resultater, er der ikke defineret resultatindikatorer ⁽¹⁴⁾.

6.15. Den »resultatindikator«, der anvendes under ISPA, er et lands evne til at forberede og gennemføre velfunderede projekter. Hvis et land ikke kan det, indgår Kommissionen forpligtelser for mindre end det pågældende lands årlige tildeling. Denne praksis blev allerede anvendt i 2000.

Figur 6.1 — ISPA-midlernes fordeling mellem ansøgerlandene i 2000

Gennemsnitsbeløb i millioner euro

⁽¹²⁾ I købekraftspariteter.

⁽¹³⁾ Jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1267/1999; Kommissionens beslutning 2000/229/EF af 7. marts 2000 (EFT L 72 af 21.3.2000, s. 21).

⁽¹⁴⁾ Retten påpegede allerede dette problem i sin udtalelse nr. 10/98.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Forpligtelser

6.16. **Tabel 6.3** viser udnyttelsen af forpligtelsesbudgettet for 2000.

6.17. **Tabel 6.4** viser midlernes fordeling på lande og sektorer i henhold til de beslutninger, der blev truffet, og de forpligtelser, der blev indgået i 2000.

Tabel 6.3 — Anvendelsen af forpligtelsesbevillingerne til ISPA i 2000

(mio. EUR)

Formål	Forpligtelser
Forpligtelser vedrørende 75 projekter, hvoraf 13 vedrører teknisk bistand (8 millioner euro)	997,5
Rydning af sejlrenden i Donau	7,5
Konsulentbistand til Kommissionen (GD for Regionalpolitik) i forbindelse med projektbedømmelse (Samhørighedsfonden).	4,2
Midler tildelt delegationslederne (GD for Eksterne Forbindelser) med henblik på ansættelse af ekstra personale til den decentraliserede forvaltning af Phare-programmet, 2001 og følgende år.	7
Forpligtelser i alt	1 016,2

Kilde: GD for Regionalpolitik.

Tabel 6.4 — Fordelingen af ISPA-midler

(mio. EUR)

Ansøgerland	Miljøprojekter		Transportprojekter		I alt
	Godkendt beløb i alt	Budget 2000	Godkendt beløb i alt	Budget 2000	
Bulgarien	77,98	52,05	80,00	52,00	
Tjekkiet	34,77	27,82	66,22	42,17	
Estland	19,76	15,81	15,51	12,41	
Ungarn	71,72	43,83	190,11	44,16	
Letland	37,69	26,57	43,44	20,18	
Litauen	22,75	18,20	42,55	34,04	
Polen	201,84	132,99	329,85	173,97	
Rumænien	181,38	120,60	346,88	118,63	
Slovakiet	27,22	11,61	38,57	30,85	
Slovenien	14,19	11,36	10,35	8,28	
Subtotal	689,30	460,82	1 163,48	536,70	
Godkendte beløb i alt					1 852,79
Budget 2000 i alt					997,52

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.18. Kommissionens beslutninger i 2000 (75 godkendte projekter) fastsætter det maksimale ISPA-støttebeløb til i alt 1 863 millioner euro. I alt blev der forelagt 143 projekter for Kommissionen, som afviste 19 og udsatte 39, som vil blive forelagt Forvaltningsudvalget for ISPA i de kommende år. Forvaltningsudvalget afgav positiv udtalelse om 85 projekter. Af disse 85 traf Kommissionen i 2000 beslutning om 77 projekter og indgik forpligtelser for 75 af dem. I henhold til ISPA-forordningen skal der indgås forpligtelser i de følgende år for det beløb, som der ikke blev indgået forpligtelser for i 2000 (865,5 millioner euro).

6.19. Kommissionen betaler udgifterne til projekter under ISPA på grundlag af finansieringsaftaler med modtagerlandene. Der skal indgås en aftale for hvert enkelt projekt. De fleste af dem blev undertegnet ved udgangen af 2000 og vedrørte projekter, som der var indgået forpligtelser til i løbet af året.

Forsinkelser i udarbejdelsen af retsgrundlaget og de forvaltningsmæssige rammer

6.20. Eftersom ISPA er en hybrid mellem den eksisterende støtte til kandidatlandene (f.eks. Phare) og den finansielle støtte til medlemsstaterne (f.eks. Samhørighedsfonden), var det et stort arbejde for Kommissionen at få udarbejdet retsgrundlaget og de forvaltningsmæssige rammer i tide. Det tog 18 måneder fra december 1997 at få vedtaget ISPA-forordningen, og der gik yderligere ni måneder, før Kommissionen i marts 2000 vedtog sin beslutning om fordelingen af støtten mellem kandidatlandene. Alligevel blev alle de nationale ISPA-strategier og 75 projekter godkendt inden udgangen af 2000 takket være GD for Regionalpolitik's store indsats.

6.21. Arbejdet med at udforme ISPA-forordningen var tidskrævende og kompliceret, fordi flere forskellige generaldirektorater var involveret, og fordi man skulle finde den rette balance mellem strukturfondsregler og regler for bistand til tredjelande.

6.20. *Allerede i 1999 gik Kommissionen i gang med at forberede kandidatlandene. Der har været forhandlinger om strategier, projektplanlægning og procedurer sideløbende med forberedelsen af de retlige og administrative rammer helt siden begyndelsen af 1999.*

Forvaltningsudvalget for ISPA afgav positiv udtalelse om støttefordelingen ved sit møde den 21. december 1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.22. Det tog lang tid at vedtage forordningen, og Retten konstaterede desuden følgende svagheder med hensyn til vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelserne:

- a) De »fælles regler for, hvilke udgifter der kan ydes støtte til« (ISPA-forordningens artikel 7, stk. 7), blev vedtaget på forvaltningsudvalgets møde ⁽¹⁵⁾ i december 1999.
- b) GD for Regionalpolitik måtte begynde at forberede ISPA med et meget lille hold medarbejdere, samtidig med at retsgrundlaget for gennemførelsen blev udarbejdet. Direktoratet for ISPA var ikke fuldt funktionsdygtigt før april 2000.
- c) En »ISPA-vejledning«, som fastlægger gennemførelsesreglerne for ISPA ⁽¹⁶⁾, blev sendt til ansøgerlandene i maj 2000.
- d) De interne regler for ansvarsfordeling og procedurerne for konsultation mellem tjenesterne blev først formelt vedtaget i juli 2000.
- e) I modsætning til, hvad der gælder for Samhørighedsfonden, tillader ISPA-forordningen ikke, at ansøgerlandene anvender deres egne regler for indkøb; de

KOMMISSIONENS SVAR

6.22. *Gennemførelsesbestemmelserne (bilagene til finansieringsaftalerne) fik en positiv udtalelse fra Forvaltningsudvalget for ISPA den 21. december 1999 og indførtes i den første finansieringsaftale, der blev indgået.*

- a) *Reglerne for, hvilke udgifter der kan ydes støtte til, blev vedtaget et halvt år, inden ISPA-foranstaltningerne blev forelagt for forvaltningsudvalget.*
- c) *»ISPA-vejledningen« er koncentreret om projektgennemførelsen, da modtagerlandene fik alle oplysninger om projektforberedelsen i skemaerne for ansøgning om støtte i begyndelsen af 1999.*
- d) *Høringen af andre tjenestegrene er omfattet af de generelle bestemmelser, der gælder for Kommissionens virksomhed. Selv om den har sine fordele, er det ikke strengt nødvendigt at anvende proceduren med at bemyndige det kommissionsmedlem, der har ansvaret for regionalpolitikken, for at Kommissionen kan træffe beslutninger (gennem skriftlig eller mundtlig procedure).*
- e) *»Den praktiske vejledning« vedrørende procedurerne for offentlige udbud reviderer og erstatter — for hele den eksterne bistand — en tidligere vejledning, som*

⁽¹⁵⁾ Dette udvalg skal afgive udtalelse om udkastet til de foranstaltninger, der skal finansieres af ISPA. Det består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand. Den Europæiske Investeringsbank udnævner en repræsentant uden stemmeret.

⁽¹⁶⁾ Nogle spørgsmål, f.eks. hvordan de optjente renter af forskuddene til projekterne — 20 % af det samlede beløb — skal anvendes, er kun behandlet i ISPA-vejledningen og ikke i finansieringsaftalerne. Det understreger, hvor vigtige disse regler er.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

skal følge de regler, der er fastsat i »den praktiske vejledning«⁽¹⁷⁾. Det har allerede været nødvendigt af ændre ISPA-forordningen⁽¹⁸⁾, fordi den oprindelige forordning ikke, som det er tilfældet med Phare-forordningen, gav mulighed for at fravige bestemmelserne i finansforordningens afsnit IX, artikel 114⁽¹⁹⁾. Det gav problemer ved medfinansiering sammen med Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD).

- f) De interne administrative procedurer var ikke klare. ISPA-forordningens uklare formuleringer gav anledning til lange drøftelser om, hvornår der kunne indgås forpligtelser, og hvornår finansieringsaftalerne kunne undertegnes. På grund af administrative misforståelser blev der ikke indgået forpligtelser for ca. 41 millioner euro til to polske miljøprojekter⁽²⁰⁾, som havde fået positiv udtalelse fra Forvaltningsudvalget for ISPA i oktober 2000. Tre finansieringsaftaler⁽²¹⁾ var allerede blevet undertegnet af Kommissionen og kandidatlandet, før de tilsvarende forpligtelser blev indgået. En del af den interne procedure for formel godkendelse måtte derfor gentages.
- g) Otte ud af de ti aftalememoranda (mellem Kommissionen og kandidatlandene) om anvendelsen af den nationale fond⁽²²⁾ — som er en forudsætning for, at der kan udbetales ISPA-midler fra Kommissionen til kandidatlandene — blev først undertegnet ved udgangen af 2000.

fandt anvendelse for ISPA, indtil den nye vejledning trådte i kraft (1. marts 2001).

Kommissionen erkender, at det er en mangel i ISPA-forordningen, at den ikke giver mulighed for at fravige bestemmelserne i finansforordningens artikel 114. For at rette op på dette har Kommissionen den 8. marts 2001 forelagt Rådet et forslag til ændring af ISPA-forordningen (KOM(2001) 110 endelig).

- g) Den sene undertegnelse af aftalememorandaene har ikke forsinket gennemførelsen i de to pågældende lande.*

⁽¹⁷⁾ Ifølge finansieringsaftalerne er der fastlagt detaljerede procedurer for udbud og kontrakter i vejledningen vedrørende Phares decentraliserede gennemførelsessystem (DIS). Afsnittet om bygge- og anlægsarbejder var imidlertid kun delvis udarbejdet. Den nye praktiske vejledning forelå først i begyndelsen af 2001.

⁽¹⁸⁾ KOM(2001) 110 endelig udg.

⁽¹⁹⁾ Statsborgere fra tredjelande kan i undtagelsestilfælde få adgang til at deltage i udbuddene.

⁽²⁰⁾ 2000/PL/16/P/PE002 og 019.

⁽²¹⁾ 2000/PL/16/P/PE001, PT002 og PT003.

⁽²²⁾ Et organ i hvert kandidatland, som skal formidle alle de fællesskabsmidler, som er ydet under ISPA.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.23. Det er ikke fastsat i ISPA-forordningen, at landstrategierne for ISPA skal godkendes, men i ISPA-vejledningen står der, at det er et krav ⁽²³⁾. 60 % af de nationale transport- og miljøstrategidokumenter blev forelagt Forvaltningsudvalget for ISPA samtidig med de tilsvarende projekter, og de øvrige blev først forelagt et par måneder før projekterne. For at undgå yderligere forsinkelser måtte strategierne og projekterne udarbejdes sideløbende. Det krævede en stor arbejdsindsats af Kommissionen, men er ikke den mest logiske fremgangsmåde, fordi den medfører risiko for, at det ikke er de mest relevante strategier, der lægges, og de mest velegnede projekter, der udvælges.

6.24. Forsinkelserne i beslutningsprocessen skabte problemer i nogle af kandidatlandene, hvor den del af det nationale budget, som var afsat til et bestemt projekt, var blevet godkendt og derfor skulle anvendes. Det betød, at projektet (som i mange tilfælde var udarbejdet med støtte fra Phare) blev iværksat, før det var godkendt af Kommissionen. De udgifter, som var afholdt før undertegnelsen af finansieringsaftalen, var derfor ikke støtteberettigede.

Manglende anvendelse af støtte, der skal tilbagebetales

6.25. I henhold til ISPA-forordningen kan fællesskabsstøtten ydes i form af direkte støtte, der ikke skal tilbagebetales, støtte, der skal tilbagebetales, eller enhver anden form for støtte. Hidtil er ISPA-midlerne kun blevet udbetalt i form af tilskud, og 95 % af de projekter, som der blev indgået forpligtelser for i 2000, blev støttet med mere end 50 %. 41 projekter fik godkendt maksimumsatsen på 75 %. 11 af disse projekter vedrørte miljøsektoren.

KOMMISSIONENS SVAR

6.23. For at være sikker, på at de investeringer, der finansieres under ISPA, er i overensstemmelse med de strategiske mål for medlemskabet, anmodede Kommissionen kandidatlandene om at udarbejde strategier, inden projekterne forelægges for forvaltningsudvalgene. Arbejdet med at udarbejde disse strategier blev generelt indledt i god tid inden forelæggelsen for udvalget, og inden ansøgningerne blev forelagt for Kommissionen. Ved at vælge denne fremgangsmåde kunne et tilstrækkeligt antal velfunderede projekter, der opfyldte kravene i ISPA-forordningen og de strategiske mål for tiltrædelsen, forelægges for udvalget.

6.24. Kommissionen erkender, at procedurerne for undertegnelsen af finansieringsaftalerne er tunge. Kandidatlandene er fuldstændig klare over, at udgifter, der afholdes inden Kommissionens undertegnelse af finansieringsaftalen, ikke er berettigede til støtte under ISPA.

6.25. Kommissionen vil gerne understrege, at den støttesats på 85 %, som ISPA-forordningen undtagelsesvis åbner mulighed for, ikke har fundet anvendelse for nogen af de projekter, der blev fastlagt i 2000. Den gennemsnitlige støttesats i 2000 på ca. 64 % må betragtes som moderat, da en lang række projekter ikke skaber indtægter.

⁽²³⁾ »It is evident that effective project identification requires a strategy... Each beneficiary country needs, therefore, to define a national ISPA transport strategy and a national ISPA environment strategy. [...] The national ISPA strategies should be based on and make reference to the Accession Partnerships and on the National Programme for the Adoption of the Acquis, and they should also draw on relevant national planning documents.«

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.26. Med det formål at styrke midlernes løftestangs-effekt er det fastsat i ISPA-forordningen, at enten skal støttesatsen reduceres for at tage hensyn til muligheden for samfinansiering, foranstaltningens evne til at skabe indtægter og en korrekt anvendelse af princippet om, at forurenere betaler, eller også kan der stilles krav om, at støtten skal tilbagebetales.

6.27. GD for Budget mener, at der ved bedømmelsen af et projekt bør foretages en grundigere analyse af dets mulighed for at skabe indtægter. For eksempel bør der ved fastsættelsen af tariffer og omkostninger tages højde for den forventede stigning i husstandsindkomsten. Kommissionen har endnu ikke ydet støtte, der skal tilbagebetales. Det er fastsat i ISPA-forordningen, at støtte, der tilbagebetales til forvaltningsmyndigheden eller en anden offentlig myndighed, skal genanvendes til det samme formål. Finansieringsaftalerne bør fastlægge regler for genanvendelse af sådanne midler og bør især præcisere, hvilke kontrolmekanismer der skal anvendes.

Mangler i forbindelse med teknisk bistand

6.28. Den finansielle støtte, som skulle hjælpe kandidatlandene med projektforberejdelser (herunder institutionsopbygning), kom fra følgende instrumenter⁽²⁴⁾ finansieret af Phare:

- a) I 1998 blev der iværksat »særlige forberedelsesprogrammer med henblik på deltagelse i strukturfondene«, som skulle sætte kandidatlandene i stand til bedre at udvikle den planlægningskompetence samt de administrative strukturer og budgetprocedurer, som er nødvendige for, at de senere vil kunne deltage i EU's strukturprogrammer. Phare ydede således støtte til forberedelsen af ISPA og Sapard og til

KOMMISSIONENS SVAR

6.26. Kommissionen er bevidst om, at projekterne skal være økonomisk overkommelige for dem, der bruger infrastrukturen, og tage hensyn til kandidatlandenes indkomstniveauer, der ikke er nær så høje som i medlemsstaterne. Når Kommissionen bedømmer miljøprojekter, vurderer den de fremtidige indtægter, herunder anvendelsen af princippet om, at forurenere betaler, og fastlægger en støttesats, der gør projektet økonomisk levedygtigt i hele forløbet. Støttesatsen for miljøprojekter var på mellem 49 og 75 %. Transportprojekter, især i vejsektoren, skaber som regel ingen større indtægter, der kan medvirke til at sænke støttesatsen. Anvendelsen af en lavere støttesats vil desuden være kunstig, når det drejer sig om finansiering af projekter vedrørende transportkorridorer, da ISPA som regel kun stiller midler til rådighed for en begrænset strækning af korridoren.

6.27. Efter Kommissionens opfattelse forudsætter støtte, der skal tilbagebetales, sofistikerede gennemførelses-, overvågnings- og kontrolstrukturer, der endnu ikke findes i kandidatlandene. En for tidlig overgang til ordninger med tilbagebetalingspligtig støtte ville være i strid med principperne for forsvarlig forvaltning af fællesskabsstøtten. Løftestangseffekter kan også nås ved at mindske støttesatsen, som det allerede er sket for en række forskellige projekter.

Ansøgerne skal foretage en finansiell analyse af projektet, hvilket omfatter de aspekter, som Retten nævner. Ved bedømmelsen undersøges det, om den finansielle analyse er velfunderet og af høj kvalitet.

6.28. Det skal bemærkes, at målene for disse programmer blev nået, hvilket fremgår af, at der fandtes tilstrækkelig mange veludviklede projekter til, at der kunne indgås forpligtelser for hele tildelingen til ISPA for 2000.

⁽²⁴⁾ Disse programmer blev gennemført under GD for Udvidelses og delegationernes ansvar.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

udformningen af de relevante nationale strategier. De særlige programmer kunne gennemføres via projekter om parvist samarbejde, de såkaldte »twinning-projekter«⁽²⁵⁾, som det vigtigste redskab til ydelse af bistand til opbygning af institutioner.

b) Storinfrastrukturfaciliteten, del 4 (LSIF IV)⁽²⁶⁾.

c) Andre nationale programmer finansieret af Phare støttede kandidatlandene i forbindelse med projektidentifikation og forberedelse af ISPA-projekter.

Gennemførelsen af disse programmer blev forsinket, dels fordi der var problemer med konsulenterne, dels fordi kandidatlandene selv manglede engagement. I forbindelse med nogle af ISPA-twinningprojekterne under de særlige forberedelsesprogrammer gav Kommissionen ikke tilstrækkelig vejledning.

6.29. Fra 2000 har der også kunnet ydes ISPA-støtte til teknisk bistand. Kandidatlandene forberedte nogle få projekter enten med bilateral støtte fra medlemsstaterne eller alene.

6.30. Kommissionen har hverken foretaget en egentlig vurdering af behovet for teknisk bistand eller defineret, hvilke former for teknisk bistand der skal prioriteres højest. Retten kunne ikke få en samlet oversigt over, hvor mange EU-midler der i 2000 var blevet brugt på alle disse forskellige former for teknisk bistand i forbindelse med forberedelsen af ISPA-projekter.

6.30. Kommissionen vil gerne understrege, at det rette mål for kvaliteten af den faglige bistand er den kvalitet, der ligger i den efterfølgende anvendelse.

For Phare kan Kommissionen nemt finde frem til de oplysninger om kontrakterne, der er sorteret efter de gældende koder. Forberedelsen af ISPA henhører ikke under nogen af de gældende koder. De oplysninger, som Retten efterlyser, vil derfor forudsætte en manuel søgning i kontraktdata-baserne Désirée og Perseus efter alle de programmer, som Retten nævner i punkt 6.36. Dette er teknisk muligt, men meget tidskrævende, og Kommissionen mener ikke, at en sådan søgning ville stå i et rimeligt forhold til omkostningerne. Ifølge Phare 2000-revisionen vil der blive udviklet et mere avanceret forvaltningsinformationssystem.

⁽²⁵⁾ Sådanne projekter gør det muligt for myndigheder og halv-offentlige organisationer i kandidatlandene at arbejde sammen med de tilsvarende instanser i medlemsstaterne.

⁽²⁶⁾ Forløber til ISPA.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.31. De landstrategier og ansøgninger om støtte til ISPA-projekter, som blev indsendt til Kommissionen, overholdt ikke Kommissionens kriterier, og det var et stort arbejde for de involverede tjenester at omarbejde dem, så de blev acceptable. De økonomiske og finansielle analyser var især mangelfulde.

Koordinering er en forudsætning for, at decentraliseringen kan fuldføres

6.32. Oprettelsen af to nye førtiltrædelsesinstrumenter (ISPA og Sapard) med forskellige forordninger og gennemførelsesbestemmelser, som skulle fungere sideløbende med det eksisterende Phare-program, var en stor udfordring for kandidatlandene, som skulle forvalte disse midler, samtidig med at de forsøgte at reformere deres interne administration ⁽²⁷⁾.

6.33. Projektidentifikationen på transportområdet blev foretaget på grundlag af Kommissionens vurdering af transportinfrastrukturbehovene (TINA), som udpeger komponenter i et fremtidigt transeuropæisk net (TEN) i kandidatlandene. Der blev ikke gennemført en tilsvarende vurdering af behovene i miljøsektoren. Kommissionen besluttede derfor at koncentrere indsatsen på specifikke undersektorer — ligesom den gør i forbindelse med Samhørighedsfonden. Under programmet for prioriterede miljøinvesteringer i kandidatlandene (PEPA), som dækker bredere end ISPA, er Kommissionen i færd med at udarbejde en database over mulige miljøprojekter for at hjælpe kandidatlandene med at finde frem til, hvilke projekter der skal prioriteres højest på mellemlangt og langt sigt. PEPA blev iværksat i slutningen af 1999, og de første landerapporter blev fremlagt i slutningen af 2000.

6.34. Det er afgørende for ISPA's succes, at der oprettes hensigtsmæssige programmerings- og forvaltningsstrukturer i hvert enkelt kandidatland ⁽²⁸⁾. Det er fastsat i samordningsforordningen, at Kommissionen, så snart kandidatlandets kapacitet til at varetage projektförvaltning samt finanskontrolprocedurerne og strukturerne vedrørende offentlige finanser er hensigtsmæssige, kan fravige kravet om, at udvælgelsen af projektet, udbud og indgåelsen af kontrakter skal godkendes på forhånd.

⁽²⁷⁾ Jf. Rettens konklusion i punkt 5.73 i årsberetningen for regnskabsåret 1999 (EFT C 342 af 1.12.2000).

⁽²⁸⁾ I artikel 9 i ISPA-forordningen er det fastsat, at kandidatlandene fra 1. januar 2000 og under alle omstændigheder senest den 1. januar 2002 indfører hensigtsmæssige forvaltnings- og kontrolsystemer.

6.34. ISPA er fra begyndelsen af blevet gennemført på grundlag af et decentraliseret gennemførelsesystem, som ligner det, der anvendes for Phare. Det vil sige, at når finansieringsaftalen er undertegnet, har kandidatlandet ansvaret for gennemførelsen af projektet og især for finansiell forvaltning og kontrol, bortset fra at udbud og indgåelse af kontrakter skal godkendes på forhånd af Kommissionen. Ifølge artikel 12, stk. 2, i samordningsforordningen kan Kommissionen beslutte at fravige kravet om forudgående godkendelse af procedurerne for udbud og indgåelse af kontrakter, når visse kriterier og betingelser er opfyldt, og således anvende et udvidet decentraliseret gennemførelsesystem. I 2000 gjaldt det for Kommissionen om at sørge for, at de ansvarlige organer oprettede de nødvendige strukturer til at forvalte ISPA i overensstemmelse med det decentraliserede gennemførelsesystem, så disse strukturer kunne være på plads, inden man begyndte at gennemføre ISPA-projekterne. Dette var grunden til den anmodning, der i juli 2000 blev rettet til kandidatlandene. I revisionen af Phare anføres de vigtigste principper for det udvidede decentraliserede gennemførelsesystem. Kommissionens tjenestegrene udarbejdede et fælles arbejdsdokument for Phare og ISPA, som omfattede en kontrolliste for hver enkelt af de betingelser, der er anført i Rådets forordning (EF)

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.35. Dette spørgsmål hænger nøje sammen med tiltrædelsesforhandlingerne vedrørende »Kapitel 28 (Finanskontrol)«. For de lande, hvor der er indgået en aftale om foreløbig afslutning af dette kapitel, er det vigtigt, at decentraliseringen af forvaltningen fuldføres, så de er parate til at tage over, når de tiltræder Fællesskabet. Ifølge »Phare 2000 Review«⁽²⁹⁾ planlægger Kommissionen at uddelegere hele ansvaret for gennemførelsen af ISPA til kandidatlandene fra 2002 og øge støtten til de myndigheder, som kandidatlandene og Kommissionen har godkendt til at forestå gennemførelsen. GD for Regionalpolitik anmodede først i juli 2000 kandidatlandene om at foretage en vurdering af deres kapacitet til at varetage den decentrale forvaltning af dette instrument.

Koordineringen bør forbedres

6.36. Det er fastsat i samordningsforordningen, at Kommissionen er ansvarlig for samordningen af foranstaltningerne under de tre instrumenter (Phare, ISPA og Sapard) og især for udarbejdelsen af retningslinjerne for førtiltrædelsesstøtten for hvert enkelt land. I praksis resulterede dette i de »General assistance documents«, som blev udsendt i marts 2000 og april 2001. Det er imidlertid kun beskrivelser af, hvor godt forberedte kandidatlandene var på det tidspunkt.

6.37. Der var i begyndelsen ingen kontakt mellem styringskomitéerne for TINA og TEN og Forvaltningsudvalget for ISPA, som kunne sikre, at transport- og infrastrukturprojekterne blev gennemført på samme måde.

6.38. I forbindelse med vurdering af nationale ISPA-strategier og bedømmelse af projektansøgninger fungerer koordineringen mellem Kommissionens tjenester godt, især efter at procedurerne blev formaliseret i midten af 2000.

nr. 1266/1999. Denne kontrolliste blev sendt til kandidatlandene i januar 2001 for at bistå med forberedelserne til det udvidede decentraliserede gennemførelsessystem. I 2001 blev dette fulgt op med møder med kandidatlandene for at forklare, hvilke krav der gælder for det udvidede decentraliserede gennemførelsessystem, og hvilke foranstaltninger der skal træffes.

6.35. Den 26. april 2001 blev det såkaldte generelle støttedokument (»General Assistance Document«) for år 2001 drøftet med Forvaltningsudvalget for Phare, som tog positivt imod det. Dette dokument indeholder oplysninger om prioriteringer og vejledende tildelinger for hvert land og hvert instrument, om samordning med Den Europæiske Investeringsbank og internationale finansieringsinstitutter samt om fremskridt og perspektiver vedrørende den decentraliserede forvaltning.

6.36. Mange af medlemsstaternes repræsentanter i Forvaltningsudvalget for ISPA fungerer også som formænd eller næstformænd for styringsudvalgene for TINA og TEN. I Kommissionen er der blevet udpeget en ansvarlig person for hver enkelt af de ti korridorer med henblik på at samordne projekterne. På dette grundlag har Kommissionen i september 2000 indledt et samarbejde med styringsudvalgene for de forskellige korridorer.

⁽²⁹⁾ Meddelelse fra kommissær Verheugen, K(2000) 3103/2 af 27. oktober 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.39. Generaldirektoraterne anvendte ikke samme metode til bedømmelse af projekterne:

- a) GD for Miljø kontraherede med en konsulent om at opstille kontrollister til anvendelse i godkendelsesproceduren. Den samme konsulent yder rådgivning i forbindelse med komplekse projekter.
- b) GD for Energi og Transport har kun ressourcer til at undersøge, om projekterne er i overensstemmelse med EU's og de enkelte landes transportstrategier.
- c) GD for Regionalpolitik's direktorat for ISPA benytter somme tider eksterne konsulenter til at bedømme projekterne. Desuden har generaldirektoratet indgået en rammekontrakt med EIB, som yder teknisk bistand i forbindelse med et begrænset antal projektansøgninger.

6.40. Retten kunne ikke finde klare retningslinjer med godkendelseskriterier ud over de generelt formulerede krav i ISPA-forordningens bilag I og II. Retten kunne ikke konstatere, at GD for Regionalpolitik havde en standardprocedure for projektbedømmelse, eller at de forskellige tjenester i Kommissionen fulgte samme procedure. Der blev ikke fulgt systematisk op på de kommentarer, som de forskellige generaldirektorater havde fremsat.

SAPARD

Konsekvenser af det komplicerede retsgrundlag

6.41. Sapard-forordningen er kompleks, fordi den kombinerer elementer fra tre forskellige områder: den flerårige programmering af strukturfondsprogrammerne, procedurerne for finanskontrol under EUGFL, Garanti-sektionen, og de internationale aftaler om bistand til tredjelande. Da der ikke fandtes sådanne forvaltnings- og kontrolprocedurer i modtagerlandene, var Kommissionen desuden nødt til selv at udarbejde retsgrundlaget.

6.39.

- b) *GD for Energi og Transport har givet et yderst værdifuldt bidrag til ISPA's transportvejledning, ikke mindst gennem det tekniske dokument af 28. august 2000, som blev fremlagt for ISPA's forvaltningsudvalg i februar 2001. I forbindelse med høringen af de andre tjenestegrene kontrollerer GD for Energi og Transport desuden som regel, at transportprojekterne er i overensstemmelse med en række europæiske aftaler (AGR, AGTC, TEM) og med bestemmelserne i direktiv 96/53/EF vedrørende akseltryk og dimensioner.*

6.40. *Kriterierne for projektbedømmelsen er tydeligt beskrevet i forordningen og i skemaerne for ansøgning om støtte. Projektbedømmelserne foretages af samtlige tjenestegrene i Kommissionen alt efter deres respektive kompetence og foregår efter en grundigt indarbejdet procedure med tovejskonsultation mellem tjenestegrene. Opfølgningen af de forskellige generaldirektoraters bemærkninger sker i henhold til samme interne regler og er nærmere beskrevet i proceduren med bemyndigelse af det kommissionsmedlem, der har ansvaret for regionalpolitikken.*

6.41. *Kommissionen har fastlagt en økonomisk ramme for gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikter i tredjelande, som sikrer, at fællesskabsmidlerne bliver anvendt og forvaltet på en forsvarlig måde. Den har dermed tilstræbt både at forvalte systemet på en måde, der allerede har vist sig at være effektiv i Fællesskabet, og samtidig gøre ansøgerlandene bekendt med anvendelsen af Fællesskabets interne regler inden tiltrædelsen.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.42. Sapard-forordningen definerer ikke klart retsgrundlaget og de forvaltningsmæssige rammer, og det tog Kommissionen syv måneder at bringe de meget forskellige bestemmelser i overensstemmelse med hinanden og anvende principperne for gennemførelsen af Sapard. Kommissionen havde overvejet at forelægge Rådet et nyt forslag, så der kunne fastlægges et retsgrundlag, men valgte ikke at gøre det, da den ikke anså det for at være nødvendigt.

6.43. Det er fastsat i forordningen, at Kommissionen vedtager finansielle gennemførelsesbestemmelser; det skete i juni 2000. Fordi forordningen ikke umiddelbart kunne anvendes i landene, måtte Kommissionen formulere reglerne som en international aftale (den »flerårige finansieringsaftale«). Det tog seks måneder at udarbejde aftalen og forhandle den på plads med de ti lande, og dokumentet med reglerne blev vedtaget af Kommissionen den 29. november 2000.

6.44. Procedurene for finansiel forvaltning og kontrol i den internationale aftale er de samme som for EUGFL, Garantisektionen (inklusive bestemmelserne om betalingsorganer og proceduren for regnskabsafslutning). I forbindelse med lignende programmer i medlemsstaterne anvendes de procedurer for finansiel forvaltning og kontrol, som gælder for strukturfondene. Selv om de systemer, der oprettes, vil give kandidatlandene relevant erfaring, er nogle af de procedurer, der nu indføres, midlertidige og vil ikke længere være nødvendige, når landene tiltræder Fællesskabet.

Kommissionens forvaltning

6.45. Det er en kendsgerning, at Kommissionen havde meget kort tid til at udarbejde retsgrundlaget og få Sapard-programmerne til udvikling af landdistrikter på plads. Alle programmerne til udvikling af landdistrikter blev godkendt rettidigt takket være Kommissionen og kandidatlandenes store indsats, som var en virkelig præstation. Endvidere lykkedes det at udarbejde de internationale aftaler og få dem undertegnet.

KOMMISSIONENS SVAR

6.42. Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 skal Sapard gennemføres i overensstemmelse med principperne for EUGFL og den fællesskabslovgivning, der finder anvendelse for bistanden til tredjelande. Endvidere fastsætter afsnit IX (bistand til tredjelande) i finansforordningen, at Kommissionen skal forhåndsgodkende en række forvaltningsopgaver (som f.eks. projektudvælgelse, udbud og indgåelse af kontrakter). Gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1268/1999 vil medføre mange ansøgninger, der ofte vil vedrøre små projekter, og derfor var det nødvendigt at uddelegere forvaltningsopgaver til ansøgerlandene i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1266/1999. Det tog naturligvis noget tid at få det nye system på plads.

6.44. Ved tiltrædelsen vil det kun blive nødvendigt at foretage mindre ændringer af det system, der blev skabt til Sapard, for at opfylde forpligtelserne i henhold til såvel de nuværende strukturfonde som EUGFL's garantisektion.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kandidatlandenes problemer med at få oprettet systemerne

6.46. Kandidatlandene havde ingen erfaring i at oprette de systemer, der kræves til forvaltning og kontrol af EU-midler. Hertil kommer, at disse systemer er forskellige fra medlemsstaternes, og Kommissionen burde derfor have udformet specifikke arbejdsmetoder, som kunne hjælpe kandidatlandene, når de skulle oprette de nødvendige systemer, ligesom den gjorde, da der skulle oprettes betalingsorganer for EUGFL, Garantisektionen, i medlemsstaterne. Kommissionen burde have fastlagt klare og enkle regler og udsendt dem sammen med retningslinjerne, før kandidatlandene begyndte at oprette deres systemer. I stedet sendte Kommissionen kandidatlandene de samme retningslinjer vedrørende godkendelse af betalingsorganer, som den sendte til medlemsstaterne.

6.47. Opgaven blev yderligere kompliceret af, at Kommissionen udarbejdede gennemførelsesforordningerne og aftalerne med kandidatlandene (som indeholder retsgrundlaget for forvaltningen og udbetalingen af midlerne), samtidig med at kandidatlandene udarbejdede deres programmer til udvikling af landdistrikter og oprettede deres systemer. Det betød i praksis, at der var tale om en ad hoc-forvaltning, og at Kommissionen først ydede rådgivning og behandlede problemerne, når kandidatlandene stod over for dem.

6.48. Alle ti kandidatlande fik betydelig finansiel støtte fra Phare-programmet til gennemførelsen af Sapard. For eksempel var der ved udgangen af 2000 indgået forpligtelser over for Bulgarien svarende til 3,6 millioner euro, og det er planlagt, at der skal ydes yderligere 1 million euro i 2001. Det afspejler, at administrationerne i kandidatlandene ikke har erfarne medarbejdere, og at man i høj grad har måttet trække på EU-eksperter, især i forbindelse med oprettelsen af forvaltningssystemerne. Phare har også betalt mere end 1 million euro af Sapard-(betalings)organernes support-omkostninger i kandidatlandene, f.eks. til edb-udstyr. Det er ikke i overensstemmelse med anmærkningen til den pågældende budgetpost (B7-0 3 0), som fastsætter, at »uanset hvem den begunstigede er«, kan der ikke afholdes administrative udgifter under denne artikel. Kommissionen fortolker dette som en godkendelse af, at der kan afholdes administrative udgifter. Retten er ikke enig i den fortolkning.

6.46. Den arbejdsmetode, der anvendtes for medlemsstaterne, blev også gjort tilgængelig for kandidatlandene, bl.a. gennem retningslinjerne for oprettelse af betalingsorganer. Kommissionen mente ikke, at der var grund til at give kandidatlandene yderligere anvisninger vedrørende arbejdsmetoder. Kommissionen har imidlertid trådt til, når et kandidatland har ønsket rådgivning om et særligt problem.

Rammerne for den finansielle gennemførelse af Sapard blev allerede fastlagt i Kommissionens meddelelse af 26. januar. Disse rammer blev yderligere udbygget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2222/2000 af 7. juni 2000. Efter Kommissionens opfattelse har den dermed fastlagt de »klare og enkle regler«, som Retten efterlyser.

6.47. Det var i ansøgerlandenes interesse, at Kommissionen oprettede Sapard sideløbende med udarbejdelsen og godkendelsen af de finansielle gennemførelsesbestemmelser og den flerårige finansieringsaftale. Hvis Kommissionen havde ventet, til de finansielle gennemførelsesbestemmelser og den flerårige finansieringsaftale var blevet endeligt vedtaget, ville den have risikeret at blive kritiseret for at være for formel og ufleksibel i sit samarbejde med ansøgerlandene.

6.48. Kommissionen anser støtte til institutionsopbygning med henblik på at bistå landene med at forberede og gennemføre Sapard for at være en afgørende forudsætning for programmets positive resultater. Da der ikke er noget retsgrundlag for at bevilge denne støtte inden for rammerne af Sapard, må det ske gennem Phare i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1266/1999 om samordning af førtiltrædesstøtten. Phare-støtte ydes med henblik på institutionel opbygning, så kandidatlandene kan blive i stand til at gennemføre EU-regelværket. Et eksempel herpå er leveringen af edb-udstyr til Sapard-organerne i den indledende fase. De oplysninger om Bulgarien, som Retten nævner, er korrekte, med undtagelse af, at projektet på 1 mio. EUR indgår i Phare-programmet for Bulgarien for 2000, og at Phare-programmet for dette land for 2001 ikke omfatter yderligere midler til dette formål.

Anmærkningen til budgetpost B7-0 3 0, »under denne artikel kan der ikke afholdes administrative udgifter, uanset hvem den begunstigede er«, skal ses i sammenhæng med anmærkningerne til Phare-budgetpost B7-0 3 0 A (udgifter til den administrative forvaltning). Det vil sige, at alle administrative udgifter i tilknytning til forvaltningen af Phare skal finansieres under budgetpost B7-0 3 0 A. I det foreliggende tilfælde, hvor man leverer edb-udstyr i den indledende fase, drejer det sig ikke om en administrativ udgift til at gennemføre projektet, men om selve Phare-projektet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens analyse af forvaltnings- og kontrolsystemerne er mangelfuld

6.49. Det er fastsat i retsgrundlaget for Sapard, at Kommissionens beslutning om at uddelegere forvaltningen skal træffes på grundlag af en analyse af forvaltnings- og kontrolsystemerne i det enkelte kandidatland. I betragtning af, hvor vigtig denne beslutning er, og for at sikre, at den træffes på et korrekt grundlag, bør analysen foretages af personer, som fungerer uafhængigt af de medarbejdere, som har rådgivet kandidatlandene i forbindelse med oprettelsen af systemerne. Rådgivning og kontrol har imidlertid ikke altid været klart adskilte funktioner i forbindelse med Sapard-programmet.

6.50. Det er almindelig revisionspraksis, at gennemgangen af et system baseres på en risikovurdering. Den kontrolliste, som Kommissionen anvender til at vurdere, om systemerne opfylder betingelserne i den flerårige finansieringsaftale (som indeholder de finansielle regler), er imidlertid ikke baseret på risikoanalyse. Det betyder, at adskillige risikoområder ikke tages i betragtning, f.eks. risikoen for, at Phare og Sapard-programmerne overlapper hinanden, og for, at de enkelte kandidatlandes kompetente myndigheder, som har ansvaret for at godkende de nationale Sapard-(betalings)organer, ikke har de fornødne kvalifikationer. I henhold til den flerårige finansieringsaftale er udgifterne kun støtteberettigede, hvis bistanden er anvendt i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, især sparsommelighed og omkostningseffektivitet, men listen omfatter ingen specifik kontrol af, om denne bestemmelse er overholdt.

6.49. *Ud over sine praktiske revisoropgaver må en revisor ikke stå for eller deltage i forvaltningen af den revideredes virksomhed eller i dette særlige tilfælde være ansvarlig for at udføre procedurer og strukturer for forvaltningen af Sapard-programmet. Det betyder, at en revisor må:*

- a) *udføre revisions- og regnskabsarbejde og rådgive herom*
- b) *rådgive på områder, der er beslægtede med revisoropgaverne, og inden for hvilke revisoren har den nødvendige kompetence.*

Det ligger i sagens natur, at der i tilknytning til revisionen sker en meningsudveksling mellem myndighederne og revisorerne om de pågældende procedurer og strukturer under de forskellige informationsbesøg og den undersøgelse, som revisorerne foretager, når den kompetente myndighed træffer beslutning herom.

6.50. *Kommissionen besluttede at basere sin kontrol på en fuldstændig efterprøvning af alle aspekter af den flerårige finansieringsaftale i stedet for på en risikoanalyse.*

Der er taget højde for risikoen for, at Phare og Sapard overlapper hinanden, i revisionsprogrammet for modtagelse af projektforslag, kontraktregnskab og meddelelse af godkendelse. Stikprøvekontrollen af disse forslag udgør efter Kommissionens opfattelse en tilstrækkelig sikkerhed for, at eventuelle overlappinger opdages.

Arbejdserfaringen for personalet i den nationale fond er blevet undersøgt for at kontrollere deres kvalifikationer, selv om dette aspekt ikke er udtrykkeligt nævnt i kontrollisten.

Hvad angår sparsommelighed og omkostningseffekt er en forsvarlig økonomisk forvaltning, hvilket omfatter begge disse aspekter, en forudsætning for, at udgifterne er støtteberettigede. Ved efterprøvningen undersøger man, hvilke metoder udbetalingsorganet har brugt til at bedømme processen og udføre den dermed forbundne kontrol, hvilket i praksis omfatter disse aspekter. Selv om kontrollisten ikke udtrykkeligt nævner denne form for kontrol, efterprøves disse aspekter i forbindelse med kriterierne for støtteberettigelse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KONKLUSIONER

6.51. I 2000 stod Kommissionen over for den vanskelige opgave at skulle gennemføre to nye programmer i kandidatlandene og samtidig forberede disse lande på at tiltræde EU. Ikke desto mindre lykkedes det Kommissionen at godkende 75 projekter under ISPA og ti programmer til udvikling af landdistrikter under Sapard, og den indgik forpligtelser for næsten alle de disponible bevillinger. Dog blev næsten ingen af betalingsbevillingerne udnyttet (jf. punkt 6.12, 6.18 og 6.43).

6.52. Ingen af projekterne kunne påbegyndes i 2000, fordi retsgrundlaget blev vedtaget sent, og oprettelsen af de nødvendige administrative strukturer og procedurer i Kommissionen blev forsinket, hvilket alt sammen forsinkede det forberedende arbejde. I forbindelse med Sapard opstod der yderligere forsinkelser, fordi Kommissionen var nødt til at præcisere retsgrundlaget og de forvaltningsmæssige rammer, som ikke var klart defineret i forordningen (jf. punkt 6.20-6.24 og 6.39-6.41).

— For at sikre, at de nye udgiftsprogrammer kan gennemføres rettidigt og effektivt, bør Kommissionen foretage en undersøgelse og på grundlag heraf udvikle en strategi for, hvordan programmerne kan gennemføres, mens retsgrundlaget for dem udarbejdes.

6.51. *Betalingsniveauet er ikke unormalt, da det afspejler de første faser af projektgennemførelsen. Betalingerne vil stige i takt med, at projekterne skrider frem, og udgifterne begynder at melde sig.*

6.52. *ISPA og Sapard fulgte den normale fællesskabspraksis, hvorved en ny strategi udarbejdes i overensstemmelse med et retsgrundlag, der fastlægges af Rådet, og som efterfølgende skal gennemføres ved vejledninger, forordninger eller andre bestemmelser, der udarbejdes af Kommissionen. I overensstemmelse med de gældende institutionelle procedurer kunne Kommissionens forordninger først fastlægges, efter at Rådet havde vedtaget det pågældende retsgrundlag.*

Efter at Rådet havde vedtaget retsgrundlaget, havde både Kommissionen og ansøgerlandene brug for et vist tidsrum til at oprette de nødvendige administrative strukturer, forelægge og godkende programmer samt udvælge projekter. Dette tidsrum var ganske kort i forhold til, hvad der kræves til lignende opgaver i medlemsstaterne.

ISPA finansierer infrastrukturinvesteringer med støtte fra Fællesskabet i et hidtil uset omfang. Store infrastrukturprojekter forudsætter som regel en lang og velforberedt opstartsfasen. For en række projekter begyndte gennemførelsen allerede i 2000 med forberedelsen af udbud og kontrakter.

De finansielle gennemførelsesbestemmelser for Sapard blev vedtaget sideløbende med Kommissionens bedømmelse og godkendelse af Sapard-programmer, og processen var overstået, længe inden noget land var parat til at gå i gang med at gennemføre projekterne. Der er flere grunde til, at det tager tid at oprette Sapard-organer i de fleste lande, og de er hovedsagelig knyttet til opgavens omfang. Hidtil har Sapard-organer i to lande indledt deres virksomhed, mens man i andre lande end ikke er kommet til afslutningen på den proces, der fører til national godkendelse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.53. Det skabte store vanskeligheder for de nationale myndigheder i kandidatlandene, at de skulle forvalte mere end dobbelt så meget førtiltrædelsesstøtte som hidtil, samtidig med at de skulle sætte sig ind i nye og indbyrdes forskellige forordninger og reformere deres egen forvaltning. Denne opgave krævede for det første et stærkt engagement hos hvert enkelt kandidatland, hvilket ikke altid var tilfældet, og for det andet et betydeligt input fra Kommissionen, men det blev ikke altid leveret rettidigt (jf. punkt 6.27-6.31 og 6.44-6.45).

- Med henblik på at stimulere kandidatlandenes engagement bør Kommissionen på et tidligere tidspunkt yde maksimal vejledning og teknisk rådgivning i form af retningslinjer, specifikke arbejdsmetoder og regler.

KOMMISSIONENS SVAR

6.53. *Kommissionen har sørget for, at ansøgerlandene har et retsgrundlag til at kunne gennemføre støtten, og dens tjenestegrene har ydet betydelig vejledning og faglig bistand under en række særlige foranstaltninger, der er finansieret af Phare og andre kilder.*

Kommissionen er bevidst om den indsats, det kræver af ansøgerlandene at indføre strukturer og procedurer, der er tilpasset deres egne interne strukturer og samtidig er i overensstemmelse med EU-regelværket. De vejledninger, særlige arbejdsmetoder eller bestemmelser, som Kommissionen udarbejder, kan udelukkende dække de fælles aspekter, mens den del, der udformes specielt efter det enkelte land, forudsætter faglige bistandsprogrammer, der finansieres under Phare.

KAPITEL 7

Administrationsudgifter

7.0. INDHOLD	Punkt
EU-institutionernes og -organernes driftsudgifter	7.1-7.90
Indledning	7.1
Budgetforvaltning	7.2-7.3
DAS-revision	7.4-7.36
Revisionens omfang	7.4
Regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed	7.5-7.7
Parlamentet	7.8-7.11
Rådet	7.12
Domstolen	7.13-7.14
Kommissionen	7.15-7.18
Indkøbsprocedurer	7.19-7.32
Andre bemærkninger	7.33-7.36
Opfølgning af tidligere bemærkninger	7.37-7.68
Opfølgning af særberetning nr. 8/98 om de tjenester i Kommissionen, der er ansvarlige for bekæmpelse af svig	7.37-7.61
Opfølgning af Rettens tidligere bemærkninger om institutionernes forvaltning af udgifter til lokaler og bygninger	7.62-7.68
Lønssystemet for EU-ansatte	7.69-7.90
Indledning	7.69-7.71
Det gældende lønsystem	7.72-7.78
EU-systemet sammenlignet med andre systemer	7.79-7.83
Evaluering af EU-systemet	7.84-7.89
Afsluttende bemærkning	7.90
Revision af de decentrale EU-organer	7.91-7.119
Indledning	7.91-7.93
Budgetgennemførelse	7.94
Årsregnskaberne og regnskabsføringen	7.95-7.99
De finansielle bestemmelser	7.99
Opfølgning af tidligere bemærkninger	7.100-7.102
Beskæftigelsen i de decentrale organer og udviklingen i deres aktiviteter	7.103-7.119

De decentrale organers personale	7.104
Ansættelse og forvaltning af personalet	7.105-7.108
Udviklingen i personalesammensætningen og i de decentrale organers aktiviteter	7.109-7.116
Konklusion	7.117-7.119
Revision af Europaskolerne	7.120-7.127
Finansielle bestemmelser	7.121-7.123
Bidrag til skoleudgifterne	7.124-7.127

RETTENS BEMÆRKNINGER

EU-INSTITUTIONERNES OG -ORGANERNES
DRIFTSUDGIFTER*Indledning*

7.1. Udgiftsområde 5 i de finansielle overslag, »Administrationsudgifter«, omfatter institutionernes og organernes driftsbevillinger (for Kommissionens vedkommende del A i budgettet), hvis gennemførelse vises i **tabel 7.1**. Disse bevillinger forvaltes direkte af institutionerne og organerne og dækker først og fremmest lønninger, godtgørelser og pensioner til medlemmer og ansatte samt leje og erhvervelse af fast ejendom og diverse administrative udgifter. **Tabel 7.2 og 7.3** viser fordelingen af det lønnede personale. Kommissionen kan også anvende nogle af bevillingerne til tilskud til foreninger og organer, der fremmer forskellige aspekter af Den Europæiske Unions virksomhed.

Budgetforvaltning

7.2. Retten har revideret oplysningerne i forvaltningsregnskabs bind I-IV. Bind I og III indeholder bemærkninger til budgetforvaltningen i regnskabsåret og navnlig forklaringer på afvigelser mellem det oprindeligt vedtagne budget og de endeligt disponible bevillinger samt mellem de endeligt disponible bevillinger og de udnyttede bevillinger. Formålet med revisionen var ikke at skaffe sikkerhed for, at forklaringerne var rigtige, men at søge at identificere alle væsentlige afvigelser, som der ikke gives nogen forklaring på, og at identificere forklaringer, der måske kan være vildledende. Under revisionen konstateredes der ikke tilfælde, hvor forklaringerne forekom usandsynlige. Dog konstaterede Retten for Rådets vedkommende, at der var afholdt udgifter til tjenesterejser foretaget i 1999 på i alt ca. 0,50 millioner euro, som der hverken var afsat bevillinger eller indgået forpligtelser til.

7.2. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet har altid været indstillet på sammen med de øvrige institutioner at træffe foranstaltninger til at øge gennemsækeligheden af de oplysninger, der offentliggøres i Forvaltningsregnskabet. Rettens opmærksomhed henledes dog på oplysningerne i Forvaltningsregnskabet, der giver en samlet redegørelse for afvigelserne mellem de oprindelige og de endelige bevillinger. Disse afvigelser skyldes i øvrigt overførsler, der er godkendt af budgetmyndigheden på baggrund af de mere detaljerede oplysninger, den har fået forelagt.

7.2. RÅDETS SVAR

Med hensyn til afsnittet om budgetforvaltningen peger Retten på tilfældet med udgifter i forbindelse med tjenesterejser på 0,5 mio. EUR, der er afholdt i 1999, og som skulle have været finansieret over 2000-budgettet. Rådet har således kunnet konstatere, at der i de kompetente tjenestegrene er truffet interne foranstaltninger til, at en sådan situation undgås i fremtiden, og at det er på baggrund af denne forsikring, at det har kunnet godkende den pågældende overførsel.

Tabel 7.1 — Administrationsudgifter i 2000 ⁽¹⁾ (fordeling pr. budgetsektion)

(mio. EUR)

	I alt	Sektion I	Sektion II	Sektion III — Del A (herunder Publikations- kontoret)	Sektion IV	Sektion V	Sektion VI	Sektion VII	Sektion VIII
		Parlamentet	Rådet	Kommissionen	Domstolen	Revisionsretten	ØSU	Regionsudvalget	Ombudsmanden
Loft i henhold til de finansielle overslag	4 798	:	:	:	:	:	:	:	:
Udvikling i budgettet for 2000									
Oprindelige bevillinger	4 704	965	348	3 069	131	70	81	35	4
Endelige disponible bevillinger ⁽²⁾ ⁽³⁾	4 725	980	354	3 069	131	70	81	35	4
Budgetgennemførelse — 2000 ⁽³⁾									
Udnyttede bevillinger ⁽⁴⁾	4 656	973	350	3 025	129	66	76	32	3
% af de endelige disponible bevillinger	99	99	99	99	99	94	94	91	82
Bevillinger fremført til 2001 ⁽⁵⁾	0	0	0	0	0	0	0	0	0
% af de endelige disponible bevillinger	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bortfaldne bevillinger	71	7	5	44	2	4	5	3	1
% af de endelige disponible bevillinger	1	1	1	1	1	6	6	9	18

⁽¹⁾ Jf. de finansielle overslag.

⁽²⁾ Budgetbevillinger ændret efter hensyntagen til tillægs- og ændringsbudgetter samt overførsler.

⁽³⁾ Omfatter ikke bevillinger fremført fra 1999, bevillinger fra genanvendte indtægter, bevillinger fra indtægter hidrørende fra tredjemands deltagelse, bevillinger fra andre formålsbestemte indtægter, og heller ikke genopførte bevillinger.

⁽⁴⁾ Beløb, der er indgået forpligtelse for, og som har givet anledning til betalinger i regnskabsåret, eller som automatisk er fremført til regnskabsåret 2001.

⁽⁵⁾ Ikke-automatiske fremførsler.

For yderligere oplysninger om budgetgennemførelsen henvises læseren til skema III og IV i bilag I til årsberetningen.

Kilde: Forvaltningsregnskabet for 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.3. Institutionerne har valgt en metode til analysen af budgetforvaltningen, der ikke giver læserne oplysninger om de vigtigste aspekter ved årets udgifter. Alle institutionerne koncentrerer sig om at forklare afvigelser mellem resultatet og budgettet, undertiden særdeles detaljeret. Institutionerne redegør imidlertid ikke konsekvent for alle afvigelser og heller ikke på samme måde. Analysen slører i mange tilfælde helt centrale områder i budgetforvaltningen. Parlamentet forklarer ikke, hvordan proceduren med anvendelse af ikke-udnyttede bevillinger på andre budgetposter til afdrag på bygninger fungerer. Kommissionen giver ikke nogen forklaring på de betydelige afvigelser på kapitel 70 (decentrale udgifter til hjælpepersonale og driftsudgifter). Og ingen af institutionerne giver en forklaring på beløbsdifferencer mellem indgåede forpligtelser og afholdte betalinger. Det ville være hensigtsmæssigt, om institutionerne fremover udarbejdede en mere generel analyse med en redegørelse for de væsentligste tendenser inden for udgifterne, for de største kapitalposter og for institutionernes væsentligste foranstaltninger med henblik på udgiftsbesparselser og produktivitet.

7.3. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Også på dette punkt er Parlamentet indstillet på at fortsætte sine bestræbelser. For så vidt angår afdrag på bygninger, anvender Europa-Parlamentet af hensyn til en optimal udnyttelse af de tildelte bevillinger og af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning ikke-udnyttede bevillinger til at styrke bevillingerne til finansiering af bygningerne. Dette medfører betydelige besparelser, så institutionen kan dække nye behov uden at forhøje sin andel af de finansielle overslag. Under alle omstændigheder godkendes styrkelsen af bevillinger først af budgetmyndigheden på grundlag af de oplysninger, der forelægges.

7.3. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil sammen med de øvrige institutioner undersøge spørgsmålet om en koordineret fremgangsmåde med hensyn til administrationsudgifter, og hvis der kan opnås en aftale med disse andre organer, vil Kommissionen udvikle en

Tablet 7.2 — Det samlede personale fordelt på institutioner og personalekategorier pr. 31. december 2000

Institutioner	Tjenestemænd	Midlertidigt ansatte	Hjælpeansatte	Lokalt ansatte	UE (7)	UNE (8)	Rådgivere	I alt
Europa-Parlamentet og Ombudsmanden (1)	3 283	587	219	32	—	—	—	4 121
Rådet	2 505	38	—	—	—	—	—	2 543
Kommissionen (2)								
— Drift (Bruxelles, Luxembourg (3), Strasbourg)	15 414	512	976	—	—	529	26	17 457
— Det Fælles Forskningscenter (4)	759	922	219	—	—	—	—	1 900
— Forskning med omkostningsdeling	416	972	369	—	—	—	—	1 757
— Kontorer i Unionen og personale, der er udstationeret i de decentrale organer	445	13	23	187	—	—	—	668
— Delegationer, repræsentationer og eksterne kontorer	690	3	—	2 142	—	10	—	2 845
Domstolen	758	223	20	—	—	—	1	1 002
Revisionsretten	405	119	22	—	—	—	1	547
ØSU (5)	470	66	23	—	—	—	1	560
RU (6)	165	59	12	—	—	—	—	236
I alt	25 310	3 514	1 883	2 361	—	539	29	33 636

(1) Ombudsmandsinstitutionen: 11 midlertidigt ansatte og 6 hjælpeansatte.

(2) Kommissionen i alt: 24 627 (17 724 tjenestemænd, 2 422 midlertidigt ansatte, 1 587 hjælpeansatte, 2 329 lokalt ansatte, 0 unge eksperter, 539 udstationerede nationale tjenestemænd og 26 særlige rådgivere).

(3) Herunder Publikationskontoret.

(4) Ansatte i FFC og i Kommissionen tilknyttet FFC.

(5) Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

(6) Regionsudvalget.

(7) Unge eksperter (UE).

(8) Udstationerede nationale eksperter (UNE).

Kilde: De pågældende institutioner.

Tabel 7.3 — Det samlede personale fordelt på institutioner og tjenestesteder pr. 31. december 2000

Tjenestested	Europa-Parlamentet og ombudsmandsinstitutionen		Rådet		Europa-Kommissionen										Domstolen		Revisionsretten		ØSU/Regionsudvalget (7)		I alt				
	1999	2000 (2)	1999	2000	Drift (4)		Kontorer i Unionen og personale, der er udstationeret i de decentrale organer		Delegationer (5)		Forskning med omkostningsdeling (6)		Forskningscentret (8)		I alt 1999	I alt 2000	1999	2000	1999	2000	1999	2000	1999	2000	
					1999	2000	1999	2000	1999	2000	1999	2000	1999	2000											
Medlemsstaterne (hjemsted)																									
— Bruxelles	1 641	1 716	2 495	2 515	14 623	14 548	—	—	—	—	1 570	1 554	63	59	16 256	16 161	—	—	1	1	762	796	21 155	21 189	
— Luxembourg	2 252	2 202	—	—	2 884	2 909	—	—	—	—	64	79	1	1	2 949	2 989	966	1 002	552	546	—	—	6 719	6 739	
— Strasbourg	53	63	3	3	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	57	66	
Medlemsstaterne (ikke hjemsted)	132	140	—	—	—	—	721	668	—	—	104	107	1 911	1 840	2 736	2 615	—	—	—	—	—	—	2 868	2 755	
Medlemsstaterne i alt (1)	4 078	4 121	2 498	2 518	17 508	17 457	721	668	—	—	1 738	1 740	1 975	1 900	21 774	21 765	966	1 002	553	547	762	796	30 799	30 749 (1)	
Uden for medlemsstaterne	—	—	24	25 (3)	—	—	—	—	2 523	2 845	24	17	—	—	2 547	2 862	—	—	—	—	—	—	2 571	2 887	
I alt	4 078	4 121	2 522	2 543	17 508	17 457	721	668	2 523	2 845	1 762	1 757	1 975	1 900	24 321	24 627	966	1 002	553	547	762	796	33 370	33 636	

(1) I medlemsstaterne: Belgien: 21 377, Danmark: 34, Tyskland: 340, Grækenland: 33, Spanien: 111, Frankrig: 168, Irland: 170, Italien: 1 422, Luxembourg: 6 730, Nederlandene: 185, Østrig: 33, Portugal: 29, Finland: 24, Sverige: 25, Det Forenede Kongerige: 63.

(2) Ombudsmandsinstitutionen: Bruxelles 3, Strasbourg 14.

(3) Uden for Unionen: Genève 15 og New York 10.

(4) Herunder Publikationskontoret.

(5) Delegationer, repræsentationer og eksterne kontorer.

(6) Bruxelles: 1 613, Luxembourg: 80, Ispra: 1 227, Karlsruhe: 216, Geel: 184, Petten: 157, Sevilla: 55, Naka: 17, Garching: 48, Culham: 3, Frascati: 8, Cadarache: 28, Jülich: 6, Padova: 2, Wien: 2, Madrid: 4, Utrecht: 2, Bologna: 1, London: 2, Rom 1, Stockholm: 1 (inklusive personale, der aflønnes af Kommissionen og Det Fælles Forskningscenter i fællesskab).

(7) Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Kilde: De pågældende institutioner.

RETTENS BEMÆRKNINGER

sammenhængende fremgangsmåde i forbindelse med programudgifter, der skal anvendes af alle.

Bevillingerne opført under kapitel A-7 0 forvaltes decentralt. I begyndelsen af hvert år modtager hvert generaldirektorat/hver tjenestegren en »samlet beløbsramme« for bevillinger til administration, herunder også bevillinger til ansættelse af eksternt personale, fordelt på de forskellige poster under kapitel A-7 0. Hvert generaldirektorat/hver tjenestegren har derefter mulighed for at omfordele deres bevillinger mellem forskellige poster ved at tilpasse dem deres behov. Overførslerne i årets løb afspejler disse tilpasninger. Alt i alt er posterne vedrørende eksternt personale blevet forhøjet med 3,3 mio. EUR fra andre poster til dækning af administrationsudgifter under afsnit A-7. I praksis har forhøjelsen koncentreret sig om post A-7 0 0 0 (hjelpeansatte), også fra post A-7 0 0 2 (teknisk og administrativ bistand på forskellige aktivitetsområder). Forhøjelserne af posten »hjelpeansatte« skyldes bl.a. gennemførelsen af visse punktuelle foranstaltninger, der ikke var taget højde for på det tidspunkt, hvor det foreløbige forslag til budget for 2000 blev udarbejdet, bestræbelserne på at absorbere de uindfrie forpligtelser vedrørende foranstaltninger udadtil, genindførelsen af visse opgaver, der tidligere var overladt til kontorer for faglig bistand samt forhøjelser til dækning af punktuelle behov i forbindelse med store omflytninger af personale i Kommissionens forskellige tjenestegrene.

I 2000 blev der også foretaget to overførsler, som budgetmyndigheden skulle godkende. Der blev overført 2 283 000 EUR fra konto A-7 0 0 0 (hjelpeansatte) til afsnit A-6 (delegationerne) til opfølgning af decentraliseringen af gennemførelsen af støtteprogrammerne til tredjelande. Den anden overførsel fra budgetmyndigheden var på 2 000 000 EUR, der blev overført fra kapitel A-10 0, hvor Europa-Parlamentet havde opført dem under reserven, til post A-7 0 0 3 (udstationerede nationale eksperter). Nettovirkningen af disse to overførsler er en formindskelse af de disponible bevillinger under kapitel A-7 0 med 283 000 EUR.

*DAS-revision***Revisionens omfang**

7.4. Retten har gennemgået alle regnskaber og transaktioner vedrørende administrationsudgifterne (udgiftsområde 5 i de finansielle overslag).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

7.5. Rettens undersøgelser og analytiske test viser, at forholdene taget under ét er tilfredsstillende, dog skal Retten påpege en række specifikke punkter.

7.6. **Budgetregnskaberne** og de almindelige regnskaber, der ligger til grund for den **konsoliderede balance**, giver et retvisende billede af EU-institutionernes og -organernes driftsudgifter. Under **ikke-balanceførte forpligtelser** gives der en mere informativ redegørelse for de fremtidige pensionsforpligtelser. For første gang oplyses omkostningerne vedrørende pensionsrettigheder optjent i løbet af året. Retten mener imidlertid, at det ville være hensigtsmæssigt at opføre de tilsvarende forpligtelser på balancen og at lade den årlige udgift indgå i beregningen af regnskabsresultatet i overensstemmelse med International Accounting Standards (internationale regnskabsstandarder). Redegørelsen for anlægsaktiverne er blevet mere informativ, men disse aktiver er ikke bogført rigtigt, jf. bemærkningerne i punkt 7.8-7.10, 7.12, 7.13-7.14 og 7.17.

7.7. Når der ses bort fra de forhold, der henvises til i punkt 7.6, mener Retten, at EU-institutionernes regnskaber giver et retvisende billede af administrationsudgifterne og af de tilsvarende aktiver og passiver. Retten mener endvidere, at de underliggende transaktioner taget under ét er lovlige og formelt rigtige. Retten skal anføre, at uafhængige revisorer aflægger en lignende beretning om dens egne regnskaber ⁽¹⁾.

7.6. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet er indstillet på at følge Rettens anbefalinger vedrørende udformningen af balancen, såfremt samtlige institutioner vedtager at følge den foreslåede tilgang. For anlægsaktiver se svar på punkt 7.8-7.10.

7.6. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen finder, at det vigtigste på nuværende tidspunkt er at give fuldstændige oplysninger om de forpligtelser, der er indgået på pensionsområdet i de finansielle oversigter. Som Retten erkender, har Kommissionen givet udtømmende oplysninger i bilaget til de finansielle oversigter.

Der er ikke på nuværende tidspunkt international enighed om, hvilken procedure, man skal følge i spørgsmålet om offentlige organers pensionsforpligtelser, og dette spørgsmål kræver en meget indgående regnskabsmæssig analyse. Den procedure, Retten anbefaler, følges langt fra af medlemsstaterne eller andre tredjelande, der er højt udviklet med hensyn til offentlige regnskaber.

I øvrigt understreger Kommissionen, at IFAC (International Federation of Accountants) endnu ikke har vedtaget nogen fælles standard for pensioner i den offentlige sektor.

⁽¹⁾ EFT C 312 af 7.11.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Parlamentet

7.8. For første gang har Parlamentet opført Louise Weiss-bygningen i Strasbourg på balancen under posten *Finansiel leasing* med en regnskabsmæssig net-toværdi af 367,4 millioner euro. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens bestemmelser om regnskabsmæssig forvaltning af ikke-finansielle anlægsaktiver ⁽²⁾ og med Rettens tidligere bemærkninger. I noterne til balancen nævnes det ikke, at det drejer sig om en anslået værdi, og heller ikke, at Parlamentet har gjort indsigelse mod udgifter på ca. 21,5 millioner euro. I øvrigt er værdien af dette aktiv ansat lidt for lavt. I beløbet indgår nemlig værdien af grunden med 8,8 millioner euro, og der er i strid med de gældende bestemmelser foretaget kumuleret afskrivning på 1,2 millioner euro. Desuden omfatter beløbet 20 millioner euro vedrørende særligt udstyr, som Parlamentet har afskrevet med den maksimale årlige sats på 25 % svarende til en kumuleret værdi af 60 millioner euro pr. udgangen af regnskabsåret 2000. Parlamentet vidste imidlertid ikke, hvad det var for en form for udstyr, eller hvilke afskrivnings-satser der burde anvendes.

7.9. Forvaltningen af de øvrige materielle anlægsaktiver er blevet forbedret væsentligt med igangsættelsen af et nyt system til forvaltning af inventar (ELS) og af afskrivninger. Med dette system vil værdiansættelsen af disse aktiver blive mere pålidelig end tidligere, navnlig når den programmerede fysiske lageroptælling, som man var nået meget langt med ved udgangen af regnskabsåret 2000, er afsluttet, og det fysiske inventar er registreret i databaserne med mængde- og værdifortegnelsen. Ved udgangen af regnskabsåret 2000 var aktiver svarende til en samlet værdi af 1,4 millioner euro eller ca. 4,1 % af værdien af de materielle anlægsaktiver opført på balancen identificeret under en fysisk lageroptælling.

7.10. På mængde- og værdifortegnelsen er imidlertid ikke medtaget de formuegoder, de politiske grupper i Parlamentet har anskaffet for deres bevillinger.

7.8. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Såfremt bygningens endelige værdi ikke er kendt ved afslutningen af regnskabsåret 2001, vil der blive taget hensyn til Rettens bemærkninger i forbindelse med udarbejdelsen af noterne til balancen vedrørende posten »Finansiel leasing« for Louise Weiss-bygningen. I øvrigt vil afskrivningen blive foretaget i overensstemmelse med Rettens anbefalinger, så snart fordelingen af udstyret er kendt.

7.9. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Igangsættelsen af det nye system til forvaltning af inventar (ELS) har virkelig givet væsentlige forbedringer. Den procentdel af værdien af de materielle anlægsaktiver, der ikke er lokaliseret, vedrører udelukkende løsøre (uden hensyntagen til værdien af fast ejendom, der også er opført på balancen).

7.10. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Europa-Parlamentet er bekendt med det problem, Retten anfører, og vil bestræbe sig på at finde en løsning sammen med de politiske grupper.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2909/2000 af 29. december 2000 om den regnskabsmæssige forvaltning af De Europæiske Fællesskabers ikke-finansielle anlægsaktiver (EFT L 336 af 30.12.2000, s. 75).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.11. Der er blevet betalt for overarbejde, hvortil udgifterne i regnskabsåret 2000 androg 0,54 millioner euro, selv om overarbejdet ikke var blevet godkendt på forhånd, og selv om der ikke forelå bevis på, at det ikke var muligt at afvikle overtiden ved afspadsering. I ca. et tilfælde ud af fire forelå der heller ikke nogen dokumentation for, at overarbejdet var begrundet.

Rådet

7.12. Justus Lipsius-bygningen blev taget i anvendelse i 1995, men den er opført med et beløb på 339,1 million euro under posten *Anlægsaktiver under opførelse*, fordi skødet endnu ikke er undertegnet, og der derfor ikke er foretaget afskrivning. Bygningen er imidlertid betalt fuldt ud, og dermed er risici og fordele forbundet med ejendomsretten i det væsentlige overgået til Rådet. Dette aktiv burde altså være opført under posten *Grunde og bygninger* med en regnskabsmæssig nettoværdi af 257,7 millioner euro efter fradrag af kumulerede afskrivninger på 81,4 millioner euro. Da der ikke er foretaget en fysisk opgørelse, er der ikke sikkerhed for, at mængde- og værdifortegnelsen (8,52 millioner euro) over de øvrige materielle anlægsaktiver giver et retvisende billede af de faktiske forhold.

Domstolen

7.13. For første gang er de finansielt leasede bygninger opført på balancen. Deres regnskabsmæssige nettoværdi, 96 millioner euro, er ansat ca. 2,1 million euro for højt, fordi afskrivningen af anneks B er beregnet på grundlag af regnskabsåret efter det regnskabsår, hvor bygningen blev taget i brug. Desuden omtales det ikke i noterne til balancen, at værdien er foreløbig, fordi der stadig er forhandlinger i gang om, hvordan beløbet vedrørende en række mangler ved byggeriet skal beregnes.

7.11. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Overarbejde hænger sammen med arbejdsrytmen i forbindelse med den parlamentariske aktivitet og er dermed uundgåeligt, regelmæssigt tilbagevendende og forvaltet inden for rammerne af budgetmæssige bevillingsrammer, hvilket til dels forklarer, hvorfor der ikke foreligger skriftlige godkendelser. Præsteret overarbejde anføres dog på en detaljeret oversigt, der underregnes af den pågældendes overordnede, og udbetalingerne er begrænset af de gældende bestemmelser. Generaldirektoraterne er imidlertid blevet gjort opmærksom på de manglende begrundelser, som Retten har konstateret, og vil fremover overholde bestemmelserne på dette område.

7.12. RÅDETS SVAR

Med hensyn til de nærmere retningslinjer for opførelse af Justus Lipsius-bygningen på budgettet tilslutter Rådet sig Rettens analyse men ønsker at forklare, at valget af opførelse under »anlægsaktiver under etablering« skyldes den juridisk komplekse situation, hvortil kommer, at den pågældende bogføringsregel er blevet endeligt udformet på et ret sent tidspunkt. Endvidere er Rådet for tiden i gang med at foretage den fysiske overtagelse (inden for 2001), hvilket vil løse problemet med troværdigheden af den regnskabsmæssige opgørelse.

7.13. DOMSTOLENS SVAR

I forbindelse med udarbejdelsen af balancen pr. 31. december 2001, vil der blive foretaget en korrektion af den regnskabsmæssige nettoværdi med henblik på at tage højde for, at værdien af bygningerne, som det bemærkes af Revisionsretten, er sat for højt. Desuden vil der i balancen blive taget hensyn til den eventuelle finansielle effekt af de igangværende drøftelser angående visse byggemangler. Såfremt drøftelserne ikke afsluttes i tide, vil dette blive anført i en note til balancen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.14. Der er ikke sikkerhed for, at de øvrige materielle anlægsaktiver, i alt 9,8 millioner euro, er ansat til den rigtige værdi. I modsætning til, hvad Domstolen meddelte i sit svar til Rettens bemærkninger i årsberetningen for regnskabsåret 1999 ⁽³⁾, har den stadig ikke fået indført det nye edb-system til inventarforvaltning, og den har heller ikke foretaget en fuldstændig fysisk opgørelse af inventarlisten. Domstolen har heller ikke foretaget afskrivninger. Ifølge de oplysninger, Domstolen har sendt til Kommissionen med henblik på opstillingen af den konsoliderede balance, andrager disse afskrivninger 6,1 million euro.

Kommissionen

7.15. Kommissionens administrationsudgifter og de tilsvarende aktiver og passiver er kun en lille del af det samlede konsoliderede regnskab. Denne beretnings kapitel 9 indeholder beretningen om revisionen af dette regnskab. De følgende bemærkninger vedrører udelukkende de administrative aspekter.

7.16. Retten konstaterer, at de forpligtelser, Kommissionen har indgået i forbindelse med renoveringsarbejdet på Berlaymont-bygningen, for første gang fremgår af regnskabet. Renoveringsudgifterne anslås til 374 millioner euro. I forbindelse med denne ejendomsransaktion bør det desuden undersøges, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, bl.a. fordi Kommissionen ikke har overblik over renoveringsudgifterne.

7.14. DOMSTOLENS SVAR

Domstolen har i regnskabsåret 2000 installeret sit nye edb-system for anlægsaktiver ledsaget af en liste over det fysiske inventar. Dette arbejde, som først blev afsluttet i begyndelsen af regnskabsåret 2001, viste, at der fortsat var uoverensstemmelser mellem det fysiske inventar og de data, som var registreret i det nye edb-system. På grund af, at disse data ikke var tilstrækkeligt troværdige, blev det i februar 2001 besluttet ikke at beregne afskrivningsbeløbet for de materielle anlægsaktiver, som skulle indføres i Domstolens balance, og balancen blev herefter oversendt til Europa-Kommissionen. Under hensyn til udviklingen i arbejdet med at tilpasse dataene fra edb-systemet for inventarforvaltning med dataene vedrørende det fysiske inventar, blev der i april 2001 givet et overslag over det beløb, der skulle afskrives, og dette beløb blev oversendt til Kommissionen så det kunne blive indført i den konsoliderede balance. Endvidere bemærkes, at de nødvendige tilpasninger med hensyn til edb-systemet vil blive afsluttet ved udgangen af 2001. På denne baggrund vil der for balancen pr. 31. december 2001 blive foretaget en beregning af afskrivningerne ved hjælp af det nye edb-system for anlægsaktiver.

7.16 KOMMISSIONENS SVAR

Inden for rammerne af den interinstitutionelle og tværtjenstlige arbejdsgruppe, der blev oprettet med henblik på udarbejdelse af gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 2909/2000 af 29. december 2000 om den regnskabsmæssige forvaltning af De Europæiske Fællesskabers ikke-finansielle anlægsaktiver vil Kommissionen sørge for, at ovenstående forordnings regnskabsmæssige standarder fortolkes ensartet af de forskellige tjenestegrene og institutioner.

Med hensyn til uddannelse finder Kommissionen Rettens bemærkning relevant og vil undersøge mulighederne for at afholde sådanne kurser.

⁽³⁾ EFT C 342 af 1.12.2000, s. 172.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.17. Der er ikke sikkerhed for, at værdien af de immaterielle anlægsaktiver er rigtig. Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser har medtaget alt det edb-programmel, der er installeret i delegationerne, med en bogført nettoværdi af 0,13 millioner euro, mens der for Kommissionens hovedsæde kun er medtaget programmel, der er omfattet af virksomhedslicens eller anskaffet i henhold til en storkundeaftale. Til gengæld er Oversættelsestjenestens licensomkostninger, som er en del af en kontrakt til en værdi af 1,25 millioner euro, ikke opført på balancen. Decentralisering af administrationen medfører større risiko for, at der anvendes forskellig praksis i Kommissionens forskellige tjenestegrene, hvoraf nogle sandsynligvis endnu ikke er fortrolige med arbejdet med at udarbejde regnskaber. GD for Personale og Administration og GD for Budget bør sørge for kohærens på dette område og for, at personalet videreuddannes, og at der føres det nødvendige tilsyn.

7.18. Langfristet gæld omfatter et beløb på 8,8 millioner euro vedrørende arbejdsløshedsfonden for de midlertidigt ansatte. Der er ikke sikkerhed for, at dette beløb er rigtigt, for siden 1998 er der ikke foretaget afstemning af de indbetalte bidrag og den udbetalte understøttelse.

Indkøbsprocedurer

Revisionens omfang

7.19. Retten har undersøgt, hvordan kontrollerne af de indkøbsprocedurer, institutionerne anvender, når de skal erhverve tjenesteydelser, leverancer og bygge- og anlægsarbejder, er opbygget og fungerer. Undersøgelsen omfattede:

- a) en gennemgang af institutionernes kontrolsystemer til sikring af, at de relevante bestemmelser i finansforordningen, gennemførelsesbestemmelserne hertil og direktiverne om offentlige indkøb er overholdt i forbindelse med erhvervelse af tjenesteydelser og med indkøb og bygge- og anlægsarbejder,
- b) en undersøgelse af de indkøbsprocedurer, der var anvendt i forbindelse med betalingerne i en udvidet stikprøve, som Retten havde udtaget af institutionernes transaktioner.

7.18. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen erkender, at det er vigtigt at foretage en hensigtsmæssig opfølgning af arbejdsløsheds-kassen for at sikre budgetmæssig ligevægt på lang sigt. Den forpligter sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at indhente forsinkelsen med hensyn til analysen af indtægter og udgifter i arbejdsløsheds-kassen i de nærmeste måneder.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Retsgrundlaget for kontrollen af indkøbsprocedurerne

7.20. De forskellige aktørers beføjelser i indkøbsprocessen er fastsat i finansforordningen, og her er også fastsat rammer, der skal sikre, at der anvendes egnede udbudsprocedurer:

- a) Kun den anvisningsberettigede er beføjet til at indgå finansielle forpligtelser på en institutions vegne, og han skal dermed sikre, at der anvendes egnede procedurer. Disse procedurer skal være i overensstemmelse med Rådets direktiver om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige aftaler om bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser.
- b) Finansforordningen foreskriver et kontrolsystem, som går ud på, at et rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og finanskontrollen varetager kontrollen i fællesskab. Før der underskrives en kontrakt, skal det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter afgive udtalelse om, om den procedure, der er fulgt ved valget af tilbudsgiver, og de foreslåede kontraktvilkår er korrekte.
- c) Finanskontrollen skal være repræsenteret på møderne i det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter som observatør og kontrollere, at udgiftsforpligtelsen, anvisningen af udgifterne og betalingen er i orden og i overensstemmelse med forordningerne.

Revisionsresultater

Hvordan fungerer kontrolsystemerne?

Gennemførelsen af det system, der er foreskrevet i finansforordningen

7.21. Det kontrolsystem, der er foreskrevet i finansforordningen, er blevet gennemført. Alle institutioner har et rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter, der er sammensat i overensstemmelse med finansforordningen, og som træder sammen med regelmæssige mellemrum i årets løb. Det gælder for alle institutioner, at finanskontrollen er repræsenteret på møderne i det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og gennemgår udbudsprocedurerne.

7.22. Der er ikke oprettet et interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter, selv om det i mange tilfælde er sådan, at flere institutioner har de samme behov. Somme tider afholder de større institutioner ad hoc interinstitutionelle udbud, som de mindre institutioner eventuelt kan deltage i.

7.22. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Det forhold, at der ikke findes noget interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter (CCAM) afbødes af, at man anerkender et »ledende« CCAM, nemlig CCAM i den institution, der har ansvaret for udbuddet. Dette CCAM's udtalelse følges i princippet af de øvrige CCAM.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.22. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

ØSU anvender undertiden resultaterne af udbud lanceret af andre institutioner. Det sker imidlertid ofte, at proceduren for indgåelse af offentlige kontrakter lanceret af andre institutioner ikke giver ØSU muligheder for at bruge disse resultater, enten af formelle grunde, eller fordi der ikke er taget hensyn til ØSU's specifikke behov. ØSU foreslår således, at transaktionerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, navnlig dem, der udbydes af de store institutioner, systematisk lanceres interinstitutionelt.

7.22. REGIONSUDVALGETS SVAR

Regionsudvalget anvender undertiden resultaterne af udbud lanceret af andre institutioner. Det sker imidlertid ofte, at proceduren for indgåelse af offentlige kontrakter lanceret af andre institutioner ikke giver Regionsudvalget muligheder for at bruge disse resultater, enten af formelle grunde, eller fordi der ikke er taget hensyn til Regionsudvalgets specifikke behov. Regionsudvalget foreslår således, at transaktionerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, navnlig dem, der udbydes af de store institutioner, systematisk lanceres interinstitutionelt.

Hvordan fungerer disse kontroller i institutionerne?

7.23. Generelt konstaterede Retten, at systemerne fungerer efter hensigten i alle institutionerne, men samtlige institutioners systemer var behæftet med svagheder, der beskrives nedenfor. Det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og finanskontrollen foretager forudgående kontrol (dvs. før der indgås udgiftsforpligtelse), men deres kontrol tager sigte på at finde frem til fejl i procedurer, der allerede er gennemført. Når der konstateres problemer med procedurerne, er de korrigerende foranstaltninger, der er mulighed for at træffe, ofte meget omkostningskrævende og upraktiske for institutionen. Derfor vil et rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter i praksis tage institutionens overordnede interesser i betragtning og ikke kun udtale sig om, om udbudsproceduren var i orden. Det er en medvirkende årsag til, at der ved de større institutioner kun afgives få negative udtalelser, og at nogle af de øvrige institutioner følger en politik, der går ud på aldrig at afgive negative udtalelser. Dette har ført til, at de rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter i en række tilfælde har afgivet positive udtalelser kombineret med eksplicit kritik af bestemte aspekter ved udbudsproceduren og anbefalinger med det formål at forbedre fremtidig praksis.

7.23. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Revisionsrettens bemærkning om, at CCAM tager institutionens overordnede interesse i betragtning og derfor afgiver meget få negative udtalelser for at undgå, at proceduren skal gentages på et sent tidspunkt, synes at være en undervurdering af den procedure for forudgående høring, generalsekretæren indførte i 1997. Det forholder sig således, at de anvisningsberettigede skal forelægge teksten til udbud, der er omfattet af udbudsdirektiverne, for CCAM, inden proceduren indledes for på forhånd at identificere vanskeligheder og så vidt muligt forvisse sig om, at den valgte procedure er den optimale for indkøb til den mest fordelagtige pris. Hvis der opstår vanskeligheder på et senere tidspunkt, henvises sagen til fornyet behandling af tilbud, så eventuelle uregelmæssigheder kan afhjælpes.

7.23. KOMMISSIONENS SVAR

Det er korrekt, at det interinstitutionelle rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og finanskontrollen i de fleste sager udtaler sig om procedurer, der allerede er gennemført. De anvisningsberettigede har imidlertid mulighed for at forelægge dette udvalg sager vedrørende indkøb på et hvilket som helst tidspunkt af proceduren, f.eks. før offentliggørelsen af et udbud eller udsendelsen af et mandat.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.23. DOMSTOLENS SVAR

For så vidt som Revisionsrettens bemærkninger er møntet på Domstolen, skal denne påpege, at Institutionens Rådgivende Udvalg for Indkøb og Aftaler (CCAM) på ingen måde har fulgt en politik, der går ud på aldrig at afgive negative udtalelser. Ganske vist kan CCAM, i overensstemmelse med dens rådgivende funktion, i visse tilfælde i forbindelse med sine udtalelser fremsætte kritiske bemærkninger angående visse aspekter i den valgte procedure i forbindelse med et bestemt forslag til kontrakt. De forhold, som kan føre til sådanne bemærkninger er imidlertid ikke af en sådan art, at de for så vidt angik det pågældende forslag til kontrakt kunne have berettiget til en negativ udtalelse.

7.23. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Revisionsrettens tekst kunne give indtryk af, at det rådgivende udvalg for indkøb og aftaler i ØSU, som er en lille institution, aldrig afgiver negativ udtalelse. ØSU's rådgivende udvalg for indkøb og aftaler afgav i 2000 negativ udtalelse i 5 % af de forelagte sager. I 2001 har udvalget ligeledes afgivet nogle negative udtalelser.

7.23. REGIONSUDVALGETS SVAR

Revisionsrettens tekst kunne give indtryk af, at det rådgivende udvalg for indkøb og aftaler i Regionsudvalget, som er en lille institution, aldrig afgiver negativ udtalelse. Regionsudvalgets rådgivende udvalg for indkøb og aftaler afgav i 2000 negativ udtalelse i 4 % af de forelagte sager. I 2001 har udvalget ligeledes afgivet nogle negative udtalelser.

7.24. I to institutioner gør specielle forhold sig gældende, for så vidt angår den kontrol, det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og finanskontrollen foretager:

- a) I Kommissionen kan udbudsudgifter ikke identificeres i regnskabssystemet, og dette forhold kombineret med, at der kun udtages stikprøver af forpligtelses- og betalingsforslag til kontrol, gør det vanskeligt for finanskontrollen at sikre sig, at alle kontrakter, der burde have været forelagt det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter, før de blev underskrevet, faktisk er blevet forelagt det, og at der er blevet fulgt op på kommentarer fra det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.24. DOMSTOLENS SVAR

b) Domstolen fortolker finansforordningen og direktivet om offentlige indkøb anderledes end de øvrige institutioner. Den anvender en tærskel for særlige trækningsrettigheder (SDR) på 200 000 og ikke på 130 000, når den skal afgøre, om et foreslået indkøb er omfattet af tjenesteydelses- og indkøbsdirektiverne.

b) Den fortolkning, som Domstolens administration har baseret sig på med henblik på af fastlægge den tærskel, som skal finde anvendelse, er baseret på nedenstående betragtninger.

Artikel 56 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ bestemmer: »Ved indgåelse af aftaler, hvis beløb når eller overstiger de grænser, der er fastsat i Rådets direktiver om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige aftaler om bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser, skal hver enkelt institution overholde samme forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder i medfør af disse direktiver«.

Artikel 7 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ⁽²⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF ⁽³⁾, og artikel 5 i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb ⁽⁴⁾, som ændret ved direktiv 97/52/EF, fastlægger tærsklerne for anvendelsen af direktivet til henholdsvis 130 000 eller 200 000 særlige trækningsrettigheder (herafter »SDR«) afhængig af, om de ordregivende myndigheder er opført i bilag I til direktiv 93/36/EØF eller ej.

Eftersom direktiverne om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige aftaler er stilet til medlemsstaterne og ikke til fællesskabsinstitutionerne, nævner bilag I til direktiv 93/36/EØF kun medlemsstaternes ordregivende myndigheder og ikke fællesskabsinstitutionernes, for så vidt som disse er ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 28 i Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977 ⁽⁵⁾.

Eftersom direktiv 92/50/EØF og 93/36/EØF, som ændret ved direktiv 97/52/EF, opstiller to tærskler, er der grundlag for at fastlægge hvilken tærskel, der finder anvendelse på fællesskabsinstitutionerne (som ifølge finansforordningens artikel 56 skal overholde samme forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder) på grundlag af oprindelsen af denne forskel i tærsklerne. Indførelsen af tærsklen på 130 000 SDR stammer fra aftalen om statslige indkøb, som blev indgået i Marrakesh den 15. april 1994. I aftalens artikel 1, stk. 1, defineres dens anvendelsesområde. Heri bestemmes: »This Agreement

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 328 af 28.11.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 315 af 16.12.1993, s. 1.

RETTENS BEMÆRKNINGER

applies to any law, regulation, procedure or practice regarding any procurement by entities covered by this Agreement, as specified in Appendix I». Bilag I til dette appendix opregner de enheder, som tærsklen på 130 000 SDR finder anvendelse på. I den rubrik, som vedrører De Europæiske Fællesskaber, fordeles de angivne enheder mellem dem, som vedrører De Europæiske Fællesskabers institutioner og dem, som vedrører medlemsstaternes ordregivende myndigheder. I punkt 1 med overskriften »European Community entities« angives udelukkende Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen som de institutioner i De Europæiske Fællesskaber, der er undergivet den i aftalen fastsatte tærskel på 130 000 SDR.

Endelig kan den ovennævnte fortolkning ikke anfægtes med henvisning til oplysninger, som eventuelt fremgår af vade-mecum for Kommissionens CCAM. Dette er institutionens interne dokument, som dermed ikke kan pålægges andre institutioner. I øvrigt følger det udtrykkeligt af dette vade-mecum, at Kommissionen er en af de ordregivende myndigheder, som er omfattet af Marrakesh-aftalen om statslige indkøb, mens det intet nævner om andre fællesskabsinstitutioners status i så henseende.

Resultater af system- og substanstest

7.25. Retten udtog en stikprøve af betalinger vedrørende køb af tjenesteydelser, indkøb eller bygge- og anlægsarbejder for at undersøge om der, når der skulle anvendes udbudsprocedurer, var anvendt de rigtige procedurer, og om de var anvendt korrekt forud for underskrivelsen af kontrakten. Sigtet med undersøgelsen var også at efterprøve, om den gældende kontrolordning havde fungeret effektivt.

7.26. Retten konstaterede kun i et tilfælde, at der havde været alvorlige problemer med gennemførelsen af en udbudsprocedure, nemlig udbudsproceduren vedrørende sikring af og tilsyn med Europa-Parlamentets bygninger i Strasbourg, som Parlamentet har anmodet Retten om at undersøge. Det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter afgav positiv udtalelse. Finansinspektøren afslog imidlertid at give påtegning, fordi den tilbudsgiver, hvis bud var blevet antaget, og som allerede havde en kontrakt med Parlamentet, havde en fordel fremfor de øvrige tilbudsgivere. Parlamentets tjenestegrene havde nemlig ikke givet alle tilbudsgiverne fuldstændige oplysninger om lønnen til de ansatte, som en anden kontrahent ville have været nødt til at ansætte i henhold til national lovgivning (i henhold til direktivet om overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter), såfremt hans bud var blevet antaget. Den forudgående kontrakt gav ikke Parlamentet mulighed for at tvinge kontrahenten til at give oplysninger, som han anså for kommercielt fortrolige. Institutionen så bort fra finansinspektørens nægtelse af påtegning. Retten deler den

7.26. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

I den foreliggende sag lykkedes det for den anvisningsberetigede, der var klar over, at det var nødvendigt i så vid udstrækning som muligt at sikre en ensartet behandling af samtlige tilbudsgivere, at få oplysninger fra den lokale kontrahent om lønsum og lønindeks for lokalt ansatte, selv om man ikke på nogen måde kunne forpligte denne juridisk til at give disse oplysninger til sine konkurrenter. Den anvisningsberetigede fremsendte derefter disse oplysninger til samtlige tilbudsgivere. CCAM var af den opfattelse, at disse oplysninger var en garanti for, at alle blev stillet lige, og at de virksomheder, der havde trukket sig tilbage, var i stand til at afgive et realistisk bud. På dette grundlag og efter udtalelse fra Juridisk Tjeneste, der bekræftede, at den anvisningsberetigede ikke på nogen måde kunne kræve yderligere oplysninger, og at han havde handlet i overensstemmelse med gældende regler, vedtog Europa-Parlamentets Præsidium at se bort fra finansinspektørens påtegningsafslag. Juridisk Tjenestes udtalelse, der konkluderer, at direktivet om virksomhedsoverførsler finder anvendelse efter tildelingen af kontrakten, er i øvrigt blevet

RETTENS BEMÆRKNINGER

bekymring, finansinspektøren gav udtryk for, og mener, at Parlamentet i fremtiden bør tage hensyn til national lovgivning og sikre, at alle tilbudsgivere stilles lige.

bekræftet af Domstolens fortolkning i dom af 25. januar 2001 (Oy Liikenne Ab mod Pekka Liskojävi og Pentti Juntunen).

Hvad angår fremtiden, anbefalede CCAM først de berørte anvisningsberettigede i forbindelse med fremtidige udbudsprocedurer ved udløbet af løbende kontrakter at foreskrive, at en ny kontrahent skulle meddele disse oplysninger til tilbudsgivere, men måtte siden hen frafalde denne henstilling efter udtalelse fra Juridisk Tjeneste, der konkluderede, at de anvisningsberettigede ikke havde noget retsmiddel til at tvinge en kontrahent til at fremlægge disse oplysninger, og at en sådan forpligtelse ville være i modstrid med ligestillingen til skade for denne kontrahent. Institutionen har derfor indført den praksis, at det i udbudsmaterialet til tilsvarende kontrakter udtrykkeligt nævnes, at en ny kontrahents overtagelse af personale sker i henhold til gældende national lovgivning.

Endelig skal det præciseres, at Parlamentet, som Retten anfører, mener, at de spørgsmål, denne sag rejser, bør behandles tilbunds gående af Retten, og Parlamentet har derfor forelagt sagen med skrivelse fra formanden af 8. maj 2000. De berørte nationale myndigheder er ligeledes blevet gjort opmærksom på problematikken.

7.27. I en række tilfælde var der tilsyneladende svagheder i det system, der skulle sikre, at forordningerne og direktiverne blev overholdt:

7.27. RÅDETS SVAR

Med hensyn til offentlige indkøb hvor Retten har fremhævet visse tilfælde, hvor forskrifterne ikke er fulgt korrekt, ønsker Rådet at understrege, at vicegeneralsekretæren har foretaget en grundlæggende reform af den interne praksis vedrørende offentlige indkøb, navnlig for fra 2002 at sikre, at det forudgående valg af den procedure, der skal følges, samt dens gennemførelse, for hvert større indkøb, henhører under en enhed, der er fuldstændig uafhængig af de befuldmægtigede anvisningsberettigede. Der er således tale om en yderligere sikkerhedsforanstaltning, der tager sigte på at opnå overensstemmelse med forskrifterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- a) I fem tilfælde fandt Retten det tvivlsomt, om der var grundlag for at anmode om dispensation fra udbudsprocedurerne, eller anmodningerne var ikke underbygget af dokumentation, som var forelagt for det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter (Domstolen: 4, Rådet: 1). Fire af disse tilfælde drejede sig om aftaler om tjenesteydelser på tekniske områder, hvor der var anmodet om dispensation med henvisning til finansforordningens artikel 59, litra d).
- b) I et tilfælde var et indkøbsbehov blevet opsplittet på flere kontrakter, således at direktivernes bestemmelser ikke blev anvendt på en del af indkøbet (Domstolen).
- c) En kontrakt om leje af en bygning omfattede også istandsættelsesarbejder, der ikke blev udbudt (ØSU og Regionsudvalget).
- d) I fire tilfælde var kontrakter om et beløb, der oversteg tærskelværdien for, hvornår det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter skal afgive udtalelse, ikke blevet forelagt det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter (Kommissionen: 2, Rådet: 1, ØSU og Regionsudvalget: 1).

- e) I et tilfælde var den årlige vejledende bekendtgørelse blevet offentliggjort midt i 1997 og ikke ved årets begyndelse som forudsat i direktiverne om offentlige indkøb for at fremskynde indkøbsprocessen (Kommissionen).

Konklusion og anbefalinger

7.28. Generelt er de indkøbsprocedurer, institutionerne anvender, lovlige og formelt rigtige. Når der sker overtrædelser, skyldes de hovedsagelig mangel på erfaring/ekspertise inden for udbud af specielle tjenesteydelser og pres på tjenestegrenene for at få dem til at vælge administrativt nemme løsninger, f.eks. at de anmoder om dispensation fra at afholde udbud af tekniske årsager, så der kan indgås udgiftsforpligtelser inden årets udgang.

7.27. DOMSTOLENS SVAR

- a) *Blandt de fire kontrakter, der knyttes bemærkninger til, vedrører to af dem et samlet beløb, som overstiger 130 000 SDR men som ligger under 200 000 SDR. Af denne grund er der ikke blevet udstedt en udbudsbekendtgørelse for disse to aftaler, hvilket også fremgår af de tidligere forklaringer, som er afgivet som svar på punkt 7.25. b).*

Med hensyn til de andre kontrakter er Domstolen ikke enig med Revisionsretten i, at det er med urette, at finansforordningens artikel 59, litra d), blev bragt i anvendelse. Domstolen finder således, at ydelsen i begge disse tilfælde kun kunne leveres af en bestemt leverandør, hvilket berettigede til, at der blev indgået aftale direkte med denne.

- c) *Det er Domstolens opfattelse, at de særlige omstændigheder vedrørende den kontrakt, som denne bemærkning vedrører, viser, at der ikke foreligger nogen opdeling af et marked og at de gældende bestemmelser om offentlige kontrakter ikke er blevet tilsidesat*

7.27. KOMMISSIONENS SVAR

- e) *Det er ikke alle planer for indkøb, der kendes ved årets begyndelse. I disse tilfælde kan der også udsendes vejledende bekendtgørelser i årets løb.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.29. Institutionerne bør gøre en yderligere indsats for at sikre, at direktiverne altid overholdes, og derfor bør de indføre præventive foranstaltninger, såsom kurser for de anvisningsberettigede i indkøbsprocedurer og anvendelse af checklister til brug ved kontrol, der kan supplere den kontrol, det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og finanskontrollen i dag foretager. I fremtiden vil de interne revisorers gennemgang af de interne kontrolsystemer og systemtest også være vigtige kontrolinstrumenter, fordi man påtænker at afskaffe det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter og finanskontrollen.

7.29. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet tilbyder nu et kursus i udbudsprocedurer. Indholdet skal dog udvides fremover. Endvidere sikrer proceduren med forudgående høring, der blev indført i 1997 (se punkt 7.23), at problemer senere i proceduren undgås.

7.29. KOMMISSIONENS SVAR

Der pågår allerede en intensiv uddannelse vedrørende offentlige indkøb og kontraktindgåelsesprocedurer for Kommissionens tjenestegrene.

7.29. DOMSTOLENS SVAR

Domstolens administration har i maj 2001 arrangeret et kursus i fremgangsmåder ved indgåelse af offentlige kontrakter, som navnlig var henvendt til medarbejdere i de ordregivende tjenestegrene. Dette kursus vedrørte dels finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser, dels forskellige direktiver om indgåelse af offentlige kontrakter.

7.29-7.30. REVISIONSRETTENS SVAR

Revisionsretten har allerede for flere år siden indført en ordning med intern kontrol for at sikre, at dens procedurer for indgåelse af kontrakter er formelt rigtige.

En medarbejder er blevet videreuddannet specielt til at rådgive og vejlede de forskellige involverede anvisningsberettigede. Denne medarbejder er tilknyttet en særlig tjeneste i Generalsekretariatet, men står til rådighed for de øvrige tjenester, hvis det er nødvendigt; som aktuelt eksempel herpå kan nævnes udbuddet vedrørende det såkaldte Audit Automation Project.

Før et udbud igangsættes, forelægger de anvisningsberettigede i øvrigt udkastet til udbud og selve udbudsmaterialet for Den Juridiske Tjeneste, så det sikres, at den procedure, der tænkes anvendt, er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, navnlig direktiverne om offentlige indkøb (forhåndsmeddelelse i EFT, offentliggørelse i EFT mv....).

7.29. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

ØSU accepterer Revisionsrettens forslag om at indføre bestemmelser for at forbedre ekspertisen på markedsprospektionsrådet (uddannelse af anvisningsberettigede og forvaltere samt udvikling af check-lister).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Da ekspertisen på markedsprospektionsområdet er samlet i Kommissionen og på baggrund af behovet for en interinstitutionel harmonisering foreslår ØSU at gennemføre disse foranstaltninger i snævert samarbejde med Kommissionen.

7.29. REGIONSUDVALGETS SVAR

Regionsudvalget accepterer Revisionsrettens forslag om at indføre bestemmelser for at forbedre ekspertisen på markedsprospektionsområdet (uddannelse af anvisningsberettigede og forvaltere samt udvikling af check-lister).

Da ekspertisen på markedsprospektionsområdet er samlet i Kommissionen og på baggrund af behovet for en interinstitutionel harmonisering, foreslår udvalget at gennemføre disse foranstaltninger i snævert samarbejde med Kommissionen.

7.30. Alle institutionerne bør anvende samme tærskelværdier, når de skal beslutte, om et foreslået udbud vedrørende tjenesteydelser eller indkøb er omfattet af direktiv 92/50/EØF og direktiv 93/36/EØF om offentlige indkøb.

7.30. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet støtter ethvert initiativ i retning af en harmonisering af institutionernes praksis. Det er dog af den opfattelse, at det maksimale beløb, der er afgørende for, hvorvidt en kontrakt falder ind under de relevante direktivers anvendelsesområde, er 200.000 €. Denne opfattelse er baseret på, at aftalen om offentlige indkøb (bilag 4 til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen) kun nævner Rådet og Kommissionen som de udbydende EU-myndigheder, der er underkastet overenskomsten bestemmelser. Denne sondring er fastholdt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1687/2001 om ændring af gennemførelsesbestemmelserne til visse bestemmelser i finansforordningen.

7.30. DOMSTOLENS SVAR

Se svaret vedrørende punkt 7.24. b).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.31. I henhold til de foreslåede ændringer af gennemførelsesbestemmelserne vil tærskelværdien for, hvornår det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter skal afgive udtalelse, sandsynligvis blive hævet til mellem 300 000 og 500 000 euro, og derfor bør institutionerne overveje at indføre et interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter. Dermed ville man opnå følgende fordele: Man ville samle ekspertisen på ét sted, processen ville blive forenklet, det rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter ville blive mere uafhængigt og ville ikke skulle tage hensyn til en institutions specifikke interesser, og finansforordningen og direktiverne ville blive fortolket mere ensartet.

7.32. Finansforordningen og indkøbsdirektiverne bør overholdes strengt, og med henblik herpå bør institutionerne navnlig bestræbe sig på at kontrollere følgende risikoområder:

- a) det tager for lang tid at få fastlagt indkøbsbehov, og de ansættes ikke til den rigtige værdi,
- b) der anvendes aftaler indgået på grundlag af forhandling, selv om der ikke foreligger et klart bevis for, at varer og tjenesteydelser kun kan leveres af en bestemt kontrahent eller leverandør.

7.31. KOMMISSIONENS SVAR

Idéen om et interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter har gentagne gange været genstand for drøftelser mellem institutionerne. Den samlede konklusion har været, at selv om der potentielt er klare økonomiske fordele ved et interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter, vil et sådant være besværligt at administrere i praksis. Det rejser også spørgsmål om institutionelt ansvar og autonomi. Kommissionen er imidlertid enig i, at de potentielle fordele ved interinstitutionelt samarbejde kunne udforskes yderligere, f.eks. brugen af udbudsklausuler, der tillader andre institutioner at trække på eksisterende kontrakter.

7.31. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

I betragtning af den krævede ekspertise og behovet for at behandle sagerne i samklang med de øvrige institutioner støtter ØSU principielt Revisionsrettens forslag om at oprette et interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og aftaler.

7.31. REGIONSUDVALGETS SVAR

I betragtning af den krævede ekspertise og behovet for at behandle sagerne i samklang med de øvrige institutioner støtter Regionsudvalget principielt Revisionsrettens forslag om at oprette et interinstitutionelt rådgivende udvalg for indkøb og aftaler.

7.32. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

CCAM er særdeles opmærksom på punkt a) og b), idet der foretages en meget intensiv kontrol med procedurer, der er indgået aftale om uanset baggrund.

7.32. REVISIONSRETTENS SVAR

Retten tilslutter sig ganske denne anbefaling, som den allerede følger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Andre bemærkninger

7.33. ØSU og Regionsudvalget har ikke opført værdien, 225 millioner euro, af de bygninger, som de i december 2000 indgik langtidslejekontrakt med for købsret om, på balancen og heller ikke beløbet for det udbetalte forskud på 26 millioner euro (som Kommissionen imidlertid har medtaget i den konsoliderede balance). Det er endnu ikke fastsat, hvordan disse fælles aktiver skal fordeles mellem ØSU og Regionsudvalget.

7.34. Kommissionen har nedskrevet aktiverne med 80 000 euro svarende til den bogførte nettoværdi af det edb-udstyr, der er forsvundet over de seneste fem år. Dette giver ikke anledning til bemærkninger om balancens rigtighed, men forekomsten af sådanne tyverier vækker bekymring, for der er i en række tilfælde tale om nyt materiel, der er stjålet umiddelbart efter leveringen, og som for femårsperioden havde en anskaffelsværdi på over 1 million euro. Det udstyr, der blev stjålet pr. år, udgjorde kun 0,15 % mængdemæssigt og 0,126 % værdimæssigt af det samlede edb-udstyr, men tabet af nyt, endnu ikke installeret udstyr viser, at Kommissionen bør træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre beskyttelse af sådanne aktiver.

7.33. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Montoyer-bygningens værdi vil blive opført på statusopgørelsen for 2001, og dette gælder også Belliard-bygningens værdi, så snart den for gennemførelsen af arbejderne nødvendige miljøgodkendelse og byggetilladelse foreligger. I øvrigt har ØSU i kommentarerne oplyst, at der eksisterer to af disse langtidslejemål.

Korrektionsposteringsen vedrørende forskuddet på 26 mio. euro, som er opført af Kommissionen på det konsoliderede regnskab dvs. efter afslutningen af ØSU's regnskaber, vil blive noteret i ØSU's regnskab.

Den faste fordelingsnøgle for disse fælles ØSU- og RU-aktiver vil blive fastsat inden udgangen af regnskabsåret 2001.

7.33. REGIONSUDVALGETS SVAR

Montoyer-bygningens værdi vil blive opført på statusopgørelsen for 2001, og dette gælder også Belliard-bygningens værdi, så snart den for gennemførelsen af arbejderne nødvendige miljøgodkendelse og byggetilladelse foreligger.

Korrektionsposteringsen vedrørende forskuddet på 26 mio. euro, som er opført af Kommissionen på det konsoliderede regnskab, dvs. efter afslutningen af Regionsudvalgets, vil blive noteret i Regionsudvalgets regnskab.

Den faste fordelingsnøgle for disse fælles Regionsudvalgs- og ØSU-aktiver vil blive fastsat inden udgangen af regnskabsåret 2001.

7.34. KOMMISSIONENS SVAR

For at efterkomme Revisionsrettens henstillinger vedrørende revisionserklæringen 1999 har Kommissionen med henblik på revisionserklæringen 2000 ændret behandlingen af stjålet edb-udstyr.

Kommissionen vil fremover følge Revisionsrettens henstillinger samt inventarforordningens forskrifter og mindst én gang om året fremlægge et dokument om afskrivning af det edb-udstyr, der er stjålet inden for dette tidsrum.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.35. Arten af institutionernes udgifter vedrørende ejendomme er ikke gennemslagslige som følge af budgetkontoplanen og nogle konteringsproblemer, som Retten gjorde opmærksom på i årsberetningen for regnskabsåret 1998 ⁽⁴⁾. Budgetkontoplanen bør ændres så der, som for Domstolens ⁽⁵⁾ vedkommende, i regnskaberne skelnes mellem leje, udgifter til erhvervelse af fast ejendom og de øvrige former for udgifter, såsom forpagtningsafgifter, som betales med henblik på eventuel fremtidig erhvervelse.

For så vidt angår beskyttelse mod tyveri henhører spørgsmål om forebyggelse af og beskyttelse mod tyveri under Kommissionens Protokol og Sikkerhedstjeneste (GD ADMIN). Ud over de direkte foranstaltninger som f.eks. øget overvågning under flytninger gennemfører denne tjenestegren regelmæssigt kampagner for at gøre opmærksom på tyveriproblemet. Disse kampagner henvender sig til tjenestemænd og andre ansatte i Kommissionen og gennemføres bl.a. ved opslag og gennem intern post.

7.35. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Som reaktion på Rettens ønsker oprettede Parlamentet i 1998-budgettet en underkonto efter udgiftsart. Efterfølgende vedtog budgetmyndigheden at lade samtlige underkonti i budgettet udgå, således at der derefter kun sondres mellem »Leje og acontobetaling« og »Ejendomserhvervelse«. Underkontiene føres dog stadig i institutionens regnskaber, således at der foreligger oplysninger efter udgiftsart. Parlamentet foreslår dog budgetmyndigheden en ændring af kontoplanen for 2003-budgettet, så ejendomsudgifterne bliver mere gennemslagslige.

7.35. RÅDETS SVAR

Med hensyn til kontoplanen vil Rådet undersøge dette spørgsmål i forbindelse med udarbejdelsen af FFB for 2003.

7.35. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil undersøge muligheden af at efterkomme Rettens henstilling og i givet fald ændre sin kontoplan fra regnskabsåret 2003 for at indføre en skelnen mellem udgifter vedrørende

- huslejer
- anskaffelser
- forpagtningsafgifter.

⁽⁴⁾ EFT C 349 af 3.12.1999, punkt 6.5.

⁽⁵⁾ I Domstolens budget skelnes der mellem leje (konto 2 0 0 0) og godtgørelser for leje/køb (konto 2 0 0 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.36. Institutionerne fortolker vedtægtens artikel 77, stk. 4, om beregning af mindstegrundpensionen forskelligt. Heri hedder det: »Pensionen kan ikke være lavere end 4 % af eksistensminimum pr. tjenesteår«. Domstolen og, i mindre grad, Rådet fortolker bestemmelsen bredere end de øvrige institutioner, eftersom de tæller godskrivninger af pensionsgivende tjenesteår, der eventuelt er opnået efter overførsel af pensionsrettigheder optjent uden for tjenesten, med som tjenesteår. Der er behov for en harmonisering, så denne forskelsbehandling af de ansatte i de forskellige institutioner bringes til ophør.

7.35. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

På baggrund af Revisionsrettens forslag vil ØSU foreslå inden for rammerne af budgetforberedelsen for 2003 at oprette en budgetpost benævnt »langtidslejemålsafgift«.

7.35. REGIONSUDVALGETS SVAR

På baggrund af Revisionsrettens forslag vil udvalget foreslå inden for rammerne af budgetforberedelsen for 2003 at oprette en budgetpost benævnt »langtidslejemålsafgift«.

7.36. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet vil tage kontakt med de øvrige institutioner med henblik på en harmonisering.

7.36. RÅDETS SVAR

Endelig med hensyn til fortolkningsforskellene i beregningen af minimumsgrundpensionen kan Rådet kun være enig i, at der skal ske en harmonisering på dette område, og Rådets tjenestegrene er rede til at deltage i enhver drøftelse mellem institutionerne, som måtte blive afholdt med henblik herpå.

7.36. KOMMISSIONENS SVAR

Der kan rent faktisk være forskel på, hvordan institutionerne gennemfører visse bestemmelser. For at begrænse dette fænomens forekomst og de negative konsekvenser heraf afholdes der regelmæssigt interinstitutionelle møder mellem de relevante tjenestegrene. Kommissionen forpligter sig til på ny at sætte gang i den interinstitutionelle dialog om spørgsmålet om Rådets og Domstolens særlige fortolkning af vedtægtens artikel 77, stk. 4.

7.36. DOMSTOLENS SVAR

Revisionsrettens bemærkninger angående Domstolens fortolkning af tjenestemandsvedtægtens artikel 77, stk. 4, er korrekte. Det er Domstolens opfattelse, at en mindre gunstig hensyntagen til de år, der tillægges som led i overførslen af pensionsrettigheder, ville medføre, at tjenestemanden

RETTENS BEMÆRKNINGER

delvis blev afskåret fra at drage fordel af de bidrag, som han har indbetalt til den nationale pensionsordning inden han tiltrådte i Fællesskabernes tjeneste, og som er blevet overført til fællesskabsordningen med henblik på at blive tillagt ved beregningen af fællesskabspensionen. Bortset fra de ti år, som er nødvendige for at opnå ret til pension opstiller vedtægten ikke andre steder nogen sondring mellem de tjenesteår, som hidrører fra årene i Fællesskabernes tjeneste og dem, der følger af år, som er tillagt ved overførsel.

Spørgsmålet var i 1995 genstand for interinstitutionelle drøftelser, under hvilke det viste sig, at Rådet, men ikke andre institutioner, var enige i Domstolens fortolkning. Henset til det begrænsende antal tilfælde (ved Domstolen var der eksempelvis tre), har institutionerne blot konstateret de divergerende fortolkninger. Domstolens administration er naturligvis indstillet på at medvirke i nye drøftelser mellem institutionerne med henblik på at forsøge at nå frem til en fælles holdning.

Opfølgning af tidligere bemærkninger

Opfølgning af særberetning nr. 8/98 om de tjenester i Kommissionen, der er ansvarlige for bekæmpelse af svig

Indledning

7.37. I 1997 undersøgte Retten de tjenester i Kommissionen, der var ansvarlige for bekæmpelse af svig, og offentliggjorde sine resultater med Kommissionens svar i særberetning nr. 8/98 ⁽⁶⁾. Beretningen bidrog til debatten om Afdelingen for Koordinering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Bedrageri (UCLAF), som førte til, at Kommissionen ved afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom ⁽⁷⁾ af 28. april 1999 erstattede UCLAF med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (herefter »kontoret«). I begyndelsen af 2001 aflagde Retten revisionsbesøg i kontoret for at undersøge, hvilke fremskridt der var gjort på de områder, hvor Retten havde påpeget svagheder i beretningen fra 1998.

⁽⁶⁾ EFT C 230 af 22.7.1998.

⁽⁷⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

RETTENS BEMÆRKNINGER

De væsentligste konklusioner i særberetning nr. 8/98

7.38. De væsentligste konklusioner i særberetning nr. 8/98 var følgende:

- a) Det administrative grundlag for UCLAF's arbejde og UCLAF's egen organisationsstruktur var ikke altid hensigtsmæssig.
- b) Personalsituationen i UCLAF var ikke hensigtsmæssig.
- c) UCLAF's databaser var ikke altid operationelle eller effektive, ledelsesinformationssystemet fungerede ikke godt nok, og i nogle tilfælde var de offentliggjorte oplysninger om bekæmpelse af svig upålidelige.
- d) Procedurerne for bekæmpelse af korrupsion og intern svig var uklare og mangelfulde.

Fremskridt siden 1998

Oprettelsen af kontoret

7.39. I begyndelsen af 1999 foreslog Kommissionen, at UCLAF skulle erstattes af et uafhængigt Kontor for Bekæmpelse af Svig. Efter indgående drøftelser mellem Rådet og Parlamentet, hvor særberetning nr. 8/98 og Rettens udtalelse nr. 2/99⁽⁸⁾ også blev taget i betragtning, traf Kommissionen afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom om oprettelse af det nye Kontor for Bekæmpelse af Svig (kontoret) som en del af Kommissionen⁽⁹⁾. Kommissionen overførte alt UCLAF-personalet til kontoret, da afgørelsen blev truffet i april 1999. Den 1. marts 2000 tiltrådte lederen af kontoret (med status som generaldirektør), som var blevet udnævnt efter en særlig procedure, som Rådet og Parlamentet gennemførte.

De nye bestemmelser om Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig giver et bedre administrativt grundlag

7.40. Kontoret er en del af Kommissionen og kan udøve de beføjelser, som traktaten giver Kommissionen. Kommissionens tjenester yder logistisk støtte i betydeligt omfang (for eksempel kontorlokaler). Det styrker imidlertid kontorets uafhængighed som efterforskende organ,

⁽⁸⁾ EFT C 154 af 1.6.1999.

⁽⁹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

RETTENS BEMÆRKNINGER

at lederen er udnævnt ved en særlig procedure, at der findes et overvågningsudvalg, og at lederen har beføjelse til at ansætte personale.

Personalet er blevet forøget, men langsommere end forventet

7.41. Kontorets leder har beføjelse til at ansætte personale og til at foretage personalerokeringer. Han har kun begrænsede muligheder for at afskedige personale. Der er tre væsentlige problemer forbundet med personale-situationen i kontoret:

- a) Kommissionen overførte hele UCLAF's personale til kontoret, før lederen blev udnævnt.
- b) Det er gået langsomt med at få ansat nye medarbejdere.
- c) Der gik temmelig lang tid, før Kontoret og Kommissionens generalsekretær blev enige om en procedure for ansættelser på direktørniveau.

7.41. KOMMISSIONENS SVAR

Kontorets direktør er bundet af vedtægten og derfor i princippet også af reglerne vedrørende afskedigelse af personale. OLAF har flere midlertidigt ansatte end andre generaldirektorer, og dette gør personaleforvaltningen mere fleksibel.

- a) *Det bør bemærkes, at UCLAF's personale blev overført samlet til det nyoprettede kontor for at sikre kontinuiteten. Der var ikke noget realistisk alternativ på det tidspunkt, hvor OLAF blev oprettet, eftersom enhver anden løsning ville have betydet en fuldstændig afbrydelse af kontorernes aktiviteter i et betydeligt tidsrum.*
- b) *Kort efter OLAF's oprettelse i midten af 1999 omfattede kontorets stillingsfortegnelse 149 poster. I henhold til Rettens beretning var 126 stillinger besat pr. 15. september 1999. I 2000 blev stillingsfortegnelsen forøget til 224 poster, og pr. 30. marts 2001 var der i alt 189 ansatte. Besættelsen af et stort antal stillinger i 1999 ville ikke have været mulig uden overførslen til OLAF af UCLAF's eksisterende personale.*

I begyndelsen af 2000, da OLAF's direktør tiltrådte sin stilling, iværksatte GD ADMIN sammen med OLAF en række midlertidige udvælgelser for at give OLAF mulighed for at ansætte de nødvendige specialister. Disse udvælgelser, der involverede ca. 1 100 ansøgere, førte til oprettelsen af reservelister med 150 kandidater i lønklasse A og B tilsammen i december 2000.

- c) *Det skal bemærkes, at Kommissionen som helhed, ikke blot generalsekretæren, insisterede på, at ansøgere til stillinger på direktørniveau i OLAF, der udfører klassiske kommissionsopgaver og repræsenterer Kommissionen over for de andre institutioner og omverdenen og eventuelt senere arbejder i andre dele af Kommissionen end OLAF, også skulle evalueres inden for rammerne af Kommissionens gældende procedurer, særlig Det Rådgivende Udvalg*

RETTENS BEMÆRKNINGER

for Ansættelser, idet den endelige afgørelse med hensyn til udvælgelserne helt og fuldt ligger hos kontorets direktør. I øvrigt er de fleste ledende stillinger i sidste ende blevet besat midlertidigt, hvilket betyder, at Kommissionen ikke deltog i alle disse udnævnelser.

7.42. Fremgangsmåden med at ansætte hele UCLAF's personale i kontoret kan sammenholdes med Kommissionens håndtering af personalespørgsmålet i forbindelse med oprettelsen af Den Interne Revisionstjeneste. Ved oprettelsen af Den Interne Revisionstjeneste overførte Kommissionen ikke samtlige ansatte fra de eksisterende tjenester. I stedet oprettede den en lille gruppe (bl.a. med eksperter fra andre organisationer), som fik til opgave at opbygge grundstrukturen i tjenestens personale på grundlag af de ansøgninger, der var indkommet efter et stillingsopslag. I kontorets tilfælde var det imidlertid vigtigt at sikre kontinuitet i arbejdet. Det var ikke en realistisk mulighed at stille igangværende undersøgelser i bero, indtil reorganiseringen var gennemført. Overførelsen af UCLAF's personale gjorde det imidlertid vanskeligt for den nye leder at vælge sit eget team og udskifte personale, som ikke havde de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige fagkundskab.

7.43. Der er ikke blevet ansat nyt personale så hurtigt som forventet, hvilket fremgår af **tabel 7.4**. På et tidspunkt vedtog budgetmyndigheden en ny fordeling af faste og midlertidige stillinger, der ikke var i overensstemmelse med kontorets ansættelsespolitik.

Tabel 7.4 — Personale

	Ansatte pr. 15.9.1998 (UCLAF)	Godkendte stillinger i 1999 (UCLAF)	Ansatte pr. 31.12.1999 (UCLAF)	Godkendte stillinger i 2000 (OLAF)	Ansatte pr. 31.12.2000 (OLAF)	Godkendte stillinger i 2001 i henhold til TÆB	Ansatte pr. 30.6.2001 (OLAF)
Faste A-stillinger	26	64	50	83	71	59	69 ⁽²⁾
Midlertidige A-stillinger	38	7	1	15	1	61	37
Faste B-stillinger	18	43	33	60	41	50	40
Midlertidige B-stillinger	17	5	1	15	1	66	21
Andre	27	30	21	51	39	64	40
I alt	126	149	106	224	153	300 ⁽¹⁾	207 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Af disse 300 stillinger er 38 stadig blokeret.

⁽²⁾ Inkl. 10 ansatte, der er overført til anden tjeneste i Kommissionen, og som forlader OLAF inden 1.10.2001.

Kilde: Kontoret for Bekæmpelse af Svig.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.44. Fordi kontoret nu har status som generaldirektorat, er der afsat mere personale til at varetage støtiefunktioner i tjenester såsom administration, personale og budget (19 stillinger pr. marts 2001). Der er bevilget 300 stillinger i 2001, men Parlamentet har blokeret 76 af disse stillinger, indtil kontoret har vurderet hele det nuværende personales egnethed, og Kommissionen har accepteret de vedtagne personalerokeringer ⁽¹⁰⁾. Denne betingede bevilling af personale begrænser både ledelsen og selve kontorets uafhængighed.

7.45. Problemerne i forbindelse med udnævnelse af direktører skyldtes, at en direktør, der udnævnes inden for kontoret, bliver direktør i Kommissionen som helhed. Kommissionens generalsekretær mente derfor, at han burde deltage i udnævnelsesproceduren for at sikre, at den ansøger, der blev udnævnt, ville være kvalificeret til at varetage en anden direktørstilling i Kommissionen.

Databaser og ledelsesinformation er ikke blevet forbedret væsentligt siden offentliggørelsen af særberetning nr. 8/98

7.46. I særberetning nr. 8/98 bemærkede Retten, at UCLAF kun anvendte sine databaser (IRENE) i begrænset omfang, hvilket medførte, at oplysningerne i dem var upålidelige. UCLAF mente, at den endelige etablering af et nyt system og integreringen med UCLAF's tidligere systemer ville løse de problemer, Retten havde konstateret.

7.47. I forbindelse med revisionen af egne indtægter ⁽¹¹⁾ og strukturfondene ⁽¹²⁾ konstaterede Retten, at UCLAF og kontoret ikke ajourførte de relevante databaser med de sager, medlemsstaterne havde indberettet i perioden 1997-2000. I 2001 er man begyndt at anvende databaserne mere, og efter indførelsen af nye procedurer i Direktoratet for Undersøgelser og Operationer registreres nye sager mere systematisk. Databaserne var dog stadig ikke pålidelige eller fuldstændige, og de gav ikke alle de oplysninger, som er nødvendige for, at undersøgelserne kan styres effektivt.

7.44. KOMMISSIONENS SVAR

Med vedtagelsen den 12. juli 2001 af tillægs- og ændringsbudget nr. 3/2001 blev der frigivet 38 stillinger.

7.45. KOMMISSIONENS SVAR

OLAF's operationelle uafhængighed kombineret med behovet for at tilpasse ansættelserne til OLAF's specielle opgaver taler for en ad hoc-sammensætning af Det Rådgivende Udvalg for Ansættelser i forbindelse med procedurene for besættelse af ledende stillinger, som det blev bekræftet af Kommissionen den 24. januar 2001.

7.47. KOMMISSIONENS SVAR

Siden indførelsen af Case Management-systemet i maj 2001 er der sket en klar forbedring af pålideligheden og fuldstændigheden af oplysninger vedrørende de seneste sager, OLAF har undersøgt.

Støtteenheden er i øjeblikket beskæftiget med at rense data overført fra IRENE til Case Management-systemet og med at foretage en ajourføring af alle oplysninger i dette system.

Med indførelsen af Electronic Communications Registry (ECR) (den tidligere »eksterne del« af IRENE-systemet) i marts 2001 har situationen også forbedret sig med hensyn til sager indberettet af medlemsstaterne.

Rettens resultater med hensyn til ECR vedrører kun ajourføringen af oplysninger om egne indtægter og strukturfonde. Efter overgangen til ECR-systemet er disse oplysninger ved at blive ajourført og suppleret.

⁽¹⁰⁾ EFT L 56 af 26.2.2001, s. 159.

⁽¹¹⁾ Årsberetningen, kapitel 1, punkt 1.88-1.90.

⁽¹²⁾ Særberetning nr. 10/2001 om den finansielle kontrol af strukturfondene (EFT C 314 af 8.11.2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.48. Kontoret forventer nu, at de nødvendige forbedringer vil blive opnået i kraft af to nyskabelser: case management-systemet, der blev iværksat i maj 2001, og serviceplatformen, hvorigennem Kommissionens generaldirektorater og de nationale forvaltninger siden marts 2001 har haft adgang til officielle kommunikationskanaler i henhold til de forordninger, der er gældende på de specifikke områder. Hensigten med case management-systemet er at give ledelsen mulighed for at følge med i, hvordan en undersøgelse skrider frem. **Tabel 7.5** giver nogle grundlæggende statistiske oplysninger om sager, der var under efterforskning i marts 2001.

7.48. KOMMISSIONENS SVAR

Case Management-databasen søger ikke blot at give ledelsen mulighed for at spore fremskridt, men har også til formål systematisk at registrere og gøre rede for alt kontorets efterforskningsarbejde.

I henhold til den procedure, der er fastsat i OLAF's proceduremanual, sendes al indgående post vedrørende undersøgelser nu videre til støtteenheden, som forvalter Case Management-systemet. Registreringen af sager er nu centraliseret i støtteenheden (individuelle efterforskere har nu ikke længere mulighed for at indlede eller afslutte sager) og foretages uafhængigt af efterforskningsgruppen. Hvis det er nødvendigt at indlede en ny efterforskning, gøres dette systematisk samme dag, korrespondancen modtages af støtteenheden. Der foretages regelmæssige sammenholdelser af det interne post-registreringssystem og nye poster i Case Management-databasen for at sikre, at alle relevante data medtages i denne base.

Eftersom databasen først blev operationel i maj 2001 skal det understreges, at tallene i tabel 7.5 (grundlæggende statistikker vedrørende sager til efterforskning i marts 2001) ikke er baseret på Case Management-systemet.

»Service-plattformen« er et begreb, der tager sigte på at fremme samarbejde med andre tjenestegrene og medlemsstaterne. Som led i service-plattformen er der blevet oprettet en database (ECR), der giver adgang til formelle meddelelser inden for sektorforordningerne. Medlemsstaterne har endnu ikke direkte adgang til oplysninger i ECR. I øjeblikket er dette kun tilfældet for andre tjenestegrene i Kommissionen.

Tabel 7.5 — Sager under efterforskning og efterforskningspersonale pr. 21. marts 2001

Sektor	Endnu ikke godkendt	Under efterforskning	(heraf interne sager)	Sager overgivet til retlige/andre myndigheder	(heraf interne sager)	Antal efterforskere
Antikorruption + Udgifter	42	136	(33)	213	(14)	
Bistand til tredjelande	159	39	(5)	32	(1)	31
Samhandel	24	108	(1)	51	(0)	
Landbrug	19	20	(0)	7	(0)	
Told	101	78	(0)	102	(0)	52
I alt	345	381	(39)	405	(15)	83

Kilde: Kontoret for Bekæmpelse af Svig.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.49. Den nye leder har søgt at sikre, at fordelingen af personale på undersøgelser og prioriteringen af undersøgelser fastlægges under ledelseskontrol, og at undersøgelsesteamene ikke længere selv kan træffe sådanne afgørelser. Kontoret har imidlertid ikke et tidsregistreringssystem, hvormed de ressourcer, der anvendes til hver enkelt efterforskning, kan måles. Dertil kommer, at det i dag ikke har et system til registrering af resultaterne af samtlige efterforskninger og af samtlige inkaserede beløb. Da revisionsbesøget fandt sted, havde kontoret ikke planer om at registrere sådanne oplysninger i case management-systemet.

7.50. I 1998 kritiserede Retten kvaliteten af de oplysninger, der blev fremlagt i UCLAF's årlige beretning. I 2000 var tallene i den årlige beretning om bedrageribekæmpelse mere forsigtige. Beretningen indeholdt ikke længere uholdbare skøn over omfanget af svig og effekten af efterforskningerne for eksempel på området svig i forbindelse med punktafgifter og moms. De offentliggjorte oplysninger vil nok blive endnu mere pålidelige, hvis kontoret får indført det planlagte case management-system og får det til at fungere, og hvis det systematisk registrerer resultaterne af hver enkelt sag.

Nu er der et retsgrundlag for efterforskningerne, og procedurerne er blevet bedre

7.51. Forordning (EF) nr. 1073/1999 giver et retsgrundlag for kontorets efterforskninger og fastlægger dets rettigheder og ansvar. I henhold til denne forordning beslutter kontorets leder, om der umiddelbart er grundlag for at indlede undersøgelse af en ny sag. Lederen har givet personalet instrukser om, at forslag om at indlede en undersøgelse skal forelægges senest én uge efter, at kontoret har fået meddelelse om en sag, hvor der er tegn på eller mistanke om svig, men i begyndelsen af 2001 gik der gennemsnitlig 16 uger, før der forelå en beslutning. Dette skyldtes delvis en pukkel af gamle sager fra før indførelsen af de nye procedurer.

7.49. KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til definitionen af, hvilke spørgsmål det er vigtigst at efterforske og udvælgelsen af efterforskere til individuelle sager afholder ledelsen i direktoratet for operationelle foranstaltninger et møde en gang om ugen, som også overværes af mindst én repræsentant for dommerenheden. En del af denne bestyrelses arbejde er at sikre kvalitetskontrol ved at gennemgå alle forslag om iværksættelse og afslutning af undersøgelser og vurdere, om det foreslåede personale til en bestemt undersøgelse er passende.

Med henblik på registrering af undersøgelsesresultater og ind-drevne beløb er man i øjeblikket ved at udvikle yderligere to CMS-moduler — opfølgning og opkrævning.

7.51. KOMMISSIONENS SVAR

Det tidsrum på én uge, der henvises til, er et optimalt krav. I nogle tilfælde er det ikke muligt at overholde denne frist, f.eks. fordi de indkomne oplysninger tager mere end fem dage at analysere. Det hedder udtrykkeligt i manualen, at eftersom den tid, der kræves til en indledende vurdering, i høj grad afhænger af det indkomne materiales omfang og dets sproglige tilgængelighed, gælder der ingen formel frist. Der er en klar tendens til, at det tager mindre tid at foretage den indledende gennemgang af en sag. Siden indførelsen af OLAF's proceduremanual er den gennemsnitlige tid, der medgår til en indledende vurdering, blevet halveret. Denne nedadgående tendens forventes at fortsætte efterhånden som der ansættes nyt personale og forsinkelserne på grund af gamle sager gradvis indhentes.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.52. Kontoret er begyndt at opbygge en enhed sammensat af kriminalretseksperter fra alle medlemsstaterne. Denne enhed skal sikre, at resultatet af efterforskningerne altid opfylder de nationale domstoles beviskrav, og at oplysningerne overgives til medlemsstaternes anklagemyndighed i en brugbar form. Da revisionen fandt sted, var projektet imidlertid ikke kommet væsentligt videre end i 1997.

Interne efterforskninger lægger ikke beslag på mange ressourcer, men de besværliggøres af bestemmelser og procedurer i henhold til personalevedtægten

7.53. Efterforskning af interne sager har hidtil ikke lagt beslag på væsentlige personaleressourcer. Da Retten besøgte kontoret i marts 2001, havde kun syv af de ansatte nogen sinde deltaget i efterforskning af sager om korruption og intern svig. Ingen af dem arbejdede fuldtids med interne sager. Sådanne sager udgør under 5 % af arbejdsbyrden.

7.54. Efter de nye bestemmelser om efterforskning af interne sager⁽¹³⁾ skal kontoret underrette den berørte institution, når en efterforskning omfatter en af institutionens ansatte (dog ikke når absolut fortrolighed er påkrævet). En sådan oplysning stiller institutionen i et dilemma: Det er vanskeligt at suspendere en ansat, blot fordi der er indledt en undersøgelse. På den anden side er der risiko for, at relevant bevismateriale ødelægges, hvis ikke den pågældende suspenderes og nægtes adgang til sit kontor. Vedtægten kan afholde institutionen fra at reagere hurtigt på en efterforskning. Den åbner ganske vist mulighed for, at en tjenestemand straks suspenderes fra tjenesten på halv løn, såfremt han påstås at have begået en alvorlig forseelse, men med suspensionen begynder der at løbe en fire måneders frist for en afgørelse i sagen⁽¹⁴⁾, og den er i mange tilfælde vanskelig at overholde. Er der ikke efter udløbet af denne tidsfrist truffet en afgørelse, modtager tjenestemanden igen fuld løn og den tilbageholdte løn. Under disse forhold har

7.52. KOMMISSIONENS SVAR

Antallet af ansatte i enheden sammensat af kriminaleksperter er steget betydeligt. Ud over kontorchefen er fem kriminaleksperter begyndt at arbejde i denne enhed. Yderligere tre kriminaleksperter vil tiltræde deres stilling i oktober, og to vil tiltræde før årets udgang. Med hensyn til kriminaleksperter fra de fire resterende medlemsstater er der igen indledt en ansættelsesprocedure.

7.53. KOMMISSIONENS SVAR

Mindst 16 personer arbejder i øjeblikket eller har arbejdet med intern efterforskning. Der føres nu en nultolerancepolitik i tilfælde, hvor der er mistanke om svig inden for institutionerne, hvilket betyder, at alle sager foranlediget af mistanke vil blive efterforsket uden undtagelse.

7.54. KOMMISSIONENS SVAR

I henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999 omfatter kontorets efterforskning alvorlige spørgsmål vedrørende udførelsen af embedspligter, der kunne resultere i en disciplinærprocedure eller strafferetlig forfølgning. I praksis resulterer interne OLAF-undersøgelser ofte i disciplinærsager. Disse former for forfølgning inkl. muligheden for at suspendere tjenestemænd henhører under ansættelsesmyndighedens⁽⁶⁾ kompetence. Suspensionsspørgsmålet er blevet behandlet i et samrådsdokument om disciplin (SEC(2000) 2079/5), hvori det foreslås at øge tidsfristen fra fire til seks måneder. I henhold til vedtægtens artikel 88 kan en tjenestemand suspenderes, hvis ansættelsesmyndigheden anklager ham for en alvorlig forseelse. På grund af de alvorlige konsekvenser, en suspension kan få for den pågældende, indeholder vedtægten krav om balance mellem den formodning om uskyld, tjenestemænd skal nyde godt af, og behovet for at sikre, at undersøgelserne kan gennemføres effektivt.

⁽¹³⁾ Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999.

⁽¹⁴⁾ Vedtægtens artikel 88.

⁽⁶⁾ Generaldirektøren for personale og administration for ansatte i lønklasse A3 og herunder og kommissæren med ansvar for personalespørgsmål for ansatte i lønklasse A1 og A2. For ansatte i lønklasse A3 og herunder, der aflønnes over forskningsbudgettet, er den kompetente ansættelsesmyndighed generaldirektøren for FTU eller FFC.

RETTENS BEMÆRKNINGER

institutionerne åbenbart været tilbøjelige til at vente med at suspendere en tjenestemand, til der forelå yderligere oplysninger.

7.55. Derudover udelukkes efter vedtægten ⁽¹⁴⁾ enhver disciplinær sanktion, indtil en eventuel straffesag er afsluttet. Det betyder, at proceduren trækkes i langdrag. Eftersom bevisbyrden ikke er den samme i forbindelse med en disciplinær sag som i forbindelse med en straffesag, og eftersom grov uagtsomhed kan være åbenbar i en sag, hvor det er vanskeligt at bevise, at der er tale om kriminelt forsæt, begrænser en sådan bestemmelse institutionens handlefrihed unødvendigt.

Konklusion

Kontoret har behov for større handlefrihed i personale-spørgsmål

7.56. Kontoret har behov for større handlefrihed i personale-spørgsmål. Det kunne eventuelt sikres gennem en aftale med hele Kommissionen om accept af overførsler af ansatte fra kontoret, mere fleksibilitet i proceduren for udnævnelse af direktører, mulighed for i højere grad at anvende midlertidigt ansatte og ret til at fastsætte fordelingen mellem faste og midlertidige stillinger på et hensigtsmæssigt niveau. Retten bemærker, at ved tillægs- og ændringsbudget nr. 3 til budgettet for 2001 blev tre af de fem direktørstillinger konverteret fra faste til midlertidige stillinger, hvorved man udelukker de personer, der ansættes i disse stillinger, fra at blive ansat andre steder i Kommissionen, når deres tidsbegrænsede kontrakter udløber.

Det skal bemærkes, at kontoret er forpligtet til at informere den berørte institution, når et medlem af personalet er omfattet af en undersøgelse, men ikke den pågældende person.

7.56. KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til ansættelsespolitik er ansættelsesmyndighedens beføjelser ved Kommissionens afgørelse af 28. april 1999 (artikel 6) overdraget til OLAF's direktør for så vidt angår hans personale. Som følge heraf nyder direktøren godt af den nødvendige uafhængighed ved ansættelse og forvaltning af personale. Kontorets direktør anvender sine beføjelser under fuld overholdelse af vedtægten og i princippet i overensstemmelse med Kommissionens fastsatte regler og praksis. Der kan gøres undtagelse fra disse regler, når det er nødvendigt for opfyldelsen af OLAF's specifikke mandat.

I overensstemmelse med disse principper er der blevet taget en række skridt for at tilpasse sig til Rettens synspunkter med hensyn til kontorets personalepolitik:

- *en række tjenestemænd er blevet overflyttet til andre tjenestegrene i Kommissionen;*
- *proceduren for udnævnelse af OLAF's direktører er blevet ændret;*
- *kontoret har i øjeblikket mere end halvdelen af sine samlede lønklasse A-ressourcer i form af midlertidige stillinger.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

Kontoret bør fastlægge prioriteringer og strategier på grundlag af Kommissionens beføjelser og den direkte risiko for budgettet

7.57. Den merværdi, kontoret er med til at skabe, varierer betydeligt fra aktivitetsområde til aktivitetsområde. På området udgifter, og især direkte udgifter, har kontoret direkte beføjelser og en central funktion. På områder som punktafgifter og moms har kontoret ikke direkte beføjelser, men det kan yde medlemsstaterne støtte, selv om svig på disse områder i de fleste tilfælde kun indvirker indirekte på fællesskabsbudgettet. Kontoret burde kunne få større handlefrihed til at iværksætte efterforskninger på de forskellige udgiftsområder, for eksempel på grundlag af risici, der er identificeret ved tidligere undersøgelser.

Vedtægten bør ændres, så det bliver nemmere at suspendere ansatte, der er genstand for en undersøgelse, og at fremskynde disciplinære sanktioner

7.58. Det ville være hensigtsmæssigt at ændre vedtægten, så

- a) tjenestemænd, der er genstand for en undersøgelse, kan suspenderes i en længere periode på halv løn,
- b) den giver hjemmel til øjeblikkelig bortvisning fra Fællesskabets bygninger for at begrænse risikoen for, at de pågældende tjenestemænd tilintetgør relevant bevismateriale.

Ledelsesinformation og offentliggjorte oplysninger bør være mere pålidelige, relevante og omfattende

7.59. De svagheder ved databaserne, der blev identificeret i 1998, er der stort set stadig, selv om der er ændringer på vej på flere områder. Ledelsesinformationssystemet bør være så omfattende, at alle sager kan følges hele vejen gennem efterforskningsprocessen, at alle ressourcer afsat til de forskellige undersøgelseskategorier og også individuelle sager registreres (for eksempel via oprettelse af et system til registrering af arbejdstimer), og at resultaterne af undersøgelserne registreres i fuldt omfang.

7.57. KOMMISSIONENS SVAR

Kontoret er enig i, at det er nødvendigt at være udfarende med hensyn til iværksættelse af efterforskning på forskellige udgiftsområder på grundlag af risici, der kendes fra andre sager. Den nylige oprettelse af et særligt efterforskningsdirektorat, der på grundlag af risikoanalyse vil fastsætte retningslinjer for hovedemnerne for efterforskning, forventes at fremme dette mål.

7.58. KOMMISSIONENS SVAR

- a) Suspensionsspørgsmålet er blevet behandlet i et samrådsdokument om disciplin (SEC (2000) 2079/5), hvori det foreslås at hæve tidsgrænsen fra fire til seks måneder.

7.59. KOMMISSIONENS SVAR

De svagheder, der blev identificeret i 1998, er for størstedels vedkommende blevet rettet. Det ny Case Management-system i forbindelse med OLAF's proceduremanual har betydet væsentlige forbedringer med hensyn til de administrative meddelelsers pålidelighed og fuldstændighed (se bemærkningerne til punkt 7.48-7.50 ovenfor).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Der er behov for en stabil periode

7.60. Kommissionens efterforskningsenheder er blevet omorganiseret to gange i de sidste syv år. Hver gang er der foretaget en ændring på topplan med relativt lille indvirkning på selve undersøgelsesarbejdet. Efter kontorets oprettelse i april 1999 gik der næsten et år, før en ny direktør kunne tiltræde stillingen, og de deraf følgende procedure- og personaleændringer foretages først nu. De fleste efterforskninger tager så lang tid, at der vil gå nogen tid, før de får væsentlig indvirkning på resultaterne af kontorets arbejde. Retten mener, at kontoret altid vil have behov for et betydeligt antal midlertidigt ansatte eksperter, der er udstationeret i en periode fra de nationale myndigheder med ansvar for efterforskning og retsforfølgning af svig.

7.61. Efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽¹⁵⁾ skal der foretages en evaluering af kontorets aktiviteter inden den 31. maj 2002. Eftersom det har taget så lang tid at få udnævnt kontorets direktør og at få mere personale, forekommer det endnu for tidligt at foretage en sådan evaluering, for man vil næppe kunne afgøre, om den nye strategi for efterforskning af svig er hensigtsmæssig, før tidligst i andet halvår af 2002.

7.60. KOMMISSIONENS SVAR

OLAF har også behov for et rimeligt omfang af fast personale på grund af kontorets specifikke rolle, idet det ikke blot er en efterforskningsenhed, og på grund af behovet for at styre personalerotation. Som Retten selv understregede i sine konklusioner på særberetning nr. 8/98 er det nødvendigt at opnå en balance mellem antallet af fastansatte og midlertidigt ansatte for at sikre kontorets nødvendige stabilitet, kontinuitet og uafhængighed.

Ud over de faste stillinger har kontoret et stort antal midlertidige stillinger samt mulighed for at ansætte 13 udstationerede nationale eksperter.

Det forhold, at det tog et helt år at udnævne OLAF's direktør, kan dels forklares med Europa-Parlamentets ønske om, at den ny Kommission, der tiltrådte i september 1999, deltog i beslutningen om udnævnelsen og ikke den gamle. Beslutningen om den ny direktørs person blev truffet før udgangen af 1999; den ny direktør kunne imidlertid ikke tiltræde sin ny stilling før marts 2000.

7.61. KOMMISSIONENS SVAR

Om end Kommissionen er enig i det synspunkt, at der først og fremmest er behov for stabile retlige og institutionelle rammer for OLAF, så kontoret kan udvikle sit fulde potentiel, mener Kommissionen ikke desto mindre, at revisionen i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 giver en nyttig anledning til at vurdere opnåede fremskridt og mulige forbedringer.

⁽¹⁵⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Opfølgning af Rettens tidligere bemærkninger om institutionernes forvaltning af udgifter til lokaler og bygninger

7.62. Rettens særberetning nr. 5/2000 ⁽¹⁶⁾ om De Europæiske Fællesskabers Domstols udgifter til lokaler og bygninger omfattede en række anbefalinger, som var stilet til alle institutionerne:

- a) Fællesskabsinstitutionerne burde indhente forudgående tilladelse fra budgetmyndigheden, før de gik ind i et større byggeprojekt.
- b) Fællesskaberne burde opstille et flerårigt investeringsbudget og undersøge fordelene ved at finansiere egne byggeprogrammer direkte med lån.
- c) Fællesskaberne burde kunne føre fuldstændig kontrol såvel administrativt som teknisk og finansielt med deres byggeprojekter.
- d) Hvis Fællesskaberne skulle ønske at delegerer deres beføjelser som byggherre, burde bestemmelserne for en sådan delegering, prisloftet og parternes rettigheder og pligter forinden være nedfældet i en kontrakt.

7.62-7.65. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet støtter Retten — når de nødvendige ændringer af finansforordningen er foretaget — i dennes henstilling om institutionernes ejendomme, herunder navnlig muligheden for at optage direkte lån til ejendomserhvervelse. Parlamentet gør allerede alt for at bevare kontrollen med ejendomsprojekter både i Bruxelles og Luxembourg, og vil fortsætte sine bestræbelser i denne retning.

7.62. KOMMISSIONENS SVAR

- a) I henhold til gældende regler skal alle vigtige eller følsomme ejendomssager meddeles budgetmyndigheden, før der kan disponeres over bevillinger. Endvidere er der ved at blive udarbejdet en meddelelse fra Neil Kinnock til kommissærkollegiet om ejendomspolitikken, og denne meddelelse vil blive forelagt i efteråret 2001.
- b) Se bemærkningerne vedrørende punkt 7.64.
- c) Kommissionen er enig i Rettens synspunkt om kontrol af ejendomsprojekter og har taget hensyn til dette i sin aktionsplan om oprettelse af et kontor for logistik og operationel støtte, som den vil udtale sig om meget snart.
- d) Hvis Kommissionen uddelegerer sine beføjelser som byggherre, foretages de ændringer, der gennemføres af den befuldmægtigede person, i dennes eget navn inden for et fast budgetmæssigt rammebeløb for et arbejdsprogram, der er fastlagt i henhold til kontrakt.

⁽¹⁶⁾ EFT C 109 af 14.4.2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.62. REVISIONSRETTENS SVAR

Revisionsrettens administration tilslutter sig ganske anbefalingerne i dette punkt og har allerede i den udstrækning, det er muligt inden for rammerne af den gældende lovgivning, fulgt dem i forbindelse med den igangværende udvidelse af Rettens bygning. Retten bemærker endvidere følgende:

- a) Retten indhentede forudgående tilladelse fra budgetmyndigheden, før den gik ind i projektet.
- b) Anbefalingen kan ikke følges inden for rammerne af den gældende lovgivning.
- c) d) Eftersom Retten ikke selv havde det nødvendige personale til at sikre hele den administrative, tekniske og finansielle styring, har den delegeret disse opgaver ved aftaler.

7.63. Foranlediget af disse anbefalinger har Kommissionen i sit forslag til ændring af finansforordningen indføjet en bestemmelse om, at institutionerne om nødvendigt kan optage lån til finansiering af sådanne udgifter ⁽¹⁷⁾.

7.64. Denne ide, som Retten også gjorde sig talsmand for i den udtalelse, den afgav før ændringen af fællesskabstraktaterne i Nice, vandt ikke gehør på regeringskonferencen og heller ikke i Rådet. Resultatet er, at flere institutioner fortsat finansierer deres erhvervelser af fast ejendom ved hjælp af »special purpose vehicles« (særlige finansieringsmodeller). Disse minder i hovedtrækkene om lån, men er mere omkostningskrævende, end hvis der havde været tale om direkte lån.

7.65. Eftersom finansforordningen nu er under revision, kan man ikke hurtigt få indført opdelt bevillinger på alle områder. I dag har de bevillinger, der godkendes til transaktioner vedrørende fast ejendom, stadig kun en levetid på højst to år (et år plus et år ved fremførsel), og inden for denne periode skal udgiftsforpligtelserne indgås, kontrakterne undertegnes, byggeriet gennemføres og betalingerne afholdes. Ingen institution kan gennemføre et byggeprojekt så hurtigt. Udvalgene og Retten

7.63, 7.64 og 7.65. KOMMISSIONENS SVAR

Til trods for de vanskeligheder, Retten giver meddelelse om, fortsætter Kommissionen med at udnytte muligheden for at optage lån for at finansiere ejendomsudgifter. I sit ændrede forslag til ændring af finansforordningen fastholder og præciserer Kommissionen forslaget. Det hedder således i artikel 14, stk. 2, at Fællesskabet ikke kan optage lån til dækning af budgetunderskud. Det er dog bemyndiget til at optage lån alene til dækning af køb af bygninger og jord i det omfang, disse lån giver fuld sikkerhed for en bedre finansforvaltning.

7.63-7.65. REVISIONSRETTENS SVAR

Revisionsretten har faktisk været nødt til at anvende bevillinger til forskud på byggearbejder, for den gældende finansforordning indeholder ikke bestemmelser om opdelt bevillinger på dette område og giver heller ikke mulighed for optagelse af lån.

⁽¹⁷⁾ Jf. også udtalelse nr. 4/97.

RETTENS BEMÆRKNINGER

selv har således været i den situation, at de har anvendt de bevillinger, der var indgået forpligtelser for til transaktioner vedrørende fast ejendom, som forskud på fremtidige byggearbejder.

7.66. De institutioner, der har hjemsted/bygninger i Luxembourg (Parlamentet, Domstolen, Kommissionen og Revisionsretten), er begyndt at undersøge mulighederne for at oprette en fælles struktur til varetagelse af de forskellige tekniske og finansielle aspekter ved byggeprojekter. Retten håber, at en lignende metode vil blive anvendt i Bruxelles.

7.66. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Også for Bruxelles findes der faktisk en teknisk arbejdsgruppe, hvor repræsentanter for de institutioner, der findes her, udveksler information, sammenligner deres stilling og søger at finde en fælles holdning til specifikke spørgsmål af fælles interesse.

7.66. KOMMISSIONENS SVAR

På mødet mellem institutionernes generalsekretærer, der fandt sted den 9. juli 2001, blev der bakket op om henstillingerne (se nedenfor) i den beretning, den interinstitutionelle arbejdsgruppe om ejendoms politik havde udarbejdet. Arbejdsgruppen opfordres af generalsekretærerne til at fortsætte sine overvejelser med hensyn til den mulige fælles udnyttelse af ressourcer, og der er blevet udarbejdet en særberetning om ejendoms politikken i Luxembourg, som vil blive rundsendt til generalsekretærerne med henblik på bemærkninger.

Arbejdsgruppen anbefaler generalsekretærerne følgende fremgangsmåde:

- Institutionerne bør først udvikle en fælles strategi med hensyn til de relevante offentlige myndigheder i værtsmedlemsstaterne i spørgsmål af fælles interesse. Specielt bør de i Bruxelles gøres fælles sag med hensyn til indgåelse af en »aftale om hjemsted« for at skaffe stabile rammer for deres kollektive forbindelser med de belgiske myndigheder.
- Der bør oprettes en regelmæssig informations- og konsultationsstruktur, hvorigennem institutionerne udveksler oplysninger om deres ejendoms politik og intentioner over for ejendoms markedet. For at sikre en sådan kontinuerlig informationsstrøm bør de eksisterende formelle og uformelle møder om informationsudveksling på administrativt plan være bedre struktureret og afholdes regelmæssigt (f.eks. to gange om året) med en fast dagsorden og et formandskab, der går på omgang. Dette kunne efter edb-sektorens eksempel udvikle sig til et rådgivende udvalg.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Institutionerne bør udarbejde et charter om gensidig bistand med hensyn til ejendoms politik. Denne bistand skulle bestå i serviceydelser i forbindelse med særlige bygningsrelaterede sager ved at give alle mulighed for at gøre brug af den eksisterende ekspertise i hver enkelt institution gennem rammekontrakter, allerede eksisterende kontrahenter eller individuelle specialister.
- Institutionerne bør i fællesskab forhandle om fremtidige kontrakter om offentlige værker, hvor de i kraft af deres kollektive vægt kunne opnå langt bedre betingelser, specielt i betragtning af den forventede markedsliberalisering inden for visse sektorer.
- Der bør udfoldes fornyede anstrengelser med henblik på at opnå gensidige anerkendelsesprocedurer mellem de forskellige institutioner for så vidt angår udbud og andre prækontraktuelle aftaler. Formanden for hver enkelt institutions rådgivende udvalg for indkøb og kontrakter bør anmodes om at udarbejde et fælles dokument om hvilke betingelser det er nødvendigt at opfylde for at opnå denne gensidige anerkendelse i fuld overensstemmelse med finansforordningerne og de relevante direktiver om offentligt udbud.
- Institutionerne bør endvidere undersøge, hvordan deres forpligtelser i henhold til sundheds- og sikkerhedslovgivningen kan gennemføres på interinstitutionelt grundlag på en effektiv og juridisk sikker måde med samtidig overholdelse af den juridiske forpligtelse for hver enkelt institution til at bevare ansvaret for sine egne lokaler.
- Eftersom miljømæssige forpligtelser og standarder er fælles for alle, vil hver enkelt institution nyde godt af resultaterne af den interinstitutionelle undersøgelse, der gennemføres i øjeblikket om miljøkonsekvensvurdering af bygningerne. Denne undersøgelse er et led i det samlede Green House Keeping-initiativ, der allerede er genstand for regelmæssige interinstitutionelle drøftelser. Resultatet af undersøgelsen skulle føre til specifikke forslag og initiativer med hensyn til udstyr til og forvaltning af bygninger med en interinstitutionel miljømæssig dimension.
- Der bør snarest muligt i alle institutionerne indføres et fælles software-system til inventarforvaltningssystemet til interinstitutionel brug.

Der er behov for indførelse af specifikke regler for institutionernes erhvervelse af ejendomme. De nuværende finansielle og budgetmæssige mekanismer er ikke særlig godt tilpasset finansieringen af en ejendoms politik, specielt eftersom der er sket en udvikling fra en ren leje politik i retning af køb af bygninger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.67. I ovennævnte beretning (punkt 20.f)) påpegede Retten også nogle usædvanlige forhold ved faktureringen, som burde undersøges nærmere. Domstolen svarede, at den havde til hensigt at foretage sådanne supplerende undersøgelser for at få sikkerhed for, at der ikke var begået uregelmæssigheder. Retten konstaterer, at sådanne undersøgelser først lige var påbegyndt i juni 2001.

7.68. Retten bemærker, at da udvalgene overtog og genforhandlede kontrakten om Belliard-bygningen, som Parlamentet tidligere havde til huse i, blev de stillet i en vanskelig situation, fordi Parlamentet forpligtede dem til at overtage denne ejendom, som Parlamentet havde underskrevet en lejekontrakt om indtil 2007. Det lykkedes dem alligevel at få gennemført en form for

7.66. REVISIONSRETTENS SVAR

Retten administration er sammen med de øvrige institutioner i Luxembourg gået helt og fuldt ind i arbejdet med at få oprettet en logistikstruktur for byggeprojekter med deltagelse af alle institutionernes disponible ressourcer. Desuden har den inden for rammerne af kollegiet af generalsekretærer meddelt, at den foretrækker, at denne interinstitutionelle struktur på det tekniske område bliver fælles for institutionernes hovedhjemsteder (Bruxelles, Luxembourg, Strasbourg).

7.66. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

ØSU støtter Revisionsrettens forslag om at oprette en fælles struktur, som skal tage sig af de forskellige tekniske og finansielle aspekter af ejendomsrelaterede spørgsmål i Bruxelles.

7.66. REGIONSUDVALGETS SVAR

Regionsudvalget støtter Revisionsrettens forslag om at oprette en fælles struktur, som skal tage sig af de forskellige tekniske og finansielle aspekter af ejendomsrelaterede spørgsmål i Bruxelles.

7.67. DOMSTOLENS SVAR

Efter fælles overenskomst med de luxembourgske myndigheder er der blevet udpeget en sagkyndig til at foretage supplerende undersøgelser angående usædvanlige forhold ved faktureringen som opfølgning på bemærkningerne i punkt 20 (f) i Revisionsrettens særberetning nr. 5/2000 om udgifter til lokaler og bygninger afholdt af De Europæiske Fællesskabers Domstol. I oktober 2001 var disse undersøgelser stadig i gang.

7.68. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

På baggrund af Revisionsrettens forslag har ØSU og RU igen indledt forhandlinger med ejeren for at få mulighed for eventuel tidlig overtagelse på rimelige økonomiske vilkår.

RETTENS BEMÆRKNINGER

genforhandling, idet de besluttede at undersøge markedet i sommeren 2000. De priser, man i sidste ende er blevet enige om, er mere på linje med Bruxelles-markedsprisen på en sådan ejendom. Den nye kontrakt indeholder en klausul om førtidig indfrielse, men den er ikke kombineret med en bestemmelse om, at det restbeløb, der skal betales, reduceres, hvis en del af ejerens investering betales før forfaldsdatoen. Dette aspekt ved kontrakten bør allerede nu genforhandles, så der i givet fald kan foretages førtidig indfrielse på økonomisk rimelige betingelser.

*Lønssystemet for EU-ansatte***Indledning**

7.69. Som det vises i **tabel 7.2 og 7.3**, har De Europæiske Fællesskaber ca. 33 600 fast og midlertidigt ansatte. Den årlige bruttoudgift til lønninger udgør ca. 2,5 milliarder euro, eller næsten 3 % af budgettet. Skatter, sociale bidrag m.v., der indeholdes i de ansattes løn, beløber sig til næsten 0,5 milliarder euro og behandles som en budgetindtægt.

7.70. Retten har revideret lønbetalingerne hvert år og har konstateret meget få fejl. I år har Retten også foretaget en analyse af bestemte aspekter ved lønssystemets produktivitet og effektivitet. Det skal bemærkes, at der er stærk interaktion mellem lønssystemet og andre aspekter ved personaleforvaltningen, herunder især forfremmelsespolitikken og personalebedømmelsessystemerne. Rettens mål var at undersøge, om lønssystemet kombineret med andre personaleforvaltningsordninger fremmer effektiv rekruttering, motivation og kontinuitet ⁽¹⁸⁾. Sigtet med Rettens revision var ikke at udtale sig om, om lønniveauet generelt er rimeligt.

7.68. REGIONSUDVALGETS SVAR

På baggrund af Revisionsrettens forslag har Regionsudvalget og ØSU igen indledt forhandlinger med ejeren for at få mulighed for eventuel tidlig overtagelse på rimelige økonomiske vilkår.

⁽¹⁸⁾ En effektiv kontinuitetspolitik bør sikre velafbalanceret sammensætning af personalet for så vidt angår alder, erfaring og køn. Den går ikke nødvendigvis ud på at sikre, at alle ansatte bliver siddende i stillingen indtil pensionsalderen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.71. Som et led i denne revision har Retten gennemgået den lovgivning⁽¹⁹⁾, som er grundlaget for lønsystemet. Den har også søgt at identificere områder, hvor anvendelsen af denne lovgivning ikke fører til opfyldelse af de opstillede mål. Som et led i undersøgelsen af fællesskabssystemet har Retten besøgt fem medlemsstater, hvis administrationer afspejler hele spektret af forvaltningstraditioner inden for Fællesskabet. Den har også besøgt en række internationale organisationer, som står over for udfordringer, der minder om dem, institutionerne står over for. Retten har indsamlet oplysninger på grundlag af samtaler med repræsentanter for disse administrationer og organisationer.

Det gældende lønsystem

7.72. Det gældende lønsystem er relativt enkelt. Hovedelementerne i det er:

- a) en grundløn (baseret på den enkeltes kategori/lønklasse og -trin (jf. nedenfor))
- b) plus familietillæg:
  - et husstandstillæg (5 % af grundlønnen)
  - et børnetilskud (pr. 1. juli 2000, 2 688 euro pr. barn pr. år)
- c) plus andre tillæg:
  - et udlandstillæg (16 % af grundlønnen, der udbetales til ansatte, hvis hjemland ikke er det land, arbejdsstedet er beliggende i) eller
  - 4 %, der udbetales til lokalt rekrutterede ansatte, som ikke er statsborgere i det land, arbejdsstedet er beliggende i
  - et sekretariatstillæg (til ansatte med særlige sekretariatskvalifikationer)

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1), som ændret i flere omgange, indeholder de væsentligste bestemmelser om vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte. Den er sidst ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2805/2000 (EFT L 326 af 22.12.2000, s. 7).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- d) minus bidrag til social sikring:
- pension
  - sygesikring (1,7 % af grundlønnen)
  - ulykkesforsikring (0,1 % af grundlønnen)
  - arbejdsløshedsforsikring (for midlertidigt ansatte) (0,4 % af grundlønnen)
- e) uden for Bruxelles og Luxembourg anvendes en justeringskoefficient (over, lig med eller under 100 %), kombineret med en vekselkurs, der fastsættes årligt for de lande, der ikke har tilsluttet sig euroen, for at udligne forskellene mellem leveomkostninger i disse lande og i Bruxelles
- f) en progressiv indkomstskat (marginalskat på 45 %), som alle tjenestemænd, såvel fastansatte som midlertidigt ansatte, betaler af deres løn, og som tilflyder EU-budgettet. Desuden betaler de et midlertidigt bidrag på 5,83 % af den del af lønnen, der overstiger mindstegrundlønnen.

7.73. Lønklasse og -trin afhænger i vid udstrækning af, hvilket niveau en medarbejder ansættes på, og anciennitet. De ansatte ansættes normalt på basisniveauet (A 7/A 8, B 5, C 5, D 3/D 4) afhængigt af deres uddannelsesniveau. I teorien stiger de automatisk i løn (»løntrin«) hvert andet år, indtil de når toppen af skalaen for deres lønklasse. Således har de ansatte ved udnævnelse eller forfremmelse ret til trinvis lønforhøjelser, der kan nå op på 25-30 % inden for deres lønklasse. Hovedparten af de ansatte får godskrevet erhvervs erfaring og indplaceres ved forfremmelse på et trin, der ligger højere end det, der svarer til deres tidligere løn, således at de får mere end mindstesatsen. Det er således sjældent, at ansatte når op på mere end fire anciennitetsløntrin inden for samme lønklasse, hvad der svarer til en lønstigning på 20 %. **Tablet 7.6** viser de relative lønsatser for de forskellige lønklasser og -trin.

7.74. Forfremmelser er principielt baseret på de ansattes kvalifikationer og tjenstlige indsats. I henhold til vedtægten kan tjenestemænd komme i betragtning ved forfremmelser, når de har to års anciennitet i deres

Tabel 7.6 — Oversigt over indekserede lønninger

Stillingsbetegnelse	Lønklasse	Løntrin								Samlede mulige stigning i %
		1	2	3	4	5	6	7	8	
Administration (A) og sprog tjenesten (LA) Universitetsuddannelse										
Generaldirektør	A 1	580,03	610,85	641,66	672,47	703,28	734,10			26,6
Direktør	A 2	514,73	544,13	573,54	602,94	632,34	661,74			28,6
Kontorchef	A 3/LA 3	426,29	452,01	477,73	503,45	529,16	554,88	580,60	606,32	42,2
Ekspeditionssekretær	A 4/LA 4	358,13	378,20	398,28	418,35	438,43	458,50	478,57	498,65	39,2
Ekspeditionssekretær	A 5/LA 5	295,26	312,75	330,24	347,74	365,23	382,72	400,21	417,71	41,5
Fuldmægtig	A 6/LA 6	255,16	269,08	283,00	296,93	310,85	324,77	338,69	352,61	38,2
Fuldmægtig	A 7/LA 7	219,64	230,57	241,50	252,43	263,36	274,29			24,9
Sekretær	A 8/LA 8	194,25	202,09							4,0
Sagsbehandlende funktioner (B) Gymnasieuddannelse										
Kontorfuldmægtig	B 1	255,16	269,08	283,00	296,93	310,85	324,77	338,69	352,61	38,2
Overassistent	B 2	221,08	231,44	241,81	252,17	262,54	272,90	283,26	293,63	32,8
Overassistent	B 3	185,44	194,06	202,67	211,29	219,91	228,53	237,15	245,76	32,5
Assistent	B 4	160,39	167,86	175,33	182,81	190,28	197,76	205,23	212,70	32,6
Assistent	B 5	143,36	149,41	155,46	161,51					12,7
Udøvende funktioner (C) Realskoleuddannelse										
Chefsekretær/Førstekontorist	C 1	163,59	170,18	176,78	183,38	189,97	196,57	203,17	209,76	28,2
Sekretær/Kontorist	C 2	142,29	148,33	154,38	160,42	166,47	172,51	178,56	184,60	29,7
Sekretær/Kontorist	C 3	132,73	137,91	143,09	148,27	153,44	158,62	163,80	168,98	27,3
Maskinskriver/ Kontormedhjælper	C 4	119,93	124,79	129,64	134,50	139,36	144,22	149,08	153,93	28,3
Maskinskriver/ Kontormedhjælper	C 5	110,58	115,11	119,64	124,18					12,3
Betjente og chauffører Grundskoleuddannelse										
Formand	D 1	124,97	130,44	135,90	141,37	146,84	152,30	157,77	163,23	30,6
Faglært medhjælper/ teknisk medhjælper	D 2	113,95	118,81	123,66	128,51	133,37	138,22	143,07	147,93	29,8
Faglært medhjælper/ teknisk medhjælper	D 3	106,06	110,60	115,14	119,68	124,22	128,76	133,30	137,84	29,3
Medhjælper/ teknisk medhjælper	D 4	100,00	104,10	108,20	112,30					12,3
Gennemsnitlig lønstigning (%)										28,3

NB: Retten har foretaget indekseringen med den laveste løn (D4, 1. løntrin) som basis (100).

Pr. 1. juli 2000 er den månedlige værdi af et indekspoint 19,8129 euro, dvs. D4/1-lønnen (indekstal 100,00) er på 1 981,29 euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

lønklasse. Kommissionen regner med, at det i gennemsnit tager godt og vel 15 år at nå fra A 7 til A 4. De ansatte, der når lønklasse A 3, har i gennemsnit 18 års anciennitet i Kommissionen, og meget få når så langt på under 14 år. Vedtægten indeholder nogle bestemmelser om udnævnelse af ansatte på et højere niveau end basislønklasserne, men det har været institutionernes politik at gøre relativt lidt brug af denne mulighed. Kommissionen har imidlertid i de senere år afholdt en række udvælgelsesprøver på A 4/A 5-niveau med henblik på ansættelse af eksperter inden for forskellige områder.

Rekruttering

7.75. Institutionerne har generelt ikke vanskeligt ved at rekruttere ansøgere nok til at besætte de fleste stillinger; i mange tilfælde er der flere hundrede ansøgere til hver ledig stilling. Men nogle nationaliteter er underrepræsenteret ved de almindelige udvælgelsesprøver vedrørende faste generaliststillinger⁽²⁰⁾. Generelt gør samspillet mellem lønstrukturen og lokale levevilkår og skatteregler ansættelse i institutionerne meget attraktiv for ansøgere, der bor nær en institutions arbejdssted, og mindre attraktiv for ansøgere, der bliver nødt til at flytte. Der kommer færre ansøgninger fra regioner, hvor lønniveauet er højt. Også ved udvælgelsesprøverne for eksperter med henblik på at rekruttere ansatte med kvalifikationer, der betales en høj løn for i hele EU, er der relativt få ansøgere og en skæv geografisk fordeling.

7.75. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen erkender dette problem (underrepræsentation af visse nationaliteter) i sin informationsskrivelse om ansættelsespolitikken den 28.2.2001, men er villig til at fortsætte sine bestræbelser på at opnå en bedre geografisk balance. Der tilrettelægges regelmæssigt besøg i medlemsstaterne for at øge interessen blandt mulige ansøgere fra alle lande.

Retten kommer ind på spørgsmålet om det lavere antal ansøgere fra områder med høje lønninger. Dette gælder særligt UK, NL, D og SV til trods for Kommissionens omfattende reklameindsats. Den manglende balance med hensyn til ansøgere fra forskellige regioner fører uundgåeligt efterfølgende til manglende balance mellem de ansatte. Der er derfor en nøje forbindelse til lønniveauet, ikke kun til ansættelsen.

En yderligere grund har at gøre med spørgsmålet om familiesituation: flytning fra fjerne regioner betyder ofte, at ægtefæller eller partnere må opgive deres arbejde uden at have nogen garanti for tilsvarende karrieremuligheder på de steder, hvor EU's institutioner er placeret.

⁽²⁰⁾ Ifølge Kommissionen er der påfaldende færre ansøgere fra regioner, hvor lønniveauet er højt. Således var der ved den seneste B-udvælgelsesprøve vedrørende finansforvaltning 2 056 ansøgere, hvoraf kun 26 var fra Det Forenede Kongerige og 117 fra Tyskland, og ved den seneste B-udvælgelsesprøve vedrørende informationsteknologi var der 1 228 ansøgere, men kun 14 fra Det Forenede Kongerige, og 50 fra Tyskland.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Motivation

7.76. I Fællesskabets lønsystem er der ikke indbygget motivation i form af målrettede løntillæg — den eneste motivation er forfremmelsesperspektiverne. Der findes ingen bestemmelser om ansvarstillæg eller præstationsbonus. Der er heller ikke en klar sammenhæng mellem lønklasser og definerede ansvarsniveauer. I Kommissionen kan lederen af en enhed således være i lønklasse A 3, A 4 eller A 5. Lederen kan i sit team have ansatte i en højere lønklasse (og med en højere løn) end han selv.

7.76. KOMMISSIONENS SVAR

Som svar på udtalelsen om motivation, målrettede løntillæg og præstationsbonus er det nødvendigt at understrege, at overordnet personale med ansatte i en højere kategori eller lønklasse under sig nærmest er en undtagelse, og at de ansattes højere lønninger for det meste skyldes anciennitetstrin.

Kommissionen gik i sin informationsskrivelse af 28.2.2001 ind for at indføre stillingsrelaterede tillæg. Med hensyn til spørgsmålet om tillæg er det nødvendigt at afvente resultaterne af samråd med personalerepræsentanterne. Det kunne især være relevant med tillæg for kontorchefer.

Indførelsen af præstationsbonus er udtrykkeligt blevet afvist som upassende i den multikulturelle kontekst, institutionerne arbejder i.

Artikel 7, stk. 2, i vedtægten giver i princippet mulighed for højere løn ved varetagelse af en funktion, der ikke er i overensstemmelse med den pågældendes lønklasse. Herudover giver vedtægtens artikel 99 mulighed for en bonusordning for videnskabeligt personale.

Med hensyn til personale henhører to tredjedele af hele Kommissionens personale under vedtægten. Behovet for kontorchefer (ca. 800 i øjeblikket) er større end i andre institutioner. En anden mulighed ville være at ansætte alle disse kontorchefer i lønklasse A3 som i de andre institutioner, hvilket ville øge lønudgifterne.

Karrierespørgsmål bør ikke blot ansues i forhold til ledelsesfunktioner. For det første burde en karrierebaseret ordning give alle gennemsnitlige tjenestemænd i stillingskategori A mulighed for at blive A4. For det andet er det vigtigt at skabe karrierer for topspecialister indtil A3.

I henhold til informationsdokumentet om ledende stillinger i lønklasse A3 til A5 har Kommissionen planer om på mellem- og lang sigt og efter en reform af karrierestrukturen at gå i retning af en ordning, hvor udnævnelser til A3 kun sker i form af forfremmelser af kontorchefer eller konsulenter i lønklasse A4 og dermed afskaffe udvælgelse til ledige A3-stillinger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Personalekontinuitet

7.77. Personaleudskiftningen blandt de fastansatte tjenestemænd er meget lav. 532 ansatte forlod Kommissionen i 2000. De udgør ca. 3 % af Kommissionens samlede fastansatte personale ved udgangen af 2000. Denne situation passer meget godt sammen med et lønsystem, der giver de ansatte, der ikke er kommet ret meget videre ved forfremmelse, mulighed for automatiske lønforhøjelser indtil afslutningen af deres karriere. Den sats, der anvendes til beregning af optjente pensionsrettigheder, er i øvrigt højere for aldersgruppen 60 til 65. Der findes ikke en fast førtidspensioneringsordning; vilkårene for tjenestemænd på over 50 år, der efter mindst 10 års tjeneste vælger at udtræde af tjenesten og straks få påbegyndt udbetalingen af en aktuarmæssigt nedsat pension, er ikke attraktive. Derfor vælger under 10 ansatte i Kommissionen pr. år denne løsning. Til sammenligning går 350 på normal pension og 130 på invalidepension.

7.78. En stor andel af tjenestemændene har været ansat i mange år i institutionerne. I Kommissionen har således 54 % af de ansatte i lønklasse A 4 og derover været ansat i institutionerne i mindst 20 år. De tilsvarende tal for ansatte i lønklasse B 1 og B 2 samt lønklasse C 1 og C 2 er henholdsvis 58 % og 70 %.

EU-systemet sammenlignet med andre systemer

7.79. Retten har sammenlignet EU-systemet med systemerne i medlemsstaterne og en række internationale organisationer. Ved denne undersøgelse blev det navnlig undersøgt, om:

- a) de ansatte generelt kunne forvente at have fået en livsstilling,
- b) de ansatte fik automatiske lønforhøjelser baseret på alder/anciennitet,
- c) der blev udbetalt præstationsbonus,
- d) der blev udbetalt ansvarstillæg,
- e) ansættelsesproceduren var åben på alle niveauer.

7.77. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil gerne tilføje, at eftersom de første bølger af personale snart skal gå på pension, bør man afvente de fremtidige tal (pensionsproblemer), før man betragter tallene for 2000 som repræsentative.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.80. Lønstrukturerne i de undersøgte organisationer er meget forskellige. Alle medlemsstaterne har en vis fleksibilitet, som ikke findes i EU-systemet, idet de anvender en kombination af præstationsbonus, ansvarstillæg og åben ansættelsesprocedure på alle niveauer. De internationale finansieringsinstitutioner anvender også flere af disse elementer, navnlig anvender de i høj grad præstationsbonus. De øvrige internationale organisationer anvender systemer, der minder mere om EU-systemet, selv om de har en mere fleksibel politik på mindst ét af de ovennævnte punkter.

7.81. Alle de undersøgte systemer i medlemsstaterne, med undtagelse af det svenske, tilbyder tjenestemænd mulighed for en livsstilling; men i Det Forenede Kongerige er antallet af tjenestemænd blevet reduceret meget som følge af afskedigelser, førtidspensioneringer eller privatisering af aktiviteter. Ingen af medlemsstaterne har et system med fuldautomatisk bonus, der udelukkende er baseret på alder eller anciennitet. Frankrigs og Tysklands systemer kommer tættest på EU-systemet, men tidspunktet for lønforhøjelsen varierer efter præstationen. Alle disse medlemsstater betaler en form for præstationsbonus, men denne ordning er mindre udbredt i Sverige end i de øvrige medlemsstater. I Sverige fastsættes hver tjenestemands løn imidlertid individuelt hvert år under hensyntagen til præstationen. I Tyskland betales der ikke præstationsbonus til ansatte i forbundsministerierne, fordi de alle får udbetalt et fast tillæg. Alle disse medlemsstater betaler en form for ansvarstillæg. Åben ansættelsesprocedure på alle niveauer er mulig i Italien, Sverige og Det Forenede Kongerige. I Tyskland gælder dette kun ansatte i den offentlige sektor, der ikke er klassificeret som vedtægtsomfattede tjenestemænd. EU's stilling er den klareste på alle disse punkter: EU-tjenestemænd er garanteret en livsstilling; de får fuldstændig automatisk en lønstigning hvert andet år uanset deres præstation; de får ikke præstationsbonus eller ansvarstillæg. Generelt indplaceres EU-ansatte ved ansættelsen på basisniveauet.

7.82. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er den eneste af de internationale organisationer, der garanterer de ansatte en livsstilling. I De Forenede Nationer (FN) arbejder de ansatte normalt i seks år på tidsbegrænsede kontrakter, men kan derefter få kontrakter, der ikke er tidsbegrænsede. Europol, OECD og FN giver automatiske lønforhøjelser baseret på anciennitet, investeringsbankerne gør ikke. Derimod betaler kun investeringsbankerne præstationsbonus. Ingen af disse institutioner betaler ansvarstillæg, og nyansatte indplaceres ikke kun på basisniveauet men på alle niveauer. FN tilbyder normalt ikke ansatte i »General Service« udlandsvilkår, og hovedparten af sådanne stillinger besættes med lokalt ansatte.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.83. **Tabel 7.7 og 7.8** er en sammenligning af systemerne i form af et enkelt binært ja/nej-skema. I praksis er der bred indbyrdes sammenhæng mellem de gældende regler for personalet, og derfor er klassificeringen i skemaerne en overforenkling. Fodnoterne til tabellerne giver supplerende oplysninger om bestemte medlemsstater og internationale organisationer, hvor svaret hverken er ja eller nej.

Tabel 7.7 — Lønssystemerne i en række medlemsstater og i EU

	Livsstilling	Automatisk lønstigning baseret alene på alder/anciennitet	Præstations-bonus	Ansvarstillæg	Åben ansættelses- procedure på alle niveauer
Frankrig	J	N ⁽¹⁾	J	J	N
Tyskland	J	N ⁽¹⁾ ⁽²⁾	J ⁽³⁾	J	N ⁽⁴⁾
Italien	J	N	J ⁽⁵⁾	J	J ⁽⁵⁾
Sverige	N	N	J ⁽⁶⁾	J	J
UK	J ⁽⁷⁾	N	J	J	J
EU	J	J	N	N	N ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Tidspunktet for lønstigningen afhænger af præstationen.

⁽²⁾ Ingen trinvisse reguleringer efter det fyldte 53. år.

⁽³⁾ Betales ikke til tjenestemænd ansat i forbundsministerierne.

⁽⁴⁾ For hovedparten de ansatte i af den offentlige sektor eksisterer denne mulighed for ansatte, der ikke er klassificeret som tjenestemænd.

⁽⁵⁾ I Italien har man reduceret antallet af lønklasser radikalt, forhøjet satsen for ansvarstillæg og gjort det muligt at ansætte udefra kommende ledere på tidsbegrænsede kontrakter.

⁽⁶⁾ Der findes bestemmelser herom, men de anvendes sjældent i praksis.

⁽⁷⁾ I praksis er de fleste tjenestemænd ansat på tidsbegrænsede kontrakter og kan regne med livstidsansættelse, hvis de ønsker at forblive i den offentlige sektor, men der er stor tilgang til og afgang fra den offentlige sektor.

⁽⁸⁾ Rekruttering i den laveste lønklasse, undtagen for så vidt angår lederposter på de øverste niveauer; Kommissionen har dog på det seneste afholdt A 4/A 5-udvælgelsesprøver.

Tabel 7.8 — Lønssystemer i internationale organisationer og i EU

	Livsstilling	Automatisk lønstigning baseret alene på alder/anciennitet	Præstations-bonus	Ansvarstillæg	Åben ansættelses- procedure på alle niveauer
EBRD	N	N	J	N	J
EIB	J	N	J	N	J
Europol	N	J	N	N	J
OECD	N	J	N	N	J
FN	N ⁽¹⁾	J ⁽²⁾	N	N	J
EU	J	J	N	N	N ⁽³⁾

⁽¹⁾ Personale ansættes normalt på tidsbegrænsede kontrakter de første seks år. Derefter ansættes de på tidsbegrænsede kontrakter.

⁽²⁾ I teorien afhænger de trinvisse lønforhøjelser af om præstationen er tilfredsstillende, men i praksis er sådanne stigninger næsten automatiske.

⁽³⁾ Rekrutteringen i den laveste lønklasse, undtagen for så vidt angår lederposter på de øverste niveauer; Kommissionen har dog på det seneste afholdt A 4/A 5-udvælgelsesprøver.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Evaluering af EU-systemet

Stærke sider ved EU-systemet

7.84. Lønnen er normalt gennemsnitlig på alle niveauer. Bestemmelserne er relativt enkle, og der konstateres kun få fejl i lønfastsættelsen. Generelt tiltrækker lønniveauerne et tilstrækkeligt antal egnede ansøgere til udvælgelsesprøverne med henblik på rekruttering af generalister.

7.85. Den vægt, der lægges på anciennitet, kan fungere som beskyttelse mod forskelsbehandling af de ansatte. Det kan være en særlig risiko i EU-sammenhæng, fordi det er så vanskeligt at foretage objektive præstationsmålinger, og fordi der tilsyneladende ikke er megen tillid til personaleevalueringsystemerne.

7.86. Adskillelsen mellem lønklasse og ansvar, som er særlig tydelig i Kommissionen, kan betragtes som en anerkendelse af personalets indsats, der går ud over lønklasse- og lønstrukturerne.

Svage sider ved EU-systemet

7.87. Under det nuværende system er udsigterne til forfremmelse usikre, og der gives ikke de ansatte noget finansielt incitament til at acceptere supplerende ansvar. Systemet belønner ikke ansatte, der yder en god præstation, men som af en eller anden grund ikke kan forfremmes. Den meget omfattende bestemmelse om automatiske lønforhøjelser kombineret med, at lønningerne i de forskellige lønklasser overlapper hinanden, giver et system, hvor anciennitet sammenlignet med andre faktorer har meget stor vægt.

7.87. KOMMISSIONENS SVAR

Da Kommissionen har bemærket svagheder i den nuværende personalepolitik, har den indledt en reformproces, blandt hvis hovedformål det er at skabe større overensstemmelse mellem karrieremuligheder og tjenestemænds præstation og fortjeneste og samtidig fortsætte med at belønne erfaring. Selv om det er korrekt, at der under det nuværende lønsystem ikke gives nogen lønforhøjelse baseret på præstation, indeholder forslagene i informationsdokumentet om en ny ordning for bedømmelse af personale og et nyt forfremmelsessystem bestemmelser om præstationsbelønning gennem en årlig bedømmelse af fortjeneste. Fortjeneste skulle vurderes på grundlag af personalets præstation, kompetence og adfærd. Og præstation skulle igen vurderes i forhold til på forhånd fastlagte mål. Betydningen af de ansattes præstation for deres bedømmelser og den direkte forbindelse mellem fortjeneste og forfremmelse ville resultere i en betydelig belønning af præstationer. Det er ikke helt korrekt, at samme lønskala gælder for alt personale, både folk med almene kundskaber og specialister, eftersom vedtægtens artikel 92-101 indeholder særlige bestemmelser for tjenestemænd i videnskabelige eller tekniske tjenestegrene i EU. I øvrigt indeholder reformforslagene større fleksibilitet med hensyn til indplacering i lønklasse ved ansættelse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.88. Samtidig med at systemet gør, at institutionerne bedre kan holde på personalet og dermed sikre kontinuitet i arbejdet, begrænser den lave personaleudskiftning forfremmelsesmulighederne og giver ikke megen plads til indførelse af nye ideer. De eksisterende ordninger sigter ikke mod at fremme førtidspensionering og dermed give yngre mennesker mulighed for hurtigere at nå op i ledende stillinger.

7.89. Der gælder samme lønskala for alle ansatte, såvel generalister som folk med særlige ekspertkvalifikationer. Dette gør det relativt vanskeligere at rekruttere folk med ekspertkvalifikationer, som der betales en højere løn for på arbejdsmarkedet uden for institutionerne.

Afsluttende bemærkning

7.90. Kommissionen undersøger for tiden mulighederne for at få ændret løn- og karrierestrukturen. Inden der træffes endelig afgørelse, bør alle aspekter afvejes nøje. Der skal findes en løsning på nogle af de problemer, det nuværende system er forbundet med, og samtidig skal det sikres, at de vigtigste stærke sider ved systemet bevares.

REVISION AF DE DECENTRALE EU-ORGANER

Indledning

7.91. Hvert regnskabsår reviderer Retten de decentrale EU-organer (DO) og udarbejder særlige årsberetninger ⁽²¹⁾.

7.88. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen er ikke helt enig i Revisionsrettens synspunkt og har følgende bemærkninger:

- *Det forholder sig ikke således, at indførelsen af nye idéer er betinget af nyansættelser. Princippet om livslang uddannelse er understreget i informationsdokumentet om karrierer. Dette princip støttes også udtrykkeligt af medlemsstaterne. I øvrigt gør udstationerede nationale eksperter en stor indsats i denne sammenhæng.*
- *Kommissionen er altid åben over for ansættelse på mellemniveau, specielt A5/A4. Den afholder eksterne udvælgelsesprøver i 2001 for at finde eksperter.*
- *Spørgsmålet om en permanent førtidspensionsordning overvejes blandt Kommissionens reformidéer.*

7.90. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen er grundlæggende enig i Revisionsrettens afsluttende bemærkning under punkt 7.90. I informationsdokumenterne af 28. februar 2001 om en reform af personalepolitikken blev der lagt vægt på at afhjælpe problemer i forbindelse med den nuværende løn- og karrierestruktur uden at ændre på dens stærke sider. Under den igangværende høringsprocedure er dette spørgsmål genstand for særlig opmærksomhed.

⁽²¹⁾ Offentliggøres i EFT i den nærmeste fremtid.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.92. Man kan skelne mellem tre grupper decentrale organer:

- a) DO »af første generation«, hvor Rådet og Europa-Parlamentet meddeler decharge til bestyrelsen
- b) DO »af anden generation«, der ikke er selvfinansierende, og hvor organets egen direktion eller bestyrelse er dechargemyndighed
- c) DO »af anden generation«, der er selvfinansierende eller delvis selvfinansierende, og hvor organets egen bestyrelse er dechargemyndighed.

7.93. Det Europæiske Genopbygningsagentur får ligesom DO af første generation meddelt decharge af Rådet og Europa-Parlamentet. Dette agenturs opgave er at iværksætte EU-bistandsprogrammerne i Kosovo og andre regioner i det tidligere Jugoslavien (jf. punkt 5.96-5.98).

Budgetgennemførelse

7.94. I hovedparten af DO er budgetgennemførelsen kendetegnet ved, at der, trods bestræbelser på at undgå det, er fremført meget store bevillingsbeløb. Dette forhold skyldes i de fleste tilfælde, at beslutningsproceduren i DO og gennemførelsen af de arbejdsprogrammer, DO er ansvarlige for, ikke følger samme tidsplan som gennemførelsen af budgettet. Det bør overvejes, hvordan man kan få bedre overensstemmelse mellem programmeringen af aktiviteterne og princippet om budgettets etårighed.

Årsregnskaberne og regnskabsføringen

7.95. DO's budgetter androg i 2000 i alt 976,8 millioner euro. I 1999 var de på 266,9 millioner euro (jf. **tabel 7.9**). Denne stigning skyldes oprettelsen af Det Europæiske Genopbygningsagentur (budget: 682,3 millioner euro). Antallet af ansatte i disse organer er steget

7.94. KOMMISSIONENS SVAR

Alle decentrale EU-organer (DO) (undtagen oversættelsescentret i Luxembourg) har driftsbevillinger opført under afsnit 3 på deres budget. En meget stor del af disse bevillinger anvendes til indgåelse af kontrakter om levering af tjenesteydelser eller betaling af finansielle bidrag til tredjeparter til gennemførelse af deres arbejdsprogram. Disse kontraktors varighed går tit ud over det år, hvor de blev indgået. Dette betyder, at en del af bevillingerne anvendes med forsinkelse. Da der i de fleste tilfælde er tale om flerårige foranstaltninger, ville det være ønskeligt, at DO tog initiativ til at foreslå en ændring af deres finansforordning, således at bevillingerne under deres afsnit 3 kan opføres som opdelt bevillinger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

tilsvarende, nemlig fra 1 304 i 1999 til 1 634 ansatte i 2000, svarende til en stigning på 330 ansatte, heraf 258 i de selvfinansierende organer. Stigningen i antallet af ansatte i de øvrige DO skyldes hovedsagelig oprettelsen af Det Europæiske Genopbygningsagentur.

7.96. Retten konstaterer på grundlag af revisionen af de forskellige DO's årsregnskaber, at regnskaberne var rigtige, og at de ikke gav anledning til væsentlige bemærkninger om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Tabel 7.9 — Budget og personale – 1999 og 2000 — de decentrale EU-organer (DO)

Navn	Hjemsted	Oprettelsesår	Budget (mio. EUR)		Vedtægtsomfattet personale	
			1999	2000	1999 ⁽¹⁾	2000
I. DO af første generation						
Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP)	Thessaloniki	1975	15,3	13,3	81	81
Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	Dublin	1975	14,8	15,0	84	85
II. DO af anden generation, der ikke er selvfinansierende						
Det Europæiske Miljøagentur	København	1990	18,5	18,9	68	76
Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	Torino	1990	16,2	16,2	130	130
Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug	Lissabon	1993	8,2	8,2	45	48
Det Europæiske Arbejds miljøagentur	Bilbao	1995	6,6	7,0	24	26
Observationsorganet for Racisme og Fremmedhad	Wien	1997	3,9	4,9	19	26
III. DO af anden generation, der er selvfinansierende eller delvis selvfinansierende						
Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering	London	1993	42,6	55,3	203	210
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked	Alicante	1994	115,4	133,0	490	713
EF-Sortsmyndigheden	Angers	1994	8,1	7,2	29	44
Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer	Luxembourg	1994	17,3	20,7	131	144
IV. DO til gennemførelse af fællesskabsprogrammer						
Det Europæiske Genopbygningsagentur	Thessaloniki	2000	—	682,3	—	51
I alt			266,9	981,9	1 304	1 634

⁽¹⁾ Tallene vedrørende 1999 er korrigeret i forhold til tallene i årsberetningen for 1999 i overensstemmelse med oplysninger modtaget efter offentliggørelsen af beretningen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.97. Opstillingen af DO's årsregnskaber bør harmoniseres. Med henblik på at nå frem til en homogen opstilling af årsregnskaberne bør DO i fællesskab overveje, hvordan regnskabskontoplanerne skal opstilles, og fastlægge de principper, metoder og regler, der skal ligge til grund for deres regnskabsføring. Som Retten anbefalede det i udtalelse nr. 2/2001 (afsnit VI) ⁽²²⁾, bør regnskabsrammen følge de almindeligt anerkendte standarder.

7.98. Der er konstateret mangler ved mængde- og værdifortegnelserne i hovedparten af DO. DO bør anvende ensartede kohærente metoder og sørge for, at systemerne bliver bedre. De bør integrere Kommissionens bestemmelser fra december 2000 ⁽²³⁾ om den regnskabsmæssige forvaltning af ikke-finansielle anlægsaktiver med de nødvendige tilpasninger i deres egne finansielle bestemmelser.

De finansielle bestemmelser

7.99. Generelt overholder DO deres finansielle bestemmelser. Reglerne om finansinspektørens forudgående påtegning er blevet lempet betydeligt i de finansielle bestemmelser for Det Europæiske Genopbygningsagentur. Der er dog truffet foranstaltninger til at sikre forudgående kontrol fra andet halvår 2001.

Opfølgning af tidligere bemærkninger

7.100. Tidligere var det fastsat i den almindelige finansforordning, at udgifter skulle regnskabsføres inklusive moms, og at momsrefusionsbeløbet kunne genanvendes. I december 1998 blev den almindelige finansforordning ændret, og nu skal udgifter regnskabsføres eksklusivt moms ⁽²⁴⁾. En række DO, for eksempel Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i Alicante og Sortsmyndigheden i Angers, har fået tilpasset deres finansielle bestemmelser. Retten opfordrer igen ⁽²⁵⁾ de DO, som endnu ikke har ændret deres finansielle bestemmelser, til at gøre det.

⁽²²⁾ EFT C 162 af 5.6.2001, s. 1.

⁽²³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2909/2000 af 29. december 2000.

⁽²⁴⁾ Jf. artikel 27, stk. 2a, i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret ved Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2548/98 af 23. november 1998 (EFT L 320 af 28.11.1998, s. 1).

⁽²⁵⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999 (EFT L 342 af 1.12.2000, s. 166, punkt 6.38).

7.97. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil opfordre DO til at tage initiativ i denne henseende.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.101. I løbet af 2000 har hovedparten af DO indført SI2-budgetregnskabssystemet og indbygget det i deres almindelige regnskabssystemer ⁽²⁶⁾. DO bør fortsat forbedre deres regnskabssystemer og navnlig sørge for at udvikle systemer til opstilling af analytiske regnskaber, så omkostningerne ved deres aktiviteter kan opgøres mere præcist, og så der kan føres bedre kontrol med disse omkostninger. Disse systemer burde også give de selvfinansierende agenturer et bedre grundlag for fastsættelsen af gebyrerne for deres tjenesteydelser.

7.102. I alle DO's finansielle bestemmelser er det fastsat, at organets budget skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kun otte ud af 12 organer har offentliggjort deres budget for 2000, syv den 23. oktober 2000 ⁽²⁷⁾ og et den 22. december 1999 ⁽²⁸⁾. Selv om offentliggørelsen er blevet fremrykket, er det stadig for sent, og situationen er ikke meget mere tilfredsstillende end i 1999 ⁽²⁹⁾.

Beskæftigelsen i de decentrale organer og udviklingen i deres aktiviteter

7.103. Som et led i revisionen vedrørende regnskabsåret 2000 har Retten foretaget en mere indgående undersøgelse af udviklingen i beskæftigelsen i DO. Retten har sammenholdt resultaterne af disse undersøgelser med de data, der foreligger om DO's virksomhed, for at nå frem til en konklusion om produktiviteten generelt.

De decentrale organers personale

7.104. **Tabel 7.10** beskriver beskæftigelsessituationen i DO pr. 31. december 2000. Den viser, at DO generelt er i stand til at få besat hovedparten af stillingerne i deres stillingsfortegnelse og til at dække en eventuel personalemangel ved at rekruttere hjælpeansatte (HA), lokalt ansatte (LA) eller udstationerede nationale eksperter (UNE). Generelt har DO i 2000 været i stand til at disponere over et personale svarende til personalet i henhold til stillingsfortegnelsen, undertiden ved hjælp af supplerende personale, navnlig hjælpeansatte. De mange ledige stillinger ved Sortsmyndigheden i Angers skyldes hovedsagelig, at de ansættelsesprocedurer, der blev iværksat i 2000, endnu ikke var afsluttet ved udgangen af

⁽²⁶⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999 (EFT L 342 af 1.12.2000, s. 166, punkt 6.37 og 6.38).

⁽²⁷⁾ EFT L 270 af 23.10.2000, s. 1.

⁽²⁸⁾ EFT L 330 af 22.12.1999, s. 13.

⁽²⁹⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999 (EFT L 342 af 1.12.2000, s. 167, punkt 6.40).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2000. At der er ansat så mange flere ved Det Europæiske Genopbygningsagentur end bevilget i henhold til stillingsfortegnelsen, skyldes de særlige bestemmelser om forvaltningen af driftsudgifterne i forordningen om agenturet.

Ansættelse og forvaltning af personalet

7.105. Generelt bør DO's ansættelsesprocedurer gøres mere klare og gennemsigtige, så de fremmer princippet om lige adgang til ansættelse i EU.

7.106. En række DO med Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i Alicante som det mest karakteristiske eksempel har udviklet en rekrutteringsmodel, hvor personalet først ansættes på et usikkert grundlag (som hjælpeansat eller endog vikar). Derefter ansættes dette personale — efter interne procedurer og efter indkaldelse af ansøgninger fra en begrænset kreds — som midlertidigt ansatte og derefter som fastansatte, hvis stillingsfortegnelsen giver mulighed for det.

7.107. Andre DO som Miljøagenturet i København anvender ikke denne model, men ansætter en stor del af deres personale efter en procedure, der minder om den, institutionerne anvender, og som er baseret på almindelige udvælgelsesprøver, der bekendtgøres for så bred en offentlighed som muligt.

Tabel 7.10 — Ansatte ved de decentrale organer — Stillingen pr. 31. december 2000

Organer	Tildelte stillinger (Stillingsfortegnelsen)	Besatte stillinger	Udnyttelsesgrad (%)	Øvrige ansatte	Personalet i alt	Udnyttelsesgrad (%)
	a	b	$c = b / a$			
London	210	189	90	9	198	94
Alicante	713	540	76	87	627	88
Angers	44	26	59	2	28	64
Luxembourg	144	125	87	5	130	90
Thessaloniki — CEDEFOP	81	82	101	26	108	133
Dublin	85	72	85	3	75	88
København	76	61	80	16	77	101
Torino	130	115	88	13	128	98
Lissabon	48	47	98	18	65	135
Bilbao	26	24	92	9,5	33,5	129
Wien	26	24	92	2	26	100
Thessaloniki — Genopbygning	51	47	92	50	97	190
I alt	1 634	1 352	83	240,5	1 592,5	97

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.108. Vejen til forbedring af personaleforvaltningen i agenturerne går gennem forbedring af personaleoplysningssystemerne. Personaledossiererne bør systematiseres endnu mere og give større sikkerhed for, at de data, der er nødvendige for en korrekt forvaltning, er fuldstændige.

Udviklingen i personalesammensætningen og i de decentrale organers aktiviteter

7.109. Med henblik på revisionen har Retten klassificeret de ansatte i to kategorier:

- a) ansatte med støttefunktioner, det vil sige funktioner, der sikrer kontinuiteten i DO's drift (for eksempel administration, bogholderi, sekretariat mv.),
- b) det øvrige »operationelle« personale, som bidrager direkte til virkeliggørelsen af DO's mål.

7.110. **Tabel 7.11** viser det »operationelle« personale og personalet med støttefunktioner fordelt på såvel kategori A-niveau som på samtlige ansatte. Generelt tegner det »operationelle« personale sig for en større andel i de selvfinansierende DO end i de øvrige DO, hvor situationen er mere varieret. Der kan konstateres følgende tendens: jo færre ansatte et DO har, jo mere kan det anvende sit personale til »operationelle« opgaver. Tager man personalet under ét, ser det ud til, at fordelingen mellem det »operationelle« personale og det øvrige personale er afhængig af, hvilken art DO der er tale om, og hvilken form for virksomhed det har.

7.111. **Tabel 7.12** viser for de selvfinansierende DO de faktiske indtægter pr. ansat. Disse DO's aktiviteter er så forskelligartede, at differencerne mellem dem ikke kan betragtes som virkelig signifikante.

7.112. For de øvrige DO, som har til formål at støtte gennemførelsen af bestemte politikker, Unionen har fastlagt, viser tabellen de faktiske aktionsudgifter pr. ansat. Differencerne mellem dem afspejler forskellige faktorer såsom produktiviteten i forvaltningen af aktionsbevillingerne, eller i hvor høj grad de forskellige DO har udliciteret gennemførelsen af deres arbejdsprogrammer. For så vidt angår Erhvervsuddannelsesinstituttet i Torino skyldes det særlig lave udgiftsniveau pr. ansat, at dataene ikke omfatter de kommissionsprogrammer, instituttet administrerer.

Tabel 7.11 — »Operationelt« personale — Stillingen pr. 31. december 2000

Organer	»Operationelt« personale kategori A	Personale i alt i kategori A	»Operationelt« personale i %	»Operationelt« personale i alle kategorier i %
	a	b	c = a / b	d
London	89	102	87	72 ⁽¹⁾
Alicante	90	132	68	57 ⁽¹⁾
Angers	4	4	100	33 ⁽¹⁾
Luxembourg	71	73	97	60 ⁽²⁾
Thessaloniki — CEDEFOP	28	44	64	30 ⁽¹⁾
Dublin	19	27	70	23 ⁽²⁾
København	32	36	89	43 ⁽²⁾
Torino	33	48	69	60 ⁽¹⁾
Lissabon	23	27	85	35 ⁽²⁾
Bilbao	11	12	92	40 ⁽¹⁾
Wien	8	10	80	55 ⁽¹⁾
Thessaloniki — Genopbygning	28	34	82	29 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Procentuel andel anslået på grundlag af det samlede personale.

⁽²⁾ Proventuel andel anslået på grundlag af en stikprøve.

Tabel 7.12 — Indtægter og/eller udgifter pr. budgetafsnit — 2000

Organer ⁽¹⁾	Indikator	Beløb (mio. EUR)	Samlet personale	Beløb/ansat (1 000 EUR)
		a	b	c = a / b
London	Faktiske indtægter	38,0	198	192
Alicante	Faktiske indtægter	108,9	627	174
Angers	Faktiske indtægter	6,8	28	245
Luxembourg	Faktiske indtægter	20,6	130	158
Thessaloniki — CEDEFOP	Aktionsudgifter ⁽²⁾	4,8	108	44
Dublin	Aktionsudgifter ⁽²⁾	6,0	75	80
København	Aktionsudgifter ⁽²⁾	9,4	77	122
Torino	Aktionsudgifter ⁽²⁾	4,7	128	37
Lissabon	Aktionsudgifter ⁽²⁾	3,4	65	52
Bilbao	Aktionsudgifter ⁽²⁾	3,1	33,5	92
Wien	Aktionsudgifter ⁽²⁾	1,5	26	56

⁽¹⁾ Det Europæiske Genopbygningsagentur er ikke medtaget, fordi dets aktiviteter er meget forskellige fra de øvrige DO's.

⁽²⁾ Faktiske aktionsudgifter afholdt over regnskabsårets bevillinger og bevillinger fremført fra det forudgående regnskabsår (afsnit III).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.113. **Tabel 7.13** viser den gennemsnitlige udvikling i perioden 1998-2000 i DO's personalestab, i deres udgifter til støttefunktioner, det vil sige de udgifter, der er nødvendige for, at DO kan gennemføre deres aktiviteter (udgifter under afsnit I og II), samt i DO's indtægter, for så vidt angår de selvfinansierende DO, og DO's aktionsudgifter (udgifter under afsnit III), for så vidt angår de øvrige DO.

7.114. For hovedparten af DO's vedkommende er stigningen i udgifterne til støttefunktioner generelt større end stigningen i antallet af ansatte. Denne forskel skyldes til dels uundgåelige faktorer: tilpasninger til udviklingen i leveomkostninger, stigninger, der skyldes anciennitet, det forhold, at fastansatte og midlertidigt ansatte, der er højere lønnet, nu udgør en større andel af det samlede personale, og endelig i en række tilfælde størrelsen af de investeringer, DO har været nødt til at foretage i de senere år.

7.115. De faktiske indtægter i to af de selvfinansierende DO, Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i Alicante og Agenturet for Lægemiddelvurdering i London, er steget i samme tempo som, eller hurtigere end, udgifterne til støttefunktioner. Det må betragtes som en tilfredsstillende tendens, som burde gøre det nemmere for disse DO at klare et konjunkturomsving. For så vidt angår Sortsmyndigheden i Angers og Oversættelsescentret i Luxembourg, er det vanskeligt at drage en konklusion, fordi den undersøgte periodes investeringer har vejet tungt på udgifterne til støttefunktioner.

Tabel 7.13 — Gennemsnitlig procentuel vækst pr. år (1998-2000): samlet personale, udgifter til støttefunktioner og aktionsudgifter/indtægter

	Organer ⁽¹⁾	Samlet personale (%)	Udgifter til støttefunktioner (%) ⁽²⁾	Indtægter/Aktionsudgifter (%) ⁽³⁾
Selvfinansierende organer	London	11	23	53
	Alicante	30	27	27
	Angers	33	47	20
	Luxembourg	29	46	33
Andre organer	Thessaloniki — Cedefop	6	9	9
	Dublin	- 2	3	2
	København	6	7	5
	Torino	- 1	- 2	12
	Lissabon	17	8	7
	Bilbao	58	20	67

⁽¹⁾ Det er så kort tid siden, at Overvågningscentret i Wien og Det Europæiske Genopbygningsagentur blev oprettet, at oplysningerne om dem ikke kan betragtes som relevante.

⁽²⁾ Faktiske personale- og driftsudgifter afholdt over regnskabsårets bevillinger og over bevillinger fremført fra det forudgående regnskabsår (afsnit I og II).

⁽³⁾ Faktiske aktionsudgifter afholdt over regnskabsårets bevillinger og bevillinger fremført fra det forudgående regnskabsår (afsnit III).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.116. For fire af de øvrige DO's vedkommende (Thessaloniki-Centret, Dublin-Institutet, Miljøagenturet i København og Narkotikaovervågningscentret i Lissabon) er den gennemsnitlige vækstrate for udgifterne til støttefunktioner og aktionsudgifterne af samme størrelsesorden i den undersøgte periode. Det indikerer, at disse OD's udliciteringsgrad har været stabil. Tre af dem (Thessaloniki-Centret, Dublin-Institutet og Miljøagenturet i København) har haft en lavere eller tilsvarende stigning i antallet af ansatte, hvilket indikerer, at produktiviteten har været stabil eller endda er blevet højere. I to andre tilfælde (Erhvervsuddannelsesinstitutet i Torino og — navnlig — Arbejds miljøagenturet i Bilbao) har stigningen i aktionsudgifterne gennemsnitligt været større end stigningen i udgifterne til støttefunktioner. Det kan være tegn på, at udliciteringsgraden er blevet højere. I begge tilfælde indikerer sammenligningen mellem udviklingen i antallet af ansatte og udviklinger i de forskellige udgiftsarter, at produktiviteten er blevet højere.

Konklusion

7.117. I hovedparten af tilfældene har DO kunnet skaffe det personale, der var nødvendigt for gennemførelsen af deres aktiviteter. I nogle tilfælde har de ansat hjælpeansatte personale. Generelt bør DO bestræbe sig på at gøre deres ansættelsesprocedurer mere klare og gennemsigtige, så princippet om lige adgang til ansættelse i EU følges nøje. De bør også forbedre systemet til personaleforvaltning og -styring. Det ville være hensigtsmæssigt at harmonisere institutionernes og DO's ansættelsespolitik yderligere og eventuelt koordinere den under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for DO — det kunne ske som et led i reformen af vedtægten eller ved vedtagelse af særlige bestemmelser for samtlige DO.

7.118. For så vidt angår produktiviteten, bør DO sørge for at opbygge en personalestruktur, der giver det bedst mulige forhold mellem antallet af »operationelle« ansatte og ansatte med støttefunktioner. Udviklingen i driftsudgifterne og navnlig lønudgifterne bør også overvåges nøje, og målet bør være, at stigningen i lønsummen pr. ansat i det mindste udlignes af produktivitetsstigninger.

7.117. KOMMISSIONENS SVAR

De decentrale organer har status som selvstændige juridiske personer i forhold til EU, og derfor er de også helt selvstændige og har deres egen ansættelsesmyndighed. De skal naturligvis udøve disse beføjelser under fuld overholdelse af vedtægtens bestemmelser.

Kommissionen spiller en rådgivende rolle og har samtidig til formål at sikre, at der er sammenhæng inden for politikkerne vedrørende menneskelige ressourcer, men råder ikke over retlige instrumenter til gennemtvungelse heraf.

Da de decentrale EU-organer har meget forskellige opgaver og befinder sig i meget forskelligartede situationer, synes det på nuværende tidspunkt vanskeligt at forestille sig en harmonisering ud over, hvad der allerede er fastsat i vedtægten. Kommissionen vil fortsætte med at varetage sin rådgivningsfunktion på området under fuld overholdelse af vedtægten og fremme en koordinering mellem agenturerne for så vidt angår deres personalepolitik

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.119. Skal DO nå dette mål, skal deres planlægning strammes (jf. punkt 7.94), og de skal udvikle systemer til opstilling af analytiske regnskaber, så de bedre kan følge udviklingen i udgifterne (jf. punkt 7.101). Især de mindste DO, som på grund af deres størrelse ikke kan opnå stordriftsfordele af væsentligt omfang, bør holde sig dette mål for øje.

REVISION AF EUROPASKOLERNE

7.120. Der redegøres for revisionen af Europaskolerne i en særlig årsberetning, som er tilstillet Det Øverste Råd for Europaskolerne. Som et led i den revision, Retten foretager med regelmæssige mellemrum af Europaskolerne, har den i 2000 revideret skolerne i Karlsruhe, Luxembourg og Mol. På grundlag af resultaterne af disse revisioner og resultaterne fra tidligere år kan det konkluderes, at kvaliteten af skolenes finansielle forvaltning er tilfredsstillende. Revisionen i regnskabsåret 2000 giver imidlertid anledning til nedenstående bemærkninger.

Finansielle bestemmelser

7.121. Revisionen viste, at der var mangler ved mængde- og værdifortegnelsen. Procedurene for udarbejdelsen af disse fortegnelser burde skærpes og anvendes korrekt. Det ville således være hensigtsmæssigt, at skolerne tog deres bestemmelser på dette område op til revision og tilpassede dem i det fornødne omfang til Kommissionens forordning fra december 2000 ⁽³⁰⁾, hvori bestemmelserne for regnskabsføring af materielle og immaterielle anlægsaktiver er fastsat.

7.122. En betragtelig del af en række skolers anskaffelser er edb-udstyr. Retten anbefaler, at skolerne — og ikke kun de tre reviderede — undersøger mulighederne for at samle deres indkøb, så de kan udnytte fordelene ved anvendelse af udbudsprocedurer og dermed forbedre indkøbsstyringen.

⁽³⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2909/2000 af 29. december 2000 (EFT L 336 af 30.12.2000, s. 75).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.123. En medlemsstats udstationerede lærere får kun den nationale grundløn fra medlemsstaten, mens den løn, de får i hjemlandet, omfatter grundlønnen plus diverse tillæg for anciennitet, uddannelse, funktion ved skolen mv. Dermed skal skolerne finansiere en større andel af deres løn. Det Øverste Råd for Europaskolerne bør tage dette spørgsmål op igen og søge at nå frem til en harmonisering af medlemsstaternes praksis for udbetaling af den nationale løn til udstationerede lærere.

Bidrag til skoleudgifterne

7.124. Typisk for elevsammensætningen på en række skoler er, at der er klar overvægt (op til 90 %) af børn, hvis forældre ikke er ansat ved EU's institutioner og organer. Skolepengene for disse børn betales i henhold til en finansieringsaftale med skolen, eller af forældrene selv. I sidstnævnte kategori, som er den mest almindelige, gives der imidlertid fritagelse for eller nedsættelse af skolepengene på grundlag af forældrenes indkomst.

7.125. Det fremgår af **tabel 7.14**, at grænsen for fritagelse for at betale skolepenge varierer fra skole til skole, selv om det ikke er klart hvorfor. I tabellen sammenlignes de gældende grænser med de grænser, der ville gælde, hvis den grænse, der er fastsat i Bruxelles, blev anvendt som fritagelsesgrænse, dog under hensyntagen til justeringskoefficienten for det sted, hvor skolerne er beliggende. Det bør overvejes, hvordan grænserne for fritagelse for at betale skolepenge kan fastsættes rationelt og retfærdigt.

7.126. I 2000 var skolernes driftsomkostninger på 187 millioner euro, hvilket svarer til 11 357 euro pr. elev. Det gennemsnitlige beløb betalt pr. ikke-optagelsesberettiget elev varierer meget. Det er på 7 966 euro for kategori II og på 1 556 euro for kategori III. Sidstnævnte kategori elever udgør en særlig stor andel af eleverne i flere skoler (ca. 80 % i fire skoler). Dette forklarer i vid udstrækning, hvorfor Kommissionens tilskud til de forskellige skoler varierer mellem 6 126 euro (Luxembourg) og 10 698 euro pr. elev (Bergen).

7.125. KOMMISSIONENS SVAR

Grænserne for fritagelse for at betale skolepenge fastsættes af de forskellige Europaskolers bestyrelse. En revision af disse — i den retning, Retten ønsker — kan alene foretages af Det Øverste Råd på Kommissionens initiativ.

7.126. KOMMISSIONENS SVAR

I henhold til de regler, der er godkendt af Det Øverste Råd i henhold til de beføjelser, disse fik tildelt ved aftalen af 15. april 1957, er elever i kategori I fritaget fra at betale skolepenge, elever i kategori II betaler et bidrag, der er fastsat i henhold til aftaler mellem organerne og Det Øverste Råd, og elever i kategori III betaler et bidrag (minerval, belgisk udtryk), hvis størrelse afhænger af en formel, som godkendes af Det Øverste Råd. Disse bidrags størrelse varierer naturligtvis.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Det forhold, at Kommissionens bidrag for hver elev i kategori III varierer fra én skole til en anden, skyldes det forskellige antal elever i denne kategori i de forskellige skoler. Disse elevers adgang til Europaskolerne, der er fastsat i ovennævnte aftale fra 1957, sker efter antallet af ledige pladser, hvilket igen forklarer de forskelle, der f.eks. findes mellem Europaskolen i Luxembourg og Europaskolen i Bergen.

7.127. Som forholdene er, og i betragtning af formålet med skolerne, som er at bidrage til, at EU-institutionerne og -organerne fungerer godt, bør det undersøges, om det er velbegrunderet at opretholde bestemte skoler. Man bør også sikre sig, at de udgifter, der normalt skulle afholdes af værtsstaten, ikke væltes over på EU-budgettet.

7.127. KOMMISSIONENS SVAR

I henhold til kriterierne for oprettelse og lukning af Europaskoler, der blev godkendt af Det Øverste Råd den 24. og 25. oktober 2000, er en Europaskoles eksistens berettiget, så længe den er nødvendig for at sikre en væsentlig samfundsmæssig funktion, og der kan sættes spørgsmålstegn ved berettigelsen af dens eksistens, når den ikke længere bidrager til sikring af dette mål.

Efter Kommissionens opfattelse er de 10 eksisterende Europaskoler fortsat uundværlige.

Europaskolerne og i særdeleshed Kommissionen sørger for, at værtslandene dækker de udgifter, de normalt skulle afholde for skoler beliggende på deres territorium.

Tabel 7.14 — Sammenligning af grænserne for fritagelse for betaling af skolepenge

(EUR)

Skoler	Grænsen for fritagelse for første barn	Justeringskoefficient	Grænse beregnet på grundlag af Bruxelles-grænsen og justeringskoefficienten	Difference
	Værdi			
	(a)			
Bruxelles I, II, III	15 528	100,0	15 528	0
Mol	19 555	100,0	15 528	4 027
Luxembourg	17 325	100,0	15 528	1 797
Karlsruhe	20 486	97,4	15 124	5 362
München	20 486	108,0	16 770	3 716
Bergen	17 078	114,5	17 780	- 702
Culham	22 203	127,6	19 814	2 389
Varese	13 919	95,3	14 798	- 879

(a): Nettoindkomsten undtagen i Culham, hvor fritagelsen er baseret på bruttoindkomsten.

KAPITEL 8

Finansielle instrumenter og bankaktiviteter

8.0. INDHOLD	Punkt
Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	8.1-8.9
Indledning	8.1-8.2
Udviklingen i fonden og fondens finansielle stilling	8.3-8.8
Opfølgning af tidligere bemærkninger	8.9
Den Europæiske Investeringsfond (EIF)	8.10-8.26
Indledning	8.10
Reformen af EIF	8.11-8.15
Budgetforvaltningen af de foranstaltninger, fonden forvalter på vegne af Fællesskabet	8.16-8.22
ETF-iværksætterordningen	8.18-8.19
SMV-garantifaciliteten	8.20-8.21
Pilotprojektet »Vækst og miljø«	8.22
Forvaltning af egne midler	8.23
Opfølgning af tidligere bemærkninger	8.24-8.26

GARANTIFONDEN FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

Indledning

8.1. På det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992 blev det besluttet, at der skulle oprettes en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande. Fonden blev oprettet den 31. oktober 1994 ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 ⁽¹⁾, og de følgende år fik den tilført midler fra budgettet. Fonden indtræder i tilfælde, hvor modtageren af et lån, der er ydet eller garanteret af Fællesskabet, og som er til fordel for eller bestemt til finansiering af projekter i et tredjeland, ikke opfylder sine forpligtelser. Hvis modtageren ikke har opfyldt sine forpligtelser tre måneder efter forfaldsdatoen, tilbagefører fonden det beløb til Fællesskabets budget, som i mellemtiden er betalt i renter og afdrag på lånet.

8.2. Rettens revision af fonden vedrører det regnskabsår, som afsluttedes pr. 31. december 2000. Den har undersøgt den administrative forvaltning i Kommissionen og finansforvaltningen i Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Bortset fra bemærkningerne i punkt 8.9 giver revisionen ikke anledning til bemærkninger.

Udviklingen i fonden og fondens finansielle stilling

8.3. Pr. 31. december 2000 havde fonden siden sin oprettelse fået tilført i alt 1 824,7 millioner euro (jf. **tabel 8.1**). Den har indfriet garantiforpligtelser for 458,9 millioner euro (heraf 16,5 millioner euro i morarenter) og inddrevet 327 millioner euro i forfaldne fordringer (heraf 41,3 millioner euro i morarenter).

8.4. Pr. 31. december 2000 var saldoen for misligholdelserne på 215,1 million euro. Denne saldo svarer til differencen mellem træk på fondens midler og inddrivelses af hovedstol og renter, plus saldoen for forfaldne, ikke-inkasserede morarenter. I **tabel 8.2** gives en detaljeret oversigt.

⁽¹⁾ EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1.

Tabel 8.1 — Bevægelser i garantifonden og fondens finansielle stilling

(mio. EUR)

Regnskabsår	Tilførsler ⁽¹⁾	Indfrielse af garantiforpligtelser ⁽²⁾	Inddrivelses af forfaldne fordringer	Resultat ⁽³⁾	EIB's provision	Tilbageførsler til budgettet	Fondens samlede midler pr. 31.12 ⁽⁴⁾	Udestående garantier ⁽⁵⁾	Dækningsgrad (%)
1994	293,7	—	—	0,5	—	—	294,2	6 017	4,9
1995	250,8	(303,1)	35,6	23,4	0,2	—	300,9	5 882	5,1
1996	235,4	(52,5)	55,7	18,0	0,2	—	557,4	6 715	8,3
1997	286,1	(54,3)	45,0	27,5	0,3	—	861,8	7 960	10,8
1998	272,4	(15,4)	185,3	42,6	0,5	(66,0)	1 280,7	9 834	13,0
1999	300,1	(16,3)	5,3	41,1	0,6	(297,8)	1 313,1	12 052	10,9
2000	186,3	(17,4)	—	57,4	0,7	(107,9)	1 431,6	14 069	10,2
I alt	1 824,7	(458,9)	327,0	210,5	2,5	(471,7)			

⁽¹⁾ Tilførsler til garantifonden i medfør af forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994.⁽²⁾ Fra januar 1995 har fonden dækket misligholdelser.⁽³⁾ Resultatet er forskellen mellem renter af fondens indeståender og EIB's forvaltningsprovision.⁽⁴⁾ Efter fradrag af EIB's provision, der ikke var udbetalt pr. 31. december.⁽⁵⁾ Inklusive forfaldne, ikke-inkasserede morarenter af misligholdelserne pr. 31. december.

Kilde: Kommissionen.

Tabel 8.2 — Kumulerede bevægelser siden garantifondens oprettelse og stillingen pr. 31. december 2000 for så vidt angår misligholdelser

(mio. EUR)

Land	Træk på fondens midler			Inddrivelser			Restbeløb - Misligholdelser		
	Hovedstol	Renter	Morarenter	Hovedstol	Renter	Morarenter	Hovedstol	Renter	Morarenter ⁽¹⁾
	(1)	(2)		(3)	(4)		(5) = (1) - (3)	(6) = (2) - (4)	
Armenien	57,6		0,9	57,6		9,3			
Georgien	113,3	14,9	2,1	113,3	14,9	17,0	0,0		
Kazakhstan		1,6	0,0		1,6	0,0			
Kirgisistan		0,7	0,0		0,7	0,0			
Tadsjikistan	54,5	8,7	1,3			3,5	54,5	8,7	14,9
Turkmenistan	44,9	1,0	0,8	44,9	1,0	2,7			
Ukraine	31,9		1,0	31,9		1,6			
Tidligere Jugoslavien	46,3	67,0	10,3	6,2	13,6	7,2	40,1	53,5	43,5
Subtotal	348,6	93,9	16,5	253,9	31,8	41,3	94,6	62,1	58,4
I alt		458,9			327,0			215,1	

⁽¹⁾ Denne kolonne omfatter renter påløbet i perioden mellem datoen for fondens intervention og regnskabsårets afslutning. Det er derfor ikke muligt at sammenligne morarenterne i de tre kolonner.

Kilde: Kommissionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.5. I 2000 blev der overført 186,3 millioner euro til fonden fra garantireserven, og i marts 2000 blev der tilbageført et beløb på 107,9 millioner euro svarende til differencen mellem fondens faktiske midler pr. 31. december 1999 (1 313,1 million euro eller 10,9 % af garantiforpligtelserne) inden betaling af provision til EIB (0,6 millioner euro) og målbeløbet på 1 205,2 millioner euro eller 10 % af garantiforpligtelserne ⁽²⁾ pr. 31. december 1999.

8.6. Pr. 31. december 2000 var forholdet mellem fondens midler (1 431,6 millioner euro) og forpligtelserne i forbindelse med låne- og garantitransaktioner til fordel for tredjelande plus forfaldne, ikke-betalte renter (14 068,8 millioner euro) 10,2 % (jf. **tabel 8.1**). Da målbeløbet nu er på 1 266,2 millioner euro (9 % af garantiforpligtelserne pr. 31. december 2000), skal der tilbageføres 165,4 millioner euro til budgettet i 2001.

8.7. I regnskabsårets løb har fonden tre gange indfriet garantiforpligtelser til et beløb af i alt 17,4 millioner euro (heraf 1,6 millioner euro i morarenter). I alle tre tilfælde drejede det sig om lån, der fortrinsvis var optaget i andre valutaer end euroen. Udviklingen i valutakurserne i de tre måneder, der gik mellem konstateringen af misligholdelsen og fondens intervention, medførte yderligere udgifter på 1,1 million euro, som fonden skulle betale i henhold til forordningen.

8.8. Garantifondens virksomhed har i 2000 givet et nettorentafkast på 57,4 millioner euro, hvilket svarer til et samlet gennemsnitsafkast på 4,2 %.

⁽²⁾ I henhold til artikel 3 i forordningen skal fondens midler »være af en passende størrelse, i det følgende benævnt "målbeløbet". Målbeløbet fastsættes til 10 % af Fællesskabets samlede forpligtelser (hovedstol og forfaldne, ikke-betalte renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Hvis målbeløbet er overskredet ved årets udgang, tilbageføres overskudsbeløbet til en særlig konto i oversigten over indtægter i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.« Siden 1997 har forholdet mellem fondens midler og garantiforpligtelserne konstant ligget over de 10 %, som var fastsat som målbeløb. Fra og med januar 2000 er målbeløbet fastsat til 9 %. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1149/1999 af 25. maj 1999 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (EFT L 139 af 2.6.1999, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Opfølgning af tidligere bemærkninger

8.9. I 2000 beløb den årlige provision på 0,05 %, som EIB får for at varetage den finansielle forvaltning af fonden, sig til 0,7 millioner euro. Denne provisionssats har ligget fast siden 1995 ⁽³⁾. I årsberetningen for regnskabsåret 1999 anførte Retten, at den årlige provision burde tages op til fornyet overvejelse i betragtning af den erfaring, der var opnået inden for finansforvaltning, og i betragtning af det beløb, fonden var nået op på ⁽⁴⁾. Selv om Kommissionen havde forventet det, har EIB endnu ikke udarbejdet en oversigt over omkostningerne. Provisionssatsen forblev den samme i 2000.

8.9. Der skal inden længe indgås aftale mellem EIB og Kommissionens tjenestegrene om en ny provisionsstruktur for 2001.

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSFOND (EIF)

Indledning

8.10. Den Europæiske Investeringsfond (EIF) blev oprettet i 1994 i overensstemmelse med den erklæring, der blev fremsat under Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992. Fondens kapital blev tegnet af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Fællesskabet og en række finansieringsinstitutioner (jf. punkt 8.11). Fondens skulle bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål ved at stille supplerende finansielle midler til rådighed til udvikling af transeuropæiske net (TEN) og små og mellemstore virksomheder (SMV). I 2000 undergik fonden for første gang, siden den blev oprettet, en gennemgribende reform.

Reformen af EIF

8.11. EIB har fået majoriteten i EIF ved at erhverve ikke-tegnede andele og andele fra finansieringsinstitutioner. Over 90 % af andelene i EIF ejes således af europæiske offentlige organer. 20 % af disse andele var indbetalt inden reformen, og denne procentsats blev ikke ændret efter reformen.

⁽³⁾ Pr. 31. december 1995 var fondens midler nået op på 300 millioner ecu, og EIB's provision blev derfor sænket fra 0,125 % til 0,05 % af det månedlige gennemsnit af fondens indeståender med tilbagevirkende kraft fra 31. december 1994. Fondens har siden sin oprettelse udbetalt 2,5 millioner euro i provision til EIB.

⁽⁴⁾ EFT C 342 af 1.12.2000, s. 175.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

EIF's kapitalindskydere (samlet kapital på 2 000 mio. EUR)

	Inden reformen (%)	Efter reformen (%)
EIB	40	60,75
Det Europæiske fællesskab	30	30
Finansieringsinstitutioner	19,25	9,25
Ikke-tegnede andele	10,75	0
I alt	100	100

8.12. Som et led i reformen blev EIF til et EIB-datterselskab med risikokapitalvirksomhed. Forvaltningen af EIB's portefølje af venturekapitalinvesteringer i eget navn (922 millioner euro) blev overført til EIF. Endvidere blev der stillet op til 1 000 millioner euro af EIB's reserver til rådighed til de nye venturekapitaltransaktioner, som EIF skulle gennemføre. Ved udgangen af 2000 havde EIF fået overdraget forvaltningen af andele for op til 2 493 millioner euro.

8.13. I henhold til Rådets afgørelse fra 1994 ⁽⁵⁾ skal Kommissionen repræsentere Fællesskabet som medlem af EIF. Fællesskabets repræsentanter bør derfor sikre, at der er balance mellem Fællesskabets mål og det kommercielle grundlag ⁽⁶⁾ for fondens aktiviteter.

8.14. På EIF's generalforsamling i juni 2000 godkendtes de nye vedtægter og den nye forretningsorden, som tilsynsrådet havde foreslået.

8.15. De nye vedtægter har medført følgende ændringer:

- a) Tidligere var finansudvalget det forvaltende organ i EIF. Det bestod af tre medlemmer, hvoraf det ene var Kommissionens repræsentant. Der kunne ikke træffes beslutninger, uden at dette medlem var til stede. Nu er finansudvalget blevet erstattet af en enkelt direktør, der udpeges af det medlem af fonden, der har det største antal andele ⁽⁷⁾ (dvs. EIB).

8.15. De ny vedtægter er blevet bragt i overensstemmelse med sædvanlige regler for virksomhedsledelse. Styrelsesrådet træffer nu beslutning om alle transaktioner og har mulighed for at uddelegere disse beføjelser helt eller delvis.

Finansudvalget er blevet erstattet af en direktør, der handler uafhængigt, tjener fondens interesser bedst muligt og kun er ansvarlig over for bestyrelsen.

Fællesskabet er repræsenteret af to medlemmer i bestyrelsen. Ifølge normale regler for virksomhedsledelse skal disse to medlemmer handle uafhængigt og tjene EIF's interesser bedst muligt.

I henhold til EIF's vedtægter kan medlemmer af fonden afhænde deres andele ved at overføre dem til et andet medlem eller en tredjemand. Det nødvendige samtykke fra EIB's side i egenskab af majoritetsaktionær er som tidligere nævnt i overensstemmelse med sædvanlige regler for virksomhedsledelse.

⁽⁵⁾ Afgørelse 94/375/EF af 6. juni 1994.

⁽⁶⁾ Artikel 2, stk. 3, i de nye vedtægter: Fondens virksomhed bygger på principperne for god bankpraksis eller i givet fald på andre principper for god handelsskik.

⁽⁷⁾ Artikel 10 og 24 i de oprindelige vedtægter og artikel 17 i den oprindelige forretningsorden — artikel 21 i de nye vedtægter og artikel 16 i den nye forretningsorden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Tilsynsrådet er blevet erstattet af en bestyrelse. Princippet i de tidligere vedtægter om, at Fællesskabet skulle være repræsenteret i bestyrelsen, er ikke opretholdt i de nye vedtægter ⁽⁸⁾, hvori det nu hedder, at to af de syv medlemmer udpeget af Kommissionen handler uafhængigt og tjener EIF's interesser bedst muligt. De er kun ansvarlige over for EIF's generalforsamling.
- c) Kommissionen kan ikke længere afhænde sin andel uden EIB's samtykke ⁽⁹⁾. De oprindelige vedtægter havde ikke en sådan bestemmelse.

Budgetforvaltningen af de foranstaltninger, fonden forvalter på vegne af Fællesskabet

8.16. I 2000 forvaltede EIF tre foranstaltninger finansieret over fællesskabsbudgettet: pilotprojektet »Vækst og miljø« ⁽¹⁰⁾, »ETF-iværksætterordningen« og »SMV-garantifaciliteten«. De to sidstnævnte foranstaltninger indgår sammen med ordningen »Joint European Venture«, som administreres direkte af Kommissionen, i programmet for finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder ⁽¹¹⁾.

8.17. Kommissionen har indgået forpligtelser for hele budgetbevillingen på 391,56 millioner euro ⁽¹²⁾. Overførslerne til EIF fra fællesskabsbudgettet til disse foranstaltninger beløb sig ved udgangen af 2000 til 145 millioner euro, dvs. samme beløb som i 1999, nemlig 60 millioner euro til Den Europæiske Teknologifacilitet — iværksætterordningen, 60 millioner euro til SMV — garantifaciliteten og 25 millioner euro til pilotprojektet »Vækst og miljø«. Der blev ikke afholdt nye betalinger i 2000.

⁽⁸⁾ Artikel 16 i de oprindelige vedtægter og artikel 18 i de nye vedtægter.

⁽⁹⁾ Artikel 7 i de nye vedtægter.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 0233 til forslaget til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for 1995 (EFT C 18 af 23.1.1995, s. 317).

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 98/347/EF af 19. maj 1998 om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) (EFT L 155 af 29.5.1998, s. 43).

⁽¹²⁾ ETF-iværksætterordningen: 168 millioner euro for 1998-2000; SMV-garantifaciliteten: 198,56 millioner euro for 1998-2000; Pilotprojektet »Vækst og miljø« 25 millioner euro for 1995-1997.

ETF-iværksætterordningen

8.18. Formålet med foranstaltningen er at tilvejebringe risikokapital til innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder gennem investeringer i specialiserede venturekapitalfonde (VKF), særligt i mindre eller nyetablerede fonde, fonde, der opererer regionalt, eller fonde, hvis målgruppe er specifikke industrier eller teknologier, eller venturekapitalfonde, der finansierer udnyttelse af resultaterne af forskning og udvikling. EIF får tilført fællesskabsmidler og investerer i kapitalandele i venturekapitalfonde, som investerer i små og mellemstore virksomheder.

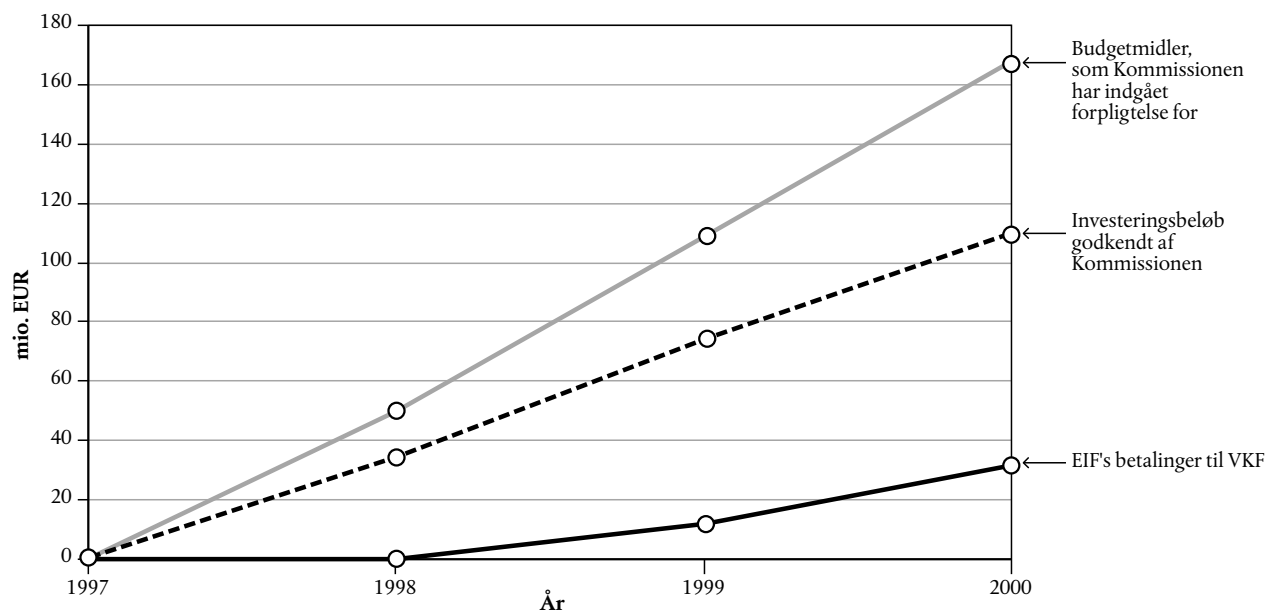
8.19. I 1998, 1999 og 2000 indgik Kommissionen forpligtelser for de samlede budgetmidler til faciliteten på 168 millioner euro. Udnyttelsesgraden for bevillingerne var således på 100 %. Pr. 31. december 2000 havde EIF indbetalt 32,2 millioner euro til VKF (jf. **tabel 8.3**).

8.19. Ved udgangen af 2000 havde EIF indgået kontrakter med venture-kapitalfonde på tilsammen 71,7 mio. EUR, heraf 12,8 mio. under forudsætning af, at venture-kapitalfondene senere tilførte yderligere midler. Af de »betingelsesløst« tilførte 58,9 mio. EUR havde EIF indbetalt 32.2 mio.

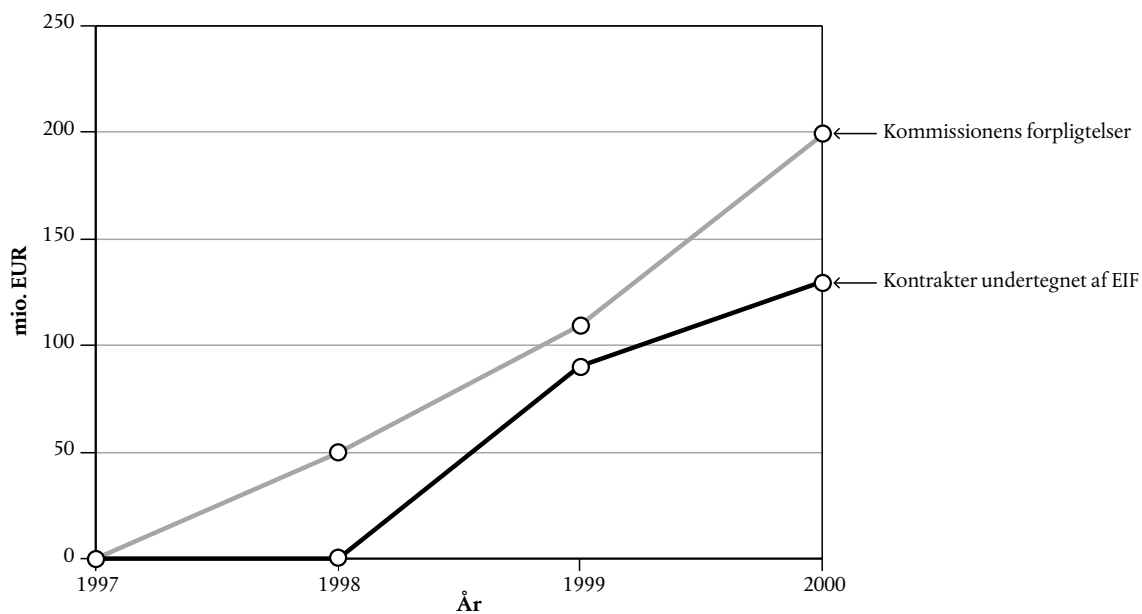
SMV-garantifaciliteten

8.20. For at fremme långivningen til innovative og jobskabende SMV kan kapaciteten udvides i de garantiordninger, inklusive de gensidige garantiordninger, der er gældende i medlemsstaterne i den offentlige eller den private sektor, og formålet med faciliteten er at dække EIF's omkostninger ved garantier og modgarantier i den forbindelse. Budgettildelingen skal dække den fulde omkostning ved faciliteten, herunder EIF's garantitab og alle andre støtteberettigede omkostninger eller udgifter i forbindelse med faciliteten. For hvert finansielt medlem er der fastlagt en øvre grænse for udgifter forbundet med faciliteterne, der dækkes over budgettet, således at budgetudgifterne under ingen omstændigheder må overstige de budgetmidler, der er tildelt EIF til denne foranstaltning.

8.21. I 1998, 1999 og 2000 indgik Kommissionen forpligtelser for den samlede budgettildeling til faciliteten på 198,56 millioner euro. Udnyttelsesgraden for bevillingerne var således på 100 %. Ved udgangen af 2000 blev EIF og dens kontrahenter enige om et maksimalt beløb på 130 millioner euro (jf. **tabel 8.4**). På det tidspunkt var der brugt 0,45 millioner euro til misligholdte lån og 2,6 millioner euro til forvaltningsomkostninger.

Tabel 8.3 — ETF-iværksætterordningen — Kumulerede forpligtelser og investeringer i venturekapitalfonde (VKF)

Kilde: Kommissionen/EIF.

Tabel 8.4 — SMV-garantifaciliteten — Kumulerede forpligtelser

Kilde: Kommissionen.

Pilotprojektet »Vækst og miljø«

8.22. Pilotprojektet »Vækst og miljø« blev iværksat i 1995 på Europa-Parlamentets initiativ. Målet for projektet er at gøre det nemmere for små og mellemstore virksomheder at få finansieret nye miljøinvesteringer. Under denne ordning stilles der garantier for op til 50 % af beløb finansieret af finansieringsinstitutioner i medlemsstaterne. Kommissionen yder tilskud, som primært skal dække garantiprovisioner og omkostninger forbundet med fremme af ordningen. Fra 1995 til 1997 indgik Kommissionen forpligtelser for alle bevillingerne til dette projekt (25 millioner euro), og midlerne blev overført til EIF. Ved udgangen af 2000 havde EIF undertegnet garantikontrakter med potentielle garantiprovisioner på 24,4 millioner euro svarende til et maksimumgarantibeløb på 674,6 millioner euro og et maksimumlånsvolumen på 1 353,5 millioner euro. Garantiprovisionerne og udgifterne til fremme af ordningen beløb sig til ca. 9,4 millioner euro, hvoraf 6,4 millioner euro var blevet betalt til EIF ved udgangen af 2000.

Forvaltning af egne midler

8.23. EIF og Kommissionen, der er kapitalindskyder på vegne af Fællesskabet med 30 % af kapitalen, har indgået en aftale om revision af de finansielle transaktioner, der finansieres over EIF's egne midler. I denne aftale, der blev undertegnet i september 2001, og som løber over to år, er det bl.a. fastsat, at Retten skal have adgang til alle nødvendige dokumenter og oplysninger, herunder også andre revisorers materiale. I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for Fællesskabets bidrag, er denne aftale efter Rettens opfattelse et godt grundlag for, at der kan foretages revision.

Opfølgning af tidligere bemærkninger

8.24. Retten påpegede allerede i årsberetningerne for 1998 og 1999, at når udnyttelsesgraden udelukkende blev beregnet i forhold til fællesskabsbudgettet, kunne en udnyttelsesgrad på 100 % meget vel betyde, at den, der forvaltede midlerne, ikke havde udnyttet dem fuldt ud, og at gennemførelsen af det finansierede program i virkeligheden ikke var kommet særlig langt.

8.23. *Kommissionen glæder sig over, at der er blevet indgået en aftale.*

8.24. *Kommissionen er bekendt med problemet vedrørende forskydningen mellem budgetgennemførelsen og den faktiske gennemførelse. For at forbedre informationerne i de finansielle overslag og gøre dem lettere at læse fremlagde Kommissionen i bilaget oplysninger om midler ydet til offentlige og private finansielle formidlere, som disse pr. 31. december 2000 endnu ikke havde udnyttet. For første gang fremlagde Kommissionen disse oplysninger efter budgetposter, således at den faktiske budgetudnyttelse kunne blive kendt.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.25. Kommissionen forpligtede sig til ⁽¹³⁾ at indføje en note til balancen med angivelse af beløbene for EIF-midlerne. Balancen for 2000 indeholder imidlertid ikke en sådan note. Der findes ikke ret mange oplysninger i forvaltningsregnskabet og balancen for regnskabsåret 2000, og de er ikke særlig gennemskuelige. Man kan ikke se de beløb i de finansielle mellemlids likvide beholdning, der endnu ikke er blevet overført til modtagerne.

8.26. I årsberetningen for regnskabsåret 1998 ⁽¹⁴⁾ gjorde Retten Kommissionen opmærksom på, at det var nødvendigt at forbedre kontrollen af pilotprojektet »Vækst og miljø«, især kontrollen af omkostningerne ved implementeringen og kriterierne for at få adgang til finansieringen. I 2000 gennemførte Kommissionen en intern revision på grundlag af Rettens anbefalinger. Efter den interne revision indledte Kommissionen genforhandlingen af mandataftalen om pilotprojektet »Vækst og miljø« med EIF. Den fastlagde procedurer for systematisk kontrol og besluttede at foretage en evaluering af ordningen. Disse foranstaltninger var imidlertid endnu ikke iværksat ved udgangen af 2000.

KOMMISSIONENS SVAR

8.25. Det er korrekt, at Kommissionen i sit svar på årsberetningen for 1999 forpligtede sig til at angive, hvor stort et beløb der forvaltes af EIF. Det skal imidlertid understreges, at Kommissionen — eftersom der er mange formidlere, der forvalter EU-midler, samt af gennemskueligheds- og harmoniseringshensyn — har besluttet i et bilag til del IV, forvaltningsregnskab og konsolideret balance (se side 68 og 91), at give en samlet redegørelse for alle disse formidlere snarere end blot at nævne nogle stykker. De midler, EIF var i besiddelse af pr. 31. december 2000, er opført under budgetpost B5-3 og B5-5 og andrager 112 mio. EUR, hvilket kun er 17 % af de samlede midler, de finansielle formidlere forvalter.

8.26. Kommissionen ønsker at påpege, at de foranstaltninger, Revisionsretten omtaler, har fået virkning i 2001: Efter langvarige forhandlinger er et tillæg til den eksisterende forvaltningsaftale på vej til at blive undertegnet, evalueringen af ordningen er indledt, og punktvis kontroller af de finansielle formidlere er på vej.

⁽¹³⁾ EFT C 342 af 1.12.2000, s. 183.

⁽¹⁴⁾ EFT C 349 af 3.12.1999.

KAPITEL 9

Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

9.0. INDHOLD	Punkt
Revisionserklæring om det almindelige budget for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000	I-IV
Indledning	9.1-9.3
Regnskabernes rigtighed	9.4-9.43
Det konsoliderede årsregnskab	9.4-9.15
Budgetgennemførelsen	9.16-9.26
Rammerne for regnskabsaflæggelsen og regnskabsmetode	9.27-9.37
Opfølgning af bemærkningerne om regnskabssystemet Sincom 2	9.38-9.43
De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed	9.44-9.69
Indledning	9.44-9.47
Egne indtægter	9.48-9.51
Landbrugspolitikken	9.52-9.56
Strukturforanstaltninger	9.57-9.61
Interne politikker	9.62-9.65
Eksterne aktioner	9.66-9.68
Administrationsudgifter	9.69
Konklusion	9.70-9.76
Regnskabernes rigtighed	9.70-9.72
De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed	9.73-9.76

REVISIONSERKLÆRING OM DET ALMINDELIGE BUDGET FOR REGNSKABSÅRET, DER AFSLUTTEDES DEN 31. DECEMBER 2000

I. Den Europæiske Revisionsret (»Retten«) har revideret De Europæiske Fællesskabers konsoliderede regnskab for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000. Dette regnskab omfatter det konsoliderede forvaltningsregnskab og den konsoliderede balance med tilhørende noter ⁽¹⁾. Kommissionen er ansvarlig herfor. I henhold til traktaterne ⁽²⁾ skal Retten afgive en erklæring til Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

II. Retten har revideret regnskabet i overensstemmelse med de retningslinjer og standarder, der er fastlagt for dens revision. Disse er udarbejdet på grundlag af almindeligt anerkendte internationale revisionsstandarder og tilpasset, så der tages højde for de forhold, der gør sig gældende i Fællesskaberne. Revisionen omfattede en række revisionshandlinger, hvis sigte var på grundlag af test at efterprøve dokumentationen for såvel de beløb som de forhold, der fremgik af det konsoliderede regnskab, og at efterprøve lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne. Den omfattede også en vurdering af de anvendte regnskabsprincipper og af væsentlige skøn foretaget af ledelsen samt af regnskabsopstillingen. Revisionen gav Retten et rimeligt grundlag for at afgive den erklæring, der fremgår af det følgende. Rettens erklæring dækker ikke alle transaktioner vedrørende egne indtægter (jf. punkt 1.11 og 1.69) og eksterne aktioner (jf. punkt 5.25-5.26).

*
* *

Regnskabernes rigtighed

III. Når der ses bort fra effekten af de forhold, der omtales i det følgende, er det Rettens opfattelse, at det ændrede regnskab for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000, i den form, det er offentliggjort i EF-Tidende, giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter i regnskabsåret samt af den finansielle stilling pr. regnskabsårets udgang.

- a) Beløbet for anlægsaktiver er ansat ca. 140 millioner euro for lavt (jf. punkt 9.5).
- b) Oplysningerne om forskud og acontobetaling pr. årets udgang er ikke fuldstændige (jf. punkt 9.9-9.10).
- c) De uindfriede forpligtelser er ansat ca. 1 680 millioner euro for højt (jf. punkt 9.12).
- d) Forpligtelser for 213 millioner euro er udeladt (jf. punkt 9.15), og forpligtelserne er ansat 1 343 millioner euro for højt (jf. punkt 9.16).
- e) Der mangler en række oplysninger, som er nødvendige til beregningen af regnskabsresultatet (jf. punkt 9.34-9.37).

⁽¹⁾ Kommissionen fremsendte officielt bind IV til Europa-Parlamentet, Rådet og Retten den 1. maj 2001 (særberetningen er endnu ikke offentliggjort i EFT, men der er adgang til den på hjemmeside: http://europa.eu.int/eur-lex/fr/com/cpi_index_da.html).

⁽²⁾ Artikel 248 EF, artikel 160 C EA og artikel 45 C KS med hensyn til de transaktioner, der hører under EKSF's tidligere aktionsbudget, der ved fusionstraktaten af 8. april 1965 blev integreret i det almindelige budget.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

IV. Under revisionen af det vigtigste af de systemer ⁽³⁾, der anvendes til forvaltning og kontrol af landbrugs- og strukturforanstaltninger (jf. punkt 9.52-9.65 og 9.73-9.76), blev der påvist mangler ved den måde, de kontrolprocedurer, der skal sikre, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige, fungerer på.

Under revisionen af aktionsudgifterne blev der konstateret en uacceptabelt høj forekomst af fejl, som indvirker på beløbet for betalingerne, eller fejl bestående i, at de underliggende transaktioner ikke var gennemført eller ikke var støtteberettigede (jf. punkt 9.56, 9.60 og 9.75).

På baggrund af alle revisionsresultaterne mener Retten, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige for så vidt angår indtægterne, forpligtelserne og administrationsudgifterne, men at den ikke kan afgive en sådan erklæring om de øvrige betalinger.

10. oktober 2001

Jan O. KARLSSON
Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

⁽³⁾ Det integrerede system for forvaltning og kontrol af landbrugstransaktioner og forordning (EF) nr. 2064/97 for strukturfondene samt femte rammeprogram for forskning og udvikling.

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

9.1. I medfør af traktatens artikel 248 afgiver Revisionsretten en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (DAS). Retten har videreudviklet sin metode under hensyntagen til almindeligt anerkendte revisionspraksis og drager nu sine konklusioner på grundlag af et mere omfattende bevismateriale. For regnskabsåret 2000 var sigtet med revisionen at fremskaffe flere oplysninger om arten af de problemer, som indvirker negativt på forvaltningen af Fællesskabets midler, samt at finde frem til, hvor problemerne findes, og hvad årsagerne til dem er.

9.2. Det revisionsarbejde, der udføres for at kunne afgive erklæring om regnskabernes rigtighed, skal give Retten rimelig sikkerhed for, at samtlige indtægter og udgifter, aktiver og passiver er regnskabsført korrekt og med de rigtige beløb. I dette arbejde indgår bl. a. en analytisk gennemgang og en detaljeret gennemgang af Fællesskabernes konsoliderede forvaltningsregnskab og balance.

9.3. Formålet med det revisionsarbejde, der udføres for at kunne afgive erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, er at tilvejebringe tilstrækkeligt mange direkte og indirekte oplysninger, som dokumenterer, at de underliggende transaktioner er blevet behandlet i overensstemmelse med de gældende forordninger og kontraktbestemmelser, og at de tilsvarende fællesskabsmidler er beregnet korrekt. Retten anvender forskellige teknikker, f.eks. dybtgående revision af en række udvalgte områder eller systemer, vurdering af horisontale kontrolprocedurer og substanstest af transaktioner. De detaljerede resultater af dette arbejde findes i de punkter i de foregående kapitler, som omhandler den specifikke DAS-revision af de forskellige udgiftsområder i de finansielle overslag.

REGNSKABERNES RIGTIGHED

Det konsoliderede årsregnskab

9.4. Retten noterer sig, at regnskabstjenesterne i Kommissionen har gjort et stort arbejde, så oplysningerne i det konsoliderede årsregnskab nu fremlægges klarere, og de har også gjort regnskabet mere informativt. Den officielle udgave af årsregnskabet, som Kommissionen i

9.4. KOMMISSIONENS SVAR

Det er korrekt, at Kommissionen har foretaget vigtige forbedringer af de konsoliderede finansielle overslag 2000, der blev fremlagt den 1. maj 2001. På grund af visse unøjagtigheder

RETTENS BEMÆRKNINGER

overensstemmelse med reglerne forelagde den 1. maj 2001, var dog behæftet med mangler og inkonsekvenser, og det var derfor nødvendigt at forelægge en korrigeret udgave i september 2001 med henblik på offentliggørelse i EF-Tidende.

Anlægsaktiver

9.5. Den samlede værdi af de materielle anlægsaktiver (3 261 millioner euro) på balancen er ansat for lavt (med 225 millioner euro), for i dette beløb er der ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn til de bygninger, som Det Økonomiske og Sociale Udvalg (ØSU) og Regionsudvalget (RU) lejer med forkøbsret. Samtidig er beløbet ansat for højt (med ca. 81 millioner euro), for det omfatter ikke afskrivningerne på Rådets bygning. Der er ikke foretaget fysisk kontrol af løsøre til en anskaffelsesværdi af ca. 96 millioner euro. Det gælder i særlig grad de forskellige forskningssteder under Det Fælles Forskningscenter, FFC, dog ikke Ispra. Dette forhold indvirker negativt på mængde- og værdifortegnelsens kvalitet.

Fordringer og eventuelle fordringer

9.6. Som reaktion på en af Rettens bemærkninger ⁽⁴⁾ har Kommissionen for første gang anvendt en fast værdinedsættelse baseret på fordringernes alder (139 millioner euro) på den del af beløbet vedrørende diverse debitorer (2 217 millioner euro), hvor der ikke var beregnet en specifik nedsættelse. Kommissionen har ikke

i denne udgave har den imidlertid foretrukket at udarbejde en ny udgave med henblik på offentliggørelse i EF-Tidende.

9.5. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil gerne fremhæve de fremskridt, alle institutionerne har opnået med hensyn til en forbedring af pålideligheden og nøjagtigheden af det beløb, der er opført på balancen for så vidt angår de ikke-finansielle anlægsaktiver. Der er tale om et væsentligt fremskridt i forhold til de foregående regnskabsår.

De to bygninger, udvalgene har lejet med forkøbsret, er ikke medtaget på balancens aktivside, eftersom de pr. 31. december 2000 ikke opfyldte de betingelser, der er fastsat som nødvendige i forordningen om den regnskabsmæssige forvaltning af De Europæiske Fællesskabers ikke-finansielle anlægsaktiver. Bygningernes værdi vil blive opført på balancen 2001, eftersom kontrakten træder i kraft pr. 1. januar 2001. Den anden ejendom vil blive opført på balancen, så snart risici og fordele er overført til udvalgene. I mellemtiden er oplysningerne om disse to bygninger opført under forpligtelserne under stregen.

Med hensyn til Rådets bygning har Kommissionen i anmærkningerne til balancen gjort rede for, hvorfor denne bygning ikke kunne afskrives.

Med hensyn til det fysiske inventar på andre FFC-tjenestesteder end Ispra oplyser Kommissionen, at man i øjeblikket er ved at gennemføre en fuldstændig fysisk kontrol af aktiverne. Det er formålet at afslutte denne gennemgang før udgangen af 2001 og opføre resultatet på balancen 2001.

9.6. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har truffet foranstaltninger til, at oplysninger om værdiberigtigelse af fordringer bliver klare og fuldstændige.

⁽⁴⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 8.5 (EFT C 342 af 1.12.2000, s. 187).

RETTENS BEMÆRKNINGER

kunnet gøre detaljeret rede for, hvordan denne nedsættelse er beregnet, men fordringer svarende til bøder for indgreb i den frie konkurrence (973 millioner euro) er blevet holdt udenfor. Kommissionen bør analysere denne type fordringer og dernæst fastsætte specifikke regler for dem.

9.7. Retten noterede sig, at det har været et stort arbejde for Kommissionen at opregne de finansielle formidlere, der forvalter EU-midler, og at beregne det beløb, der er opført på balancen under diverse debitorer (792 millioner euro). Denne opgørelse er imidlertid ikke fuldstændig, og eftersom der er tale om et beløb, som er opført på balancen på grundlag af en opgørelse uden for regnskabssystemet, er de centrale tjenestegrene heller ikke i stand til at sikre, at det kontrolleres tilstrækkeligt.

Retten har taget til efterretning, at Kommissionen i forbindelse med regnskaberne for regnskabsåret 2001 har forpligtet sig til at fastsætte minimumsregler for forvaltning og kontrol af disse midler ⁽⁵⁾. Retten mener dog, at Kommissionen også hele tiden bør have de ajourførte saldi i regnskaberne, og at den bør undgå at foretage opgørelser uden for regnskabssystemet (jf. punkt 9.28-9.29).

9.8. Det beløb, der er opført som forpligtelser under stregen under eventuelle fordringer vedrørende svig og uregelmæssigheder på området EUGFL, Garantisektionen (1 099 millioner euro), er behæftet med flere mangler. Beløb, der også kan være opført under debitorer i hovedbogen for EUGFL, Garantisektionen, er således kun trukket fra for de medlemsstater, som har indsendt sådanne oplysninger, fordi den relevante forordning endnu ikke er trådt i kraft. De beløb, der er trukket fra, er endvidere ikke beregnet pr. samme dato, og de er beregnet, uden at de enkelte beløb er afstemt.

Fordringerne vedrørende bøder for overtrædelse af bestemmelserne om fri konkurrence er ikke medtaget i værdiberigtigelsesberegningen, eftersom opkrævningen af disse bøder erfaringsmæssigt og uden undtagelse sker uden tab. De bøder, der ikke er genstand for en klage fra de pågældende virksomheder, opkræves på den dato, der er angivet i afgørelsen om pålæg af bøden. De bøder, der er genstand for en klage ved den kompetente domstol, opkræves efter den endelige dom. I øvrigt er risikoen for insolvens for de virksomheder, der pålægges en bøde, begrænset og berettiger ikke til en nedsættelse af det faste beløb. Kommissionen vil fastsætte regler i regnskabs- og konsolideringshåndbogen.

9.7. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil gerne fremhæve de store fremskridt, der er gjort med hensyn til de finansielle overslag, både hvad angår udformningen og indholdet i forhold til de foregående år. Kommissionen har i overensstemmelse med sine løfter bl.a. foretaget en opregning af de finansielle formidlere, der forvalter EU-midler, og medtaget supplerende og relevante oplysninger om denne type virksomhed i de finansielle oversigter. Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser med henblik på at fastsætte en adækvat procedure for indsamling og kontrol af informationer samt for at forbedre fuldstændigheden af det beløb, der skal opføres i balancen for 2001.

Dette problem vil blive behandlet i forbindelse med projektet om modernisering af Kommissionens regnskabsvæsen med det formål at arbejde hen imod et nyt integreret regnskabs-system.

9.8. KOMMISSIONENS SVAR

Fra og med 2001 er der foretaget ændringer i de oplysninger, medlemsstaterne skal indberette til EUGFL, Garantisektionen, og som vil gøre det muligt at identificere debitorer, som også er blevet anmeldt til OLAF som tilfælde af svig og uregelmæssighed. Disse oplysninger vil bidrage til at fjerne enhver form for dobbelt bogføring.

⁽⁵⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, Kommissionens svar, punkt 8.8 (EFT C 342 af 1.12.2000, s. 196).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Forskud og acontobeløb

9.9. Kun i følgende tilfælde fremgår det, om de beløb, der er udbetalt over budgettet, svarer til endelige eller foreløbige betalinger: Når der er tale om beløb udbetalt til finansielle formidlere, og disse beløb endnu ikke er viderebetalt til de endelige modtagere (jf. punkt 9.7), og når der er tale om forskud til den nye programmeringsperiode (2000-2006) udbetalt til strukturfondene over budgettet for regnskabsåret 2000.

9.10. I svarene til Rettens bemærkninger vedrørende regnskabsåret 1999 ⁽⁶⁾ anførte Kommissionen, at den ville rådføre sig med forvaltningstjenesterne og derefter udarbejde detaljerede regler for hvert enkelt aktivitetsområde samt indføre en kodificering af de forskellige typer betalinger som fastsat i forslaget til omarbejdning af finansforordningen ⁽⁷⁾, selv om forordningen endnu ikke er vedtaget. Retten har ikke konstateret fremskridt på disse områder.

Forpligtelser og eventuel gæld

9.11. Pr. 31. december 2000 beløb de uindfrie forpligtelser indgået over opdelte bevillinger sig til i alt 65 596 millioner euro, heraf var 2 166 millioner euro dækket af betalingsbevillinger fremført fra 2000 til 2001.

9.12. Ved regnskabsårets udgang androg de uindfrie forpligtelser indgået før 1999 ca. 18 574 millioner euro. Forpligtelser svarende til ca. 7 400 millioner euro af dette beløb har ikke givet anledning til betalinger i 1999 og 2000. Retten skønner, at der i forbindelse med ca. 1 680 millioner euro (23 % af dette beløb) ikke længere er nogen forpligtelse til at foretage betalinger.

9.10. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen erkender denne problematik. I forslaget til en ny regnskabsramme arbejder regnskabsførerens tjenestegrene således sammen med de vigtigste berørte generaldirektorer på at finde frem til den optimale regnskabsførselsprocedure for fremtiden.

9.12. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har iværksat en procedure til analyse og forvaltning af udestående forpligtelser for at få fjernet de unormale komponenter fra disse. I øvrigt har Kommissionen forpligtet sig til regelmæssigt at underrette budgetmyndigheden om opnåede fremskridt på dette område.

Med henblik på at give relevante oplysninger har Kommissionen i de finansielle oversigter præciseret, at de uindfrie forpligtelsers omfang svarede til en potentiel maksimal forpligtelse, og anslået den anormale komponent i de uindfrie forpligtelser til 4,9 mia. EUR (ekskl. strukturfondene).

⁽⁶⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, Kommissionens svar, punkt 8.11-8.13 (EFT C 342 af 1.12.2000, s. 197).

⁽⁷⁾ Forslag til Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget — KOM(2000) 461 endelig af 17.10.2000, artikel 75.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.13. På strukturfondsområdet viser Kommissionens budgetforpligtelser i overensstemmelse med forskrifterne kun forpligtelserne vedrørende de årlige trancher, der er udbetalt, eller som er forfaldne til betaling. Beløbene vedrørende de indgåede flerårige forpligtelser er imidlertid opført som eventuel gæld. For ingen af de andre udgiftsområders vedkommende skelnes der i henhold til de gældende forordninger mellem retlige forpligtelser og budgetforpligtelser. Som følge af disse forskellige definitioner mangler årsregnskabet konsekvens.

9.14. I forbindelse med strukturforanstaltningerne følger Kommissionen også fortsat kritisable praksis⁽⁸⁾. Dels bogfører Kommissionen på nogle områder systematisk de foreløbige betalinger under den ældste årlige tranche, hvilket betyder, at de uindfriede forpligtelser afsluttes, før det endelige restbeløb udbetales, dels justerer den ikke systematisk forpligtelserne i forbindelse med omprogrammeringer.

9.15. Kommissionen har i henhold til de internationale fiskeriaftaler indgået retlige forpligtelser for et beløb, som overstiger de disponible bevillinger på de relevante budgetposter med 39 millioner euro. Det samme gælder for området eksterne aktioner, hvor forpligtelserne overstiger bevillingerne med 174 millioner euro. Hermed overstiger de forpligtelser, Kommissionen har indgået, de disponible bevillinger med i alt 213 millioner euro. De pågældende beløb er imidlertid opført som eventuel gæld.

9.13. KOMMISSIONENS SVAR

I henhold til de gældende bestemmelser disponeres der over bevillingerne til strukturforanstaltninger i årlige trancher, hvilket medfører en forskel mellem de retlige forpligtelser og budgetforpligtelserne. Af denne grund opfører Kommissionen i regnskaberne de retlige forpligtelser, hvor der endnu ikke er disponeret over bevillingerne, under »forpligtelserne under stregen«.

9.14. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen fastholder, at det ville have været vanskeligt at gøre anderledes. For perioden 2000-2006 er der i forordning (EF) 1260/1999 specifikt åbnet mulighed for kontering af betalingerne under de bevillinger, der blev ydet først. Spørgsmålet om en justering af bevillingerne i tilfælde af en ændret programplanlægning er ikke længere relevant, eftersom der ved ændringer af finansieringsplanerne for et program kun kan foretages tilpasninger for efterfølgende år.

9.15. KOMMISSIONENS SVAR

Fiskeriaftalerne og visse aftaler på området foranstaltninger udadtil udgør retlige forpligtelser, der strækker sig over flere regnskabsår og år for år fastlægger forpligtelserne for hver af parterne (Fællesskabet — tredjelande). Fællesskabets finansielle forpligtelse er således i grundteksten (finansprotokollen) klart opdelt i årlige trancher. Det er grunden til, at Kommissionen i et givent regnskabsår kun indgår forpligtelser vedrørende det pågældende års tranche.

Da Kommissionen er opmærksom på Rettens tilbagevendende bemærkninger, og for klarhedens skyld har Kommissionen hvert år siden 1997 i forpligtelserne under stregen medtaget alle beløb, der endnu ikke er indgået forpligtelser for i forbindelse med gældende aftaler.

Endvidere har Kommissionen for endegyldigt at løse dette problem i sit forslag til omarbejdning af finansforordningen, både afsnit I — Generelle bestemmelser og afsnit II — Gen gennemførelse af budgettet, indført den mulighed hvert år at opdele de forpligtelser, hvis afvikling strækker sig over flere år, i årlige trancher, hvis dette er muligt i henhold til grundteksten, og dette er tilfældet for de internationale fiskeriaftaler.

⁽⁸⁾ Jf. f.eks. årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 8.17 (EFT C 349 af 3.12.1999), årsberetningen for regnskabsåret 1997, punkt 8.23 og 8.56 (EFT C 349 af 17.11.1998) og årsberetningen for regnskabsåret 1993, punkt 14.10.b (EFT C 327 af 24.11.1994).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Budgetgennemførelsen

9.16. I årsberetningen for regnskabsåret 1999 gjorde Retten opmærksom på, at der ikke, som der skulle, var indgået budgetforpligtelser vedrørende en række omprogrammeringsbeslutninger (2 377 millioner euro) truffet før 31. december ⁽⁹⁾. I 2000 er der heller ikke indgået budgetforpligtelser for 1 034 millioner euro svarende til 2000-tranchen vedrørende 16 programmer i den nye periode 2000-2006, som Kommissionen havde truffet beslutninger om før 31. december 2000. De beløb, der ikke er indgået forpligtelser for, vises under stregen. Det er i strid med finansforordningens artikel 36, at budgetforpligtelsen ikke indgås samtidig med den retlige forpligtelse. Til dækning af disse beslutninger er der fremført bevillinger fra regnskabsåret 2000 til 2001. Disse fremførsler opfylder ikke de betingelser, der er fastsat i finansforordningens artikel 7, stk. 2. Ikke-automatisk fremførsel af forpligtelsesbevillinger er nemlig forbeholdt tilfælde, hvor sagerne er så godt som færdigbehandlede pr. 31. december, hvilket ikke kan siges at være tilfældet, når der er tale om beslutninger.

9.17. Acontobetalingerne til den del af programmerne, der blev truffet beslutning om i 2000, men hvor de tilsvarende forpligtelser ikke blev indgået (jf. punkt 3.32), andrager 507,4 millioner euro. Disse betalinger er de facto blevet fremført til regnskabsåret 2001. For 15 af disse interventioners og for 10 af programmernes vedkommende var forpligtelserne til 2000-tranchen vedrørende alle de berørte fonde indgået, men de tilsvarende acontobeløb blev ikke udbetalt, da forpligtelsen blev indgået, hvilket ikke er i overensstemmelse med artikel 32, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999. Som følge heraf er 1 027,1 millioner euro i skyldige betalinger vedrørende 2000 blevet fremført til 2001.

9.16. KOMMISSIONENS SVAR

Retten påpeger med rette, at der er indgået retlige forpligtelser, uden at der samtidig er ydet bevillinger til den første tranche. Kommissionen erkender dette problem, som er resultatet af forskellig praksis i forbindelse med programvedtagelsesproceduren.

På den baggrund er det indlysende, at sådanne bevillinger, der regnskabsmæssigt endnu ikke er disponeret over, optræder under forpligtelserne under stregen.

Kommissionen har derefter fremført de relevante bevillinger for at kunne indgå de regnskabsmæssige forpligtelser i 2001. Ud fra et operationelt synspunkt findes der i øvrigt ikke andre løsninger i det foreliggende tilfælde inden for rammerne af de eksisterende finansielle overslag.

Da der til dækning af visse retlige forpligtelser ikke var afsat bevillinger ved regnskabsårets udgang, ville de eneste alternativer til fremførslerne af bevillingerne have været at lade de retlige forpligtelser stå uden dækning af bevillinger — hvilket ville have været uacceptabelt — eller at foretage en revision af de finansielle overslag.

9.17. KOMMISSIONENS SVAR

Det forhold, at der for visse programmer, der allerede blev godkendt i 2000, ikke blev udbetalt forskudsbetalinger samme år, skyldes, at der først blev ydet bevillinger til disse programmer i slutningen af år 2000. På grund af den korte tid, der var til rådighed, og det store antal beslutninger, der skulle træffes sidst på året, var det rent faktisk ikke muligt at foretage alle de pågældende forskudsbetalinger, men de blev foretaget i begyndelsen af 2001.

⁽⁹⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 3.41 og 8.17 (EFT C 342 af 1.12.2000).

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.18. 2000-budgettet er inddelt efter en ny kontoplan. Afsnit B2-1, Strukturfonde, er ikke som tidligere underinddelt i kapitler efter fonde, men efter de prioriterede mål for strukturfondene. Fordelen ved denne nye struktur er, at den gør det nemmere at finde frem til bevillingerne til den nye programmeringsperiode, og at den er i overensstemmelse med de programmer, der får støtte over flere fonde, og hvor det er de enkelte mål, der medfinansieres. For så vidt angår de foregående perioder, hvor forpligtelser svarende til 41 600 millioner euro endnu ikke var indfriet ved udgangen af 1999, betyder den nye kontoplan imidlertid f.eks., at samtlige betalingsbevillinger til de fire strukturfonde vedrørende mål 1 (12 000 millioner euro) nu er opført under én enkelt artikel (afslutning af tidligere programmer under mål 1). Som Retten tidligere har anført ⁽¹⁰⁾, mister begrebet specificering en del af sin betydning, når budgetposter får tildelt så store beløb.

9.19. I regnskabsåret 2000 androg de negative udgifter på landbrugsområdet ifølge det konsoliderede årsregnskab i alt 3 798 millioner euro. For at afskaffe denne praksis, som gør budgettet og regnskabet mindre gennemsigtigt, har Kommissionen foreslået, at sådanne negative udgifter fremover behandles som formålsbestemte indtægter og opføres samlet under EUGFL. Disse midler vil så kunne anvendes til finansiering af alle udgifter, uanset art, der kan henføres til Garantisektionen ⁽¹¹⁾. Retten mener, at den korrekte løsning, som overholder budgetreglerne, ville være, at sådanne landbrugsindtægter, som hidtil har været opført i budgettet som negative udgifter, opføres i den almindelige oversigt over indtægter ⁽¹²⁾ (jf. punkt 2.12-2.16).

9.20. Italien havde ikke betalt tillægsafgiften på overskudsproduktion af mælk, og forskuddene blev derfor nedsat med i alt 380,6 millioner euro (134,7 millioner

9.18. KOMMISSIONENS SVAR

Budgettets struktur tjener til at samle bevillingerne til en given type foranstaltninger. De »afslutnings« poster, Retten omtaler, vedrører programmer, der blev truffet beslutning om før den nuværende periode for et givent mål, og dette er den logiske forbindelse mellem dem. Til gengæld er budgetposternes størrelsesorden ikke et lige så grundlæggende kriterium. Endvidere skulle bevillingerne til disse poster hurtigt aftage i de kommende år, og det er vigtigt at undgå hyppige ændringer i kontoplanen. I øvrigt kan der om nødvendigt foretages en opfølgning af gennemførelsen på et mere decentralt plan, eftersom der findes underopdelinger i regnskabet.

9.19. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen deler ikke Rettens synspunkt om, at der i den generelle indtægtsoversigt også bør medtages negative udgifter. Den er snarere af den opfattelse, at disse beløb, som er tilbagebetalinger af beløb, der allerede er finansieret af EUGFL, bør behandles som formålsbestemte indtægter til brug for EUGFL, som foreslået i ændringen af finansforordningen.

9.20. KOMMISSIONENS SVAR

I de tilfælde, hvor medlemsstaten ikke overholder EU-bestemmelserne, opkræver Kommissionen i henhold til bestemmelserne om budgetdisciplin de skyldige beløb ved nedsættelse af forskudsbeløbene. I sådanne tilfælde har Kommissionen ikke anden mulighed end at opføre de opkrævede beløb under den særlige budgetpost til dette formål i EU's budget (B1-3 7 0 1).

⁽¹⁰⁾ Udtalelse nr. 2/2001 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (artikel 279 EF), punkt 6 (endnu ikke offentliggjort). Udtalelse nr. 4/97 om forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, punkt 15 og bilag 1.20 og 1.21 (EFT C 57 af 23.2.1998).

⁽¹¹⁾ Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og af forskellige andre forordninger om denne politik, KOM(2000) 494 endelig — CNS 2000/0204.

⁽¹²⁾ Revisionsrettens udtalelse nr. 1/2001 (EFT C 55 af 21.2.2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

euro for mejeriåret 1998/99 og 245,9 millioner euro for mejeriåret 1999/2000). Beløbet er regnskabsført under posten nedsættelser af forskud og ikke under posten vedrørende tillægsafgiften, hvilket er et brud på specificeringsprincippet og gør regnskaberne mindre gennemsigtige. Hertil kommer, at forskuds-nedsættelsen på 134,7 millioner euro, som skyldtes, at tallene for regnskabsåret 1999 blev indsendt for sent, er blevet bogført i regnskaberne for regnskabsåret 2000. Det er et brud på princippet om budgettets etårighed (jf. punkt 2.18).

9.21. Retten undersøgte bevillingsoverførsel nr. 79/2000 vedrørende EUGFL, Garantisektionen, som skulle forelægges budgetmyndigheden til afgørelse, og som omfattede et beløb på i alt 544 millioner euro, heraf 310 millioner til den monetære reserve. Undersøgelsen gav anledning til flere bemærkninger (jf. punkt 2.9-2.11).

9.22. Kommissionen sendte forslaget til Rådet den 10. januar 2001, men i henhold til forordningen burde den have fremsendt den del af det, der vedrørte overførslen til den monetære reserve, senest ved udgangen af oktober 2000⁽¹³⁾. Fordi forslaget blev fremsendt så sent, måtte Kommissionen bogføre overførslen, før Rådet formelt havde godkendt den, så den kunne regnskabsføre budgettransaktionerne før udløbet af den fastsatte frist.

9.23. Hertil kommer, at Kommissionen overførte størstedelen af de 310 millioner euro til den monetære reserve fra kapitel B1-3 7 »Afslutning af regnskaber for tidligere regnskabsår og nedsættelser/tilbageholdelser af forskud« og ikke fra de poster, hvor besparelserne som følge af den gunstige udvikling i dollar/euro-vekselkursen var opnået. Denne procedure, som Retten allerede tidligere har behandlet i en bemærkning⁽¹⁴⁾, sikrer ikke, at

På grund af medlemsstatens sene indberetning af data var det ikke muligt at bogføre nedsættelsen med 134,7 mio. EUR i 1999. I 2000 blev der taget skridt til at forhindre en gentagelse af dette problem (se punkt 2.18).

9.21-9.22. KOMMISSIONENS SVAR

Overførslen til den monetære reserve blev foretaget efter modtagelse og gennemgang af de endelige udgiftsmeddelelser fra medlemsstaterne, som gjorde det muligt at identificere budgetposter, hvorfra det var hensigtsmæssigt at overføre disse bevillinger (se punkt 2.10). Ved denne fremgangsmåde undgik man at benytte andre procedurer, såsom et tillægs- og ændringsbudget.

For de andre overførsels vedkommende blev forslaget tilstillet Rådet inden den i finansforordningens artikel 104 fastsatte frist den 10. januar 2001. Overførslerne, der var reguleringsoverførsler, skulle gøre det muligt at bogføre allerede afholdte udgifter, og blev bogført efter Corepers godkendelse den 25. januar 2001, ca. fire dage før Rådets formelle godkendelse. På denne måde kunne Kommissionens tjenestegrene foretage de relevante overførsler, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne pr. 31. januar som fastsat i finansforordningen.

9.23. KOMMISSIONENS SVAR

En omhyggelig læsning og sammenligning af anden og tredje sætning i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2040/2000 viser, at forordningen om budgetdisciplin ikke indeholder noget krav om, at overførsler til den monetære reserve udelukkende og i deres helhed sker fra disse poster, hvor udgifterne er afhængige af ændringer i euro/dollar-pariteten (se punkt 2.11).

⁽¹³⁾ Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2040/2000 om budgetdisciplin (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 27).

⁽¹⁴⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 1998, punkt 2.28 (EFT C 349 af 1.12.1999).

RETTENS BEMÆRKNINGER

budgetmyndigheden informeres om alle de bevillingsoverførsler fra kapitel til kapitel, som burde have været forelagt den (jf. punkt 2.11), og den medfører, at kursdifferencer anvendes til finansiering af udgifter, som vedrører andre budgetposter.

9.24. Udgifter er blevet bogført under et andet regnskabsår end det, hvor de pågældende udgifter faktisk var afholdt, enten fordi de var blevet anmeldt, før de i realiteten var betalt, eller fordi de var blevet betalt eller anmeldt lang tid efter, at fristen var udløbet. Spanien har således anmeldt udgifter, som blev betalt i det følgende regnskabsår (støtte til biavl), som udgifter afholdt i regnskabsåret. Omvendt har Italien og Spanien betalt forskud (støtte til forarbejdning af citrusfrugter og støtte til frugt og grøntsager) med betydelige forsinkelser i forhold til de gældende bestemmelser, hvilket har betydet, at udgifterne først blev bogført under det følgende regnskabsår. Endelig er der i Frankrig blevet anmeldt udgifter i forbindelse med offentlig oplagring mere end seks måneder efter den dato, hvor de skulle have været betalt i henhold til reglerne, og det har medført, at udgifterne er blevet opført under et andet regnskabsår. Ikke blot efter de specifikke bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 296/96, men også i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2040/2000 og (EF) nr. 1258/1999 kunne Kommissionen i de tre sidste tilfælde have nedsat forskuddene med et beløb af samme størrelsesorden som det skyldige.

Hvis dollaren falder i forhold til euroen, fremgår det klart af forordningen, at »... der foretages overførsler til de poster under EUGFL, Garantisektionen, der er påvirket af dollarens fald«. (tredje sætning i artikel 11). Men i tilfælde af en stigning af dollaren i forhold til euroen, en situation der forelå i 2000, siger forordningen kun, at »... [der] overføres besparelser inden for Garantisektionen til den monetære reserve på indtil 500 mio. EUR ...« (anden sætning af artikel 11), uden nærmere at gøre rede for, hvor disse besparelser stammer fra. Dette står i modsætning til den mere præcise formulering af tredje sætning i artikel 11. Rækkefølgen af de to sætninger er også vigtige i den forbindelse.

Kommissionen har i tidligere beretninger og overførselsforslag vedrørende indvirkningen af bevægelser i dollarens vekselkurs (f.eks. i forslaget til beretning og overførsel for 1998 — SEK(1998) 1893 endelig udg. af 13.11.1998) understreget, at besparelserne inden for hver enkelt sektor ikke nødvendigvis skal resultere i identiske beløbsstørrelser ved årets udgang. Kommissionen henviste til disse faktorer i sit svar på punkt 2.28 i Rettens årsberetning for 1998 (EFT C 349 af 3.12.1999, s. 53).

9.24. KOMMISSIONENS SVAR

I henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 2040/2000 kan forskud nedsættes eller tilbageholdes, når udgifterne ikke er i overensstemmelse med gældende fællesskabsregler, og den anvendes konsekvent i forbindelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 296/96 på tilfælde, hvor de i fællesskabsreglerne fastsatte frister ikke overholdes. I 2000 var der 233 budgetposter under kontrol, og der blev foretaget nedsættelser på 15,7 mio. EUR i de månedlige forskudsbetalinger.

Fristen for visse betalinger afhænger imidlertid af, hvornår ansøgninger modtages eller kontrolleres i medlemsstaterne, og kan kun kontrolleres i individuelle sager i medlemsstaterne. Sager som dem, Retten omtaler, kan kun opdages i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1258/1999, hvis den pågældende sektor på grundlag af en risikoanalyse er udvalgt til revision, og hvis den pågældende transaktion udvælges i stikprøven til revision.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.25. Rettens analyse af bogføringen af de månedlige betalingsordrer vedrørende afregning af EUGFL, Garantiaktionen transaktioner viste, at i otte ud af tolv måneder (svarende til i alt 33 286 millioner euro, eller 82,4 % af betalingerne) var disse betalingsordrer blevet påtegnet og valideret efter udløbet af den foreskrevne frist. De konstaterede forsinkelser var på mellem 16 og 70 dage (jf. punkt 2.47).

9.26. I følge artikel 10 i finansforordningen ⁽¹⁵⁾ skal budgettet og tillægs- eller ændringsbudgetterne (TÆB) offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på foranledning af formanden for Europa-Parlamentet »normalt senest en måned efter, at det er fastslået, at budgettet er endeligt vedtaget«. TÆB nr. 1/2000, som blev vedtaget den 2. august 2000, blev først offentliggjort den 17. april 2001, eller mere end syv måneder efter udløbet af den frist, der er fastsat i forordningen. TÆB nr. 2/2000 blev vedtaget den 6. juli 2000, men først offentliggjort den 2. oktober 2000, eller med en forsinkelse på næsten to måneder.

Rammerne for regnskabsaflæggelsen og regnskabsmetode

Regnskabsføring

9.27. I medfør af bestemmelserne i finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil ⁽¹⁶⁾ skal regnskabsføreren føre et budgetregnskab efter kasseregnskabsprincippet med henblik på at opstille det konsoliderede forvaltningsregnskab og et almindeligt regnskab med henblik på at opstille den konsoliderede balance. Transaktionerne konteres først en budgetpost, og de transaktioner, som skal opføres på balancen, registreres dernæst i det almindelige regnskab og opføres på den konsoliderede balance på grundlag af opgørelser foretaget uden for regnskabsystemet.

9.25. KOMMISSIONENS SVAR

Af en række administrative og tekniske grunde var den regnskabsmæssige registrering af de månedlige betalingsordrer vedrørende afregning for otte måneder forsinket med gennemsnitligt 39 dage. Disse problemer er der nu gjort noget ved, og fra august 2000 har der kun været tale om to forsinkelser på henholdsvis en og fem dage.

9.26. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen bestræber sig på at yde Europa-Parlamentets kompetente tjenestegrene al nødvendig teknisk bistand, således at offentliggørelsen af tillægs- og ændringsbudgetterne (TÆB) kan fremskyndes.

9.27. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen er klar over, at den ikke har nogen regnskabsramme, der er tilstrækkelig og i overensstemmelse med standardnormer, på baggrund af hvilken institutionernes regnskaber kan udarbejdes efter ensartede og faste regler. Denne svaghed vil blive afhjulpet ved indførelsen af en ny regnskabsramme, som er blevet en tvingende nødvendig opgave. Indførelsen af denne vil finde sted i successive etaper for de finansielle oversigter fra flere regnskabsår.

⁽¹⁵⁾ Finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 356 af 31.12.1977), ændret ved flere forordninger.

⁽¹⁶⁾ Artikel 6, 69, 70, 70a og 72 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 356 af 31.12.1977), ændret ved flere forordninger. Artikel 133-136 i Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 3418/93 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen (EFT L 315 af 16.12.1993, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.28. Opgørelserne uden for regnskabssystemet, f.eks. vedrørende investeringsudgifter samt lagre eller midler, som er udbetalt til de finansielle formidlere, men endnu ikke overført til de endelige modtagere (jf. punkt 9.7), udarbejdes af administratorer, som imidlertid ikke afstemmer tallene med de tilsvarende konteringer i budgettet. Gælden, som er et af de elementer, der skal anvendes for at kunne beregne regnskabsresultatet (jf. punkt 9.34-9.37), registreres ikke systematisk.

9.29. Transaktionerne registreres ikke kontinuerligt og detaljeret i det almindelige regnskab, og der kan derfor ikke foretages regnskabsafslutning med regelmæssige mellemrum og inden for rimelige tidsfrister, fordi en stor del af de nødvendige oplysninger ikke er registreret i det centrale regnskabssystem.

Regnskabsrammen

9.30. Siden 1994 har den del af revisionserklæringen (DAS), som vedrører regnskabernes rigtighed, omfattet en række forbehold og bemærkninger. Mange af disse forbehold og bemærkninger er blevet gentaget år efter år. Årsagen hertil har i mange tilfælde været, at Kommissionen ikke har defineret en regnskabsramme, som egner sig til registrering af drifts- og formuetransaktioner.

9.28. KOMMISSIONENS SVAR

Oplysningerne vedrørende opgørelserne uden for regnskabet er udarbejdet af administratorerne på grundlag af præcise og detaljerede standarder, herunder forordningen om regnskabsmæssig forvaltning af ikke-finansielle anlægsaktiver og bogførings- og konsolideringshåndbogen (formålet med denne håndbog er at fastlægge ensartede regler for bogføring og opstilling af EU-institutionernes regnskaber, selv om de rent faktisk ikke er blevet sammenholdt med budgetregnskabet).

Takket være den ny integrerede regnskabsramme forsvinder opgørelserne uden for regnskabet efterhånden.

Eftersom regnskabet er baseret på kasseprincippet, registreres fordringer ikke regelmæssigt. Centralregistret for regninger (i øjeblikket et projekt) skulle fremover give mulighed for systematisk bogføring af fordringer, hvilket ikke er muligt i øjeblikket på grund af det nuværende regnskabssystem (se punkt 9.36).

9.29. KOMMISSIONENS SVAR

Som nævnt under nedenstående punkter vil den ny regnskabsramme bringe en løsning på de nuværende svagheder ved De Europæiske Fællesskabers regnskabsvæsen.

9.30. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Tillægs- og ændringsbudget (TÆB) nr. 2/2000 blev endeligt vedtaget den 6. juli 2000. Parlamentets ansvarlige tjenestegrene fremsendte det til Publikationskontoret i den efterfølgende uge.

Da Parlamentet havde vedtaget en ændring til TÆB nr. 1/2000, der krævede Rådets godkendelse, blev TÆB nr. 1/2000 først endeligt vedtaget den 2. august 2000, og det blev fremsendt til Publikationskontoret i begyndelsen af september.

Denne »omvendte« rækkefølge gav imidlertid anledning til tekniske vanskeligheder for så vidt angår grundbeløbene; offentliggørelsen af TÆB nr. 1/2000 blev suspenderet efter anmodning fra Kommissionen, så denne kunne foretage

RETTENS BEMÆRKNINGER

den nødvendige kontrol i samarbejde med Parlamentets Budgetudvalg. De endelige tekster fremsendtes til Publikationskontoret med henblik på offentliggørelse den 26. februar 2001. Efter en række efterfølgende korrektioner godkendte Kommissionen budgetfilen den 5. april 2001.

Parlamentet vil fremover sikre, at sådanne forsinkelser i offentliggørelsen af budgettet eller TÆB undgås ved nøje at følge den materielle offentliggørelsesproces og ved at opfordre de organer, der sørger for offentliggørelsen, til at fremskynde sagen, hvis der er risiko for forsinkelser.

9.30. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har iværksat en proces til modernisering af De Europæiske Fællesskabers regnskabsvæsen med henblik på at opnå en udvikling af dette fra at være et regnskabssystem, der kun giver en beskrivelse af indvirkningen i henseende til kassebevægelser i forbindelse med budgettets gennemførelse, til et integreret regnskabssystem baseret på periodiseringsprincippet, og som har til formål at give en fuldstændig og pålidelig redegørelse for Fællesskabernes finansielle situation. Takket være den nye integrerede regnskabsramme vil opgørelserne uden for regnskabet efterhånden forsvinde.

9.31. KOMMISSIONENS SVAR

Den nye regnskabsramme skal udvikles på flere niveauer:

1. Udvikling i retning af et integreret regnskab, der indeholder alle de for regnskabsaflæggelsen nødvendige oplysninger.
2. Indførelse af alment anerkendte bogføringsprincipper.
3. Udvikling i retning af et regnskab baseret på periodiseringsprincippet (accrual accounting, på årsbasis) og bibeholdelse af det kassebaserede budgetregnskab. Dette forudsætter et fuldstændig sammenkobling mellem budgetregnskab og det almindelige regnskab.
4. Indførelse af bogføringsmetoder og evalueringsregler, der i detaljer udvikler de fastlagte bogføringsprincipper.

9.31. Kommissionen har for flere år siden forpligtet sig til at definere en ny regnskabsramme baseret på periodiseringsprincippet. En gruppe uafhængige eksperter på højt niveau udarbejdede og fremlagde en undersøgelse i juli 2000. På grund af den tidsplan, Kommissionen har lagt, har den i sit forslag til ændring af finansforordningen af 17. oktober 2000 ⁽¹⁷⁾ ikke kunnet medtage forslagene i denne undersøgelse ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁷⁾ Forslag til Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget — KOM(2000) 461 endelig.

⁽¹⁸⁾ Jf. også Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2001 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, punkt 41-43 (EFT C 162 af 5.6.2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5. *Forbedring af de finansielle oversigter, således at de kan give et pålideligt billede af formuen, af den finansielle situation, af budgettets gennemførelse, af enhedens resultater og af årets cashflow. Målet er at følge IFKS' henstillinger.*

6. *Udvidelse af det konsoliderede regnskab.*

Alle disse elementer vil blive medtaget i det ændrede forslag til omarbejdning af finansforordningen og i forordningen om gennemførelsesbestemmelser.

Som Retten ganske rigtigt påpeger, kræver forslaget om regnskabsramme tid. Det er vigtigt at forberede det grundigt, at analysere og vurdere det, før det træder i kraft. Kommissionsregnskabsførerens tjenestegrene har netop udarbejdet en handlingsplan. For at dette projekt kan krones med succes, vil der blive nedsat en regnskabsekspertgruppe bestående af tjenestemænd og eksterne rådgivere.

I øvrigt er der optaget kontakt med de nationale myndigheder i de medlemsstater, der er længst fremme på området offentligt regnskabsvæsen, og denne kontakt vil blive fortsat, så længe projektet varer. Det er meget nyttigt at udnytte disse landes erfaringer.

Afslutningsvis skal det siges, at reformen af EU's regnskabsvæsen er et ambitiøst projekt, hvis målsætning går i samme retning som den bogføringsmæssige udvikling i forskellige lande, og som internationale bogføringsinstitutter anbefaler.

9.32. Siden er der kun sket lidt på dette område. Den detaljerede handlingsplan er endnu ikke godkendt, og de bestemmelser om den grundlæggende regnskabsramme, om regnskabsføringen og aflæggelsen af årsregnskabet, som skal indføres i udkastet til omarbejdning af finansordningen, foreligger endnu ikke i endelig udformning.

9.33. Kommissionen opfordres til straks at afhjælpe disse mangler under hensyntagen til de praktiske implikationer, et så omfattende og så kompliceret projekt vil kunne få både med hensyn til personale og tekniske ressourcer og på det organisatoriske plan, hvor det er Kommissionen som helhed, der vil blive berørt.

9.32. KOMMISSIONENS SVAR

Dette projekt var genstand for en beretning, der behandlede de forskellige aspekter af projektet, inklusive en detaljeret aktionsplan, der vil blive godkendt af Kommissionens nye regnskabsfører.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Regnskabsresultatet

9.34. I år har institutionerne for første gang beregnet et bredere regnskabsresultat, i det konsoliderede årsregnskab kaldet »résultat économique«. I overensstemmelse med ændringen af finansforordningen i november 1998 ⁽¹⁹⁾ omfatter dette resultat regnskabsårets saldo og resultatet af justeringerne. Sigtet hermed er at skabe sammenhæng mellem budgetregnskabet, der føres efter kasseregnskabsprincippet, og det almindelige regnskab, hvor man så småt er begyndt at gå over til periodiseringsprincippet. Dette resultat viser effekten på balancen af de indtægter og udgifter, som ikke kan henføres til budgetforvaltningen.

9.35. Justeringerne af regnskabsårets saldo vedrører først og fremmest køb og salg af anlægsaktiver og lagre, som først bogføres i budgetregnskabet, udbetaling og indfrielse af lån eller kapitalandele, som finansieres over budgetbevillingerne, samt afskrivninger, værdiforringelser og tilbageførsler af afskrivninger i forbindelse hermed. De vedrører også bogføring af fordringer og værdiforringelser og tilbageførsler af værdiforringelser vedrørende disse fordringer samt bevillinger til hensættelser og tilbageførsler af hensættelser.

9.36. Det er et fremskridt, at der nu beregnes et sådant regnskabsresultat, og det er i overensstemmelse med de tendenser, Retten har observeret i den offentlige sektor internationalt. Der mangler dog en række oplysninger navnlig på grund af det nuværende regnskabssystem, som ikke sikrer, at alle de elementer, der skal anvendes ved beregningen af beløbet, registreres fuldt ud. Kommissionen er f.eks. ikke i stand til at sætte tal på det beløb, der skal opføres på den konsoliderede balance som gæld. Nogle af hensættelserne til risici og udgifter, som er opført under strengen, indgår ikke i beregningen af regnskabsresultatet. Det gælder f.eks. den hensættelse, der skal dække udgifterne til nedlukningen af de af FFC's atominstallationer, som stadig er i drift, og fjernelse af dets atomaffald (220 millioner euro pr. 31. december 2000) samt forpligtelserne på pensionsområdet, som skal ansættes på grundlag af en aktuarvurdering (jf. punkt 7.6).

9.36. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil omhyggeligt analysere de eksempler, Retten anfører, for på baggrund af nedenstående bemærkninger at finde ud af, hvilken fremgangsmåde man helst skal følge:

Fordringer: Som allerede anført er De Europæiske Fællesskabers regnskabsvæsen baseret på kasseprincippet. Derfor registreres fordringer ikke systematisk. Kommissionen er ved at udvikle et forslag til et centralregister over regninger, der fremover vil gøre det muligt at bogføre fordringer. I øvrigt er det som allerede nævnt bl.a. planen med den nye integrerede regnskabsramme at indføre bogføring af fordringer.

Pensioner: Kommissionen er af den opfattelse, at det vigtigste på nuværende tidspunkt er at informere udtømmende om de forpligtelser, der i de finansielle oversigter er indgået på pensionsområdet. Som Retten erkender, har Kommissionen givet udtømmende oplysninger i bilaget til de finansielle oversigter. Der er endnu ikke på internationalt plan enighed om, hvilken procedure offentlige organer skal følge på pensionsområdet, og dette spørgsmål kræver en meget tilbundsående

⁽¹⁹⁾ Jf. den ændrede artikel 70 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2548/98 af 23. november 1998 — EFT L 320 af 28.11.1998, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

regnskabsmæssig analyse. Den procedure, Retten anbefaler, følges langt fra af medlemsstaterne eller andre tredjelande, der er langt fremme med hensyn til offentligt regnskabsvæsen.

I øvrigt skal Kommissionen understrege, at IFAC (International Federation of Accountants) endnu ikke har vedtaget nogen standardnorm for den offentlige sektor på pensionsområdet.

Udgifterne til nedlukning af FFC's atominstallationer: Kommissionen har afsat et beløb på 230 mio. EUR til nedlukning af installationer, der allerede er lukket (inklusive udgifter til fjernelse af atomaffald).

For de andre installationer, som fortsat er i aktivitet, forpligter Kommissionen sig til at bogføre en hensættelse, så snart den råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne gøre det. I mellemtiden har den anslået udgifterne til forpligtelserne under strengen.

9.37. Retten er klar over, at overgangen til et regnskab, der føres efter periodiseringsprincippet, og som kan anvendes til beregning af et bredere regnskabsresultat, nødvendigvis må ske gradvist. Dette mål er endnu ikke nået fuldt ud, og det forelagte resultat afspejler derfor kun delvist den faktiske økonomiske stilling.

Opfølgning af bemærkningerne om regnskabssystemet Sincom 2

9.38. De fleste af de bemærkninger, Retten fremsatte i årsberetningen for regnskabsåret 1999 ⁽²⁰⁾, er stadig aktuelle.

9.37. KOMMISSIONENS SVAR

Beregningen af det økonomiske resultat er en vigtig udvikling for EU's regnskabsvæsen. Den vil efterhånden blive forbedret alt efter, hvordan udviklingen af den ny regnskabsramme skridter frem.

9.38. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen skal bemærke, at den til stadighed lægger vægt på Sincom 2's kvalitet, og at den regelmæssigt og i stort omfang investerer i at forbedre de horisontale finansapplikationers resultat.

Kommissionen erkender imidlertid, at visse annoncerede foranstaltninger er blevet forsinket på grund af de komplicerede tekniske løsninger, der skal gennemføres. Ikke desto mindre træffes der foranstaltninger til at styrke forvaltningen af de finansielle informationssystemer.

⁽²⁰⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 8.41-8.56 (EFT C 342 af 1.12.2000, s. 193).

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.39. Regnskabssystemet Sincom 2 er meget komplekst, men alligevel foretager Kommissionen ikke altid fuldstændige og periodiske afstemninger af tallene i de tre delsystemer under Sincom 2. De centrale tjenestegrene i Kommissionen har heller ikke givet de tjenester, der forvalter transaktionerne, skriftlige instrukser, og de har heller ikke systematisk sammenholdt dataene fra de lokale systemer med dataene fra det centrale system, som Kommissionen i sit svar til Rettens bemærkninger havde forpligtet sig til ⁽²¹⁾. Der er derfor ikke sikkerhed for, at dataene i delsystemerne er sammenhængende, og at de oplysninger, administratorerne får til brug i forvaltningen, er pålidelige.

9.40. Kun en meget lille del af de operationelle mangler, Retten gjorde opmærksom på, er blevet afhjulpet. Problemerne vedrørende databehandlingen og regnskabsperioderne, forvaltningen af delbetalinger på området egne indtægter og behandlingen af ændringer i forpligtelserne, som slører kontrolsporet, er stadig aktuelle. Der er tilsyneladende endnu ikke planer om at integrere en række grundlæggende regnskabsfunktioner i systemet, f.eks. debitor- og kreditor-kontrollkonti og fortegnelser over anlægsaktiver, selv om programmet giver mulighed herfor. Det volder stadig problemer at udarbejde rapporter, f.eks. vedrørende indtægter og kontrol af fordringer.

9.39. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har iværksat en analyse af, hvordan man på en ny måde kan fortage en regelmæssig afstemning af data i Sincom 2's tre undersystemer. En første test blev foretaget i forbindelse med regnskabsafslutningen 2000 vedrørende spørgsmålet om forpligtelsesbevillingernes anvendelse.

Kommissionen erkender, at den er blevet forsinket med udsendelsen af skriftlige instrukser til tjenestegrenene om at foretage regelmæssig kontrol af data i de lokale systemer og Sincom 2. Da der kun i forbindelse med det centrale system (Sincom 2) foretages en validering af transaktionerne med udgangspunkt i lokale systemer, er det de anvisningsberettigedes opgave at sikre sig, at deres lokale system rent faktisk indeholder de centrale data. De forskellige tjenestegrene vil i oktober 2001 modtage skriftlige instrukser.

9.40. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen skal bemærke, at den i 2001 har gjort store fremskridt med hensyn til at afhjælpe de funktionelle svagheder, Retten omtaler, om end der har været forsinkelser i forhold til de tidligere annoncerede frister.

Kommissionen har planlagt foranstaltninger til forbedring af transaktionerne i forbindelse med regnskabsfrister og tidsrum. Softwareleverandøren har stillet en ny version til rådighed for Kommissionen, og denne har siden august 2000 gjort det muligt at spore transaktionernes forløb. En datasøgefacilitet er sat i produktion. Overførslen af data fra Sincom 1 (1990-1998) og Sincom 2 til Data Warehouse blev påbegyndt i 2001, og data vedrørende forpligtelser og betalinger har været tilgængelige siden maj 2001, mens data vedrørende bevillinger vil være tilgængelige fra slutningen af 2001. Det vil så være muligt i en rapport at følge de forskellige ændringer i forbindelse med en forpligtelse.

Kommissionen har truffet forskellige foranstaltninger med henblik på at integrere visse eksisterende regnskabsføringsfunktioner i softwaret. I efteråret 2001 blev en første prototype af applikationen »centralregister for regninger« (hvidbogens foranstaltning nr. 11) taget i anvendelse. Dette er en første etape på vej til indførelsen af trejdepartsbogholderi.

Forvaltningen af delvise inddrivelser på området egne indtægter og andre funktioner i forbindelse med indtægtsforvaltningen blev delvis iværksat i september 2001.

⁽²¹⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, Kommissionens svar, punkt 8.48 (EFT C 342 af 1.12.2000, s. 200).

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.41. Kommissionen havde forpligtet sig til at afprøve datasikkerheden inden udgangen af 2000. Denne test er blevet udskudt flere gange, senest ved udgangen af juli 2001. Uden en operationel nødplan vil Kommissionen derfor ikke kunne genoprette dataene og fortsætte de igangværende opgaver, hvis der skulle ske et større uheld. Kommissionens tjenester har foretaget en risikovurdering, og på grundlag heraf kan det anslås, at en sådan systemafbrydelse vil kunne medføre et direkte tab af størrelsesordenen 100 millioner euro, navnlig som følge af morarenter, bøder og dobbeltbetalinger.

9.42. Kommissionen er begyndt at træffe korrigerende foranstaltninger for at forbedre adgangssikkerheden, men der er fortsat en lang række svagheder, som producenten af det program, der anvendes som referencsystem for Sincom 2, bekræftede efter en gennemgang af det i februar i år. Der er stadig ikke en fast procedure for overvågning og opfølgning af de svagheder, systemet registrerer. Adgangsstyringen er ikke korrekt dokumenteret, og der er stadig for mange brugere med status som systemadministratorer eller systemudviklere.

9.43. Retten har konstateret, at der hyppigt foretages tekniske indgreb i systemet. Der kan f.eks. være tale om, at blokeringer, som skyldes inkonsekvenser ved systemets design, fjernes og også, at man ændrer centrale elementer ved transaktionerne, som f.eks. beløbet eller budgetposten. For fleste af disse indgreb gælder det, at der så godt som ingen dokumentation er, og at de skaber risiko for, at revisionssporet går tabt. Hertil kommer, at transaktionerne ikke bliver forelagt finansieringsinspektøren og regnskabsføreren endnu en gang til godkendelse. Retten konstaterede også, at adgangsprofilerne stadig defineres for bredt. Det er bydende nødvendigt, at Kommissionen nu prioriterer det højere at styrke den interne kontrolordning for dette system.

9.41. KOMMISSIONENS SVAR

Den fuldstændige afprøvning af nødplanen måtte udsættes på grund af udskiftningen af visse computere i Regnecentret, eftersom nødplanen kun kan gennemføres i sin helhed på den ny konfiguration. Kommissionen har derfor i al åbenhed informeret Retten. Der er dog blevet gennemført delvise afprøvninger, mens man afventer den endelige indførelse af den samlede nødplan.

9.42. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har udarbejdet en aktionsplan til styrkelse af sikkerheden. Der blev i første halvår 2001 gennemført et stort antal individuelle foranstaltninger (f.eks. blokering af inaktive brugere og styrkelse af passwordforvaltningen). Kommissionen vil fortsætte med at gøre den nødvendige indsats for at afslutte denne aktionsplan.

Kommissionen vil udarbejde standardberetninger til identificering af applikationsbrugernes adgang.

Kommissionen har indledt foranstaltninger med henblik på at reducere antallet af brugere med den bredest mulige adgangsprofil til det absolutte minimum.

9.43. KOMMISSIONENS SVAR

Systemets kompleksitet nødvendiggør tekniske indgreb, dels for at frigive visse procedurer, dels for at afstemme den anvisningsberettigedes modul (SI2) efter regnskabsdataene (R/3).

De foranstaltninger, Retten henviser til, er hovedsagelig af to slags, nemlig en synkronisering af de udestående forpligtelser og omkontering. Med hensyn til overtagelse af udestående forpligtelser skal det nævnes, at forpligtelser udtrykt i national valuta, der hver måned revalueres i euro i begyndelsen af regnskabsåret, overtages fra det foregående regnskabsår til det løbende regnskabsår. På grund af en specifik revalueringsmekanisme for hver national valuta kan der opstå afvigelse i eurocent; derfor må værdien af de udestående forpligtelser i den anvisningsberettigedes modul (SI2) afstemmes efter de værdier, der er fastsat i regnskabsmodulet (R/3). Denne

RETTENS BEMÆRKNINGER

afstemning ændrer intet ved de elementer, der er påtegnet af finansinspektøren og valideret af regnskabsføreren.

En anden type indgreb vedrører omkontering, der består i at overføre en forpligtelse fra en budgetpost til en anden, enten for at tage hensyn til kompetenceoverførsler mellem generaldirektorater, som Kommissionen træffer beslutning om i begyndelsen af regnskabsåret, eller for at tage hensyn til ændringer i kontoplanen. Kommissionen vil sørge for at medtage finansinspektørens påtegning i workflowet.

Selv om en række informationer om disse indgreb er indeholdt i systemet, vil Kommissionen gøre alt for at forbedre kvaliteten af dokumentationen vedrørende disse indgreb og formalisere disse procedurer for at lette revisionssporet.

Hvad angår forelæggelse for finansinspektøren og regnskabsføreren i forbindelse med andre typer ændringer vil der snarest blive indledt konsultationer for bedre at definere de forskellige typer indgreb i procedurer, der henhører under deres respektive kompetence. Hvis det bliver nødvendigt med ændringer i Sincom 2, vil disse blive gennemført med den nødvendige prioritet.

Kommissionen vil gerne understrege, at enhver edb-applikation skal muliggøre tekniske indgreb for at frigøre procedurer eller korrigerer programmer. Derfor kan man kun give et begrænset antal systemadministratorer eller tjenestemænd med ansvar for sikkerhedsspørgsmål omfattende adgang.

Kommissionen har allerede begrænset antallet af systembrugere med adgangsret. For at garantere sikkerheden i forbindelse med disse indgreb begrænser de sig til et givent modul; de vedrører aldrig begge moduler i applikationen Sincom 2. Kommissionen vil sørge for yderligere at begrænse antallet af systembrugere med adgangsret til det strengt nødvendige.

DE UNDERLIGGENDE TRANSAKTIONERS LOVLIGHED OG FORMELLE RIGTIGHED

Indledning

9.44. Den Europæiske Unions budget er kendetegnet ved, at det gennemføres på flere forskellige niveauer og af meget forskellige parter. Den centrale forvaltning

RETTENS BEMÆRKNINGER

varetages af de anvisningsberettigede i Kommissionen, og det sidste led er de mange lokale modtagere, hvis geografiske spredning er stor, og som har mange forskellige funktioner. Mellem disse yderpunkter er der flere former for decentral national og lokal forvaltning. I forbindelse med landbrugspolitikken og strukturforanstaltningerne, som tegner sig for mere end 80 % af budgettet, forvaltes fællesskabsforanstaltningerne på det relevante niveau af nationale og regionale tjenester og organer. På området interne politikker, forskning og eksterne aktioner forvalter Kommissionens tjenester midlerne og de tilsvarende foranstaltninger direkte gennem formidlende organer eller modtagerorganer i Europa og i resten af verden.

9.45. Budgetgennemførelsesprocessen er således delt op i rum og tid, og det gør det særligt kompliceret at kontrollere, om alle transaktioner er lovlige og formelt rigtige. I henhold til artikel 274 i EF-traktaten er Kommissionen ansvarlig for at gennemføre budgettet, men den kan kun gøre det, hvis de nationale administrationer og de andre parter samarbejder. Ordningen er kendetegnet ved, at der er involveret mange forskellige administrations- og regnskabskulturer, traditioner og praksis.

9.46. Et af de midler, Kommissionen kan anvende for at sikre, at ordningen fungerer, som den skal, er at få vedtaget forordninger eller rammebestemmelser, som fastsætter den minimumskontrol, de nationale myndigheder skal foretage, og, hvis det er relevant, de procedurer, der skal anvendes ved autorisation af kompetente organer, samt sanktioner. På landbrugsområdet findes der sådanne forordninger vedrørende regnskabsafslutningen, herunder proceduren for attestering af betalingsorganernes regnskaber, samt det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) ⁽²²⁾. For strukturforanstaltningernes vedkommende findes sådanne rammebestemmelser i forordning (EF) nr. 2064/97 og nr. 438/2001 ⁽²³⁾, som fastsætter gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner. For de andre udgiftsområder i de finansielle overslag er der ikke vedtaget sådanne forordninger eller en sådan kontrolramme.

⁽²²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1). Gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 (EFT L 391 af 31.12.1992, s. 36).

⁽²³⁾ EFT L 290 af 23.10.1997, s. 1, og EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.47. Rettens revisionsarbejde vedrørende regnskabsåret 2000, dvs. gennemgangen af de underliggende transaktioner og analysen af en række forvaltnings- og kontrolsystemer (jf. punkt 9.1-9.3), viste, at der er betydelig risiko for funktionssvigt, navnlig på de endelige modtageres niveau. I det følgende gives et resumé af resultaterne af Rettens revision fordelt på de store budgetområder.

Egne indtægter

9.48. Størstedelen af de egne indtægter (ca. 83 % af de samlede indtægter) kommer fra moms og BNI. Til beregningen anvendes komplekse finansielle modeller, hvori indgår statistikker, som medlemsstaterne indsender til Kommissionen. Navnlig to faktorer indvirker på beregningen af disse indtægter, nemlig statistikkernes pålidelighed og kvaliteten af det system, Kommissionen anvender til behandling af dataene. Den samlede indtægt fra de egne indtægter skal svare til de samlede udgifter, og BNI-indtægten anvendes til at finansiere det beløb, der skal til, for at budgettet balancerer. I praksis kan fejl i beregningen derfor kun indvirke på hver enkelt medlemsstats respektive andel af de samlede indtægter.

9.49. Retten undersøgte, hvordan Kommissionen sikrer sig, at de procedurer og kontrolsystemer, medlemsstaterne anvender i forbindelse med opkrævning af moms, er af tilstrækkelig god kvalitet, herunder de ordninger, de anvender med henblik på at forebygge og afsløre svig og andre uregelmæssigheder og træffe korrigerende foranstaltninger. Retten konstaterede, at Kommissionens arbejde på dette område og koordineringen af det kunne blive bedre, det gælder navnlig overvågningen og vurderingen af de nationale ordninger (jf. punkt 1.19-1.36).

9.50. Retten undersøgte de korrigerende foranstaltninger, Kommissionen havde truffet som følge af Rettens tidligere revision af den kontrol, Kommissionen foretager for at sikre sig, at medlemsstaternes BNI-data er pålidelige og sammenlignelige. Rettens konklusion var, at der nu er indført en fornuftig og smidig ramme for forvaltningen af kvalitetskontrollen af BNI-dataene, men at den ikke anvendes systematisk. Hertil kommer, at de data, der sendes til brugerne, ofte er ufuldstændige, og at der derfor er risiko for, at de fortolkes forkert (jf. punkt 1.50-1.65).

9.47. KOMMISSIONENS SVAR

Se konklusionerne. Kommissionen mener at gøre en stor indsats for at indføre sammenhængende kontrolsystemer og sikre en effektiv gennemførelse, bl.a. på landbrugsområdet, i forbindelse med strukturforanstaltninger, forskning og foranstaltninger udadtil. Reformen af Kommissionen og ændringen af finansforordningen er vigtige elementer i dette arbejde.

9.49. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har hverken forpligtelse eller ressourcer til at foretage sig mere på dette område. Kommissionen har gjort rede for sin rolle med hensyn til egne momsindtægter i sine bemærkninger til kapitel 1 i denne årsberetning. Kommissionen vil fortsætte med at gøre sig gældende på dette område i sager, hvor den mener, at en EU-dimension vil styrke de nationale myndigheders indsats. Men bortset fra den særlige forpligtelse i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1553/89 giver Fællesskabets nuværende retlige rammer ikke Kommissionen til opgave at kontrollere og vurdere medlemsstaternes moms kontrol.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.51. Traditionelle egne indtægter tegner sig for ca. 14 % af de samlede indtægter og består hovedsageligt af told, der betales ved import af varer til Den Europæiske Unions område. Ansvar for at opkræve told påhviler toldmyndighederne i medlemsstaterne. Et af de kritiske aspekter ved denne proces er, hvordan man sikrer sig, at tolden fastlægges nøjagtigt og betales med det fulde beløb. Det er toldmyndighedernes ansvar, at der etableres fyldestgørende procedurer og kontroller for at imødegå denne risiko. I forbindelse med revisionen af antidumpingforanstaltningerne, hvori indgår en antidumpingtold, undersøgte Retten de systemer, der er etableret for at imødegå den store risiko, der er for, at erhvervsdrivende, der eksporterer varer til Den Europæiske Union, forsøger at unddrage sig denne told. Rettens revision viste en række svagheder ved opbygningen og anvendelsen af de systemer, der anvendes både af Kommissionen og i medlemsstaterne, og at de tekniske værktøjer, der anvendes til risikobaseret stikprøveudvælgelse af toldangivelser med henblik på detaljeret kontrol, ikke fungerer godt nok.

Landbrugspolitikken

9.52. Den Europæiske Garantifond for Landbruget er det største enkeltområde i budgettet (ca. 47 % af det samlede budget). Udgifterne forvaltes indirekte i samarbejde med medlemsstaterne gennem disses betalingsorganer. Betalingsorganerne foretager millioner af udbetalinger til et meget stort antal modtagere, normalt landbrugere eller landbrugsvirksomheder. Beløbene udbetales på grundlag af anmodninger, hvori modtagerne attesterer, at de har gennemført støtteberettigede foranstaltninger, f.eks. tilsæt et areal med en bestemt afgrøde eller holdt et bestemt antal dyr på bedriften i en given periode. En sådan ordning kræver, at forvaltnings- og kontrolsystemerne er solide nok til at kunne håndtere forskellige former for risiko for fejl vedrørende foranstaltningernes lovlighed/formelle rigtighed. Rettens gennemgang af systemerne og revisionsresultaterne bekræfter, at risikostyringen var utilstrækkelig i 2000. I det følgende gives en kortfattet analyse af et centralt system.

9.53. Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) blev indført efter reformen af den fælles landbrugspolitik i 1992 og indebærer, at de nationale myndigheder systematisk foretager logisk kontrol og rimelighedskontrol af støtteansøgningerne. De skal også

9.51. KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til bemærkningerne om svaghederne i forbindelse med gennemførelsen og utilstrækkelige tekniske redskaber vil Kommissionen gerne — som allerede nævnt under punkt 1.31-1.34 og 1.40 i kapitel 1 — henvise til, at Kommissionen via De Europæiske Fællesskabers integrerede toldtarif stiller specifikke data vedrørende offentliggjorte antidumpingbestemmelser til rådighed for medlemsstaterne for at sikre, at antidumpingbestemmelserne gennemføres samtidig og ensartet.

Endvidere har man siden 1997 offentliggjort »Håndbog i risikoanalyse og toldkontrol«, og derved defineres i denne håndbog (kapitel 3, underafsnit 3) specifikke risikoindikatorer for varer, der er pålagt antidumping- og udligningstold. Disse indikatorer skulle dække den risiko, der er påvist i Rettens revision.

Eftersom risikoanalyse i øvrigt er et vigtigt instrument til toldkontrol gør Kommissionen sig i Toldprogram 2002 til talsmand for, at EU skal udvikle en fælles holdning til risikostyring, der omfatter udvikling af risikoindikatorer for toldbehandling af indførsel, udførsel og under forsendelsesordningen.

9.52. KOMMISSIONENS SVAR

På grundlag af Kommissionens eget revisionsarbejde og dens analyse af revisionserklæringen 2000 er Kommissionen ikke enig i, at der har været tale om en utilstrækkelig forvaltning af fejlriskoen i forbindelse med transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

RETTENS BEMÆRKNINGER

foretage systematisk krydskontrol og sammenholde støtteansøgningerne med en database over landbrugsparceller eller dyr. Denne base opdateres hele tiden. De skal følge standardprocedurer ved beregning og udbetaling af støtte og ved regnskabsaflæggelse og foretage stedlig stikprøvekontrol hos ansøgerne på det rigtige tidspunkt. De skal kontrollere, at ansøgningerne vedrører støtte til foranstaltninger, som faktisk er gennemført, samt indføre en sanktionsordning for ukorrekte udgifts anmeldelser.

9.54. Fejl vedrørende de faktiske forhold, der ligger til grund for udgifts anmeldelserne, f.eks. om hele arealet er tilsået med den pågældende afgrøde, eller om landbrugeren virkelig holder det anmeldte antal dyr, kan kun afsløres ved fysisk kontrol på stedet, og risikoen for, at modtagernes ansøgninger kan være ukorrekte, er derfor kun i en vis grad imødegået. I forordningen er det kun fastsat, at der skal foretages sådan kontrol af et begrænset antal anmeldelser (mindst 5-10 %).

9.55. Der forekommer stadig mange fejl i en række medlemsstater (jf. særberetning nr. 4/2001), bl.a. overholdes en række af de vigtigste bestemmelser ikke altid. Generelt kan IFKS betragtes som et godt instrument til styring af risikoen forbundet med ukorrekte eller unøjagtige anmeldelser, men Kommissionen bør i højere grad sikre, at systemet anvendes fuldt ud og konsekvent. Hertil kommer, at det kun anvendes i forbindelse med bestemte budgetposter (som tegner sig for ca. 60 % af de samlede udgifter) og ikke gælder for landbrugsudgifterne som helhed.

9.54. KOMMISSIONENS SVAR

Fysisk kontrol er fortsat den vigtigste metode til sikring af overholdelse af reglerne og af, at der gives korrekt meddelelse om databaser. Retten nævner, at minimumskravene til kontrol på stedet kun er 5 % for afgrøder og 10 % for dyr. Disse niveauer er imidlertid det absolutte retlige minimum udtrykt i procent af støtteansøgninger, og andelen af arealer eller dyr, der rent faktisk kontrolleres, er altid større og sommetider meget større. Det skal også understreges, at kontrol på stedet generelt er risikobaseret, og det kræves, at andelen af kontrolbesøg på bedriften forøges, hvis der afsløres væsentlige uregelmæssigheder.

Ordningen om ydelse af direkte støtte er baseret på producentansøgninger, men Retten synes at overse den meget fuldstændige (100 % administrative) krydskontrol og anden form for kontrol, der lettes af databaser, og som producenterne er underlagt. Disse former for administrativ kontrol fører til udvælgelse til kontrol på stedet, resulterer i iværksættelse af sanktioner og kan medføre forsinket betaling for producenter, der overtræder reglerne. Den afskrækkende virkning ved den administrative kontrol kan anses for at være et af hovedelementerne i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS).

9.55. KOMMISSIONENS SVAR

Rettens positive vurdering af IFKS hilses velkommen. Kommissionen har også konstateret fortsatte svagheder i visse medlemsstater og følger disse op i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren, hvilket Retten andetsteds (udkast til Rettens nylige BSE-beretning, punkt 1.69) anser for at være en god måde at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre korrigerende foranstaltninger.

Efter at have fastlagt reglerne for afholdelse af udgifter under IFKS og givet medlemsstaterne retningslinjer og råd med hensyn til deres IFKS kontrollerer Kommissionen nøje arbejdet,

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.56. Retten konkluderer, at systemet giver et solidt grundlag for at kontrollere de fleste af de udgifter, der finansieres over EUGFL, Garantisektionen, men at det for øjeblikket ikke fungerer på en sådan måde, at det giver tilstrækkelig sikkerhed. De konstaterede mangler ved anvendelsen af IFKS og ved forvaltningen af andre landbrugsmarkedsordninger bekræftes også af resultaterne af Rettens revision af EUGFL-transaktionerne (jf. punkt 2.29-2.52).

Strukturforanstaltninger

9.57. Formålet med strukturfondene (ESF, EFRU, EUGFL, Udviklingssektionen, FIUF) og Samhørighedsfonden, som svarer til ca. 35 % af budgettet, er at bidrage til at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Den Europæiske Union. Strukturfondsudgifterne betales via en kompleks struktur, som involverer en mængde forvaltningsenheder, der gennemfører tusindvis af projekter. Mange af strukturfondsbestemmelserne er komplicerede, vanskelige at anvende og indebærer risiko for fejlfortolkning. I henhold til de forordninger, der gælder for programmeringsperioden 1994-1999, og hvor regnskaberne nu er under afslutning, har Kommissionen intet klart retsgrundlag for at pålægge sanktioner eller fastsætte finansielle korrektioner som følge af mangler ved medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. De nye retsforordninger for programmeringsperioden 2000-2006 løser dette problem.

hvorved eventuelle svagheder ved ordningens funktionsmåde kan afsløres, således at medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe denne tingenes tilstand. Hvis de IFKS-systemer, en medlemsstat har indført, viser sig at være utilfredsstillende, afslår Kommissionen under regnskabsafslutningsproceduren at finansiere alle eller en del af de pågældende udgifter.

Endvidere har Kommissionen været i gang med at revidere IFKS-bestemmelserne siden slutningen af 2000, og dette vil resultere i en ny kodificeret forordning i 2002; den vil også gerne henvise til de regelmæssige ekspertgruppemøder, der er et udmærket forum for harmonisering, forbedring og udveksling af information.

9.56. KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til de svagheder, Retten generelt har konstateret med hensyn til landbrugsudgifter, er Kommissionen af den opfattelse, at disse bør ses i den rette sammenhæng, både kvalitativt og kvantitativt. Specielt må det igen understreges med hensyn til arealmåling, at bønderne undertiden har meget svært ved at måle deres parceller præcist. Det er derfor ikke overraskende, at Rettens kontrol på stedet, der gennemførtes 18 måneder efter støtteanmeldelsen, når parceller kan være sammenlagt eller udformet på en ny måde, ofte afslører (sædvanligvis mindre) forskelle — hvorfor det er nødvendigt med lovgivningsmæssige og tekniske tolerancer.

9.57. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen deler Rettens synspunkt om, at strukturfondenes gennemførelse er en kompleks proces, der nødvendigvis involverer en række forskellige organer i gennemførelsen af de mange tusinde projekter, der medfinansieres over EU's budget. Det er nødvendigt med detaljerede regler for at sikre, at fondenes mål nås, og der er risiko for, at der vil opstå problemer vedrørende deres fortolkning. Kommissionen har gjort en indsats for at tydeliggøre reglerne for perioden 2000-2006, f.eks. gennem vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1685/2000, og den rådgiver medlemsstaterne i spørgsmål, der rejses.

I henhold til artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 er Kommissionen af den opfattelse, at den ikke blot kan

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.58. Rettens tidligere revision har vist, at medlemsstaterne enten slet ikke eller kun i begrænset omfang foretog den nødvendige kontrol forud for indsendelsen af udgiftsannoncer eller før afslutningen af interventionsformerne. Med indførelsen af forordning (EF) nr. 2064/97, som fastsætter bestemmelser for medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolprocedurer, har Kommissionen taget et vigtigt skridt til at forbedre medlemsstaternes finanskontrol af strukturfondsudgifterne.

9.59. I henhold til forordningen skal mindst 5 % af de samlede støtteberettigede udgifter kontrolleres før afslutningen af hver interventionsform. Der er ikke udsendt klare retningslinjer om målet for denne kontrol eller om, hvordan de transaktioner, der skal kontrolleres, skal udvælges. Der bør findes en balance mellem stikprøvekontrol foretaget på grundlag af en risikovurdering, som er den bedste metode til at afsløre og korrigere fejl, og kontrol, som foretages på grundlag af en repræsentativ stikprøve, og som både skal vise fejlfrekvensen og forebygge, at der indgives ukorrekte anmeldelser. Revisionen af gennemførelsen af denne kontrolordning viste, at der var sket fremskridt, men at der i alle de medlemsstater, Retten besøgte, fortsat var væsentlige svagheder ved gennemførelsen af den fastsatte kontrol. Kommissionen havde ikke i rette tid givet klare retningslinjer, men to af tillæggene til den revisionsvejledning, der blev udsendt i oktober 1999, kan dog anvendes som et nyttigt grundlag for gennemførelsen af forordningen. Kommissionen havde kun i begrænset omfang vurderet medlemsstaternes indsats ved udgangen af 2000 (jf. punkt 3.47-3.52).

9.60. De påviste svagheder bekræftes også af undersøgelsen af de transaktioner, der ligger til grund for udgiftsannoncerne, og af Rettens detaljerede revision af udvalgte afsluttede programmer. En stor procentdel af udgifterne i medlemsstaternes endelige anmeldelser var ikke støtteberettigede, og det har medført et tab for fællesskabsbudgettet (jf. punkt 3.39).

foreskrive korrektioner for individuelle sager vedrørende uregelmæssigheder, men også kan foretage større korrektioner, der tager hensyn til den større risiko for EU's midler i behørigt begrundede sager. Dette fremgår af de interne retningslinjer om finansielle korrektioner af 15. oktober 1997.

9.58-9.59. KOMMISSIONENS SVAR

Kontrol foretaget af medlemsstaterne blev et krav i henhold til artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88, og de nærmere regler om arten af og den mindste mængde kontroller, der skal gennemføres, fremgår af forordning (EØF) nr. 2064/97. Siden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2064/97 har Kommissionen gjort en stor indsats for i detaljer at rådgive medlemsstaterne om gennemførelsen af dens bestemmelser, bl.a. gennem strukturfondsrevisionshåndbogen, der udkom første gang i juni 1998, og gennem systematisk behandling af spørgsmål vedrørende forordningen som led i de bilaterale koordineringsmøder med medlemsstaterne, på årsmødet for EU's finansinspektører i 1998, 1999 og 2000 samt ved andre lejligheder.

Kommissionen har specielt rådgivet med hensyn til, hvilken kontrol der skulle gennemføres, og udvælgelsen af foranstaltninger i strukturfondsrevisionshåndbogen. Kommissionen er i øjeblikket ved at revidere denne håndbog, og den vil tage hensyn til resultaterne af sit eget revisionsarbejde samt til Rettens bemærkninger og vil drøfte med medlemsstaterne, hvilken fremgangsmåde der nærmere skal følges.

Med hensyn til vurderingen af forordningens gennemførelse siden 1999 har strukturfondstjenestegrene foretaget en række revisionsopgaver vedrørende overholdelse af visse aspekter af forordningens aspekter. Som forberedelse på afslutningen af programmerne for perioden 1994-1999 blev der i begyndelsen af 2001 iværksat en samlet undersøgelse af alle medlemsstaternes gennemførelse af forordningen. Når der afdækkes problemer i løbet af denne undersøgelse, informeres de nationale myndigheder herom, så de kan træffe de nødvendige foranstaltninger.

9.60. KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til de afsluttede programmer omtalt under punkt 3.39 foretages der i øjeblikket en undersøgelse af de finansielle konsekvenser på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne. I et tilfælde kan Retten godkende, at der ikke er nogen indvirkning på EU's budget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.61. Medmindre Kommissionen og medlemsstaterne straks træffer foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne gennemfører forordningen korrekt, vil Kommissionen ikke have nok pålidelige oplysninger til at kunne afslutte interventionsformerne under FSR 1994-1999 på en måde, så det undgås, at Fællesskabet medfinansierer ikke-støtteberettigede udgifter.

Interne politikker

9.62. Budgetområdet interne politikker, som svarer til ca. 6 % af budgettet, er kendetegnet ved et meget stort antal meget forskelligartede foranstaltninger og regler. De mange modtages store geografiske spredning gør den centrale forvaltning og kontrol endnu mere kompleks. Rettens revision omfattede Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, som bevillingsmæssigt set er det vigtigste forvaltningssystem på området interne politikker.

9.63. Inden for rammeprogrammerne på forskningsområdet udbetales finansieringsbidragene på grundlag af de udgifter, der faktisk er afholdt. En sådan ordning, som er baseret på anmodninger om godtgørelse af udgifter, medfører meget detaljerede og komplicerede kontraktbestemmelser, og det kræver et betragteligt administrativt arbejde både af Kommissionen og af kontrahenterne at udarbejde forslag, indgå kontrakter og forvalte projekterne vedrørende de indirekte FTU-aktioner. Kommissionens tjenester foretager stort set kun rimelighedskontrol af de anmeldte udgifter, mens det normalt er nødvendigt med stedlig revision for at kontrollere, om de anmeldte udgifter er rigtigt beregnet, og om de faktisk er afholdt. Kommissionen har anvendt private revisionsfirmaer til at foretage sådan kontrol.

9.61. KOMMISSIONENS SVAR

Som anført under svaret på punkt 3.47 og punkt 9.59 er Kommissionen i øjeblikket ved at foretage en undersøgelse af forordningens gennemførelse. En afslutning af de forskellige interventionsformer er afhængig af, at det uafhængige organ i henhold til forordningens artikel 8 forelægger en afslutningserklæring. Når kontrolkravene ikke følges, skal dette organ fremsætte en kvalificeret udtalelse. I henhold til forordningens artikel 8, stk. 2, kan Kommissionen kræve, at der foretages yderligere kontrol, og har ansvar for at foretage finansielle korrektioner, når dette er relevant og berettiget.

9.63. KOMMISSIONENS SVAR

Finansieringsordningen for forskningsrammeprogrammerne har både stærke og svage sider. Kommissionen har skridt for skridt beskæftiget sig med de svage sider. Men da der under alle omstændigheder er tale om en udvikling af ordningen, er deltagerne og Kommissionens tjenestegrene bekendt med den.

Med hensyn til det næste rammeprogram er finansieringsordningen igen ved at blive taget op til revision for at gøre det enklere for projektdeltagerne at forbedre kontrollen yderligere inden for rammerne af Kommissionens finansielle og menneskelige ressourcer for at fokusere på resultater og for endnu bedre at kunne modvirke overfakturering og svig.

Kommissionen har væsentligt øget antallet af kontroller af kontrahenter inden for rammerne af det fælles forskningsprogram, specielt ved at benytte professionelle eksterne revisorer, der arbejder under Kommissionens ansvar. Endvidere har Kommissionen iværksat pilotforanstaltninger, hvorved der i forbindelse med et begrænset antal projekter skal forelægges udgiftsopgørelser ledsaget af revisionscertifikater.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.64. I henhold til reglerne for femte ramme-program kan Kommissionen ikke iværksætte sanktioner over for enheder, som ansætter deres omkostninger for højt. Det eneste, den kan gøre, er at forlange det for meget udbetalte beløb tilbagebetalt med renter. Modtagerne løber derfor kun en mindre risiko, når de ansætter de faktiske udgifter for højt.

9.65. Kommissionen har ikke defineret en kontrolramme, der kan sikre, at de politikker, ledelsen vedtager, gennemføres, og at der træffes de fornødne foranstaltninger til imødegåelse af de påviste risici. Som følge heraf blev vigtige elementer i kontrolsystemet ikke anvendt på samme måde, eller de manglede helt i hele femte rammeprogram eller i dele af det. Retten testede de centrale operationelle kontroller i samtlige reviderede delsystemer og processer. Kontroltestene viste, at en række kontroller ikke blev foretaget effektivt i alle GD'er og vedrørende alle programmer. Retten konstaterede navnlig, at der ikke blev foretaget kontrol af kontrahenternes juridiske forhold eller solvens inden godkendelsen af kontraktbetingelserne, eller at denne kontrol ikke blev foretaget konsekvent. Som følge heraf giver kontrolsystemerne kun begrænset sikkerhed for, at transaktionerne vedrørende femte rammeprogram i des helhed er lovlige og formelt rigtige. De påviste svagheder bekræftes af resultaterne af Rettens revision af de underliggende transaktioner.

9.64. KOMMISSIONENS SVAR

De retlige rammer for direkte udgifter og specielt for kontrakter under EU's femte rammeprogram indeholder allerede foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. I tilfælde af mistanke om svig eller alvorlige finansielle uregelmæssigheder åbner artikel 3, stk. 2 og artikel 7, stk. 6 i kontraktbilag II udtrykkeligt mulighed for, at Kommissionen ikke blot kan nedsætte sit finansielle bidrag, men også kræve hele bidraget tilbagebetalt.

Imidlertid er en stramning af kontrolbestemmelserne en vigtig sag for Kommissionen. Det er grunden til, at OLAF's arbejdsprogram også omfatter administrative foranstaltninger og sanktioner på området direkte udgifter. Ud over de allerede eksisterende bestemmelser om tilbagebetaling af Fællesskabets finansielle bidrag er en supplerende bestemmelse om finansielle sanktioner ved at blive drøftet vedrørende tilfælde, hvor der forsætligt fremsættes for store udgiftskrav, eller i forbindelse med sløseri på området direkte udgifter.

9.65. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har med femte rammeprogram indført væsentlige forbedringer til imødegåelse af potentielle risici, specielt i forbindelse med udvælgelsen af forslag, en ny strategi til styrkelse af kontrol på stedet og mere effektive foranstaltninger i forbindelse med finansielle uregelmæssigheder.

Den interne kontrol er blevet styrket, i visse generaldirektorer i forbindelse med en tilpasning af organigrammerne, en decentralisering af den finansielle forvaltning og samtidig en formalisering af de finansielle kredsløb og en styrkelse af den finansielle forvaltning og den interne revision.

Med hensyn til den forudgående kontrol af de deltagende enheders juridiske og finansielle levedygtighed er der blevet udviklet en mere detaljeret metode til at sikre en ensartet anvendelse af standardkriterierne for fastlæggelse af finansielt risiko. Med hensyn til kontrahentens omkostningssystemer giver deltagerens valg af omkostningsrefusionssystem i forbindelse med demonstrationsprojekter vedrørende forskning og udvikling retningslinjer for deltagerne. Kontrol på stedet er den eneste måde, hvorpå man kan kontrollere, at dette valg er hensigtsmæssigt. Kontrollen med hensyn til en konsekvent omkostningsrefusionsmodel for hver enkelt kontrahent gennemføres som led i attesteringen af juridisk og finansiell levedygtighed inden for hvert enkelt program. Denne kontrol vil med indførelsen af en fælles database blive udvidet til at række videre end specifikke forskningsprogrammer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Eksterne aktioner

9.66. Området eksterne aktioner svarer til ca. 6 % af budgettet. De foranstaltninger, der gennemføres på dette område, er meget forskelligartede, og geografisk er de spredt over hele verden. Samarbejdskontoret EuropeAid, som blev oprettet med virkning fra 1. januar 2001, arbejder nu videre på de generelle kontrolrammer for dette område.

9.67. I regnskabsåret 2000 reviderede Retten Tacis-programmet, hovedsagelig i Kommissionen (jf. punkt 5.24-5.44). Dette program er en del af udgiftsområdet eksterne aktioner i de finansielle overslag og er rettet mod de nye uafhængige stater og Mongoliet. Den Europæiske Unions bistand under Tacis-programmet ydes normalt som støtte til indgåelse af kontrakter om faglig bistand med henblik på at fremme modtagerlandenes overgang til en velfungerende markedsøkonomi. Unionen finansierer de pågældende konsulents omkostninger, som overvejende er arbejdstiden betalt efter en bestemt sats, samt andre udgifter som f.eks. rejse- og opholdsudgifter. Den iboende risiko forbundet med sådanne kontrakter er, at konsulenterne anmelder udgifter vedrørende ydelser, som ikke er præsteret, eller at de præsterede ydelsers kvalitet ikke svarer til den kvalitet, der er anført i udgiftsanmeldelsen og dokumentet med timesedler og gennemførelsesrapporter.

9.68. Kommissionen har udviklet et relativt godt system, som dækker processen fra det tidspunkt, hvor regningen fra konsulenten modtages, og til den betales. Der foretages indgående kontrol af hver enkelt regning, så det sikres, at beløbet er aritmetisk korrekt, samt kontrol af, om kontraktbestemmelserne er overholdt (herunder de anvendte sats), om rapporterne er indsendt eller eventuelle andre ydelser leveret, og om regningen tilsyneladende er rimelig. Retten konstaterede, at disse kontroller generelt fungerer effektivt, men anbefaler, at betalingsproceduren også kommer til at omfatte en gennemgang af de rapporter, overvågningsenhederne har indsendt til projektlederne, før betalingerne godkendes. Der bør endvidere i højere grad foretages stedlig kontrol på det rigtige tidspunkt.

Forhandlingsresultatet kræver en godkendelse, sommetider implicit, eftersom det er nødvendigt med godkendelse fra forskellige videnskabelige og finansielle afdelinger i generaldirektoratet for at gennemføre Kommissionens udvælgelsesbeslutning for hvert projekt.

9.66. KOMMISSIONENS SVAR

Siden januar 2001 efter indførelsen af den praktiske vejviser for kontraktprocedurer for ekstern fællesskabsstøtte har de samme procedurer, standardpubliceringsformater og standardkontrakter været anvendt i hele verden i forbindelse med alle budgetudgifter — en udvikling, som potentielle bydende har sat stor pris på. En supplerende finansiell vejviser til ekstern fællesskabsstøtte er under forberedelse.

9.67. KOMMISSIONENS SVAR

Risikoen for, at en kontrahent kan fremsætte et falsk krav, eksisterer i enhver kontrakt. I henhold til de ny bestemmelser er det projektforvalterens ansvar at bekræfte, at omkostninger, der faktureres af kontrahenten, er acceptable. Den ny servicekontrakt indeholder et månedligt cashflow-skøn, der skal benyttes til at sikre, at afvigelser fra skønnet svarer til allerede kendte ændringer i eksperternes faktiske tidsforbrug og påløbne omkostninger.

9.68. KOMMISSIONENS SVAR

I henhold til de ny standardbestemmelser, der er indført i 2001, kan man for hver kontrakt identificere en projektadministrator, der repræsenterer den kontraherende myndigheds interesser. Projektadministratoren har ansvar for at kontrollere, hvordan kontrakten gennemføres, og de opnåede resultater. Herudover foretages der en uafhængig evaluering af programmerne for at løse spørgsmål vedrørende målrettethed, effektivitet, konsekvens og bæredygtighed.

Projektadministratorerne skal bekræfte, at fakturaerne afspejler de aktiviteter, der rent faktisk er udført af kontrahenterne

RETTENS BEMÆRKNINGER

(på basis af personligt kendskab til projektet gennem kontrolrapporter) før kontrollen med hensyn til betaling. Det forhold, at man i den ny servicekontrakt ikke længere stiller krav om, at bilagene skal kontrolleres, før regningerne kan betales, skulle betyde, at projektadministratorerne kan kontrollere kontraktens gennemførelse bedre i fremtiden.

Administrationsudgifter

9.69. Under planlægningen af revisionen af administrationsudgifterne, som svarer til ca. 5 % af det samlede budget, tog Retten hensyn til, at resultaterne af undersøgelsen af de hovedsystemer, som anvendes til kontrol af lønudbetalinger og tilvejebringelse af kontorarealer, i de forgående år generelt har været tilfredsstillende. I dette regnskabsår undersøgte Retten derfor indgående, hvordan kontrollerne af de indkøbsprocedurer, institutionerne anvender, når de skal erhverve varer og tjenesteydelser, fungerer. Resultaterne af denne undersøgelse findes i punkt 7.20-7.33. Retten konkluderer, at Kommissionens administrationsudgifter, som tegner sig for de fleste af udgifterne på dette område i de finansielle overslag, samt Parlamentets, Rådets og Domstolens udgifter var lovlige og formelt rigtige (jf. punkt 7.7). Beretningen om Revisionsrettens regnskaber udarbejdes af uafhængige revisorer og offentliggøres særskilt i EF-Tidende (jf. punkt 7.7).

KONKLUSION

Regnskabernes rigtighed

9.70. Med forbehold af de problemer, der er nævnt ovenfor, nemlig problemerne med anlægsaktiverne, samt at oplysningerne om acontobeløb og forskud ikke er dækkende, at de uindfriede forpligtelser er ansat for højt, og at der ikke er indgået budgetforpligtelser, navnlig inden for strukturfondene, og problemerne med beregningen af regnskabsresultatet, mener Retten, at regnskaberne er rigtige.

9.70. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil gerne understrege de forbedringer, der er indført med hensyn til regnskabernes rigtighed, specielt for så vidt angår anlægsaktiver, fordringer, økonomisk resultat og oplysninger, der medtages i bilagene til de finansielle oversigter (finansielle overslag, anormale uindfriede forpligtelser, pensioner, finansielle formidlere osv.). Visse af Rettens metodebemærkninger med hensyn til anlægsaktiver og økonomisk resultat kan Kommissionen ikke tilslutte sig. Den vil fortsætte sin indsats med hensyn til regnskabernes rigtighed og indførelsen af den ny regnskabsramme.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.71. Hertil kommer, at den nye kontoplan for budgettet betyder, at de samlede uindfriede forpligtelser vedrørende alle fire strukturfonde pr. udgangen af 1999 nu er opført under én enkelt artikel pr. mål. Specificeringsprincippet mister noget af sin betydning, når budgetposter får tildelt så store beløb.

9.72. Kommissionen opfordres til at ændre den del af forslaget til finansforordning, som vedrører opstilling og aflæggelse af regnskaber, så der tages hensyn til forslagene i ekspertundersøgelsen. Den bør endvidere påbegynde arbejdet med at definere en ny regnskabsramme baseret på periodiseringsprincippet og afsætte de nødvendige ressourcer hertil. Så længe moderniseringen af regnskabsopstillingen ikke er gennemført fuldt ud, afspejler regnskabsresultatet kun delvist den faktiske økonomiske stilling.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

9.73. De undersøgte kontrol- og forvaltningssystemer, bortset fra de systemer, der anvendes i den interne forvaltning af Unionen, er mangelfulde, navnlig er der mangler ved den måde, de anvendes på.

9.71. KOMMISSIONENS SVAR

Budgetstrukturen tjener til at samle bevillingerne til en given type foranstaltninger. De »afslutnings« poster, Retten omtaler, vedrører programmer, der blev truffet beslutning om før den nuværende periode for en givent mål, og dette er den logiske forbindelse mellem dem. Til gengæld er budgetposternes størrelsesorden ikke et lige så grundlæggende kriterium. Endvidere skulle bevillingerne til disse poster hurtigt aftage i de kommende år, og det er vigtigt at undgå hyppige ændringer i kontoplanen. I øvrigt kan der om nødvendigt foretages en opfølgning af gennemførelsen på et mere decentralt plan, eftersom der findes underopdelinger i regnskabet.

9.72. KOMMISSIONENS SVAR

Hvad angår forslaget om modernisering af regnskabet er der blevet udarbejdet et arbejdsdokument vedrørende projektets forskellige hovedpunkter og en handlingsplan. Kommissionen har i det ændrede forslag til finansforordning benyttet almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, gjort nærmere rede for årsregnskaberne og taget hensyn til forslagene i ekspertundersøgelsen. For at gøre regnskaberne mere rigtige bestræber Kommissionen sig på hvert år at forbedre de finansielle oversigter, bl.a. med hensyn til det økonomiske resultat.

9.73-9.76. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen gør efter sin egen opfattelse en betydelig indsats for at indføre kohærente kontrolsystemer og sikre en effektiv gennemførelse, særlig på landbrugsområdet, i forbindelse med strukturforanstaltninger, forskning og foranstaltninger udadtil. Reformen af Kommissionen og ændringen af finansforordningen er vigtige elementer i dette arbejde.

I forbindelse med den årlige gennemgang af forvaltningspolitikkerne er det fristende altid at hæve standarderne, så der rent faktisk kan være tale om en nettoforbedring i forhold til foregående års resultat, som imidlertid kan bedømmes negativt, eftersom standarden var blevet højnet. Institutionerne bør vogte sig mod at ændre det krævede præstationsniveau.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Sandsynligheden for, at der opstår fejl, og disses relative betydning er afhængig af bestemmelsernes kompleksitet. Dette bør der tages hensyn til, når der skal gives rimelig vished.

Endelig bør en sådan vurdering også tage hensyn til omkostningerne i forbindelse med de korrektionsforanstaltninger, der er nødvendige for at opnå et rimeligt niveau af uregelmæssigheder. Hvis der kun kan opnås marginale fordele gennem ny kontrol, kan man sætte spørgsmålstegn ved disses rentabilitet.

9.73. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har erkendt, at der er mulighed for yderligere udvikling af dens interne kontrolsystemer, og denne indsats er et vigtigt led i de igangværende reformer af den finansielle forvaltning. En forbedring af den finansielle forvaltning kan imidlertid ikke gennemføres fra den ene dag til den anden, og Retten vil være vidende om, at mange af de systemer, der omtales, rent faktisk blev indført, før reformprocessen blev indledt. De foranstaltninger, der er truffet som led i reformen, bl.a. udvikling af minimumskontrolstandarder, som Kommissionens tjenestegrene skal indføre samtidig med en ansvarliggørelse af de anvisningsberettigede tjenestegrene og den autonome vurdering af de interne kontrolsystemer, kan forventes at give sig udslag i væsentlige forbedringer i systemerne i fremtiden.

Naturligvis må Kommissionen også være opmærksom på, om dens partnere, der forvalter indirekte udgifter på dens vegne, deltager i arbejdet med at forbedre kontrollen. I den forbindelse er Kommissionen ved at træffe foranstaltninger til at forbedre kontrollen over sådanne udgifter. Kommissionen vil også fortsætte med at gøre en indsats for at forbedre systemerne som svar på Rettens særberetninger.

9.74. De generelle bestemmelser vedrørende kontrollen af strukturfondsaktionerne (forordning (EF) nr. 2064/97) sikrer ikke, at der foretages fuldstændig, konsekvent og effektiv kontrol. De sanktioner, der kan pålægges, hvis modtagernes anmeldelser ikke er korrekte, er ikke tilstrækkeligt afskrækkende, og bestemmelserne anvendes langt fra i deres helhed. På landbrugsområdet blev der konstateret svagheder ved gennemførelsen af IFKS. Svaghederne bestod i nogle tilfælde i, at dele af systemet ikke var iværksat i en sådan grad, at det var muligt at foretage effektiv kontrol, og i nogle tilfælde var dele af IFKS endog slet ikke iværksat

9.74. KOMMISSIONENS SVAR

Kontrolforpligtelserne i forbindelse med strukturforanstaltninger blev styrket og mere præcist defineret i forordning (EF) nr. 2064/97. For den ny programperiode 2000-2006 fastsætter forordning (EF) nr. 438/2001 og (EF) nr. 448/2001 yderligere detaljerede forpligtelser i forbindelse med medlemsstaternes forvaltning og kontrol af strukturfondene samt definerer procedurerne i forbindelse gennemførelse af finansielle korrektioner. Sanktioner mod individuelle støttemodtagere i forbindelse med uregelmæssigheder er medlemsstaternes ansvar, og disse har pligt til at overholde bestemmelserne i

RETTENS BEMÆRKNINGER

(jf. særberetning nr. 4/2001, punkt 74-80, EFT C 214 af 31.7.2001). Kontrolrammen for den del af den fælles landbrugspolitik, som ikke er omfattet af IFKS, bør udbygges yderligere. For de interne politikkers og de eksterne aktioners vedkommende, hvor Kommissionen er direkte ansvarlig for at gennemføre programmerne, har Rettens revision vist, at kontrolordningerne bør forbedres væsentligt og overholdes strengt.

9.75. Rettens revision af betalingstransaktionerne viser, at kontrolordningerne ikke hindrer, at fællesskabsmidlerne i alt for mange tilfælde anvendes regelstridigt.

9.76. Kommissionens styring af den interne kontrolproces er navnlig på decentralt plan ikke effektiv nok, og det er derfor ikke muligt at få rimelig sikkerhed for, at de transaktioner, der ligger til grund for betalingerne, som helhed er lovlige og formelt rigtige. Kommissionen bør udbygge forordningerne og rammebestemmelserne på kontrolområdet og styrke de eksisterende ordninger og sikre sig, at de anvendes fuldt ud, samt sørge for, at der indføres sådanne mekanismer på de områder, hvor de endnu ikke findes.

traktatens artikel 280. Proceduren for afslutning af programmer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2064/97 ville hjælpe til at sikre, at tidligere identificerede mangler og uregelmæssigheder korrigeres før indgivelse af den endelige udgifts-anmeldelse. Kommissionen vil fortsætte med at udvikle sin egen revision, specielt ved at foretage yderligere kontrol af, hvordan medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer kan sikre, at de er i overensstemmelse med Fællesskabets krav og i tilstrækkelig grad sikrer Fællesskabets midler.

På landbrugsområdet er Kommissionen enig i, at medlemsstaterne bør bestræbe sig på en integration af deres kontrolsystemer, og tilskynder dem hertil med både juridiske og praktiske midler. Med dette for øje findes der allerede særlige bestemmelser i den gældende lovgivning, som yderligere fremhæves i den igangværende IFKS-revision, og kontrolbesøg på stedet giver ofte anledning til henstillinger til medlemsstaterne. Med hensyn til andre landbrugsudgifter har sektorer, der ikke er omfattet af IFKS, deres egne former for kontrol. Endvidere har Kommissionen bestræbt sig på om muligt at justere kontrolformerne med IFKS' ved at indføre det samme system for identifikation af arealer og dyr, krydskontrol af databaser og risikoanalyse og kontrolprocedurer af samme art som dem, der anvendes i IFKS. I den forbindelse har Kommissionen truffet beslutning om betydelige finansielle korrektioner i de tilfælde, hvor der er afsløret manglende overholdelse af kontrolbestemmelserne.

Med hensyn til interne politikker på forskningsområdet har Kommissionen med femte rammeprogram indført væsentlige forbedringer til imødegåelse af potentielle risici i kontrolbestemmelserne, specielt med hensyn til udvælgelsesproceduren, forhandlingsfasen og forberedelsen af kontrakter. Samtidig er den interne kontrol blevet styrket og vil blive yderligere forbedret i forbindelse med Kommissionens reform. Der forventes yderligere forbedringer i næste rammeprogram.

Med hensyn til eksterne foranstaltninger fortsætter Kommissionen med at udvikle kontrolrammerne ved indførelsen fra januar 2001 af standardprocedurer (specielt for offentliggørelse af udbud og standardkontrakter), som nu gælder for alle EU-udgifter i forbindelse med eksterne udviklingsprogrammer. I øvrigt er der ved at blive udarbejdet en supplerende finansiel håndbog om eksternt fællesskabsstøtte.

BERETNING OM 6., 7. OG 8. EUROPÆISKE
UDVIKLINGSFONDS AKTIVITETER

BERETNING OM 6., 7. OG 8. EUF'S AKTIVITETER

INDHOLD	Punkt
Kapitel I — Gennemførelsen af 6., 7. og 8. EUF pr. 31. december 2000	1-29
Stillingen ved udgangen af regnskabsåret 2000	1-10
Særlige forhold ved budgetgennemførelsen i regnskabsårets løb	11-27
Almindelige reserver oprettet under de tre EUF under gennemførelse	12
Betalingsniveauet ligger under det tilsigtede mål	13
Udnyttelsen af forpligtelserne under 8. EUF skal bedømmes forsigtigt	14-16
Den langsomme gennemførelses indvirkning på midtvejsrevisionen af den programmerbare bistand	17-20
Stabex-midlernes faktiske frigørelsesgrad	21-27
Konklusion og anbefalinger	28-29
Kapitel II — Revisionserklæring om De Europæiske Udviklingsfonde	30-38
Revisionserklæring om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds (EUF) aktiviteter i regnskabsåret 2000	I-IV
Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen	30-38
Indledning	30-32
Regnskabernes rigtighed	33-37
De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed	38
Kapitel III — Opfølgning af tidligere bemærkninger: AVS-landenes Generalsekretariat	39-51
Indledning	39
Revisionsrettens årsberetning for 1990 og GD for Finanskontrols beretning for 2000	40-41
Finansiering med et fast beløb i henhold til finansieringsaftalen for perioden 2000-2004	42-44
Forhøjelsen af finansieringen	45-46
Finansieringen er uafhængig af arbejdsbyrden	47
Kommissionens kontrol	48
Konklusion	49-50
Anbefaling	51

Kapitel IV — De væsentligste bemærkninger i særberetninger, Retten har offentliggjort siden sidste dechargeprocedure	52-54
Særberetning nr. 5/2001 om counterpartmidler hidrørende fra strukturtilpasningsstøtte i form af direkte budgetstøtte (7. og 8. EUF)	52-54
Rettens revision	52
Konklusion og anbefalinger	53-54
Kapitel V — Andre bemærkninger	55-61
Decentraliseringen af forvaltningen af bevillingerne er ikke i overensstemmelse med finansforordningen	55
Tilpasning af betingelserne for samarbejde med AVS-lande, der er involveret i væbnede konflikter	56
Eksterne revisioner, Kommissionens tjenestegrene har fået foretaget	57-61

KAPITEL I — GENNEMFØRELSEN AF 6., 7. OG
8. EUF PR. 31. DECEMBER 2000

Stillingen ved udgangen af regnskabsåret 2000

1. Retsgrundlaget for De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) er de internationale aftaler ⁽¹⁾, som Den Europæiske Unions medlemsstater har indgået med 71 lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) ⁽²⁾, og Rådets afgørelser om associering af 24 oversøiske lande og territorier (OLT). Kommissionen er sammen med AVS-staterne ansvarlig for forvaltningen af udviklingsfondene, uden at dette i øvrigt indskrænker Den Europæiske Investeringsbanks ansvar for iværksættelsen af bestemte finansielle instrumenter ⁽³⁾.

2. Hver EUF består af en samlet finansiel tildeling, der hidrører fra bidrag fra medlemsstaterne, og som fordeles på fire områder:

- a) *programmerbar bistand*, der principielt finansierer iværksættelsen af udviklingsprojekter inden for de nationale vejledende programmer (NVP), der er indgået aftale om med hver enkelt AVS-stat. Siden 8. EUF's ikrafttræden er beløbet til NVP blevet frigjort i to rater (jf. punkt 18),
- b) *ikke-programmerbar* bistand til særlige samarbejdsområder såsom støtte til landbrugs- og minedriftsprodukter,
- c) *støtte til strukturtilpasning* i form af budgetstøtte og støtte til modtagerstaternes betalingsbalance,
- d) *en almindelig reserve*, der er oprettet i regnskabsåret 2000, og som omfatter alle endnu ikke øremærkede midler.

Det grundlæggende princip for gennemførelsen af EUF er, at Kommissionen (den ledende anvisningsberettigede) og en national anvisningsberettiget i hvert land i fællesskab forvalter midlerne. Kun Kommissionen kan

⁽¹⁾ Den første aftale, Yaoundé-konventionen, går tilbage til 1964.

⁽²⁾ Med Cotonou-aftalen af 23. juni 2000 er antallet af disse stater nået op på 77.

⁽³⁾ Risikovillig kapital og rentegodtgørelser.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

godkende finansieringsafgørelser (primære forpligtelser), og den forelægger alle finansieringsforslag på over to millioner euro for EUF-Udvalget, der består af repræsentanter for Den Europæiske Unions medlemsstater, til forudgående udtalelse. Finansieringsafgørelserne iværksættes derefter i form af delegerede bevillinger, der overføres til de nationale anvisningsberettigede (sekundære forpligtelser eller kontrakter).

3. 6. ⁽⁴⁾, 7. ⁽⁵⁾ og 8. ⁽⁶⁾ EUF er i 2000 blevet gennemført sideløbende, for selv om de i princippet var tidsbegrænset til fem år, gælder der ikke nogen tidsbegrænsning for anvendelsen af de tildelte bevillinger ⁽⁷⁾. Kommissionen overfører først restbeløbet til en efterfølgende fond, når den vurderer, at gennemførelsen af en fond nærmer sig sin afslutning. Cotonou-aftalen, som skal danne retsgrundlag for 9. EUF, blev undertegnet den 23. juni 2000. Den er endnu ikke ratificeret, men AVS-EF-Ministerrådet vedtog den 27. juli 2000, at den skulle anvendes allerede fra den 2. august 2000. I medfør af denne afgørelse blev Kommissionen beføjet til at påbegynde programmeringen af 9. EUF og til at anvende de nye procedurer på hovedparten af de ikke-tildelte midler fra de EUF, der stadig er under gennemførelse. Endvidere blev Kommissionen bemyndiget til at fortsætte finansieringen af den ikke-programmerbare bistand og af de institutioner og organer, der er oprettet ved fjerde Lomé-konvention. De midler fra EUF under gennemførelse ⁽⁸⁾, der overføres til en reserve, frigøres efter Cotonou-aftalens retningslinjer, men først når Rådet har vedtaget finansforordningen for 9. EUF (jf. punkt 12).

4. I overensstemmelse med artikel 67, stk. 2, i finansforordningen for 8. EUF har Kommissionen forelagt en analyse af finansforvaltningen i regnskabsåret 2000. Det er en positiv udvikling, for i de to forudgående regnskabsår blev der ikke udarbejdet et sådant dokument til belysning af forvaltningsregnskabet. Analysen kan imidlertid forbedres på mange punkter, for den er kun en beskrivelse af de sektorer, EUF yder støtte til.

3. *Straks ved ikrafttrædelsen af AVS-EF-partnerskabsaftalen i medfør af Cotonou-aftalen, som skal være styrende for 9. EUF, vil de uudnyttede saldi fra de foregående EUF blive overført til 9. EUF. Finansforordningen vedrørende 9. EUF er under udarbejdelse og vil være klar inden partnerskabsaftalens ikrafttrædelse.*

4. *Kommissionen foretog i henhold til artikel 67, stk. 2, i finansforordningen en analyse af den finansielle forvaltning i regnskabsåret 2000. Kommissionen er sig bevidst, at denne analyse vil kunne uddybes i fremtiden, hvor der vil blive taget hensyn til de af Revisionsretten anførte elementer.*

⁽⁴⁾ Tredje Lomé-konvention (EFT L 86 af 31.3.1986).

⁽⁵⁾ Fjerde Lomé-konvention (EFT L 229 af 17.8.1991).

⁽⁶⁾ Aftale om ændring af fjerde Lomé-konvention undertegnet på Mauritius (EFT L 156 af 29.5.1998).

⁽⁷⁾ Jf. artikel 7, stk. 1, i den interne aftale af 20. december 1995 (EFT L 156 af 29.5.1998).

⁽⁸⁾ For så vidt angår disse midler, har det ingen betydning, om Cotonou-aftalen bliver ratificeret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5. Der gives f.eks. ikke en redegørelse for, hvordan aktionerne til bekæmpelse af fattigdom er gennemført i praksis. Det nævnes ikke i analysen, at der er igangsat nye tværgående programmer inden for sundhed og private virksomheder, selv om der anvendes særlige procedurer i forbindelse med disse programmer. Problemerne med at få udnyttet midlerne (sekundære forpligtelser, betalinger) analyseres ikke i dybden, og de konklusioner, der drages, er ikke i alle tilfælde velfunderede. Der gås let hen over den lave gennemførelsesgrad for betalingerne, og den fremstilles først og fremmest som et konjunkturbetinget problem, som er opstået på grund af den lave udnyttelse af forpligtelserne i 1999, og som skulle blive løst i 2001 og 2002, fordi udnyttelsesgraden for forpligtelserne i 2000 er så høj. De dybereliggende strukturelle årsager til det lave betalingsniveau (undertiden mangelfuld programmering og udformning af projekterne, tunge procedurer, svagheder ved de nationale forvaltninger), som hænger sammen med vanskelighederne med iværksættelsen af Lomé-konventionerne, berøres slet ikke eller kun ganske kort. Omsættelsen af afgørelser til kontrakter betegnes i den forbindelse som »særlig positiv«. Anvendelsesgraden for de sekundære forpligtelser (samlet og til NVP) sammenholdt med beløbet for nettomidlerne eller med beløbet for tildelingerne til den programmerbare bistand er imidlertid foruroligende for både 7. og 8. EUF's vedkommende (jf. punkt 9 og 14). Analysen indeholder ikke bemærkninger om de finansielle instrumenter, som iværksættes i etaper, såsom Stabex-rammerne for gensidige forpligtelser og aftaleprotokollerne om frigørelse af budgetstøtte hidrørende fra strukturtilpasningsstøtte. De konflikter eller spændinger, der er opstået i en række lande som følge af krænkelse af menneskerettighederne eller af de demokratiske principper, og som medfører suspension af bistanden, nævnes kun lige, men de analyseres ikke. I øvrigt anbefalede Retten i 1999⁽⁹⁾, at EUF's balance blev opstillet på en enklere måde, så den blev nemmere at læse, men der er ikke sket nogen ændringer på dette område.

6. **Tabel 1** viser gennemførelsen af 6., 7. og 8. EUF pr. 31. december 2000. I regnskabsåret 2000 androg betalingerne 1 548 millioner euro. De var på 1 275,4 millioner euro i 1999. Forpligtelserne⁽¹⁰⁾ efter fradrag af frigørelser beløb sig i regnskabsåret 2000 til 3 758 millioner euro. De var på 2 692,8 millioner euro i 1999.

⁽⁹⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, beretningen om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter, punkt 9 (EFT C 342 af 1.12.2000).

⁽¹⁰⁾ Finansieringsafgørelser. Disse afgørelser vises ikke særskilt i tabel 1, for de tilsvarende betalinger foretages lidt efter lidt.

KOMMISSIONENS SVAR

5. Blandt årsagerne til det lave sekundære betalings- og forpligtelsesomfang kan bl.a. fremhæves:

- den lave absorptionskapacitet blandt mange af AVS-staternes administrationer
- anvendelsen af princippet om god regeringsførelse, som har ført til, at Kommissionens virke i visse lande er stillet i bero
- den betydning, som Kommissionen tillægger såvel de kvalitative aspekter (resultater og gennemslagskraft) som de kvantitative aspekter
- reformen af forvaltningen af den eksterne bistand, hvis virkninger ikke umiddelbart er konstaterbare
- overflytningen af personale ved delegationerne i AVS-staterne til andre zoner; der mindes i den forbindelse om, at antallet af tjenestemænd ved Kommissionen, der er ansvarlige for forvaltningen af bistanden, er utilstrækkeligt.

Revisionsretten har ved mange lejligheder fremsat bemærkninger om udformningen, hvoraf nogle er godtaget af Kommissionen. Under udarbejdelsen af regnskaberne for regnskabsåret 2000 finansierede Kommissionen en undersøgelse med henblik på at forbedre og modernisere udformningen af EUF's regnskaber, efter at der var foretaget en lignende undersøgelse af Kommissionens budgetregnskaber. Denne undersøgelse er nu afsluttet, og resultaterne vil om muligt blive anvendt ved udarbejdelsen af regnskaberne for regnskabsåret 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7. Den disponible saldo til nye afgørelser er reduceret meget (37,4 %), eftersom den er faldet fra 9 822,3 millioner euro pr. udgangen af 1999 til 6 147,7 millioner euro pr. udgangen af 2000. Denne udvikling skyldes navnlig, at der er truffet finansieringsafgørelser om væsentligt større beløb under 8. EUF. Det kumulerede beløb for ikke-afviklede afgørelser er steget med 71 % på ét år. Umiddelbart kunne man tro, at netto reduktionen af den disponible saldo til nye afgørelser skyldes, at EUF er blevet gennemført i et hurtigere tempo end de forudgående regnskabsår. Det er imidlertid ikke tilfældet, for en analyse af udnyttelsesgraden (betalinger/nettomidler) og procenten for indgåede kontrakter (delegerede bevillinger/nettomidler) bekræfter, at det tager lang tid at få frigjort EUF's midler (jf. **tabel 2**).

7. Selvom betalingerne vedrørende år 2000 er lavere end overslagene, er de 21 % højere end i 1999. Dette viser en tydelig tendens til forbedring af betalingerne. Denne tendens vil antagelig blive bekræftet i fremtiden, eftersom Kommissionen — ud over de delegerede bevillingers store omfang i 2000 — vil benytte direkte budgetstøtte til at støtte bestemte sektorer (støtte til nationale programmer for sektorpolitikker), hvor det er muligt (udgiftskædens kvalitet, passende kontrol).

Tabel 1 — Gennemførelsen af 6., 7. og 8. EUF pr. 31. december 2000

(mio. EUR)

Disponible bevillinger og udnyttelse (AVS + OLT)	6. EUF (udløb 1990)	7. EUF (udløb 1995)	8. EUF (udløb 2002)	I alt 31.12.2000	I alt 31.12.1999
Oprindelig tildeling	7 500,0	10 940,0	12 840,0	31 280,0	31 280,0
Særligt EIB-bidrag	60,0			60,0	60,0
Faktiske indtægter	8 104,8 ⁽¹⁾	9 676,3 ⁽²⁾	1 859,6 ⁽⁴⁾	19 640,7	17 720,2
Beløb, som endnu ikke er indkaldt fra medlemsstaterne	—	2 065,5 ⁽³⁾	11 040,2 ⁽³⁾	13 105,7	14 943,1
Overførsler mellem 6. og 7. EUF	(181,7)	181,7	—	0,0	0,0
Overførsler mellem 7. og 8. EUF	—	(315,0)	315,0	0,0	0,0
Overførsler mellem 6. og 8. EUF	(94,0)		94,0	0,0	0,0
Nettobeløb til rådighed	7 829,1	11 608,5	13 308,8	32 746,4	32 663,3
Betalinger før 2000	7 035,3	8 021,2	1 011,2	16 067,7	14 792,2
Betalinger i 2000	100,8	478,2	969,1	1 548,1	1 275,4
Forpligtelsesafgørelser, hvor forpligtelsen ikke er afviklet	360,0	2 255,1	6 367,8	8 982,9	6 773,4
Udnyttelse	7 496,1	10 754,5	8 348,1	26 598,7	22 841,0
Disponibel saldo til nye formål	333,0	854,0	4 960,7	6 147,7	9 822,3

⁽¹⁾ Inklusive en overførsel fra 4. EUF og renter af bankindeståender.

⁽²⁾ Inklusive en overførsel fra 5. EUF og renter af bankindeståender.

⁽³⁾ Inklusive moms, der skal inkasseres hos medlemsstaterne.

⁽⁴⁾ Inklusive renter af Stabex-midler.

Kilde: Revisionsretten.

Tabel 2 — Forpligtelser og betalinger under 6., 7. og 8. EUF pr. 31. december 2000

(mio. EUR)

Bevillingernes art	6. EUF		7. EUF		8. EUF	
	Kumuleret	% NM	Kumuleret	% NM	Kumuleret	% NM
Nettomidler (NM)	7 829,1		11 608,5		13 308,8	
Primære forpligtelser	7 496,1	96	10 754,4	93	8 348,1	63
Sekundære forpligtelser	7 258,5	93	9 363,1	81	3 796,3	29
Betalinger	7 136,1	91	8 499,4	73	1 980,3	15

Kilde: Revisionsretten.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8. 15 år efter ikrafttrædelsen af 6. EUF var 91 % af nettomidlerne blevet udbetalt. I 2000 blev der kun udbetalt yderligere 2 %. Udnyttelsesgraden for 7. EUF var ved udgangen af tiende år af dens gyldighedsperiode 73 %. Det svarer til en stigning på 4 procentpoint, som var lidt mindre end i 1999 (5,3 procentpoint). Udnyttelsesgraden for 8. EUF steg ganske vist med 8 procentpoint, men var ved udgangen af det tredje år af dens gyldighedsperiode kun nået op på 15 % i alt, selv om der var udbetalt forskud på 350 millioner euro til internationale pengeinstitutter (Verdensbanken og EIB) til initiativet til afhjælpning af en række højt forgældede fattige landes gældsproblemer (HIPC). Udnyttelsesgraden for de sekundære forpligtelser (kontrakter), som for 7. og 8. EUF var på henholdsvis 81 % og 29 %, viser, at aktionerne stadig gennemføres for langsomt.

9. Der er flere grunde til, at EUF stadig gennemføres for langsomt, bl.a. *de facto*- eller *de jure*-suspenderingen af bistanden til AVS-stater, der er involveret i konflikter (Angola, Etiopien, Eritrea...) eller ramt af indre uroligheder (Haiti, Fiji, Côte d'Ivoire...). Det gælder mere generelt for de nationale administrationer i AVS-staterne, at de trods støtten fra EUF og andre bidragsydere i form af faglig bistand har problemer med at absorbere støtten. Det er en af årsagerne til, at tempoet i det finansielle og faglige samarbejde er så langsomt. En anden årsag er Kommissionens forvaltning af støtten. Selv om der opereres med målsektorer, spredes aktionerne på en lang række områder, og gennemførelsesprocedurerne (kontrakter og betalinger) er stadig tunge. Kvaliteten af projektforberedelsen er stadig ikke god nok⁽¹¹⁾, selv om der er sket fremskridt på dette område, efter at der for nylig blev oprettet en horisontal gruppe til kvalitetskontrol⁽¹²⁾.

9. Revisionsretten nævner tre dybtgående strukturelle årsager til det lave betalingsniveau:

— Til tider mangelfuld programmering og udformning af projekter, tunge procedurer og svage nationale administrationer.

Programmeringen og projekternes udformning

Programmeringen: Kommissionen fastsatte i sin meddelelse af 26. april 2000 en række højt prioriterede områder for Fællesskabets udviklingsbistand. Der blev valgt seks koncentrationssektorer, hvor Fællesskabets indsats har en særlig forædlingsværdi i forhold til de øvrige donoreres indsats. Programmeringen af samarbejdsstrategierne for AVS-staterne i forbindelse med iværksættelsen af 9. EUF er under forberedelse og i overensstemmelse med denne politiske målsætning. På mellemlang sigt vil resultatet være et begrænset antal projekter/programmer pr. land til støtte for sektorpolitikkerne og nedbringelse eller fuldstændigt ophør af spredte aktiviteter.

Projekternes udformning: Der gøres en særlig indsats for at forbedre projekternes udformning. Samlingen fra den 1. januar 2001 af projektførelsen (fastlæggelse, gennemførelse og evaluering) under Samarbejdskontoret EuropeAid er en del af denne indsats (der henvises til punkt 7 i Revisionsrettens beretning), hvorved der er indført systemer til kvalitetskontrol af projekter og programmer (QSG). Sideløbende dermed er der lagt betydelig vægt på efteruddannelse

⁽¹¹⁾ Jf. punkt 28-47 i særberetning nr. 21/2000 om forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande (EFT C 57 af 22.2.2001).

⁽¹²⁾ Quality support group.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

af det personale, der beskæftiger sig med de enkelte sager (project manager).

Gennemførelsesprocedurerne:

Kommissionen har med succes indledt en forenkling af de procedurer, der gælder for indgåelsen af kontrakter inden for rammerne af samarbejdet med tredjelande. Disse nye forenklede regler vil blive anvendt, så snart Cotonou-aftalen er ratificeret. Sideløbende dermed har Kommissionen i år påbegyndt en dekoncentration af beføjelser fra hovedsædet til delegationerne i tredjelande, herunder seks delegationer i AVS-staterne. Umiddelbart er de tjenester i hovedsædet, der tager sig af den finansielle og kontraktmæssige forvaltning af AVS-projekter, blevet udbygget.

De svage nationale administrationer

De svage nationale administrationer er ofte et handicap for en vellykket gennemførelse af projekter og programmer. Efter Kommissionens opfattelse er mangelen på institutionel kapacitet en hindring for den bæredygtige udvikling og fattigdomsbekæmpelsen. Det er grunden til, at den som koncentrationssektor for udviklingsbistanden under 9. EUF har fastsat en udbygning af den institutionelle kapacitet. Som led i den igangværende programmering vælger nogle AVS-stater institutionel udbygning som koncentrationssektor.

Hvad angår Cotonou-aftalen og iværksættelsen af 9. EUF, er der truffet adskillige foranstaltninger til forbedring af programmeringen (forstærket koncentration), forenkling af procedurerne og stramning af projektforberedelsen.

10. I regnskabsåret 2000 besluttede Kommissionen som noget meget væsentligt at gennemføre en reform af forvaltningen af bistanden til tredjelande. Reformen går ud på at rationalisere metoderne (mere stringent programmering og decentralisering) og at opbygge strukturer (oprettelsen af EuropeAid-kontoret og styrkelsen af Kommissionens eksterne delegationer), som først og fremmest skal give sikkerhed for hurtigere projektplanlægning og -forvaltning og bedre kvalitet. Reformen vil dog næppe give målelige resultater på kort sigt. Endvidere har Kommissionens GD for Finanskontrol i februar 2000 fremlagt en rapport om finansforvaltningen af EUF med forslag til aktioner på forskellige områder (harmonisering af de finansielle bestemmelser og de interne instrukser, rationalisering af procedurerne for undertegnelse af finansieringsaftaler og kontrakter mv.). Ved udgangen af maj 2001 havde Kommissionens

10. Reformen af forvaltningen af den eksterne bistand er en grundlæggende etape, og resultaterne deraf vil givetvis ikke blive synlige på kort sigt, men først i takt med, at de vigtigste emner, der danner grundlag for reformen, når de fastlagte mål. I den sammenhæng vil reformindsatsen, bl.a. hvad angår dekoncentrationen af hovedsædets beføjelser til delegationerne, ikke kunne få nogen mærkbare virkninger på kort sigt. Der mindes om, at processen med den første bølge af dekoncentrerede delegationer vil blive afsluttet i 2004, og det vil derfor først være fra dette tidspunkt, at man kan vurdere virkningerne af dette arbejde.

Den organisatoriske struktur i Samarbejdskontoret EuropeAid omfatter et direktorat for operationel støtte, der har til opgave at forberede procedurer og finansielle systemer. De finansielle systemer er blevet ændret for at opfylde målene for

RETTENS BEMÆRKNINGER

anvisningsberettigede tjenestegrene ikke truffet konkrete foranstaltninger som reaktion på denne rapport.

Særlige forhold ved budgetgennemførelsen i regnskabsårets løb

11. **Tabel 3** viser for hvert af de finansielle instrumenter under 6., 7. og 8. EUF budgetgennemførelsen pr. 31. december 2000.

Almindelige reserver oprettet under de tre EUF under gennemførelse

12. Med retsgrundlag i artikel 3, stk. 3, litra b), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse af 27. juli 2000 vedtog Kommissionen den 15. december 2000 at oprette en almindelig reserve på i alt 1 433,4 millioner euro (jf. **tabel 3**). For 8. EUF's vedkommende er denne reserve (10,7 % af den samlede oprindelige tildeling) oparbejdet efter en drastisk nedskæring af tildelingerne svarende til de

KOMMISSIONENS SVAR

reformen. Med hensyn til harmoniseringen af kontraktprocedurerne for EUF er det imidlertid nødvendigt, at Cotonou-aftalen er ratificeret af medlemsstaterne, før de kan træde i kraft.

12. *Hvad angår fodnote 14, har Kommissionen noteret sig de af CIU/CVU's revisorer fremsatte bemærkninger vedrørende centrets regnskabsår 1997, 1998 og 1999. Den har undersøgt CIU's nuværende direktørs svar på disse bemærkninger og har foreslået Rådets AVS-gruppe, at der foretages en revision af disse tre regnskabsår. Rådets AVS-gruppe besluttede således at nægte at give décharge for*

Tabel 3 — Budgetgennemførelsen for hvert finansielt instrument pr. 31. december 2000 ⁽¹⁾

(mio. EUR)

	6. EUF		7. EUF		8. EUF	
	5 174,3		6 070,6		6 547,9	
Tildeling til NVP + RVP ⁽²⁾	Kumuleret	% af tildeling	Kumuleret	% af tildeling	Kumuleret	% af tildeling
Primære forpligtelser	4 891,4	95	5 531,3	91	4 360,9	67
Sekundære forpligtelser	4 682,6	90	4 562,0	75	931,7	14
Betalinger	4 578,4	88	3 953,5	65	453,9	7
Tildeling til strukturtilpasning	6,0		1 152,6		1 650,0	
Primære forpligtelser	6,0	100	1 152,6	100	1 352,0	82
Sekundære forpligtelser	6,0	100	1 149,3	100	848,4	51
Betalinger	5,4	90	1 137,5	99	641,9	39
Tildeling til ikke-programmerbar bistand	2 529,2		3 778,7		3 770,8	
Primære forpligtelser	2 509,4	99	3 702,4	98	2 635,1	70
Sekundære forpligtelser	2 485,1	98	3 362,5	89	2 016,2	53
Betalinger	2 468,7	98	3 168,5	84	884,5	23
Almindelig reserve	9,5		47,4		1 376,5	

⁽¹⁾ Af hensyn til overskueligheden er gennemførelsen af diverse foranstaltninger og udnyttelsen af restbeløbene fra 4. og 5. EUF, som vises i EUF's regnskaber, ikke medtaget her. Derfor kan denne tabel ikke sammenholdes med tabel 1 og 2.

⁽²⁾ NVP = nationalt vejledende program; RVP = regionalt vejledende program.

Kilde: Revisionsretten.

RETTENS BEMÆRKNINGER

disponible restbeløb fra de finansielle støtteinstrumenter vedrørende landbrugsråvarer (Stabex: - 63 %) og mineprodukter (Sysmin: - 79 %). Reserven skal anvendes til finansiering af de afgørelser, AVS-EF-Ministerrådet traf ved udgangen af året 2000⁽¹³⁾, og som andrager i alt 299 millioner euro fordelt på følgende programmer: programmet for regionalt samarbejde imellem AVS-staterne — handelsudvikling (100 millioner euro), programmet »Proinvest« (110 millioner euro), Centret for Virksomhedsudviklings budgetter (20 millioner euro)⁽¹⁴⁾, Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (12 millioner euro) samt AVS-Sekretariatet (8 millioner euro).

Betalingsniveauet ligger under de tilsigtede mål

13. Ifølge rapporten fra AVS-EF-Udvalget for udviklingsfinansieringssamarbejde⁽¹⁵⁾ fra juni 2000 havde Kommissionen sat sig som mål, at de årlige betalinger ekskl. aktionerne under initiativet til afhjælpning af en række højt forgældede fattige landes gældsproblemer (HIPC) skulle nå op på 1 985 millioner euro. De samlede betalinger under samtlige EUF (ekskl. HIPC) androg imidlertid 1 198 millioner euro. Betalingsniveauet er særlig lavt, for så vidt angår tildelingerne til de nationale og regionale vejledende programmer: 719 millioner euro, dvs. 28 % under målet på 1 000 millioner euro⁽¹⁶⁾. Dette forhold skyldes navnlig, at det tager så lang tid at afslutte kontrakter (sekundære forpligtelser) under 7. og navnlig 8. EUF. Under 8. EUF andrager de kumulerede sekundære forpligtelser pr. 31. december 2000 kun 14 % af tildelingen til programmerbar bistand (jf. **tabel 3**).

KOMMISSIONENS SVAR

regnskabsårene 1997, 1998 og 1999; den godkendte den af Kommissionen udarbejdede opgavebeskrivelse for en finansiel og organisatorisk revision og bemyndigede Kommissionens repræsentant til at give AVS-parten meddelelse derom. Denne revision finansieres af Kommissionen; den skal igangsættes øjeblikkeligt og vil blive foretaget af uafhængige konsulenter ved anvendelse af den rammekontrakt, der er udarbejdet af Samarbejdskontoret EuropeAids revisionskontor. Kommissionen har foreslået, at revisionsarbejdet og virkeliggørelsen af de dermed forbundne henstillinger overvåges af en paritetisk ad hoc-arbejdsgruppe.

13. Der henvises til svarene under punkt 7 og 9.

⁽¹³⁾ AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 3/2000 af 15. december 2000 (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 38).

⁽¹⁴⁾ Den seneste rapport fra CIU/CVU's revisorer, rapporten for regnskabsåret 1999, omtaler alvorlige mangler ved CIU's forvaltning og anbefaler CIU's øverste myndighed at lade udarbejde en rapport om de forudgående fire års forvaltning.

⁽¹⁵⁾ 2112/2/00 Rev. 2 af 9. juni 2000.

⁽¹⁶⁾ Jf. erklæring fra kommissær Poul Nielson på mødet i Rådet (udviklingssamarbejde) den 10. november 2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Udnyttelsen af forpligtelserne under 8. EUF skal bedømmes forsigtigt

14. I regnskabsåret 2000 androg finansieringsafgørelserne alene under 8. EUF 3 614 millioner euro. I 1999 var det tilsvarende beløb 2 510 millioner euro, der er altså tale om en stigning på 43 %. For så vidt angår de delegerede bevillinger, er stigningen endnu mere markant (111 %). Denne udvikling skyldes imidlertid først og fremmest omfanget af de finansieringer, der er godkendt inden for rammerne af instrumenterne for hurtig udbetaling (strukturtilpasning og initiativet til afhjælpning af en række højt forgældede fattige landes gældsproblemer (HIPC)). Her er der tale om en grundlæggende ændring i EU-AVS-samarbejdet. I regnskabsåret 2000 tegner alene HIPC-initiativet sig for 1 milliard euro i primære og sekundære forpligtelser. Tager man ikke dette beløb i betragtning, er den årlige stigning i primære og sekundære forpligtelser under 8. EUF kun på 4 %.

15. Den høje udnyttelse af forpligtelserne under 8. EUF til ikke-programmerbar bistand skal også bedømmes forsigtigt, for herunder hører bl.a. instrumenterne Stabex, Sysmin og initiativet til afhjælpning af en række højt forgældede fattige landes gældsproblemer (HIPC). Pr. 31. december 2000 udgør de kumulerede primære og sekundære forpligtelser under denne ikke-programmerbare bistand henholdsvis 70 % og 53 % af tildelingen (jf. **tabel 3**). Fra denne tildeling er imidlertid trukket 1 290 millioner euro svarende til de restbeløb, der er overført til den almindelige reserve (jf. punkt 12). Var tildelingen forblevet uændret på 1999-niveauet, ville udnyttelsesgraden for ikke-programmerbar bistand under 8. EUF kun være på 52 % for de primære forpligtelsers og 40 % for de sekundære forpligtelsers vedkommende.

16. Analysen viser, at når det i 2000 i nogen grad er lykkedes Kommissionen at få gang i frigørelsen af EUF-bistanden, skyldes det, at den har truffet foranstaltninger, som ikke forudsatte individuelle procedurer, der involverede EUF's nationale anvisningsberettigede.

Den langsomme gennemførelses indvirkning på midtvejsrevisionen af den programmerbare bistand

17. Retten påpegede allerede i årsberetningen for 1999, at frigørelsen af den programmerbare bistand i de enkelte lande går langsomt, og det bekræfter EUF's forvaltningsregnskab for regnskabsåret 2000. Ved udgangen af 2000

14. Kommissionen er sig bevidst, at den dynamik, der blev fastlagt i 2000 vedrørende finansieringsafgørelserne og de delegerede bevillinger, for en stor dels vedkommende kan tilskrives størrelsen af de finansieringsafgørelser, der blev truffet vedrørende instrumenterne med hurtig udbetaling. Denne udvikling er i overensstemmelse med Kommissionens nye politik, der inden for rammerne af dens overordnede strategi har til formål i endnu højere grad at koncentrere EU-aktiviteterne om et begrænset antal områder og højt prioriterede sektorer, herunder forstærket anvendelse af budgetstøtte. Denne koncentration letter ligeledes komplementariteten, koordinationen og samfinansieringen med andre donorer såsom iværksættelsen af initiativet vedrørende de stærkt gældstyngede fattige landes gæld (HIPC), hvortil Fællesskabet ved siden af medlemsstaterne i overensstemmelse med AVS-staternes ønsker har ydet et betydeligt bidrag som kreditor, men især som donor.

17. Blandt de i tabel 4 anførte lande har fire været involveret i internationale konflikter (Congo (Brazzaville), Den Demokratiske Republik Congo (Kinshasa), Etiopien og Rwanda).

RETTENS BEMÆRKNINGER

havde tretten lande udbetalt under 85 % af beløbet til det vejledende program under 6. EUF. 25 lande har efter ti år udbetalt mindre end 70 % af den samlede programmerbare tildeling under 7. EUF. **Tabel 4** viser de lande, der henhører under begge kategorier. I samtlige AVS-lande taget under ét og i hvert enkelt af de større geografiske områder slår forsinkelsen i gennemførelsen for 8. EUF's vedkommende allerede igennem ved udgangen af det tredje gennemførelsesår. Som det fremgår af **tabel 5.a**, overstiger de kumulerede betalinger nemlig ikke 9 % af det samlede beløb for den første rate til NVP.

18. Midtvejsrevisionen af de nationale og regionale vejledende programmer under 8. EUF fandt sted i regnskabsåret 2000 (jf. **tabel 5.a** og **5.b**). Formålet med den var ud fra forskellige kriterier (jf. punkt 19 og 28) at fastsætte den anden rate af den programmerbare bistand og i givet fald at tage stilling til, om bestemte lande skulle tildeles supplerende midler. Da midtvejsrevisionen var afsluttet, lå NVP-beløbet for alle AVS-lande taget under ét kun 3,7 % under det beløb, der blev tildelt, da 8. EUF trådte i kraft. Det betyder, at hovedparten af de disponible midler fra den anden rate blev fordelt trods de problemer, en række lande har med at udnytte midlerne (jf. punkt 9).

KOMMISSIONENS SVAR

I Nigeria var bistanden længe stillet i bero, men er for nylig genoptaget. Bistanden er også stillet i bero for Togos vedkommende.

Det skal bemærkes, at vanskelighederne ved at absorbere EUF-midlerne for Barbados og Trinidad og Tobagos vedkommende skyldes, at den programmerbare bistand er forholdsvis begrænset i forhold til de øvrige investeringsformer.

Hvad angår tabel 5, skal der tages hensyn til, at 8. EUF først trådte i kraft i juni 1998, og at finansieringsafgørelserne først blev ført ud i livet fra 1999 og 2000 at regne. Selv om denne procentsats ved første øjekast kan forekomme lille, viser erfaringerne, at den må betragtes som normal. I realiteten forløber iværksættelsen altid langsommere end i perioden med fuldstændig gennemførelse, hvor arbejdet foregår med fuld styrke.

18. *Afgørelsen om det nationale vejledende programs anden rate baseres ikke kun på kriteriet »omfang af tilvejebringelse af midler«. I henhold til artikel 282, stk. 4, var der sammenlagt syv kriterier at anvende.*

Der blev i den forbindelse foretaget en vurdering af evalueringskriterierne i forbindelse med iværksættelsen af den programmerbare bistand, hvor der bl.a. blev foretaget en undersøgelse af:

- *opfyldelsen af de forpligtelser, der er indgået vedrørende iværksættelsen af sektorpolitikkerne og de makroøkonomiske politikker*

Tabel 4 — Forsinkelser i gennemførelsen af 6. og 7. EUF

(mio. EUR)

Land	Nationalt vejledende program 6. EUF	Betalinger	%	Nationalt vejledende program 7. EUF	Betalinger	%
Barbados	5,00	3,76	75,20	5,50	2,87	52,18
Congo (Brazzaville)	48,00	35,91	74,81	51,00	16,54	32,43
Den Demokratiske Republik Congo	166,50	121,84	73,18	170,00	29,32	17,25
Etiopien	210,00	169,29	80,61	214,00	118,67	55,45
Kenya	135,00	103,81	76,90	140,00	60,13	42,95
Nigeria	213,50	177,24	83,02	365,00	64,36	17,63
Rwanda	110,00	92,65	84,23	118,00	69,76	59,12
Surinam	24,00	15,84	66,00	27,00	13,60	50,37
Togo	61,50	49,26	80,10	68,00	21,92	32,24
Trinidad og Tobago	15,00	6,75	45,00	18,10	11,75	64,92

Kilde: Revisionsretten.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Tabel 5.a — NVP under 8. EUF: resultater af midtvejsrevisionen

(mio. EUR)

AVS-region	Oprindeligt NVP	NVP pr. 31.12.2000	Udsving i NVP (%)	Udbetalingsgrad ⁽¹⁾ (%)
Afrika	4 201,5	4 038,6	- 3,9	7,6
Vestindien	453,0	438,6	- 3,2	8,8
Stillehavet	132,9	132,5	- 0,3	6,1
AVS i alt	4 787,4	4 609,7	- 3,7	7,6

— overholdelsen af tidsplanen for reformerne

— resultaterne af anvendelsen af midlerne under 8. EUF

— de makroøkonomiske resultater

— de konstaterede fremskridt i forbindelse med strukturpolitikkerne.

Tableau 5.b — NVP under 8. EUF: uddrag af resultaterne af midtvejsrevisionen

(mio. EUR)

AVS-land	Oprindeligt NVP	NVP pr. 31.12.2000	Udsving i NVP (%)	Udbetalingsgrad ⁽¹⁾ (%)
----------	-----------------	--------------------	-------------------	------------------------------------

Lande involveret i konflikt ifølge EUF-Udvalget pr. 22 november 2000

Angola	167,0	116,9	- 30,0	0,1
Etiopien	294,0	206,0	- 29,9	0,5
Uganda	210,0	210,0	0,0	2,7
Rwanda ⁽²⁾	0,0	110,0		
Sierra Leone	111,5	78,1	- 30,0	0,0
Zimbabwe	110,0	110,0	0,0	10,0

Lande, der indgår i konsultationer, Lomé IV, artikel 366a/Cotonou, artikel 96

Comorerne	27,5	19,3	- 29,8	9,5
Côte d'Ivoire	120,0	84,0	- 30,0	4,0
Fiji	25,5	17,9	- 29,8	0,9
Haiti	148,0	148,0	0,0	5,1

Lande, der har fået supplerende midler, selv om deres betalingsgrad ligger under gennemsnittet i det geografiske område

Belize	9,5	11,5	21,1	2,1
Cameroun	133,0	140,5	5,6	4,6
Kap Verde	30,0	33,0	10,0	7,1
Kiribati	8,5	12,0	41,2	0,0
Mali	189,0	209,0	10,6	2,3
Mauritius	39,5	42,0	6,3	4,6
Den Dominikanske Republik	106,0	110,0	3,8	2,4
Samoa	11,5	14,2	23,5	5,2
Tchad	141,5	151,6	7,1	3,0

⁽¹⁾ Beløbet for de kumulerede betalinger i forhold til beløbet for den første udbetalte rate.⁽²⁾ Rwandas NVP blev først undertegnet den 9. marts 2000.

Kilde: Revisionsretten.

Nedsættelsen af anden rate i de forskellige tilfælde kunne have været større, hvis der ikke var udøvet et pres fra medlemsstaterne, der i flere tilfælde modsatte sig Kommissionens forslag.

RETTENS BEMÆRKNINGER

19. EUF-Udvalgets afgørelse pålagde en række stater en sanktion (de fik ikke den anden rate), og de midler, der dermed blev disponible, blev tildelt stater, man mente fortjente dem mere, og som ud over den anden rate i nogle tilfælde fik tildelt supplerende midler. Proceduren er ikke umiddelbart indlysende — det problematiske i den forbindelse er ikke sanktionerne, som forekommer logiske (f.eks. at Angola ikke fik en anden rate), men hvad der var begrundelsen for at give præmier i form af supplerende midler. De supplerende midler til en række lande (Malawi, Gabon, Zambia, ...), hvis udbetalingsgrad er klart højere end gennemsnittet for deres geografiske område, er en præmie for bestræbelserne på at få frigjort EU-midler. Men andre lande såsom Mali, Tchad, Cameroun eller Den Dominikanske Republik, hvis udbetalingsgrad er meget lavere end gennemsnittet for deres geografiske område, har også fået supplerende midler. Disse midler er blevet tildelt på grundlag af kriterier såsom iværksættelse af strukturelle og institutionelle reformer. Det ville have været hensigtsmæssigt, hvis den analyse af finansforvaltningen, som nævnes i punkt 4, havde redegjort for begrundelsen for at tildele lande med en meget lav udbetalingsgrad supplerende midler.

20. Når man ser på resultaterne af midtvejsrevisionen, er det ikke helt klart, hvad der har ligget til grund for særbehandlingen af fire lande, nemlig Rwanda, Uganda, Zimbabwe og Haiti. Ifølge referatet af EUF-Udvalgets møde den 22. november 2000 betragtes de første tre lande som værende involveret i væbnede konflikter, mens der er indledt konsultationsprocedure, jf. artikel 366a i den ændrede fjerde Lomé-konvention (nu artikel 96 i Cotonou-aftalen), over for det fjerde land. På dette møde erklærede udvalget også, at disse lande efter udvalgets opfattelse ikke kunne absorbere hele den oprindelige tildeling under 9. EUF, og at de kun skulle have en del af den, mens udbetalingen af restbeløbet skulle afhænge af senere revisioner. Denne forsigtighed er velbegrundet, og derfor er det vanskeligt at forstå, hvorfor tre af disse lande (Uganda, Zimbabwe og Haiti) samtidig har fået tildelt hele den anden rate under 8. EUF, mens det fjerde land (Rwanda) i marts 2000 fik 110 millioner euro af bevillingerne til NVP under 8. EUF (jf. **tabel 5.b**). Spørgsmålet er, om det er konsekvent dels at pålægge disse lande sanktioner, fordi de har store problemer med at absorbere EU-midlerne under 9. EUF, dels at give dem en meget gunstigere behandling under

KOMMISSIONENS SVAR

19. Kommissionen fordelte i henhold til artikel 282, stk. 4, i Lomé IV-konventionen den anden rate (og supplementet til den anden rate) på grundlag af syv kriterier. Kun ét af disse kriterier var opnåelse af planlagte forpligtelser og udbetalinger. Et andet var programmernes forberedelsesstade, der ikke på det pågældende tidspunkt gav sig udslag i forpligtelses-satser. Af denne årsag kan der være lande, som har modtaget den fulde anden rate til trods for en lav udbetalings- og forpligtelses-sats på det pågældende tidspunkt (Mali, Tchad, Cameroun og Den Dominikanske Republik). Årsagen er simpelthen, at der blev benyttet syv kriterier.

20. Kommissionen havde ikke til hensigt kun at yde en brøkdelt af den oprindelige tildeling til visse lande, der var i konflikt og derfor ikke kunne absorbere det fulde beløb.

En delvis anmeldelse ville rent faktisk ikke øve indflydelse på den faktiske tildelings størrelse. Kommissionen forelagde den 22. november 2000 for første gang EUF-Udvalget et forslag til delvis anmeldelse af tildelingen under 9. EUF til lande, der er i konflikt. Begrundelsen for forslaget var det ønskelige i at give et politisk signal til de berørte lande og havde ikke nogen direkte tilknytning til absorptionen af midler på et bestemt tidspunkt (eksempelvis havde Zimbabwe en høj absorptionskapacitet, men var involveret i en væbnet konflikt). Der blev ikke desto mindre opstillet en forudsætning om, at landes engagement i væbnede konflikter måske i fremtiden kunne øve negativ indflydelse på deres absorption af midler. Forslaget om en delvis anmeldelse blev drøftet på en række møder i EUF-Udvalget, blev senere trukket tilbage og indgår ikke i den endelige afgørelse. Absorptionen af midler på et givet tidspunkt var ikke det eneste kriterium for tildelingen af anden rate under 8. EUF. Kriterierne for tildeling af midler under 8. EUF blev systematisk og sammenhængende anvendt i

RETTENS BEMÆRKNINGER

8. EUF. Det selvmodsigende forstærkes af, at en række lande i konflikt (Angola, Sierra Leone ...) eller omfattet af artikel 366a (Fiji) er blevet nægtet såvel anden rate af midlerne fra 8. EUF som supplerende midler. Hvis analysen af finansforvaltningen havde omfattet en begrundelse, ville det også her have været nemmere at se, hvorfor EUF-myndighederne i den sidste ende besluttede at fordele midlerne, som de gjorde.

Stabex-midlernes faktiske frigørelsesgrad

21. I artikel 186-212 i fjerde Lomé-konvention fastsættes EUF's ordning til stabilisering af eksportindtægterne for landbrugsråvarer (Stabex). Under denne ordning får den samlede gruppe af AVS-lande hvert år stillet beløb, som der er fastsat en øvre grænse for, til disposition. Beløbene fordeles på de berørte lande i samme forhold som nedgangen i deres eksportindtægter sammenlignet med en referenceperiode. Disse beløb frigøres på grundlag af overførselsoverenskomster, i henhold til hvilke Kommissionen indbetaler de beløb, hver AVS-stat skal have for hver enkelt råvare, i euro »på en rentebærende konto i en medlemsstat« (artikel 211, stk. 1). Når der er indgået en overførselsoverenskomst, kan en AVS-stat først trække på de indbetalte midler, når AVS-staten og Kommissionen har undertegnet en protokol, hvori der er opstillet en ramme for gensidige forpligtelser, og hvori det er nærmere anført, hvorledes midlerne fra overførslen skal anvendes (artikel 210).

22. Fra oprettelsen af 7. og 8. EUF til udgangen af 2000 var der undertegnet overførselsoverenskomster med 44 AVS-lande om i alt 2 360 millioner euro⁽¹⁷⁾, og Kommissionen havde udbetalt 1 803 millioner euro. Dette beløb er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser opført i EUF-regnskaberne som endelige udgifter. Dermed har man til dels foregrebet begivenhedernes gang, for midlerne anvendes først, efterhånden som de foranstaltninger, der er anført i rammen for gensidige forpligtelser, iværksættes. En undersøgelse i Kommissionens delegationer, der er ansvarlige for

KOMMISSIONENS SVAR

overensstemmelse med bestemmelserne i Lomé IV-konventionen, også for Ugandas, Zimbabwes og Haitis vedkommende. For Rwandas vedkommende blev det nationale vejledende program af indlysende årsager forsinket og blev først undertegnet i marts 2000. Kommissionen havde ikke noget andet valg end at tegne sig for 70 % af den første rate, således som det er fastsat i konventionen. I overensstemmelse med kriteriet blev der ikke tildelt nogen anden rate.

Tildelingskriterier for 8. EUF — og for tildelingen af den anden rate og de supplerende midler — adskiller sig som følge af udviklingen i AVS-EU-konventionerne fra de kriterier, der blev anvendt på tildelingerne under 9. EUF. Tildelingskriterierne for 9. EUF blev drøftet og aftalt med medlemsstaterne.

⁽¹⁷⁾ Ekskl. beløbene til de oversøiske lande og territorier (OLT).

RETTENS BEMÆRKNINGER

frigørelsen af midler i henhold til overførelsoverenskomster, viste, at 39 af de 44 berørte lande havde 622 millioner euro stående på bankkonti i Fællesskabet, mens der på bankkonti i lokal valuta i AVS-landene stod et beløb svarende til 170 millioner euro, hvilket tilsammen udgør ca. 44 % af Stabex-udgifterne. Nogle beløb havde stået på disse bankkonti i flere år. **Tabel 6** er en oversigt over de lande, der tegner sig for de største uudnyttede beløb. Analysen af finansforvaltningen burde vise den faktiske gennemførelsesgrad for bistanden.

23. **Tabel 6** viser, at fire af de ni lande, der har store beløb til deres disposition, står opført på listen over de mindst udviklede AVS-stater (artikel 330)⁽¹⁸⁾, dvs. landene med særligt store finansieringsbehov. For Saint Lucias samt Saint Vincent og Grenadinernes vedkommende er der tale om betragtelige beløb, for de er henholdsvis 2,7 og 3,5 gange så høje som den programmerbare bistand til disse lande under 7. og 8. EUF. Analysen viser også, at selv om der findes rammer for gensidige forpligtelser vedrørende en del af de 622 millioner euro, der er omhandlet i punkt 22, er der i forbindelse med mange overførelsoverenskomster ikke undertegnet nogen ramme, fordi parterne ikke er nået til enighed (jf. **tabel 7**). Desuden tager det i nogle tilfælde meget lang tid at få gennemført rammerne for gensidige forpligtelser.

KOMMISSIONENS SVAR

Det må imidlertid erkendes, at gennemførelsen af de foranstaltninger, der er opført i rammerne for gensidige forpligtelser, nærmest er langsom, og at midlerne i visse tilfælde henstår på bankkontiene i flere år. Af denne årsag kan Kommissionen eventuelt for 2001 i forvaltningsregnskabet og i analysen af den finansielle forvaltning optage disse ekstra oplysninger for at henlede opmærksomheden på, at de midler, der er overført under Stabex, endnu ikke er anvendt af modtagerne.

23. For Mauretaniens vedkommende er den fastsatte anvendelse imidlertid en klassisk »projekt« -anvendelse, som krævede meget lang forberedelses- og behandlingstid.

Alle Stabex-overførsler skal anvendes i overensstemmelse med de i artikel 186, stk. 2, i Lomé IV-konventionen fastsatte mål og betingelser.

Tabel 6 — Indefrosne Stabex-midler på bankkonti pr. 31. december 2000

(mio. EUR)

Land	I alt	Anvendelsesår								
		1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Cameroun	97,58		21,24	47,69		16,46				12,19
Etiopien	53,86		20,34	15,02	11,22	7,28				
Ghana	26,66	0,43	1,22	5,51	19,33					0,17
Kenya	91,26	24,36	23,87	19,52	23,51					
Madagaskar	25,80	0,08	0,69	11,10	8,79			3,02	2,12	
Mauritanien	31,34	26,75	3,59	1,00						
Uganda	100,05	1,18	4,82	18,69	40,25	32,89 ⁽¹⁾	0,49	1,73		
Saint Vincent og Grenadinerne	40,32				1,00	16,24	7,47	15,61		
Saint Lucia	30,01					8,89	7,89	9,01		4,22

⁽¹⁾ Beløb i ugandiske shillings; beløbenes oprindelige anvendelsesår fremgår ikke.

Kilde: Revisionsretten.

⁽¹⁸⁾ Etiopien, Madagaskar, Mauretaniens og Uganda.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Tabel 7 — Eksempler på overførselsoverenskomster, i forbindelse med hvilke der endnu ikke er opstillet rammer for gensidige forpligtelser

(mio. EUR)

Land	Anvendelsesår	Beløb
Burundi	1991	7,98
Cameroun	1994 og 1998	42,42
Côte d'Ivoire	1996	19,82
Malawi	1994 og 1995	12,29
Rwanda	1996-1998	6,27
Salomonøerne	1998	41,82
Senegal	1997 og 1998	21,12
Togo	1991-1995	16,78
Zimbabwe	1995	13,32

Kilde: Revisionsretten.

24. EUF's ledende anvisningsberettigede bør gennemgå disse foruroligende forhold og undersøge, hvilke foranstaltninger der skal til for at få frigjort de midler, der potentielt vil kunne genanvendes. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i henhold til fjerde Lomé-konvention (artikel 209, stk. 4) er en sammenhæng mellem Stabex-overførslerne og strukturtilpasningsstøtten. Derfor er der hjemmel til at fastsætte frister for, hvornår de overførte Stabex-midler overføres til den budgetstøtte, der ydes inden for rammerne af strukturtilpasningsstøtten til de lande, der er berettigede til sådan bistand⁽¹⁹⁾. En lignende metode er anvendt i forbindelse med adskillige overførsler⁽²⁰⁾ i Benin, Etiopien, Togo, Saint Vincent og Grenadinerne samt Saint Lucia, og Kommissionens delegation i Cameroun regnede med at anvende den samme metode i begyndelsen af 2001.

25. Bortset fra beløbene vedrørende de afgørelser, der blev truffet i regnskabsåret 2000 (361,6 millioner euro), var i alt 188,5 millioner euro i forskellige overførsler vedrørende anvendelsesårene før 1999 ikke udbetalt pr. 31. december 2000. Forsinkelserne af udbetalingerne vedrørte tre lande (Burundi, Sudan og Togo) og skyldtes især, at bistanden var suspenderet på grund af krænkelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper i disse lande. Kommissionens tjenestegrene mener ikke, at denne EUF-gæld til disse tre lande kan forældes.

24. Kommissionen har allerede afsat Stabex-overførsler til sin støttefacilitet for strukturtilpasning i en række lande. Dette er hensigtsmæssigt, og Cotonou-aftalen vil gøre det retligt muligt.

Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at sådanne overførsler igen kunne finde sted for lande, der er anført i tabel 6. I nogle tilfælde kunne det imidlertid være en bedre approach at anvende ufordelte Stabex-midler til andre specifikke aktiviteter (eksempelvis vil Stabex-midlerne for 1996-1998 for Rwandas vedkommende blive anvendt til udvikling af landdistrikter, for hvis vedkommende undertegnelsen af en ramme for gensidig forpligtelse endnu ikke har fundet sted).

25. For Burundis vedkommende (7. EUF: 29,7 mio. EUR; 8. EUF: 13,8 mio. EUR) har genoptagelsen af samarbejdet gjort det muligt at betale overførsler under behandling. For Sudans (7. EUF: 103,8 mio. EUR; 8. EUF: 87,1 mio. EUR) og Togos vedkommende (8. EUF: 12,1 mio. EUR) blev de rettigheder, som disse lande havde erhvervet i henhold til Lomé IV-konventionen, ikke påvirket af Stabex-ordningens udløb. Der bør i den forbindelse henvises til artikel 70, stk. 1, i Wienerkonventionen om traktatret, der afspejler sædvaneretten på området. Ifølge denne bestemmelse skal en traktats ophør, medmindre traktaten bestemmer andet, eller deltagerne har aftalt andet, »ikke anfægte nogen rettighed, forpligtelse eller retlig situation opstået for deltagerne gennem opfyldelse af traktaten inden dens ophør«.

⁽¹⁹⁾ Alle landene i tabel 6 får desuden støtte til strukturtilpasning. Hertil kommer, at AVS-EF-Ministerrådet i december 1999 blev nødt til at tilbageholde 250 millioner euro af de programmerbare midler under 8. EUF, fordi der ikke var bevillinger nok til strukturtilpasningsfaciliteten.

⁽²⁰⁾ Hvor PAS III-programmet afsættes til budgetstøtte.

RETTENS BEMÆRKNINGER

26. I henhold til Lomé-konventionens artikel 207, stk. 4, skal Kommissionen aflægge »rapport til Ambassadørudvalget om, hvor langt behandlingen af samtlige overførsler er nået«. Den 12. december 2000 fremlagde Kommissionen sin rapport om anvendelsesåret 1999. Heri redegøres der for stillingen vedrørende Stabex-midlerne ved udgangen af juni 2000, og der opstilles en liste over de afgørelser, der vedrører anvendelsesåret 1999. Der gives ikke oplysninger om gennemførelsen af de ikke-frigjorte overførsler. I henhold til artikel 31, stk. 3, i den interne aftale om finansiering af fjerde Lomé-konvention skal Kommissionen hvert år udarbejde en samlet rapport om, hvorledes ordningen til stabilisering af eksportindtægterne fungerer, og i denne rapport skal der gøres rede for overførslernes effekt på udviklingen i de sektorer, hvor de er blevet anvendt. I Kommissionens rapport om 1999 af 21. september 2000 forklares det, hvordan overførselsgrundlagene beregnes, og overførselsbeløbet i 1998 sammenlignes med eksportindtægterne fra hvert produkt. Heri nævnes de foranstaltninger, der er fastsat i de rammer for gensidige forpligtelser, der er undertegnet i årets løb, men der gøres ikke samlet status, og navnlig omtales de problemer, der er med de ikke-frigjorte overførsler, og som der bør tages fat på, slet ikke. Rapporten dækker et helt år, og derfor giver den ikke et samlet overblik over de igangværende eller endnu ikke iværksatte foranstaltninger. Kommissionens analyse af finansforvaltningen (jf. punkt 4) giver ikke de oplysninger, som ikke kan findes i disse to årlige rapporter om gennemførelsen af Stabex-instrumentet.

27. EUF's disponible omsætningsaktiver androg pr. 31. december 2000 1 266,4 millioner euro. Retten bemærkede i punkt 15 i årsberetningen for 1999, at Stabex' likvide beholdning var meget stor. Efter AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 3/2000 om at overføre Stabex-restbeløbet på 1 105,7 millioner euro fra den særlige Stabex-konto til den almindelige EUF-konto burde det være muligt at få bragt dette forhold i orden. Faktisk har Ambassadørudvalget i den samme afgørelse anmodet om at få sagen bragt i orden senest den 31. december 2001.

KOMMISSIONENS SVAR

26. I den af Revisionsretten nævnte rapport til AVS-EF-Ambassadørudvalget blev der ikke behandlet spørgsmål om fastsættelse af overførsler, men udelukkende spørgsmål om overførselsafgørelser truffet af Kommissionen i henhold til konventionens bestemmelser, ifølge hvilke der skal fremlægges en situationsrapport om behandlingen af samtlige disse overførsler.

Med hensyn til den sammenfattende rapport vedrørende 1999 skal det bemærkes, at med Stabex-instrumentets ophør vedrører den seneste sammenfattende rapport, som allerede er udarbejdet nu, år 2000. I fremtiden bør den samlede oversigt over de foranstaltninger, der er i gang eller mangler at blive iværksat, optræde i den af Kommissionen fremlagte analyse af den finansielle forvaltning af EUF (punkt 4 i Revisionsrettens beretning).

27. I henhold til Ambassadørudvalgets afgørelse vil et beløb på 885 mio. EUR i løbet af 2001 blive overført fra den særlige Stabex-konto til EUF-kontoen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Konklusion og anbefalinger

28. Trods en betragtelig stigning i finansieringsafgørelserne, navnlig under 8. EUF, går gennemførelsen af EUF meget langsomt. Det kan blandt andet ses af, at niveauet for betalingerne afholdt i regnskabsåret 2000 er meget lavere end de mål, Kommissionen havde sat. Dette langsomme gennemførelsestempo har ikke i alle tilfælde givet anledning til sanktioner i forbindelse med midtvejsrevisionen af 8. EUF, hvor der blev anvendt andre kriterier for tildeling af den anden rate og af de supplerende midler. Gennemførelsen af EUF kan kun blive bedre, hvis Kommissionen magter at tage den dobbelte udfordring op, som den står over for, nemlig dels at føre den reform af sine egne strukturer og metoder til forvaltning af bistanden til tredjelande (jf. punkt 10), den tog fat på i 2000 og 2001, til ende, dels i samarbejde med de øvrige bidragsydere at udbygge modtagerstaternes forvaltnings- og absorberingskapacitet. Lomé-konventionerne og Cotonou-aftalen giver de nationale anvisningsberettigede udvidede beføjelser på området forvaltningen af midlerne, og derfor bør denne styrkelse af kapaciteten betragtes som et absolut krav, hvis reformerne skal have nogen virkning i den nærmeste fremtid.

29. Regnskaberne bør gøres mere gennemsigtige, og derfor ville det være hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen forenkler opstillingen af EUF's balancer og udarbejder en egentlig analyse af finansforvaltningen med en mere indgående redegørelse for centrale forhold, der har kendetegnet forvaltningen i det reviderede regnskabsår.

28. Spørgsmålet om udbygning af forvaltningskapaciteten har til stadighed givet anledning til store betænkeligheder, og det er tilmed blevet valgt som en af de seks højtprioriterede opgaver for Fællesskabets udviklingspolitik. I nogle tilfælde er EUF-udgifterne stillet i bero, når programmerne er blevet indefrosset, med henblik på at imødekomme Kommissionens anmodninger om bevis for god regeringsførelse eller for opfyldelse af visse kvalitative standarder eller som følge af nogle AVS-administrationers ringe absorptionskapacitet. Reformerne inden for Kommissionen med hensyn til bistandsforvaltning vil antagelig give resultater i tide, selv om den afgørende faktor, når det drejer sig om at fastlægge, om EUF's programmer kan gennemføres hurtigere og mere effektivt, vil være en forøgelse af antallet af »project managers« i selve Kommissionen.

29. Kommissionen undersøger mulighederne for at fremlægge mere klare oplysninger om EUF i fremtiden, og dette kan omfatte en analyse som anbefalet af Revisionsretten.

KAPITEL II — REVISIONSERKLÆRING OM DE EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDE

Revisionserklæring om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds (EUF) aktiviteter i regnskabsåret 2000

I. Den Europæiske Revisionsret (»Retten«) har revideret 6., 7. og 8. EUF's regnskaber for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000. Disse regnskaber omfatter de finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet ⁽²¹⁾. Kommissionen er ansvarlig for at udarbejde disse regnskaber, og de blev efter fristens udløb ⁽²²⁾ offentliggjort i meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Retten, KOM(2001) 233 endelig af 18. maj 2001. I henhold til de finansielle bestemmelser ⁽²³⁾ skal Retten afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

II. Retten har revideret regnskaberne i overensstemmelse med de retningslinjer og standarder, der er fastlagt for dens revision. Disse er udarbejdet på grundlag af almindeligt anerkendte internationale revisionsstandarder og tilpasset, så der tages højde for de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med EUF. Revisionen omfattede en række revisionshandlinger, hvis sigte var på grundlag af stikprøver at efterprøve dokumentationen for de beløb og de oplysninger, der figurerer i regnskaberne, og at undersøge, om de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, var lovlige og formelt rigtige. Revisionen omfattede også en vurdering af de anvendte regnskabsprincipper og af regnskabsopstillingen. Revisionen gav Retten et rimeligt grundlag for at afgive den erklæring, der fremgår af det følgende.

Regnskabernes rigtighed

III. Ser man bort fra effekten af de i litra a), b), c) og d) herunder anførte forhold, er det Rettens opfattelse, at de finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet for regnskabsåret 2000 giver et retvisende billede af 6., 7. og 8. EUF's indtægter og udgifter og af EUF's finansielle stilling pr. regnskabsårets udgang:

- a) Overførsler på i alt 350 millioner euro er registreret som betalinger, så udnyttelsen af støtten er ansat for højt (jf. punkt 33).
- b) De primære forpligtelser og de delegerede bevillinger er ansat for højt, fordi Kommissionen ikke har annulleret de forpligtelser, hvor fristen for påbegyndelse af gennemførelsen var overskredet (jf. punkt 34).
- c) Omfanget og udnyttelsen af den makrofinansielle (makroøkonomiske) støtte vises ikke (jf. punkt 35).
- d) De delegerede bevillinger er ikke en fuldstændig pålidelig indikator for fremtidige betalinger, fordi beløbet for de delegerede bevillinger omfatter hensættelser og beløb, som uden grund stadig er alsat til kontrakter (jf. punkt 36).

⁽²¹⁾ Som defineret i artikel 66 og 67 i finansforordningen for 8. EUF, som tilsvarende finder anvendelse på 6. og 7. EUF.

⁽²²⁾ I henhold til artikel 68 i finansforordningen for 8. EUF, som tilsvarende finder anvendelse på 6. og 7. EUF, skal disse dokumenter fremsendes senest. 1. maj.

⁽²³⁾ Artikel 73 i finansforordningen for 8. EUF, som tilsvarende finder anvendelse på 6. og 7. EUF.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner

IV.

- a) For så vidt angår de indtægter, der blev bogført i regnskabsåret, beløbene afsat til 8. EUF samt regnskabsårets forpligtelser og betalinger, har Retten ikke konstateret fejl med væsentlig indvirkning.
- b) For så vidt angår regnskabsårets delegerede bevillinger under 8. EUF, viste revisionen, at der var indgået kontrakter uden gyldig primær forpligtelse, fordi fristen for iværksættelsen ikke var overholdt. De i henhold til den primære forpligtelse delegerede bevillinger var dermed ikke længere gyldige (jf. punkt 38).
- c) For så vidt angår betalinger afholdt i AVS-staterne under de nationale og regionale anvisningsberettigedes ansvar inden for rammerne af bestemte programmer eller finansielle instrumenter, viser de finansielle revisioner, der er foretaget i henhold til finansieringsaftaler eller på anmodning af Samarbejdskontoret EuropeAids eksterne revision, at det er muligt at afholde ikke-støtteberettigede transaktioner over EUF (jf. punkt 57-61).

På baggrund af de ovenfor anførte revisionsresultater er det Rettens opfattelse, at de transaktioner, der ligger til grund for 6., 7. og 8. EUF's finansielle oversigter for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2000, som helhed er lovlige og formelt rigtige.

10. oktober 2001

Jan O. KARLSSON
Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen

Indledning

30. Rettens erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, er baseret på den tilgængelige dokumentation i Kommissionen i Bruxelles og — når det var relevant — i delegationerne i AVS-staterne. Retten har ikke aflagt revisionsbesøg i AVS-staterne for at efterprøve, om de bygge- og anlægsarbejder, indkøb eller tjenesteydelser, dokumentationen vedrører, faktisk var udført.

31. Retten skal påpege, at retsgrundlaget for EUF giver så mange muligheder for fravigelser, at det er vanskeligt at kontrollere indgående, om regler og lovgivning er fulgt. Retsgrundlaget er i mange tilfælde vejledende, og det begrænser rækkevidden af kontrollen af de underliggende transaktioners lovlighed/formelle rigtighed.

32. Makroøkonomisk bistand og navnlig støtte til strukturtilpasningsprogrammerne udbetales til modtagerlandene i rater i henhold til finansieringsaftaler, hvori der er fastsat betingelser, der skal være opfyldt, før midlerne frigøres. Kommissionen anvender disse betingelser som et politisk instrument til at tilskynde modtagerlandenes regeringer til at iværksætte de aftalte reformer. Desuden indgår strukturtilpasningsstøtten som et led i en samordnet aktion med deltagelse af alle bidragydere, og derfor kan der ikke være mere end ét strukturtilpasningsprogram pr. land. Kommissionen har derfor i nogle tilfælde dispenseret fra nogle af betingelserne i finansieringsaftalerne og frigjort bistandsrater på grundlag af en samlet vurdering af forholdene i modtagerlandet. På den baggrund giver det ingen mening at foretage en streng kontrol af foranstaltningernes lovlighed og formelle rigtighed på grundlag af en systematisk undersøgelse af hver enkelt af betingelserne i finansieringsaftalerne. Det drejer sig nemlig ikke længere om at vurdere, om forholdene er i overensstemmelse med en på forhånd fastsat norm, men derimod om at tage stilling til, om det er hensigtsmæssigt, at programmerne fortsættes.

32. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at de politiske betingelser i forbindelse med dens strukturtilpasningsaktiviteter tidligere blev anvendt til at indlede en »policy«-dialog med regeringer, der gennemfører politiske reformer, i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne. Det er vanskeligt at vurdere betingelsernes opfyldelse udelukkende på grundlag af deres lovlighed og formelle rigtighed, idet opfyldelsen af særlige betingelser skal vurderes på en bredere baggrund i form af det overordnede fremskridt med reformernes gennemførelse og deres virkninger i form af forbedring af den berørte befolknings livskvalitet.

For på en mere forudsigelig måde at sikre kontinuiteten i og egnetheden af støtten til statslige reformprogrammer som skitseret i strategierne for fattigdomsbekæmpelse har Kommissionen i sine seneste strukturtilpasningsprogrammer fastlagt en større fleksibilitet i sin approach for betingelser. Kommissionen har i voksende omfang bevæget sig hen imod resultatbaserede betingelser og bort fra »policy«-baserede betingelser. Denne approach har været forsøgt i Burkina Faso, hvor donorsamfundet accepterede kun ét reformprogram, som regeringen var nået til enighed om med Bretton Woods-institutionerne og andre donorer, og i forbindelse med hvilket samtlige involverede donorer foretager fælles ikke-mekaniske vurderinger under hensyn til de overordnede makroøkonomiske resultater og det resultatbaserede arbejde i visse nøglesektorer, herunder forbedringer af forvaltningen af de offentlige udgifter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Regnskabernes rigtighed

Udgifterne er ansat for højt, fordi overførsler er opført som betalinger

33. Udgiftsniveauet er ansat for højt i regnskaberne, fordi overførsler er registreret som betalinger. Kommissionen overførte 250 millioner euro til IBRD og 100 millioner euro til EIB som et led i initiativet til afhjælpning af en række højt forgældede fattige landes gældsproblemer (HIPC). Beløbene blev registreret som betalinger i EUF's regnskaber, selv om der var tale om overførsler til mellemlid, hvor beløbene først vil blive udbetalt til støttemodtagerne, når en række godkendelsesprocedurer, som Kommissionen er involveret i, er afsluttet. Desuden fremgik det ikke af regnskaberne, at ingen af disse midler var anvendt ved årets udgang.

Forpligtelser og delegerede bevillinger er ansat for højt

34. Siden juni 1998 ⁽²⁴⁾ har EUF's finansieringsaftaler omfattet en tidsfrist for, hvornår de pågældende foranstaltninger senest skal være iværksat. Hvis gennemførelsen af dem ikke er påbegyndt på denne dato, annulleres de, og Kommissionen skal træffe nye afgørelser om de foranstaltninger, der ikke er opgivet. Rettens revision viste imidlertid, at Kommissionen ikke har annulleret finansieringsaftaler, hvor tidsfristen for iværksættelsen af de pågældende foranstaltninger ikke var overholdt. Derfor er niveauet for forpligtelser og delegerede bevillinger ansat for højt i regnskaberne. Som EUF's regnskabssystem er opbygget, vises sådanne afgørelser ikke i regnskaberne. Man kan derfor ikke beregne beløbet for de tilsvarende forpligtelser, medmindre man går ind og tjekker et stort antal transaktioner. Dette problem indvirker også på lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner (jf. punkt 38).

33. Kommissionen har en anden fortolkning end Revisionsretten. HIPC-initiativet er et veletableret multidonorprogram, hvori Kommissionen deltager som donor (via bidrag til IBRD Trusts Fund og EIB) i henhold til en fælles afgørelse truffet af AVS-EU-Rådet. Det forhold, at Kommissionen muligvis kan have en yderligere rolle at spille med hensyn til fordelingen af ressourcer mellem de forskellige modtagerlande (via en vurdering af opfyldelsen af de betingelser, der knytter sig til gældslempeinitiativet), ændrer ikke det faktum, at de ikke længere er en del af Kommissionens ressourcer. Overførslerne til de berørte institutioner skal derfor opfattes som endelige betalinger til gennemførelse af HIPC-initiativet og bør følgelig optræde som udgifter i regnskabet.

34. Datoerne for finansieringsaftalernes iværksættelse bestemmes ikke altid af finansielle eller regnskabsmæssige faktorer, hvilket gør det vanskeligt at overvåge iværksættelsesdatoerne på grundlag af et regnskabsforvaltningssystem. Et sådant system gør det imidlertid muligt at udarbejde kontrolister, som senere undersøges af Kommissionens tjenestegrene og i påkommende tilfælde af de berørte AVS-staters myndigheder for at sikre, at de pågældende projekters og programmers iværksættelse finder sted i god tid før udløbet af de fastsatte frister.

Ved oprettelsen af Samarbejdskontoret EuropeAid gjorde den prioritering, som de operationelle kontorer skulle følge, samtidig med at der skulle tages hensyn til det nødvendige i at udarbejde listerne over sagerne for at sikre deres annullering i 2000-regnskaberne, det ikke muligt at opfylde denne forpligtelse. Disse lister vil naturligvis blive ajourført i løbet af indløbende år for at sikre, at finans- og kontraktkontoret kan foretage annulleringen og bringe forpligtelserne i overensstemmelse med de faktiske forhold.

⁽²⁴⁾ Artikel 9 i finansforordningen for 8. EUF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemførelsen af makrofinansiel støtte

35. Budgetstøtten fremgår ikke tydeligt af årsregnskabet for EUF, for den frigøres over flere finansielle instrumenter, hvoraf nogle er programmerbare, andre ikke. De finansielle oversigter eller analysen af finansforvaltningen bør indeholde klare oplysninger om denne bistand, herunder de beløb, der ikke er blevet frigjort ved regnskabsårets udgang.

De delegerede bevillinger er ikke en fuldstændig pålidelig indikator for fremtidige betalinger

36. Midler kan være blokeret uden grund, og niveauet for de delegerede bevillinger er måske ikke en pålidelig indikator for fremtidige betalinger af følgende grunde:

- a) Kontraktbeløbene i EUF's regnskaber er ansat for højt, fordi de omfatter hensættelser til uforudsete udgifter.
- b) Beløbene for delegerede bevillinger omfatter også beløb, der uden grund stadig er afsat til kontrakter.

Oplysninger om risikovillig kapital

37. EUF's regnskaber viser beløb, Kommissionen har betalt til EIB til finansiering af projekter med risikovillig kapital i form af lån eller erhvervelse af kapitalandele, men de indeholder ikke oplysninger om den aktuelle stilling for sådanne lån og kapitalandele. Bestemmelsen i kapitel 1 i bilag II til Cotonou-aftalen om, at risikovillig kapital skal forvaltes gennem en revolverende fond, som skal være finansielt rentabel, kan tjene som grundlag for at medtage disse oplysninger i EUF's regnskaber.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

38. Siden juni 1998 har finansieringsafgørelser og -aftaler i henhold til finansforordningen for EUF skullet omfatte en sidste frist for iværksættelsen af projekter. Er et projekt ikke iværksat senest denne dato, er forpligtelsen ikke længere gyldig, og der skal indgås en ny forpligtelse, før der kan forhandles en kontrakt (jf. punkt 34). I forbindelse med en række af de kontrakter, Retten undersøgte, var fristen for iværksættelsen ikke overholdt, og dermed var kontrakterne indgået uden gyldig forpligtelse.

35. Kommissionen tager hensyn til Revisionsrettens bemærkninger, og mulighederne for en anden fremtidig præsentationsform i forvaltningsregnskaberne og i analysen af den finansielle forvaltning vil blive overvejet. Der er allerede foretaget en ekstern undersøgelse af regnskabernes udformning.

36. Det er rigtigt, at det samlede beløb, som der er indgået forpligtelser for, omfatter reserver til imødegåelse af uforudsete udgifter beregnet på grundlag af de oprindelige forpligtelser. Dette beløb er fastsat som en procentdel, der er variabel alt efter projekternes egenart.

Fastsættelsen af en reserve under hvert projekt er en følge af den løbende gennemførelse af samarbejdsforanstaltningerne, der kan indebære uforudsete udgifter.

37. Kommissionen er sig bevidst, at den finansielle analyse af de forskellige EUF ikke indeholder oplysninger om de projekter baseret på risikovillig kapital, der forvaltes af EIB. Der sættes ikke spørgsmålstegn ved nytten af denne information, og denne type information skal i fremtiden medtages i analysen af den finansielle forvaltning af de forskellige EUF.

38. Der henvises til Kommissionens svar under punkt 34.

KAPITEL III — OPFØLGNING AF TIDLIGERE
BEMÆRKNINGER: AVS-LANDENES
GENERALSEKRETARIAT

Indledning

39. AVS-landenes Generalsekretariat i Bruxelles blev oprettet ved Georgetown-aftalen fra 1975. Det skal overvåge anvendelsen af Lomé-konventionerne og udføre opgaver, som pålægges det af AVS-Ministerrådet, Ambassadørudvalget og AVS-medlemmerne af Den Paritetiske Forsamling. På AVS-Sekretariatets budget for 2000 var der opført 87 ansatte og driftsomkostninger på ca. 8 millioner euro finansieret over AVS-staternes bidrag og over EUF.

*Revisionsrettens årsberetning for 1990 og GD for
Finanskontrols beretning for 2000*

40. Revisionsrettens årsberetning for 1990 ⁽²⁵⁾ omfattede bemærkninger om Kommissionens kontrol af AVS-Sekretariatets udgifter finansieret over EUF. Finansieringsaftalen blev beskrevet som temmelig uklart formuleret, og godtgørelserne blev anset for alt for høje og for at være udbetalt på grundlag af utilstrækkelig dokumentation. Kommissionen var uenig i Rettens revisionsresultater, for så vidt angik ikke-støtteberettigede udgifter og det for høje udgiftsniveau.

41. I 1999 og 2000 skrev GD for Finanskontrol i beretningen om AVS-Sekretariatet, at der var konstateret problemer, der mindede om dem, Revisionsretten tidligere havde omtalt. I beretningen blev det påpeget, at ordningen vedrørende udgifter til bolig ⁽²⁶⁾,

39. AVS-Sekretariatet er Kommissionens modpol i forbindelse med forvaltningen af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-staterne og spiller som sådan en særlig politisk rolle. AVS-Sekretariatet finansieres som fastsat i Lomé-konventionen, og finansieringen deraf er kompliceret, idet den dels finder sted via AVS-staternes direkte bidrag, dels via EUF.

41. Kommissionen medgiver, at alle parter i løbet af 1990'erne kunne — og burde — have gjort mere for at forbedre sekretariatets forvaltning (herunder den finansielle forvaltning). Kommissionen begyndte at behandle problemet i 1999, og efter generaldirektoratets revisionsrapport fra 2000 blev der gjort en mere beslutsom indsats. Problemerne med overdrevne og uberettigede udgifter blev underkastet en tilbunds gående undersøgelse, der blev foretaget detaljerede sammenligninger og opnået enighed om nye enhedssatser, og der blev udarbejdet et nyt finansieringsforslag, der omfattede en finansiering af en screening af AVS-Sekretariatet med henblik på at fremsætte forslag til forbedring af effektiviteten.

⁽²⁵⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1990, punkt 14.17-14.29.

⁽²⁶⁾ Således oplystes det i GD for Finanskontrols rapport, at ansatte fik en månedlig boliggodtgørelse på 1 388 euro, som på grundlag af en beslutning truffet af AVS-Ministerrådet var blevet sat op i 1992 fra 620 euro, uden at Kommissionen havde truffet nogen beslutning eller været involveret og uafhængigt af den faktiske stigning i boligudgifterne i Bruxelles.

RETTENS BEMÆRKNINGER

sygebehandling, uddannelse og rejser var alt for generøs, og der blev givet eksempler på ikke-støtteberettigede udgifter, der burde tilbagesøges. GD for Udvikling anfægtede i sit skriftlige svar til GD for Finanskontrols rapport navnlig de anbefalede tilbagesøgninger.

Finansiering med et fast beløb i henhold til finansieringsaftalen for perioden 2000-2004

42. GD for Finanskontrol anbefalede i sin beretning, at EUF-finansieringen fremover blev baseret på et fast beløb og ikke på refusion af faktiske udgifter. Kommissionen førte denne anbefaling ud i livet, og den var grundlaget for finansieringsaftalen om 18 millioner euro i perioden 2000-2004, der blev undertegnet den 9. marts 2000. Da man gik over til finansiering med et fast beløb, bortfaldt kravet om, at AVS-Sekretariatet skulle fremlægge bevis for, at udgifterne var støtteberettigede og faktisk var påløbet, og i stedet blev der indført et krav om, at der skulle fremlægges bevis for, at der var ansat 38 personer i ledende stillinger ⁽²⁷⁾. Ved finansiering med et fast beløb kommer man uden om administrative kontroller af bilag, og procedurerne forenkles, men det løser ikke de problemer med for store og ikke-støtteberettigede udgifter, Revisionsretten og GD for Finanskontrol har påpeget i deres beretninger, medmindre der i tilknytning hertil indføres hensigtsmæssige forvaltnings- og kontrolprocedurer og godkendelse af synlige resultater, og disse procedurer omfatter alle AVS-Sekretariatets aktiviteter.

⁽²⁷⁾ Til hver ekspertstilling, og maksimalt til 38 ekspertstillinger, får AVS-Sekretariatet 7 685 euro pr. måned, hvad der giver et årligt gennemsnit på 3,5 millioner euro. Inklusive beløb til uforudsete udgifter og en række engangsudgifter bliver det samlede beløb på 18 millioner euro over fem år eller i gennemsnit 3,6 millioner euro årlig.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens relevante tjenestegrene reagerede på henstillingerne i generaldirektoratets revision vedrørende en genopretning ved at efterprøve beløbene, før de udstedte indtægtsordrer, men alle finansielle transaktioner med AVS-Sekretariatet blev i januar 2001 stillet i bero, medens der blev foretaget en undersøgelse af påstande om mulige uregelmæssigheder i forbindelse med et regionalt projekt til et beløb af 7 mio. EUR. Suspensionen af betalingerne blev først ophævet i maj 2001, og Kommissionen tog derefter skridt til at opkræve de resterende skyldige beløb. Et beløb på 29 395,69 EUR, der i Finanskontrollens rapport var fastlagt som uberettigede udgifter, blev opkrævet.

Desuden blev der foretaget yderligere opkrævninger, navnlig ved fradrag i nye betalinger til AVS-Sekretariatet til et samlet beløb af 790 019,57 EUR, hvoraf 284 056,06 EUR vedrører normale driftsudgifter, og 505 963,51 EUR vedrører ad hoc-projekter. Disse opkrævninger vedrører hovedsagelig tilbagesøgning af forskud. Et yderligere beløb på 140 000 EUR vil blive opkrævet i nær fremtid.

42. Henstillingen i generaldirektoratets revision om at indføre et system med finansiering til faste satser som middel til at forenkle metoden for ydelsen af bidrag til dækning af AVS-Sekretariatets udgifter blev accepteret. Under det nuværende system betaler Kommissionen hver måned Sekretariatet 7 437 EUR om måneden pr. stilling for op til 38 stillinger. Denne standardsats svarer nogenlunde til 90-95 % af lønomkostninger og andre udgifter, herunder rejseudgifter (baseret på 1999-skøn).

Under det tidligere system blev der krævet fuld dokumentation for alle udgifter med tilknytning til 100 % af omkostningerne ved visse aftalte stillinger. Det nye system er meget enklere at forvalte.

En række yderligere problemer vedrørende procedurer inden for Sekretariatet er ved at blive fastlagt i den screening, der er indledt af et stort forvaltningskonsulentfirma. Dets opgavebeskrivelse omfatter en sammenligning af Sekretariatets struktur og dets arbejdsopgaver.

RETTENS BEMÆRKNINGER

43. AVS-Sekretariatet udnyttede 550 000 euro årlig af finansieringsforhøjelsen i henhold til den nye finansieringsaftale til at finansiere en generel lønforhøjelse til de ansatte på 10 % med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2000 og en forhøjelse af arbejdsgiverens pensionsbidrag. Ambassadørudvalget godkendte disse forhøjelser, fordi de kunne finansieres fuldt ud af EUF og ikke indvirkede på AVS-staternes bidrag.

44. AVS-Sekretariatet kunne finansiere denne lønforhøjelse af følgende årsager:

- a) Den nye finansieringsaftale indebar en betragtelig forhøjelse af EUF-finansieringen.
- b) Forhøjelsen af finansieringen var ikke betinget af en accept af, at AVS-Sekretariatets arbejdsbyrde blev øget, eller at det fik et større output.

Forhøjelsen af finansieringen

45. Finansieringsaftalen om AVS-Sekretariatets driftsomkostninger i perioden 2000-2004 omfatter i gennemsnit 3,6 millioner euro pr. år, hvad der er 50 % mere end i perioden 1992-1999, hvor EUF-finansieringen i gennemsnit var på 2,4 millioner euro pr. år. Følgende blev anført som medvirkende årsager til forhøjelsen af finansieringen:

- a) AVS-Sekretariatets driftsomkostninger var steget.

KOMMISSIONENS SVAR

43. Lønforhøjelsen på 10 % var ikke udtrykkelig fastsat i den nye finansieringsaftale. Selv om Kommissionens bidrag androg mindre end halvdelen af driftsudgifterne i 2000, gjorde det det imidlertid muligt at imødekomme en gammel anmodning fra AVS-personaleforeningen om, at dens lønninger skulle svare til dem, der var fremherskende i de fælles EU/AVS-institutioner, og vilkårene i AVS-Sekretariatet er på trods af forhøjelsen på 10 % stadig mindre attraktive. Det beløb, som en kontorchef i AVS-Sekretariatet har i lønpenen, er meget lavere end de beløb, der betales af andre internationale institutioner, som beskæftiger udenlandsk personale.

44. Revisionsrettens bemærkning bør ses på den baggrund, der er beskrevet i svaret under punkt 43. Ved forhøjelsen fra 36 til 38 stillinger blev der til dels taget hensyn til en forøgelse af Sekretariatets arbejdsbyrde som følge af Cotonou-aftalen, der især forudser et forstærket handelssamarbejde.

45. Indtil finansieringsaftalen vedrørende 2000-2004 refunderede Kommissionen de faktiske omkostninger ved en række specificerede stillinger. Som følge af den store administrative arbejdsbyrde ved efterprøvnningen af dokumentationen gjorde Kommissionen bidraget afhængigt af, at en række ekspertstillinger blev besat (38), og at der blev fremlagt et årligt arbejdsprogram. Der blev også medregnet et fast beløb til en screening af Sekretariatet.

- a) Udgiftsstigningen indtrådte til dels, fordi de nye finansielle arrangementer gjorde det lettere for AVS-Sekretariatet at besætte det maksimale antal stillinger. Under det tidligere arrangement refunderede Kommissionen 100 % af omkostningerne ved 36 specifikke stillinger. Det var ikke altid muligt for Sekretariatet at besætte det nøjagtige antal stillinger, der var fastsat i aftalen, og den faktiske refusion blev derfor lavere end den aftalte. Under det nye arrangement modtager Sekretariatet Kommissionens bidrag, forudsat at det kan bevise, at 38 stillinger i visse aftalte lønklasser er besat. Dette gør det lettere for Sekretariatet at nå op på sit maksimum.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Den andel af driftsomkostningerne, EUF finansierede, var steget fra 44 % til 50 %.
- c) Der ville ikke mere blive anvendt ad hoc-projekter til finansiering af AVS-Sekretariatets driftsomkostninger — GD for Finanskontrol havde påtalt denne praksis i sin beretning, fordi den var ugenomsigtig.

46. Kommissionens analyse var imidlertid ikke udtømmende. For eksempel blev der ikke givet nogen forklaring på stigningen i AVS-Sekretariatets driftsomkostninger og heller ikke et overslag over samlede fremtidige driftsomkostninger. Desuden var den andel af driftsomkostningerne AVS-staterne finansierede, ansat for højt i GD for Udviklings analyse, for der var ikke taget hensyn til, at en række AVS-stater ikke har betalt deres andel af bidragene ⁽²⁸⁾. I øvrigt finansieres AVS-Sekretariatets driftsomkostninger fortsat via ad hoc-projekter, men man kan ikke se i hvilket omfang.

Finansieringen er uafhængig af arbejdsbyrden

47. I bilag LXIX til fjerde Lomé-konvention erklærede Fællesskabet sig rede til at behandle AVS-Sekretariatets anmodninger om finansiering »med henblik på at sekretariatet kan få det personale, som måtte forekomme nødvendigt.« I finansieringsaftalen for perioden 2000-2004 blev der imidlertid ikke lagt vægt på output, men derimod på, at der skulle fremlægges bevis for, at der var ansat 38 personer i ledende stillinger. AVS-Sekretariatet skulle ganske vist fremlægge en kopi af sit årlige arbejdsprogram, men heri sammenholdes den planlagte arbejdsmængde ikke med antallet af ansatte. Dermed fremgår det ikke af finansieringsaftalen, at de 38 stillinger var »nødvendige« ⁽²⁹⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Kommissionen var sig bevidst, at dette ville være ensbetydende med, at dens andel kunne vokse fra ca. 44 % til ca. 50 %, men den fandt det acceptabelt, fordi det var i bedre overensstemmelse med lignende institutioners praksis. Ud fra AVS-Sekretariatets synspunkt var det mindre end planlagt, fordi det havde anmodet om, at finansieringsaftalen blev baseret på 45 stillinger.

46. Selv om Kommissionens analyse muligvis har overvurderet AVS-staternes bidrag, er det sandsynligt, at deres bidrag i 2000 vil vise sig at have været større end Kommissionens.

Kommissionen er enig i, at ad hoc-projekterne stadig tegner sig for et ekstraordinært bidrag til Sekretariatets driftsudgifter, og medens dette ikke længere er tilfældet som helhed, er det Kommissionens målsætning at bringe denne praksis til afslutning.

47. Finansieringsaftalen vedrørende 2000-2004 indeholder ikke nogen direkte forbindelse mellem Sekretariatets arbejdsbyrde og Kommissionens bidrag, men indeholder et krav om, at Sekretariatet udarbejder et årligt arbejdsprogram og budget for sine aktiviteter som grundlag for årlige forskudsbetalinger — hvilket er et accepteret brud på den tidligere praksis. Ifølge aftalen skal Sekretariatet som forhånds-betingelse for, at Kommissionens bidrag betales, fremlægge bevis for, at de 38 stillinger er besat. Kommissionen er rede til at bevæge sig hen imod et resultatbaseret finansierings-system og vil forlange en rapport om arbejdsprogrammets gennemførelse og de opnåede resultater.

⁽²⁸⁾ Af AVS-Sekretariatets regnskaber fremgår det, at AVS-staterne har store restancer. Pr. udgangen af 1998 var de samlede fordringer på AVS-staterne på ca. 4,1 millioner euro. Desuden blev over halvdelen af disse fordringer eller 2,1 millioner euro klassificeret som dubiøse.

⁽²⁹⁾ I henhold til finansieringsaftalen for perioden 2000-2004 skulle der gennemføres en screening i 2000 (dvs. da aftalen allerede var trådt i kraft). Udkastet til rapport forelå i august 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens kontrol

48. Kommissionens kontrolprocedurer er ikke egnede til at sikre, at dens bidrag til AVS-Sekretariatet giver optimalt udbytte («value for money») og forvaltes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning. Kommissionen har været meget længe om at reagere på beviser på, at AVS-Sekretariatet ikke har forvaltet midlerne forsvarligt. Kommissionen har ikke kun været længe om at reagere på resultaterne i revisionsberetningerne, den har slet ikke grebet ind over for AVS-Sekretariatet, der med påberåbelse af diplomatisk immunitet siden 1995 har nægtet at tage de belgiske domstoles dom om at betale erstatning til en tidligere ansat til følge.

48. Kommissionen anerkender, at der kunne have været grebet ind meget tidligere. Alt i alt udgør følgende foranstaltninger, der nu træffes af Kommissionen, under de foreliggende omstændigheder en ansvarlig og egnet reaktion, selv om det vil tage tid, før resultaterne bliver tydelige:

- i) Finansieringsarrangementerne vedrørende betalingerne af Kommissionens bidrag er komplet ændrede og forenklet, således som det fremgår af svaret under punkt 43.
- ii) Der er indtil september 2001 foretaget opkrævninger til et samlet beløb af næsten 820 000 EUR, og der vil blive opkrævet yderligere 140 000 EUR.
- iii) Den screening, der blev iværksat som en direkte følge af generaldirektoratets revisionsrapport (der henvises til svaret under punkt 41), var den første etape af et program, der har til formål at forbedre AVS-Sekretariatets egen forvaltningsmæssige effektivitet. Undersøgelsens resultater blev modtaget af Kommissionen i august 2001, og der blev øjeblikkelig truffet foranstaltninger til at indlede forhandlinger med AVS-Sekretariatet om, hvorledes henstillingerne kunne føres ud i livet.
- iv) Ved finansieringsaftalen vedrørende 2000-2004 blev der indsat et krav om et årligt arbejdsprogram og budget som grundlag for de årlige forskudsbetalinger.
- v) Kommissionen har i forbindelse med fremlæggelsen af arbejdsprogrammet for 2002 til hensigt at anmode Sekretariatet om en rapport om gennemførelsen af arbejdsprogrammet for 2001 med hovedvægten lagt på, i hvilken udstrækning målene og de planlagte resultater blev ført ud i livet, og i hvilken udstrækning aktiviteterne rent faktisk er iværksat på en effektiv måde. Arbejdsprogrammet for 2002 vil ikke blive godkendt, hvis der ikke foreligger en sådan rapport.
- vi) I tilknytning til anmodningen om en aktivitetsrapport vil Kommissionen utvetydigt videregive budskabet om, at det er i Sekretariatets interesse at sikre, at midlerne bliver anvendt fornuftigt. Det vil i de kommende år blive forventet, at AVS-Sekretariatet fremlægger en analyse af denne type.
- vii) Der vil blive krævet uafhængige eksterne revisioner i forbindelse med alle ad hoc-projekter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

viii) Der træffes i øjeblikket foranstaltninger til den midtvejsundersøgelse, der er fastsat i finansieringsaftalen, med henblik på at efterprøve gennemførelsen af de ovennævnte aktioner og af henstillingerne i screening-rapporten. Rapporten forventes at foreligge i midten af 2002.

I løbet af 2000 fandt der adskillige ændringer sted i AVS-Sekretariatet, efter at Cotonou-aftalen var undertegnet, og den nye generalsekretær var ankommet. Det samlede personales præstationsniveau blev vurderet på ny, og kontrakterne med nogle ineffektive ansatte blev ikke fornyet. Der er oprettet to nye stillinger som vicegeneralsekretær (tidligere var der kun én) med henholdsvis forvaltning og finanser, bæredygtig økonomisk udvikling og politisk og menneskelig udvikling som ansvarsområder. De sidstnævnte to områder dækker de to hovedsamarbejds søjler i den nye aftale. Kommissionen anser disse udviklingsforløb for positive og håber, at de signalerer starten på en mere moderne filosofi i AVS-Sekretariatet.

Cotonou-aftalen indebærer en yderligere forøgelse af Sekretariatets arbejdsbyrde, idet det ud over at udarbejde et arbejdsprogram for de projekter, der skal gennemføres, medvirker ved forberedelsen af møder og varetagelsen af aktiviteter til gennemførelse af aftalen.

Med hensyn til dommene over AVS-Sekretariatet, der har diplomatisk status, hverken kan eller må Kommissionen blande sig i de aspekter, der angår spørgsmål med tilknytning til arbejdsret eller de belgiske domstoles afgørelser.

Konklusion

49. Beviserne på, at forvaltningen ikke har været ansvarlig, er tegn på risici. Kommissionens kontrolprocedurer er imidlertid endnu ikke egnede til at sikre, at dens bidrag til AVS-Sekretariatet forvaltes optimalt («value for money» — princippet) og i overensstemmelse med principperne for ansvarlig økonomisk forvaltning.

50. Finansieringen med et fast beløb i henhold til finansieringsaftalen for perioden 2000-2004 var ikke betinget af arbejdsbyrden eller det forventede output.

49. Kommissionen har foretaget en mærkbar forbedring af de finansielle arrangementer for AVS-Sekretariatet på en måde, der sikrer en balance mellem det nødvendige omfang af administrativ kontrol og Sekretariatets autonomi. Kommissionen tager sig af problemet med forvaltningen inden for Sekretariatet ved hjælp af en række foranstaltninger, der er beskrevet i svaret under punkt 48.

50. Ifølge finansieringsaftalen vedrørende 2000-2004 skal der ikke være nogen direkte forbindelse mellem Sekretariatets arbejdsbyrde og Kommissionens bidrag, men den indeholder et krav om, at Sekretariatet skal udarbejde et årligt arbejdsprogram og budget for sine aktiviteter som grundlag for de årlige forskudsbetalinger. Kommissionen er i færd med at træffe forberedelser til at bevæge sig hen imod et resultatbaseret finansieringssystem (der henvises tillige til svaret under punkt 48).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefaling

51. Når Kommissionen yder tilskud til eksterne organisationers driftsomkostninger med et fast beløb, bør den anmode modtagerne om outputbaserede oplysninger og definere de forventede resultater præcist og helst på en sådan måde, at de kan verificeres og måles. Tilskuddets størrelse bør stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater. Kommissionen bør kunne følge udviklingen frem til de tilsigtede resultater, og den bør have materiale til støtte for finansieringsanmodningerne. Derfor bør Kommissionen kræve ikke blot årsregnskaber og eksterne revisionsberetninger, men også aktivitetsrapporter, som omfatter resultatindikatorer.

51. Kommissionen anerkender Revisionsrettens mening om bidragene til eksterne organisationers driftsudgifter. For AVS-Sekretariatets vedkommende omfatter de af Kommissionen foretagne reformer allerede en indførelse af et årligt arbejdsprogram og budget som grundlag for forskudsbetalinger, hvilket vil gøre det muligt for Kommissionen at vurdere Sekretariatets aktiviteter (svaret under punkt 48 indeholder en fuldstændig liste over aktiviteterne).

KAPITEL IV — DE VÆSENTLIGSTE
BEMÆRKNINGER I SÆRBERETNINGER,
RETTEN HAR OFFENTLIGGJORT SIDEN SIDSTE
DECHARGEPROCEDURE

Særberetning nr. 5/2001 om counterpartmidler hidrørende fra strukturtilpasningsstøtte i form af direkte budgetstøtte (7. og 8. EUF) ⁽³⁰⁾

Retten revision

52. Retten har undersøgt Kommissionens tilsyn med anvendelsen af de counterpartmidler, der hidrører fra EUF-støtte til strukturtilpasning i AVS-landene, men ikke selve strukturtilpasningsprogrammerne. Revisionen har primært omfattet 23 finansieringsaftaler indgået mellem 1994 og 1999 med otte AVS-lande. Hovedparten af støtten blev ydet som direkte budgetstøtte til modtagerlandene og iværksat og kontrolleret efter de nationale procedurer, der gælder for AVS-landenes offentlige udgifter, og ikke efter EUF-procedurene.

⁽³⁰⁾ EFT C 257 af 14.9.2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Konklusion og anbefalinger

53. I betragtning af manglerne ved de nationale procedurer for afholdelse og kontrol af de offentlige udgifter er det ikke realistisk at tro, at modtagerstaternes udgifter til de prioriterede sektorer altid bliver afholdt på et korrekt grundlag, og at de vil få reel indvirkning på niveauet for og kvaliteten af de sociale ydelser. Modtagerlandenes reformer af forvaltningen af de offentlige finanser er først iværksat for nylig og vil ikke kunne få virkning på kort sigt. Denne kendsgerning bekræftes af de revisioner, Kommissionen selv har foretaget siden 1998. Budgetmyndigheden skal være opmærksom på de risici, der er forbundet med den valgte fremgangsmåde, og den bør insistere på, at disse risici evalueres gennem revisioner af de offentlige udgifter. Den bør også forsøge at få begrænset omfanget af disse risici lidt efter lidt ved at støtte gennemførelsen af reformerne i AVS-landene, bl.a. gennem en samordnet indsats fra donorsamfundet.

54. For at sikre en mere effektiv styring af iværksættelsen af støtten og for at sikre, at støtten fremover ydes i overensstemmelse med de nye retningslinjer, budgetmyndigheden har afstukket, anbefales følgende:

a) Kommissionen bør basere sine programmer på en overordnet strategi og en plan for reform af forvaltningen af de offentlige finanser og på et tæt samvirke mellem de involverede parter.

53. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at de seneste reformer, der er iværksat af en række lande med det formål gradvis at forbedre forvaltningen af deres offentlige finanser, skal betragtes som konkrete fremskridt. Processen må nødvendigvis være langsom, fordi den er meget kompliceret og sætter mange situationer i et nyt lys, og fordi modtagerstaternes midler er begrænsede og stadig langt fra gør det muligt at garantere en ringe risiko for overforbrug i forvaltningen af de offentlige midler. Denne virkelighed er bekræftet af de revisioner, som Kommissionen har foretaget siden 1998.

Modtagerlandenes myndigheder erkender i højere grad de risici, der knytter sig til den overordnede forvaltning af de offentlige finanser inden for rammerne af strategiske rammer til bekæmpelse af fattigdom (CSLP), og bestræber sig på gradvis at formindske omfanget deraf ved at anspore til konkret iværksættelse af reformer i AVS-staterne, bl.a. via en samordnet indsats fra donorsamfundets side.

Kommissionen og Verdensbanken indledte i begyndelsen af 2001 et forstærket samarbejde med fælles mål og finansielle midler (Trust Fund for Public Expenditure Management and Accountability Assessment) og samordnet med alle berørte parter indsats (bilaterale donorer og AVS-modtagerlandets myndigheder).

54.

a) Kommissionen ønsker at forvisse sig om, at spørgsmålet om forsvarlig forvaltning af offentlige finanser i de nævnte CSLP optages i en strategi og en dispositionsplan for reformen af forvaltningen af de offentlige finanser med fastlæggelse af resultatindikatorer, der gør det muligt på en samordnet måde at måle de gjorte fremskridt på dette område. Den udvikler i samarbejde med de øvrige donorer en koordineret approach for vurdering af offentlige finanser (Trust Fund for Public Expenditure Management and Accountability Assessment og strategisk partnerskab for Afrika). Dette vil gøre det muligt for den at videreføre den approach, der er påbegyndt i de programmer, som har været iværksat siden slutningen af 1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Der bør opstilles klare retningslinjer, så Kommissionens egne tjenestegrene bliver bedre i stand til at vurdere de fremskridt, der gøres i hvert enkelt modtagerlands forvaltning af de offentlige finanser, og i kvaliteten af udgiftsforvaltningen; i modsat fald risikerer man, at målene for programmerne ikke kan nås.
- c) Inden finansieringsaftalerne indgås, bør reglerne for tilsynet med og kontrollen af hvert enkelt program fastlægges.
- d) Ansvarsfordelingen mellem de tjenestegrene, der varetager tilsynet med den makroøkonomiske og globale institutionelle støtte, og dem, der undersøger, hvordan de sociale sektorer fungerer, bør være klarere.
- e) Kommissionen bør i samordning med IMF sikre, at det fremgår mere klart, hvor stor den årlige budgetstøtte forventes at blive, uanset finansieringskilde.
- f) Kommissionens støtte til prioriterede sektorer bør overalt, hvor det er muligt, og som et led i multilaterale sektorstrategier integreres i modtagerlandenes budget.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Kommissionen er enig med Revisionsretten og har allerede givet sig i kast med at iværksætte klare retningslinjer, som bør fastlægges for Kommissionens administratører og de nationale anvisningsberettigede, dvs. i) vurderingskriterier for de fremskridt, der gøres i forvaltningen af de offentlige finanser, ii) bestemmelser om gennemgang af udgifter på en baggrund kendetegnet af ikke-mållrettet budgetstøtte, som gør det muligt at give budgetmyndigheden et indtryk af omfanget af forsvarlig forvaltning af midlerne, og iii) de forskellige muligheder for anvendelse af troværdige resultatindikatorer på de sociale sektorer og deres forbindelse med budgetudgiften.
- c) Kommissionen forpligter sig til i videst mulig udstrækning at foretage præciseringer af bestemmelserne om opfølgning og kontrol i finansieringsaftalerne snarere end i aftaleprotokollerne.
- d) Sondringen mellem de makroøkonomiske tjenester og de tjenester, der beskæftiger sig med de sociale sektorer, findes allerede, både hvad angår planlægningen af programmer (Generaldirektoratet for Udvikling) og iværksættelsen deraf (Samarbejdskontoret EuropeAid). Hovedopgaven er at sikre sammenhæng i kontorernes arbejde, hvilket Kommissionen søger at opnå via forbindelserne mellem kontorerne og delegationernes og de geografisk ansvarliges rolle.
- e) Kommissionen ønsker til stadighed at forbedre overslagene over støtten til landene, men denne opgave har ikke altid været let at gennemføre (afbrydelse af programmer, manglende overholdelse af betingelser). Iværksættelsen i henhold til Cotonou-aftalen af treårige programmer vil antagelig fremme dette arbejde i de lande, der udviser de bedste resultater.
- f) Kommissionen støtter sektorprogrammerne, hvilket pr. definition svarer til en samordnet approach for donorerne. Den er den næststørste donor efter Verdensbanken, når det drejer sig om at finansiere disse. Disse approacher har til formål at integrere sektorstøtten i modtagerlandenes budgetter. I henhold til Cotonou-aftalen kan Kommissionen fra nu af finansiere disse sektorprogrammer ved hjælp af budgetstøtte, når forholdene taler derfor.

KAPITEL V — ANDRE BEMÆRKNINGER

Decentraliseringen af forvaltningen af bevillingerne er ikke i overensstemmelse med finansforordningen

55. Der er en tendens til, at Kommissionen mere og mere overdrager private mellemlid, fysiske eller juridiske personer (programforvaltningsenheder, PMU'er ⁽³¹⁾), forvaltningen (anvisning, udbetaling, tilsyn) af de midler, der er afsat til programmer eller projekter. Inden for rammerne af EUF har denne praksis navnlig (men ikke udelukkende) udviklet sig i forbindelse med iværksættelsen af programmer til udvikling af virksomheder og mikroprojekter. PMU'erne får indbetalt forskud på bankkonti, som de forvalter, og midlerne skal senere videreføres til de endelige modtagere, som endnu ikke er udvalgt. Der forvaltes i nogle tilfælde betragtelige beløb. Finansforordningen indeholder ingen bestemmelser om denne praksis, og bestemmelserne om oprettelse af forskudsforvaltninger og om, hvornår de anvendes, omfatter ikke denne form for forvaltning af offentlige midler. Denne forvaltningsmetode er behæftet med risici og indebærer, at de sædvanlige bestemmelser om de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar ikke gælder i forbindelse med denne form for forvaltning. Derfor ville det være hensigtsmæssigt, om der i finansforordningen for 9. EUF, som budgetmyndigheden skal have forelagt forslaget til, indføres så klare bestemmelser om denne form for forvaltning, at de sikrer, at udgifterne afholdes på et lovligt og formelt rigtigt grundlag. Navnlig bør der i forordningen — i lighed med, hvad der gælder for forskudsforvaltning — fastsættes grundlæggende normer for forsvarlig økonomisk forvaltning, som sådanne private mellemlid skal overholde ⁽³²⁾.

Tilpasning af betingelserne for samarbejde med AVS-lande, der er involveret i væbnede konflikter

56. I henhold til Cotonou-aftalens artikel 11, stk. 4, og som reaktion på Europa-Parlamentets beslutning af 16. oktober 2000 ⁽³³⁾ om »samarbejde med AVS-stater, der er involveret i væbnede konflikter«, meddelte Kommissionen i november 2000 medlemsstaterne, at den

55. Det ville ikke være muligt for Kommissionen at sikre en detaljeret forvaltning af hundredvis om ikke tusindvis af små aktiviteter, og det er derfor nødvendigt at overdrage forvaltningen af betydelige offentlige midler til private operatører. Den nye finansforordning vedrørende 9. EUF bør give klare regler herfor og fastlægge utvetydige standarder for sund og gennemsigtig finansiel forvaltning.

56. Kommissionen har ikke til hensigt at fremsætte forslag til klare og bindende foranstaltninger. Det foreslås i Kommissionens meddelelse, at der fastlægges en ramme for behandlingen af hver sag på et ad hoc-grundlag, samtidig med at der tages behørigt hensyn til universelle værdier og normer, således som det er fastsat i EU-retten og folkeretten. Det vil stadig være nødvendigt at følge en approach, hvor hver sag behandles for sig.

Udtrykket »uspecificeret budgetstøtte« er ikke klart. I henhold til artikel 224 i Lomé IV-konventionen yder EF direkte eller indirekte budgetstøtte alt efter et lands valutas konvertibilitet og overførselsmuligheder. Der er altid tale om støtte til budgetlagte udgifter, der meget ofte retter sig mod særlige

⁽³¹⁾ PMU = Programme Management Unit.

⁽³²⁾ I dag er forvaltningen i nogle tilfælde ikke streng nok. Jf. Ernst & Youngs revisionsberetning om mikroprojektprogrammer i Tanzania (7 TA 031 og 7 TA 99), offentliggjort i oktober 2000.

⁽³³⁾ A5-0296/2000.

RETTENS BEMÆRKNINGER

agtede at undersøge forholdene i hvert enkelt krigsførende land og analysere de risici for misbrug af EU-midlerne, konflikterne kunne medføre. Det skal bemærkes, at Parlamentet i beslutningen fra oktober 2000 anmodede Kommissionen om at »fremsætte forslag til klare og bindende foranstaltninger og kriterier«. Parlamentet anmodede også Rådet og Kommissionen om at »indstille uspecificeret budgetstøtte til lande, der er involveret i væbnede konflikter«, og om at kræve, at disse lande »giver solide garantier for, at EU-midler ikke vil blive misbrugt til krigsformål«. Kommissionen bør redegøre for, hvilke konkrete foranstaltninger der vil blive truffet som reaktion på denne beslutning. Det vil navnlig være hensigtsmæssigt for så vidt angår lande (Rwanda, Burundi, Uganda og Sierra Leone), som åbenbart er involveret i en langvarig konflikt, og som får direkte budgetstøtte.

Eksterne revisioner, Kommissionens tjenestegrene har fået foretaget

57. Som et led i gennemgangen af EUF's regnskaber for regnskabsåret 1999 kom Retten ind på spørgsmålet om opfølgningen af de revisioner, Kommissionen havde ladet foretage eksternt, og bemærkede, at bortset fra strukturtilpasningsstøtten havde de forvaltende tjenestegrene problemer med at følge op på revisionsberetningernes konklusioner. Kommissionen påpegede i sit svar, at oprettelsen af en intern revisionsafdeling ikke måtte medføre en indskrænkning af de operationelle tjenesters eget ansvar ⁽³⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

sektorer, f.eks. sundhed og uddannelse. Der føres nøje tilsyn med gennemførelsen af disse budgetlagte udgifter: Som hovedregel overvåger og vurderer EF i samarbejde med andre donorer, navnlig BWI, nøje budgetudarbejdelsen og -gennemførelsen i AVS-stater, der modtager direkte eller indirekte budgetstøtte. Der lægges særlig stor vægt på kvaliteten af forvaltningen af de offentlige finanser.

Der anvendes yderligere overvågnings- og kontrolmekanismer på budgetstøtte til AVS-stater, der er involveret i væbnede konflikter. Hyppige og detaljerede oversigter over de offentlige udgifter er gjort til en integrerende del af de relevante finansieringsaftaler og er en nøgelfaktor, når det drejer sig om at afgøre, om der bør frigøres EF-midler eller ej.

På et individuelt landgrundlag drøfter og vedtager donorer og modtagere kort- og mellemfristede lofter over militære og andre centrale udgifter på grundlag af udgiftsniveauerne for konflikterne. Disse lofter er referencepunkter for vurderingen af programmet, og frigørelsen af midler er betinget af, at de aftalte mål føres ud i livet.

Regeringerne anmodes om skriftligt at bekræfte, at der ikke anvendes midler til militære formål, men desuden omfatter alle finansieringsaftaler om ydelse af budgetstøtte særlige kontrolmekanismer med henblik på overvågning af midlernes anvendelse, og programmerne afsluttes øjeblikkeligt, hvis der fremlægges bevis for omdirigering eller misbrug af midler.

⁽³⁴⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 1999, punkt 54.

RETTENS BEMÆRKNINGER

58. I forbindelse med revisionen af regnskabsåret 2000 har Retten analyseret afslutningen af de revisioner, der var under udførelse ved udgangen af 1999. Analysen omfattede de seks finansielle revisioner, som blev foretaget af Samarbejdskontoret EuropeAids eksterne revisionstjeneste og afsluttet i 2000, og som vedrørte støtte på ca. 40 millioner euro. De revisorer, Kommissionen havde pålagt at gennemføre revisionen, konstaterede, at ca. 36 % af de reviderede udgifter ikke var støtteberettigede. I svarene til årsberetningen for 1999 forklarede Kommissionen, at det var finansafdelingen i den anvisningsberettigede instans, der varetog udstedelsen af indtægtsordrer. I april 2001 efter disse revisioner var der imidlertid endnu ikke udstedt nogen indtægtsordrer. Det viste sig, at Bruxelles' afventede instruktioner fra Kommissionens lokale delegationer, som havde fået tilsendt de endelige revisionsberetninger.

59. I forbindelse med en af beretningerne (Tanzania) havde myndighederne været uenige i revisorernes konklusion og havde krævet en ny revision, hvilket delegationen havde accepteret. I et tilfælde (Den Centralafrikanske Republik) konstateredes det i beretningen, at der forelå tilfælde af svig, men der var ikke indgået en særlig aftale med Kommissionen i Bruxelles om, hvilke foranstaltninger staten skulle træffe. I de øvrige beretninger blev der påpeget alvorlige mangler ved de interne kontrolprocedurer og ved systemerne til forvaltning af projekterne i de tilfælde, hvor udgifterne blev forvaltet lokalt.

60. Ifølge en opgørelse udarbejdet af Samarbejdskontoret EuropeAids eksterne revisionstjeneste har EUF's nationale anvisningsberettigede i regnskabsåret 2000 indledt 120 revisioner inden for rammerne af finansieringsaftaler om projekter eller programmer. 40 af disse revisioner var blevet afsluttet inden regnskabsårets udgang. Men denne tjeneste har hverken de fornødne ressourcer eller et tilstrækkelig præcist mandat ⁽³⁵⁾ til at kunne følge op på disse revisioner eller til at kunne garantere, at AVS-staterne træffer de fornødne foranstaltninger i forbindelse med de konstaterede tilfælde af svig eller uregelmæssigheder. Under et revisionsbesøg i Senegal i oktober 2000 konstateredes det, at de senegalesiske domstoles afgørelser i en sag om underslæb på ca. 6 millioner ECU, der var konstateret under en revision i 1995 af et projekt under 7. EUF, ikke var taget til

KOMMISSIONENS SVAR

58. Resultaterne af de seks revisioner, der er undersøgt af Revisionsretten, vedrører udelukkende de emner, der er omfattet af de pågældende revisioner. De bør ikke betragtes som repræsentative for situationen for EUF som helhed.

Indtægtsordrerne som følge af en revision kan først udstedes, efter at revisionsresultaterne er drøftet af delegationerne og de reviderede organisationer i modtagerlandene. Denne proces var stadig i gang. Ikke desto mindre er Kommissionen i færd med at træffe foranstaltninger til at udbygge opfølgningen af revisionsresultaterne.

59. I Den Centralafrikanske Republik har delegationen gentagne gange bragt spørgsmålet på bane over for den nationale anvisningsberettigede, og et hold af tjenestemænd fra Kommissionen understregede i marts 2001 på ny myndighedernes ansvar.

60. Opfølgningen af revisionerne gennemføres efter instruks fra den anvisningsberettigede og under dennes ansvar af de operationelle kontorer (tekniske aspekter) og de finansielle kontorer (finansielle aspekter).

Den pågældende sag følges omhyggeligt af de centrale tjenestegrene og af delegationen. Den er forelagt UCLAF, som i marts 1999 udsendte et kontrolhold til stedet.

Ifølge de senegalesiske myndigheder har de sigtede appelleret afgørelsen, hvorved gennemførelsen deraf stilles i bero, indtil kendelsen i næste instans er afsagt.

Kommissionen er enig i Revisionsrettens betænkeligheder og accepterer, at situationen i denne sag fortsat er uacceptabel. Delegationen har ved adskillige lejligheder henledt de senegalesiske myndigheders opmærksomhed derpå.

⁽³⁵⁾ »Mission statement«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

følge ⁽³⁶⁾. Kommissionens operationelle tjenestegrene i Bruxelles havde affundet sig med, at de senegalesiske myndigheder ikke tog deres egne domstoles afgørelser til følge, fordi overholdelse af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning kunne skabe politiske vanskeligheder ⁽³⁷⁾.

61. Sådanne omstændigheder viser, at det parallelt med den decentralisering af forvaltningen af bistanden til tredjelande, Kommissionen har påbegyndt, bør sikres, at alle overvågningsfunktioner i tjenestegrene i Bruxelles styrkes. Navnlig bør opfølgningen af revisioner, som foretages af eksterne revisorer på Kommissionens egen eller på EUF's nationale og regionale anvisningsberettigedes foranledning, prioriteres højt. Medio 2001 havde Samarbejdskontoret EuropeAids tjeneste med ansvar for ekstern revision af foranstaltninger (G4) hverken personale eller mandat (mission statement) til at varetage denne funktion.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil ikke tøve med at gribe ind over for de berørte myndigheder for at sikre en passende afvikling af denne sag.

61. *Kommissionen har til hensigt at forstærke sine tilsynsfunktioner på centralt plan, bl.a. tilsynet i tilknytning til revisionerne, hvis der kan afsættes yderligere menneskelige ressourcer til denne aktivitetssektor.*

⁽³⁶⁾ Kriminalretten i Dakars afgørelse af 29. april 1999, hvor 36 tiltalte blev dømt for underslæb med offentlige midler inden for rammerne af programmet for støtte til SMV i Saint-Louis-regionen (7 SE 011). Bøderne andrager over 4 milliarder XOF (6 millioner euro).

⁽³⁷⁾ Artikel 8 i finansforordningen for 8. EUF (EFT L 191 af 7.7.1998).

BILAG

BILAG I

Finansielle oplysninger om det almindelige budget

INDHOLD

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Kildemateriale

Regningsenhed

Kontoplan

Forkortelser og tegn

GRUNDLÆGGENDE OPLYSNINGER OM DET ALMINDELIGE BUDGET

1. Det almindelige budgets oprindelse
2. Retsgrundlag
3. De vigtigste budgetprincipper, som foreskrevet i traktaterne og finansforordningen
4. Det almindelige budgets indhold og struktur
5. Budgetregningsenheden
6. Finansiering af det almindelige budget (indtægter)
7. Bevillingernes art
8. Gennemførelsen af det almindelige budget
9. Regnskabsaflæggelse
10. Ekstern revision
11. Decharge og opfølgning

SKEMAER

**Skema vedrørende 6., 7. og 8. EUF tilsammen:
tildeling, fordeling og udnyttelse af bistanden**

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

KILDEMATERIALE

De finansielle oplysninger i dette bilag er taget fra driftsregnskaber og balancer for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾ og fra andre regnskaber fra Kommissionen. Den geografiske fordeling er baseret på landekoderne i Sincom-systemet. Analyse af udgifterne efter medlemsstat er som påpeget af Kommissionen kun en regnemetode, som ikke giver et fuldstændigt overblik over de fordele, hver medlemsstat har af unionsmedlemskabet.

REGNINGSENHED

Alle beløb er udtrykt i millioner euro (mio. EUR) og afrundet til en decimal. Totaler er den afrundede værdi af den nøjagtige samlede værdi og svarer derfor ikke altid til summen af de afrundede beløb.

KONTOPLAN

I de skemaer, der viser udviklingen i tallene igennem årene, har Retten for hvert regnskabsår lagt de finansielle overslag for det pågældende regnskabsår til grund.

FORKORTELSER OG TEGN

EF	De(t) Europæiske Fællesskab(er)
KS	Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
EØF	Det Europæiske Økonomiske Fællesskab
DEA eller EA	Det Europæiske Atomenergifællesskab
EFTA	Den Europæiske Frihandelssammenslutning
EU	Den Europæiske Union
BNI	bruttonationalindkomst
MOMS	merværdiafgift
ATS	østrigske schilling
BEF	belgiske francs
DEM	tyske mark
DKK	danske kroner
ESP	spanske pesetas
FIM	finske mark
FRF	franske francs
GBP	pund sterling
GRD	græske drakmer
IEP	irske pund (punts)
ITL	italienske lire
LUF	luxembourgiske francs
NLG	nederlandske gylden
PTE	portugisiske escudos

⁽¹⁾ For regnskabsåret 2000: driftsregnskab og balance vedrørende budgettransaktionerne i regnskabsåret 2000 (SEK(2001) 528-531).

SEK	svenske kroner (kronor)
EUR	euro
mio. EUR	million(er) euro
OB	opdelte bevillinger
IOB	ikke-opdelte bevillinger
FB	forpligtelsesbevillinger
BB	betalingsbevillinger
BTF	bevillinger til forpligtelser
BTB	bevillinger til betalinger
B	Belgien
DK	Danmark
D	Tyskland
EL	Grækenland
E	Spanien
F	Frankrig
IRL	Irland
I	Italien
L	Luxembourg
NL	Nederlandene
A	Østrig
P	Portugal
FIN	Finland
S	Sverige
UK	Det Forenede Kongerige
EU-15	de 15 medlemsstater i De(t) Europæiske Fællesskab(er) i alt
FFO	finansforordningen af 21. december 1977 (der henvises endvidere til orienteringen til læserne på omslagets side II)
EFT	<i>De Europæiske Fællesskabers Tidende</i>
S	budgetsektion
US	undersektion
A	budgetafsnit
K	budgetkapitel
0,0	mellem nul og 0,05
—	ingen oplysninger
%	procent
SK	skema (ved henvisninger, f.eks. SK III).

GRUNDLÆGGENDE OPLYSNINGER OM DET ALMINDELIGE BUDGET

1. DET ALMINDELIGE BUDGETS OPRINDELSE

Det almindelige budget blev indført ved fusionstraktaten ⁽²⁾ (artikel 20). Den 1. januar 1968 trådte det i stedet for de tre særskilte budgetter, der indtil da var gældende: KS's administrationsbudget, EØF-budgettet og EA's driftsbudget; EA's forsknings- og investeringsbudget blev inkorporeret i det almindelige budget i 1971 ved Luxembourg-traktaten ⁽³⁾ (artikel 10).

2. RETSGRUNDLAG

Det almindelige budget følger de finansielle bestemmelser, der er indeholdt i Paris-traktaten ⁽⁴⁾ (artikel 78 KS), Rom-traktaten ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ (artikel 268-280 EF og artikel 171-183 EA) samt i finansforordningerne ⁽⁷⁾.

3. DE VIGTIGSTE BUDGETPRINCIPPER, SOM FORESKREVET I TRAKTATERNE OG FINANSFORORDNINGEN

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter skal opføres samlet på ét og samme budget (enhedsprincippet). Indtægterne skal uden sondring anvendes til finansiering af samtlige udgifter og skal ligesom udgifterne opføres med deres fulde beløb i budgettet og efterfølgende i de finansielle oversigter uden indbyrdes modregning (princippet om bruttoopgørelse). Alle bevillinger skal være specificeret efter art eller formål (reglen om specificering). Budgettet vedtages for ét regnskabsår ad gangen (reglen om etårighed). Indtægter og udgifter skal balancere (reglen om balance mellem indtægter og udgifter). Der er visse undtagelser fra disse principper.

4. DET ALMINDELIGE BUDGETS INDHOLD OG STRUKTUR

Budgettet er opdelt i en »samlet oversigt over indtægter« og en »oversigt over indtægter og udgifter«, der igen er opdelt i otte forskellige sektioner: sektion I — Europa-Parlamentet; sektion II — Rådet (indtil 1994 som et bilag til Rådets sektion: Det Økonomiske og Sociale Udvalg); sektion III — Kommissionen ⁽⁸⁾; sektion IV — Domstolen; sektion V — Revisionsretten; sektion VI — Det Økonomiske og Sociale Udvalg; sektion VII — Regionsudvalget; sektion VIII — Den Europæiske Ombudsmand.

Inden for hver sektion ⁽⁸⁾ er indtægter og udgifter opdelt i budgetposter (afsnit, kapitler, artikler og eventuelt konti) eller efter art eller formål.

⁽²⁾ Fusionstraktaten (8. april 1965): traktat om oprettelse af et fælles råd og en fælles kommission for De Europæiske Fællesskaber.

⁽³⁾ Luxembourg-traktaten (22. april 1970): traktat om ændring af visse budgetbestemmelser i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i fusionstraktaten.

⁽⁴⁾ Paris-traktaten (18. april 1951): traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (KS).

⁽⁵⁾ Rom-traktaten (25. marts 1957): traktat om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF).

⁽⁶⁾ Rom-traktaten (25. marts 1957): traktat om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (EA).

⁽⁷⁾ Især finansforordningen af 21. december 1977 (EFT L 356 af 31.12.1977); der henvises til orienteringen til læserne på omslagets side II.

⁽⁸⁾ Sektion III (Kommissionen) er underopdelt i del A (»Driftsbevillinger«) og del B (»Aktionsbevillinger«), der igen er opdelt i undersektioner efter hovedaktionsområder.

5. BUDGETREGNINGSENHEDEN

Budgettet opstilles og gennemføres i euro. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 erstattede euroen den europæiske regningsenhed pr. 1 januar 1999.

De bindende kurser for omregning af euro til de nationale valutaer er: 1 EUR = 13,7603 ATS = 40,3399 BEF = 1,95583 DEM = 166,386 ESP = 5,94573 FIM = 6,55957 FRF = 0,787564 IEP = 1 936,27 ITL = 40,3399 LUF = 2,20371 NLG = 200,482 PTE = 340,750 GRD.

6. FINANSIERING AF DET ALMINDELIGE BUDGET (INDTÆGTER)

Hovedparten af det almindelige budget finansieres af Fællesskabernes egne indtægter: landbrugsafgifter, sukker- og isoglukoseafgifter, egne indtægter hidrørende fra told og moms- og BNI-indtægter. For mere detaljerede oplysninger henvises til de gældende retsakter ⁽⁹⁾.

Ud over egne indtægter har Fællesskaberne andre, mindre omfattende indtægter (jf. skema I).

7. BEVILLINGERNES ART

Der sondres i budgettet mellem følgende bevillingsarter til dækning af de opførte udgifter:

- a) Opdelte bevillinger (OB) anvendes til finansiering af flerårige foranstaltninger inden for bestemte budgetområder. De omfatter forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB):
  - Forpligtelsesbevillinger er grundlaget for de retlige forpligtelser, der indgås for det løbende regnskabsår i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over flere regnskabsår.
  - Betalingsbevillinger anvendes til finansiering af udgifterne i henhold til de i løbet af regnskabsåret og tidligere regnskabsår indgåede forpligtelser.
- b) Ikke-opdelte bevillinger (IOB) dækker for de årlige foranstaltningers vedkommende både forpligtelser og betalinger i hvert regnskabsår.

Det er derfor vigtigt, at der for hvert regnskabsår beregnes følgende to totaler:

- a) de samlede bevillinger til forpligtelser (BTF) ⁽¹⁰⁾ = ikke-opdelte bevillinger (IOB) + forpligtelsesbevillinger (FB) ⁽¹⁰⁾,
- b) de samlede bevillinger til betalinger (BTB) ⁽¹⁰⁾ = ikke-opdelte bevillinger (IOB) + betalingsbevillinger (BB) ⁽¹⁰⁾.

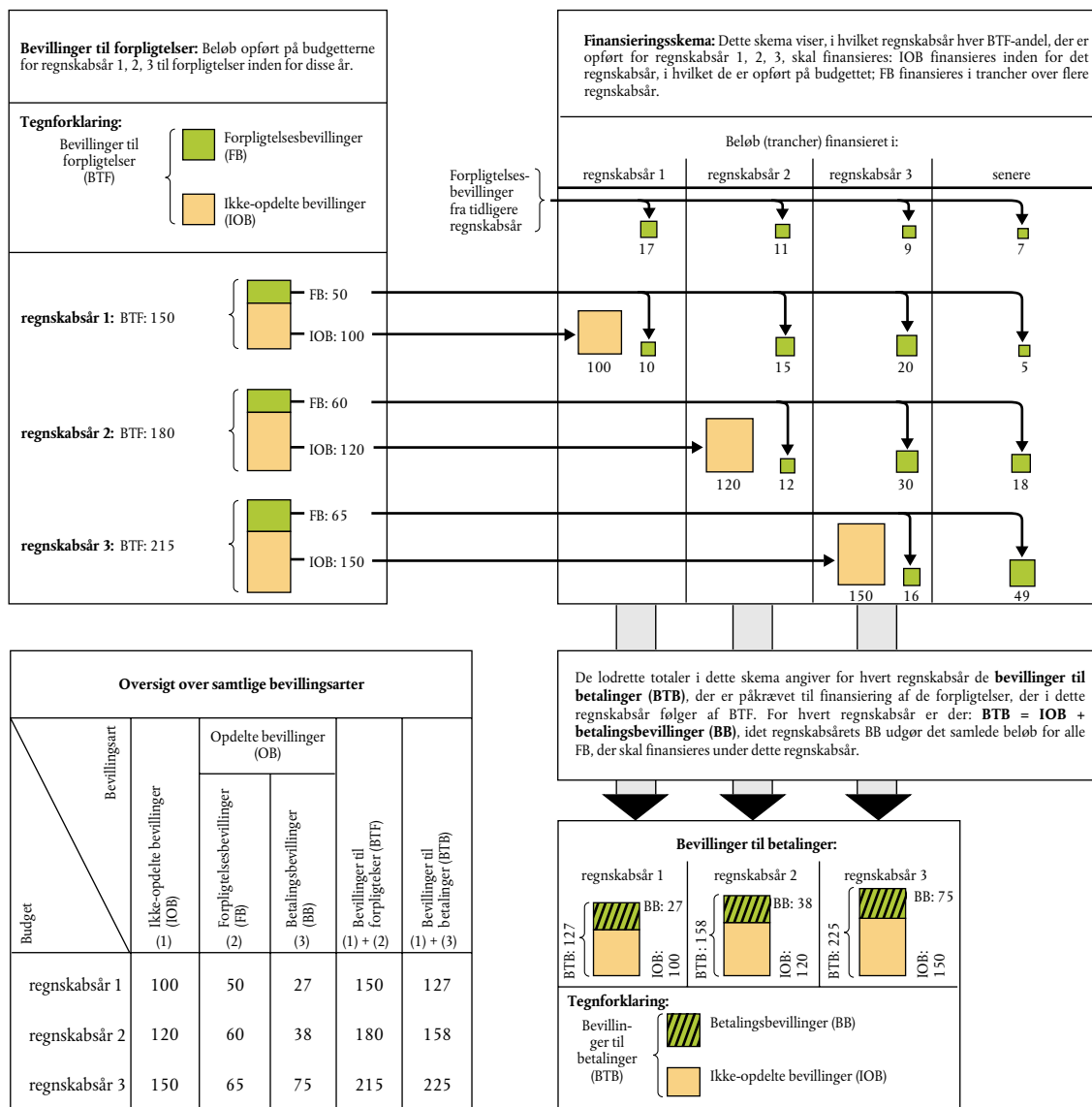
⁽⁹⁾ Vigtigste retsakter vedrørende Fællesskabernes egne indtægter: Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977); Rådets afgørelse 94/728/EF af 31. oktober 1994 (EFT L 293 af 12.11.1994); Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 (EFT L 155 af 7.6.1989); Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 (EFT L 155 af 7.6.1989); Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser (EFT L 49 af 21.2.1989).

⁽¹⁰⁾ Det er vigtigt at bemærke, at »bevillinger til forpligtelser« og »forpligtelsesbevillinger« og »bevillinger til betalinger« og »betalingsbevillinger« ikke er det samme. »Forpligtelsesbevillinger« og »betalingsbevillinger« anvendes udelukkende i forbindelse med opdelte bevillinger.

Indtægterne på budgettet skal dække samtlige bevillinger til betalinger. Forpligtelsesbevillingerne skal ikke være dækket af indtægter.

Nedenstående forenklede skema (med fiktive beløb) viser, hvorledes disse bevillingsarter indvirker på hvert regnskabsår.

8. GENNEMFØRELSEN AF DET ALMINDELIGE BUDGET

8.1. Ansvar for gennemførelsen

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med finansforordningen og inden for de tildelte bevillinger. Kommissionen giver de øvrige institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem ⁽¹¹⁾. Principperne for gennemførelsen af budgettet og det ansvar, der påhviler institutionernes anvisningsberettigede, regnskabsførere, forskudsbestyrere og finansinspektører, er fastlagt i finansforordningen ⁽¹²⁾. Inden for en række specifikke områder (først og fremmest EUGFL, Garantisektionen, og strukturfondene) varetages forvaltningen af fællesskabsmidlerne af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

8.2. Indtægter

De anslåede indtægter opføres på budgettet med forbehold af eventuelle ændringer i henhold til ændrings- og tillægsbudgetter.

Den budgetmæssige gennemførelse af indtægterne sker ved, at fordringer konstateres, og Fællesskabernes tilgodehaver (egne indtægter og andre indtægter) inkasseres; der gælder særlige regler herfor ⁽¹³⁾. Et regnskabsårs faktiske indtægter defineres som summen af inkasserede konstaterede fordringer vedrørende regnskabsåret og summen af ikke-inkasserede fordringer vedrørende tidligere regnskabsår.

Det skal bemærkes, at det påhviler medlemsstaterne at inkassere told, landbrugsafgifter og sukker- og isoglukoseafgifter på Fællesskabets vegne. Medlemsstaterne tilbageholder 10 % af disse fællesskabsindtægter til dækning af deres opkrævningsudgifter.

8.3. Udgifter

De anslåede udgifter opføres i budgettet.

Den budgetmæssige gennemførelse af udgifterne, dvs. udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne, kan sammenfattes som følger:

a) Bevillinger til forpligtelser:

- i) *Udviklingen i bevillingerne*: Regnskabsårets samlede bevillinger til forpligtelser består af følgende elementer: oprindeligt budget (IOB og FB) + ændrings- og tillægsbudgetter + ekstra indtægter ⁽¹⁴⁾ + overførsler ⁽¹¹⁾ + forpligtelsesbevillinger fremført fra det foregående regnskabsår ⁽¹⁵⁾ + ikke-automatiske overførsler ⁽¹⁶⁾ fra det foregående regnskabsår (IOB), for hvilke der endnu ikke er indgået forpligtelser + frigjorte forpligtelsesbevillinger (FB) fra det foregående regnskabsår, der er genopført ⁽¹⁷⁾ + tilbagebetalte acontobeløb, der kan genanvendes ⁽¹⁸⁾.

⁽¹¹⁾ Jf. artikel 78d KS, 274 EF, 179 EA og finansforordningens artikel 22, stk. 2.

⁽¹²⁾ Jf. artikel 21-55 og 73-77 i finansforordningen.

⁽¹³⁾ Jf. artikel 28-35 i finansforordningen og Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 (EFT L 155 af 7.6.1989).

⁽¹⁴⁾ Jf. artikel 96, stk. 2, i finansforordningen.

⁽¹⁵⁾ Jf. artikel 7, stk. 2, litra a), i finansforordningen.

⁽¹⁶⁾ Jf. artikel 7, stk. 1, litra a), og stk. 3, i finansforordningen.

⁽¹⁷⁾ Jf. artikel 7, stk. 6, i finansforordningen.

⁽¹⁸⁾ Jf. artikel 7, stk. 7, i finansforordningen.

- ii) *Udnyttelse af bevillingerne*: Bevillingerne til forpligtelser er disponible i regnskabsåret til indgåelse af forpligtelser (udnyttede bevillinger til forpligtelser = summen af indgåede forpligtelser).
- iii) *Fremførelse af bevillinger fra et regnskabsår til det følgende regnskabsår*: Ikke-opdelte bevillinger fra regnskabsåret, for hvilke der ikke er indgået forpligtelse, kan fremføres ikke-automatisk til næste regnskabsår efter bemyndigelse fra budgetmyndigheden ⁽¹⁶⁾. Kommissionen kan fremføre uudnyttede forpligtelsesbevillinger fra regnskabsåret til det følgende regnskabsår ⁽¹⁵⁾. I forbindelse med udgifter afholdt for tredjemand er det tilladt at foretage fremførsler flere år i træk.
- iv) *Bortfald af bevillinger*: Restbeløbet bortfalder.
- b) *Bevillinger til betalinger*:
- i) *Udviklingen i bevillingerne*: Regnskabsårets samlede disponible bevillinger til betalinger består af følgende elementer: oprindeligt budget (IOB og BB) + ændrings- og tillægsbudgetter + ekstra indtægter ⁽¹⁴⁾ + overførsler ⁽¹¹⁾ + fremførte bevillinger fra det foregående regnskabsår i form af automatiske ⁽¹⁹⁾ eller ikke-automatiske ⁽²⁰⁾ fremførsler + tilbagebetalte acontobeløb, der kan genanvendes ⁽¹⁸⁾.
- ii) *Udnyttelse af bevillingerne*: Bevillingerne til betalinger er disponible i regnskabsåret til effektivering af betalinger (udnyttede bevillinger til betalinger = summen af effektuerede betalinger, der er dækket af regnskabsårets bevillinger).
- iii) *Fremførelse af bevillinger fra et regnskabsår til det følgende regnskabsår*: Ikke-udnyttede bevillinger fra regnskabsåret kan fremføres til det følgende regnskabsår ved automatiske ⁽¹⁹⁾ eller ikke-automatiske ⁽²⁰⁾ fremførsler. I forbindelse med udgifter afholdt for tredjemand er det tilladt at foretage fremførsler flere år i træk.
- iv) *Bortfald af bevillinger*: Restbeløbet bortfalder.
- v) *Samlede betalinger*: Betalinger over regnskabsårets bevillinger til betalinger + betalinger over bevillinger til betalinger fremført fra det foregående regnskabsår.
- vi) *Regnskabsårets faktiske udgifter*: De udgifter, der er opført i det konsoliderede driftsregnskab (jf. punkt 8.4) = betalinger over regnskabsårets bevillinger til betalinger + regnskabsårets bevillinger til betalinger fremført til det følgende regnskabsår.

8.4. Konsolideret driftsregnskab og regnskabsårets saldo

Ved afslutningen af hvert regnskabsår opstilles det konsoliderede driftsregnskab. Regnskabsårets saldo, der opføres på budgettet for det følgende regnskabsår ved et ændringsbudget ⁽²¹⁾, fremgår heraf.

9. REGNSKABSAFLÆGGELSE

Senest den 1. maj efter regnskabsårets afslutning sender Kommissionen regnskaberne for det pågældende regnskabsår til Parlamentet, Rådet og Revisionsretten; regnskaberne omfatter driftsregnskabet og balancen med en analyse af den økonomiske forvaltning ⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ Jf. artikel 7, stk. 1, litra b), i finansforordningen.

⁽²⁰⁾ Jf. artikel 7, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra b), i finansforordningen.

⁽²¹⁾ Jf. artikel 32 i finansforordningen og artikel 15 og 16 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 (EFT L 155 af 7.6.1989).

⁽²²⁾ Jf. artikel 78-82 i finansforordningen.

10. EKSTERN REVISION

Siden 1977 har den eksterne revision af det almindelige budget påhvilet Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ⁽²³⁾. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige indtægter og udgifter, der er opført på det almindelige budget. Den afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Den efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne samt sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Revisionen kan foretages inden afslutningen af det pågældende regnskabsårs regnskaber. Revisionen sker på grundlag af regnskabsbilag og, når det er nødvendigt, ved undersøgelser på stedet i fællesskabsinstitutionerne og i medlemsstaterne. Revisionsretten udarbejder en årsberetning for hvert regnskabsår, og den kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring af enhver af de øvrige fællesskabsinstitutioner afgive udtalelse.

11. DECHARGE OG OPFØLGNING

Følgende bestemmelser ⁽²⁴⁾ har været gældende siden 1977: Senest den 30. april det andet år, der følger efter et givet regnskabsår, meddeler Parlamentet efter henstilling fra Rådet Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse. Rådet og Parlamentet behandler de af Kommissionen forelagte regnskaber og Revisionsrettens årsberetning. Institutionerne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning til at tage bemærkningerne i dechargeafgørelserne til følge og aflægger rapport om de foranstaltninger, der er truffet som følge af bemærkningerne ⁽²⁵⁾.

SKEMAER

DET ALMINDELIGE BUDGET FOR REGNSKABSÅRET 2000 OG BUDGETGENNEMFØRELSEN I REGNSKABSÅRET 2000

SK I	Det almindelige budget 2000 — Anslåede indtægter og endelige bevillinger til betalinger
SK II	Det almindelige budget 2000 — Bevillinger til forpligtelser
SK III	Disponible bevillinger til forpligtelser i 2000 og deres udnyttelse, pr. udgiftsområde i de finansielle overslag
SK IV	Disponible bevillinger til betalinger i 2000 og deres udnyttelse, pr. udgiftsområde i de finansielle overslag
SK V	Betalinger i 2000, pr. udgiftsområde i de finansielle overslag
SK VI	Betalinger i 2000 i hver medlemsstat

OPLYSNINGER OM UDVIKLINGEN I GENNEMFØRELSEN AF DET ALMINDELIGE BUDGET (1996-2000)

SK VII	Udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne til betalinger i 1996-2000, fordelt på udgiftsområderne i de finansielle overslag.
--------	--

⁽²³⁾ Jf. artikel 45 A, 45 B og 45 C KS, 246, 247 og 248 EF, 160 A, 160 B og 160 C EA og artikel 83-90 i finansforordningen.

⁽²⁴⁾ Jf. artikel 78 G KS, 276 EF og 180 B EA.

⁽²⁵⁾ Jf. artikel 89 i finansforordningen.

Skema I

Det almindelige budget 2000 — Anslåede indtægter og endelige bevillinger til betalinger

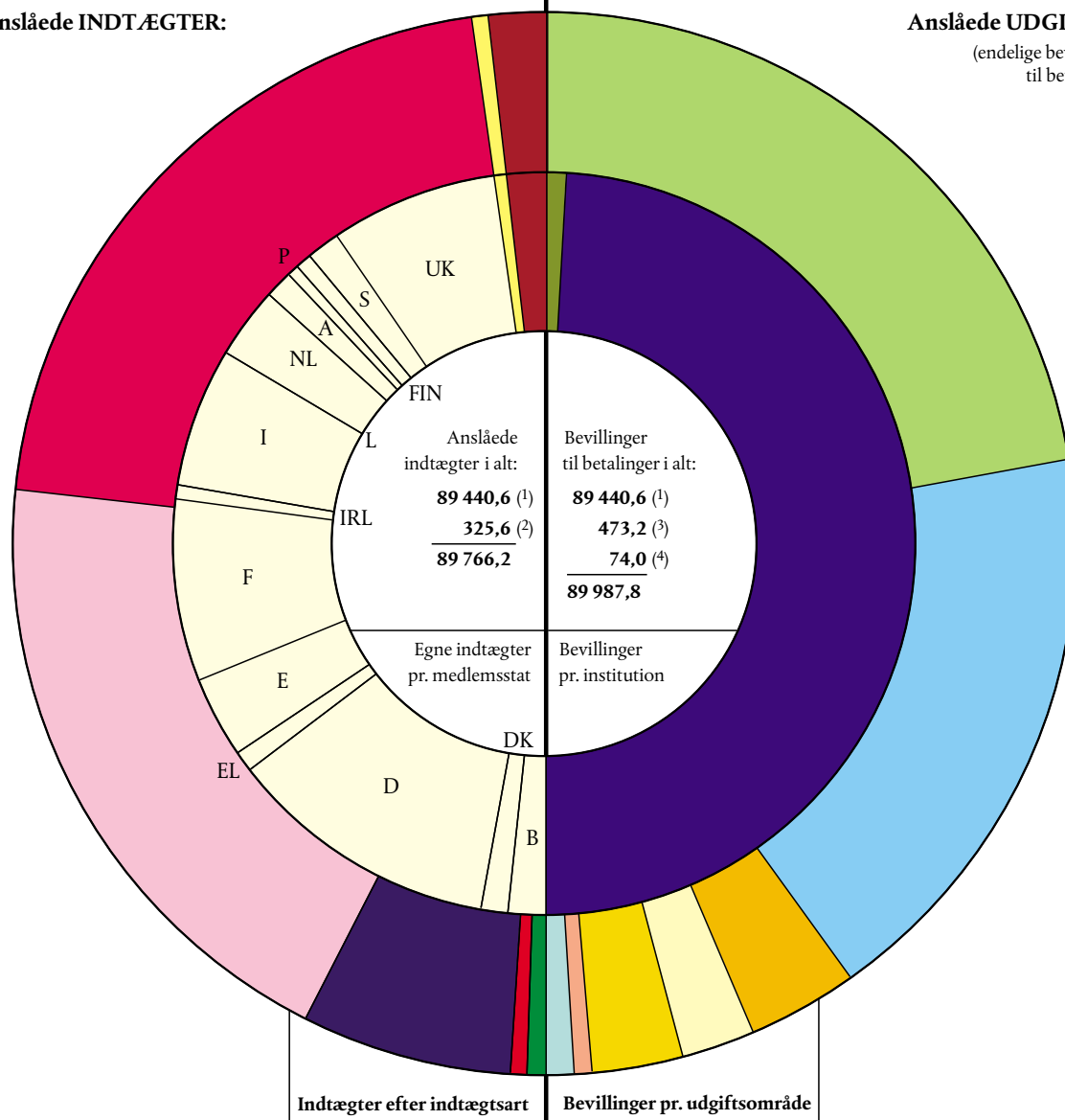
(Reglerne for indtægterne er omtalt i punkt 8.2 i »Grundlæggende oplysninger om det almindelige budget«, og tabel 1.1 i kapitel 1 giver supplerende oplysninger; for udgifternes vedkommende henvises der til punkt 8.3 i »Grundlæggende oplysninger om det almindelige budget« og skema IV, kolonne (a))

(mio. EUR og %)

Anslåede INDTÆGTER:

Anslåede UDGIFTER:

(endelige bevillinger til betalinger)

Indtægter efter indtægtsart

Bevillinger pr. udgiftsområde

Indtægternes fordeling

Egne indtægter i alt (pr. medlemsstat)	
Landbrugsafgifter	992,0 (1,1 %)
Sukker- og isoglukoseafgifter	1 046,4 (1,2 %)
Told	11 665,3 (13 %)
Egne momsindtægter	34 048,6 (37,9 %)
Egne BNI-indtægter	37 805,1 (42,1 %)
Andre indtægter	999,7 (1,1 %)
Disponibetoverskud fra det foregående regnskabsår	3 209,1 (3,6 %)

⁽³⁾ Bevillinger efter ændrings- og tillægsbudget.⁽⁴⁾ Indtægter fra tredjemands deltagelse.

Udgifternes fordeling

Udgiftsområderne i de finansielle overslag

1. Den fælles landbrugspolitik	40 683,9 (45,2 %)
2. Strukturforanstaltninger	31 831,4 (35,4 %)
3. Interne politikker	6 193,1 (6,9 %)
4. Eksterne foranstaltninger	3 928,3 (4,4 %)
5. Administrationsudgifter	4 735,7 (5,3 %)
6. Reserver	1 036,0 (1,2 %)
7. Førtilrædelsesstøtte	1 579,4 (1,8 %)
Bevillinger til disposition for andre institutioner	1 656,0 (1,8 %)
Bevillinger til disposition for Kommissionen heraf aktionsbevillinger	88 331,8 (98,2 %)
	85 252,1 (94,7 %)

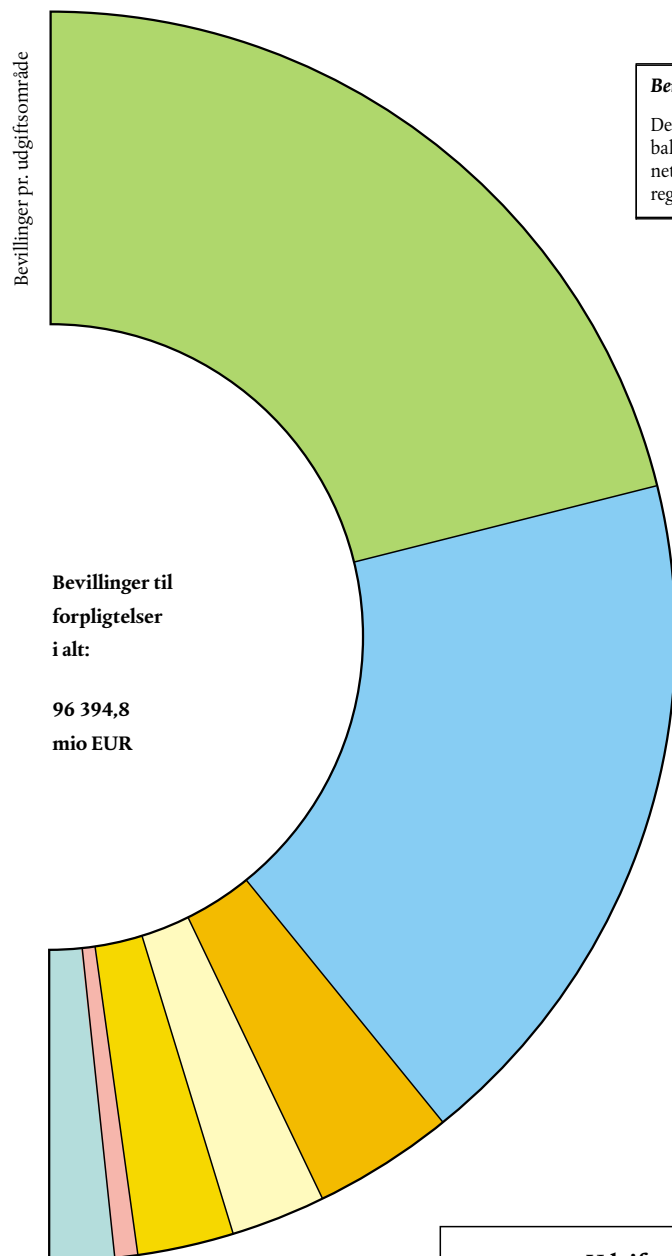
⁽¹⁾ Bevillinger efter ændrings- og tillægsbudget.⁽²⁾ Overførsler mellem budgetposter, formålsbestemte indtægter, genopførte bevillinger.⁽⁴⁾ EFTA-udgifter.

Skema II

Det almindelige budget 2000 — Bevillinger til forpligtelser

(efter ændrings- og tillægsbudget; nærmere oplysninger i skema III, kolonne (b))

(mio. EUR og %)

Bemærk:

De samlede bevillinger til forpligtelser og budgetindtægterne i 2000 balancerer ikke, fordi der i forpligtelsesbevillingerne også er medregnet beløb, der skal finansieres af budgetindtægter i de efterfølgende regnskabsår.

Udgifternes fordeling

Udgiftsområderne i de finansielle overslag

■	1. Den fælles landbrugspolitik	40 717,0 (42,2 %)
■	2. Strukturforanstaltninger	34 914,0 (36,2 %)
■	3. Interne politikker	6 582,5 (6,8 %)
■	4. Eksterne foranstaltninger	5 217,1 (5,4 %)
■	5. Administrationsudgifter	4 757,9 (4,9 %)
■	6. Reserver	1 036,0 (1,1 %)
■	7. Førtiltrædelsesstøtte	3 170,4 (3,3 %)

Skema III
Disponible bevillinger til forpligtelser i 2000 og deres udnyttelse,
pr. udgiftsområde i de finansielle overslag

(mio. EUR)

Udgiftsområderne i de finansielle overslag og sektorer (de tilsvarende poster i kontoplanen for 2000 er angivet i parentes: sektion (S), undersektion (US), afsnit (A) og kapitel (K))	Finansielle overslag	Endelige bevillinger		Udnyttelse af bevillingerne				
		Beløb ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Grad (%)	Forpligtelser indgået i 2000	Udnyttelsesgrad (%)	Fremførsler til 2001 ⁽³⁾	Bortfald	Grad (%)
		(a)	(b)/(a)	(c)	(c)/(d)	(d)	(e) = (b) - (c) - (d)	(e)/(b)
1. Den fælles landbrugspolitik	41 738	40 717,0 ⁽⁴⁾	97,6	40 466,7	99,4	—	250,3 ⁽⁴⁾	0,6
Markedsordninger		36 512,1 ⁽⁴⁾		36 290,3	99,4	—	221,8 ⁽⁴⁾	0,6
1.1 Markafgrøder (K B1-1 0)		16 672,0		16 663,1	99,9	—	8,9	0,1
1.2 Sukker (K B1-1 1)		1 942,0		1 910,2	98,4	—	31,8	1,6
1.3 Fedtstoffer og proteinafgrøder (K B1-1 2 og 1 3)		2 593,0		2 591,5	99,9	—	1,5	0,1
1.4 Frugt og grøntsager (K B1-1 5)		1 567,0		1 551,3	99,0	—	15,7	1,0
1.5 Vin (K B1-1 6)		766,0		765,5	99,9	—	0,5	0,1
1.6 Tobak (K B1-1 7)		994,0		989,4	99,5	—	4,6	0,5
1.7 Mejeriprodukter (K B1-2 0)		2 550,0		2 544,3	99,8	—	5,7	0,2
1.8 Kød, æg og fjerkræ (K B1-2 1-2 4)		6 752,0		6 710,3	99,4	—	41,7	0,6
1.9 Andre sektorer (B1-1 4 og B1-1 8)		1 375,0		1 341,5	97,6	—	33,5	2,4
1.10 Andre foranstaltninger (K B1-2 5-3 0)		1 301,1 ⁽⁴⁾		1 223,3	94,0	—	77,8 ⁽⁴⁾	6,0
1.11 Landdistrikternes udvikling og ledsageforanstaltninger (A B1-4 og 5)		4 204,9 ⁽⁴⁾		4 176,4	99,3	—	28,5 ⁽⁴⁾	0,7
2. Strukturforanstaltninger	32 678	34 914,0	106,8	20 089,5	57,5	8 638,8	6 185,6	17,7
Strukturfonde		32 252,3	⁽¹⁾	17 843,2	55,3	8 225,3	6 183,8	19,2
2.1 Mål 1 (K B2-1 0)		21 667,3		12 703,9	58,6	5 374,8	3 588,6	16,6
2.2 Mål 2 (K B2-1 1)		4 223,0		709,9	16,8	2 648,7	864,4	20,5
2.3 Mål 3 (K B2-1 2)		3 561,7		3 373,4	94,7	187,8	0,6	0,0
2.4 Andre strukturforanstaltninger (uden mål 1) (K B2-1 3)		190,4		171,9	90,3	14,0	4,5	2,4
2.5 EF-initiativer (K B2-1 4)		2 546,2		851,0	33,4	—	1 695,2	66,6
2.6 Fornyende aktioner og faglig bistand (K B2-1 6)		63,6		33,1	52,0	—	30,5	48,0
2.7 Samhørighedsfonden (A B2-3)		2 661,7		2 246,4	84,4	413,5	1,8	0,1
2.8 EØS-fiansieringsmekanismen (A B2-4)		—		—	—	—	—	—
3. Interne politikker	6 031	6 582,5 ⁽⁴⁾	109,1	6 008,3	91,3	442,6	131,7 ⁽⁴⁾	2,0
3.1 Forskning og teknologisk udvikling (US B6)		4 054,7	⁽¹⁾	3 819,5	94,2	211,4	23,8	0,6
3.2 Andre strukturforanstaltninger (K B2-5-9)		133,6 ⁽⁴⁾		128,4	96,2	—	5,1 ⁽⁴⁾	3,8
3.3 Uddannelse, ungdom, andre sociale foranstaltninger (US B3)		967,9		901,7	93,2	42,3	23,9	2,5
3.4 Energi, Euratom, miljø (US B4)		219,2		68,3	31,2	139,5	11,3	5,2
3.5 Forbrugerbeskyttelse, indre marked, industri, transeuropæiske net (US B5)		1 207,3 ⁽⁴⁾		1 090,3	90,3	49,4	67,6 ⁽⁴⁾	5,6
4. Eksterne foranstaltninger	4 627	5 217,1 ⁽⁴⁾	112,8	4 986,8	95,6	39,4	190,9 ⁽⁴⁾	3,7
4.1 Fødevarerhjælp (A B7-2)		950,9	⁽¹⁾	947,7	99,7	0,0	3,1	0,3
4.2 Udviklingsamarbejde (A B7-3 til B7-5)		3 501,1 ⁽⁴⁾		3 350,2	95,7	9,0	142,0 ⁽⁴⁾	4,1
4.3 Andre samarbejdsforanstaltninger (A B7-6)		361,7 ⁽⁴⁾		343,7	95,0	13,8	4,2 ⁽⁴⁾	1,2
4.4 Europæisk initiativ for demokrati og menneskerettigheder (A B7-7)		96,9		93,8	96,8	—	3,1	3,2
4.5 Eksterne aspekter for visse fællesskabspolitikker (A B7-8)		233,6 ⁽⁴⁾		202,0	86,5	6,7	24,8 ⁽⁴⁾	10,6
4.6 Førtiltrædelsesstrategi for Middelhavslandene (K B7-04)		15,0		7,7	51,3	7,3	—	—
4.7 Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (US B8)		57,9		41,6	71,9	2,6	13,7	23,6
5. Administrationsudgifter	4 638	4 757,9	102,6	4 685,9	98,5	2,6	69,3	1,5
5.1 Parlamentet (S I)		979,9	⁽¹⁾	972,8	99,3	—	7,1	0,7
5.2 Rådet (S II)		354,5		349,7	98,7	—	4,8	1,3
5.3 Kommissionen (S III)		3 075,5		3 028,9	98,5	2,6	44,0	1,4
5.4 Domstolen (S IV)		131,3		129,4	98,6	—	1,9	1,4
5.5 Revisionsretten (S V)		70,3		66,3	94,3	—	4,0	5,7
5.6 Det Økonomiske og Sociale Udvalg (S VI)		107,4		103,5	96,4	—	3,9	3,6
5.7 Regionsudvalget (S VII)		35,2		32,1	91,3	—	3,1	8,7
5.8 Den Europæiske Ombudsmand (S VIII)		3,9		3,2	82,5	—	0,7	17,5
6. Reserver	906	1 036,0	114,3	186,3	18,0	—	849,7	82,0
6.1 Monetær reserve (A B1-6)		810,0	⁽¹⁾	—	—	—	810,0	100,0
6.2 Garantireserve (K B0-2 3 og 2 4)		203,0		186,3	91,8	—	16,7	8,2
6.3 Reserve til nødhjælp (K B7-9 1)		23,0		—	—	—	23,0	100,0
7. Førtiltrædelsesstøtte	3 174	3 170,4	99,9	3 112,4	98,2	44,7	13,3	0,4
7.1 Førtiltrædelsesinstrument Sapard (K B7-0 1)		529,0		528,9	100,0	—	0,1	0,0
7.2 Førtiltrædelsesinstrument på strukturområdet Ispa (K B7-0 2)		1 058,0		1 016,3	96,1	41,2	0,5	0,0
7.3 Førtiltrædelsesinstrument under Phare (K B7-0 3)		1 583,4		1 567,2	99,0	3,4	12,7	0,8
8. Reserver og hensættelser (A B0-4)		— ⁽⁴⁾		—	—	—	— ⁽⁴⁾	—
Bevillinger til forpligtelser tilsammen	93 792	96 394,8	102,8 ⁽¹⁾	79 535,9	82,5	9 168,2	7 690,7	8,0
Bevillinger til betalinger tilsammen	91 322	94 808,6	103,8 ⁽¹⁾	83 331,1	87,9	2 609,3	8 868,2	9,4

⁽¹⁾ Ændrede budgetbevillinger efter hensyntagen til forpligtelsesbevillinger fremført fra 1999 eller genopført i 2000, bevillinger svarende til indtægter fra tjenesteydelser for tredjemand, ikke-automatiske fremførsler fra 1999, overførsler mellem budgetposter og EFTA-bevillinger. Som følge heraf overskrider de disponible bevillinger på bestemte poster loftet i de finansielle overslag.

⁽²⁾ Genanvendte indtægter fra regnskabsåret og indtægter fremført fra det foregående regnskabsår, i alt 226,3 mio. EUR, ikke medregnet.

⁽³⁾ Inkl. ikke-udnyttede bevillinger vedrørende tjenesteydelser for tredjemand.

⁽⁴⁾ Efter fordeling af de formålsbestemte reserver (K B0-4 0): US B1 (24,9 mio. EUR), B2 (1 mio. EUR), B5 (12 mio. EUR) og B7 (24,2 mio. EUR).

Skema IV

Disponible bevillinger til betalinger i 2000 og deres udnyttelse, pr. udgiftsområde i de finansielle overslag

(mio. EUR)

Udgiftsområderne i de finansielle overslag og sektorer (de tilsvarende poster i kontoplanen for 2000 er angivet i parentes: sektion(S), undersektion (US), afsnit (A) og kapitel (K))	Endelige bevillinger ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Udnyttelsen af bevillingerne				
		Betalinger i 2000	Udnyttelsesgrad (%)	Fremførsler til 2001	Bortfald	Grad (%)
		(a)	(b)/(a)	(c)	(d) = (a) - (b) - (c)	(d)/(a)
1. Den fælles landbrugspolitik	40 822,3 ⁽³⁾	40 505,9	99,2	52,3	264,2 ⁽³⁾	0,6
Markedsordninger	36 617,4 ⁽³⁾	36 329,4	99,2	52,3	235,7 ⁽³⁾	0,6
1.1 Markafgrøder (K B1-1 0)	16 672,0	16 663,1	99,9	—	8,9	0,1
1.2 Sukker (K B1-1 1)	1 942,0	1 910,2	98,4	—	31,8	1,6
1.3 Fedtstoffer og proteinafgrøder (K B1-1 2 og 1 3)	2 593,0	2 591,5	99,9	—	1,5	0,1
1.4 Frugt og grøntsager (K B1-1 5)	1 567,0	1 551,3	99,0	—	15,7	1,0
1.5 Vin (K B1-1 6)	766,0	765,5	99,9	—	0,5	0,1
1.6 Tobak (K B1-1 7)	996,9	986,7	99,0	3,0	7,2	0,7
1.7 Mejeriprodukter (K B1-2 0)	2 550,0	2 544,3	99,8	—	5,7	0,2
1.8 Kød, æg og fjerkræ (K B1-2 1-2 4)	6 752,0	6 710,3	99,4	—	41,7	0,6
1.9 Andre sektorer (B1-1 4 og B1-1 8)	1 375,0	1 341,5	97,6	—	33,5	2,4
1.10 Andre foranstaltninger (K B1-2 5-3 0)	1 403,5 ⁽³⁾	1 265,1	90,1	49,3	89,1 ⁽³⁾	6,3
1.11 Landdistrikternes udvikling og ledsageforanstaltninger (A B1-4 og 5)	4 204,9 ⁽³⁾	4 176,4	99,3	—	28,5 ⁽³⁾	0,7
2. Strukturforanstaltninger	35 579,8	27 590,8	77,5	1 470,0	6 519,0	18,3
Strukturfonde	32 621,1	25 905,6	79,4	1 170,0	5 545,5	17,0
2.1 Mål 1 (K B2-1 0)	20 103,4	15 485,2	77,0	1 020,0	3 598,2	17,9
2.2 Mål 2 (K B2-1 1)	4 863,5	3 859,5	79,4	150,0	853,9	17,6
2.3 Mål 3 (K B2-1 2)	3 343,8	3 094,1	92,5	—	249,7	7,5
2.4 Andre strukturforanstaltninger (uden mål 1)(K B2-1 3)	1 056,7	980,6	92,8	—	76,1	7,2
2.5 Fællesskabsinitiativer (K B2-1 4)	3 026,3	2 301,4	76,0	—	724,9	24,0
2.6 Fornyende aktioner og faglig bistand (K B2-1 6)	227,4	184,7	81,2	—	42,7	18,8
2.7 Samhørighedsfonden (A B2-3)	2 958,7	1 685,2	57,0	300,0	973,5	32,9
2.8 EØS-fiansieringsmekanismen (A B2-4)	—	—	—	—	—	—
3. Interne politikker	6 416,1 ⁽³⁾	5 360,8	83,6	378,7	676,6 ⁽³⁾	10,5
3.1 Forskning og teknologisk udvikling (US B6)	4 085,7	3 404,0	83,3	262,3	419,5	10,3
3.2 Andre strukturforanstaltninger (K B2-2 4 til 2 9)	159,7	146,4	91,6	0,9	12,5	7,8
3.3 Uddannelse, ungdom, andre sociale foranstaltninger (US B3)	890,0	769,4	86,5	72,7	47,9	5,4
3.4 Energi, Euratom, miljø (US B4)	207,1	150,3	72,6	30,1	26,7	12,9
3.5 Forbrugerbeskyttelse, indre marked, industri, transeuropæiske net (US B5)	1 073,5 ⁽³⁾	890,7	83,0	12,8	170,0 ⁽³⁾	15,8
4. Eksterne foranstaltninger	4 201,5 ⁽³⁾	3 841,0	91,4	173,7	186,8 ⁽³⁾	4,4
4.1 Fødevarerhjælp (A B7-2)	986,7	978,4	99,2	0,0	8,2	0,8
4.2 Udviklings samarbejde (A B7-3 til B7-5)	2 522,2 ⁽³⁾	2 339,2	92,7	104,4	78,7 ⁽³⁾	3,1
4.3 Andre samarbejdsforanstaltninger (A B7-6)	350,2 ⁽³⁾	278,1	79,4	37,3	34,8 ⁽³⁾	9,9
4.4 Europæisk initiativ for demokrati og menneskerettigheder (A B7-7)	92,4 ⁽³⁾	53,2	57,5	20,9	18,4 ⁽³⁾	19,9
4.5 Eksterne aspekter for visse fællesskabspolitikker (A B7-8)	209,6 ⁽³⁾	169,0	80,6	2,1	38,5 ⁽³⁾	18,4
4.6 Førtiltrædelsesstrategi for Middelhavslandene (K B7-0 4)	2,0	—	—	—	2,0	100,0
4.7 Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (US B8)	38,4	23,2	60,5	9,0	6,2	16,0
5. Administrationsudgifter	5 173,5	4 643,0	89,7	391,1	139,5	2,7
5.1 Parlamentet (S I)	1 083,3	979,9	90,5	87,1	16,2	1,5
5.2 Rådet (S II)	405,0	352,1	86,9	41,7	11,2	2,8
5.3 Kommissionen (S III)	3 312,9	2 988,3	90,2	232,2	92,4	2,8
5.4 Domstolen (S IV)	138,3	128,0	92,5	7,4	3,0	2,2
5.5 Revisionsretten (S V)	78,1	66,0	84,6	7,7	4,3	5,5
5.6 Det Økonomiske og Sociale Udvalg (S VI)	114,6	97,1	84,7	10,0	7,5	6,6
5.7 Regionsudvalget (S VII)	37,0	28,3	76,4	4,7	4,1	11,0
5.8 Den Europæiske Ombudsmand (S VIII)	4,4	3,2	73,2	0,4	0,8	18,0
6. Reserver	1 036,0	186,3	18,0	—	849,7	82,0
6.1 Monetær reserve (A B1-6)	810,0	—	—	—	810,0	100,0
6.2 Garantireserve (K B0-2 3 og 2 4)	203,0	186,3	91,8	—	16,7	8,2
6.3 Reserve til nødhjælp (K B7-9 1)	23,0	—	—	—	23,0	100,0
7. Førtiltrædelsesstøtte	1 579,4	1 203,4	76,2	143,5	232,5	14,7
7.1 Førtiltrædelsesinstrument Sapard (K B7-0 1)	150,0	—	—	140,1	9,9	6,6
7.2 Førtiltrædelsesinstrument på strukturområdet Ispa (K B7-0 2)	175,0	2,5	1,5	—	172,5	98,5
7.3 Førtiltrædelsesinstrument under Phare (K B7-0 3)	1 254,4	1 200,9	95,7	3,4	50,1	4,0
8. Reserver og hensættelser (A B0-4)	— ⁽³⁾	—	—	—	— ⁽³⁾	—
Tilsammen	94 808,6	83 331,1	87,9	2 609,3	8 868,2	9,4

⁽¹⁾ Ændrede budgetbevillinger efter hensyntagen til overførsler mellem budgetposter, indtægter fra tjenesteydelser for tredjemand, bevillinger, der er genopført efter tilbagebetaling af acontobeløb, samt fremførte bevillinger fra det foregående regnskabsår. Disse fremførsler forklarer differencen på 4 820,8 mio. EUR mellem de endelige bevillinger i dette skema og totalen i skema I.

⁽²⁾ Genanvendte indtægter fra regnskabsåret og indtægter fremført fra det foregående regnskabsår, i alt 226,3 mio. EUR, ikke medregnet.

⁽³⁾ Efter fordeling af de formålsbestemte reserver (K B0-4 0): US B1 (24,9 mio. EUR), B5 (11 mio. EUR), B7 (32,4 mio. EUR).

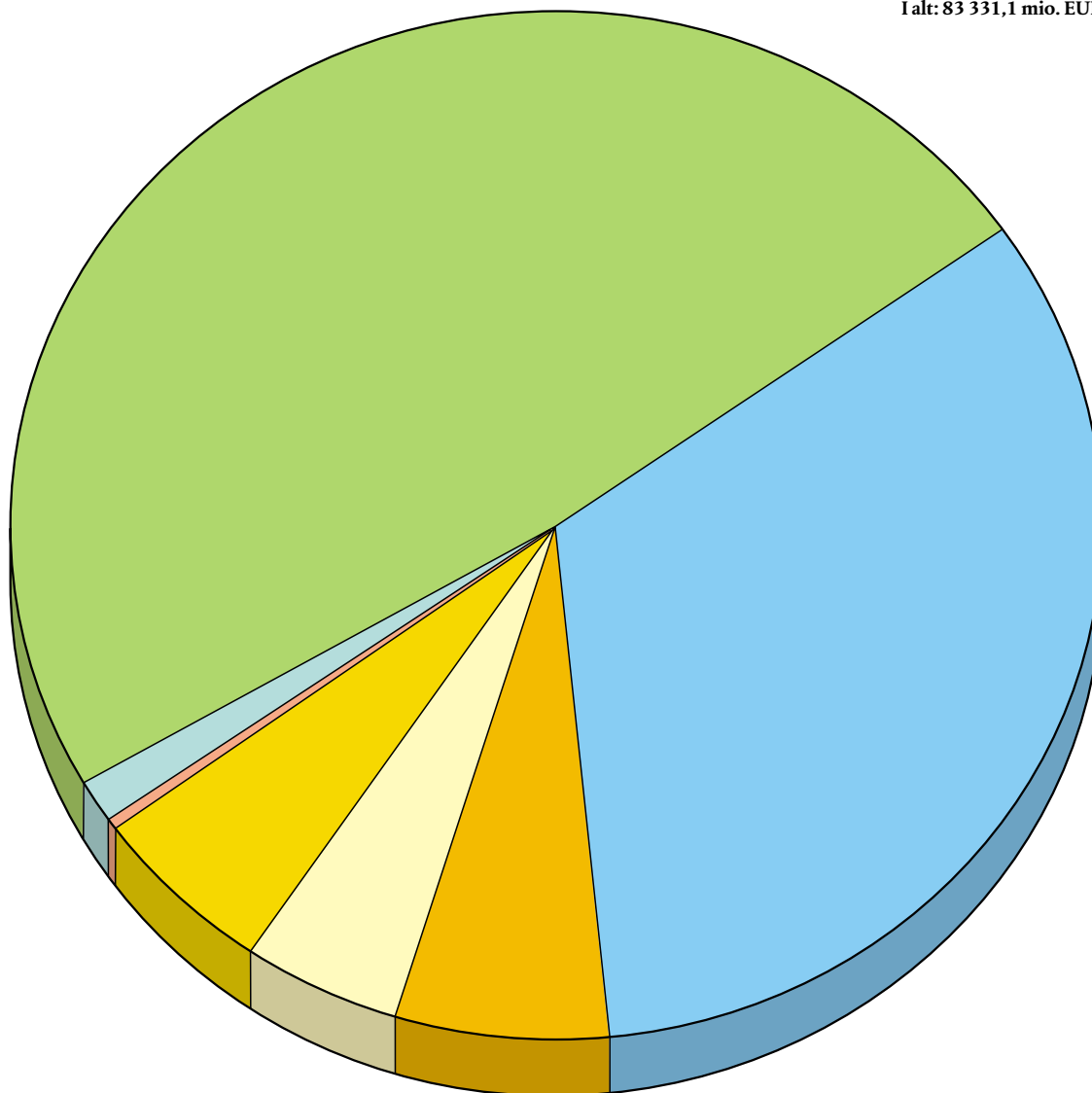
Skema V

Betalinger i 2000, pr. udgiftsområde i de finansielle overslag

Bemærk: Betalinger i 2000 = betalinger over 2000-bevillinger plus betalinger over fremførsler fra 1999.

(mio. EUR og %)

I alt: 83 331,1 mio. EUR

Fordelingsnøgle

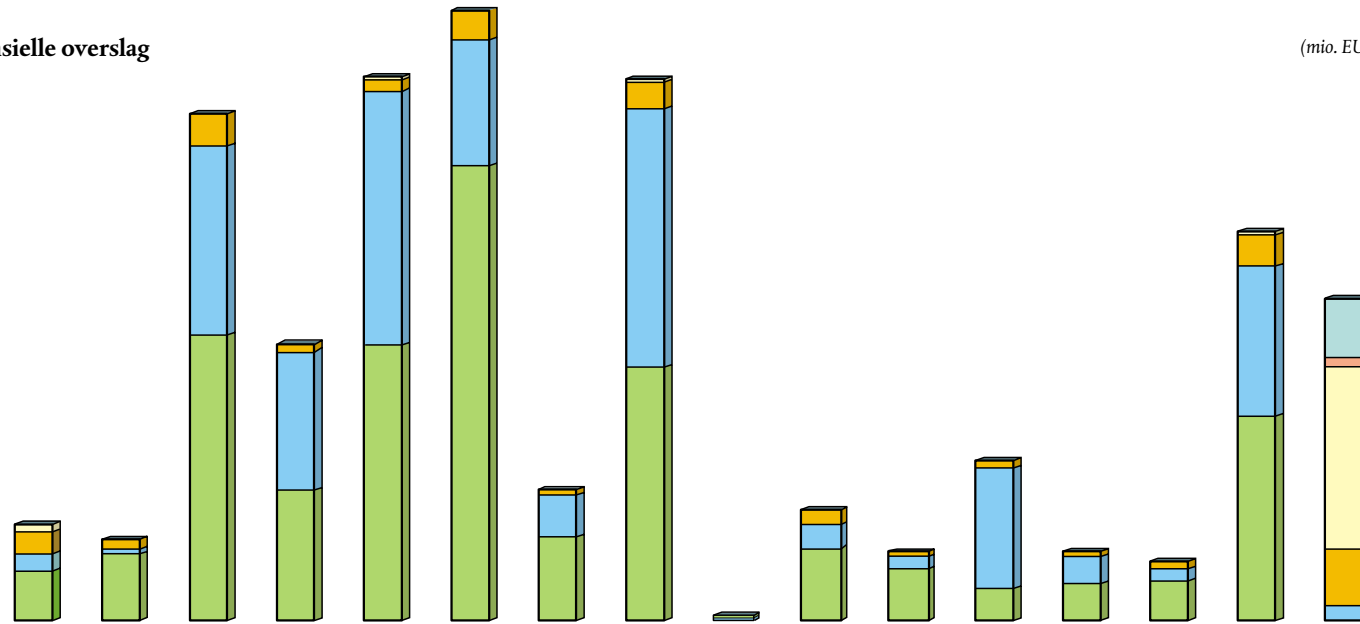
	1. Den fælles landbrugspolitik	40 505,9 (48,6 %)
	2. Strukturforanstaltninger	27 590,8 (33,1 %)
	3. Interne politikker	5 360,8 (6,4 %)
	4. Eksterne foranstaltninger	3 841,0 (4,6 %)
	5. Administrationsudgifter	4 643,0 (5,6 %)
	6. Reserver	186,3 (0,2 %)
	7. Førtilrædelsesstøtte	1 203,4 (1,4 %)

Skema VI Betalinge i 2000 i hver medlemsstat ⁽¹⁾

Bemærk: Betalinger i 2000 = betalinger over 2000-bevillinger plus betalinger over fremførsler fra 1999.

Udgiftsområderne i de finansielle overslag

(mio. EUR og %)

	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	Diverse ⁽²⁾ ⁽³⁾	I alt
– Den fælles landbrugspolitik	957,3	1 309,1	5 674,9	2 598,2	5 484,8	9 005,8	1 681,3	5 042,7	21,2	1 441,9	1 018,7	652,7	727,8	798,1	4 061,6	29,7	40 505,9
– Strukturforanstaltninger	379,6	125,4	3 747,7	2 745,8	5 027,4	2 496,2	828,1	5 122,7	10,3	477,2	259,6	2 363,8	542,3	230,3	2 955,3	279,2	27 590,8
– Interne politikker	434,3	161,0	630,7	134,0	235,8	593,3	88,4	517,0	42,3	267,1	91,9	172,2	92,9	133,9	640,9	1 125,3	5 360,8
– Eksterne foranstaltninger	159,4	1,5	13,0	0,9	12,0	7,9	0,8	26,8	1,2	6,8	1,5	0,8	0,7	1,5	27,7	3 578,5	3 841,0
– Reserver	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	186,3	186,3
– Førtiltrædelse	1,0	—	0,2	—	0,5	0,2	—	0,9	5,1	0,7	0,2	0,0	0,0	0,0	0,3	1 194,3	1 203,4
I ALT	1 931,5 2,5 %	1 597,0 2,0 %	10 066,5 12,8 %	5 479,0 7,0 %	10 760,5 13,7 %	12 103,3 15,4 %	2 598,6 3,3 %	10 710,2 13,6 %	80,0 0,1 %	2 193,6 2,8 %	1 371,9 1,7 %	3 189,6 4,1 %	1 363,6 1,7 %	1 163,8 1,5 %	7 685,8 9,8 %	6 393,3 8,1 %	78 688,1 100,0 %

⁽¹⁾ Den geografiske fordeling er ikke baseret på betalingerne til medlemsstaterne, men på Sincom2-data (Kommissionens informatiserede bogholderisystem) vedrørende de lande, hvor udgifterne er afholdt.

⁽²⁾ Heraf 27 mio. EUR udbetalt til Publikationskontoret og Kommissionens tjenester.

⁽³⁾ Heraf 186,3 mio. EUR, som Kommissionen har betalt Garantifonden.

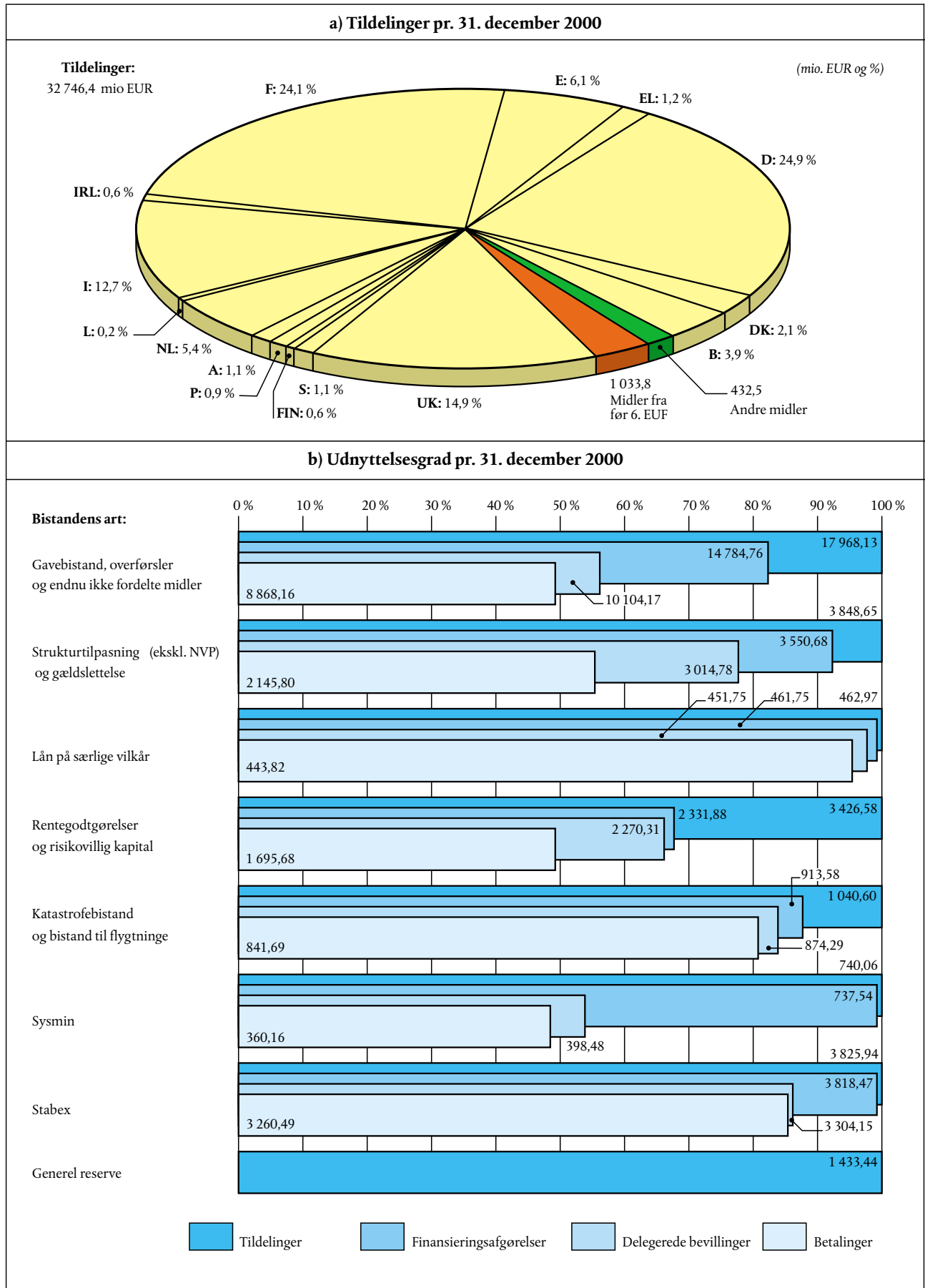
Skema VII
Udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne til betalinger i 1996 til 2000,
fordelt på udgiftsområderne i de finansielle overslag

(mio. EUR)

Udgiftsområderne i de finansielle overslag/regnskabsår (udgiftsområderne er defineret i skema IV)		Udnyttelse				Betalingerne andel af den samlede udnyttelse (betalinger og bortfald) ⁽²⁾
		Endelige bevillinger ⁽¹⁾	Betalinger	Fremført til næste regnskabsår	Bevillingsbortfald	
		(a)	(b)	(c)	(d) = (a) - (b) - (c)	
1. Den fælles landbrugspolitik	1996	40 816,7	39 080,9	426,9	1 308,8	96,8
	1997	41 187,9	40 623,2	82,4	482,3	98,8
	1998	39 941,4	38 810,0	415,5	715,9	98,2
	1999	40 451,7	39 780,3	138,4	533,0	98,7
	2000	40 822,3	40 505,9	52,3	264,2	99,4
2. Strukturforanstaltninger	1996	25 758,6	24 426,8	36,4	1 295,5	(*) 95,0
	1997	26 426,1	26 059,2	—	366,9	98,6
	1998	28 643,4	28 366,0	204,9	72,5	99,7
	1999	30 657,7	26 663,6	3 748,4	245,8	99,1
	2000	35 579,8	27 590,8	1 470,0	6 519,0	(**) 80,9
3. Interne politikker	1996	5 335,3	4 544,4	160,2	630,7	(**) 87,8
	1997	5 371,3	4 934,7	182,3	254,2	95,1
	1998	5 246,8	4 878,5	163,5	204,7	96,0
	1999	5 243,0	4 473,1	413,8	356,1	(*) 92,6
	2000	6 416,1	5 360,8	378,7	676,6	(**) 88,8
4. Eksterne foranstaltninger	1996	4 642,7	3 804,8	225,8	612,1	(**) 86,1
	1997	4 678,3	3 992,0	49,8	636,5	(**) 86,2
	1998	4 515,6	4 067,7	198,4	249,6	(*) 94,2
	1999	5 091,8	4 585,8	273,6	232,4	95,2
	2000	4 201,5	3 841,0	173,7	186,8	95,4
5. Administrationsudgifter	1996	4 540,8	3 962,5	453,6	124,7	96,9
	1997	4 739,9	4 129,2	432,4	178,3	95,9
	1998	4 941,0	4 219,4	580,7	140,9	96,8
	1999	5 090,9	4 506,7	445,0	139,3	97,0
	2000	5 173,5	4 643,0	391,1	139,5	97,1
6. Reserver	1996	997,0	235,4	—	761,6	(**) 23,6
	1997	1 202,0	286,1	—	915,9	(**) 23,8
	1998	1 154,0	272,4	—	881,6	(**) 23,6
	1999	846,0	300,1	—	545,9	(**) 35,5
	2000	1 036,0	186,3	—	849,7	(**) 18,0
7. Kompensation/førtiltrædelsesstøtte ⁽³⁾	1996	764,0	701,0	—	63,0	(*) 91,8
	1997	212,0	212,0	—	—	100,0
	1998	99,0	99,0	—	—	100,0
	1999	—	—	—	—	—
	2000	1 579,4	1 203,4	143,5	232,5	(**) 83,8
Det almindelige budget — i alt	1996	82 855,1	76 755,7	1 302,9	4 796,5	(*) 94,1
	1997	83 817,5	80 236,4	746,9	2 834,2	96,6
	1998	84 541,2	80 713,0	1 563,0	2 265,2	97,3
	1999	87 381,1	80 309,5	5 019,2	2 052,4	97,5
	2000	94 808,6	83 331,1	2 609,3	8 868,2	(*) 90,4

⁽¹⁾ Efter ekstra indtægter og overførsler mellem budgetposter.⁽²⁾ Indikatoren (e) er udtryk for udviklingen i den endelige udnyttelse af bevillingerne i regnskabsårene. Differencen mellem den angivne % og 100 % er de bevillinger, der i den sidste ende er bortfaldet. Indikator (e) på under 95 % er angivet med (*), på under 90 % med (**) og på under 80 % med (***)⁽³⁾ For perioden 1993-1999 dækkede udgiftsområde 7 kompensation til nye medlemsstater. For perioden 2000-2006 dækker det førtiltrædelsesstøtte.

Skema vedrørende 6., 7. og 8. EUF tilsammen: tildeling, fordeling og udnyttelse af bistanden

BILAG II

Beretninger og udtalelser vedtaget af Revisionsretten inden for de seneste fem år

I overensstemmelse med traktaterne påhviler det Revisionsretten at udarbejde en årsberetning. I henhold til traktaterne og øvrige gældende retsfor skrifter påhviler det endvidere Retten at udarbejde årsberetninger om visse af Fællesskabernes organer og aktiviteter. Retten

kan desuden i medfør af traktaterne fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring af en af institutionerne afgive udtalelser. Nedenfor opgøres de beretninger og udtalelser, Retten har vedtaget i de seneste fem år.

Titel	Offentliggørelse
-------	------------------

Beretninger og udtalelser vedtaget i 2001**Årsberetning og revisionserklæringer**

Fireogtyvende årsberetning, regnskabsåret 2000:	Offentliggjort i dette nummer af EFT
— Beretning og revisionserklæring om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget	
— Beretning og revisionserklæring om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter	

Særberetninger*Den fælles landbrugspolitik*

— Særberetning nr. 4/2001 om revisionen af EUGFL, Garantisektionen, og gennemførelsen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)	EFT C 214 af 31.7.2001
— Særberetning nr. 6/2001 om mælkekvoter	EFT C 305 af 30.10.2001
— Særberetning nr. 7/2001 om eksportrestititioner — destination og overgang til fri omsætning	EFT C 314 af 8.11.2001
— Særberetning nr. 8/2001 om restititioner for produktion af kartoffel- og kornstivelse og om støtte til kartoffelstivelse	EFT C 294 af 19.10.2001
— Særberetning nr. 14/2001 — Opfølgning af Rettens særberetning nr. 19/98 om BSE	EFT C 324 af 20.11.2001

Strukturforanstaltninger

— Særberetning nr. 1/2001 om EF-initiativet Urban	EFT C 124 af 25.4.2001
— Særberetning nr. 10/2001 om den finansielle kontrol af strukturfondene, Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97 og (EF) nr. 1681/94	EFT C 314 af 8.11.2001
— Særberetning nr. 12/2001 om visse strukturinterventioner til fordel for beskæftigelsen: EFRU-støttens beskæftigelseeffekt — ESF-foranstaltninger mod langtidsledighed	EFT C 334 af 28.11.2001

Interne politikker

— Særberetning nr. 9/2001 om programmet for forskeres uddannelse og mobilitet	Under offentliggørelse
---	------------------------

Eksterne aktioner

— Særberetning nr. 2/2001 om forvaltningen af den humanitære nødhjælp til ofrene for krisen i Kosovo (ECHO)	EFT C 168 af 12.6.2001
— Særberetning nr. 3/2001 om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler	EFT C 210 af 27.7.2001

Titel	Offentliggørelse
— Særberetning nr. 5/2001 om counterpartmidler hidrørende fra strukturtilpasningsstøtte i form af direkte budgetstøtte (7. og 8. EUF)	EFT C 257 af 14.9.2001
— Særberetning nr. 11/2001 om Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde	EFT C 329 af 23.11.2001
— Særberetning nr. 13/2001 om Europa-Parlamentets politiske gruppers udgifter	EFT C 338 af 30.11.2001
Særlige årsberetninger	
— Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 1999	EFT C 47 af 13.2.2001
— Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 2000	EFT C 185 af 30.6.2001
— Beretning om regnskabet vedrørende Rådets generalsekretærs/Rådets høje repræsentants forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater, vedrørende installering og drift af forvaltningsenhedens server til onlinehjælp og Sirene-nettet, fase II (»Schengen-kontrakter«), for regnskabsåret, der afsluttedes 31. december 2000	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet vedrørende Rådets vicegeneralsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater, om oprettelse af drift for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 2000	Under offentliggørelse
— Årsberetning om EKSF for regnskabsåret 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om 2000-regnskabet for Euratoms Forsyningsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Genopbygningsagentur og gennemførelsen af bistanden til Kosovo i regnskabsåret 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden (Angers) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur (København) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for og forvaltningen af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions organer (Luxembourg) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad (Wien) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Europaskolerne for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Under offentliggørelse
— Beretning om 2000-regnskabet for fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT

Titel	Offentliggørelse
Udtalelser	
— Udtalelse nr. 1/2001 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og af forskellige andre forordninger om denne politik	EFT C 55 af 21.2.2001
— Udtalelse nr. 2/2001 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget	EFT C 162 af 5.6.2001
— Udtalelse nr. 3/2001 om forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen	EFT C 162 af 5.6.2001
— Udtalelse nr. 4/2001 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (vedrørende beskatning af personer, der får fratrædelsesgodtgørelse)	EFT C 162 af 5.6.2001
— Udtalelse nr. 5/2001 om forslag til ændring af finansforordningen for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 6/2001 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 7/2001 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber	Ikke offentliggjort i EFT

Beretninger og udtalelser vedtaget i 2000

Årsberetninger og revisionserklæringer i 2000

Treogtyvende årsberetning, regnskabsåret 1999:	EFT C 342 af 1.12.2000
— Beretning og revisionserklæring om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget	
— Beretning og revisionserklæring om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter	

Særberetninger

Egne indtægter

— Særberetning nr. 17/2000 om Kommissionens kontrol af pålideligheden og sammenligneligheden af medlemsstaternes BNI-opgørelser	EFT C 336 af 27.11.2000
— Særberetning nr. 23/2000 om toldværdiansættelse af importerede varer	EFT C 84 af 14.3.2001

Den fælles landbrugspolitik

— Særberetning nr. 1/2000 om klassisk svinepest	EFT C 85 af 23.3.2000
— Særberetning nr. 8/2000 om fællesskabsforanstaltningerne for afsætning af smørfedt	EFT C 132 af 12.5.2000
— Særberetning nr. 11/2000 om støtteordningen for olivenolie	EFT C 215 af 27.7.2000
— Særberetning nr. 14/2000 om en grønnere fælles landbrugspolitik	EFT C 353 af 8.12.2000
— Særberetning nr. 20/2000 om forvaltningen af den fælles markedsordning for sukker	EFT C 50 af 15.2.2001
— Særberetning nr. 22/2000 om evaluering af den reviderede procedure for regnskabsafslutning	EFT C 69 af 2.3.2001

Titel	Offentliggørelse
<i>Strukturforanstaltninger</i>	
— Særberetning nr. 3/2000 om Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen — Foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen af unge	EFT C 100 af 7.4.2000
— Særberetning nr. 7/2000 om Den Internationale Fond for Irland og det særlige støtteprogram for fred og forsoning i Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland (1995-1999)	EFT C 146 af 25.5.2000
— Særberetning nr. 15/2000 om Samhørighedsfonden	EFT C 279 af 2.10.2000
<i>Interne politikker</i>	
— Særberetning nr. 10/2000 om offentlige aftaler tildelt af Det Fælles Forskningscenter	EFT C 172 af 21.6.2000
— Særberetning nr. 9/2000 om transeuropæiske telekommunikationsnet	EFT C 166 af 15.6.2000
<i>Eksterne aktioner</i>	
— Særberetning nr. 2/2000 om Den Europæiske Unions bistand til Bosnien-Hercegovina med henblik på indførelse af fred og genindførelse af en retsstat	EFT C 85 af 23.3.2000
— Særberetning nr. 4/2000 om rehabiliteringsaktioner til fordel for AVS-lande som et instrument til forberedelse af almindelig udviklingsbistand	EFT C 113 af 19.4.2000
— Særberetning nr. 12/2000 om Kommissionens forvaltning af EU-bistand til støtte for udviklingen af menneskerettigheder og demokrati i tredjelande	EFT C 230 af 10.8.2000
— Særberetning nr. 16/2000 om udbudsprocedurerne for tjenesteydelsesaftaler under Phare- og Tacis-programmerne	EFT C 350 af 6.12.2000
— Særberetning nr. 18/2000 om programmet for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation	EFT C 25 af 25.1.2001
— Særberetning nr. 19/2000 om Kommissionens forvaltning af programmet for bistand til det palæstinensiske samfund	EFT C 32 af 31.1.2001
— Særberetning nr. 21/2000 om forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande (særligt om landeprogrammering og projektforbereidelse samt delegationernes rolle)	EFT C 57 af 22.2.2001
<i>Administrationsudgifter</i>	
— Særberetning nr. 5/2000 om Domstolens udgifter til lokaler og bygninger (annekserne »Erasmus«, »Thomas More« og »Anneks C«)	EFT C 109 af 14.4.2000
— Særberetning nr. 13/2000 om Europa-Parlamentets politiske gruppers udgifter	EFT C 181 af 28.6.2000
<i>Finansieringsinstrumenter og bankaktiviteter</i>	
— Særberetning nr. 6/2000 om rentegodtgørelser fra Fællesskabet på lån ydet til små og mellemstore virksomheder af Den Europæiske Investeringsbank som led i bankens midlertidige lånefacilitet	EFT C 152 af 31.5.2000
Særlige årsberetninger	
— Beretning om effektiviteten af Det Europæiske Monetære Instituts og Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 1998	EFT C 133 af 12.5.2000
— Beretning om EKSFs årsregnskab pr. 31. december 1999	EFT C 281 af 4.10.2000
— Beretning om 1999-regnskabet for Euratoms Forsyningsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 1999-regnskabet for fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet vedrørende Rådets generalsekretærs/Rådets høje repræsentants forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater, vedrørende installation og drift af forvaltningsenhedens server til onlinehjælp og Sirene-nettet, fase II (»Schengen-kontrakter«) — perioden den 3. maj til den 31. december 1999	Ikke offentliggjort i EFT

Titel	Offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (London) for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur (København) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden (Angers) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for og forvaltningen af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki) for det regnskabsår, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad (Wien) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Europaskolerne for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	Ikke offentliggjort i EFT
— Årsberetning om EKSF for regnskabsåret 1999	EFT C 347 af 4.12.2000

Udtalelser

— Udtalelse nr. 1/2000 om forslag til Rådets forordning om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende adskillelse af funktionerne intern revision og forudgående finanskontrol (finansforordningens artikel 24, stk. 5)	EFT C 327 af 17.11.2000
— Udtalelse nr. 2/2000 om forslag til ændring af finansforordningen for EF-Sortsmyndigheden (Angers)	Ikke offentliggjort i EFT

Beretninger og udtalelser vedtaget i 1999

Årsberetning og revisionserklæringer

Toogtyvende årsberetning, regnskabsåret 1998:	EFT C 349 af 3.12.1999
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	

Særberetninger

Egne indtægter

— Særberetning nr. 8/99 om EF-toldkodeksens bestemmelser om sikkerhedsstillelse og kaution for traditionelle egne indtægter	EFT C 70 af 10.3.2000
---	-----------------------

Titel	Offentliggørelse
<i>Den fælles landbrugspolitik</i>	
— Særberetning nr. 1/99 om støtten til anvendelse af skummetmælk og skummetmælkspulver til dyrefoder	EFT C 147 af 27.5.1999
— Særberetning nr. 2/99 om landbrugsreformens indvirkning på kornsektoren	EFT C 192 af 8.7.1999
<i>Strukturforanstaltninger</i>	
— Særberetning nr. 6/99 om additionalitetsprincippet	EFT C 68 af 9.3.2000
— Særberetning nr. 7/99 om udvikling af industriområder	EFT C 68 af 9.3.2000
<i>Interne politikker</i>	
— Særberetning nr. 9/99 om særprogrammet for forskning, udvikling og demonstration inden for landbrug og fiskeri (Fair)	EFT C 92 af 30.3.2000
<i>Eksterne aktioner</i>	
— Særberetning nr. 4/99 om finansiel bistand til oversøiske lande og territorier under 6. og 7. EUF	EFT C 276 af 29.9.1999
— Særberetning nr. 5/99 om grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet (1994-1998)	EFT C 48 af 21.2.2000
<i>Finansieringsinstrumenter og bankaktiviteter</i>	
— Særberetning nr. 3/99 om Kommissionens forvaltning af rentegodtgørelser	EFT C 217 af 29.7.1999

Særlige årsberetninger

— Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 1998	EFT C 240 af 25.8.1999
— Årsberetning vedrørende EKSF for regnskabsåret 1998	EFT C 338 af 25.11.1999
— Beretning om 1998-regnskabet for Euratoms Forsyningsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 1998-regnskabet for fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om Europaskolernes regnskab for regnskabsåret 1998	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om efterprøvnngen af effektiviteten af Det Europæiske Monetære Instituts forvaltning i regnskabsåret 1997	EFT C 164 af 10.6.1999
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden (Angers) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur (København) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999

Titel	Offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (London) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1998	EFT C 372 af 22.12.1999
— Beretning om regnskabet for perioden 1. maj til 31. december 1998 for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad (Wien)	EFT C 372 af 22.12.1999

Udtalelser

— Udtalelse nr. 1/99 om forslag til ændring af de finansielle bestemmelser for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 2/99 om det ændrede forslag til Rådets forordning (EF, Euratom) om undersøgelser, der foretages af Kontoret for Bekæmpelse af Svig	EFT C 154 af 1.6.1999
— Udtalelse nr. 3/99 om ændret forslag til Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (forelagt af Kommissionen i dokument KOM(1998) 676 endelig udg. af 20. november 1998)	EFT C 154 af 1.6.1999
— Udtalelse nr. 4/99 om forslag til ændring af de finansielle bestemmelser for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 5/99 om den supplerende frivillige pensionsordning og -fond for medlemmer af Europa-Parlamentet	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 6/99 om forslag til ændring af Obnova-forordningen med henblik på oprettelse af et genopbygningsagentur for Kosovo	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 7/99 om forslag til ændring af de finansielle bestemmelser for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 8/99 om forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (KOM(1999) 333 endelig udg.)	EFT C 310 af 28.10.1999
— Udtalelse nr. 9/99 om forslag til Rådets forordning (EF) om budgetdisciplin (KOM (1999) 364 endelig udg.)	EFT C 334 af 23.11.1999

Beretninger og udtalelser vedtaget i 1998

Årsberetning og revisionserklæringer

Enogtyvende årsberetning, regnskabsåret 1997:	EFT C 349 af 17.11.1998
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6. og 7. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	

Særberetninger

Egne indtægter

— Særberetning nr. 6/98 om status over ordningen for moms- og BNI-indtægter	EFT C 241 af 31.7.1998
— Særberetning nr. 9/98 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser på området moms i forbindelse med samhandelen mellem medlemsstaterne	EFT C 356 af 20.11.1998
— Særberetning nr. 13/98 om revision af anvendelsen af risikoanalysemetoder i toldkontrol og toldbehandling	EFT C 375 af 3.12.1998

Titel	Offentliggørelse
<i>Den fælles landbrugspolitik</i>	
— Særberetning nr. 2/98 om Kommissionens beslutning af 23. april og 30. juli 1997 om afslutning af regnskaberne over de udgifter for regnskabsåret 1993, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen	EFT C 121 af 20.4.1998
— Særberetning nr. 4/98 om indførelse til Fællesskabet til lavere importafgiftssats og afsætning af newzealandske mejeriprodukter og schweizisk ost	EFT C 127 af 24.4.1998 og EFT C 191 af 18.6.1998
— Særberetning nr. 19/98 om Fællesskabets finansiering af visse foranstaltninger truffet som følge af BSE-krisen	EFT C 383 af 9.12.1998
— Særberetning nr. 20/98 om revision af den fysiske kontrol af landbrugsprodukter, hvortil der ydes eksportrestitutioner	EFT C 375 af 3.12.1998
— Særberetning nr. 21/98 om godkendelses- og atterteringsproceduren i forbindelse med regnskabsafslutningen for 1996 af udgifterne afholdt over EUGFL, Garantisektionen	EFT C 389 af 14.12.1998
<i>Strukturforanstaltninger</i>	
— Særberetning nr. 3/98 om Kommissionens gennemførelse af EU's politik og aktioner på området vandforurening	EFT C 191 af 18.6.1998
— Særberetning nr. 12/98 om gennemførelsen af de operationelle programmer til fremme af udviklingen i landdistrikterne i de områder, der er omfattet af mål 5b	EFT C 356 af 20.11.1998
— Særberetning nr. 14/98 om afslutning af aktionerne under EFRU	EFT C 368 af 27.11.1998
— Særberetning nr. 15/98 om evalueringen af strukturfondenes interventioner for perioderne 1989-1993 og 1994-1999	EFT C 347 af 16.11.1998
— Særberetning nr. 16/98 om udnyttelsen af bevillingerne til strukturforanstaltninger i programmeringsperioden 1994-1999	EFT C 347 af 16.11.1998
— Særberetning nr. 18/98 om EF-foranstaltninger til fremme af oprettelse af blandede selskaber i fiskerisektoren	EFT C 393 af 16.12.1998
— Særberetning nr. 22/98 om Kommissionens forvaltning i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger til fremme af lige muligheder for kvinder og mænd	EFT C 393 af 16.12.1998
<i>Interne politikker</i>	
— Særberetning nr. 17/98 om støtte til vedvarende energikilder i Joule-Thermie-programmets aktioner med omkostningsdeling og pilotaktionerne i Altener-programmet	EFT C 356 af 20.11.1998
— Særberetning nr. 23/98 om de af Kommissionen forvaltede foranstaltninger til udbredelse af information og kommunikation	EFT C 393 af 16.12.1998
<i>Eksterne aktioner</i>	
— Særberetning nr. 1/98 om det bilaterale finansielle og faglige samarbejde med Middelhavstredjelandene	EFT C 98 af 31.3.1998
— Særberetning nr. 5/98 om genopbygningen af det tidligere Jugoslavien (1996-1997)	EFT C 241 af 31.7.1998
— Særberetning nr. 7/98 om Det Europæiske Fællesskabs program for udviklingsbistand til Sydafrika (1986-1996)	EFT C 241 af 31.7.1998
— Særberetning nr. 11/98 om udvikling af den private sektor Phare & Tacis i perioden 1991-1996 (programmer til fordel for SMV, regionaludvikling og omstrukturering af virksomheder)	EFT C 335 af 3.11.1998
— Særberetning nr. 24/98 om transaktioner med risikovillig kapital finansieret over De Europæiske Udviklingsfondes midler	EFT C 389 af 14.12.1998
— Særberetning nr. 25/98 om Den Europæiske Unions aktioner på området nuklear sikkerhed i Central- og Østeuropa (CØEL) og i de nye uafhængige stater (NUS) (perioden 1990-1997)	EFT C 35 af 9.2.1999

Titel	Offentliggørelse
<i>Administrationsudgifter</i>	
— Særberetning nr. 8/98 om de tjenester i Kommissionen, der er ansvarlige for bekæmpelse af svig, navnlig Direktoratet for Koordinering af Bedrageribekæmpelse (UCLAF)	EFT C 230 af 22.7.1998
— Særberetning nr. 10/98 om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer	EFT C 243 af 3.8.1998

Særlige årsberetninger

— Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 1997	EFT C 255 af 13.8.1998
— Årsberetning vedrørende EKSF for regnskabsåret 1997	EFT C 352 af 18.11.1998
— Beretning om 1997-regnskabet for Euratoms Forsyningsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 1997-regnskabet for fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet for 1997 for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet)	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskab for 1997 for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki)	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om Europaskolernes regnskab for regnskabsåret 1997	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden (Angers) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejds miljøagentur (Bilbao) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur (København) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (London) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino) for regnskabsåret 1997	EFT C 406 af 28.12.1998

Udtalelser

— Udtalelse nr. 1/98 om forslag til Rådets forordning (EF, Euratom) om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter	EFT C 145 af 9.5.1998
— Udtalelse nr. 2/98 om forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om ændring af Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse	EFT C 191 af 18.6.1998
— Udtalelse nr. 3/98 om udkast til finansforordning for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 4/98 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved disse Fællesskaber samt de andre forordninger for tjenestemænd og øvrige ansatte vedrørende fastsættelse af vederlag, pensioner og andre beløb i euro	Ikke offentliggjort i EFT

Titel	Offentliggørelse
— Udtalelse nr. 5/98 om forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber (vedrørende justeringskoefficienten)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 6/98 om forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber (vedrørende parlamentariske assistenter)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 7/98 om effektiviteten af ØSU's metoder til inkassering af uretmæssigt udbetalte beløb og nye system til forvaltning og godtgørelse af rejseudgifter	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 8/98 om forslag til Rådets forordning (EF) om den agronometære ordning for euroen (ref. 98/0214) og om forslag til Rådets forordning (EF) om overgangsforanstaltninger for euroens indførelse i den fælles landbrugspolitik (ref. 98/0215)	EFT C 368 af 27.11.1998
— Udtalelse nr. 9/98 om forslag til Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (forelagt af Kommissionen i dokument KOM(1998) 206 endelig udg. af 3. april 1998)	EFT C 7 af 11.1.1999
— Udtalelse nr. 10/98 om forslag til forordninger inden for rammerne af Agenda 2000	EFT C 401 af 22.12.1998
— Udtalelse nr. 11/98 om forslag om ændring af forordning nr. CB-1-95 udstedt den 27. februar 1996 af Budgetudvalget under Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante) (finansielle bestemmelser)	Ikke offentliggjort i EFT

Beretninger og udtalelser vedtaget i 1997

Årsberetning og revisionserklæringer

— Tyvende årsberetning og revisionserklæringer (det almindelige budget og EUF), regnskabsåret 1996	EFT C 348 af 18.11.1997
--	-------------------------

Særberetninger

Den fælles landbrugspolitik

— Særberetning nr. 1/97 om Kommissionens beslutninger af 10. april 1996 og 20. november 1996 om regnskabsafslutning for regnskabsåret 1992 og visse udgifter for 1993	EFT C 52 af 21.2.1997
— Særberetning nr. 4/97 om revision af visse aspekter af de foranstaltninger, der blev gennemført efter Tysklands forening, og som omfattede udbetaling af godtgørelser og eksportrestitutioner over EUGFL	EFT C 144 af 13.5.1997
— Særberetning nr. 5/97 om forvaltningen af Fællesskabets kornhandel, hvortil der ydes eksportrestitutioner, eller som er omfattet af særlige importordninger og regionale støtteordninger	EFT C 159 af 26.5.1997

Eksterne aktioner

— Særberetning nr. 2/97 om Den Europæiske Unions humanitære bistand 1992-1995	EFT C 143 af 12.5.1997
— Særberetning nr. 3/97 om det decentraliserede system til forvaltning af Phare-programmet	EFT C 175 af 9.6.1997
— Særberetning nr. 6/97 om Tacis-støtte til Ukraine	EFT C 171 af 5.6.1997

Administrationsudgifter

— Særberetning nr. 7/97 om revision af Det Europæiske Samarbejdsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
---	---------------------------

Titel	Offentliggørelse
Særlige årsberetninger	
— Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 1996	EFT C 242 af 8.8.1997
— Årsberetning vedrørende EKSF for regnskabsåret 1996	EFT C 380 af 15.12.1997
— Beretning om 1996-regnskabet for Euratoms Forsyningsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 1996-regnskabet for fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet for 1996 for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet)	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for 1996 for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki)	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om Europaskolernes regnskab for regnskabsåret 1996	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om efterprøvningen af effektiviteten af Det Europæiske Monetære Instituts forvaltning i regnskabsåret 1996	EFT C 42 af 9.2.1998
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden (Angers) for regnskabsårene 1995 og 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante) for regnskabsåret 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao) for regnskabsåret 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur (København) for regnskabsåret 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon) for regnskabsåret 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (London) for regnskabsåret 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg) for regnskabsårene 1995 og 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino) for regnskabsåret 1996	EFT C 393 af 29.12.1997
Udtalelser	
— Udtalelse nr. 1/97 om betingelserne for gennemførelsen af udgifter inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 2/97 om forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om fastsættelse af de af Kommissionen befuldmægtigedes beføjelser og forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 2 og 3, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89	EFT C 175 af 9.6.1997
— Udtalelse nr. 3/97 om udkast til finansforordning vedrørende samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering under fjerde AVS/EF-konvention, ændret ved aftalen af 4. november 1995	EFT C 223 af 22.7.1997
— Udtalelse nr. 4/97 om forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF) om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (KOM(96) 351 endelig udg.)	EFT C 57 af 23.2.1998
— Udtalelse nr. 5/97 om forslag til Rådets forordning (EF, Euratom) om ændring af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter	EFT C 15 af 19.1.1998
— Udtalelse nr. 6/97 om udkast til finansielle bestemmelser for EF-Sortsmyndigheden	Ikke offentliggjort i EFT
Beretninger og udtalelser vedtaget i 1996	
Årsberetning og revisionserklæringer	
— Nittende årsberetning, regnskabsåret 1995	EFT C 340 af 12.11.1996
— Revisionserklæringer (det almindelige budget og EUF), regnskabsåret 1995	EFT C 395 af 31.12.1996

Titel	Offentliggørelse
Særberetninger	
<i>Strukturforanstaltninger</i>	
— Særberetning nr. 3/96 om politikken på turistområdet og om foranstaltningerne til fremme af turismen	EFT C 17 af 16.1.1997
<i>Eksterne aktioner</i>	
— Særberetning nr. 1/96 om Med-programmerne	EFT C 240 af 19.8.1996
— Særberetning nr. 2/96 om administratorens regnskaber og Den Europæiske Unions administration af Mostar	EFT C 287 af 30.9.1996
— Særberetning nr. 4/96 om regnskaberne for den europæiske valggruppe, der oprettedes som led i den fælles aktion under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med henblik på overvågning af de palæstinensiske valg	EFT C 57 af 24.2.1997
— Beretninger om foranstaltninger finansieret af bidrag fra tredjelande, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, vedrørende regnskabsårene 1994 og 1995	Ikke offentliggjort i EFT
Særlige årsberetninger	
— Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 1995	EFT C 251 af 29.8.1996
— Årsberetning vedrørende EKSF for regnskabsåret 1995	EFT C 377 af 13.12.1996
— Beretning om 1995-regnskabet for Euratoms Forsyningsagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 1995-regnskabet for fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet for 1995 for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet)	EFT C 81 af 13.3.1997
— Beretning om regnskabet for 1995 for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki)	EFT C 81 af 13.3.1997
— Beretning om Europaskolernes regnskab for regnskabsåret 1995	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om efterprøvnngen af effektiviteten af Det Europæiske Monetære Instituts forvaltning i regnskabsåret 1994	EFT C 394 af 31.12.1996
— Beretning om efterprøvnngen af effektiviteten af Det Europæiske Monetære Instituts forvaltning i regnskabsåret 1995	EFT C 394 af 31.12.1996
— Beretning om regnskab for perioden 1. september 1994 til 31. december 1995 for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked	EFT C 81 af 13.3.1997
— Beretning om regnskab for Det Europæiske Miljøagentur for perioden 1. september 1994 til 31. december 1995	EFT C 81 af 13.3.1997
— Beretning om regnskab for perioden 1. november 1994 til 31. december 1995 for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug	EFT C 81 af 13.3.1997
— Beretning om regnskab for perioden 1. september 1994 til 31. december 1995 for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering	EFT C 81 af 13.3.1997
— Beretning om regnskab for perioden 1. november 1994 til 31. december 1995 for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	EFT C 81 af 13.3.1997
Udtalelser	
— Udtalelse nr. 1/96 om forslag til finansielle bestemmelser for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer	Ikke offentliggjort i EFT
— Teknisk udtalelse om de finansielle forpligtelser vedrørende Domstolens bygninger	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 2/96 om forslag til finansielle bestemmelser for Det Europæiske Arbejds miljøagentur	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 3/96 om Den Europæiske Garantifond til Fremme af Produktionen af Biograf- og Tv-film	EFT C 338 af 11.11.1996

Titel	Offentliggørelse
— Udtalelse nr. 4/96 om forvaltningen af Europa-Parlamentets databehandlingsressourcer	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 5/96 om udkast til ændring af de finansielle bestemmelser for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 6/96 om udkast til ændring af de finansielle bestemmelser for Det Europæiske Miljøagentur	Ikke offentliggjort i EFT

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til årsberetningen for regnskabsåret 2000 — beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget med institutionernes svar**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 359 af 15. december 2001)

(2002/C 92/02)

På side 317, i anden spalte, skal nummereringen af Kommissionens svar, 7.16, ændres til 7.17, og teksten skal læses som svar til punkt 7.17 på side 318. Svaret til punkt 7.16 skal læses således:

»7.16. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen inkorporerede i slutningen af september 2001 denne oplysning i sine endelige finansielle oversigter vedrørende regnskabsåret 2000.

Kommissionen er i færd med at forhandle om en ny aftale, med den belgiske stat og selskabet Berlaymont 2000, med det formål at nå frem til en endelig fastlæggelse af renoveringsomkostningerne.«

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2000 — Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget med institutionernes svar**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 359 af 15. december 2001)

(2003/C 36/12)

På side 71 slettes punkt 2.38 og fodnote 24 (vedrørende DAS-revisionen af den fælles landbrugspolitik) samt Kommissionens svar hertil.
